

Přehled zpráv

ZAHŘÍVANÝ TABÁK BY SE MĚL OMEZIT	16
1.6.2019 Haló noviny ~ str. 02 ~ Z domova (ng)	
Zákaz cigaret v restauracích zabral. Ubylo infarktů a mladí lidé méně kouří.....	16
1.6.2019 24zpravy.com ~ str. 00 ~	
Zákaz cigaret v restauracích zabral. Ubylo infarktů a mladí lidé méně kouří.....	17
1.6.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Pavel Bartošek	
Autoři výzkumu chtějí na zahřívání tabák omezení jako u e-cigaret.....	18
1.6.2019 frekvence1.cz ~ str. 00 ~ Barbora Pisingerová	
Mediální střípky.....	19
2.6.2019 ČT 24 ~ str. 04 ~ 22:05 Newsroom ČT24	
Kam zamíří Ukrajina?.....	20
2.6.2019 literarky.cz ~ str. 00 ~ Karel Svoboda	
O Černobylu se letos psalo dvakrát víc. Novinářům pomáhají populární seriály	21
2.6.2019 ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci hridelj	
Souhrn ekonomických zpráv ČTK 1. června 2019	23
2.6.2019 asocr.cz ~ str. 00 ~	
Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu, říká průkopník internetové novinářiny.....	26
3.6.2019 pravdive.eu ~ str. 00 ~	
Chvění v německé politice.....	26
3.6.2019 ČT 24 ~ str. 01 ~ 21:31 Horizont	
Články.....	28
3.6.2019 prvnikrok.cz ~ str. 00 ~ Napsal První Krok	
Anna Pospěch Durnová: Nerozdávat hraběcí rady	29
3.6.2019 vedavyzkum.cz ~ str. 00 ~	
Jsou to už dva roky od přijetí protikuřáckého zákona! Jaké jsou výsledky?	31
3.6.2019 nicm.cz ~ str. 00 ~	

Trump a další cla? Je tu hrozba recese, varuje Morgan Stanley	32
3.6.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Krizе nabírá na obrátkách. Konec Merkelové je po rezignaci šéfky SPD zase o krok blíží	33
3.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~	
Na prahu změn: Mirko Raduševič	35
3.6.2019 magazin.panobcan.cz ~ str. 00 ~ <i>Milan Vidlák</i>	
Tříleté vyšetřování stovek případů zmizelých zabitých domorodých žen	37
3.6.2019 ČRo Plus ~ str. 04 ~ 17:10 Den podle...	
Krizе nabírá na obrátkách. Konec Merkelové je po rezignaci šéfky SPD zase o krok blíží	39
3.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	
„Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu. Čeští novináři píšou pořád podle nějakých příkazů a člověka jímá hrůza z toho, kam až to povede,“ říká pr.....	41
3.6.2019 casopis-sifra.cz ~ str. 00 ~	
Na prahu změn: Mirko Raduševič	42
3.6.2019 pravdive.eu ~ str. 00 ~	
Na prahu změn 31: Mirko Raduševič.....	44
3.6.2019 pravdive.eu ~ str. 00 ~	
Na prahu změn - Mirko Raduševič	46
3.6.2019 czechfreepress.cz ~ str. 00 ~	
Na prahu změn 31: Mirko Raduševič.....	48
3.6.2019 nwoo.org ~ str. 00 ~	
Na prahu změn: Mirko Raduševič	50
3.6.2019 novarepublika.cz ~ str. 00 ~ <i>Ivan David</i>	
Sedm smrtelných hříchů kvantitativního uvolňování.....	52
3.6.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
Rusko napadlo Ukrajinu a Česko se schovalo	55
3.6.2019 Demokratický střed ~ str. 27 ~ Rozhovor	

Tomáš Fošum

Bezpečné Česko v bezpečné Evropě: Toxické trosky studené války	58
4.6.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~ <i>Jan Schneider</i>	
V italské vládě si jdou po krku, spory prohloubí i střet s Bruselem. Salvini má ale návrh	63
4.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~ <i>Eliška Kubátová</i>	
V italské vládě si jdou po krku, spory prohloubí i střet s Bruselem. Salvini má ale návrh	65
4.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	
Summit Rusko a Čína	67
5.6.2019 ČT 24 ~ str. 01 ~ 21:31 Horizont	
Naši auditoři jsou profesionální, ohradila se Evropská komise vůči slovům Babiše	69
5.6.2019 ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>bahounkovap</i>	
Díky Troškově slavné trilogii se stali slavnými. Jak se s tím poprali?	71
5.6.2019 kafe.cz ~ str. 00 ~ Celebrity <i>Kafe Redakce</i>	
Američané koketují se snižováním sazeb, u nás zůstanou stejné	72
5.6.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
Tisíce zavražděných a zmizelých domorodých žen v Kanadě: šlo o genocidu, stojí v závěru vyšetřování	73
5.6.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~	
Kdy Kreml respektuje mezinárodní právo? Když se mu to hodí. A Rusové při tom slouží jako rukojmí.. 75	
5.6.2019 denikn.cz ~ str. 00 ~ <i>Michael Romancov</i>	
Babiše se bojte. Jako podnikatel má pocit, že demokratické pojistky jen snižují efektivitu státu, říká expert na populismus	78
5.6.2019 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>Ondřej Houska</i>	
BOJTE SE BABIŠE	81
5.6.2019 Hospodářské noviny ~ str. 08 ~ Panorama <i>Ondřej Houska</i>	
Několik demonstrací nic obvykle nezmění, ale vytrvalost může slavit úspěch Sociolog Císař o zaplněném Václavském náměstí	85
6.6.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~	
Provokace, říká odborník o návrhu ruského zákona o veteránech. Řadí ji k jízdám Nočních vlků	85

6.6.2019 irozhlas.cz ~ str. 00 ~

Kdyby Babiš rezignoval? Pak by chtěli konec Zemana i nové volby. A v těch... Publicista Vyoral řešil podivné počty „chvilkařů“ 88

7.6.2019 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~

Kdyby Babiš rezignoval? Pak by chtěli konec Zemana i nové volby. A v těch... Publicista Vyoral řešil podivné počty „chvilkařů“ 89

7.6.2019 politicke-listy.cz ~ str. 00 ~

Tomáše Vyoral, Komentátor Tomáš Vyoral

Kdyby Babiš rezignoval? Pak by chtěli konec Zemana i nové volby. A v těch... Publicista Vyoral řešil podivné počty „chvilkařů“ 91

7.6.2019 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~

Marek Korejs

Kdyby Babiš rezignoval? Pak by chtěli konec Zemana i nové volby. A v těch... Publicista Vyoral řešil podivné počty „chvilkařů“ 93

7.6.2019 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~

Tomáše Vyoral, Komentátor Tomáš Vyoral

Pohled na masivní protesty 95

7.6.2019 ČT 24 ~ str. 06 ~ 22:00 Události, komentáře

Sebevraždu studenta práv bude řešit akademický senát. „Státnice proběhla standardně,“ říká děkan 102

7.6.2019 seznamzpravy.cz ~ str. 00 ~ Domáci, Stalo se

Josef Mačí

„Protiruský šovinismus. Opírali jste se o živý článek pochybného webu.“ Chmelár se tvrdě pustil do české Sněmovny 103

7.6.2019 cz.sputniknews.com ~ str. 00 ~

Srážka s asteroidy není sci-fi, tvrdí vědec 104

7.6.2019 Právo Víkend ~ str. 02 ~

Kateřina Severová

HOAX: Ruské vojáky chtěl za válečné veterány prohlásit jen jeden poslanec 106

8.6.2019 den24.cz ~ str. 00 ~

HOAX: Ruské vojáky chtěl za válečné veterány prohlásit jen jeden poslanec 107

8.6.2019 pravdive.eu ~ str. 00 ~

Národní Noviny

Efekt Krymu ochabuje a podpora Putina je na rekordním minimu. Čeká Rusko otřes? 108

8.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~ Svět

Eliška Kubátová

Efekt Krymu ochabuje a podpora Putina je na rekordním minimu. Čeká Rusko otřes? 109

8.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~

Výzkumník Václav Moravec by měl vrátit diplom, žádá Petr Žantovský. A prima kšeft Martina Mejstříka s Listopadem 1989.....	111
8.6.2019	politicke-listy.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera</i>
Výzkumník Václav Moravec by měl vrátit diplom, žádá Petr Žantovský. A prima kšeft Martina Mejstříka s Listopadem 1989.....	114
8.6.2019	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera</i>
Výzkumník Václav Moravec by měl vrátit diplom, žádá Petr Žantovský. A prima kšeft Martina Mejstříka s Listopadem 1989.....	117
8.6.2019	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Hroník</i>
Evropa, dluhy a ekonomická kondice	121
9.6.2019	ČT 24 ~ str. 01 ~ 21:05 Horizont
Fundlift má potenciál stát se vedoucí platformou v regionu CEE	123
9.6.2019	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha, Dobrotý S Příběhem</i>
Fundlift má potenciál stát se vedoucí platformou v regionu CEE	125
9.6.2019	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha, Dobrotý S Příběhem</i>
Letecký most a blokáda Berlína	127
10.6.2019	ČT 24 ~ str. 11 ~ 21:31 Horizont
Přijímačky na VŠ - Studijní předpoklady.....	129
10.6.2019	cbdb.cz ~ str. 00 ~
Novinářská fotografie vždy bývala spíše přehlížena, změnit to má také nová publikace Aleny Lábové	129
10.6.2019	rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Barbora Linková</i>
Novinářská fotografie vždy bývala spíše přehlížena, změnit to má také nová publikace Aleny Lábové	130
10.6.2019	ČRo - wave.cz ~ str. 00 ~ Kultura <i>Martina Foldynová</i>
Nová strana Václava Klause ml. může přebrat voliče SPD, ODS i hnutí ANO.....	130
10.6.2019	reflex.cz ~ str. 00 ~ Zprávy <i>ČTK</i>
Komu přebere Klaus mladší voliče? Tyto strany jsou dle politologů v ohrožení	131
10.6.2019	eurozpravy.cz ~ str. 00 ~

Nová strana Václava Klause ml. může přebrat voliče SPD, ODS i hnutí ANO.....	132
10.6.2019 reflex.cz ~ str. 00 ~	
Komu Klaus přetáhne voliče? “Ochudit” může SPD, ODS i hnutí ANO, soudí politologové	133
10.6.2019 frekvence1.cz ~ str. 00 ~ <i>Barbora Pisingerová</i>	
Komu Klaus mladší zavaří? Těmto stranám může sebrat voliče	134
10.6.2019 globe24.cz ~ str. 00 ~ <i>Petr Nový</i>	
Klaus ml. může přebrat voliče SPD, ODS i hnutí ANO, míní politologové. Úspěch záleží na osobnostech	135
10.6.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>ČTK</i>	
Klausovo hnutí může lovit voliče SPD, ANO a ODS, míní politologové	136
10.6.2019 novinky.cz ~ str. 00 ~ Domáci	
Pro koho všeho je strana Václava Klause ml. konkurencí?	137
10.6.2019 tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>ČTK</i>	
Přišel čas vrátit tuto zemi pracujícím, kteří platí daně a vychovávají děti, představil Klaus hnutí Trikolóra	138
10.6.2019 ihned.cz ~ str. 00 ~ <i>Klaus Václav</i>	
Přišel čas vrátit tuto zemi pracujícím, kteří platí daně a vychovávají děti, představil Klaus hnutí Trikolóra	140
10.6.2019 iHNed.cz ~ str. 00 ~ <i>ČTK</i>	
Normální je pracovat, ne čerpat. Klaus mladší představil novou stranu.....	141
10.6.2019 denik.cz ~ str. 00 ~	
Třicáté výročí listopadových událostí se blíží	143
10.6.2019 Revue Sondy ~ str. 20 ~ Analýza <i>ANTONÍN RAŠEK</i>	
Klíčová slova - Hospodářská krize.....	144
11.6.2019 fxstreet.cz ~ str. 00 ~	
Trump se opět pustil do Fedu. A také do soudruhů z Číny.....	145
11.6.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Trump se opět pustil do Fedu. A také do soudruhů z Číny.....	146
11.6.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	

Nechtěl jsem zůstat stranou	147
11.6.2019 Host ~ str. 10 ~ Osobnost <i>překlady</i>	
FSV UK a společnost Newton Media společně vyvíjejí nové nástroje pro měření objektivitu a vyváženosti v rozhlasovém a televizním vysílání.....	154
12.6.2019 manipulatori.cz ~ str. 00 ~	
Na Univerzitě Karlově vzniká nástroj pro měření objektivitu a vyváženosti vysílání.....	155
12.6.2019 lupa.cz ~ str. 00 ~ <i>Filip Rožánek</i>	
Daniel Köppl o pořadech Jaromíra Soukupa: Jen on byl ochotný takhle nasadit svou kůži	155
12.6.2019 hlidacipes.org ~ str. 00 ~	
V eurovolbách slavil, minulý týden ale narazil. Jaký bude osud Farage a Brexit Party?	156
12.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~ <i>Eliška Kubátová</i>	
V eurovolbách slavil, minulý týden ale narazil. Jaký bude osud Farage a Brexit Party?	158
12.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	
Prezident Miloš Zeman si dnes zve na Pražský hrad ruského velvyslance	159
13.6.2019 ČRo Radiožurnál ~ str. 02 ~ 12:08 Ozvěny dne - publicistika	
19. 6. Kulatý stůl Vzdělanostní nerovnosti a spravedlivý přístup ke vzdělání – Ústí nad Labem.....	161
13.6.2019 ucitelske-listy.cz ~ str. 00 ~	
„S mými názory se shoduje tak z 95 procent.“Ultrapracovník politik Vandas pochválil Klausovo hnutí Trikolóra	162
13.6.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~	
Trikolóra má sympatie „dělníka“ Vandase.....	162
13.6.2019 Lidové noviny ~ str. 02 ~ Domov <i>MICHAL BERNÁTH</i>	
„S mými názory se shoduje tak z 95 procent.“ Ultrapracovník politik Vandas pochválil Klausovo hnutí Trikolóra	163
13.6.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Zprávy / Domov <i>Lidovky.cz, Michal Bernáth</i>	
Počet restaurací v Česku se za devět let zdvojnásobil	164
13.6.2019 novinky.cz ~ str. 00 ~ Ekonomika <i>toV</i>	
„S mými názory se shoduje tak z 95 procent.“ Ultrapracovník politik Vandas pochválil Klausovo hnutí Trikolóra	165
13.6.2019 24zpravy.com ~ str. 00 ~	

O českém jazyku i literatuře	166
13.6.2019 klubknihomolu.cz ~ str. 00 ~	
České literární centrum nově povede Martin Krafl	168
13.6.2019 czechlit.cz ~ str. 00 ~	
Růst cen v Česku opět u hranice 3 procent.....	169
13.6.2019 ČT 24 ~ str. 12 ~ 20:00 90' ČT24	
František Kostlán: Klaus ml., Vandas, Kubera. Tři pitoreskní postavičky krajní pravice se vedou za ručičku. Jak dojemné.....	170
13.6.2019 romea.cz ~ str. 00 ~ komentář <i>František Kostlán</i>	
Současné klimatické problémy v ČR	171
14.6.2019 ČT 24 ~ str. 03 ~ 20:00 90' ČT24	
Benda by zvyšoval sazby, v ČNB ale nenajde dost spojenců.....	177
14.6.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
Klaus ml., Vandas, Kubera. Tři pitoreskní postavičky krajní pravice	178
14.6.2019 nazory.aktualne.cz ~ str. 00 ~ 1741 <i>František Kostlán</i>	
Na MPO se vrací mluvčí Štěpánka Filipová	179
16.6.2019 ekonomicky-denik.cz ~ str. 00 ~ Aktuality	
Na východě Německa sílí odpor k protiruským sankcím. Politici tak zbrojí proti růstu AfD	180
16.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~	
Na východě Německa sílí odpor k protiruským sankcím. Politici tak zbrojí proti růstu AfD	182
16.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	
Invaze robotických žurnalistů má začít ještě letos. Jmenují se Geneea a už nyní chrlí texty za novináře	183
17.6.2019 startupjobs.cz ~ str. 00 ~	
Klimatická krize z pohledu sociálních a přírodních věd.....	16
17.6.2019 artmap.cz ~ str. 00 ~ <i>Divadla Husa, Vstup Volný</i>	
Štěpánka Filipová se vrací na post mluvčí ministerstva průmyslu a obchodu.....	16

17.6.2019	idnes.cz ~ str. 00 ~ Autoři: iDNES.cz,, ČTK	
Začíná týden v režii centrálních bankéřů. Překvapí?		17
17.6.2019	roklen24.cz ~ str. 00 ~ Jaroslav Průcha	
Před sto lety se narodil Drahoslav Gawrecki		18
17.6.2019	prostejov.eu ~ str. 00 ~	
Pokrytečtí komunisté? Filipův asistent nechával své „bouráky“ na zákazech parkování		19
18.6.2019	eurozpravy.cz ~ str. 00 ~ EuroZpravy.cz	
Značit, či neznačit reklamu influencerů na sítích?		20
18.6.2019	mediar.cz ~ str. 00 ~ Rostislav Starý, Prima Zachovi, Čeští Young Lions	
Let MH17 - nové skutečnosti		21
19.6.2019	ČT 24 ~ str. 01 ~ 20:00 90' ČT24	
Let MH17 - nové skutečnosti		23
19.6.2019	ČT 24 ~ str. 06 ~ 20:00 90' ČT24	
První obvinění v kauze letu MH17		26
19.6.2019	ČT 24 ~ str. 01 ~ 21:31 Horizont	
» » Janda se pustil do komentátora ČRo: Tak nemá rád, že americké spojence v Polsku popisuje jako „zahraniční mocnost“		26
19.6.2019	gloobal.cz ~ str. 00 ~	
Janda se pustil do komentátora ČRo: Tak nemá rád USA, že americké spojence v Polsku popisuje jako „zahraniční mocnost“		28
19.6.2019	cz.sputniknews.com ~ str. 00 ~	
Poslanci nestihli projednat výroční zprávy o České televizi, na schválení čekají tři		29
20.6.2019	aktualne.cz ~ str. 00 ~ Domáci ČTK	
Valenta (KSČM): ČT trvale znevýhodňuje KSČM, další parlamentní a všechny neparlamentní strany.....		31
20.6.2019	politicke-listy.cz ~ str. 00 ~ Jiří Valenta	
Valenta (KSČM): ČT trvale znevýhodňuje KSČM, další parlamentní a všechny neparlamentní strany.....		32
20.6.2019	parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ PV	

Valenta (KSČM): ČT trvale znevýhodňuje KSČM, další parlamentní a všechny neparlamentní strany.....	33
20.6.2019 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Jiří Valenta</i>	
Názory politologů na působení ČSSD ve vládě se liší	35
20.6.2019 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>čtk</i>	
ČSSD tápe. Ve vládě legitimizuje Babiše a ztrácí důstojnost	37
20.6.2019 tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>ČTK</i>	
Ať udělají cokoli, všechno je špatně, varují politologové ČSSD.....	39
20.6.2019 eurozpravy.cz ~ str. 00 ~ <i>EuroZpravy.cz</i>	
Názory politologů na působení ČSSD ve vládě se liší	41
20.6.2019 parlamentnilisty.cz ~ str. 00 ~ <i>Hans Štembera</i>	
Masarykova univerzita má osm nových profesorů.....	42
21.6.2019 muni.cz ~ str. 00 ~ <i>Univerzity Karlovy</i>	
Nadějnou političkou 2019 je starostka Řečan nad Labem Michaela Matoušková.....	44
21.6.2019 halonoviny.cz ~ str. 00 ~	
Být romskou političkou vyžaduje v ČR dvojnásobnou odvalu. Edita Stejskalová získala cenu za své politické působení.....	46
21.6.2019 romea.cz ~ str. 00 ~ domácí <i>Jitka Votavová</i>	
Fed potopil dolar a vyhnal akcie na rekordní hodnoty.....	48
21.6.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	
Ať sociální demokraté udělají cokoli, vždy to bude špatně, míní politolog.....	50
22.6.2019 forum24.cz ~ str. 00 ~	
ČSSD nese největší díl viny na legitimizaci premiéra Babiše, míní politolog	52
22.6.2019 tyden.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>ČTK</i>	
Ať sociální demokraté udělají cokoli, vždy to bude špatně, míní politolog.....	55
22.6.2019 forum24.cz ~ str. 00 ~	
Má ČSSD zůstat ve vládě? Tohle si myslí politologové	58
22.6.2019 moneymag.cz ~ str. 00 ~ <i>Autor: MoneyMAG.cz /</i>	
Názory politologů na působení ČSSD ve vládě se liší	63

22.6.2019 drbna.cz ~ str. 00 ~ Domáci

Rozpory uvnitř ČSSD: Sociální demokraté mají k důstojnosti daleko, říká Mrklas	65
22.6.2019 denik.cz ~ str. 00 ~ Česko ČTK	
Nábytek se senzory a další vychytávky. Jak postavit ideální kancelář?	67
23.6.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ Jaroslav Průcha	
Novinář a moderátor Václav Moravec slaví pětáctýřicetiny	69
24.6.2019 idnes.cz ~ str. 00 ~ Autoři: iDNES.cz,, ČTK	
Dozorčí radu ČSOB povede bývalý guvernér ČNB Tůma	71
24.6.2019 e15.cz ~ str. 00 ~ Finance a bankovníctví ČTK	
V čele dozorčí rady ČSOB bude od října bývalý guvernér ČNB Tůma, nahradí Kavánka.....	72
24.6.2019 byznys.ihned.cz ~ str. 00 ~ ČTK	
Dozorčí radu ČSOB povede bývalý guvernér ČNB Tůma	73
24.6.2019 e15.cz ~ str. 00 ~	
Sněmovna zase neprojednala výroční zprávy o ČT	75
24.6.2019 mediar.cz ~ str. 00 ~ Články ČTK	
Předsedou dozorčí rady ČSOB bude bývalý šéf ČNB Tůma. Ve funkci nahradí Kavánka.....	78
24.6.2019 euro.cz ~ str. 00 ~ Byznys	
Předsedu dozorčí rady ČSOB nahradí bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma.....	81
24.6.2019 lidovky.cz ~ str. 00 ~ Lidovky / Firmy a trhy ČTK	
Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB nahradí exšéf ČNB Tůma	85
24.6.2019 finance.cz ~ str. 00 ~ Financninoviny.cz	
Dozorčí radu ČSOB povede Zdeněk Tůma, bývalý guvernér ČNB	85
24.6.2019 echo24.cz ~ str. 00 ~	
Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB nahradí exšéf ČNB Tůma	88
24.6.2019 finance.cz ~ str. 00 ~ Zpravodajství Čtk	
Dozorčí radu ČSOB povede Tůma, vystřídá Kavánka	89
24.6.2019 penize.cz ~ str. 00 ~	

Dozorčí radu ČSOB povede Zdeněk Tůma, bývalý guvernér ČNB	91
24.6.2019	echo24.cz ~ str. 00 ~ Domov, Krátké zprávy, Homepage, Byznys <i>Echo24, čtk</i>
Krach inkluze? Problémy romských dětí ve školách se nevyřešily, ukázal průzkum.....	93
24.6.2019	globe24.cz ~ str. 00 ~ <i>Globe24.cz</i>
Inkluze je k ničemu? Situaci Romů a škol ve vyloučených lokalitách nezlepšila, ukázal průzkum	95
24.6.2019	eurozpravy.cz ~ str. 00 ~ <i>EuroZpravy.cz</i>
Exguvernér ČNB Zdeněk Tůma nahradí Kavánka ve funkci předsedy dozorčí rady skupiny ČSOB	102
24.6.2019	roklen24.cz ~ str. 00 ~ Zprávy Online <i>Roklen24</i>
Bankovní radu ČNB čeká poslední zápas prvního pololetí.....	103
24.6.2019	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>
Bývalý guvernér ČNB Zdeněk Tůma nahradí Pavla Kavánka ve funkci předsedy dozorčí rady skupiny ČSOB.....	104
24.6.2019	investujeme.cz ~ str. 00 ~ <i>ČSOB</i>
Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB nahradí exšéf ČNB Tůma	106
25.6.2019	poradci-sobe.cz ~ str. 00 ~
Je to smutné, Zemanovy výroky o demonstracích nejsou pravdivé, pustil se politolog do prezidenta.	107
25.6.2019	eurozpravy.cz ~ str. 00 ~ <i>EuroZpravy.cz</i>
Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB nahradí exšéf ČNB Tůma	108
25.6.2019	zlato.cz ~ str. 00 ~
Průzkum: Inkluze nezlepšila situaci škol ve vyloučených lokalitách	109
25.6.2019	radio.cz ~ str. 00 ~ <i>Zdeňka Kuchyňová</i>
Zdeněk Tůma nahradí Pavla Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB.....	111
25.6.2019	patria.cz ~ str. 00 ~
Zdeněk Tůma nahradí Pavla Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB.....	114
25.6.2019	kurzy.cz ~ str. 00 ~ Akcie v ČR
Zdeněk Tůma nahradí Pavla Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB.....	117
25.6.2019	kurzy.cz ~ str. 00 ~

Zdeněk Tůma nahradí Pavla Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB.....	121
25.6.2019	financi-web.cz ~ str. 00 ~
Průzkum: Inkluze nezlepšila situaci škol. Ke zlepšení je třeba změna přístupu majority k Romům.....	123
25.6.2019	romea.cz ~ str. 00 ~ domácí ČTK, tk
Boj o pravidla světového obchodu: Trump hodlá zatlačit Čínu do kouta. Co by to pro ni znamenalo? .	125
25.6.2019	info.cz ~ str. 00 ~
Boj o pravidla světového obchodu: Trump hodlá zatlačit Čínu do kouta. Co by to pro ni znamenalo? .	127
25.6.2019	info.cz ~ str. 00 ~ Svět Milan Rokos
Archiv zpráv	129
25.6.2019	radio.cz ~ str. 00 ~ Zdeňka Kuchyňová
Z vystoupení a interpelací poslanců KSČM na červnové schůzi Sněmovny.....	129
25.6.2019	Haló noviny ~ str. 04 ~ Parlament Marie KUDRNOVSKÁ
Zprávy Radia Praha - 25.06.2019	130
25.6.2019	Radio Praha ~ str. 00 ~
Toužíte se stát novinářem?	130
26.6.2019	nicm.cz ~ str. 00 ~
Předseda dozorčí rady ČSOB na vlastní žádost odchází. Nahradí jej bývalý guvernér ČNB	131
26.6.2019	mesec.cz ~ str. 00 ~
Horáček (66) se vrací do školních lavic. S dívkami (19) bude studovat dějiny umění	132
26.6.2019	blesk.cz ~ str. 00 ~
Tůma nahradí Kavánka v dozorčí radě ČSOB.....	133
26.6.2019	autologistika.cz ~ str. 00 ~
Horáček (66) se vrací do školních lavic. S dívkami (19) bude studovat dějiny umění	134
26.6.2019	blesk.cz ~ str. 00 ~ Politika tva
Zprávy / Z archivu rubriky.....	135
26.6.2019	radio.cz ~ str. 00 ~

Za vysvědčení – knihu!	136
26.6.2019 klubknihomolu.cz ~ str. 00 ~	
Za to, že Čína nespolupracuje v kosmickém výzkumu, může i Západ, tvrdí analytik Nikola Schmidt	137
27.6.2019 ČRo - wave.cz ~ str. 00 ~ Společnost <i>Radek Kříž</i>	
Za to, že Čína nespolupracuje v kosmickém výzkumu, může i Západ, tvrdí analytik Nikola Schmidt	138
27.6.2019 rozhlas.cz ~ str. 00 ~ <i>Nikoly Schmidta</i>	
Možnosti Facebooku v boji se státními dezinformačními operacemi jsou omezené.....	140
27.6.2019 ČRo Plus ~ str. 02 ~ 21:10 Den v 60 minutach	
Kombinované studium: Vzdělání při práci i velká sebekázeň.....	141
27.6.2019 vysokeskoly.cz ~ str. 00 ~	
Horké léto ČNB k akci nepřimělo, pořádné dusno je kolem Fedu	143
27.6.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>	
Rada Evropy vrátila Rusku hlasovací práva. Nutnost, či chyba, která posílí apetit Moskvy?	144
27.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~ Evropská unie <i>Eliška Kubátová</i>	
Rada Evropy vrátila Rusku hlasovací práva. Nutnost, či chyba, která posílí apetit Moskvy?	145
27.6.2019 info.cz ~ str. 00 ~	
Tahle země jede na autopilota.....	146
27.6.2019 Ekonom ~ str. 44 ~ Téma čísla <i>DAVID KLIMEŠ</i>	
Schůzka se Zemanem? Babiš ani Hamáček si nemohou moc vyskakovat, soudí politologové	147
28.6.2019 eurozpravy.cz ~ str. 00 ~	
Zeman tahá za nitky? Babiš si nemůže vyskakovat, tvrdí politologové	154
28.6.2019 globe24.cz ~ str. 00 ~	
Regulace „necigaret“ vážne	155
28.6.2019 Lidové noviny ~ str. 13 ~ Ekonomika <i>MIROSLAV PETR</i>	
Spory USA a Číny se vyostřují. Začíná klíčový summit G20.....	155
28.6.2019 roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Dominik Stroukal</i>	

Komentátor Eichler: Úterní schůzka je Zemanovým ústupkem Hamáčkovi, chtěl jednat až 12. července	156
28.6.2019	ct24.cz ~ str. 00 ~ Domáci <i>kozisekj</i>
V Praze se stále cítím jako domorodec	158
28.6.2019	5plus2 ~ str. 01 ~ Praha <i>EVA JAROŠOVÁ</i>
Kozák, Kryštof České probuzení z amerického snu	159
28.6.2019	iliteratura.cz ~ str. 00 ~
Debata demokratických uchazečů o Bílý dům byla vyostřená, bavili se o zdravotnictví i rasismu	161
28.6.2019	ct24.cz ~ str. 00 ~ Svět <i>kejlovas</i>
Šanony v kanceláři končí, budoucnost je v technologiích a biophilii	162
30.6.2019	roklen24.cz ~ str. 00 ~ <i>Jaroslav Průcha</i>

Plné znění zpráv

ZAHŘÍVANÝ TABÁK BY SE MĚL OMEZIT

1.6.2019 Haló noviny str. 02 Z domova
(ng)

Na zahřívání tabákové výroby by měl stát vztáhnout všechna omezení platná pro elektronické cigarety. Navrhují to autoři výzkumu jak se tabákové firmy snaží v Česku tyto výrobky propagovat. Marketingová komunikace k zahřívání tabáku se podle nich pohybuje na hraně nebo za hranou zákonů a pravidel, zasahuje i děti, mladé lidi a nekuřáky a není zřetelně označována jako reklama. Výzkum provedený ve spolupráci **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Kliniky adiktologie 1. lékařské fakulty a Všeobecné fakulturní nemocnice v Praze jeho autoři včera prezentovali v Praze. Zákon o regulaci reklamy stanovuje pravidla pro e-cigarety, u zahřívání tabákových výrobků a elektronických přístrojů k jejich užívání ale není jasné, do jaké kategorie tabákových výrobků spadají. »V loňském roce jsme si povšimli masivního nárůstu komunikace produktů zahřívání tabáku, a proto jsme se rozhodli tento fenomén prozkoumat. Ukázalo se, že jde o závažný globální problém, který se v ČR výrazně projevil,« uvedla vedoucí výzkumného projektu Denisa Hejlová.

Zákaz cigaret v restauracích zabral. Ubylo infarktů a mladí lidé méně kouří

1.6.2019 24zpravy.com str. 00

PRAHA Již před 55 lety američtí vědci zveřejnili první studii, která prokázala vliv kouření na vznik rakoviny plic. Až předloni však zákon přinutil tuzemské hostinské, aby odstranili z restaurací popelníky. A na zdraví obyvatel to hned začalo mít blahodárni vliv.

Příznivi efekt

- Počet kuřáků ve věku 15 až 19 let loni meziročně poklesl o 15 procentních bodů – ze 48 na 33 procent.
- Počet kuřaček ve věku 15 až 19 let poklesl o 11 procentních bodů – z 26 na 15 procent.
- Podíl kuřáků ve věku 20 až 24 let loni meziročně poklesl o 1,2 procentního bodu – na 26 procent.
- Podíl kuřaček ve věku 20 až 24 let loni meziročně poklesl o devět procentních bodů – ze 42 na 33 procent.

Předně ubývá lidí, kteří míří do nemocnice s infarktem nebo astmatem. Tedy s nemocemi, na které má prokazatelný vliv i jen pasivní kouření. V roce 2016, kdy ještě v „bárech houští dim“, skončilo ve špitále s infarktem 11 278 osob. Loni už to bylo o 700 lidí méně. Jde tedy o sedmi procentní pokles. V případě astmatu se počet hospitalizací snížil u osob ve věku do 40 let dokonce o 18 procent.

Zároveň začaly klesat počty kuřáků mezi teenagery ve věku 15 až 19 let. Zatímco předloni jich kouřilo 37 procent, loni to podle Státního zdravotního ústavu kleslo na 24 procent. Ubylo hlavně mladých kuřaček: jen 19 procent náctiletých dívek užívá tabákové výrobky.

„Po dvou letech už můžeme říci, že to reálně má efekt. Důležití je zejména pokles kuřáků v nejmladších skupinách, protože tam se tvoří návyky,“ prohlásil včera ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (za ANO).

Ubylo 4000 hospitalizací

Analiza časových trendů tedy prokázala celkoví pokles hospitalizací. Podle ředitele Ústavu zdravotnických informací a statistiky (ÚZIS) Ladislava Duška by se do statistiky kromě astmatu a infarktu daly započítávat i další nemoci spojené s kouřením, jako je angina pectoris, nespecifické bolesti na hrudi či problémy s dicháním. Dohromady by tak protikuřáckí zákon lidem „ušetřil“ na 4000 pobytů v nemocnici za rok. „Je to zejména díky tomu, že nekuřácké prostory nevystavují kouření nekuřáky,“ uvedl Dušek.

Pasivní kouření zvyšuje pravděpodobnost infarktu asi 1,3krát oproti dichání čistého vzduchu. K poškození cév totiž stačí i jen malá dávka kouře. „Kouření způsobuje chronické změny na cévách, což je dlouhodobá věc, která se nedá vymazat. Způsobuje ale i krátkodobé změny na vstrelce a ty můžete pozorovat už po několika minutách v zakouřeném prostředí. A to se teď nedělo vzhledem k tomu, že se v restauracích nekouří. Krátkodobé důsledky klesají hned,“ vysvětlila pro LN předsedkyně Společnosti pro léčbu závislosti na tabáku Eva Králíková.

Kouření způsobuje kromě onemocnění srdce především zhoubné nádory plic. Efekt zákazu kouření na zhoubné nádory se však podle odborníků projeví zhruba za deset let. Kromě rakoviny plic, jíž ročně podlehne asi 5000 lidí, má kouření souvislost také s nádory močového měchýře, dichacího ústrojí nebo tlustého střeva a konečníku.

„Ročně je nově diagnostikováno asi 80 tisíc pacientů se zhoubnými nádory. Asi třetina má souvislost s kouřením,“ upřesnil Dušek. Spolu s dalšími chorobami, jako je chronická obstrukční plicní nemoc, může kouření uspíšit asi 25 tisíc úmrtí ročně, má tedy na kontě zhruba každou pátou smrt.

Mladí více vapují

Už dříve bylo zjevné, že možnost kouřit v restauracích, barech, na diskotékách a v klubech podporovala mladé lidi v kouření. Výzkum agentury IPSOS a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v roce 2012 ukázal, že pokud by už tehdy začal platit antikuřácký zákon, vůbec by podle vlastních slov nezačala kouřit čtvrtina pravidelných kuřáků a polovina příležitostných.

Poté, co zákaz nakonec vešel v platnost, tak skutečně mladých kuřáků ubylo. Pokles je dle ředitele Státního zdravotního ústavu Pavla Březovského statisticky významný. Projevil se přitom nejen mezi teenagery, ale i ve skupině dvacetiletých až čtyřicetiletých. Loni jich kouřilo 29,5 procenta, meziročně o pět procentních bodů méně.

Pokles spotřeby tabákových výrobků mezi mladými ovšem může mít i jiné příčiny. Dnes je totiž v této skupině populární zejména vypouštění oblaků páry z elektronických cigaret. A ty tato statistika nezahrnuje. V roce 2016 přitom už podle studie užívání tabáku mládeží GYTS pravidelně vapoval každý desátý žák základní školy ve věku 13 až 15 let.

URL| <http://www.24zpravy.com/domaci/zakaz-cigaret-v-restauracich-zabral-ubylo-infarktu-a-mladi-lide-mene-kouri/327702-zpravy>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
24zpravy.com

Zákaz cigaret v restauracích zabral. Ubylo infarktů a mladí lidé méně kouří

1.6.2019 lidovky.cz str. 00

Pavel Bartošek

Bar Poslední leč na Jakubském náměstí před zákazem kouření / foto: Anna Vavříková, MAFRA

Již před 55 lety američtí vědci zveřejnili první studii, která prokázala vliv kouření na vznik rakoviny plic. Až předloni však zákon přinutil tuzemské hostinské, aby odstranili z restaurací popelníky. A na zdraví obyvatel to hned začalo mít blahodárný vliv.

Předně ubývá lidí, kteří míří do nemocnice s infarktem nebo astmatem. Tedy s nemocemi, na které má prokazatelný vliv i jen pasivní kouření. V roce 2016, kdy ještě v „bárech houští dým“, skončilo ve špitále s infarktem 11 278 osob. Loni už to bylo o 700 lidí méně. Jde tedy o sedmiprocentní pokles. V případě astmatu se počet hospitalizací snížil u osob ve věku do 40 let dokonce o 18 procent.

Zároveň začaly klesat počty kuřáků mezi teenagery ve věku 15 až 19 let. Zatímco předloni jich kouřilo 37 procent, loni to podle Státního zdravotního ústavu kleslo na 24 procent. Ubylo hlavně mladých kuřáček: jen 19 procent náctiletých dívek užívá tabákové výrobky.

„Po dvou letech už můžeme říci, že to reálně má efekt. Důležitý je zejména pokles kuřáků v nejmladších skupinách, protože tam se tvoří návyky,“ prohlásil včera ministr zdravotnictví Adam Vojtěch (za ANO).

Ubylo 4000 hospitalizací

Analýza časových trendů tedy prokázala celkový pokles hospitalizací. Podle ředitele Ústavu zdravotnických informací a statistiky (ÚZIS) Ladislava Duška by se do statistiky kromě astmatu a infarktu daly započítávat i další nemoci spojené s kouřením, jako je angina pectoris, nespecifické bolesti na hrudi či problémy s dýcháním. Dohromady by tak protikuřácký zákon lidem „ušetřil“ na 4000 pobytů v nemocnici za rok. „Je to zejména díky tomu, že nekuřácké prostory nevystavují kouření nekuřáky,“ uvedl Dušek.

Pasivní kouření zvyšuje pravděpodobnost infarktu asi 1,3krát oproti dýchání čistého vzduchu. K poškození cév totiž stačí i jen malá dávka kouře. „Kouření způsobuje chronické změny na cévách, což je

dlouhodobá věc, která se nedá vymazat. Způsobuje ale i krátkodobé změny na výstelce a ty můžete pozorovat už po několika minutách v zakouřeném prostředí. A to se teď nedělo vzhledem k tomu, že se v restauracích nekouří. Krátkodobé důsledky klesají hned," vysvětlila pro LN předsedkyně Společnosti pro léčbu závislosti na tabáku Eva Králíková.

Kouření způsobuje kromě onemocnění srdce především zhoubné nádory plic. Efekt zákazu kouření na zhoubné nádory se však podle odborníků projeví zhruba za deset let. Kromě rakoviny plic, již ročně podlehne asi 5000 lidí, má kouření souvislost také s nádory močového měchýře, dýchacího ústrojí nebo tlustého střeva a konečníku.

„Ročně je nově diagnostikováno asi 80 tisíc pacientů se zhoubnými nádory. Asi třetina má souvislost s kouřením," upřesnil Dušek. Spolu s dalšími chorobami, jako je chronická obstrukční plicní nemoc, může kouření uspišit asi 25 tisíc úmrtí ročně, má tedy na kontě zhruba každou pátou smrt.

Mladí více vapují

Už dříve bylo zjevné, že možnost kouřit v restauracích, barech, na diskotékách a v klubech podporovala mladé lidi v kouření. Výzkum agentury IPSOS a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v roce 2012 ukázal, že pokud by už tehdy začal platit antikuřácký zákon, vůbec by podle vlastních slov nezačala kouřit čtvrtina pravidelných kuřáků a polovina příležitostných.

Poté, co zákaz nakonec vešel v platnost, tak skutečně mladých kuřáků ubylo. Pokles je dle ředitele Státního zdravotního ústavu Pavla Březovského statisticky významný. Projevil se přitom nejen mezi teenagery, ale i ve skupině dvacetiletých až čtyřiašedesátiletých. Loni jich kouřilo 29,5 procenta, meziročně o pět procentních bodů méně.

Pokles spotřeby tabákových výrobků mezi mladými ovšem může mít i jiné příčiny. Dnes je totiž v této skupině populární zejména vypouštění oblaků páry z elektronických cigaret. A ty tato statistika nezahrnuje. V roce 2016 přitom už podle studie užívání tabáku mládeží GYTS pravidelně vapoval každý desátý žák základní školy ve věku 13 až 15 let.

URL| https://www.lidovky.cz/domov/zakaz-cigaret-v-restauracich-zabral-ubylo-infarktu-a-mladi-lide-mene-kouri.A190531_161847_In_domov_vlh

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[lidovky.cz](https://www.lidovky.cz) (Zprávy / Domov)

Autoři výzkumu chtějí na zahřívání tabák omezení jako u e-cigaret

1.6.2019 frekvence1.cz str. 00

Barbora Pisingerová

Na zahřívání tabákových výrobků by měl stát vztáhnout všechna omezení platná pro elektronické cigarety.

Navrhují to autoři výzkumu o tom, jak se tabákové firmy snaží v Česku tyto výrobky propagovat. Marketingová komunikace k zahřívání tabáku se podle nich pohybuje na hraně nebo za hranou zákonů a pravidel, zasahuje i děti, mladé lidi a nekuřáky a není zřetelně označována jako reklama. Výzkum provedený ve spolupráci **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Kliniky adiktologie 1. lékařské fakulty a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze jeho autoři prezentovali v Praze.

Na českém trhu jsou pro zahřívání tabák určeny produkty Iqos od společnosti Philip Morris a Glo od British American Tobacco (BAT). Iqos byl uveden na trh v červenci 2017, Glo loni v září. BAT s výsledky výzkumu zásadně nesouhlasí, uvedl mluvčí firmy Tomáš Tesař.

„Veškerá naše spotřebitelská či reklamní sdělení jsou cílena a orientována pouze na dospělé kuřáky," napsal. Vnitřní marketingová pravidla firmy jdou podle mluvčího často nad rámec legislativy. Vyjádření společnosti Philip Morris ČTK zjišťuje.

Zákon o regulaci reklamy stanovuje pravidla pro e-cigarety, u zahřívání tabákových výrobků a elektronických přístrojů k jejich užívání ale není jasné, do jaké kategorie tabákových výrobků spadají. "V loňském roce jsme si povšimli masivního nárůstu komunikace produktů zahřívání tabáku, a proto jsme se rozhodli tento fenomén prozkoumat. Ukázalo se, že jde o závažný globální problém, který se v ČR výrazně projevil," uvedla vedoucí výzkumného projektu Denisa Hejlová.

Reklama na sociálních sítích

Výzkum se uskutečnil v první polovině letošního roku. Marketingová komunikace zahříváných tabákových výrobků se podle autorů výzkumu v ničem nepodobá tradiční tabákové reklamě, když naznačuje, že tyto výrobky patří k modernímu a zdravému životnímu stylu. Jsou také spojovány s technologií, designem a luxusem.

“Ačkoliv tabákové firmy tvrdí, že cílí jen na dospělé kuřáky, propagování značek těchto výrobků se objevuje na plakátech i na sociálních médiích, kde je přitom reklama na tabákové výrobky zakázaná,” uvedli výzkumníci.

Moc influencerů

Podle výzkumu zahříváné tabákové výrobky prezentovaly na sociálních sítích desítky českých influencerů, tedy bloggerů, youtuberů a dalších známých osobností. Příspěvky nebyly označeny jako placená spolupráce. Mohli je tak vidět i mladí lidé a děti.

“V příspěvcích na sociálních médiích se tyto produkty prezentují jako důležitý osobní předmět – obvykle zaujmají místo mobilního telefonu, což je pro mladé lidi nejdůležitější osobní věc,” uvedli autoři průzkumu. Podle adiktologa Adama Kulhánka z Kliniky adiktologie jsou přitom děti a mladí lidé ohroženější vznikem závislosti na tabáku, protože mozek je do svého plného dozrání v 21 až 25 letech až sedmkrát náchylnější k rozvoji závislosti.

Mezery v zákoně

Marketéři podle autorů výzkumu také využívají několika mezer v zákoně, když třeba oddělují propagaci elektronického zařízení pro zahřívání tabáku a tabákových náplní. “Je tedy možné na samotný elektronický produkt sbírat osobní údaje a spotřebitelská data, dávat slevu, poskytovat přístroje zdarma na ‘testování’, provádět firemní školení nebo sponzorovat festivaly, což zákon o regulaci reklamy na tabákové výrobky výslovně zakazuje,” upozornili autoři výzkumu.

Na základě výsledků výzkumu navrhují vedle zákonné regulace také to, aby sociální média trvala na označování příspěvků jako placené reklamy a dodržovala svá vlastní pravidla, která reklamu na tabákové výrobky zakazují.

Běžná cigareta hoří při teplotě vyšší než 600 stupňů Celsia, zahříváné tabákové náplně se zahřívají na zhruba poloviční teplotu, a nevzniká tak karcinogenní dehet a další toxické látky. Podle mluvčího BAT jsou emise toxických látek u zahříváného tabáku ve srovnání s tradičními cigaretami o 90 až 95 procent nižší. Lékař a senátor Jaroslav Malý (za ČSSD) letos v lednu vyzval k vypracování nezávislých studií, které by škodlivost zahříváného tabáku posoudily.

Zdroj: ČTK

URL| <https://www.frekvence1.cz/clanky/zpravy/autori-vyzkumu-chteji-na-zahrivany-tabak-omezeni-jako-u-e-cigaret.shtml>

Mediální střípky

2.6.2019 ČT 24 str. 04 22:05 Newsroom ČT24

Tereza ŘEZNIČKOVÁ, moderátorka

Počítače místo novinářů. Vědci chtějí naučit umělou inteligenci psát některé typy zpráv pro ČTK. Zatím jsou ale na začátku.

Václav MORAVEC, hlavní řešitel projektu, **Fakulta sociálních věd** UK

Umělá inteligence by mohla část rutinní práce žurnalistů, především ve zpravodajství, v ekonomickém, sportovním či domácím, novinářům odlehčit. A ta lidská síla by mohla být přeskupena kupříkladu na investigaci, složitější analytické texty a podobně.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka

0,2 procenta. Nízká sledovanost Televize Seznam podle agentury Nielsen Atmosphere. Stanice připouští - teď přijdou programové změny.

Tereza ŘEZNÍČKOVÁ, moderátorka

A naposled k eurovolbám, novináři a jejich zázemí v Bruselu. Kolik jich tam bylo? Počítal Lukáš Dolanský.

Lukáš DOLANSKÝ, zpravodaj ČT

Tohle je hlavní zasedací Evropského parlamentu, kde za normálních okolností tady v Bruselu jednájí evropští poslanci, tentokrát byl ale přetvořen na velké tiskové středisko. A je tady více než tisíc novinářů. Jinak žurnalistů, kteří se akreditovali na tyto volby, je přes 1300, a jenom televizních stanic je tady 195.

Kam zamíří Ukrajina?

2.6.2019 literarky.cz str. 00

Karel Svoboda

Ukrajinské volby, jedny z mála svobodných v postsovětském prostoru, přinesly pro část pozorovatelů, zvláště těch, kteří se situací v zemi do té doby výrazněji nezabývali, překvapení. Tím nebylo ani tak to, že stávající prezident, tedy Petro Porošenko, prohrál, ani to, že se obešly bez podvodů a manipulací, ale to, kdo se stal jejich vítězem.

O Volodymyrovi Zelenském toho opravdu moc známo nebylo. Televizní hvězda, komik, ale jinak byly jeho představy poměrně mlhavé. Spíše než politikem s reálným programem byl PR produktem, který každému všechno slíbí. Velmi dobře věděl, co Ukrajince trápí, a na tuto notu také hrál. Jedněm slíbil, že omezí korupci, druhým ukončení války na Donbase, dalším zlepšení sociální situace.

Dílčí problémy, jako jsou reforma zdravotnictví, armády či výstavba silnic, o kterých se Zelenskyj vyjadřoval jako o neexistujících, pak jen doplňovaly celkový obraz. Zelenskyj vsadil na kartu absolutního outsidera, člověka, který není zatížen politickou minulostí a který je schopen systém zbořit a postavit znovu. S tím také nad stávajícím prezidentem, který v politice působil dlouho před Majdanem, zvítězil. Nyní ale bude muset dokázat, že je schopen své sliby také splnit. To nebude tak jednoduché, už jen kvůli tomu, že může, pokud tedy myslí svoje sliby vážně, očekávat silnou opozici. Prozatím přitom nemá oporu ani v ukrajinském parlamentu.

Zelenskyj a jeho tým výborně zvládli politický marketing. Z jeho pozice bylo daleko jednodušší útočit na prezidentovy nedostatky než naopak pro Porošenka bránit se vůči výpadům. Bylo by přitom spravedlivé říci, že Petro Porošenko udělal během svého volebního období v rámci reformy více než všichni jeho předchůdci dohromady. Porošenkova protistrategie apelu na národní cítění, či boj proti ruské agresi, byla pravděpodobně jedinou možnou, nicméně už nebyla dostatečně atraktivní. Platilo to přirozeně pro oblasti na východu a jihu země, ale ani na západě nezískal nijak silnou podporu.

Není to tak, jak se snažil tvrdit ruský prezident Putin, že by lidé úplně odmítali politiku zaměřenou na odvrácení ruské agrese, ale prostě tak, že je příliš nezajímala. Z války panuje celková únava, lidé chtějí spíše řešení sociálních problémů. Otázkou je, co se bude dít dál. Pokud vynecháme až fašizoidní výlev Sergeje Glazjeva o vítězství Zelenského jako spiknutí amerických neonacistů s cílem osídlit Donbas Židy z Izraele (celý článek je volně k dosažení na stránkách zavtra.ru), střízlivější odhady prostě mluví o tom, že příliš mnoho radikálních změn nenastane a že nově zvolený prezident bude sledovat spíše cestu evoluce než revoluce. Proti tomu jdou nicméně očekávání změn, které sliboval.

Ukrajina přitom není ve zrovna dobrém stavu. Země byla po celé postsovětské období plundrována nejružnějšími mocenskými skupinami. Prezidenti, ať Kučma či Juščenko, se na rozkrádání podíleli. Režim Viktora Janukovyče, s obskurnostmi typu opulentních rezidencí, pak již jen dokonal dílo.

Celý text, který se mimo jiné zabývá rozsáhlou korupcí na Ukrajině, najdete v aktuální čísle Literárních novin, které je právě na stáncích.

O předplatné Literárních novin si můžete napsat na adresu Korunní 104, 101 00 Praha 10 či e-mailem predplatne@literarky.cz nebo zavolejte na 234 221 130, 800 300 302 (bezplatná linka). Jejich elektronickou podobu si můžete koupit ZDE.

Autor přednáší na Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy problematiku Ruska a vztahů v postsovětském prostoru.

URL| <http://literarky.cz/svet/28336-kam-zamii-ukrajina>

O Černobyli se letos psalo dvakrát víc. Novinářům pomáhají populární seriály

2.6.2019 ct24.cz str. 00 Domácí
hridej

Hra o trůny, Most! nebo Černobyl. Populární seriály se v poslední době stávají výrazným mediálními tématem, které se dostává i mimo kulturní rubriky. Třeba právě aktuální minisérie z produkce televize HBO způsobila, že o havárii v černobylské jaderné elektrárně vzniklo dvakrát víc článků než loni. Snaží si novináři usnadnit práci při hledání témat? Jedna z otázek pro Newsroom ČT24.

„Dívali jsme se, kolik článků vyšlo k Černobyli loni, když bylo výročí, a letos, když je seriál. Letos je to dvaapůlkrát více než loni. Loni těch článků, které zmiňovaly Černobyl, bylo 121, letos je jich 277,“ řekl České televizi Michal Zlatkovský, který se zabývá datovou žurnalistikou na serveru iRozhlas.

Podobnou popularitu v médiích zaznamenal v nedávné době také seriál Hra o Trůny nebo v českém prostředí Most!. Například ten podle agentury Newton Media nasbíral během prvních dvou měsíců letošního roku přes 1200 zmínek v tradičních médiích. Černobyl se trefil do obecné diskuse

A nejde jen o recenze, ale i o rozhovory s tvůrci, fotogalerie anebo zprávy o soukromí herců. Některé redakce i recyklují starší texty. „Třeba článek, který vyšel před pěti šesti lety. Když je to téma teď populární, tak ho beze změny znovu vydají,“ dodává Michal Zlatkovský k nejnovějšímu fenoménu, kterým se stal seriál Černobyl.

Ne všechny seriály si ale získají tak výraznou pozornost médií. „Informaci, že je nový seriál, tak jako zpravodajský server zaznamenáme, ale nejdeme dál,“ říká Josef Pazderka, šéfredaktor serveru Aktuálně.

„Když ale cítíme potenciál, že se to dotklo nějakého tématu, které je obecnější, tak se snažíme zajímavě reagovat. V případě Černobyli se to jednoznačně trefilo do obecné diskuse o jaderné bezpečnosti a o tom, že třeba Německo z jaderné energie úplně vycouvalo,“ dodává.

Odkaz

Prodloužení životnosti jaderných zdrojů má smysl, říká Drábová. Nízkoemisní zdroje jsou třeba

Otevírání nových témat, nebo hon za čteností?

„Je to určitě záležitost posledního období, že právě úspěch různých televizních seriálů vede k tomu, že na zpravodajských serverech i v tištěných médiích nastavují témata, o kterých se mluví,“ říká k trendu Petr Bednařík, historik médií z **Fakulty sociálních věd** UK.

„Mám pocit, že v poslední době jsou více než předtím seriály, o kterých mluví všichni. Když máte téma, které zabere na většinu populace, tak je o to větší zájem o tom psát a mluvit,“ dodává Michal Zlatkovský.

„Myslím si, že je to dobře. Protože přece jenom je to tematické oživení. Viděli jsme to u seriálu Most!, že najednou se díky tomu seriálu začalo hodně mluvit o Mostecku, severních Čechách a tamním životě, což ukazovalo na různé problémy, které tam jsou,“ říká Bednařík.

Tento trend ale vyvolává i kritiku. „Poté, co zdejší média vytěžila clickbaitový potenciál Hry o trůny a dokumentu V síti, vrhla se se stejnou vervou na minisérii Černobyl. Nemine dne, kdy by zájmu o ni někdo nezkusil využít ke zvýšení čtenosti, poslechovosti či sledovanosti,“ napsal například na Twitter filmový kritik Martin Šrajer.

Poté, co zdejší média vytěžila clickbaitový potenciál Hry o trůny a dokumentu V síti, vrhla se se stejnou vervou na minisérii Černobyl. Nemine dne, kdy by zájmu o ni někdo nezkusil využít ke zvýšení čtenosti, poslechovosti či sledovanosti (dnes DVTV). *clickbaitjournalism— Martin Šrajer (@Tae_suk) May 28, 2019

Ten následně přirovnal nadměrný zájem médií o seriály k takzvané „clickbaitové“ žurnalistice. Tedy takové, která vyvolává zájem čtenáře přehnanými titulky za účelem získání co největšího počtu „kliků“. Popkultura je ve zpravodajství stále výraznější, říká Bednařík

„Já bych to zas tak nespojoval, je to trochu něco jiného,“ říká Petr Bednařík. „Když se média o seriál zajímají, tak je to zkrátka zájem o fenomén. Pochopitelně hraje roli i to, že vědí, že je to pro čtenáře atraktivní. Ale může z toho vzniknout i zajímavý text o tom, jakým způsobem se dá udělat úspěšný televizní seriál,“ vysvětluje.

Uznává ale, že v poslední době si popkulturní fenomény stále častěji nacházejí cestu mezi takzvané „hard news“. „Myslím si, že ta tendence je poslední dobou opravdu výrazná. Když se díváte na zpravodajské servery, tak vám tam po zprávě o domácí politice hned skočí svatba nějaké celebrity. I u médií, která se definují, že nejsou bulvární, tak tam bulvární témata najdete,“ říká historik médií.

přehrát

video

Newsroom ČT24

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2831144-o-cernobyly-se-letos-psalo-dvakrat-vic-novinarum-pomahaji-popularni-serialy>

Souhrn ekonomických zpráv ČTK 1. června 2019

2.6.2019 asocr.cz str. 00

Datum: 01.06.2019 08:00 Klíčová slova: Souhrn ekonomický 08:00 Peking - Peking začal počínaje dneškem uplatňovat zvýšená cla na americké zboží, jehož roční dovoz do Číny dosahuje hodnoty 60 miliard dolarů (zhruba 1,4 bilionu Kč). Tento krok je odvetou za nedávné zvýšení amerických cel na čínské výrobky.

Londýn/Frankfurt - Obecná nejistota na finančních trzích povzbudila poptávku po státních dluhopisech, zejména německých. Výnos desetiletých bondů německé vlády se v pátek propadl na minimum minus 0,21 procenta, a mírně tak překonal starý rekord z poloviny roku 2016, kdy si obyvatelé Británie v referendu odhlasovali, že jejich země vystoupí z Evropské unie.

New York - Hlavní akciové indexy ve Spojených státech dnes prudce klesly. Reagovaly tak na hrozbu amerického prezidenta Donalda Trumpa, že Spojené státy uvalí cla na veškeré zboží z Mexika. Eskalující obchodní válka podle ekonomů vyvolává obavy z globální hospodářské recese. Na devizovém trhu oslaboval dolar, zvýšený zájem o americké státní dluhopisy s delší dobou splatnosti pak způsobil, že se prohloubila inverze výnosové křivky.

Londýn - Konfederace britského průmyslu (CBI) v pátek varovala kandidáty na nástupce premiérky Theresy Mayové, že odchod Británie z Evropské unie bez dohody by výrazně a dlouhodobě poškodil konkurenceschopnost země. Informovala o tom agentura Reuters.

Dillí - Indie přišla o pozici nejrychleji rostoucí ekonomiky světa. Růst jejího hrubého domácího produktu (HDP) podle vládních údajů v prvním čtvrtletí výrazně zaostal za odhady a zvolnil na 5,8 procenta z 6,6 procenta v předchozích třech měsících. Rychleji rostla Čína, jejíž ekonomika se ve stejném období zvyšovala tempem 6,4 procenta.

Dodoma - Tanzanie je ode dneška 34. africkou zemí, kde platí zákon omezující používání plastových tašek. Nově bude tašky zakázáno dovážet, vyrábět i prodávat. Cílem opatření je zastavit znečišťování životního prostředí, informovala agentura AFP.

Datum: 31.05.2019 20:01

Klíčová slova: Souhrn ekonomický 20:00

Praha - Akcie na pražské burze v uplynulém týdnu mírně posílily, když index PX stoupl o 0,2 procenta na 1044,1 bodu. Vyplývá to z výsledků burzy. V týdnu se nejlépe vedlo akciím elektrárenské společnosti ČEZ. Naopak nejvíce oslabily akcie Tatra Mountain Resorts. Předcházející týden české akcie oslabily o 0,8 procenta.

Praha - Pětice největších bank působících v ČR snižuje výplaty dividend, které posílají svým zahraničním matkám. Celkem by letos měly do zahraničí poslat zhruba 34 miliard korun, což je o 3,5 miliardy korun méně než v loňském roce. ČTK to řekl analytik BH Securities Štěpán Křeček.

Praha - Česká měna dnes posílila vůči dolaru a stagnovala k euru. Koruna k 17:00 zpevnila oproti předchozímu závěru k dolaru o čtyři haléře na 23,19 Kč/USD. Kurz k euru zůstal beze změny na 25,83 Kč/EUR. Vyplývá to z údajů na serveru Patria Online.

Praha - Pražská burza dnes potřetí za sebou posílila, ale jen nepatrně. Index PX vzrostl o 0,05 procenta na 1044,09 bodu. Růst cen akcií Komerční banky, Monety Money Bank a telekomunikačního operátora O2 převážil nad ztrátou Erste Bank. Vyplývá to z internetových stránek burzy. Česká koruna k euru stagnovala, vůči dolaru lehce posílila.

Praha - ČSOB se stala jediným vlastníkem Českomoravské stavební spořitelny (ČMSS). Ve spořitelně dosud měla banka podíl 55 procent, zbylých 45 procent koupila od německé stavební spořitelny Bausparkasse Schwäbisch Hall (BSH). ČSOB to dnes oznámila v tiskové zprávě. Podle předchozích informací banka koupila podíl v ČMSS od BSH za zhruba 6,15 miliardy korun. ČMSS je jedničkou na českém trhu stavebního spoření. Vznikla v roce 1993 a má zhruba 1,3 milionu klientů.

Zlín - Stavbaři opraví téměř za 7,2 milionu korun most na silnici třetí třídy mezi Komárovem a Napajedly na Zlínsku. Práce by měly začít 1. července, potrvají do konce listopadu. Motoristé musejí počítat s omezením.

Místem projedou po provizorní komunikaci, provoz budou kyvadlově řídit semaforey, uvedlo na svých webových stránkách Ředitelství silnic Zlínského kraje (ŘSZK).

Zlín - Rekonstrukce silnice druhé třídy mezi Bystřicí pod Hostýnem na Kroměřížsku a hranicí Zlínského a Olomouckého kraje u Vítonic přijde na 139 milionů korun. Ředitelství silnic Zlínského kraje (ŘSZK) podepsalo smlouvu se zhotovitelem, práce začnou v červnu a potrvají do listopadu 2020. Jde o největší stavební akci na rekonstrukci krajské silniční sítě zahajovanou v roce 2019, uvedlo dnes na svém webu ŘSZK.

Praha - Na zahřívání tabákové výroby by měl stát vztáhnout všechna omezení platná pro elektronické cigarety. Navrhují to autoři výzkumu o tom, jak se tabákové firmy snaží v Česku tyto výrobky propagovat. Marketingová komunikace k zahřívání tabáku se podle nich pohybuje na hraně nebo za hranou zákonů a pravidel, zasahuje i děti, mladé lidi a nekuřáky a není zřetelně označována jako reklama. Výzkum provedený ve spolupráci **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy a Kliniky adiktologie 1. lékařské fakulty a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze dnes jeho autoři prezentovali v Praze.

Londýn/New York - Ceny ropy se dnes výrazně snižují, severomořská ropa Brent sestoupila pod 65 dolarů za barel. Americký prezident Donald Trump totiž plánovaným zavedením cel na dovoz z Mexika posílil obavy, že napětí v mezinárodních obchodních vztazích bude mít negativní vliv na poptávku po ropě.

Londýn/New York - Dolar dnes na devizových trzích oslabuje, zájem je naopak o japonský jen, považovaný za bezpečnou měnu v dobách nejistoty. Investoři tak reagují na oznámení amerického prezidenta Donalda Trumpa, že Spojené státy uvalí cla na veškeré zboží z Mexika. Tím narůstají obavy z hospodářské recese.

Londýn - Británie se poprvé od 80. let 19. století obešla celé dva týdny bez elektřiny vyrobené z uhlí. Podle serveru BBC bylo uhlí k produkci elektřiny v Británii naposledy použito odpoledne 17. května. Británie se přitom chce uhelných elektráren zcela zbavit do roku 2025.

Berlín - Německá vláda prodlouží státní podpůrný program na nákup elektromobilů do konce roku 2020. Dnes to v Berlíně oznámil ministr hospodářství Peter Altmaier. Kabinet doufá, že tak podpoří poptávku po tomto typu vozů, která je stále nízká. Zájemci o koupi elektromobilů tedy budou dál moci počítat s bonusem 4000 eur (asi 103.000 Kč), zájemci o pořízení plug-in hybridního auta s částkou 3000 eur (přes 77.000 Kč).

Datum: 31.05.2019 16:00

Klíčová slova: Souhrn ekonomický 16:00

Praha - Česká ekonomika v letošním prvním čtvrtletí podle zpřesněného odhadu Českého statistického úřadu (ČSÚ) meziročně stoupla o 2,6 procenta, stejně jako v posledním loňském čtvrtletí. Mezičtvrtletně vzrostl hrubý domácí produkt o 0,6 procenta. Podle ekonomů byl výkon české ekonomiky i přes hrozbu obchodních válek nebo brexitu nadále solidní. Nicméně je za svým vrcholem a v dalších čtvrtletích lze podle nich čekat zpomalování růstu.

Brno - Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD) získalo pravomocné stavební povolení pro tzv. hlavní trasu velkého městského okruhu v Brně v úseku Žabovřeská. Loni v červenci je napadl spolek Voda z Tetčic, ministerstvo dopravy však odvolání zamítlo. Silničáři kvůli tomu začali stavět pouze v bezprostředním okolí silnice a nyní mohou plynule navázat, řekl ČTK ředitel brněnského závodu ŘSD David Fiala. Finanční ztráta bude podle něj minimální. Silnice se bude rozšiřovat ze dvou pruhů na čtyři.

Berlín - Meziroční tempo růstu spotřebitelských cen v Německu podle údajů harmonizovaných s metodikou výpočtu Evropské unie v květnu zpomalilo na 1,3 procenta z dubnové hodnoty 2,1 procenta. Inflace v Německu je tak nejnižší od loňského února. Oznámil to dnes spolkový statistický úřad.

Šanghaj/Los Angeles - Šanghajský dovozce vína Alex Chen strávil posledních deset dní přesunem všech svých amerických vín, od chardonnay po zinfandel, ze skladů v šanghajské zóně volného obchodu, aby je nezasáhla vyšší cla, která začnou platit v sobotu. Na obou stranách Tichého oceánu nyní dovozci i vývozci bojují s novými cly, která je zřejmě přímějí zvýšit ceny, zasáhnou jejich marže nebo je donutí najít alternativy, píše agentura Reuters.

Praha - Sněmovna dnes opět nedokončila schvalování novely zákona o evidenci tržeb. Poslanci hlasovali o další části z téměř osmi stovek pozměňovacích návrhů. Ještě jich zbývá víc než 300. Místo hlasování se však poté Sněmovna z popudu opozičních stran začala věnovat dnešním informacím médií o výsledku auditu Evropské komise kolem dotací pro Agrofert Holding. Poslanecké kluby KSČM a ČSSD si nakonec vyžádaly přestávku na poradu a jednání Sněmovny pro dnešek skončilo. K hlasování se vrátí zřejmě ve středu.

Praha - Letecká společnost České aerolinie (ČSA) v červnu zruší další dvě své pravidelné linky, létat přestanou do Porta a Lisabonu. Obě linky do Portugalska dopravce ruší kvůli nízkému zájmu cestujících. ČTK to řekla Vladimíra Dufková, mluvčí společnosti Smartwings, která je mateřskou firmou ČSA. Na informaci upozornil server zdopravy.cz. ČSA letos zrušily i jiné pravidelné linky, například na Slovensko nebo do Ruska.

Plzeň - Plzeňská teplárenská, největší dodavatel tepla na západě Čech, prodala v zimě 2018/19 mírně více tepla než o rok dříve. Tato zima měla zcela jiný průběh než ta o rok dřív. Loni byl mimořádně studený únor

a březen a horký duben i květen, letos byl chladný zejména leden, duben a rekordně chladný květen s průměrným únorem a březnem, řekla dnes ČTK mluvčí podniku Petra Siegerová.

Praha - Více než čtvrtině tuzemských internetových obchodů loni vzrostly tržby o 40 procent. Letos čeká růst 85 procent e-shopů. Vyplývá to z letošního průzkumu, který provedla společnost oXyShop ve spolupráci s konzultační společností Acomware a portálem Tyinternet.cz.

Praha - Majitelé firemních dluhopisů společnosti Zoot, která aktuálně prochází reorganizací, mohou získat akcie firmy, a stát se tak akcionáři "nového" Zootu. Nabídka byla učiněna mimo navržený reorganizační plán. ČTK o tom dnes v tiskové zprávě informovala společnost BH Securities (BHS), kterou si tento týden majitelé dluhopisů zvolili za svého společného zástupce.

Praha - Nový registr dobrovolných psích dárců Červená tlapka má pomoci psům, kteří potřebují transfuzi krve. Majitelé do něj mohou registrovat větší psy. O vzniku registru dnes informovali jeho zakladatelé v tiskové zprávě. Zakladatelku projektu Alici Bílou přitom přivedla na nápad zkušenost s vlastním psem, který potřeboval transfuzi.

Velké Poříčí (Náchodsko) - Společnost Vodovody a kanalizace (VAK) Náchod dá 12,7 milionu korun z loňského zisku 15,1 milionu korun na investice. Na dividendy půjde 742.000 korun, tedy jedna koruna na akcii. Do sociálního fondu a fondu odměn vodárny dají zbývajících 1,6 milionu korun. Rozhodla o tom dnešní valná hromada firmy, která na Náchodsku zásobuje vodou přes 74.000 obyvatel. Firma z 90 procent patří městům a obcím.

Olomouc - Dobrou úrodu letos očekávají provozovatelé jahodových plantáží na Olomoucku a Prostějovsku, na kterých si lidé mohou za úplaty sami nasbírat jahody či koupit už košík natrhaných sladkých plodů. První sběrači vyrazili mezi řádky jahodníků dnes na poli v okrajové části Olomouce a postupně začíná sklizeň i v Prostějově a na poli u Brna.

Praha - Provoz na dálnici D1 za Prahou omezí o víkendu oprava vozovky. Ředitelství silnic a dálnic (ŘSD) bude na mostě Šmejka mezi 23,5. a 24,2. kilometrem pokládat takzvaný mikrokoberec, ve směru na Brno proto bude provoz veden pouze jedním jízdním pruhem, informoval dnes ČTK mluvčí ŘSD Jan Rýdl.

Pardubice - V pardubických lesích je zvýšený výskyt kůrovce. Lesníkům se nedaří invazi zcela zastavit. Na napadené stromy aplikují postřik a brouky chytají také do lapačů, uvedla radnice v tiskové zprávě.

Datum: 31.05.2019 12:00

Klíčová slova: Souhrn ekonomický 12:00

Praha - Česká ekonomika v letošním prvním čtvrtletí meziročně vzrostla o 2,6 procenta, stejně jako v posledním loňském čtvrtletí. Mezičtvrtletně vzrostl hrubý domácí produkt o 0,6 procenta. Zpřesněná čísla dnes zveřejnil Český statistický úřad. Jsou mírně lepší než v předběžném odhadu z poloviny května, podle kterého rostla česká ekonomika meziročně o 2,5 procenta a proti předchozímu čtvrtletí o půl procenta.

Praha - Výkon české ekonomiky v prvním čtvrtletí lze po dnešních zpřesněných datech Českého statistického úřadu nadále považovat za solidní, a to i přes hrozbu obchodních válek nebo brexitu. Každopádně česká ekonomika je za svým vrcholem a lze postupně čekat v dalších čtvrtletích zpomalování růstu, uvedli ekonomové.

Praha - Zadlužení českých domácností u bank a družstevních záložen se za duben zvýšilo o 8,3 miliardy korun na 1,673 bilionu korun. Meziročně bylo jejich zadlužení vyšší téměř o 108 miliard korun. Dluhy nefinančních podniků v dubnu vzrostly o 8,8 miliardy na 1,114 bilionu Kč. V porovnání se stejným měsícem loňského roku stouply o 58,6 miliardy. Vyplývá to z údajů, které dnes zveřejnila Česká národní banka.

Humpolec (Pelhřimovsko) - Na dálnici D1 mezi Humpolcem a Větrným Jeníkovem dnes začali stavbaři rozbíjet první část starého cementobetonového krytu. Během letoška ho obnoví na sedmi kilometrech jízdního pásu směrem na Prahu. Po výměně firem způsobené loňským zpožděním stavby byly práce v tomto úseku obnoveny 11. května, provádí je společnost Skanska. Postupují podle harmonogramu, řekl dnes ČTK mluvčí Ředitelství silnic a dálnic Jan Rýdl.

Praha - V dubnu vzniklo v ČR 2426 obchodních společností a 1526 jich zaniklo. Přibylo tak 900 firem, nejméně od konce roku 2009. V dubnu začalo zároveň podnikat 5368 fyzických osob a asi 5000 jich své podnikání ukončilo. Vyplývá to z analýzy dat portálu www.informaceofirmach.cz, kterou provedla společnost CRIF.

Praha - Státní fond dopravní infrastruktury (SFDI) připravuje výběrová řízení a technická řešení pro systém elektronických dálničních známek. Jejich spuštění stát plánuje na rok 2021. Po návštěvě ministra dopravy Vladimíra Kremlíka (za ANO) v sídle fondu to novinářům řekl ředitel SFDI Zbyněk Hořelica. Průběžně rostou také výdaje fondu na dopravní stavby až na 100 miliard korun, SFDI má navíc připraveno dalších pět miliard korun pro zatím připravované projekty.

Dobřany (Plzeňsko) - Česká výzkumná firma COMTES FHT a.s. dokončuje v Dobřanech vědeckotechnický park za 125 milionů korun. Hotová je administrativní budova, víceúčelový sál, školka. Zbývá

dodělat to hlavní, tedy dílny, které bude pronajímat startupovým inovativním firmám, řekl ČTK starosta Martin Sobotka (Aktivní Dobřany).

Benešov - Benešov vypsal soutěž na výstavbu parkovacího domu pro 181 aut poblíž vlakového a autobusového nádraží. Má sloužit převážně jako záchytné parkoviště pro motoristy, kteří ve městě přeseďadají na vlaky nebo autobusy. Součástí budovy bude také 50 cykloboxů pro lidi dojíždějící do práce na kole, řekl dnes novinářům místostarosta Roman Tichovský (ODS).

Řím - Italská ekonomika v letošním prvním čtvrtletí meziročně klesla o 0,1 procenta, oproti předchozímu kvartálu se o 0,1 procenta zvýšila. Revidované údaje dnes oznámil italský statistický úřad ISTAT. Podle jeho původních kalkulací hospodářství vykázalo meziroční růst o 0,1 procenta a kvartální o 0,2 procenta. Itálie je třetí největší ekonomikou eurozóny po Německu a Francii.

Londýn - Těžba ropy ve 14členné Organizaci zemí vyvážejících ropu (OPEC) se v květnu oproti předchozímu měsíci snížila o 60.000 barelů denně (b/d) na 30,17 milionu b/d, což je nejnižší úroveň od roku 2015. Vyplývá to z dnešní zprávy agentury Reuters, která vychází z údajů o přepravě ropy od zdrojů z odvětví. Přestože Saúdská Arábie, která je největším světovým vývozcem ropy, její produkci zvýšila, na kompenzaci propadu íránského exportu postiženého sankcemi Spojených států to nestačilo. V samotném Íránu těžba spadla o 400.000 b/d.

Londýn - Evropské akcie zahájily dnešní obchodování poklesem na nejnižší hodnotu za tři měsíce. Může za to propad automobilek Volkswagen a Fiat Chrysler po oznámení amerického prezidenta Donalda Trumpa, že uvalí clo na veškerý mexický dovoz. Propad evropských akcií navázal na pokles akcií v Japonsku, kde hlavní index Nikkei kvůli ztrátám akcií automobilek uzavřel nejnižší za tři a půl měsíce, napsala agentura Reuters.

Peking - Čínská vláda má připravený plán omezení vývozu vzácných kovů do Spojených států, a pokud si to vývoj napjatých obchodních vztahů vyžádá, přistoupí k němu. S odvoláním na zdroje obeznámené se situací to uvedla agentura Bloomberg. Opatření jsou podle nich zřejmě cílena na těžké vzácné zeminy, tedy prvky od europia po lutecium, a to je oblast, v níž jsou USA na Číně mimořádně závislé.

Budapešť - Maďarské nízkonákladové letecké společnosti Wizz Air vzrostl v loňském fiskálním roce zisk po zdanění o šest procent na 291,6 milionu eur (7,5 miliardy Kč). Firma je optimistická i ve výhledu na letošní rok a čeká další růst zisku.

URL| <http://www.asocr.cz/obsah/54/souhrn-ekonomickych-zprav-ctk-1-cervna-2019/30089>

Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu, říká průkopník internetové novinařiny.

3.6.2019 pravdive.eu str. 00

„Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu. Čeští novináři píšou pořád podle nějakých příkazů a člověka jímá hrůza z toho, kam až to povede,“ říká průkopník internetové novinařiny - Časopis Šifra

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval Mirka Raduševiče, zakladatele oboru výpočetní techniky pro žurnalisty na **Fakultě sociálních věd** UK, průkopníka internetové novinařiny v Česku, novináře, j...

The post Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu, říká průkopník internetové novinařiny. appeared first on Slobodný vysieláč.

URL| <http://pravdive.eu/news/122755/driv-foukal-z-vychodu-ted-fouka-ze-zapadu-rika-prukopnik-internetove-novinariny>

Chvění v německé politice

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Němečtí sociální demokraté prozatím zůstanou v koaliční berlínské vládě. Zelení s aktuálně silnou podporou voličů ale už otevřeli téma předčasných voleb. Po fiasku v nedávných eurovolbách a nečekaném odchodu lídryně SPD se iniciativy ve straně ujímá místopředsedkyně Malu Dreyrová. Ta se spolu se dvěma kolegy dočasně postavila do čela menšího vládního partnera.

Malu DREYROVÁ, dočasná spolupředsedkyně SPD

Je to pro nás složité, ale strana nezůstává bez vedení. Musíme dát jasně najevo, kdo je teď lídrem strany a nastoupit novou cestu, kterou se vydáme.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Kancléřka Merkelová i přes krizi uvnitř SPD se svým koaličním spojencem počítá. Ráda by vládu udržela až do pravidelných voleb v roce 2021. Sociální demokraté si podle ní mají své problémy vyřešit sami, třeba se současným triumvirátem ve svém čele.

Angela MERKELOVÁ, německá kancléřka

Ctím závazek dále spolupracovat na plnění cílů naší koalice. Máme samozřejmě pochopení pro procesy, které se teď odehrávají v sociální demokracii.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Těžkosti berlínského kabinetu teď probereme se Zuzanou Lisovou z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý večer.

Zuzana LIZCOVÁ, analytička, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

V loni v říjnu přišel jeden velký otřes německé politiky, kancléřka, současná kancléřka Angela Merkelová oznámila svůj konec v čele CDU-CSU, respektive CDU. Teď tedy přichází odchod další šéfy, tentokrát SPD. Je pravděpodobné, nebo jak vlastně vidíte kondici současného otřeseného koaličního kabinetu, že skutečně doslouží až do těch voleb v roce 2021?

Zuzana LIZCOVÁ, analytička, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Myslím, že na to, že současná vláda doslouží až do roku 2021 by si v nynějším Německu vsadil málokdo. Ta vláda je skutečně otřesná, nejen výsledky eurovoleb, ale tím komplikovaným spoluvládnutím posledních let, měsíců a zároveň to dění v SPD, uvidí se, jak bude mít velké následky, ale to vládou bezpochyby otřásla v tom směru, že se hovoří o několika variantách následujícího vývoje. Mohly by to být předčasné volby, mohla by se vytvořit takzvaná jamajská koalice, i když to je z určitých důvodů relativně nepravděpodobné, nebo by třeba mohl převzít roli vládnoucí roli menšinový kabinet CDU-CSU.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Pokud se podíváme na toho menšího, na toho juniorního koaličního partnera SPD, co stojí za jeho vlastně už několikátým volebním neúspěchem? Konec konců v těch evropských volbách skončila až třetí právě za Zelenými.

Zuzana LIZCOVÁ, analytička, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Současnou slabost německé sociální demokracie musíme vidět v širších souvislostech, nepotýká se s problémy jenom SPD, ale sociální demokracie napříč Evropou. Vidíme to ostatně i to na naší vlastní sociální demokracii, zkrátka ve společnosti dochází v poslední době v souvislosti s globalizací, digitalizací a celou řadou dalších převratných změn, k takovému vývoji, že vlastně ty strany ztrácí půdu pod nohama, ztrácí své tradiční voliče, ať už ve prospěch třeba Zelených, kteří razí klimatickou politiku, která je v současné době velmi důležitá. Nebo například ve prospěch pravicově populistických stran, které zase akcentují problematiku bezpečnosti migrace a takže to je takový obecný důvod, bych řekla a pak existuje ještě celá řada specifických důvodů německé sociální demokracie. Německá sociální demokracie vládne 10 z posledních 15 let jako juniorní partner s CDU-CSU, dovedla prosadit řadu témat, ale nedovedla z toho nikdy vyzískat žádný velký politický kapitál a pak také jsou takové záležitosti jako personální spory dlouholeté a další třeba i obsahové otázky.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Pokud se podíváme vlastně na ten širší obrázek celé Evropy, především tedy její západní poloviny, tak Německo zdaleka není první a evidentně nebude ani poslední zemí, kde ten dopad těch nedávných výsledků, těch nedávných voleb do Evropského parlamentu do velké míry zasáhl do té domácí politiky. Dá se říct, že se čím dál tím více jaksi propojuje ta domácí politika s těmi výsledky právě řekněme mezi těmi běžnými volbami domácími právě s volbami do Evropského parlamentu?

Zuzana LIZCOVÁ, analytička, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Němečtí voliči bezpochyby považují ty volby do Evropského parlamentu za mnohem důležitější, než dříve. Průzkumy ukazují, že v současné době až 70 % německých voličů považuje evropské hlasování za důležité. Před pár lety to byla jenom polovina, zároveň ten vyšší zájem můžeme vidět i na vyšší volební účasti, letos volilo o 10 % více Němců, než v roce 2014, takže jistě, je tu jisté povědomí o tom, že význam evropských voleb ve společnosti stoupá, ale třeba ty otřesy na německé politické scéně byly způsobeny i tím, nebo konkrétně v SPD, že se souběžně volilo ve spolkové zemi Brémy, kde sociální demokracie ztratila podporu ve městě, tedy ve kterém vlastně byla schopná stát starostou od roku 1946, takže to také přispělo k tomu velkému pnutí.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

To byla Zuzana Lizcová, odbornice na Německo z **Fakulty sociálních věd**. Díky, že jste přišla.

Zuzana LIZCOVÁ, analytička, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Také děkuji, na shledanou.

Články

3.6.2019 prvnikrok.cz str. 00

Napsal První Krok

Ve druhém pololetí mezi roky 2017 a 2018 došlo k významnému poklesu počtu hospitalizací pro akutní infarkt u osob mladších 70 let, a to o 9,2 %. Zatímco v roce 2016 v této věkové skupině bylo v souvislosti s akutním srdečním infarktem hospitalizováno 11 278 osob, v roce 2018 se jednalo o 10 579. Analýza srovnávající celková data za rok 2018 s rokem 2016 tak prokázala u osob mladších 70 let pokles o 699 hospitalizací, což korigováno na dlouhodobý trend činí 7,1 %. Ze srovnání dat za roky 2016 a 2018 vyplynul také významný pokles počtu hospitalizací pro astma. Ve skupině osob mladších 40 let došlo k poklesu o 722 hospitalizací, což představuje 18.5 %.

„Dostupná data prokázala pozitivní efekt zavedení nekuřáckých veřejných prostor v České republice. Těší mě významný pokles u počtu hospitalizací pro nemoci srdce a u pacientů trpících astmatem. Je nutné si uvědomit, že se jedná o časově velmi rychle pozorovatelný dopad u hospitalizací pro nemoci, na které má prokazatelný vliv aktivní i pasivní kouření,“ uvedl ministr zdravotnictví Adam Vojtěch.

„Analýza časových trendů prokázala již u dvou z hodnocených diagnóz, čímž je astma a akutní infarkt myokardu, v roce 2018 celkový pokles počtu hospitalizací o 1 400 oproti roku 2016. V případě hodnocení

dalších diagnóz se dostaneme na ještě mnohem vyšší číslo," dodal ředitel Ústavu zdravotnických informací a statistiky Ladislav Dušek.

Jedním z impulsů pro zavedení tzv. protikuřáckého zákona byl výzkum agentury IPSOS a **Fakulty sociálních věd** UK z roku 2012. Z něj vyplývalo, že možnost kouřit v restauracích, barech, diskotékách a klubech podporuje mladé lidi v kouření. Pokud by v těchto zařízeních platil zákaz kouření, podle vlastních slov by vůbec nezačala kouřit čtvrtina (24 %) pravidelných kuřáků a polovina (51 %) příležitostných kuřáků. Z dat Státního zdravotního ústavu o spotřebě tabáku v dospělé populaci ČR za rok 2018 vyplývá, že mezi mladými dochází k poklesu kouření tabákových výrobků. „Pokles kouření mezi roky 2017 a 2018 je pozorovatelný u obou pohlaví a u mladší i starší věkové skupiny s tím, že u mladší je pokles výraznější. Lze tedy předpokládat, že u nejmladší věkové skupiny došlo k výraznému poklesu prevalence“, uvedl ředitel Státního zdravotního ústavu Pavel Březovský.

Ing. Gabriela Štěpanyová ředitelka Odboru komunikace s veřejností tisk@mzcr.cz

URL| <http://prvnikrok.cz/zpravodaj/clanky/14024-v-souvislosti-s-ucinnosti-protikurackeho-zakona-doslo-k-vyznamnemu-poklesu-poctu-hospitalizaci-pro-akutni-srdecni-infarkt-i-astma>

Anna Pospěch Durnová: Nerozdávat hraběcí rady

3.6.2019 vedavyzkum.cz str. 00

S politoložkou Annou Pospěch Durnovou o roli náhody v kariéře, o akademickém manželství a o částečném návratu do Česka po letech v zahraničí mluvila Olga Löblová z platformy Czexpats in Science.

Momentálně pracuješ v Praze na Institutu sociologických studií na **Fakultě sociálních věd** i ve Vídni na Institute for Advanced Studies. Jak jsi se dostala mezi tahle dvě místa?

Původně jsem dělala němčinu a francouzštinu, a pokračovala jsem pak na doktorátu na literární komparatistice v Brně. Politologii jsem dlouho dělala trochu bokem – měla jsem ve Vídni zázemí od rodičů a říkala jsem si, že by k těm jazykům, co jsem dělala, bylo dobré si přibrat mezinárodní vztahy. To mě sice nakonec vůbec nezajímalo, ale časem jsem zjistila, že existuje celá oblast výzkumu, které se dnes aktivně věnuju: diskurzivní, nebo interpretativní, přístupy v politologii. Takže to vlastně byla taková náhoda.

Takže jsi opravdu interdisciplinární.

Český doktorát na komparatistice jsem nakonec dokončila, ale v politologii jsem se v podstatě našla. Ačkoliv jsem pořád v duchu komparatistka. Jenom jsem zaměnila analýzu poezie za analýzu diskurzu politických aktérů, například nevládních organizací. Ve Vídni jsem pracovala v interdisciplinárním centru Life-Science Governance, kde jsem se věnovala umírání, hospicové péči a eutanázii a politickým debatám s tím spojenými. Po šesti letech jsem potom musela opustit univerzitu. V Rakousku existuje omezení kvůli tzv. „řetězení smluv“, kdy člověk může mít smlouvu na dobu určitou na jedné instituci maximálně šest let. Sice jsem ve Vídni mohla ještě zůstat, ale náhodou se mi naskytla možnost vyjet na rok jako postdok do Francie, do Lyonu.

Náhodou? Jak se k jednomu náhodou dostane nabídka postdoku?

Byla jsem na konferenci Interpretive Policy Analysis a na schodech jsem potkala Philippa Zittouna (pozn.: známého francouzského politologa), který se mě ptal, jak se mám. Já jsem mu řekla, že dobře, že dodělávám dizertaci, ale že budu muset asi aspoň na rok odjet z Vídně – prostě akademický small talk. Za dva dny, když ta konference končila, se ke mně přitočil a řekl mi, že otevírá tuhle pozici a že hledá právě někoho, jako jsem já. Měla jsem sice jiné plány, ale bylo mi 29 a neměla jsem žádné rodinné závazky a dnes jsem ráda, že jsem do toho šla, protože z toho vyplynul zajímavý výzkum a dlouhodobá spolupráce. Letos jsme například s Philippem byli učit v Kamerunu. Člověk se náhody nemá bát.

Takže poučení je jezdit na konferenci?

Rozhodně, a možná ještě důležitější je, že se člověk nemá bát lidem občas říct, že hledá práci. A taky se nebát náhod a takzvaných provizorních nabídek, ze kterých se může vyvinout dlouhodobá spolupráce. Po návratu do Vídně jsem si zažádala o speciální grant pro vědkyně, Hertha Firnberg Programme, který byl tehdy ještě opředěn takovým tajemstvím, protože ho většinou dostávaly spíš přírodovědkyně. Napoprvé jsem ten grant nedostala, ale podruhé už ano. Ten grant je specifický tím, že explicitně říká, že se v případě mateřské

prodlužuje. Postupně jsem ho přerušila se dvěma dětmi, takže mě tenhle projekt vlastně živil až donedávna. Teď mě živí a zaměstnává především GAČR na téma domácích porodů na ISS FSV.

Vídeň jsi ale neopustila.

Mám ještě menší úvazek na IAS ve Vídni, takže to mám tak trochu splácáný. Částečně je to i z rodinných důvodů – děti se ve Vídni cítí dobře, je tady strašně dobrá předškolní péče o malé děti. Tím, že jsme zůstali ve Vídni, jsem si ušetřila spoustu problémů, energie a času. Nikomu jsem nemusela vysvětlovat, že nejsem krkavčí matka, přestože dávám děti do jesliček. Asi bych to zvládla i v Česku, protože to lidi nějak dělají, ale takhle jsem tu energii mohla dávat do výzkumu. Součástí tohoto pracovního nastavení bylo třeba i to, že jsem jela na výzkumy pobyt na Yale a habilitovala se ve Francii na Sciences Po.

Jak probíhá francouzská habilitace?

Ve Francii se člověk do habilitačního řízení musí přihlásit s projektem, který zaštituje místní garant a posuzuje vědecká rada té které univerzity. Když projekt přijmou, má dva roky na to, aby dal dohromady habilitační spis. Ten obnáší habilitační práci, což byla v mém případě kniha, která vyjde na podzim v Edward Elgar (pozn.: nakladatelství), ale také biografická syntéza, kde člověk komentuje, co celé roky dělal a vysvětluje, co je jeho distinktivní přístup k disciplíně, plus dvacet publikací po doktorátu. Pak už to posuzuje jenom komise, nikoliv velká vědecká rada, a probíhá klasická tříapůlhodinová francouzská obhajoba.

Žít v zahraničí je někdy děsná otrava

Pomohla ti francouzská habilitace potom v Česku?

To asi ani ne. Francouzská habilitace se v Česku neuznává, ale pro svůj současný výzkum GAČR o domácích porodech ji ani nepotřebuji. GAČR jsme podávaly s kolegyněmi Evou Hejzlarovou z FSV a Lenkou Formánkovou z Akademie věd, se kterými jsem se seznámila během svých pravidelných pobytů v Česku. Grant dávaly organizačně dohromady především ony, zatímco jsem byla v Americe, sama bych asi nevěděla, jak s českými akademickými institucemi rychle navázat spolupráci. Já jsem si vždycky hrála s myšlenkou, že se vrátím domů, protože někdy je to fakt děsná otrava, žít v zahraničí. Být takovýto zvířátko z jiné kultury. Zatím je to takový, že mám jednu nohu tam, druhou venku, a uvidíme, jak se to vyvine. Navíc můj muž taky pracuje ve vědě a už nejsme jenom dva, ale čtyři. A hlavně: pro mě je podstatnější, než být na nějaké prestižní univerzitě, zkoumat zajímavé věci – a mít dost peněz na to, abych mohla důstojně žít.

Jaké je to, dělat vědu ve dvou zemích a dvoukariérním akademickém manželství?

Je to jízda. Je potřeba hodně seriálů a hodně šampaňského. Musíte se hodně domlouvat a otevřeně se bavit o prioritách. Nesouhlasím s rovnicí „rodina, nebo kariéra“, těch možností jak to zařídit je mnohem víc, a vždycky to nějak jde. Tváříme se, že se ve vědecké kariéře děje něco úplně jiného, než v jiných zaměstnáních, ale já prostě říkám dětem, že musíme chodit do práce a nějak nás živit. Zároveň máme obrovské štěstí, že když děti potřebují, můžeme je vyzvednout ve dvě odpoledne a dát si pak večerní sychtu, to by v jiných zaměstnáních třeba tolik nešlo. O péči o děti jsme se dělili od začátku, můj muž byl u prvního dítěte doma tři měsíce a u druhého půl roku, takže děti jsou zvyklé na to, být s tatínkem nebo s maminkou, nebo nejlépe s oběma. Občas je to náročné a někdy je potřeba si odpočinout u seriálu, protože na nic jiného člověk nemá energii. Na druhou stranu někdy je potřeba se umět pochválit, protože v akademii nikdo nikoho nepochválí, vzájemně se podpořit a i ty malé krůčky slavit – proto to šampaňské.

Vraťme se k tomu rozkročení jednou nohou tam, druhou jinde. Ty jsi ale s českým prostředím nikdy neztratila kontakt, že?

Když jsem dokončila brněnský doktorát, tak jsem v Česku měla kamarády a často sem jezdila, ale nic jsem tu nedělala. Později jsem byla činná tím, že jsem asi od roku 2010 psala do Hospodářek i sem tam jinam. Pak mě vyhmátlá Česká televize a Rozhlas, že jsem v Rakousku, a začala jsem mít vstupy k rakouské politické situaci. Spíš jsem teda byla činná ve veřejné debatě než v té akademické.

Jak moc pro tebe bylo důležité lokální ukotvení vědy ve tvém oboru?

Já jsem to nikdy neřešila vědomě. Tím, jak Vídeň není daleko, tak to odtržení není stoprocentní. Ale přiznám se, že jsem dlouho nevěděla, co se v českých sociálních vědách děje a co kdo dělá. Ne proto, že bych byla tak arogantní, ale protože na to není prostor. Člověk dělá na nějakém pracovišti a každé to pracoviště je lokální. Většinu sociologů a politologů, co znám z Prahy, jsem poznala v zahraničí na konferencích, kde jsme na sebe narazili náhodou. Já se ráda na konferencích bavím česky s Čechy, protože mi to občas prostě chybí.

Návrat není falešná mobilita

Jakou bys dala radu Czexpatům, kteří třeba nikdy v Česku nebyli nebo jsou na postdoku v zahraničí a chtěli by se vrátit?

Moje konkrétní zkušenost s návratem je skrz GAČR. Takové možnosti, že někdo hledá konkrétního experta nebo expertku na nějaké téma, určitě existují. Další věc je, že univerzity se neprezentují navenek tak, jak to známe ze zahraničí. Když se podíváš na stránky **fakulty sociálních věd**, tak z nich nepochopíš, co tam lidi dělají. Někteří mají profil na Academia.edu nebo ResearchGate, tak z toho to třeba zjistíš, nebo je potřeba si stáhnout jejich publikace a sledovat konference ve své disciplíně. Mě si vždycky našli Češi sami. Asi je to zase o

tom, ztratit slovo a říct, že se ucházím o práci a přemyslím o návratu, protože nikdy nevíš, kdo se s kým potká a kdo se co dozví. Vlastně klasický networking.

Takže osobní kontakt?

Já jsem v roce 2009 jela na čtyři měsíce do Prahy učit na základě mezinárodní mobility smlouvy mezi Rakouskem a Českem. My zapomínáme na to, že ačkoliv jsme Češi a jsme v zahraničí, tak v některých stipendijních programech jsme ti zahraniční a můžeme se vrátit. Jde taky zkusit Marie Curie. To má i vzájemnou hodnotu. Rozhodně si myslím, že to není žádná falešná mobilita, protože v momentě, kdy žiješ tak dlouho v zahraničí, tak ten knowledge transfer, který je záměrem toho programu, děláš, protože žiješ epistemologickou kulturou té země, ve které pracuješ, a rozhodně máš co nabídnout.

A nějaké rady, čeho se při návratu do Česka vyvarovat?

Asi všichni, kdo jsme byli nějakou dobu v zahraničí, máme pak tendenci rozdávat v Česku hraběcí rady, protože jsme zažili instituce, kde to prostě líp funguje, kde je víc peněz a kde už je známo, že dobrá věda něco stojí. Tak se člověk musí občas kousnout do jazyka, aby to nevypadalo, že nám přijela nána z Vídně vysvětlovat, jak to děláme blbě. To nikdo nechce poslouchat a lidi tady to i vědí a sami s tím bojují. Tak je potřeba si to dvakrát rozmyslet. Pak je zajímavý jeden jev, který je i popsán v literatuře. Všichni se mnou zacházejí jako s Českou, a já jsem přitom nikdy v Česku nepracovala a neznám ty české formuláře, názvy institucí, jak se co jmenuje.

Takže jsem nakonec najela na to, že pořád opakuju, ať se nezlobí, že je to, jako kdybych byla cizinka. Oni se na tebe v první chvíli podívají, jestli jsi normální, ale postupně myslím, že už pochopili, co tím myslím. To je mimochodem běžné všude – když jsem žila ve Francii, tak jsem z toho jejich systému rostla, tady v Rakousku taky. V zahraničí jsi zvyklá, že jsi jiná, ale zatímco v Rakousku jsi okamžitě jako jiná identifikovaná ať už skrz přízvuk nebo jméno, tak v Česku jsi přece ta domácí. Když si to člověk uvědomí při startu, tak si možná ušetří pár nedorozumění. No a jinak si myslím, že je potřeba v akademickém světě neztratit humor a nadhled. Někdy si je potřeba uvědomit, že to je prostě jenom paper, že se nehroučí celej svět. Na to je možná dobrý to šampaňský, občas.

Zdroj: Czexpats in Science

Anna Pospěch Durnová

Anna Pospěch Durnová je politoložka, zabývá se veřejnou politikou, kulturní sociologií a zdravotními a vědeckými kontroverzemi. Má doktorát z politologie z Vídeňské Univerzity a z komparativní filologie na Masarykově Univerzitě v Brně a letos se habilitovala na pařížské Sciences Po. Žije a pracuje ve Vídni, od roku 2018 je také hlavní řešitelkou projektu Role intimacy v české kontroverzi ohledně domácích porodů na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze. V minulosti působila na univerzitách v Essexu, Lyonu nebo v Centru pro kulturní sociologii na Yale University, se kterým spolupracuje dodnes. Příležitostně komentuje rakouskou politiku pro česká média. Více na negotiating-truth.com.

URL| <https://vedavyzkum.cz/blogy-a-rozhovory/czexpats-in-science/anna-pospech-durnova-nerozdavav-hrabeci-rady>

Jsou to už dva roky od přijetí protikuřáckého zákona! Jaké jsou výsledky?

3.6.2019 nicm.cz str. 00

"V souvislosti s účinností protikuřáckého zákona došlo k významnému poklesu počtu hospitalizací pro akutní srdeční infarkt i astma", uvádí Ministerstvo zdravotnictví.

Ve druhém pololetí mezi roky 2017 a 2018 došlo k významnému poklesu počtu hospitalizací pro akutní infarkt u osob mladších 70 let, a to o 9,2 %. Zatímco v roce 2016 v této věkové skupině bylo v souvislosti s akutním srdečním infarktem hospitalizováno 11 278 osob, v roce 2018 se jednalo o 10 579. Analýza srovnávající celková data za rok 2018 s rokem 2016 tak prokázala u osob mladších 70 let pokles o 699 hospitalizací, což korigováno na dlouhodobý trend činí 7,1 %. Ze srovnání dat za roky 2016 a 2018 vyplynul také významný pokles počtu hospitalizací pro astma. Ve skupině osob mladších 40 let došlo k poklesu o 722 hospitalizací, což představuje 18,5 %.

„Dostupná data prokázala pozitivní efekt zavedení nekuřáckých veřejných prostor v České republice. Těší mě významný pokles u počtu hospitalizací pro nemoci srdce a u pacientů trpících astmatem. Je nutné si

uvědomit, že se jedná o časově velmi rychle pozorovatelný dopad u hospitalizací pro nemoci, na které má prokazatelný vliv aktivní i pasivní kouření," uvedl ministr zdravotnictví Adam Vojtěch.

„Analýza časových trendů prokázala již u dvou z hodnocených diagnóz, čímž je astma a akutní infarkt myokardu, v roce 2018 celkový pokles počtu hospitalizací o 1 400 oproti roku 2016. V případech hodnocení dalších diagnóz se dostaneme na ještě mnohem vyšší číslo," dodal ředitel Ústavu zdravotnických informací a statistiky Ladislav Dušek.

Jedním z impulsů pro zavedení tzv. protikuřáckého zákona byl výzkum agentury IPSOS a **Fakulty sociálních věd** UK z roku 2012. Z něj vyplývalo, že možnost kouřit v restauracích, barech, diskotékách a klubech podporuje mladé lidi v kouření. Pokud by v těchto zařízeních platil zákaz kouření, podle vlastních slov by vůbec nezačala kouřit čtvrtina (24 %) pravidelných kuřáků a polovina (51 %) příležitostných kuřáků. Z dat Státního zdravotního ústavu o spotřebě tabáku v dospělé populaci ČR za rok 2018 vyplývá, že mezi mladými dochází k poklesu kouření tabákových výrobků.

„Pokles kouření mezi roky 2017 a 2018 je pozorovatelný u obou pohlaví a u mladší i starší věkové skupiny s tím, že u mladší je pokles výraznější. Lze tedy předpokládat, že u nejmladší věkové skupiny došlo k výraznému poklesu prevalence", uvedl ředitel Státního zdravotního ústavu Pavel Březovský.

V roce 2018 tak nastal výrazný pokles prevalence kouření u nejnižší věkové skupiny 15-24 let. Současně poprvé od roku 2012 není v této věkové skupině nejvyšší prevalence kouření.

„Společenská tolerance vůči tabáku či alkoholu je stále vysoká. Jsem velmi ráda, že se nám daří zavádět opatření, která jsou jak u nás, tak i ve světě hodnocena jako efektivní a která snižují užívání tabáku a alkoholu v populaci, zejména pak u dětí. V tomto bychom měli i nadále pokračovat. Česká republika je totiž stále na předních příčkách v pití a kouření v Evropě," dodala národní protidrogová koordinátorka Jarmila Vedralová.

Protikuřácký zákon vstoupil v platnost při Světovém dni bez tabáku, který se každoročně koná 31. května. Akce se zaměřuje na dopad vlivu tabáku na zdraví plic lidí po celém světě. U této příležitosti připravil Státní zdravotní ústav ve spolupráci se školami a úřady místní samosprávy dny zdraví zaměřené na problematiku závislosti na tabáku. Více informací naleznete na: <http://www.szu.cz/publikace/svetovy-den-bez-tabaku-2019-seznam-akci-cpvz>.

Zdroj: www.mzcr.cz

Záznam tiskové konference: www.youtube.com

Zdroj obrázku: www.pxhere.com

Vložila: B. Bielíková, červen 2019

URL <http://nicm.cz/dva-roky-protihurackeho-zakona-jake-jsou-vysledky>

Trump a další cla? Je tu hrozba recese, varuje Morgan Stanley

3.6.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, USA, clo, Čína, Mexiko

Hrozba eskalujících obchodních válek přetrvává, spíš postupně nabírá na obrátkách. Americký prezident Donald Trump si "vyřizuje účty" především s Čínou. Koncem minulého týdne jeho opatření pocítili Mexičané. Tyto kroky budou mít každopádně globální vliv. Investiční banka Morgan Stanley včera uvedla, že pokud budou spory eskalovat, můžeme se dočkat globální recese za devět měsíců.

„Investoři jsou obecně toho názoru, že obchodní spory by se mohly protáhnout. Zdá se ale, že přehlížejí jejich potenciální dopad na globální makroekonomický výhled," uvedl pro CNBC hlavní ekonom Morgan Stanley Chetan Ahya. Zároveň poznamenal, že výsledek obchodní války je v současné době „velmi nejistý". "Pokud by USA následovaly s 25% tarify na další čínské zboží, mohli bychom skončit v recesi za tři čtvrtletí," varoval ekonom.

Členka amerického Fedu Mary Daly včera upozornila na to, že cla uvalená na Mexiko zvýší nejistotu a postihnou americký HDP. Americká ekonomika je podle ní ale v dobré kondici. Ohledně možného snížení sazeb by byla centrální bankéřka opatrná.

Banka Barclays v pátek uvedla, že Fed by letos mohl snížit sazby až o 75 bazických bodů, první "hike" by přitom mohl přijít v září. Podle Financial Times někteří investoři letos sází až na čtyři kola snižování amerických úroků.

Americká banka JPMorgan pak očekává snížení amerických sazeb letos v září a v prosinci. Pokud USA zvýší cla na mexický import na 25 procent, bude Fed možná nucen dle banky zvýšit sazby o více než 50 bazických bodů.

Co se dat týče, dnes dopoledne bude v zámoří zveřejněn PMI index aktivity v průmyslu za květen v eurozóně, Německu a Francii. Odpoledne pak také v USA, kde bude zveřejněn také ISM index aktivity v průmyslu.

Zítra začíná dvoudenní konference chicagského Fedu. Pozornost trhů se v první červnový týden zaměří především na čtvrtek, kdy bude zasedat Evropská centrální banka. Změna sazeb se nečeká, šéfovi ECB Draghimu se to ale pomalu krátí. V pátek pak bude americké ministerstvo informovat o tom, kolik ekonomika USA vytvořila míst mimo zemědělský sektor, tzv. non-farm payrolls.

Dolar vůči euru koncem minulého týdne oslaboval. Aktuálně se v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1172 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 97,70 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1112 do 1,1187 EURUSD.*

Koruna v závěru minulého týdne zpevnila vůči dolaru, proti euru se držela kolem úrovně 25,84 EURCZK. První červnový týden bude bohatý na data. Také v Česku se dnes dozvíme, jak se v květnu vyvíjel PMI index aktivity v průmyslu. Čeká se pokles na 46,5 bodu z dubnových 46,6 bodu. Ministerstvo financí dnes bude informovat o vývoji státního rozpočtu.

Zítra pak Český statistický úřad oznámí, jak se vyvíjely mzdy v prvním čtvrtletí. Ve středu to bude maloobchod za duben a hned další den pak čísla z průmyslu, stavebnictví a zahraničního obchodu.

Dnes ráno se koruna v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,86 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,77 až 25,84 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 23,04 až 23,25 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/Sc54a/trump-a-dalsi-cla-je-tu-hrozba-recese-varuje-morgan-stanley>

Krise nabírá na obrátkách. Konec Merkelové je po rezignaci šéfky SPD zase o krok blíž

3.6.2019 info.cz str. 00

ANALÝZA / Že tristní výsledky německé sociální demokracie v nedávných volbách do Evropského parlamentu a zemského sněmu v Brémách nezůstanou bez následků, bylo jasné už minulý týden.

Víkendová rezignace šéfky SPD Andrey Nahlesové je přesto poměrně překvapivá a pro německou vládní koalici představuje další ránu. Záměr kancléřky Merkelové zůstat ve funkci až do roku 2021 to může poslat k ledu.

Politická scéna v ekonomicky nejsilnější zemi Evropské unie se nadále otřásá. Evropské volby dopadly zle pro obě vládní strany, německé sociální demokracii však zasadily obzvlášť tvrdou ránu. SPD obdržela jen necelých 16 procent hlasů a skončila až na třetím místě za Zelenými, kteří naopak slavili výrazné úspěchy. Nejstarší německá demokratická strana tak poprvé od konce druhé světové války neobsadila v celoněmeckých

volbách jednu z prvních dvou příček a další ponížení jí přinesly volby v Brémách, které po více než 70 letech nevyhrála a skončila za CDU/CSU druhá.

Že výsledky voleb „nezůstanou bez následků“, už minulý týden předpovídal generální tajemník SPD Lars Klingbeil. Po nátlaku levicového křídla strany Nahlesová dala všanc svou funkci šéfky sociálnědemokratických poslanců ve Spolkovém sněmu, o víkendu však nečekaně oznámila také odchod z čela SPD. Sama Nahlesová, která vedla sociální demokracii teprve od dubna loňského roku, rozhodnutí vysvětlila tím, že již nemá podporu.

„Určitě to je překvapivý krok, hlavně kvůli tomu, že odchází z politiky úplně. Politika byl pro Andreu Nahlesovou habitát po celý život,“ komentuje to pro INFO.CZ odborník na německou politiku Vladimír Handl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Nahlesovou označuje za vášnivou sociální demokratku, která této kariéře obětovala veškerý čas. „A teď politickou kariéru končí. Takováto míra rozchodu s politikou a do určité míry i se stranou je tedy překvapivá,“ dodává.

První žena v čele

Náhlesová, která stanula v čele SPD jako první žena ve 155leté historii strany, měla pro německou sociální demokracii znamenat změnu nutnou ke zlepšení volebních výsledků. Pod vedením Martina Schulze totiž SPD v posledních parlamentních volbách dosáhla jen na 20,5 procenta hlasů, tedy na nejhorší výsledek od druhé světové války. Od té doby ale strana zažila namísto obratu k lepšímu několik dalších propadů, které vyvrcholily minulý týden v evropských a brémských zemských volbách.

Přestože Nahlesová v posledních měsících ztrácena podporu uvnitř strany i veřejnosti, podle mnohých sociálnědemokratických politiků není žádný důvod k oslavám. „Všem, co mají dnes radost: tohle je pro německou politiku velká ztráta. Nahlesová se staví za existenci velké koalice (vládní spolupráce SPD a CDU/CSU), jejíž stabilita je není v ohrožení,“ řekl jeden z představitelů sociální demokracie Harald Christ pro deník Bild.

A právě (ne)podpora koalice uvnitř SPD je něco, co může vládu Angely Merkelové srazit na kolena. Zejména levicové křídlo strany totiž proti setrvání SPD ve vládní koalici brojí fakticky od doby, co vláda vznikla – už po parlamentních volbách v roce 2017 chtěla část strany odejít do opozice, po krachu rozhovorů o takzvané jamajské koalici (CDU/CSU, liberální FDP a Zelených) však přistoupila na to, že bude ve velké koalici – takzvané GroKo – pokračovat.

Podle Handla je tak pochopitelné, že se po eurovolbách a ohlášení rezignace Nahlesové otázka setrvání ve vládě uvnitř SPD opět otevírá. Strana s velkou pravděpodobností bude muset uspišit svůj záměr zhodnotit, jak se jí po dvou letech daří naplňovat program a zda má smysl ve vládě pokračovat. Tuto klauzuli, podle které se v polovině funkčního období hodnotí fungování vlády, SPD prosadila do koaliční smlouvy.

Reflexe měla přijít v listopadu, což ale za stávající situace není moc jisté. „Tento proces se má nyní urychlit. K hodnocení má dojít ještě před zemskými volbami, které jsou naplánovány na září. To samozřejmě znamená, že uvnitř strany velice prudce posiluje tlak na odchod z koalice,“ vysvětluje Handl s tím, že dosud bylo proti setrvání v koalici kolem 30 procent členů SPD, dá se ale čekat, že odpůrců bude přibývat.

„Uvidíme, jak se to bude měnit v současnosti, protože i dosavadní zastánci velké koalice tuto otázku nově otevírají. Obávají se, že pokud bude současný trend pokračovat, SPD přestane být relevantní politickou silou. K problému přežití koalice se proto staví daleko ostřeji a pravděpodobnost, že Angela Merkelová nedotáhne své kancléřství do konce, tedy do roku 2021, tak nyní podstatně vzrostla,“ dodává odborník.

Jaké jsou možnosti?

Otázkou zůstává, kdo Nahlesovou v čele strany nahradí. Za současné situace se do boje o její křeslo nikdo nehne – ani místopředseda strany a ministr financí Olaf Scholz, který přímo řekl, že o funkci nemá zájem. Dočasně má SPD vést trojce místopředsedů, výběr řádného šéfa stranu čeká až později.

Pokud Nahlesovou natrvalo nahradí někdo z levicového křídla strany, přinese to německé politické scéně znatelnou proměnu. „Pokud levicové křídlo SPD vyhraje vnitřní boj o moc, existuje šance, že strana odejde z koalice, což povede k novým volbám,“ uvažovala minulý týden německá televize DW. Na předčasné volby se však ani jedna z vládních stran příliš necítí. „V SPD sice roste tlak na to, aby se nově rozdaly karty, za současných podmínek by ale na nových volbách jen trátila. Vedení strany je tedy velice opatrné, pokud jde o nové volby,“ říká Handl.

Stabilní ale není situace ani uvnitř CDU v čele s Annegret Krampovou-Karrenbauerovou, která na předsednickém postu nahradila Angelu Merkelovou koncem loňského roku. I proti političce označované jako „AKK“ totiž uvnitř strany roste kritika a podporu ztrácí také u voličů – jak minulý týden ukázal průzkum televize RTL a n-tv, pro předčasný nástup AKK na post německé kancléřky je jen 13 procent Němců.

Pro konání předčasných voleb se tak zatím vyslovuje jen Die Linke a pravicová Alternativa pro Německo, podle které je po rezignaci Nahlesové načase, aby skončila Merkelová a s ní i celá vláda. Do voleb se příliš nehrnou ani Zelení, jejichž popularita nyní roste raketovým tempem. Už v evropských volbách se s 20,5 procenty hlasů stali druhou nejsilnější stranou po CDU/CSU, v nejnovějším průzkumu agentury Forsa

zveřejněném v sobotu předběhli i stranu Merkelové a poprvé se v průzkumu voličských preferencí dostali na první místo.

Pokud SPD z koalice skutečně odejde, předčasné volby nebudou jediným možným scénářem. Hovoří se také o možnosti menšinové vlády CDU, která by ale podle Merkelové mohla být jen dočasným řešením – taková vláda by byla závislá na vytváření ad hoc koalic a tím pádem by byla velice nestabilní, což není pro spořádanou německou společnost nic, po čem by toužila. Druhým možným řešením by pak mohla být jamajská koalice, o které se jednalo těsně po parlamentních volbách před dvěma lety, rozhovory ale tehdy kvůli odchodu FDP od jednacího stolu zkrachovaly. Ani to se však Zeleným nezamlouvá.

„Pokud jde o vytvoření jamajské koalice, Zelení pochopitelně řekli, že tu nejsou od toho, aby zachraňovali politickou konstelaci. Jamajská koalice by pro ně totiž dnes byla nevýhodná, protože by do ní šli s volebními výsledky z doby před dvěma lety, kdy měli kolem deseti procent, dnes ale mají kolem 20 procent,“ vysvětluje Handl s tím, že v případě rozhovorů o jamajské koalici by jednání muselo vypadat jinak, než v roce 2017.

Ideálním řešením by tak pro CDU a velkou část SPD bylo zachování statusu quo – tedy nahrazení Nahlesové jiným předsedou a pokračování současné velké koalice. Naznačují to i slova Angely Merkelové, která na její rezignaci reagovala slovy, že koalice musí dál pokračovat v práci, nebo šéfky CDU Krampové-Karrenbauerové, podle které by měla SPD rychle „učinit personální rozhodnutí“, aby nebyla akceschopnost vlády dotčena. Zda se jejich přání vyplní, se však rozhodne jedině uvnitř rozpolcené sociální demokracie.

Volby do Evropského parlamentu 2019

Volby do Evropského parlamentu se uskuteční 24. a 25. května 2019. Češi budou vybírat celkem 21 nových poslanců. Volí se poměrným systémem, to znamená, že strana musí získat minimálně 5 % hlasů, aby měla nárok na křeslo v parlamentu. I těchto voleb je možné se zúčastnit mimo místo trvalého bydliště na voličský průkaz, nelze ovšem odvolit v zahraničí.

Jak volit Kandidáti Seznam europoslanců Průzkumy Voličský průkaz

Jak se stát členem volební komise Jak vypadá europarlament Historie voleb do EP

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/krize-nabira-na-obratkach-konec-merkelove-je-po-rezignaci-sefky-spd-zase-o-krok-bliz-41859.html>

Na prahu změn: Mirko Raduševič

3.6.2019 magazin.panobcan.cz str. 00

Milan Vidlák

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval Mirka Raduševiče zde, zakladatele oboru výpočetní techniky pro žurnalisty na **Fakultě sociálních věd** UK, průkopníka internetové novinařiny v Česku, novináře, jenž pracoval například v Mladém světě, Týdnu nebo Deníku.cz a vedl server iHned.cz. Dnes pracuje jako editor internetového zpravodajství TV Prima, kam se společně s Terezou Spencerovou uchýlil po nuceném odchodu z Literárních novin.

Mirko Raduševič se narodil v Bělehradě, a když mu byl rok, rodina se přestěhovala do Prahy, neboť otec pracoval na jugoslávském velvyslanectví. Na filozofické fakultě vystudoval sociologii, filozofii a psychologii, a protože měl duševně nemocnou sestru, ve své disertační práci si vybral téma sebevražd v Československu. Ta se mu ale za několik let řádně vymstila.

„Měl jsem problém sehnat zaměstnání, protože jsem měl jugoslávské občanství a brali mě jako člověka ze Západu. Vždycky mi řekli: jste cizinec a nemůžete pracovat ve společenských vědách,“ vzpomíná pan Raduševič. Jugoslávie byla sice formálně součástí socialistického bloku, ale fakticky spadala spíše do kapitalistického tábora a byla jiná než zbytek východního tábora. Nakonec se Mirkovi podařilo přes otčova známého sehnat práci redaktora v zahraničním vysílání ČRo, jenže to mu dlouho nevydrželo. „Otcův známý, novinář v Bělehradě, se dozvěděl, že jsem psal tuhle práci o sebevražednosti, a ptal se mě na to. V dobré víře jsem mu odpovídal, statistiky jsem mu vysypal, a posléze z toho vznikl v bělehradském týdeníku článek. Zavolali si mě na ÚV KSČ, co jsem to jako vykládal, a řekli mi, že v ČSSR žádná vysoká sebevražednost není, což mě tedy udivilo. Jak to, vždyť jsem dělal tu práci a vím. Ten člověk měl na starosti Balkán a říkal, že zavolá na statistický úřad a dokáže mi, že se mýlím.“ Nemýlil se, ale po příchodu z pohovoru do redakce dostal hodinovou

výpověď. „Lidi by si neměli idealizovat tehdejší dobu, i když jsou nespokojení s tím, co se děje dnes,“ poznamenává moderátor Stanislav Novotný.

Na pražském náměstí Míru tehdy fungovala první manželská poradna, kterou vedl starší psycholog, jenž byl na odchodu do důchodu. Jenže to zase nedopadlo. „Byl se mnou spokojený, zaučoval mě, ale nakonec mě zase nepřijali, protože jsem měl cizí státní příslušenství.“ – „Obory tohoto druhu byly často na režimových pracovištích Stb. Ti, co se chlubí, že tehdy dělali na kádrových odděleních psychologie si neuvědomují, co tím o sobě sdělují,“ poznamenal moderátor a někdejší policejní prezident Stanislav Novotný. Takový Tomáš Halík by o tom mohl vyprávět...

„Všichni spolužáci někde pracovali, asi si umíte představit, jak mi v té době bylo, dělal jsem pomocné práce. Byl jsem na úrovni disidentů, i když jsem disident nebyl,“ popisuje Mirko Raduševič svoje peripetie.

Po převratu se naskytla možnost přednášet pro novináře základy výpočetní techniky. A technologický nadšenec, který si přál být novinářem, se nestačil divit. „Byl to pravěk a bohužel musím říct, že s novináři jsem měl smutnou zkušenost. Psali tehdy na psacím stroji a jak si měli sednout k počítači, bylo to pro ně něco strašného. Vyhýbali se tomu, nechtěli to vidět, nerozuměli tomu... internet jim nic neříkal, i když už potom fungoval.“ Překvapivé bylo i novinářské osazenstvo. „Byl jsem zapšklý a našťvaný na ty novináře, byl to samý komunista, dodnes jsou v těch redakcích, nic se nedělo, pořád tam seděli... Nechtěl jsem mezi ně, ale když tam pořád byli – a jsou tam dodnes –, nakonec jsem nastoupil do Mladého světa.“

V roce 1996 založil Mirko Raduševič zřejmě první internetový časopis – Kolemjdoucí. „Bylo tam i video, bylo to multimediální.“ Za dva měsíce pak začal vycházet Neviditelný pes Ondřeje Neffa. „Já jsem neměl dost peněz na vydávání. Trvalo asi tři čtyři roky, než vznikly profesionální internetové noviny iDnes nebo iHned,“ vzpomíná internetový průkopník. Ondřej Neff peníze měl, protože byl u privatizace Mladé fronty.

Pan Raduševič poté pracoval v Týdnu, a nakonec zakládal redakci v internetovém portálu World Online, jenž se dnes jmenuje Tiscali. „Tam jsem se seznámil s trochu vyspělejším způsobem internetového zpravodajství. Bylo nás tam 16 mezinárodních redakcí, takže jsem čuchl k tomu, jak to jde dělat lépe.“ Svě zkušenosti zúročil při spoluzakládání serveru iHned.cz, kde si vychovával nadějně studenty. „Učil jsem je, jak se to dělá, a tak vznikla redakce iHned, kde jsem vydržel sedm let, než přišel pan Šafr a trochu to tam povyházel.“

Sedm let poté vedl server Literárky.cz, kde vydržel rovněž sedm let, než byl odejit. Postupně totiž přituhovalo a jeho názory byly nepohodlné. „Byl jsem tam nechtěn, ale nebylo mi to nijak vysvětleno. Dělal jsem tam s Terezou Spencerovou, ta odešla taky, protože se jí nelíbil trend, který je tam nastavován. Mám tušení, že Literárky chtěly najet na jiný způsob výkladu světa než za éry, kdy jsem tam byl já a Tereza. Ono to souvisí s tím, že když budete něco takového dělat, budete se setkávat s finančními problémy. Ti, kteří dělají mainstream a jsou prozápadní, obvykle takové problémy nemají. Literární noviny se setkávaly neustále s tím, že jim ministerstvo kultury odmítalo dávat dotace.“

„Slyšel jsem to ze všech stran, ministerstvo přihrává dotace jiným. Literárky se vyvinuly v zajímavé nezávislé médium, tuto roli teď přebírá iPrima,“ podotkl Stanislav Novotný. Ovšem je otázka, jak si internetové zpravodajství Primy, které v současné nabízí svobodný prostor pro vyjádření různých názorů, povede po připravovaném spojení se stanicí BBC, která je názorově úplně jinde...

„Dokázal byste s těmito svými zkušenostmi popsat vývoj žurnalistiky v tomto směru? Kdy se to začalo ideologizovat a kdy to naopak bylo lepší?“ zeptal se moderátor a host vhozenou rukavicí zvedl.

„Přesně vím, co se dělo. I když mám české občanství, jsem Srb a čtu každý den i jugoslávské noviny, srbské, chorvatské, bosenské. A do toho čtu, co se píše tady. A jsem zděšen, jak je možné, že něco takového, že něco takového, jako se píše tady, vůbec existuje. Mně nepřijde, že by tady byly hloupější lidi než v bývalé Jugoslávii nebo na Západě, ale když se podívám na ty všechny české servery, tak tomu prostě nerozumím. Lidi potřebují solidní informace dávané v kontextu, vyzdrojované. V mainstreamu se pořád mluví o tom, jak to musí být vyvážené, ale nula nula. Pořád se to potácí podle toho, odkud vítr fouká. Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu. Píší pořád podle nějakých příkazů a člověka jímá hrůza z toho, kam až to povede,“ pustil se do českých médií zostra pan Raduševič, jenž připomněl, jak je zde těžké najít osobnosti typu nedávno zesnulého Jana Petráňka. Ač obrovská osobnost, pan Petránek mimochodem, přestal být zván do České televize a problémy měl i v Českém rozhlase.

„Když najdou někoho, kdo by měl co říct, tak to s ním zkusí, ale když argumentuje a je moc objektivní, tak přestane být zván,“ glosuje předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný. „Je to lokajské. Když tenkrát vyhrál Trump, tak nechtěli v ČT uvěřit tomu, že nebyla zvolena Clintonová. I když už to psali v BBC a New York Times, tak v ČT se ještě hodinu snažili sami sebe přesvědčit, že to tak není, a aktivisticky bojovali.“

Co do dalšího vývoje je Mirko Raduševič pesimista. Zvlášť když vidí rozdíl mezi českými médii a těmi na Balkáně. Ta balkánská jsou totiž podle něj lepší.

„Chorvatská média mi přijdou povrchnější než srbská, nelíbí se mi to tolik po stránce žurnalistické. Jsou také mírnější vůči Západu než třeba Srbové. Ale Srbové to umí natřít i proti Rusku. Když se jim něco nelíbí, tak

to napíšou. Rád čtu třeba The Bosnia Times, server, který má úroveň jako Le Monde diplomatique. Vychází to léta a je to velmi zajímavé. Dávají vám i náhled do islámského světa a drží si neobvykle vysokou úroveň.“

Jaký rozdíl oproti řitnímu alpinismu českých sdělovacích prostředků. Když ve vysílání zazněl dotaz jednoho z posluchačů na téma „dlouhověkosti“ některých „osobností“ třeba v České televizi, Mirko Radusević řekl: „To není jenom v televizi, po revoluci byly redakce plné starých novinářů, kteří začínali ve svazáckých pořadech typu Vlačstovka, a ti jsou v médiích dodnes. Člověk by jim to nevyčítal, ale vyčítám jim to, že oni zase otočili. A tak, jak se dřív chovali servilně k SSSR, tak dnes jsou servilní k USA. Zrazují novinářskou profesi. Tím ukazují posluchačům, co jsme my novináři zač. A nejhorší je, když začnou tihle lidé mentorovat.“ Nebo vytvářet seznamy...

Stejný posluchač se zeptal i na postoj Srbů k evropské integraci. Propaganda jede zjevně i tam. „Srbové se nacházejí v obklíčení zemí, které jsou v EU nebo o to usilují, lidi si myslí, že by do EU měli vstoupit a zřejmě tam vstoupí, pokud tomu nezabrání nějaké jiné okolnosti, třeba eskalující události v Kosovu,“ podotkl host. A rázně dodal: „Ale do NATO Srbové nechťejí, k tomu mají odpor.“ Vzpomínky na humanitární bombardování jsou stále živé.

URL| <https://magazin.panobcan.cz/na-prahu-zmen-mirko-radusevic/>

Tříleté vyšetřování stovek případů zmizelých zabitých domorodých žen

3.6.2019 ČRo Plus str. 04 17:10 Den podle...

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Je to genocida, za kterou je odpovědný kanadský stát. Takový je závěr skoro tříletého vyšetřování stovek případů zmizelých a zabitých domorodých žen v Kanadě. Mezi lety 1980 až 2012 zde přišlo o život 1200 dívek a žen. Výsledky zprávy má dnes oficiálně oznámit speciální komise, která se násilím proti příslušnicím domorodých kmenů v Kanadě zabývala. Domorodé ženy a dívky tvoří 4 % všech Kanadčanek, ale mezi oběťmi násilných trestných činů, jich je 16 %. Nejen o tomto nepoměru teď budu mluvit s Magdalenou Fiřtovou, odbornicí na Kanadu z katedry severoamerických studií institutu mezinárodních studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Proč to vyšetřování vůbec začalo, co bylo hlavním podnětem?

Magdalena FIRTOVÁ, odbornice na Kanadu

Hlavním podnětem byly stížnosti, respektive žaloby obětí mrtvých nebo pohřešovaných žen různých nevládních organizací a obhájců vlastně původních obyvatel.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

A jak to vyšetřování vypadalo? Co vlastně žalobci přinášeli za informace, a když to celé trvalo skoro 3 roky, tak kolika lidí se to vůbec týkalo? Mám teď na mysli třeba i ty obviněné.

Magdalena FIRTOVÁ, odbornice na Kanadu

Tak celá národní komise byla jmenovaná premiérem Justinem Trudeaem, jehož vláda má dává velkou prioritu vyřešení sociálních vlastně bolestí na původních obyvatelích a byla jmenovaná komise už v roce 2016, to znamená je to téměř 3 roky od jmenování té komise. Ta komise četla 4 komisaře, kteří objížděli vlastně provincie Kanady a získávali svědectví od jednotlivých rodin, od jednotlivých jakoby pozůstalých, i lidí, kteří měli nějakým způsobem zkušenost s takovýmto chováním, takže vyslechla na více než 2000 svědectví a vydala z toho dneska odpoledne zprávu, která čítá 1200 stránek.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Proč se domorodé ženy a dívky stávají oběťmi násilí častěji, než příslušnice většinové společnosti? Jaká je na to odpověď?

Magdalena FIRTOVÁ, odbornice na Kanadu

No tak ve své zprávě se dočtete velmi smutný obrázek o tom, že se jedná o současné době o celý právní a soudní systém, který jej označila skutečně genocidní, který nefunguje k ochraně těchto domorodých žen, ale který píše posiluje ve společnosti vlastně apatii. Společnosti vůči problémům, které tyhle ty komunity zažívají, abychom si to představili přesněji, můžeme si představit, že nějaká žena je pohřešovaná. Zavolá se policie, dá se hlášení a policie nekoná patřičným způsobem. Způsob, jakým policie vyšetřuje, jakým jsou usvědčovaly, respektive nejsou zvětšování pachatelé, jakým způsobem jsou zastrašovány obětí, jakým způsobem probíhá soud, přímo rodiny pozůstalých komentovali během těch soudních řízení, že soudní řízení bývají neadekvátní, nespravedlivá a ještě traumatizující. Často jsou tyto ženy vnímány jako opilé, jako výtržníci, jako utíkači, jako prostitutky, zkrátka nedochází k patřičnému vyšetření a ten problém je v samotných institucích a ve společnosti kanadské.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Říkáte, že problém je v institucích a ve společnosti, tak zajímám mě právě to společenské naladění vůči těm domorodým obyvatelům a jejich tedy potomkům. Proč ta kanadská policie věnuje případům násilí domorodých žen nebo jejich zmizení menší pozornost? Je tam tak jako bychom třeba u nás si mohli říct nějakou takovou hodně vzdálenou analogii třeba s romským obyvatelstvem? Je tam nějaký rasismus třeba, dá se to připodobnit, nebo to je úplně nějak jinak?

Magdalena FIRTOVÁ, odbornice na Kanadu

Jednoznačně. Zpráva hovoří o pokračující kolonialismu a kanadské společnosti vůči původním obyvatelům. Je skutečně nutné si uvědomit, že všechno to vychází z hluboké historie, kdy původní obyvatelé ustupovali těm imigračním vlnám a té kanadské společnosti a na původních obyvatelích se aplikovala vlastně politika vyhlazování ve smyslu asimilace společností, nikoliv integrace. A už i minulá komise, která byla komisí pravdy a usmíření na internátních školách a praktikách na původních obyvatelích v internátních školách, kam byli povinně zavíráni. Označila tuhle tu politiku jako politiku kulturní genocidy. Ta komise a o níž my hovoříme dneska, která vydala zprávu dneska, tak ta to nazývá doslova kanadskou genocidou, protože právě celá společnost jakoby úplně apatická vůči tomuhle tomu, co se odehrává, vnímá skutečně původní obyvatelé jako podřezané, jestli to takhle ošklivě můžu říct.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Ještě jenom taková podotázka, když mluvíte o této podřízenosti, tak nemůže tam být příčina i v tom, že sice ze začátku tam docházelo k vyhlazování k asimilaci, ale posléze zase kanadská vláda přijala různé programy a začala vlastně ty rezervace dotovat jako peníze, kdy ti lidé dostávali peníze to mohl třeba zase v očích té většiny také nepůsobí dobře? Co myslíte?

Magdalena FIRTOVÁ, odbornice na Kanadu

To samozřejmě. Tohle to je začarovaný kruh současnosti, protože pokud máte některé komunity, zejména v těch rezervacích původních obyvatel, které mají velké problémy sociální. Je tam nadužívání alkoholu, je tam používání drog v mnohem větším měřítku, než normální kanadské společnosti, ty komunity mají velké ekonomické problémy, jsou do značné míry rozpadlé. Tak samozřejmě jakékoliv dotace, které vlády plynou, jsou dost často používány neefektivně a nepřinášejí výsledky, jaké by společnost očekávala. Ale problém je v tom že, že to je historicky zakořeněné v tom, že tito lidé ztratili svoji identitu, ztratili schopnost mluvit původní jazyky dost často, ztratili kořeny kulturní, které po staletí stmelovaly tyhle ty komunity a veškerá politika kanadské vlády, která trvala až do druhé poloviny dvacátého století, byla příčinou téhle ztráty kořenů a identity a původních obyvatel, to se těžko napравuje. Je to dlouhodobý proces.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

No a povězte paní Fiřtová, co tedy teď plyne z toho, když se vrátím k termínu genocida, co plyne z toho, že úmrtí či zmizení domorodých žen tedy bylo teď aktuálně označeno za opravdovou genocidu, za kterou

odpovídá kanadský stát? Teď mohou rodiny třeba žádat odškodnění? A myslíte si, že lze předpokládat, že vlastně výsledek tohoto vyšetřování něco něco změní na tom přístupu, o kterém jsme dosud mluvili?

Magdalena FÍRTOVÁ, odbornice na Kanadu

Tak já vnímám se, že je nesmírně důležité občané to, že se ta skutečnost popsala, to znamená, skutečně byla shromážděna svědectví a přineseny důkazy a komise vydala 230 doporučení, z nichž skutečně jako, které směřují k různým oblastem, ať už nápravy vlastně těch kulturních ztracených kořenů, to znamená podpora vlastně jazyků domorodých obyvatel a podpora vlastně nápravy policejních postupů, změnu v trestním právu a samotné zacílení na kanadskou společnost ve změně diskursu toho, jakým způsobem vláda vlastně od těchto těch otázkách hovoří, aby se ty věci popisovali právním způsobem právní. Vydával se pravý obraz o tom, co se opravdu v minulosti dělo, aby se už nezavírali oči a nedomnívali se lidé skutečně původní vrt leží na na stejné úrovni jako Kanadčané oni mají opravdu nižší životnost hned do léta, která leží oni mají jsou vždycky na žebříčku těch nejhudších kanadské společnosti, a tak dále, a tak dále to znamená je to systémový a sáhodlouhý problém. Je to spíš začátek, co se týče vaší otázky, toho co z toho bude vyplývat, konkrétně teďka bude do značné míry záviset na kanadské vládě, jaké konkrétní kroky začne vlastně přijímat ve smyslu těch změn, třeba v trestní právu, nebo nějakých policejních postupech a co se týče konkrétních žalob, tak tam netroufnu odhadovat, jak bude vypadat nějaká následnost po téhle zprávě.

Krise nabírá na obrátkách. Konec Merkelové je po rezignaci šéfky SPD zase o krok blíž

3.6.2019 info.cz str. 00 Evropská unie

Eliška Kubátová

ANALÝZA/Že tristní výsledky německé sociální demokracie v nedávných volbách do Evropského parlamentu a zemského sněmu v Brémách nezůstanou bez následků, bylo jasné už minulý týden. Víkendová rezignace šéfky SPD Andrey Nahlesové je přesto poměrně překvapivá a pro německou vládní koalici představuje další ránu. Záměr kancléřky Merkelové zůstat ve funkci až do roku 2021 to může poslat k ledu.

Politická scéna v ekonomicky nejsilnější zemi Evropské unie se nadále otřásá. Evropské volby dopadly zle pro obě vládní strany, německé sociální demokracii však zasadily obzvlášť tvrdou ránu. SPD obdržela jen necelých 16 procent hlasů a skončila až na třetím místě za Zelenými, kteří naopak slavili výrazné úspěchy. Nejstarší německá demokratická strana tak poprvé od konce druhé světové války neobsadila v celoněmeckých volbách jednu z prvních dvou příček a další ponížení jí přinesly volby v Brémách, které po více než 70 letech nevyhrála a skončila za CDU/CSU druhá.

Že výsledky voleb „nezůstanou bez následků“, už minulý týden předpovídal generální tajemník SPD Lars Klingbeil. Po nátlaku levicového křídla strany Nahlesová dala všanc svou funkci šéfky sociálnědemokratických poslanců ve Spolkovém sněmu, o víkendu však nečekaně oznámila také odchod z čela SPD. Sama Nahlesová, která vedla sociální demokracii teprve od dubna loňského roku, rozhodnutí vysvětlila tím, že již nemá podporu.

„Určitě to je překvapivý krok, hlavně kvůli tomu, že odchází z politiky úplně. Politika byl pro Andreu Nahlesovou habitat po celý život,“ komentuje to pro INFO.CZ odborník na německou politiku Vladimír Handl z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Nahlesovou označuje za vášnivou sociální demokratku, která této kariéře obětovala veškerý čas. „A teď politickou kariéru končí. Takováto míra rozchodu s politikou a do určité míry i se stranou je tedy překvapivá,“ dodává.

První žena v čele

Nahlesová, která stanula v čele SPD jako první žena ve 155leté historii strany, měla pro německou sociální demokracii znamenat změnu nutnou ke zlepšení volebních výsledků. Pod vedením Martina Schulze totiž SPD v posledních parlamentních volbách dosáhla jen na 20,5 procenta hlasů, tedy na nejhorší výsledek od druhé světové války. Od té doby ale strana zažila namísto obratu k lepšímu několik dalších propadů, které vyvrcholily minulý týden v evropských a brémských zemských volbách.

Přestože Nahlesová v posledních měsících ztrácena podporu uvnitř strany i veřejnosti, podle mnohých sociálnědemokratických politiků není žádný důvod k oslavám. „Všem, co mají dnes radost: tohle je pro německou politiku velká ztráta. Nahlesová se staví za existenci velké koalice (vládní spolupráce SPD a CDU/CSU), jejíž stabilita je není v ohrožení,“ řekl jeden z představitelů sociální demokracie Harald Christ pro deník Bild.

A právě (ne)podpora koalice uvnitř SPD je něco, co může vládu Angely Merkelové srazit na kolena. Zejména levicové křídlo strany totiž proti setrvání SPD ve vládní koalici brojí fakticky od doby, co vláda vznikla – už po parlamentních volbách v roce 2017 chtěla část strany odejít do opozice, po krachu rozhovorů o takzvané jamajské koalici (CDU/CSU, liberální FDP a Zelených) však přistoupila na to, že bude ve velké koalici – takzvané GroKo – pokračovat.

Podle Handla je tak pochopitelné, že se po eurovolbách a ohlášení rezignace Nahlesové otázka setrvání ve vládě uvnitř SPD opět otevírá. Strana s velkou pravděpodobností bude muset uspíšit svůj záměr zhodnotit, jak se jí po dvou letech daří naplňovat program a zda má smysl ve vládě pokračovat. Tuto klauzuli, podle které se v polovině funkčního období hodnotí fungování vlády, SPD prosadila do koaliční smlouvy.

Reflexe měla přijít v listopadu, což ale za stávající situace není moc jisté. „Tento proces se má nyní urychlit. K hodnocení má dojít ještě před zemskými volbami, které jsou naplánovány na září. To samozřejmě znamená, že uvnitř strany velice prudce posiluje tlak na odchod z koalice,“ vysvětluje Handl s tím, že dosud bylo proti setrvání v koalici kolem 30 procent členů SPD, dá se ale čekat, že odpůrců bude přibývat.

„Uvidíme, jak se to bude měnit v současnosti, protože i dosavadní zastánci velké koalice tuto otázku nově otevírají. Obávají se, že pokud bude současný trend pokračovat, SPD přestane být relevantní politickou silou. K problému přežití koalice se proto staví daleko ostřeji a pravděpodobnost, že Angela Merkelová nedotáhne své kancléřství do konce, tedy do roku 2021, tak nyní podstatně vzrostla,“ dodává odborník.

Jaké jsou možnosti?

Otázkou zůstává, kdo Nahlesovou v čele strany nahradí. Za současné situace se do boje o její křeslo nikdo nehrne – ani místopředseda strany a ministr financí Olaf Scholz, který přímo řekl, že o funkci nemá zájem. Dočasně má SPD vést trojce místopředsedů, výběr řádného šéfa stranu čeká až později.

Pokud Nahlesovou natrvalo nahradí někdo z levicového křídla strany, přinese to německé politické scéně znatelnou proměnu. „Pokud levicové křídlo SPD vyhraje vnitřní boj o moc, existuje šance, že strana odejde z koalice, což povede k novým volbám,“ uvažovala minulý týden německá televize DW. Na předčasné volby se však ani jedna z vládních stran příliš necítí. „V SPD sice roste tlak na to, aby se nově rozdaly karty, za současných podmínek by ale na nových volbách jen trátila. Vedení strany je tedy velice opatrné, pokud jde o nové volby,“ říká Handl.

Stabilní ale není situace ani uvnitř CDU v čele s Annegret Krampovou-Karrenbauerovou, která na předsednickém postu nahradila Angelu Merkelovou koncem loňského roku. I proti političce označované jako „AKK“ totiž uvnitř strany roste kritika a podporu ztrácí také u voličů – jak minulý týden ukázal průzkum televize RTL a n-tv, pro předčasný nástup AKK na post německé kancléřky je jen 13 procent Němců.

Pro konání předčasných voleb se tak zatím vyslovuje jen Die Linke a praviceová Alternativa pro Německo, podle které je po rezignaci Nahlesové načase, aby skončila Merkelová a s ní i celá vláda. Do voleb se příliš nehrnou ani Zelení, jejichž popularita nyní roste raketovým tempem. Už v evropských volbách se s 20,5 procenty hlasů stali druhou nejsilnější stranou po CDU/CSU, v nejnovějším průzkumu agentury Forsa zveřejněném v sobotu předběhli i stranu Merkelové a poprvé se v průzkumu voličských preferencí dostali na první místo.

Pokud SPD z koalice skutečně odejde, předčasné volby nebudou jediným možným scénářem. Hovoří se také o možnosti menšinové vlády CDU, která by ale podle Merkelové mohla být jen dočasným řešením – taková vláda by byla závislá na vytváření ad hoc koalic a tím pádem by byla velice nestabilní, což není pro spořádanou německou společnost nic, po čem by toužila. Druhým možným řešením by pak mohla být jamajská koalice, o které se jednalo těsně po parlamentních volbách před dvěma lety, rozhovory ale tehdy kvůli odchodu FDP od jednacího stolu zkrachovaly. Ani to se však Zeleným nezamlouvá.

„Pokud jde o vytvoření jamajské koalice, Zelení pochopitelně řekli, že tu nejsou od toho, aby zachraňovali politickou konstelaci. Jamajská koalice by pro ně totiž dnes byla nevýhodná, protože by do ní šli s volebními výsledky z doby před dvěma lety, kdy měli kolem deseti procent, dnes ale mají kolem 20 procent,“ vysvětluje Handl s tím, že v případě rozhovorů o jamajské koalici by jednání muselo vypadat jinak, než v roce 2017.

Ideálním řešením by tak pro CDU a velkou část SPD bylo zachování statusu quo – tedy nahrazení Nahlesové jiným předsedou a pokračování současné velké koalice. Naznačují to i slova Angely Merkelové, která na její rezignaci reagovala slovy, že koalice musí dál pokračovat v práci, nebo šéfky CDU Krampové-Karrenbauerové, podle které by měla SPD rychle „učinit personální rozhodnutí“, aby nebyla akceschopnost vlády dotčena. Zda se jejich přání vyplní, se však rozhodne jedině uvnitř rozpolcené sociální demokracie.

URL| <https://www.info.cz/clanek/41859/krize-nabira-na-obratkach-konec-merkelove-je-po-rezignaci-sefky-spd-zase-o-krok-bliz>

„Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu. Čeští novináři píšou pořád podle nějakých příkazů a člověka jímá hrůza z toho, kam až to povede,“ říká pr

3.6.2019 casopis-sifra.cz str. 00

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval

Mirka Raduševiče, zakladatele oboru výpočetní techniky pro žurnalisty na **Fakultě sociálních věd** UK, průkopníka internetové novinařiny v Česku, novináře, jenž pracoval například v Mladém světě, Týdnu nebo Deníku.cz a vedl server iHned.cz. Dnes pracuje jako editor internetového zpravodajství TV Prima, kam se společně s Terezou Spencerovou uchýlil po nuceném odchodu z Literárních novin.

Mirko Raduševič se narodil v Bělehradě, a když mu byl rok, rodina se přestěhovala do Prahy, neboť otec pracoval na jugoslávském velvyslanectví. Na filozofické fakultě vystudoval sociologii, filozofii a psychologii, a protože měl duševně nemocnou sestru, ve své disertační práci si vybral téma sebevražd v Československu. Ta se mu ale za několik let rádně vymstila.

„Měl jsem problém sehnat zaměstnání, protože jsem měl jugoslávské občanství a brali mě jako člověka ze Západu. Vždycky mi řekli: jste cizinec a nemůžete pracovat ve společenských vědách,“ vzpomíná pan Raduševič. Jugoslávie byla sice formálně součástí socialistického bloku, ale fakticky spadala spíše do kapitalistického tábora a byla jiná než zbytek východního tábora. Nakonec se Mirkovi podařilo přes otčova známého sehnat práci redaktora v zahraničním vysílání ČRo, jenže to mu dlouho nevydrželo. „Otcův známý, novinář v Bělehradě, se dozvěděl, že jsem psal tuhle práci o sebevražednosti, a ptal se mě na to. V dobré víře jsem mu odpovídal, statistiky jsem mu vysypal, a posléze z toho vznikl v bělehradském týdeníku článek. Zavolali si mě na ÚV KSČ, co jsem to jako vykládal, a řekli mi, že v ČSSR žádná vysoká sebevražednost není, což mě tedy udivilo. Jak to, vždyť jsem dělal tu práci a vím. Ten člověk měl na starosti Balkán a říkal, že zavolá na statistický úřad a dokáže mi, že se mýlím.“ Nemýlil se, ale po příchodu z pohovoru do redakce dostal hodinovou výpověď. „Lidi by si neměli idealizovat tehdejší dobu, i když jsou nespokojení s tím, co se děje dnes,“ poznamenává moderátor Stanislav Novotný.

Na pražském náměstí Míru tehdy fungovala první manželská poradna, kterou vedl starší psycholog, jenž byl na odchodu do důchodu. Jenže to zase nedopadlo. „Byl se mnou spokojený, zaučoval mě, ale nakonec mě zase nepřijali, protože jsem měl cizí státní příslušenství.“ – „Obory tohoto druhu byly často na režimových pracovištích Stb. Ti, co se chlubí, že tehdy dělali na kádrových odděleních psychologie si neuvědomují, co tím o sobě sdělují,“ poznamenal moderátor a někdejší policejní prezident Stanislav Novotný. Takový Tomáš Halík by o tom mohl vyprávět...

„Všichni spolužáci někde pracovali, asi si umíte představit, jak mi v té době bylo, dělal jsem pomocné práce. Byl jsem na úrovni disidentů, i když jsem disident nebyl,“ popisuje Mirko Raduševič svoje peripetie.

Po převratu se naskytla možnost přednášet pro novináře základy výpočetní techniky. A technologický nadšenec, který si přál být novinářem, se nestačil divit. „Byl to pravěk a bohužel musím říct, že s novináři jsem měl smutnou zkušenost. Psali tehdy na psacím stroji a jak si měli sednout k počítači, bylo to pro ně něco strašného. Vyhýbali se tomu, nechtěli to vidět, nerozuměli tomu... internet jim nic neříkal, i když už potom fungoval.“ Překvapivé bylo i novinářské osazenstvo. „Byl jsem zapšklý a našťvaný na ty novináře, byl to samý komunista, dodnes jsou v těch redakcích, nic se nedělo, pořád tam seděli... Nechtěl jsem mezi ně, ale když tam pořád byli – a jsou tam dodnes –, nakonec jsem nastoupil do Mladého světa.“

V roce 1996 založil Mirko Raduševič zřejmě první internetový časopis – Kolemjdoucí. „Bylo tam i video, bylo to multimedialní.“ Za dva měsíce pak začal vycházet neviditelný pes Ondřeje Neffa. „Já jsem neměl dost peněz na vydávání. Trvalo asi tři čtyři roky, než vznikly profesionální internetové noviny iDnes nebo iHned,“ vzpomíná internetový průkopník. Ondřej Neff peníze měl, protože byl u privatizace Mladé fronty.

Pan Raduševič poté pracoval v Týdnu, a nakonec zakládal redakci v internetovém portálu World Online, jenž se dnes jmenuje Tiscali. „Tam jsem se seznámil s trochu vyspělejšíím způsobem internetového zpravodajství. Bylo nás tam 16 mezinárodních redakcí, takže jsem čuchl k tomu, jak to jde dělat lépe.“ Svě zkušenosti zúročil při spoluzakládání serveru iHned.cz, kde si vychovával nadějně studenty. „Učil jsem je, jak se to dělá, a tak vznikla redakce iHned, kde jsem vydržel sedm let, než přišel pan Šafr a trochu to tam povyházel.“

Sedm let poté vedl server Literárky.cz, kde vydržel rovněž sedm let, než byl odejit. Postupně totiž přituhovalo a jeho názory byly nepohodlné. „Byl jsem tam nechtěn, ale nebylo mi to nijak vysvětleno. Dělal jsem tam s Terezou Spencerovou, ta odešla taky, protože se jí nelíbil trend, který je tam nastavován. Mám tušení, že Literárky chtěly najet na jiný způsob výkladu světa než za éry, kdy jsem tam byl já a Tereza. Ono to souvisí s

tím, že když budete něco takového dělat, budete se setkávat s finančními problémy. Ti, kteří dělají mainstream a jsou prozápadní, obvykle takové problémy nemají. Literární noviny se setkávaly neustále s tím, že jim ministerstvo kultury odmítalo dávat dotace.“

„Slyšel jsem to ze všech stran, ministerstvo přihrává dotace jiným. Literárky se vyvinuly v zajímavé nezávislé médium, tuto roli teď přebírá iPrima,“ podotkl Stanislav Novotný. Ovšem je otázka, jak si internetové zpravodajství Primy, které v současné nabízí svobodný prostor pro vyjádření různých názorů, povede po připravovaném spojení se stanicí BBC, která je názorově úplně jinde...

„Dokázal byste s těmito svými zkušenostmi popsat vývoj žurnalistiky v tomto směru? Kdy se to začalo ideologizovat a kdy to naopak bylo lepší?“ zeptal se moderátor a host vhozenou rukavicí zvedl.

„Přesně vím, co se dělo. I když mám české občanství, jsem Srb a čtu každý den i jugoslávské noviny, srbské, chorvatské, bosenské. A do toho čtu, co se píše tady. A jsem zděšen, jak je možné, že něco takového, že něco takového, jako se píše tady, vůbec existuje. Mně nepříjde, že by tady byly hloupější lidi než v bývalé Jugoslávii nebo na Západě, ale když se podívám na ty všechny české servery, tak tomu prostě nerozumím. Lidi potřebují solidní informace davané v kontextu, vyzdrojované. V mainstreamu se pořád mluví o tom, jak to musí být vyvážené, ale nula nula. Pořád se to potácí podle toho, odkud vítr fouká. Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu. Píší pořád podle nějakých příkazů a člověka jímá hrůza z toho, kam až to povede,“ pustil se do českých médií zostra pan Radušević, jenž připomněl, jak je zde těžké najít osobnosti typu nedávno zesnulého Jana Petrána. Ač obrovská osobnost, pan Petránek mimochodem přestal být zván do České televize a problémy měl i v Českém rozhlase.

„Když najdou někoho, kdo by měl co říct, tak to s ním zkusí, ale když argumentuje a je moc objektivní, tak přestane být zván,“ glosuje předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný. „Je to lokajské. Když tenkrát vyhrál Trump, tak nechtěli v ČT uvěřit tomu, že nebyla zvolena Clintonová. I když už to psali v BBC a New York Times, tak v ČT se ještě hodinu snažili sami sebe přesvědčit, že to tak není, a aktivisticky bojovali.“

Co do dalšího vývoje je Mirko Radušević pesimista. Zvláště když vidí rozdíl mezi českými médii a těmi na Balkáně. Ta balkánská jsou totiž podle něj lepší.

„Chorvatská média mi přijdou povrchnější než srbská, nelíbí se mi to tolik po stránce žurnalistické. Jsou také mírnější vůči Západu než třeba Srbové. Ale Srbové to umí natřít i proti Rusku. Když se jim něco nelíbí, tak to napíší. Rád čtu třeba The Bosnia Times, server, který má úroveň jako Le Monde diplomatique. Vychází to léta a je to velmi zajímavé. Dávají vám i náhled do islámského světa a drží si neobvykle vysokou úroveň.“

Jaký rozdíl oproti řitnímu alpinismu českých sdělovacích prostředků. Když ve vysílání zazněl dotaz jednoho z posluchačů na téma „dlouhověkosti“ některých „osobností“ třeba v České televizi, Mirko Radušević řekl: „To není jenom v televizi, po revoluci byly redakce plné starých novinářů, kteří začínali ve svazáckých pořadech typu Vlastovka, a ti jsou v médiích dodnes. Člověk by jim to nevyčítal, ale vyčítám jim to, že oni zase otočili. A tak, jak se dřív chovali servilně k SSSR, tak dnes jsou servilní k USA. Zrazují novinářskou profesi. Tím ukazují posluchačům, co jsme my novináři zač. A nejhorší je, když začnou tihle lidé mentorovat.“ Nebo vytvářet seznamy...

Stejný posluchač se zeptal i na postoj Srbů k evropské integraci. Propaganda jede zjevně i tam. „Srbové se nacházejí v obklíčení zemí, které jsou v EU nebo o to usilují, lidi si myslí, že by do EU měli vstoupit a zřejmě tam vstoupí, pokud tomu nezabrání nějaké jiné okolnosti, třeba eskalující události v Kosovu,“ podotkl host. A rázně dodal: „Ale do NATO Srbové nechtějí, k tomu mají odpor.“ Vzpomínky na humanitární bombardování jsou stále živé.

Každý týden pro vás přináším shrnutí zajímavého rozhlasového pořadu Na prahu změn, kam si zve Stanislav Novotný různé zajímavé hosty a který si můžete poslechnout zde.

URL| <https://www.casopis-sifra.cz/driv-foukal-z-vychodu-ted-fouka-ze-zapadu-cesti-novinari-pisou-porad-podle-nejakych-prikazu-a-cloveka-jima-hruza-z-toho-kam-az-to-povede-rika-prukopnik-internetove-novinariny/>

Na prahu změn: Mirko Radušević

3.6.2019 pravdive.eu str. 00

v:* (behavior:url(#default#VML);) o:* (behavior:url(#default#VML);) w:* (behavior:url(#default#VML);).shape (behavior:url(#default#VML);) Normal 0 false 21 false false false CS X-NONE X-NONE /* Style Definitions */

table.MsoNormalTable (mso-style-name:"Normální tabulka"; mso-tstyle-rowband-size:0; mso-tstyle-colband-size:0; mso-style-noshow:yes; mso-style-priority:99; mso-style-parent:""; mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.

4pt; mso-para-margin:0cm; mso-para-margin-bottom:.0001pt; mso-pagination:widow-orphan; font-size:12.0pt; font-family:"Calibri",sans-serif; mso-ascii-font-family:Calibri; mso-ascii-theme-font:minor-latin; mso-hansi-font-family:Calibri; mso-hansi-theme-font:minor-latin; mso-bidi-font-family:"Times New Roman"; mso-bidi-theme-font:minor-bidi; mso-fareast-language:EN-US;) Milan Vidlák 3. 6. 2019 Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval Mirka Raduševice zde, zakladatele oboru výpočetní techniky pro žurnalisty na **Fakultě sociálních věd** UK, průkopníka internetové novinářiny v Česku, novináře, jenž pracoval například v Mladém světě, Týdnu nebo Deníku.cz a vedl server iHned.cz. Dnes pracuje jako editor internetového zpravodajství TV Prima, kam se společně s Terezou Spencerovou uchýlil po nuceném odchodu z Literárních novin. Mirko Raduševič se narodil v Bělehradě, a když mu byl rok, rodina se přestěhovala do Prahy, neboť otec pracoval na jugoslávském velvyslanectví. Na filozofické fakultě vystudoval sociologii, filozofii a psychologii, a protože měl duševně nemocnou sestru, ve své disertační práci si vybral téma sebevražd v Československu. Ta se mu ale za několik let řádně vymstila. „Měl jsem problém sehnat zaměstnání, protože jsem měl jugoslávské občanství a brali mě jako člověka ze Západu. Vždycky mi řekli: jste cizinec a nemůžete pracovat ve společenských vědách,“ vzpomíná pan Raduševič. Jugoslávie byla sice formálně součástí socialistického bloku, ale fakticky spadala spíše do kapitalistického tábora a byla jiná než zbytek východního tábora. Nakonec se Mirkovi podařilo přes otcova známého sehnat práci redaktora v zahraničním vysílání ČRo, jenže to mu dlouho nevydrželo. „Otcův známý, novinář v Bělehradě, se dozvěděl, že jsem psal tuhle práci o sebevraždě, a ptal se mě na to. V dobré víře jsem mu odpovídal, statistiky jsem mu vysypal, a posléze z toho vznikl v bělehradském týdeníku článek. Zavolali si mě na ÚV KSČ, co jsem to jako vykládal, a řekli mi, že v ČSSR žádná vysoká sebevražděnost není, což mě tedy udivilo. Jak to, vždyť jsem dělal tu práci a vím. Ten člověk měl na starosti Balkán a říkal, že zavolá na statistický úřad a dokáže mi, že se mýlím.“ Nemýlil se, ale po příchodu z pohovoru do redakce dostal hodinovou výpověď. „Lidi by si neměli idealizovat tehdejší dobu, i když jsou nespokojení s tím, co se děje dnes,“ poznamenává moderátor Stanislav Novotný. Na pražském náměstí Míru tehdy fungovala první manželská poradna, kterou vedl starší psycholog, jenž byl na odchodu do důchodu. Jenže to zase nedopadlo. „Byl se mnou spokojený, zaučoval mě, ale nakonec mě zase nepřijali, protože jsem měl cizí státní příslušenství.“ – „Obory tohoto druhu byly často na režimových pracovištích Stb. Ti, co se chlubí, že tehdy dělali na kádrových odděleních psychologie si neuvědomují, co tím o sobě sdělují,“ poznamenal moderátor a někdejší policejní prezident Stanislav Novotný. Takový Tomáš Halík by o tom mohl vyprávět... „Všichni spolužáci někde pracovali, asi si umíte představit, jak mi v té době bylo, dělal jsem pomocné práce. Byl jsem na úrovni disidentů, i když jsem disident nebyl,“ popisuje Mirko Raduševič svoje peripetie. Po převratu se naskytla možnost přednášet pro novináře základy výpočetní techniky. A technologický nadšenec, který si přál být novinářem, se nestačil divit. „Byl to pravěk a bohužel musím říct, že s novinářii jsem měl smutnou zkušenost. Psali tehdy na psacím stroji a jak si měli sednout k počítači, bylo to pro ně něco strašného. Vyhýbali se tomu, nechtěli to vidět, nerozuměli tomu... internet jim nic neříkal, i když už potom fungoval.“ Překvapivé bylo i novinářské osazenstvo. „Byl jsem zapšklý a naštvaný na ty novináře, byl to samý komunist, dodnes jsou v těch redakcích, nic se nedělo, pořád tam seděli... Nechtěl jsem mezi ně, ale když tam pořád byli – a jsou tam dodnes –, nakonec jsem nastoupil do Mladého světa.“ V roce 1996 založil Mirko Raduševič zřejmě první internetový časopis – Kolemjdoucí. „Bylo tam i video, bylo to multimediální.“ Za dva měsíce pak začal vycházet Neviditelný pes Ondřeje Neffa. „Já jsem neměl dost peněz na vydávání. Trvalo asi tři čtyři roky, než vznikly profesionální internetové noviny iDnes nebo iHned,“ vzpomíná internetový průkopník. Ondřej Neff peníze měl, protože byl u privatizace Mladé fronty. Pan Raduševič poté pracoval v Týdnu, a nakonec zakládal redakci v internetovém portálu World Online, jenž se dnes jmenuje Tiscali. „Tam jsem se seznámil s trochu vyspělejším způsobem internetového zpravodajství. Bylo nás tam 16 mezinárodních redakcí, takže jsem čuchl k tomu, jak to jde dělat lépe.“ Své zkušenosti zúročil při spoluzakládání serveru iHned.cz, kde si vychovával nadějně studenty. „Učil jsem je, jak se to dělá, a tak vznikla redakce iHned, kde jsem vydržel sedm let, než přišel pan Šafr a trochu to tam povyházel.“ Sedm let poté vedl server Literárky.cz, kde vydržel rovněž sedm let, než byl odejit. Postupně totiž přituhovalo a jeho názory byly nepohodlné. „Byl jsem tam nechtěn, ale nebylo mi to nijak vysvětleno. Dělal jsem tam s Terezou Spencerovou, ta odešla taky, protože se jí nelíbil trend, který je tam nastavován. Mám tušení, že Literárky chtěly najet na jiný způsob výkladu světa než za éry, kdy jsem tam byl já a Tereza. Ono to souvisí s tím, že když budete něco takového dělat, budete se setkávat s finančními problémy. Ti, kteří dělají mainstream a jsou prozápadní, obvykle takové problémy nemají. Literární noviny se setkávaly neustále s tím, že jim ministerstvo kultury odmítalo dávat dotace.“ „Slyšel jsem to ze všech stran, ministerstvo přihrává dotace jiným. Literárky se vyvinuly v zajímavé nezávislé médium, tuto roli teď přebírá iPrima,“ podotkl Stanislav Novotný. Ovšem je otázka, jak si internetové zpravodajství Primy, které v současné nabízí svobodný prostor pro

vyjádření různých názorů, povede po připravovaném spojení se stanicí BBC, která je názorově úplně jinde... „Dokázal byste s těmito svými zkušenostmi popsat vývoj žurnalistiky v tomto směru? Kdy se to začalo ideologizovat a kdy to naopak bylo lepší?“ zeptal se moderátor a host vhozenou rukavicí zvedl. „Přesně vím, co se dělo. I když mám české občanství, jsem Srb a čtu každý den i jugoslávské noviny, srbské, chorvatské, bosenské. A do toho čtu, co se píše tady. A jsem zděšen, jak je možné, že něco takového, že něco takového, jako se píše tady, vůbec existuje. Mně nepřijde, že by tady byly hloupější lidi než v bývalé Jugoslávii nebo na Západě, ale když se podívám na ty všechny české servery, tak tomu prostě nerozumím. Lidi potřebují solidní informace dávané v kontextu, vyzdrojované. V mainstreamu se pořád mluví o tom, jak to musí být vyvážené, ale nula nula. Pořád se to potácí podle toho, odkud vítr fouká. Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu. Píšu pořád podle nějakých příkazů a člověka jímá hrůza z toho, kam až to povede,“ pustil se do českých médií zobrazený pan Raduševič, jenž připomněl, jak je zde těžké najít osobnosti typu nedávno zesnulého Jana Petrána. Ač obrovská osobnost, pan Petránek mimochodem přestal být zván do České televize a problémy měl i v Českém rozhlase. „Když najdou někoho, kdo by měl co říct, tak to s ním zkusí, ale když argumentuje a je moc objektivní, tak přestane být zván,“ glosuje předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný. „Je to lokajské. Když tenkrát vyhrál Trump, tak nechtěli v ČT uvěřit tomu, že nebyla zvolena Clintonová. I když už to psali v BBC a New York Times, tak v ČT se ještě hodinu snažili sami sebe přesvědčit, že to tak není, a aktivisticky bojovali.“ Co do dalšího vývoje je Mirko Raduševič pesimista. Zvláště když vidí rozdíl mezi českými médii a těmi na Balkáně. Ta balkánská jsou totiž podle něj lepší. „Chorvatská média mi přijdou povrchnější než srbská, nelíbí se mi to tolik po stránce žurnalistické. Jsou také mírnější vůči Západu než třeba Srbové. Ale Srbové to umí natřít i proti Rusku. Když se jim něco nelíbí, tak to napíšu. Rád čtu třeba The Bosnia Times, server, který má úroveň jako Le Monde diplomatique. Vychází to léta a je to velmi zajímavé. Dávají vám i náhled do islámského světa a drží si neobvykle vysokou úroveň.“ Jaký rozdíl oproti řitnímu alpinismu českých sdělovacích prostředků. Když ve vysílání zazněl dotaz jednoho z posluchačů na téma „dlouhověkosti“ některých „osobností“ třeba v České televizi, Mirko Raduševič řekl: „To není jenom v televizi, po revoluci byly redakce plné starých novinářů, kteří začínali ve svazáckých pořadech typu Vlaštovka, a ti jsou v médiích dodnes. Člověk by jim to nevyčítal, ale vyčítám jim to, že oni zase otočili. A tak, jak se dřív chovali servilně k SSSR, tak dnes jsou servilní k USA. Zrazují novinářskou profesi. Tím ukazují posluchačům, co jsme my novináři zač. A nejhorší je, když začnou tihle lidé mentorovat.“ Nebo vytvářet seznamy... Stejný posluchač se zeptal i na postoj Srbů k evropské integraci. Propaganda jede zjevně i tam. „Srbové se nacházejí v obklíčení zemí, které jsou v EU nebo o to usilují, lidi si myslí, že by do EU měli vstoupit a zřejmě tam vstoupí, pokud tomu nezabrání nějaké jiné okolnosti, třeba eskalující události v Kosovu,“ podotkl host. A rázně dodal: „Ale do NATO Srbové nechtějí, k tomu mají odpor.“ Vzpomínky na humanitární bombardování jsou stále živé. Pořad Na prahu změn, který si můžete poslechnout zde, každý týden poslouchá a shrnuje Milan Vidlák, šéfredaktor, vydavatel a autor časopisu Šifra. Nezávislý měsíčník vychází v tištěné i digitální podobě, www.casopis-sifra.cz

URL| <http://pravdive.eu/news/122886/na-prahu-zmen-mirko-radusevic>

Na prahu změn 31: Mirko Raduševič

3.6.2019 pravdive.eu str. 00

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval Mirka Raduševiče, zakladatele oboru výpočetní techniky pro žurnalisty na **Fakultě sociálních věd** UK, průkopníka internetové novinařiny v Česku, novináře, jenž pracoval například v Mladém světě, Týdnu nebo Deníku.cz a vedl server iHned.cz. Dnes pracuje jako editor internetového zpravodajství TV Prima, kam se společně s Terezou Spencerovou uchýlil po nuceném odchodu z Literárních novin.

Mirko Raduševič se narodil v Bělehradě, a když mu byl rok, rodina se přestěhovala do Prahy, neboť otec pracoval na jugoslávském velvyslanectví. Na filozofické fakultě vystudoval sociologii, filozofii a psychologii, a protože měl duševně nemocnou sestru, ve své disertační práci si vybral téma sebevražd v Československu. Ta se mu ale za několik let řádně vymstila.

„Měl jsem problém sehnat zaměstnání, protože jsem měl jugoslávské občanství a brali mě jako člověka ze Západu. Vždycky mi řekli: jste cizinec a nemůžete pracovat ve společenských vědách,“ vzpomíná pan

Radušević. Jugoslávie byla sice formálně součástí socialistického bloku, ale fakticky spadala spíše do kapitalistického tábora a byla jiná než zbytek východního tábora. Nakonec se Mirkovi podařilo přes otčova známého sehnat práci redaktora v zahraničním vysílání ČRo, jenže to mu dlouho nevydrželo. „Otcův známý, novinář v Bělehradě, se dozvěděl, že jsem psal tuhle práci o sebevražednosti, a ptal se mě na to. V dobré víře jsem mu odpovídal, statistiky jsem mu vysypal, a posléze z toho vznikl v bělehradském týdeníku článek. Zavolali si mě na ÚV KSČ, co jsem to jako vykládal, a řekli mi, že v ČSSR žádná vysoká sebevražednost není, což mě tedy udivilo. Jak to, vždyť jsem dělal tu práci a vím. Ten člověk měl na starosti Balkán a říkal, že zavolá na statistický úřad a dokáže mi, že se mýlím.“ Nemýlil se, ale po příchodu z pohovoru do redakce dostal hodinovou výpověď. „Lidi by si neměli idealizovat tehdejší dobu, i když jsou nespokojení s tím, co se děje dnes,“ poznamenává moderátor Stanislav Novotný.

Na pražském náměstí Míru tehdy fungovala první manželská poradna, kterou vedl starší psycholog, jenž byl na odchodu do důchodu. Jenže to zase nedopadlo. „Byl se mnou spokojený, zaučoval mě, ale nakonec mě zase nepřijali, protože jsem měl cizí státní příslušenství.“ – „Obory tohoto druhu byly často na režimových pracovištích Stb. Ti, co se chlubí, že tehdy dělali na kádrových odděleních psychologie si neuvědomují, co tím o sobě sdělují,“ poznamenal moderátor a někdejší policejní prezident Stanislav Novotný. Takový Tomáš Halík by o tom mohl vyprávět...

„Všichni spolužáci někde pracovali, asi si umíte představit, jak mi v té době bylo, dělal jsem pomocné práce. Byl jsem na úrovni disidentů, i když jsem disident nebyl,“ popisuje Mirko Radušević svoje peripetie.

Po převratu se naskytla možnost přednášet pro novináře základy výpočetní techniky. A technologický nadšenec, který si přál být novinářem, se nestačil divit. „Byl to pravěk a bohužel musím říct, že s novináři jsem měl smutnou zkušenost. Psali tehdy na psacím stroji a jak si měli sednout k počítači, bylo to pro ně něco strašného. Vyhýbali se tomu, nechtěli to vidět, nerozuměli tomu... internet jim nic neřikal, i když už potom fungoval.“ Překvapivé bylo i novinářské osazenstvo. „Byl jsem zapšklý a našťvaný na ty novináře, byl to samý komunista, dodnes jsou v těch redakcích, nic se nedělo, pořád tam seděli... Nechtěl jsem mezi ně, ale když tam pořád byli – a jsou tam dodnes –, nakonec jsem nastoupil do Mladého světa.“

V roce 1996 založil Mirko Radušević zřejmě první internetový časopis – Kolemjdoucí. „Bylo tam i video, bylo to multimediální.“ Za dva měsíce pak začal vycházet Neviditelný pes Ondřeje Neffa. „Já jsem neměl dost peněz na vydávání. Trvalo asi tři čtyři roky, než vznikly profesionální internetové noviny iDnes nebo iHned,“ vzpomíná internetový průkopník. Ondřej Neff peníze měl, protože byl u privatizace Mladé fronty.

Pan Radušević poté pracoval v Týdnu, a nakonec zakládal redakci v internetovém portálu World Online, jenž se dnes jmenuje Tiscali. „Tam jsem se seznámil s trochu vyspělejším způsobem internetového zpravodajství. Bylo nás tam 16 mezinárodních redakcí, takže jsem čuchl k tomu, jak to jde dělat lépe.“ Svě zkušenosti zúročil při spoluzakládání serveru iHned.cz, kde si vychoval nadějně studenty. „Učil jsem je, jak se to dělá, a tak vznikla redakce iHned, kde jsem vydržel sedm let, než přišel pan Šafr a trochu to tam povyházel.“

Sedm let poté vedl server Literárky.cz, kde vydržel rovněž sedm let, než byl odejit. Postupně totiž přituhovalo a jeho názory byly nepohodlné. „Byl jsem tam nechtěn, ale nebylo mi to nijak vysvětleno. Dělal jsem tam s Terezou Spencerovou, ta odešla taky, protože se jí nelíbil trend, který je tam nastavován. Mám tušení, že Literárky chtěly najet na jiný způsob výkladu světa než za éry, kdy jsem tam byl já a Tereza. Ono to souvisí s tím, že když budete něco takového dělat, budete se setkávat s finančními problémy. Ti, kteří dělají mainstream a jsou prozápadní, obvykle takové problémy nemají. Literární noviny se setkávaly neustále s tím, že jim ministerstvo kultury odmítalo dávat dotace.“

„Slyšel jsem to ze všech stran, ministerstvo přihrává dotace jiným. Literárky se vyvinuly v zajímavé nezávislé médium, tuto roli teď přebírá iPrima,“ podotkl Stanislav Novotný. Ovšem je otázka, jak si internetové zpravodajství Primy, které v současné nabízí svobodný prostor pro vyjádření různých názorů, povede po připravovaném spojení se stanicí BBC, která je názorově úplně jinde...

„Dokázal byste s těmito svými zkušenostmi popsat vývoj žurnalistiky v tomto směru? Kdy se to začalo ideologizovat a kdy to naopak bylo lepší?“ zeptal se moderátor a host vhozenou rukavicí zvedl.

„Přesně vím, co se dělo. I když mám české občanství, jsem Srb a čtu každý den i jugoslávské noviny, srbské, chorvatské, bosenské. A do toho čtu, co se píše tady. A jsem zděšen, jak je možné, že něco takového, že něco takového, jako se píše tady, vůbec existuje. Mně nepřijde, že by tady byly hloupější lidi než v bývalé Jugoslávii nebo na Západě, ale když se podívám na ty všechny české servery, tak tomu prostě nerozumím. Lidi potřebují solidní informace dávané v kontextu, vyzdrojované. V mainstreamu se pořád mluví o tom, jak to musí být vyvážené, ale nula nula. Pořád se to potácí podle toho, odkud vítr fouká. Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu. Píší pořád podle nějakých příkazů a člověka jímá hrůza z toho, kam až to povede,“ pustil se do českých médií zostra pan Radušević, jenž připomněl, jak je zde těžké najít osobnosti typu nedávno zesnulého Jana Petráňka. Ač obrovská osobnost, pan Petránek mimochodem, přestal být zván do České televize a problémy měl i v Českém rozhlase.

„Když najdou někoho, kdo by měl co říct, tak to s ním zkusí, ale když argumentuje a je moc objektivní, tak přestane být zván,“ glosuje předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný. „Je to lokajské. Když tenkrát vyhrál Trump, tak nechtěli v ČT uvěřit tomu, že nebyla zvolena Clintonová. I když už to psali v BBC a New York Times, tak v ČT se ještě hodinu snažili sami sebe přesvědčit, že to tak není, a aktivisticky bojovali.“

Co do dalšího vývoje je Mirko Raduševič pesimista. Zvláště když vidí rozdíl mezi českými médii a těmi na Balkáně. Ta balkánská jsou totiž podle něj lepší.

„Chorvatská média mi přijdou povrchnější než srbská, nelíbí se mi to tolik po stránce žurnalistické. Jsou také mírnější vůči Západu než třeba Srbové. Ale Srbové to umí natřít i proti Rusku. Když se jim něco nelíbí, tak to napíší. Rád čtu třeba The Bosnia Times, server, který má úroveň jako Le Monde diplomatique. Vychází to léta a je to velmi zajímavé. Dávají vám i náhled do islámského světa a drží si neobvykle vysokou úroveň.“

Jaký rozdíl oproti řitnímu alpinismu českých sdělovacích prostředků. Když ve vysílání zazněl dotaz jednoho z posluchačů na téma „dlouhověkosti“ některých „osobností“ třeba v České televizi, Mirko Raduševič řekl: „To není jenom v televizi, po revoluci byly redakce plné starých novinářů, kteří začínali ve svazáckých pořadech typu Vlaštovka, a ti jsou v médiích dodnes. Člověk by jim to nevyčítal, ale vyčítám jim to, že oni zase otočili. A tak, jak se dřív chovali servilně k SSSR, tak dnes jsou servilní k USA. Zrazují novinářskou profesi. Tím ukazují posluchačům, co jsme my novináři zač. A nejhorší je, když začnou tihle lidé mentorovat.“ Nebo vytvářet seznamy...

Stejný posluchač se zeptal i na postoj Srbů k evropské integraci. Propaganda jede zjevně i tam. „Srbové se nacházejí v obklíčení zemí, které jsou v EU nebo o to usilují, lidi si myslí, že by do EU měli vstoupit a zřejmě tam vstoupí, pokud tomu nezabrání nějaké jiné okolnosti, třeba eskalující události v Kosovu,“ podotkl host. A rázně dodal: „Ale do NATO Srbové nechtějí, k tomu mají odpor.“ Vzpomínky na humanitární bombardování jsou stále živé.

Pořad Na prahu změn, který si můžete poslechnout zde, každý týden poslouchá a shrnuje Milan Vidlák, šéfredaktor, vydavatel a autor časopisu Šifra. Nezávislý měsíčník vychází v tištěné i digitální podobě, www.casopis-sifra.cz

URL| <http://pravdive.eu/news/122918/na-prahu-zmen-31-mirko-radusevic>

Na prahu změn - Mirko Raduševič

3.6.2019 czechfreepress.cz str. 00

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval Mirka Raduševiče, zakladatele oboru výpočetní techniky pro žurnalisty na **Fakultě sociálních věd** UK, průkopníka internetové novinařiny v Česku, novináře, jenž pracoval například v Mladém světě, Týdnu nebo Deníku.cz a vedl server iHned.cz. Dnes pracuje jako editor internetového zpravodajství TV Prima, kam se společně s Terezou Spencerovou uchýlil po nuceném odchodu z Literárních novin. na-prahu-zmen-mirko-radusevic

Mirko Raduševič se narodil v Bělehradě, a když mu byl rok, rodina se přestěhovala do Prahy, neboť otec pracoval na jugoslávském velvyslanectví. Na filozofické fakultě vystudoval sociologii, filozofii a psychologii, a protože měl duševně nemocnou sestru, ve své disertační práci si vybral téma sebevražd v Československu. Ta se mu ale za několik let řádně vymstila.

„Měl jsem problém sehnat zaměstnání, protože jsem měl jugoslávské občanství a brali mě jako člověka ze Západu. Vždycky mi řekli: jste cizinec a nemůžete pracovat ve společenských vědách,“ vzpomíná pan Raduševič. Jugoslávie byla sice formálně součástí socialistického bloku, ale fakticky spadala spíše do kapitalistického tábora a byla jiná než zbytek východního tábora. Nakonec se Mirkovi podařilo přes otčova známého sehnat práci redaktora v zahraničním vysílání ČRo, jenže to mu dlouho nevydrželo. „Otcův známý, novinář v Bělehradě, se dozvěděl, že jsem psal tuhle práci o sebevražednosti, a ptal se mě na to. V dobré víře jsem mu odpovídal, statistiky jsem mu vysypal, a posléze z toho vznikl v bělehradském týdeníku článek. Zavolali si mě na ÚV KSČ, co jsem to jako vykládal, a řekli mi, že v ČSSR žádná vysoká sebevražednost není, což mě tedy udivilo. Jak to, vždyť jsem dělal tu práci a vím. Ten člověk měl na starosti Balkán a říkal, že zavolá na statistický úřad a dokáže mi, že se mýlím.“ Nemýlil se, ale po příchodu z pohovoru do redakce dostal hodinovou

výpověď. „Lidi by si neměli idealizovat tehdejší dobu, i když jsou nespokojení s tím, co se děje dnes,“ poznamenává moderátor Stanislav Novotný.

Na pražském náměstí Míru tehdy fungovala první manželská poradna, kterou vedl starší psycholog, jenž byl na odchodu do důchodu. Jenže to zase nedopadlo. „Byl se mnou spokojený, zaučoval mě, ale nakonec mě zase nepřijali, protože jsem měl cizí státní příslušenství.“ – „Obory tohoto druhu byly často na režimových pracovištích Stb. Ti, co se chlubí, že tehdy dělali na kádrových odděleních psychologie si neuvědomují, co tím o sobě sdělují,“ poznamenal moderátor a někdejší policejní prezident Stanislav Novotný. Takový Tomáš Halík by o tom mohl vyprávět...

„Všichni spolužáci někde pracovali, asi si umíte představit, jak mi v té době bylo, dělal jsem pomocné práce. Byl jsem na úrovni disidentů, i když jsem disident nebyl,“ popisuje Mirko Raduševič svoje peripetie.

Po převratu se naskytla možnost přednášet pro novináře základy výpočetní techniky. A technologický nadšenec, který si přál být novinářem, se nestačil divit. „Byl to pravěk a bohužel musím říct, že s novináři jsem měl smutnou zkušenost. Psali tehdy na psacím stroji a jak si měli sednout k počítači, bylo to pro ně něco strašného. Vyhýbali se tomu, nechtěli to vidět, nerozuměli tomu... internet jim nic neříkal, i když už potom fungoval.“ Překvapivé bylo i novinářské osazenstvo. „Byl jsem zapšklý a našťvaný na ty novináře, byl to samý komunista, dodnes jsou v těch redakcích, nic se nedělo, pořád tam seděli... Nechtěl jsem mezi ně, ale když tam pořád byli – a jsou tam dodnes –, nakonec jsem nastoupil do Mladého světa.“

V roce 1996 založil Mirko Raduševič zřejmě první internetový časopis – Kolemjdoucí. „Bylo tam i video, bylo to multimediální.“ Za dva měsíce pak začal vycházet Neviditelný pes Ondřeje Neffa. „Já jsem neměl dost peněz na vydávání. Trvalo asi tři čtyři roky, než vznikly profesionální internetové noviny iDnes nebo iHned,“ vzpomíná internetový průkopník. Ondřej Neff peníze měl, protože byl u privatizace Mladé fronty.

Pan Raduševič poté pracoval v Týdnu, a nakonec zakládal redakci v internetovém portálu World Online, jenž se dnes jmenuje Tiscali. „Tam jsem se seznámil s trochu vyspělejší způsobem internetového zpravodajství. Bylo nás tam 16 mezinárodních redakcí, takže jsem čuchl k tomu, jak to jde dělat lépe.“ Svě zkušenosti zúročil při spoluzakládání serveru iHned.cz, kde si vychovával nadějně studenty. „Učil jsem je, jak se to dělá, a tak vznikla redakce iHned, kde jsem vydržel sedm let, než přišel pan Šafr a trochu to tam povyházel.“

Sedm let poté vedl server Literárky.cz, kde vydržel rovněž sedm let, než byl odejit. Postupně totiž přituhovalo a jeho názory byly nepohodlné. „Byl jsem tam nechtěn, ale nebylo mi to nijak vysvětleno. Dělal jsem tam s Terezou Spencerovou, ta odešla taky, protože se jí nelíbil trend, který je tam nastavován. Mám tušení, že Literárky chtěly najet na jiný způsob výkladu světa než za éry, kdy jsem tam byl já a Tereza. Ono to souvisí s tím, že když budete něco takového dělat, budete se setkávat s finančními problémy. Ti, kteří dělají mainstream a jsou prozápadní, obvykle takové problémy nemají. Literární noviny se setkávaly neustále s tím, že jim ministerstvo kultury odmítalo dávat dotace.“

„Slyšel jsem to ze všech stran, ministerstvo přihrává dotace jiným. Literárky se vyvinuly v zajímavé nezávislé médium, tuto roli teď přebírá iPrima,“ podotkl Stanislav Novotný. Ovšem je otázka, jak si internetové zpravodajství Primy, které v současné nabízí svobodný prostor pro vyjádření různých názorů, povede po připravovaném spojení se stanicí BBC, která je názorově úplně jinde...

„Dokázal byste s těmito svými zkušenostmi popsat vývoj žurnalistiky v tomto směru? Kdy se to začalo ideologizovat a kdy to naopak bylo lepší?“ zeptal se moderátor a host vhozenou rukavicí zvedl.

„Přesně vím, co se dělo. I když mám české občanství, jsem Srb a čtu každý den i jugoslávské noviny, srbské, chorvatské, bosenské. A do toho čtu, co se píše tady. A jsem zděšen, jak je možné, že něco takového, že něco takového, jako se píše tady, vůbec existuje. Mně nepřijde, že by tady byly hloupější lidi než v bývalé Jugoslávii nebo na Západě, ale když se podívám na ty všechny české servery, tak tomu prostě nerozumím. Lidi potřebují solidní informace dávané v kontextu, vyzdrojované. V mainstreamu se pořád mluví o tom, jak to musí být vyvážené, ale nula nula. Pořád se to potácí podle toho, odkud vítr fouká. Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu. Píší pořád podle nějakých příkazů a člověka jímá hrůza z toho, kam až to povede,“ pustil se do českých médií zostra pan Raduševič, jenž připomněl, jak je zde těžké najít osobnosti typu nedávno zesnulého Jana Petráňka. Ač obrovská osobnost, pan Petránek mimochodem, přestal být zván do České televize a problémy měl i v Českém rozhlase.

„Když najdou někoho, kdo by měl co říct, tak to s ním zkusí, ale když argumentuje a je moc objektivní, tak přestane být zván,“ glosuje předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný. „Je to lokajské. Když tenkrát vyhrál Trump, tak nechtěli v ČT uvěřit tomu, že nebyla zvolena Clintonová. I když už to psali v BBC a New York Times, tak v ČT se ještě hodinu snažili sami sebe přesvědčit, že to tak není, a aktivisticky bojovali.“

Co do dalšího vývoje je Mirko Raduševič pesimista. Zvlášť když vidí rozdíl mezi českými médii a těmi na Balkáně. Ta balkánská jsou totiž podle něj lepší.

„Chorvatská média mi přijdou povrchnější než srbská, nelíbí se mi to tolik po stránce žurnalistické. Jsou také mírnější vůči Západu než třeba Srbové. Ale Srbové to umí natřít i proti Rusku. Když se jim něco nelíbí, tak

to napíšou. Rád čtu třeba The Bosnia Times, server, který má úroveň jako Le Monde diplomatique. Vychází to léta a je to velmi zajímavé. Dávají vám i náhled do islámského světa a drží si neobvykle vysokou úroveň.“

Jaký rozdíl oproti řitnímu alpinismu českých sdělovacích prostředků. Když ve vysílání zazněl dotaz jednoho z posluchačů na téma „dlouhověkosti“ některých „osobností“ třeba v České televizi, Mirko Raduševič řekl: „To není jenom v televizi, po revoluci byly redakce plné starých novinářů, kteří začínali ve svazáckých pořadech typu Vlaštovka, a ti jsou v médiích dodnes. Člověk by jim to nevyčítal, ale vyčítám jim to, že oni zase otočili. A tak, jak se dřív chovali servilně k SSSR, tak dnes jsou servilní k USA. Zrazují novinářskou profesi. Tím ukazují posluchačům, co jsme my novináři zač. A nejhorší je, když začnou tihle lidé mentorovat.“ Nebo vytvářet seznamy...

Stejný posluchač se zeptal i na postoj Srbů k evropské integraci. Propaganda jede zjevně i tam. „Srbové se nacházejí v obklíčení zemí, které jsou v EU nebo o to usilují, lidi si myslí, že by do EU měli vstoupit a zřejmě tam vstoupí, pokud tomu nezabrání nějaké jiné okolnosti, třeba eskalující události v Kosovu,“ podotkl host. A rázně dodal: „Ale do NATO Srbové nechťejí, k tomu mají odpor.“ Vzpomínky na humanitární bombardování jsou stále živé.

Pořad Na prahu změn, který si můžete poslechnout zde, každý týden poslouchá a shrnuje Milan Vidlák, šéfredaktor, vydavatel a autor časopisu Šifra. Nezávislý měsíčník vychází v tištěné i digitální podobě, www.casopis-sifra.cz

URL <http://www.czechfreepress.cz/cfp-doporucuje/na-prahu-zmen-mirko-radusevic.html>

Na prahu změn 31: Mirko Raduševič

3.6.2019 nwo.org str. 00

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval

Mirka Raduševiče, zakladatele oboru výpočetní techniky pro žurnalisty na **Fakultě sociálních věd** UK, průkopníka internetové novinařiny v Česku, novináře, jenž pracoval například v Mladém světě, Týdnu nebo Deníku.cz a vedl server iHned.cz. Dnes pracuje jako editor internetového zpravodajství TV Prima, kam se společně s Terezou Spencerovou uchýlil po nuceném odchodu z Literárních novin.

Mirko Raduševič se narodil v Bělehradě, a když mu byl rok, rodina se přestěhovala do Prahy, neboť otec pracoval na jugoslávském velvyslanectví. Na filozofické fakultě vystudoval sociologii, filozofii a psychologii, a protože měl duševně nemocnou sestru, ve své disertační práci si vybral téma sebevražd v Československu. Ta se mu ale za několik let rádně vymstila.

„Měl jsem problém sehnat zaměstnání, protože jsem měl jugoslávské občanství a brali mě jako člověka ze Západu. Vždycky mi řekli: jste cizinec a nemůžete pracovat ve společenských vědách,“ vzpomíná pan Raduševič. Jugoslávie byla sice formálně součástí socialistického bloku, ale fakticky spadala spíše do kapitalistického tábora a byla jiná než zbytek východního tábora. Nakonec se Mirkovi podařilo přes otčova známého sehnat práci redaktora v zahraničním vysílání ČRo, jenže to mu dlouho nevydrželo. „Otcův známý, novinář v Bělehradě, se dozvěděl, že jsem psal tuhle práci o sebevražednosti, a ptal se mě na to. V dobré víře jsem mu odpovídal, statistiky jsem mu vysypal, a posléze z toho vznikl v bělehradském týdeníku článek. Zavolali si mě na ÚV KSČ, co jsem to jako vykládal, a řekli mi, že v ČSSR žádná vysoká sebevražednost není, což mě tedy udivilo. Jak to, vždyť jsem dělal tu práci a vím. Ten člověk měl na starosti Balkán a říkal, že zavolá na statistický úřad a dokáže mi, že se mýlím.“ Nemýlil se, ale po příchodu z pohovoru do redakce dostal hodinovou výpověď. „Lidi by si neměli idealizovat tehdejší dobu, i když jsou nespokojení s tím, co se děje dnes,“ poznamenává moderátor Stanislav Novotný.

Na pražském náměstí Míru tehdy fungovala první manželská poradna, kterou vedl starší psycholog, jenž byl na odchodu do důchodu. Jenže to zase nedopadlo. „Byl se mnou spokojený, zaučoval mě, ale nakonec mě zase nepřijali, protože jsem měl cizí státní příslušenství.“ – „Obory tohoto druhu byly často na režimových pracovištích Stb. Ti, co se chlubí, že tehdy dělali na kádrových odděleních psychology si neuvědomují, co tím o sobě sdělují,“ poznamenal moderátor a někdejší policejní prezident Stanislav Novotný. Takový Tomáš Halík by o tom mohl vyprávět...

„Všichni spolužáci někde pracovali, asi si umíte představit, jak mi v té době bylo, dělal jsem pomocné práce. Byl jsem na úrovni disidentů, i když jsem disident nebyl,“ popisuje Mirko Raduševič svoje peripetie.

Po převratu se naskytla možnost přednášet pro novináře základy výpočetní techniky. A technologický nadšenec, který si přál být novinářem, se nestačil divit. „Byl to pravěk a bohužel musím říct, že s novináři jsem měl smutnou zkušenost. Psali tehdy na psacím stroji a jak si měli sednout k počítači, bylo to pro ně něco strašného. Vyhýbali se tomu, nechtěli to vidět, nerozuměli tomu... internet jim nic nefíkal, i když už potom fungoval.“ Překvapivé bylo i novinářské osazenstvo. „Byl jsem zapšklý a našťvaný na ty novináře, byl to samý komunista, dodnes jsou v těch redakcích, nic se nedělo, pořád tam seděli... Nechtěl jsem mezi ně, ale když tam pořád byli – a jsou tam dodnes –, nakonec jsem nastoupil do Mladého světa.“

V roce 1996 založil Mirko Raduševič zřejmě první internetový časopis – Kolemjdoucí. „Bylo tam i video, bylo to multimediální.“ Za dva měsíce pak začal vycházet Neviditelný pes Ondřeje Neffa. „Já jsem neměl dost peněz na vydávání. Trvalo asi tři čtyři roky, než vznikly profesionální internetové noviny iDnes nebo iHned,“ vzpomíná internetový průkopník. Ondřej Neff peníze měl, protože byl u privatizace Mladé fronty.

Pan Raduševič poté pracoval v Týdnu, a nakonec zakládal redakci v internetovém portálu World Online, jenž se dnes jmenuje Tiscali. „Tam jsem se seznámil s trochu vyspělejší způsobem internetového zpravodajství. Bylo nás tam 16 mezinárodních redakcí, takže jsem čuchl k tomu, jak to jde dělat lépe.“ Svě zkušenosti zúročil při spoluzakládání serveru iHned.cz, kde si vychovával nadějně studenty. „Učil jsem je, jak se to dělá, a tak vznikla redakce iHned, kde jsem vydržel sedm let, než přišel pan Šafr a trochu to tam povyházel.“

Sedm let poté vedl server Literárky.cz, kde vydržel rovněž sedm let, než byl odejit. Postupně totiž přituhovalo a jeho názory byly nepohodlné. „Byl jsem tam nechtěn, ale nebylo mi to nijak vysvětleno. Dělal jsem tam s Terezou Spencerovou, ta odešla taky, protože se jí nelíbil trend, který je tam nastavován. Mám tušení, že Literárky chtěly najet na jiný způsob výkladu světa než za éry, kdy jsem tam byl já a Tereza. Ono to souvisí s tím, že když budete něco takového dělat, budete se setkávat s finančními problémy. Ti, kteří dělají mainstream a jsou prozápadní, obvykle takové problémy nemají. Literární noviny se setkávaly neustále s tím, že jim ministerstvo kultury odmítalo dávat dotace.“

„Slyšel jsem to ze všech stran, ministerstvo přihrává dotace jiným. Literárky se vyvinuly v zajímavé nezávislé médium, tuto roli teď přebírá iPrima,“ podotkl Stanislav Novotný. Ovšem je otázka, jak si internetové zpravodajství Primy, které v současné nabízí svobodný prostor pro vyjádření různých názorů, povede po připravovaném spojení se stanicí BBC, která je názorově úplně jinde...

„Dokázal byste s těmito svými zkušenostmi popsat vývoj žurnalistiky v tomto směru? Kdy se to začalo ideologizovat a kdy to naopak bylo lepší?“ zeptal se moderátor a host vhozenou rukavicí zvedl.

„Přesně vím, co se dělo. I když mám české občanství, jsem Srb a čtu každý den i jugoslávské noviny, srbské, chorvatské, bosenské. A do toho čtu, co se píše tady. A jsem zděšen, jak je možné, že něco takového, že něco takového, jako se píše tady, vůbec existuje. Mně nepříjde, že by tady byly hloupější lidi než v bývalé Jugoslávii nebo na Západě, ale když se podívám na ty všechny české servery, tak tomu prostě nerozumím. Lidi potřebují solidní informace davané v kontextu, vyzdrojované. V mainstreamu se pořád mluví o tom, jak to musí být vyvážené, ale nula nula. Pořád se to potácí podle toho, odkud vítr fouká. Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu. Píší pořád podle nějakých příkazů a člověka jímá hrůza z toho, kam až to povede,“ pustil se do českých médií zostra pan Raduševič, jenž připomněl, jak je zde těžké najít osobnosti typu nedávno zesnulého Jana Petráňka. Ač obrovská osobnost, pan Petránek mimochodem, přestal být zván do České televize a problémy měl i v Českém rozhlase.

„Když najdou někoho, kdo by měl co říct, tak to s ním zkusí, ale když argumentuje a je moc objektivní, tak přestane být zván,“ glosuje předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný. „Je to lokajské. Když tenkrát vyhrál Trump, tak nechtěli v ČT uvěřit tomu, že nebyla zvolena Clintonová. I když už to psali v BBC a New York Times, tak v ČT se ještě hodinu snažili sami sebe přesvědčit, že to tak není, a aktivisticky bojovali.“

Co do dalšího vývoje je Mirko Raduševič pesimista. Zvláště když vidí rozdíl mezi českými médii a těmi na Balkáně. Ta balkánská jsou totiž podle něj lepší.

„Chorvatská média mi přijdou povrchnější než srbská, nelíbí se mi to tolik po stránce žurnalistické. Jsou také mírnější vůči Západu než třeba Srbové. Ale Srbové to umí natřít i proti Rusku. Když se jim něco nelíbí, tak to napíší. Rád čtu třeba The Bosnia Times, server, který má úroveň jako Le Monde diplomatique. Vychází to léta a je to velmi zajímavé. Dávají vám i náhled do islámského světa a drží si neobvykle vysokou úroveň.“

Jaký rozdíl oproti řitnímu alpinismu českých sdělovacích prostředků. Když ve vysílání zazněl dotaz jednoho z posluchačů na téma „dlouhověkosti“ některých „osobností“ třeba v České televizi, Mirko Raduševič řekl: „To není jenom v televizi, po revoluci byly redakce plné starých novinářů, kteří začínali ve svazáckých pořadech typu Vlastovka, a ti jsou v médiích dodnes. Člověk by jim to nevyčítal, ale vyčítám jim to, že oni zase otočili. A tak, jak se dřív chovali servilně k SSSR, tak dnes jsou servilní k USA. Zrazují novinářskou profesi. Tím ukazují posluchačům, co jsme my novináři zač. A nejhorší je, když začnou tihle lidé mentorovat.“ Nebo vytvářet seznamy...

Stejný posluchač se zeptal i na postoj Srbů k evropské integraci. Propaganda jede zjevně i tam. „Srbové se nacházejí v obklíčení zemí, které jsou v EU nebo o to usilují, lidi si myslí, že by do EU měli vstoupit a zřejmě tam vstoupí, pokud tomu nezabrání nějaké jiné okolnosti, třeba eskalující události v Kosovu,“ podotkl host. A rázně dodal: „Ale do NATO Srbové nechtějí, k tomu mají odpor.“ Vzpomínky na humanitární bombardování jsou stále živé.

Pořad Na prahu změn, který si můžete poslechnout zde, každý týden poslouchá a shrnuje Milan Vidlák, šéfredaktor, vydavatel a autor časopisu Šifra. Nezávislý měsíčník vychází v tištěné i digitální podobě, www.casopis-sifra.cz

Stáhnout článek jako PDF

URL| <http://www.nwoo.org/2019/06/03/na-prahu-zmen-31-mirko-radusevic/>

Na prahu změn: Mirko Raduševič

3.6.2019 novarepublika.cz str. 00

Ivan David

Milan Vidlák 3. 6. 2019

Do svého pravidelného pořadu Na prahu změn si tentokrát bývalý policejní prezident a předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný pozval Mirka Raduševiče zde, zakladatele oboru výpočetní techniky pro žurnalisty na **Fakultě sociálních věd** UK, průkopníka internetové novinařiny v Česku, novináře, jenž pracoval například v Mladém světě, Týdnu nebo Deníku.cz a vedl server iHned.cz. Dnes pracuje jako editor internetového zpravodajství TV Prima, kam se společně s Terezou Spencerovou uchýlil po nuceném odchodu z Literárních novin.

Mirko Raduševič se narodil v Bělehradě, a když mu byl rok, rodina se přestěhovala do Prahy, neboť otec pracoval na jugoslávském velvyslanectví. Na filozofické fakultě vystudoval sociologii, filozofii a psychologii, a protože měl duševně nemocnou sestru, ve své disertační práci si vybral téma sebevražd v Československu. Ta se mu ale za několik let rádně vymstila.

„Měl jsem problém sehnat zaměstnání, protože jsem měl jugoslávské občanství a brali mě jako člověka ze Západu. Vždycky mi řekli: jste cizinec a nemůžete pracovat ve společenských vědách,“ vzpomíná pan Raduševič. Jugoslávie byla sice formálně součástí socialistického bloku, ale fakticky spadala spíše do kapitalistického tábora a byla jiná než zbytek východního tábora. Nakonec se Mirkovi podařilo přes otčova známého sehnat práci redaktora v zahraničním vysílání ČRo, jenže to mu dlouho nevydrželo. „Otcův známý, novinář v Bělehradě, se dozvěděl, že jsem psal tuhle práci o sebevražednosti, a ptal se mě na to. V dobré víře jsem mu odpovídal, statistiky jsem mu vysypal, a posléze z toho vznikl v bělehradském týdeníku článek. Zavolali si mě na ÚV KSČ, co jsem to jako vykládal, a řekli mi, že v ČSSR žádná vysoká sebevražednost není, což mě tedy udivilo. Jak to, vždyť jsem dělal tu práci a vím. Ten člověk měl na starosti Balkán a říkal, že zavolá na statistický úřad a dokáže mi, že se mýlím.“ Nemýlil se, ale po příchodu z pohovoru do redakce dostal hodinovou výpověď. „Lidi by si neměli idealizovat tehdejší dobu, i když jsou nespokojení s tím, co se děje dnes,“ poznamenává moderátor Stanislav Novotný.

Na pražském náměstí Míru tehdy fungovala první manželská poradna, kterou vedl starší psycholog, jenž byl na odchodu do důchodu. Jenže to zase nedopadlo. „Byl se mnou spokojený, zaučoval mě, ale nakonec mě zase nepřijali, protože jsem měl cizí státní příslušenství.“ – „Obory tohoto druhu byly často na režimových pracovištích Stb. Ti, co se chlubí, že tehdy dělali na kádrových odděleních psychologie si neuvědomují, co tím o sobě sdělují,“ poznamenal moderátor a někdejší policejní prezident Stanislav Novotný. Takový Tomáš Halík by o tom mohl vyprávět...

„Všichni spolužáci někde pracovali, asi si umíte představit, jak mi v té době bylo, dělal jsem pomocné práce. Byl jsem na úrovni disidentů, i když jsem disident nebyl,“ popisuje Mirko Raduševič svoje peripetie.

Po převratu se naskytla možnost přednášet pro novináře základy výpočetní techniky. A technologický nadšenec, který si přál být novinářem, se nestačil divit. „Byl to pravěk a bohužel musím říct, že s novináři jsem měl smutnou zkušenost. Psali tehdy na psacím stroji a jak si měli sednout k počítači, bylo to pro ně něco strašného. Vyhýbali se tomu, nechtěli to vidět, nerozuměli tomu... internet jim nic neříkal, i když už potom fungoval.“ Překvapivé bylo i novinářské osazenstvo. „Byl jsem zapšklý a našťavaný na ty novináře, byl to samý

komunista, dodnes jsou v těch redakcích, nic se nedělo, pořád tam seděli... Nechtěl jsem mezi ně, ale když tam pořád byli – a jsou tam dodnes –, nakonec jsem nastoupil do Mladého světa.“

V roce 1996 založil Mirko Raduševič zřejmě první internetový časopis – Kolemjdoucí. „Bylo tam i video, bylo to multimediální.“ Za dva měsíce pak začal vycházet Neviditelný pes Ondřeje Neffa. „Já jsem neměl dost peněz na vydávání. Trvalo asi tři čtyři roky, než vznikly profesionální internetové noviny iDnes nebo iHned,“ vzpomíná internetový průkopník. Ondřej Neff peníze měl, protože byl u privatizace Mladé fronty.

Pan Raduševič poté pracoval v Týdnu, a nakonec zakládal redakci v internetovém portálu World Online, jenž se dnes jmenuje Tiscali. „Tam jsem se seznámil s trochu vyspělejším způsobem internetového zpravodajství. Bylo nás tam 16 mezinárodních redakcí, takže jsem čuchl k tomu, jak to jde dělat lépe.“ Svě zkušenosti zúročil při spoluzakládání serveru iHned.cz, kde si vychoval nadějně studenty. „Učil jsem je, jak se to dělá, a tak vznikla redakce iHned, kde jsem vydržel sedm let, než přišel pan Šafr a trochu to tam povyházel.“

Sedm let poté vedl server Literárky.cz, kde vydržel rovněž sedm let, než byl odejit. Postupně totiž přituhovalo a jeho názory byly nepohodlné. „Byl jsem tam nechtěn, ale nebylo mi to nijak vysvětleno. Dělal jsem tam s Terezou Spencerovou, ta odešla taky, protože se jí nelíbil trend, který je tam nastavován. Mám tušení, že Literárky chtěly najet na jiný způsob výkladu světa než za éry, kdy jsem tam byl já a Tereza. Ono to souvisí s tím, že když budete něco takového dělat, budete se setkávat s finančními problémy. Ti, kteří dělají mainstream a jsou prozápadní, obvykle takové problémy nemají. Literární noviny se setkávaly neustále s tím, že jim ministerstvo kultury odmítalo dávat dotace.“

„Slyšel jsem to ze všech stran, ministerstvo přihrává dotace jiným. Literárky se vyvinuly v zajímavé nezávislé médium, tuto roli teď přebírá iPrima,“ podotkl Stanislav Novotný. Ovšem je otázka, jak si internetové zpravodajství Primy, které v současné nabízí svobodný prostor pro vyjádření různých názorů, povede po připravovaném spojení se stanicí BBC, která je názorově úplně jinde...

„Dokázal byste s těmito svými zkušenostmi popsat vývoj žurnalistiky v tomto směru? Kdy se to začalo ideologizovat a kdy to naopak bylo lepší?“ zeptal se moderátor a host vhozenou rukavicí zvedl.

„Přesně vím, co se dělo. I když mám české občanství, jsem Srb a čtu každý den i jugoslávské noviny, srbské, chorvatské, bosenské. A do toho čtu, co se píše tady. A jsem zděšen, jak je možné, že něco takového, že něco takového, jako se píše tady, vůbec existuje. Mně nepříjde, že by tady byly hloupější lidi než v bývalé Jugoslávii nebo na Západě, ale když se podívám na ty všechny české servery, tak tomu prostě nerozumím. Lidi potřebují solidní informace dávané v kontextu, vyzdrojované. V mainstreamu se pořád mluví o tom, jak to musí být vyvážené, ale nula nula. Pořád se to potácí podle toho, odkud vítr fouká. Dřív foukal z Východu, teď fouká ze Západu. Píší pořád podle nějakých příkazů a člověka jímá hrůza z toho, kam až to povede,“ pustil se do českých médií zostra pan Raduševič, jenž připomněl, jak je zde těžké najít osobnosti typu nedávno zesnulého Jana Petráňka. Ač obrovská osobnost, pan Petránek mimochodem, přestal být zván do České televize a problémy měl i v Českém rozhlase.

„Když najdou někoho, kdo by měl co říct, tak to s ním zkusí, ale když argumentuje a je moc objektivní, tak přestane být zván,“ glosuje předseda Asociace nezávislých médií Stanislav Novotný. „Je to lokajské. Když tenkrát vyhrál Trump, tak nechtěli v ČT uvěřit tomu, že nebyla zvolena Clintonová. I když už to psali v BBC a New York Times, tak v ČT se ještě hodinu snažili sami sebe přesvědčit, že to tak není, a aktivisticky bojovali.“

Co do dalšího vývoje je Mirko Raduševič pesimista. Zvláště když vidí rozdíl mezi českými médii a těmi na Balkáně. Ta balkánská jsou totiž podle něj lepší.

„Chorvatská média mi přijdou povrchnější než srbská, nelíbí se mi to tolik po stránce žurnalistické. Jsou také mírnější vůči Západu než třeba Srbové. Ale Srbové to umí natřít i proti Rusku. Když se jim něco nelíbí, tak to napíšu. Rád čtu třeba The Bosnia Times, server, který má úroveň jako Le Monde diplomatique. Vychází to léta a je to velmi zajímavé. Dávají vám i náhled do islámského světa a drží si neobvykle vysokou úroveň.“

Jaký rozdíl oproti řitnímu alpinismu českých sdělovacích prostředků. Když ve vysílání zazněl dotaz jednoho z posluchačů na téma „dlouhověkosti“ některých „osobností“ třeba v České televizi, Mirko Raduševič řekl: „To není jenom v televizi, po revoluci byly redakce plné starých novinářů, kteří začínali ve svazáckých pořadech typu Vlaštovka, a ti jsou v médiích dodnes. Člověk by jim to nevyčítal, ale vyčítám jim to, že oni zase otočili. A tak, jak se dřív chovali servilně k SSSR, tak dnes jsou servilní k USA. Zrazují novinářskou profesi. Tím ukazují posluchačům, co jsme my novináři zač. A nejhorší je, když začnou tihle lidé mentorovat.“ Nebo vytvářet seznamy...

Stejný posluchač se zeptal i na postoj Srbů k evropské integraci. Propaganda jede zjevně i tam. „Srbové se nacházejí v obklíčení zemí, které jsou v EU nebo o to usilují, lidi si myslí, že by do EU měli vstoupit a zřejmě tam vstoupí, pokud tomu nezabrání nějaké jiné okolnosti, třeba eskalující události v Kosovu,“ podotkl host. A rázně dodal: „Ale do NATO Srbové nechtějí, k tomu mají odpor.“ Vzpomínky na humanitární bombardování jsou stále živé.

Pořad Na prahu změn, který si můžete poslechnout zde, každý týden poslouchá a shrnuje Milan Vidlák, šéfredaktor, vydavatel a autor časopisu Šifra. Nezávislý měsíčník vychází v tištěné i digitální podobě, www.casopis-sifra.cz

Vystavil v 18:00:00 Odeslat e-mailem BlogThis! Sdílet ve službě Twitter Sdílet ve službě Facebook Sdílet na Pinterestu

URL| <http://www.novarepublika.cz/2019/06/na-prahu-zmen-mirko-radusevic.html>

Sedm smrtelných hříchů kvantitativního uvolňování

3.6.2019 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: QE, centrální banka, měnová politika, Ekonomika

Až archeologové vykopou pozůstatky současné civilizace, budou o ni nejspíš mluvit jako o civilizaci, která žila v době plastové. Až budou popisovat náš finanční systém, budou mu říkat éra centrálních bank. V roce 2009 bych se bil za to, že pokud budou i toto období blíže rozebírat, to po poslední finanční krizi se bude jmenovat období záporných úroků. Nyní bych si spíše vsadil na období kvantitativního uvolňování. Nic ho nedefinuje lépe a žádný z konvenčních i nekonvenčních nástrojů měnové politiky není více na ráně pro použití v další hospodářské krizi.

Kvantitativní uvolňování ale bez nákladů. Má celou řadu problémů, které stojí za bližší prozkoumání. Protože jsem je spojil do sedmi skupin, nabízelo se je nazvat sedmi smrtelnými hřichy. Slovo „smrtelný“ je ale stejně tak zavádějící, jako je u křesťanských hříchů. Nejde totiž o hřichy, které by vedly nutně ke smrti či snad byly ze všech hříchů nejdůležitější. Jde o hřichy, z nichž všechny ostatní hřichy vyplývají.

Hřích první: Nikdo neví, co to je

Poprvé se o kvantitativním uvolňování začalo mluvit ani ne před dvaceti lety, jde tedy o relativně nový fenomén. Na druhou stranu, dvacet let by mohlo být dostatečných na to, abychom přesně věděli, co to kvantitativní uvolňování je. Bohužel to není tak snadné a minimálně pro veřejnost jde o fantastickou záležitost. To by samo o sobě nestačilo na označení za hřích, ale v souvislosti se snahou centrálních bank o transparentní měnovou politiku to hřichem začíná být.

Vzpomeňme, jak obtížně se vysvětloval kurzový závazek České národní banky. Dodnes nepopulární nástroj byl cílem všemožných spekulací, mluvílo se o něm otevřeně jako o „tíštění peněz“, o cílené podpoře exportérů, některých konkrétních domácích politiků, o loupeži, o snaze zdražit Čechům dovolenou.

Podobně je tomu u kvantitativního uvolňování. Zkuste si na internetu vyhledat nějakou definici tohoto pojmu. Obvykle najdete různé variace na „dodání nových peněz centrální bankou do oběhu“. To je ale nesmyslná definice, které by to, co dělají v posledních deseti letech centrální banky po celém světě neodpovídalo. Peníze do oběhu dodávají téměř výhradně komerční banky prostřednictvím nových úvěrů. Pokud by to bylo myšleno zprostředkovaně, potom by ale bylo kvantitativním uvolňováním téměř cokoliv, co centrální banky dělají, například snižování úrokových sazeb.

Nebo najdete definici, která je blíže pravdě, tedy „nákup aktiv za cílem zvýšení peněžní zásoby“. Centrální banky ale nakupují aktiva od svého vzniku a cílem není zvýšit peněžní zásobu, ale dosáhnout kýžené inflace. Dokonce najdete definice, že je cílem podpořit ekonomický růst.

O co tedy jde? Všechna kvantitativní uvolňování měla za cíl zvýšení inflace blíže k cíli, všechna obnášela větší než obvyklé, ad-hoc nákupy aktiv. Prostředníkem k dosažení cíle vedle snížení úroků a vyšší úvěrové činnosti, a tedy vyšší peněžní zásoby, může být i kurzový kanál, tedy zvýšení agregátní poptávky poptávkou ze zahraničí a několik dalších podpůrných kanálů. To vše v době, kdy nelze použít tradiční nástroje, tedy zejména úrokovou sazbu.

Nyní už jasně vidíme, že Japonsko provádělo kvantitativní uvolňování už před téměř dvaceti lety a že americký Fed i Evropská centrální banka a další banky se k této činnosti připojily po krizi. I tak se ale potkáme s problémem, že do této krkolomné definice zapadne i kurzový závazek České národní banky. Šlo o kvantitativní uvolňování? Proč by nemělo?

Hřích druhý: Nafukujeme bubliny

I kdybyste nepovažovali netransparentní politiku jedné z našich nejdůležitějších institucí za hřích (a stejně tak dnes ne každý dnes považuje všech sedm hříchů za smrtelné), možná vás přesvědčí ty pragmatičtější z nich. První z nich je přímočarý – kvantitativní uvolňování snižuje úrokové sazby, čímž

nepřirozeně stimuluje investiční činnost a nafukuje tím bubliny. Dopředu nevíme kde, ale někde se nové peníze z levnějšího úvěru projevit musí. Jelikož se v období rekordně nízkých úroků neprojevuje v cenách spotřebního zboží, můžeme téměř neomylně tvrdit, že se projeví v cenách zboží investičního charakteru.

Jinými slovy, když se podíváme na velké světové akciové indexy, zjistíme, že od poslední krize vyrostly několikanásobně. Nasdaq vyrostl za deset let o 500 %. Opravdu věříme tomu, že jsme pětikrát bohatší, produktivnější nebo jsme objevili něco tak zásadně zázračného, aby to tento růst ospravedlnilo? Nebo je to jen politika levných peněz? Co opravdu táhne nahoru cenu nemovitostí? Růst našeho reálného bohatství, nebo rekordně levné hypotéky po rekordně dlouhou dobu? Opravdu všichni věříme tomu, že se všechny ty investice do start-upů, zejména těch snadno kopírovatelných, vrátí? Kde jinde můžou rekordně levné peníze nafouknout bubliny?

To neznámá, že víme, kdy tyto bubliny a jak moc prasknou. Bubliny ale mají ošklivou tendenci praskat, když se nafouknou. A velkou část viny ponese nástroj, který cíleně úroky k nule tlačil, tedy kvantitativní uvolňování.

Hřích třetí: Otevíráme nůžky mezi bohatými a chudými

Člověk by si asi neměl mezi smrtelnými hříchy vybírat ten nejsmrtelnější, ale pokud bych musel, byl by to právě tento. Díky nekonvenční měnové politice a zejména kvantitativnímu uvolňování zvyšujeme nerovnost ve společnosti.

Celá řada výzkumů empiricky i teoreticky potvrdila, že kvantitativní uvolňování zvyšuje příjmovou nerovnost. Pokud máte smlouvu na rok nebo déle se zafixovaným platem, budete na tom relativně hůř než ten, kdo odvozuje své bohatství například z akciových dividend. A je pochopitelné, že vlastníci těchto investičních aktiv jsou většinou bohatí, zatímco za fixní mzdy žijí spíše chudí. Takže zatímco jim rostou příjmy, vaše zůstávají pozadu (jakkoliv mají později také tendenci růst) a jen sledujete, jak se vám postupně zvyšují náklady na život.

Výzkumy se ale dívaly i na druhý druh nerovnosti, tedy nerovnost v bohatství. Tam to vypadá zdánlivě naopak, tedy že vyhrávají chudší a nůžky se zavírají. Je to proto, že chudí mají obvykle obrovskou část svého bohatství zhmotněnou v nemovitosti, ve které bydlí. Když díky kvantitativnímu uvolňování roste cena nemovitostí, tato obrovská část se zvyšuje rychleji než u bohatých. Nicméně v realitě je to chudým úplně k ničemu. Pokud by byt nebo dům prodali, museli by si koupit jiný, který je ale také dražší, nebo se přestěhovat do nájmu, který se spolu s růstem cen nemovitostí zvýšil. Na papíře se tedy nůžky v bohatství zavírají, v realitě je to spíše naopak.

Hřích čtvrtý: Motivujeme státy, firmy a lidi se zadlužovat

Jedna ze speciálních bublin, kterou kvantitativní uvolňování nafukuje, je bublina dluhopisová. Nejenže se nízké úroky projeví na firemních dluhopisech, masivní nákupy státních dluhopisů sníží i úroky, za které si mohou půjčovat vlády. A pokud si půjčují levněji, je pochopitelné, že budou mít chuť a možnost se zadlužit víc.

U dluhopisů jsme svědky bubliny, která nemá obdoby. Pokud bych si měl vsadit, kde praskne první bublina, budou to firemní dluhopisy. Státy mají nástroje, jak problémy svého dluhu odkládat nebo řešit, ostatně vybírají daně. Firmy tuto možnost nemají.

Jak firemní, tak státní dluhopisy se dosud nakupují. Až například v Evropě inflace vyroste nad cíl a Evropská centrální banka dluhopisy naopak začne prodávat, jejich cena bude padat, úroky vzrostou, sníží se jejich likvidita a bublina splaskne.

Problém mají samozřejmě i lidé, jejichž dluh se přeprodává. Ať už jsou to hypotéky, půjčky na auta nebo studentské půjčky, existuje šance, že se instituce začnou tohoto dluhu zbavovat. Stejně je to u firem a nakonec i u celých států. Zábava pokračuje, dokud se nakupuje. Riziko je, že se začne prodávat.

Hřích pátý: Šponujeme morální hazard

Pokud se ale začne prodávat a firmy, lidé a nedejbože státy by měly bankrotovat, nelze očekávat, že by je centrální banky nechaly padnout. Protože by taková situace přirozeně vedla k poklesu cen, centrální banky by měly důvod zasáhnout a začít dluh opět skupovat a nejspíš ještě víc.

To samozřejmě dlužníci, zejména státy, ale i firmy ví a je pro ně tedy dvojnásob racionální se zadlužovat. Pokud to vyjde, vydělají. Pokud to nevyjde, koupí je centrální banka. Vytváříme tak obrovský morální hazard, kde se nabírá dluh hlava nehlava, protože všichni víme, že pokud to vyjde, budeme se mít fajn, a pokud ne, někdo nás zachrání.

Hřích šestý: Mateme cenové signály

Což je ekonomicky obrovský náklad. Centrální banka kvantitativním uvolňováním (a ostatně i jinými svými činnostmi) mate to nejdůležitější, co v tržní ekonomice máme – cenové signály. Pokud se firmě daří, roste její cena. A lidé rádi nakoupí její akcie či dluh. Víme ale nyní, jestli se firmám skutečně daří a nakupují je lidé ze svých úspor či výměnou za horší investice? Dokážou nám nyní ceny akcií prozradit, jak se komu skutečně daří, nebo nám jen říkají, že firmy kupují centrální banky, který je úplně jedno, co kupují? A je jim to opravdu jedno, protože zisk nebo ztráta centrální banky je jen účetní položka. Ty peníze se nikam neposílají a nikomu nechybí.

Můžeme se bavit o tom, jestli chceme tržní nebo centrálně plánovanou ekonomiku. Ale skrze kvantitativní uvolňování se dostáváme do situace, kdy si hrajeme na tržní ekonomiku, ale firmy vlastní centrální bankéři. Centrální. A plánují, kdy nakupovat a kdy prodávat na základě inflace, nikoliv poptávky po službách či zboží dané firmy. Takové pseudo-znárodnění je v tomto ohledu nesmyslné i v očích obhájců plánované ekonomiky.

Došlo to až tak daleko, že Japonsko vlastní drtivou většinu veškerých japonských burzovně-obchodovaných fondů (ETF). Švýcarská centrální banka vlastní akcie Facebooku za téměř 1,5 miliardy dolarů. Nejlepších kusů akcií této firmy vlastní dokonce víc, než sám šéf Mark Zuckerberg. Nakupuje i Česká národní banka.

Těžko si můžeme představit, že centrální bankéři budou chodit na valné hromady a rozhodovat o řízení „svých“ firem. Jak by to zapadalo do definice měnové politiky? Na druhou stranu i to, že na valné hromady nechodí, není dobře. Nese to s sebou všechny neduhy společenského vlastnictví, ba i hůře, tady nejenže chybí osobní zájem, chybí jakýkoliv zájem. Centrálním bankám je úplně jedno a musí být úplně jedno, jak se daným firmám daří.

Rozvaha centrální banky je nafukovací. Když bude nejhůř, můžou centrální bankéři nakupovat cokoliv. Zatím jsou to dluhopisy, akcie, jiné cenné papíry, cizí měny nebo třeba zlato. Co jim ale brání nakupovat třeba nemovitosti? Pozemky? Studentské půjčky? Automobily? Dnes to zní úsměvně, ale brzy znít nemusí, otevřeli jsme totiž Pandořinu skříňku, což je hřích sedmý a mezi smrtelnými poslední.

Hřích sedmý: Otevřeli jsme Pandořinu skříňku

Jens Christensen a Jose Lopez před několika lety přesvědčivě ukázali, jak díky kvantitativnímu uvolňování roste důvěryhodnost centrálních bank. Nicméně důvěryhodnost nezjišťovali výzkumem veřejného mínění, ale jednoduše jako rozdíl mezi očekávanou a cílovanou inflací. To se centrálním bankám díky kvantitativnímu uvolňování daří lépe než bez něj, jakkoliv existují významné rozdíly mezi americkým Fedem a například Evropskou centrální bankou či Bank of Japan.

Jelikož očekávaná inflace blízko cíli sama od sebe zjednodušuje dosahování cíle, je takto měřená vysoká důvěryhodnost pro centrální banky klíčová. Jelikož se ukázalo, že kvantitativní uvolňování pomáhá důvěryhodnost zvyšovat, potvrdilo se centrálním bankéřům, že jde o nástroj, který dává smysl používat.

Naneštěstí se tím ale zlegitimizoval natolik, že se někteří centrální bankéři a zejména politici začali dívat i po dalších nekonvenčních nástrojích měnové politiky. Kvantitativního uvolňování jsme báli a nakonec fungovalo? Proč nejít o krok dál a nedávat peníze rovnou lidem? Před časem nemyslitelná věc, dnes odborně diskutovaná. A centrálními bankéři nezavrhaná. Dokud zůstalo kvantitativní uvolňování jen učebnicovou možností, bylo spíš jen učební pomůckou mluvit o tzv. vrtulníkových penězích, tedy o rozdělování peněz z centrální banky přímo lidem. Už několik let není.

Někteří politici šli dokonce ještě o krok dál a představili „kvantitativní uvolňování pro lidi“. Na rozdíl od klasických vrtulníkových peněz zde, jak to tak u politiků bývá, nejde o peníze přímo „pro lidi“, ale „lidmi“ se rozumí vláda. Centrální banka by tedy přímo financovala vládu. S tím přišel během voleb do čela britských labouristů socialista Jeremy Corbyn. A volby vyhrál (i když patrně navzdory tomu, nikoliv díky tomu). Šéfem opozice v třetí (v té době druhé) největší ekonomice v Evropě se stal člověk, který otevřeně mluvil o tom, že centrální banky by měly pomáhat vládě v utrácení. Pandořina skříňka byla otevřena.

Ve Spojených státech se zase rozhořela debata o tzv. „moderní měnové teorii“, která není ani moderní, ani měnová. A dokonce ani teorie. Podstata je stejná jako u Corbyna. Proč by si vláda nemohla natisknout peníze, kdykoliv chce? Vždyť je to přeci vláda! Její stoupenci staví na sto let starých myšlenkách, takže nejde o nic moderního. Politika to není ani tak měnová, ale rozpočtová. A spíše než teorie je to spíše politika. „Stará rozpočtová politika“, by byl příhodnější název.

A je to hříchem kvantitativního uvolňování. Kdyby se do něj centrální bankéři nepustili, zůstaly by tyhle dveře zavřené. Teď jsou otevřené a můžeme jen s obavami čekat, co z nich vypadne.

Co s tím?

Přes všechno výše zmíněné nelze centrální bankéře obviňovat, že by si toho nebyli vědomi a úmyslně hřešili. To by k nim nebylo slušné, protože to není pravda. Centrální banky mají z ústav a zákonů cíl, který vyplývá ze stovek let studia ekonomických zákonitostí. Pokud je cílem stabilita cen a za tu považujeme dvouprocentní inflaci, kterou měříme pomocí indexu spotřebitelských cen, měli po finanční krizi centrální bankéři skutečně svázané ruce a jediné, co mohli dělat, bylo kvantitativní uvolňování. Dělají to učebnicově a kdyby snad chtěl dělat někdo z nich něco jiného, jen těžko by si to vzhledem k cíli obhájil.

Možná tak stojí za zamyšlení, jestli všechny hříchy, které s sebou současná měnová politika přináší, nestojí za přehodnocení celého našeho peněžního systému. V současné podobě je poměrně nový, i když se pomalu budoval dlouhá staletí. To je ale na úplně jinou debatu. V ní by ale mělo také zaznít, jaké všechny náklady s sebou nese kvantitativní uvolňování, ultimátní nástroj současného centrálního bankovníctví.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL | <https://roklen24.cz/a/SZy2j/sedm-smrtelnych-hrichu-kvantitativniho-uvolnovani>

Rusko napadlo Ukrajinu a Česko se schovalo

3.6.2019 Demokratický střed str. 27 Rozhovor

Tomáš Fošum

Vladimir Putin udělal ve vztahu k Západu jeden geniální tah, když hned po teroristických útocích z 11. září 2001 zavolal americkému prezidentovi Georgi Bushovi a nabídl mu pomoc, kterou pak Rusko skutečně poskytlo. „Tím se například ‚smazala‘ válka v Čečensku,“ říká v rozhovoru pro Demokratický střed politický geograf Michael Romancov.

* Evropská unie přišla v roce 2009 s takzvaným Východním partnerstvím, do kterého se zapojilo šest postsovětských republik včetně Ukrajiny, Gruzie nebo Běloruska. Jak tehdy reagovala Moskva? Brala to jako ohrožení?

Rusko především od začátku nehodlalo dopustit, aby se s ním zacházelo jako s ostatními zeměmi bývalého Sovětského svazu. Dalo jasně najevo, že má specifické postavení. Mezi řádky tím řeklo: „Postsovětský prostor je náš. My nejsme obyčejný stát. Pokud si chcete s námi něco dojednat, tak budeme jednat na úplně jiném půdorysu.“ A Evropská unie na to přistoupila. Při zpětném pohledu vyvstává otázka, zda neudělala chybu. Nicméně už se stalo.

* V nedávném rozhovoru pro Český rozhlas Plus jste řekl, že Rusko dlouho nebralo Evropskou unii v mocenských a silových otázkách vážně, což se změnilo až v roce 2014 po ruské anexi ukrajinského Krymu. Připadala vám reakce EU a potažmo celého Západu na anexi a následné zahájení války na Donbase dostatečná? Nebo jsou současné protiruské sankce maximem možného?

Reakce Západu byla podle mě sice nevyhnutelně pomalá, ale nakonec rozhodná. Myslím si, že v daných podmínkách šlo opravdu o maximum možného.

* Proč se Západ nezachoval podobně poté, co Rusko v srpnu 2008 vojensky napadlo Gruzii?

Za prvé tam byla jiná výchozí situace. Gruzie ve snaze obnovit svou teritoriální integritu, na což má každý stát právo, jako první použila vojenskou sílu. To je asi neoddiskutovatelné. Teď je otázka, nakolik západní země a zejména Spojené státy o tom byly předem informovány a zda Gruzie jednala s jejich tichým souhlasem. O tom mohu jen spekulovat. Reakce Moskvy se proto vnímala jako minimálně částečně oprávněná. Za druhé to byla vlastně první ruská ukázka použití síly. Možná si na Západě mysleli – a já osobně se domnívám, že to byl ten rozhodující faktor: No dobře, Rusko to teď zkusilo, my jsme mu dali najevo jasný nesouhlas, a vše se zase vrátí do starých kolejí. Což se bohužel nestalo.

* Byl ruský zásah v Gruzii reakcí na summit NATO v Bukurešti v dubnu 2008, kde se Gruzie a Ukrajina nedočkaly příslibu budoucího přijetí do Aliance?

Z chronologického hlediska je to jistě pravda, ale z obsahového hlediska je podstatné vzít v úvahu, že již v roce 2007 v proslulé řeči Vladimira Putina v Mnichově zaznělo, že Rusko je zásadním způsobem nespokojené s celým vývojem mezinárodních vztahů a bezpečnostních záležitostí. A hned při první příležitosti, kterou byl právě onen summit v Bukurešti, minimálně Francie a Německo velmi intenzivně tlačily na to, aby Západ Rusko již více „nedráždil“ a neponechával stranou jeho „oprávněné“ požadavky. Navzdory snaze Spojených států příslib rozšíření NATO o Ukrajinu a Gruzii nepadl. Summit v Bukurešti tak mělo Rusko

interpretovat jako své jednoznačné diplomatické vítězství. Kdyby Rusové chtěli i nadále se Západem jednat, mohl to být z jejich pohledu žádoucí bod obratu, znamení, že je Západ zase bere vážně. Místo toho použili proti Gruzii sílu.

* Nevyvolala vámi připomínaný Putinův projev na bezpečnostní konferenci v Mnichově tehdejší snaha Spojených států umístit prvky protiraketové obrany v Česku a Polsku?

Tato souvislost se samozřejmě často objevuje v nejrůznějších analýzách, ale myslím, že to má ještě jednu rovinu, jež se týká energetických vztahů. Protože tehdy mělo Rusko pocit, že se etablovalo jako jeden z velkých dodavatelů energetických surovin na evropský trh. Vyžadovalo proto od Evropské komise zvláštní zacházení s tím, že je ochotné plnit roli hlavního dodavatele za předpokladu, že se Evropa zaváže odebírat určité množství suroviny za cenu, která bude Rusku vyhovovat. Zároveň žádalo o možnost vstupu do distribuční sítě různých evropských zemí, ale na druhou stranu se zdráhalo západním firmám poskytnout recipročně stejně velký přístup k přepravě suroviny na ruském území. Čili tam podle mě vedle vojenskostrategických záležitostí, které primárně Moskva chce, respektive musí řešit s Washingtonem, byla i tato ekonomická dimenze.

* Ruský prezident Putin dnes víceméně otevřeně označuje NATO za nepřitele. Je to hlavně kvůli odmítavému postoji Západu k ruské agresi vůči Ukrajině, nebo ho Putin považoval za protivníka již v době svého nástupu k moci?

Termín nepřítel se sice dá jednoznačně vyčíst mezi řádky, ale není uveden v žádných doktrinálních dokumentech. Což je potom problém při jednáních s Ruskem, protože jedna věc je, co jeho představitelé říkají na veřejnosti, a věc druhá je, že se pak začnou ohánět nějakými papíry a říkat: „V naší doktríně z roku XY nic takového nestojí.“ Ale kdo sleduje ruskou politickou scénu, nemůže pochybovat, že NATO je za nepřitele dlouhodobě považováno. Jestli tomu tak bylo od začátku, nevím. Ruskému prezidentovi do hlavy samozřejmě nevidím. Každopádně Putin na začátku své kariéry udělal, pokud jde o zahraničněpolitickou a vojensko-bezpečnostní oblast, jeden tah, který je podle mě možné označit za geniální.

* Jaký?

Mám na mysli slavný telefonát americkému prezidentovi Georgi Bushovi bezprostředně po teroristických útocích z 11. září 2001. Tímto jediným telefonickým rozhovorem, v němž vyjádřil za prvé svou účast a za druhé přislíbil pomoc, kterou potom Rusko skutečně poskytlo, získal Putin amerického prezidenta jednoznačně na svou stranu. Navíc Rusko velice stouplo v očích Američanů, a ti už svým vlivem donutili i zbytek Západu, aby to akceptoval. Tenkrát se vlastně „smazal“ problém války v Čečensku. Rusku byl navíc nabídnut nový formát vztahů se Severoatlantickou aliancí, šlo o Radu NATO–Rusko. Myslím si, že Rusové v ten okamžik neměli důvod považovat alianci za nepřitele. Ale to jsme v roce 2001.

* Co se pak změnilo?

Mezitím se ukázalo, že Spojené státy zároveň vstupují do postsovětského prostoru, což se Moskvě začalo velice zajídat. Týkalo se to především využívání území Turkmenistánu, Uzbekistánu a Tádžikistánu, tedy takzvanou Northern Distribution Network, při zásobování operace NATO v Afghánistánu. Zároveň se ukázalo, že jak EU, tak NATO se budou dále rozšiřovat. Rusko v tento okamžik začíná používat dichotomii „vy říkáte, že se se rozšiřujete, ale my tvrdíme, že expandujete“. Někdy kolem roku 2004 se ruský vztah k NATO začíná vracet do původní polohy, až se v Putinově rétorice z Aliance postupně stává nepřítel.

* Udělal Západ po rozpadu Sovětského svazu v politice vůči Rusku nějakou výraznou chybu? Měl se třeba chovat diplomatictěji k padlé velmoci?

Po bitvě je každý generál. Je zapotřebí si uvědomit, o co Rusko nejvíce stálo. Jsem přesvědčen, že dodnes nejvíce stojí o to, aby se mu prokazoval respekt. A v té nejcitlivější oblasti byl Rusku prokázán respekt sto procentní. Západ totiž jednoznačně akceptoval, že Ruská federace převezme po rozpadlém Sovětském svazu křeslo stálého člena Rady bezpečnosti OSN a že bude jedinou zemí v postsovětském prostoru, jež si zachová jaderný arzenál. To je to, co činí Rusko velmocí. Ve všech ostatních oblastech velmocensky pokleslo ne kvůli intrikám nebo zlovůli Západu, ale buďto se jednalo o objektivní proces, jako třeba v případě demografického propadu, anebo šlo o odraz ruské neschopnosti rozvíjet smysluplným způsobem neuvěřitelný

nerostný potenciál, který má k dispozici. Stačí se podívat, jak si Rusko celkově pohoršilo v porovnání s Čínou. Za to žádné spiknutí Západu nemůže.

* Považoval Putinův předchůdce v křesle ruského prezidenta Boris Jelcin Západ také za nepřítele?

Boris Jelcin jako sovětský aparátčík byl v tomto duchu vychován, takže minimálně v intuitivní rovině měl představu Západu coby nepřítelů nejspíš zažitou. Na druhou stranu udělal se západními zeměmi, ať už Spojenými státy nebo hlavně s Německem, celou řadu pozitivních zkušeností. Takže je možné, že to v něm začalo nahlodávat pocit, že Západ a Rusko nezbytně musejí být protivníky. Faktem ovšem je, že Jelcinovi se vůbec nedařilo to, o co se na počátku zřejmě upřímně snažil, a sice nastartovat ruskou politickou, ekonomickou a tím pádem společenskou transformaci. Všechno se to rozsypalo jako domeček z karet.

* Proč se tak stalo?

Když se podíváme na Putina a jeho dvacet let u moci, tak je jasné, že to nebylo proto, že by Jelcin byl až takový nešika a „opilec“, ale že to bylo spíše dáno tím, že ceny nejdůležitějších surovin, které Rusko vyváží, byly tehdy zoufale nízké. Protože kdyby v době Jelcinovy vlády Rusko zaplavovala zdánlivě nekonečná a mohutná řeka petrodolarů jako za Putinovy éry, tak by ekonomická transformace dopadla pravděpodobně daleko lépe.

* Snažil se Jelcin zavést v Rusku liberální demokracii?

Myslím si, že ne. Západ si to zoufale přál, a proto se jak jeho političtí představitelé, tak celá řada novinářů jako tonoucí stébla chytali všeho, co povzbuzovalo jejich naději. Nemusíme se koukat jenom do Ruska. Stačí se podívat na americké dobrodružství v Iráku nebo na nejen americkou přítomnost v Afghánistánu. I tam vidíme, že někteří vybraní političtí představitelé byli prezentováni jako nositelé západního hodnotového systému, což upřímně řečeno v daných podmínkách asi bylo vyloučené.

* V případě Borise Jelcina sehrál roli fakt, že Západ Rusku nerozuměl?

Západ byl opilý vítězstvím ve studené válce a zejména tváří tvář tomu, jak nadšeně, aktivně a úspěšně se začaly měnit vztahy s někdejšími sovětskými satelity. Tehdejší Československo budiž příkladem. Rychle tak mohl dospět k závěru, že v Rusku to půjde po stejné trajektorii. Ale Rusko bylo větší a taky výrazně jiné než kterýkoliv z jeho někdejších satelitů. Všude ve střední a východní Evropě jsme byli svědky toho, že ekonomická transformace okamžitě začala být provázena kriminálními aktivitami. Avšak nikde v postsovětském prostoru nebylo k dispozici tak neuvěřitelné bohatství a zároveň tak slabá vymahatelnost práva a vůbec představa o fungování právního státu jako právě v Rusku.

* Již za Jelcinovy éry se začal formovat společný stát Ruska a Běloruska, který ale dodnes zůstává jen na papíře. Měl Jelcin, který rozpadu Sovětského svazu nebránil, zájem na jakési jeho obnově, byť třeba v menší míře?

Mám pocit, že ten svazový stát už šel mimo Jelcinovu pozornost. Energii do něj vnášel běloruský prezident Alexandr Lukašenko a ruská strana spíš pokyvovala hlavou, jako že „dejme tomu“. Čili já si nemyslím, že by to byl krok k obnově Sovětského svazu. Jednalo se o krok k pevnějšímu připoutání Běloruska k Rusku. Jelcinovi bylo jasné, že Rusko je pod jeho vedením neúspěšné a hlavně nepřitažlivé pro všechny státy v postsovětském prostoru. Pobaltí mířilo plnou parou na Západ a ten zbytek, který neměl takovou výhodnou startovací pozici jako Baltové, rozhodně své aspirace a naděje nespojoval s Moskvou. Mimochodem, běloruský prezident se teď při zpětném pohledu asi děsí, čemu pomáhal na svět. Když se Putin dostal k moci a Lukašenko se mu snažil říct něco ve smyslu „dobře, ty jsi teď nový ruský prezident, máme svazový stát, budeme se v jeho čele po roce střídat“, tak Vladimir Putin mu velmi rychle dal najevo, kde je jeho místo. Nyní Lukašenkovi nejspíš čím dál tím víc dochází, že ruský teritoriální apetit začíná ohrožovat i jeho.

* Postkomunistické země ve střední Evropě mají s ruským imperialismem ještě poměrně živou zkušenost. Jak si vysvětlujete, že podpora Ukrajiny čelící ruské agresi nebyla z jejich strany silnější?

Budu mluvit o Česku. Pro mě to bylo obrovské zklamání. Úplně první reakce tehdejší vlády Bohuslava Sobotky byla, že země s historickou zkušeností z osmašedesátého roku něco takového nemůže akceptovat. Ale

pak do toho vstoupil prezident Miloš Zeman a v ten okamžik Sobotkova vláda sice neodvolala svá slova a i v praktických krocích se držela hlavního unijního proudu, ale začali jsme být zoufale pasivní. My jsme se vlastně schovali za ostatní členy EU a zatím to tak bohužel zůstává. A to navzdory tomu, že současný ministr zahraničí Tomáš Petříček je rétoricky mnohem odvážnější, což je jedině dobře. Jenže co si přeje česká vláda jako celek, nikdo nedokáže odhadnout, protože v jejím čele stojí Andrej Babiš, který si v poledne myslí něco jiného, než si myslel ráno.

* Zhruba od anexe Krymu se hodně mluví o hybridní válce, kterou vede Rusko vůči Západu. Ruský vliv se přičítá i zvolení Donalda Trumpa nebo brexitu. Nepřipadá vám, že se někdy ovlivňování různých voleb ze strany Ruska zveličuje? Nezáskává tak v našich očích Moskva sílu, kterou nemá? Nebo je obezřetnost namístě?

Vzhledem k tomu, jak mizerně Rusové vedou svou vlastní zemi, je opravdu téměř vyloučeno, aby všechno, o čem se říká, že je za tím Kreml, byla pravda. Nedává mi smysl, že by byli geniální u nás a tak nekompetentní u sebe doma. Ale: Rusové mají už minimálně nějakých sedmdesát nebo osmdesát let tradici využívat ve svůj prospěch jakoukoli mezeru, která se objeví ve státech na západ od jejich hranic, respektive na západ od sféry jejich vlivu. Za Jelcina na to neměli kapacity a možná do toho ani nebyli tlačeni, ale za Putina se k tomu vrátili. Rusko je silný, odhodlaný aktér, který sonduje, co si může dovolit. Ačkoliv nejsou schopni šachové partie, v níž by hráli o několik tahů dopředu, Rusům stačí, když budou mít dobře zmapov a ný terén a vědět, na koho se případně obrátit tam, kam se rozhodnou napřít síly. Je tedy zapotřebí mít se na pozoru a maximálně efektivním způsobem před nimi zavírat všechna okénka, která se pootevírají.

* Americký historik Timothy Snyder označuje amerického prezidenta Donalda Trumpa za „ruského“ kandidáta v prezidentských volbách v roce 2016. Je to přehnané tvrzení, nebo na něm něco je?

Souhlasil bych s tím v tom smyslu, že Rusku určitě vyhovuje, že v Bílém domě sedí prokazatelně naprostý ignorant, pokud se jedná o záležitosti mezinárodních vztahů a bezpečnosti. Člověk impulzivní, chaotický. Prezident, který dříve nikterak neskryval, že obdivuje Vladimira Putina jakožto silného hráče. Myslím si však, že Rusové nakonec sami podleli vlastní představě, že Donald Trump je jejich člověk. Když byl zvolen, tak Státní Duma přerušila své jednání a poslanci tleskali. Pak byli překvapeni, že ho nejsou schopni řídit. Ale chaos, který Trump v mezinárodních vztazích vyvolává, v zásadě Rusku vyhovuje, protože svět, ve kterém žijeme, se řídí americkými pravidly. A teď mají USA v čele člověka, který většinu těchto pravidel systematicky zpochybňuje, což se primárně obrací proti Spojeným státům.

Michael Romancov (*1969) je politický geograf, pedagog a publicista. Přednáší na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a na Metropolitní univerzitě Praha. Přispívá do řady českých periodik.

Foto autor| Foto: Wikimedia Commons/kremlin.ru
Foto popis| Vladimir Putin (vlevo) a Alexandr Lukašenko.

Bezpečné Česko v bezpečné Evropě: Toxické trosky studené války

4.6.2019 lidovky.cz str. 00

Jan Schneider

Konference Bezpečné Česko v bezpečné Evropě ukázala důležitost připuštění akademiků do bezpečnostní diskuse, a to nikoliv nutně vždy veřejně, protože některé věci takto nelze prezentovat. Byla sice pronesena uklidňující slova, ale leckde vyčuhovaly čertí růžky. Zazněly však i důrazy, jež by neměly být zapomenuty. Píše Jan Schneider.

K onference Bezpečné Česko v bezpečné Evropě, kterou uspořádalo 16. května Středisko bezpečnostních studií Institutu politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, nabídla zajímavý program. Zvolené téma odůvodnil Miloš Balabán, spiritus agens konference – podle průzkumů mají občané Evropské unie (EU) dvě priority bezpečí a kvalitu života. Lidé si uvědomují mírovou hodnotu EU, která je podmínkou pro bezpečné Česko.

Počátek záštitami, společensky i odborně téměř přexponované konference naznačil, že by mohl být aperitivem intelektuální hostiny. Aleš Gerloch, prorektor UK, pronesl zdravici, v níž zdůraznil důležitost kvalifikovaných debat na základě kvalitních analýz. Narůstající proměny základních paradigmat totiž připomínají situaci přelomu 19. a 20. století, tedy období evropského míru. Nakolik naznačuje tato historická analogie vývoj v nejbližší současnosti?

Omlazovací tortura

Pak děkanka **FSV UK** Alice Němcová-Tejkalová prohlásila, že považuje rok 1989 za začátek nových dějin, i když ví, že působí naivně a idealisticky, ale potřebovala to říct, v atmosféře neustálého negativistického hospodského pofňukávání a pokusů dezinformačně mentálně otrávit a vzbudit pochybnosti, zda to, co se děje kolem nás, je správné, nebo není. Potřebovala se postavit za instituce a režim, které nejsou dokonalé, ale myslí si, že navzdory okolnostem jsou tím nejlepším, co v současné chvíli máme. A popřála kritickou diskusi.

Úvod konference byl „omlazovací torturou“. Odmítání pochybností a „společenského negativismu“ spolu s požadavkem důvěry ve státní orgány a dokonce „klidu na práci“, jak zaznělo později, o 40 let omladilo, ale jako na potvoru do normalizace.

Státní tajemnice pro evropské záležitosti Milena Hrdinková, zhruba stejně mladá jako děkanka, měla štěstí jednou za rok vyjet na Západ, což ale bylo snad ještě horší, než jen číst v knihách o něm a přát si více svobody, o níž neměla přesnou představu. V současnosti je konfrontována se skepticismem o Evropské unii coby mírového projektu, když na Ukrajině, v Libyi a všude vůkol byla nebo je válka. Těmito řečmi se cítí uražena, protože si EU coby mírového projektu musíme vážít a lépe jej komunikovat.

Úvod konference byl kromě Gerlochova vystoupení „omlazovací torturou“. Odmítání pochybností a „společenského negativismu“ spolu s požadavkem důvěry ve státní orgány a dokonce „klidu na práci“, jak zaznělo později, o 40 let omladilo, ale jako na potvoru do normalizace.

Žádná radost z rozličných pohledů, širokého spektra názorů a nápadů, která by svědčila, že diskutující jsou argumentačně pevně v kramflecích a připraveni na nové výzvy. Kvalitních debat a analýz jako šafránu – odlišné názory jsou spolu s jejich nositeli ostrakizovány a vstupní data analýz kontaminována přáními politiků. A odmítání pochybností, základu vši filozofie, na Karlově univerzitě její funkcionářkou je přímo rouhání.

Zbrojit, nebo stabilizovat

Projev ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka na úvodní chmury navázal. Prohlásil netaktně, že je asi ještě mladší než předřečnice. Opakoval klišé o konci dějin a enigmaticky pohovořil o našem návratu do Evropy, zejména té západní, kam patříme, protože jsme Evropou střední. Po vstupu do euratlantických struktur prý nastala doba bezpečnostního luxusu, což nyní končí. Vznikl – Brzezinského slovy – mocenský trojúhelník.

Podle ministra zahraničních věcí Tomáše Petříčka by se Evropa měla stát druhým pilířem NATO, ale místo dobrých sousedských vztahů se zatím marně snaží zajistit perspektivu, prosperitu a stabilitu oblastí, v nichž jsou ohniska napětí a potenciálních konfliktů. NATO by mělo umět propojit rozvojovou, humanitární a bezpečnostní politiku, vojenské a strategické plánování.

Rusko je opět sebevědomé, ale není na vzestupu. Je rozhodnuto hájit své zájmy. Vměšuje se do voleb, podporuje antisystémové strany, používá dezinformace a digitální prostor k prosazování svého pohledu na svět. Čína používá svou ekonomickou sílu, a zejména v podobě iniciativy Pás a stezka prosazuje „infrastrukturalismus“, což je geopolitická, geostrategická a geoekonomická záležitost. Kromě pozitiv skýtá tato iniciativa nebezpečí dluhové pastí.

USA by prý raději nechal na méně formální diskusi, čímž se vyhnul srovnání s ruskými a čínskými aktivitami v oblasti globálního šíření dezinformací, dluhových pastí, ovlivňování voleb, svrhávání vlád a vojenského angažmá po celém světě. V éře prezidenta Trumpa se USA posunuly od pojetí hodnotového k transakčnímu. Rizikem je, že považují světový řád, na jehož formování se podílely, za nespravedlivý, a odmítají na něj doplácet.

Evropa by se měla stát druhým pilířem NATO, ale místo dobrých sousedských vztahů (těmi je míněno „připoutání a stabilizace“) se zatím marně snaží zajistit perspektivu, prosperitu a stabilitu oblastí, v nichž jsou ohniska napětí a potenciálních konfliktů. NATO by mělo umět propojit rozvojovou, humanitární a bezpečnostní politiku, vojenské a strategické plánování.

Čtyři sporné momenty

Filozof Václav Bělohradský souhlasí s Fukuyamovým koncem dějin v podobě apokalyptických protipojmů, z nichž jeden musel zvítězit. Zmínil čtyři nové momenty, u nichž je ale sporné, zda mohou podnítit návrat dějin a restrukturalizaci demokracie.

Podle filozofa Václava Bělohradského je mediasféra rychlá globální vesnice „uniklých“ povrchních sdělení, proti nimž není obrany. Zajímavým znakem je i to, že většiny se staly nepřitelem.

Prvním je rozpad veřejného prostoru a vznik mediasféry. Veřejný prostor byl pomalý a ideje v něm hluboce kořenily. Mediasféra je rychlá globální vesnice „uniklých“ povrchních sdělení, proti nimž není obrany. Zajímavým znakem je i to, že většiny se staly nepřitelem.

Druhým je antropocén, doba, kdy se člověk stal geologickým faktorem. Jeho základním rysem je negativní působení „hyperobjektů“ (plasty, zamoření vod, globální klimatická změna), přičemž zavinění ani nápravu v soukromovlastnickém prostředí demokracie řešit neumí.

Třetím je unipolarismus, k němuž zmínil dva Thúkydidovy postřehy. Jednak past, kdy upadající hegemon preventivně napadá velmoc na vzestupu, jednak podmínku, kdy lidé jednají spravedlivě, jen když jsou síly vyrovnané. Jinak mocní nakazují a ostatní poslouchají.

Čtvrtý vychází z Marxovy poučky, že člověk řeší problémy, které vyřešit může – a skandální je, když na to má, ale neřeší je.

Kruhová obrana Evropy a břímě politické korektnosti

Harald Müller, bývalý výkonný ředitel frankfurtského Peace Research Institutu, vidí Thúkydidovu past otevřenou na více stranách. Chuť pozřít EU má celý mocenský triangl včetně USA, jejichž vedení má svérázné představy o vládě práva. Čína má pro slabé evropské ekonomiky lákavé infrastrukturní nabídky, jimiž získává vliv, čímž hrozí rozklážit EU.

Rusko chce Evropu rozdělit, proto podporuje evropské extremisty. Trump provádí nejprimitivnější politiku ekonomických hrozeb a také podporuje evropské pravicové exponenty. Evropa proto musí vyvíjet co největší strategickou autonomii, i když jí nebude dosaženo v brzké době, aby mohla klást účinný odpor nepřátelským mocnostem kolem Evropy.

Lubomír Zaorálek považuje Fukuyamovu tezi spíše za výraz sebevědomí Západu než přesného myšlení. Odmítá považovat kritiku EU, USA či prezidenta Trumpa za subverzi, která by neměla být dovolena. Hrozby musí být označovány přesně, a nikoliv tabuizované. A to i v případě spojení, když dělá mocenskou, militantní a agresivní politiku.

Lubomír Zaorálek považuje Fukuyamovu tezi spíše za výraz sebevědomí Západu než přesného myšlení. Odmítá považovat kritiku EU, USA či prezidenta Trumpa za subverzi, která by neměla být dovolena. Hrozby musí být označovány přesně, a nikoliv tabuizované. A to i v případě spojení, když dělá mocenskou, militantní a agresivní politiku, a vyhláší například, že Venezuela, Nikaragua a Kuba mají padnout ne proto, že nejsou dost demokratické, ale protože se protíví americké moci.

John Bolton řekl na toto téma, že Monroeova doktrína (nárok USA zasáhnout v kterékoliv zemi západní polokoule silou) je živá, zdravá a svěží. Toto myšlení a konání nás ohrožuje nejvíce. USA eskalují napětí s Íránem, který je ale až na východní polokouli. Podobně konflikt v Sýrii dopadal migrační vlnou na Česko, ne na USA. Mnoho politiků předvídá vbrzku nějaký konflikt. Chceme-li mu předejít, musíme myslet a mluvit přesně, a nenechat si debatu omezovat.

Nelze vyloučit, že současný posun americké zahraniční politiky bude trvalejší. Evropa se proto musí stát silným aktérem světové politiky. Evropské výdaje na obranu musejí být efektivní. Zatím Evropa dává na obranu více než Rusko a Čína dohromady, ale efektivita je nulová, protože zbrojní zakázky jsou prováděny podle „něčeho“ přání, nikoliv podle potřeb obrany. Takto otevřeně je o tom třeba mluvit.

Pravdu má ten nejsilnější, protože má pravdu

Radoslava Stefanová, vedoucí sekce NATO pro vztahy s Ukrajinou a Ruskem, řekla, že navzdory podobnému chování EU, NATO a Ruska je rozdíl v pojetí vlády práva. NATO by mělo chránit nejen teritoria, ale i liberální demokracii a obranné výdaje být používány efektivněji. Evropa má mnoho různých druhů tanků, stíhel a podobně, což by se mělo odstranit, neboť se tím její strategická autonomie velmi prodražuje. Zdůraznila americké vůdcovství, větší evropskou odpovědnost a také vůdcovství, to vše bude dobré pro NATO, Evropu i USA.

Podle generála Petra Pavla je vedoucí role USA nezbytná, protože ve společenství zhruba stejně silných prosazuje každý své zájmy. Pak je třeba někoho silnějšího, kdo tomuto společenství svobodných a suverénních států nabídne vůdčí ideu, k níž se mohou přidat, protože je myšlenkově a ideově inspirující.

Podle generála Petra Pavla je vedoucí role USA nezbytná, protože ve společenství zhruba stejně silných prosazuje každý své zájmy. Pak je třeba někoho silnějšího, kdo tomuto společenství svobodných a suverénních států nabídne vůdčí ideu, k níž se mohou přidat, protože je myšlenkově a ideově inspirující. V poslední době, za prezidentství Donalda Trumpa, jsme ale svědky snahy uplatňovat vedoucí roli silou. (To nejsou citace z nějakého absurdního Havlova apokryfu.)

Vyvstává otázka důvěryhodnosti západních demokracií nejen pro státy nedemokratické, ale i pro obyvatelstvo demokratických zemí, které je navíc rozpolceno sporem liberálních demokratů, kteří staví kritiku některých aspektů liberalismu do pozice odpůrců demokracie. Má-li být NATO věrohodné, musí uplatňovat principy, na kterých vzniklo, deklaroval generál Pavel (možná měl na mysli jediný závazek členských států NATO vyplývající nikoliv z pátého, ale z prvního článku Washingtonské smlouvy).

A zakončil podnětně, že názorové výhrady vůči současné tendenci prosazování americké vedoucí úlohy silou by měly být otevřeně diskutovány ke zjištění, zda NATO je skutečně organizací, kterou chce být.

Africká výzva

Miloš Balabán připomněl málo zmiňovanou problematiku Afriky. Počet obyvatel se prudce zvyšuje, zatímco životní úroveň stále více lidí je pod hranicí chudoby. Tato skutečnost spolu s fatálními dopady klimatických změn (sucho) a evropskou říší blahobytu na dosah zvýší migrační tlaky. Logicky vyvstává otázka účinnosti rozvojové a humanitární pomoci ve srovnání s výdaji na obranu.

Počet obyvatel Afriky se prudce zvyšuje, zatímco životní úroveň stále více lidí je pod hranicí chudoby. Tato skutečnost spolu s fatálními dopady klimatických změn (sucho) a evropskou říší blahobytu na dosah zvýší migrační tlaky. Logicky vyvstává otázka účinnosti rozvojové a humanitární pomoci ve srovnání s výdaji na obranu.

Generál Pavel zmínil koncept NATO Projecting Stability, z jehož realizace je frustrovaný, neboť NATO ani EU nedokázaly najít způsob, jak myšlenku naplnit. Chápou alespoň, že exportem demokracie by toho nedosáhly (takto eufemisticky opsal skutečnost, že export demokracie končíva destabilizací). Zvažuje se tedy jakási rozšířená forma Marshallova plánu.

Bělohradský má za největší tragédii devadesátých let vítězství antikomunistů nad disidenty, čím se těžiště pozornosti přesunulo na privatizaci a restituce, a opominuto zůstalo přemýšlení Jana Patočky o legitimitě průmyslového světa ve vztahu ke světu takzvaně třetímu. Neproběhla jen studená, ale i mnoho horkých válek, které zanechaly dosud neuklizené toxické trosky, například Talibán a další, jejichž důsledky – migrace a terorismus – nás nyní dostihly.

Müller odmítá počítat rozvojovou pomoc s výdaji na obranu. Neví si rady s neefektivitou rozvojové pomoci. Existuje nebezpečí, že místo podpory rozvoje se rozvíjí korupce. Doporučuje uvěřovat přímo malé podnikatele, otevřít evropské trhy pro všechny africké produkty, omezit evropský rybolov u Afriky. Stefanová též odmítá počítat rozvojovou pomoc s výdaji na obranu. Rozvojová pomoc není prioritou, stabilita států je žádoucí s ohledem na jejich možný vstup do NATO.

Kondice a směřování bezpečnostního systému

Oproti deklarovanému rozsahu druhého bloku (1989 až 2019) nešlo o historickou reflexi. Tím nenastala diskuse o směřování, které vyžaduje analýzu z hloubi času. Pokud jde o kondici, podle ministra vnitra Jana Hamáčka máme špičkový bezpečnostní systém, který je funkční, což nám žádný internetový troll nevymluví.

Podle ministra vnitra Jana Hamáčka máme špičkový bezpečnostní systém, který je funkční, což nám žádný internetový troll nevymluví. V podobném duchu promluvili i představitelé záchranných, bezpečnostních, zpravodajských a obranných složek.

V podobném duchu promluvili i představitelé záchranných, bezpečnostních, zpravodajských a obranných složek. Náměstek generálního ředitele František Vavera za hasiče, ředitelé Marek Šimandl (ÚZSI), Michal Koudelka (BIS) a Jan Beroun (VZ) za zpravodajce, náměstek policejního prezidenta Jaroslav Vild a náměstek náčelníka Generálního štábu (NGŠ) Miroslav Hlaváč. Nemají se za co stydět, spolupráce s policií, se službami navzájem, stejně jako se službami spřátelených států je na vysoké úrovni.

Generál Beroun považuje bezpečnost za pocit, nikoliv měřitelný stav. Proto jsou žebříčky ošidné, byť Česko podle jednoho z nich patří k nejbezpečnějším státům na světě – jenže donedávna byl Nový Zéland i Srí Lanka před námi... Trápí ho problém informací, které zpravodajské služby získaly v souladu se zákonem, ale v trestním procesu jsou nepoužitelné (rozhodoval o tom kdysi i Ústavní soud, tak je tento problém palčivý). Dalším nedostatkem je průběžná, každodenní koordinace zpravodajských činností na centrální úrovni.

Poslankyně, čerstvá vládní zmocněnkyně pro lidská práva a bývalá ministryně spravedlnosti Helena Válková komentovala Berounovo volání po legislativní úpravě oblastí zpravodajských služeb překvapivým sdělením, že nikdy nezažila v Poslanecké sněmovně tolik lobbistických tlaků ve smyslu zamezit novelizaci legislativy pro bezpečnostní a zpravodajské služby.

Migrace, terorismus a kybernetická zločinnost

Armáda, řekl náměstek NGŠ Hlaváč, by uvítala změnu legislativy týkající se nasazování sil a prostředků v rámci NATO, a zejména legislativní úpravu akvizičního procesu, který v mnoha případech natolik znesnadňuje činnost armády, že ohrožuje obranyschopnost republiky. Pokud jde o personální i technické a finanční zajištění bezpečnostního a zpravodajského aparátu, nepadly vážnější stesky, spíše pochvaly – na nové výzvy je systém připraven.

Zajímavým problémem je výklad pojmu „nepřátelský akt vůči státu“. Tato otázka má pro armádu značný význam, zda to je použití fyzické síly, nebo i kybernetický útok na kritickou infrastrukturu, nebo dokonce „hybridní působení“ na obyvatele. To by měl stát legislativně definovat, protože to je rozhraní, kdy stát přechází do vyšších bezpečnostních režimů.

Co však bylo překvapivě staronové, bylo doplnění „tradičních“ rizik, jako je migrace, terorismus a kybernetická zločinnost. Náměstek Vavera pohovořil o takové „profánní“ záležitosti, jako je sucho, nebo nebezpečí neuhasitelných elektromobilů včetně rizikového situování dobíjecích míst. Potvrdila se tak pravda, která zaznívá jako tuctový bonmot, že největší rizika mají domácí původ.

Zajímavým problémem je výklad pojmu „nepřátelský akt vůči státu“. Hlaváč vznesl řečnickou otázku, která však má pro armádu značný význam, zda to je použití fyzické síly, nebo i kybernetický útok na kritickou infrastrukturu, nebo dokonce „hybridní působení“ na obyvatele. To by měl stát legislativně definovat, protože to je rozhraní, kdy stát přechází do vyšších bezpečnostních režimů.

Podle Koudelky bychom neměli zapomínat na nebezpečí, které je sice v současnosti latentní, ale v budoucnu může velmi nepříjemně propuknout – extremismu, zejména pravicového. Velmi prozíravé!

Výzvy kyberprostoru

Třetí blok se nevěnoval toxickým troskám studené války, což je škoda. Byl zaměřen na nové bezpečnostní výzvy a hrozby, tedy na kyberprostor. Účastníky byli Nada Milisavljevičová ze specializované jednotky Evropské komise, analytička Jackie Eatonová z NATO, ředitel VZ Jan Beroun, vědecký atašé ČR v USA Luděk Moravec, náměstek ředitele NÚKIB Jaroslav Šmíd, předsedkyně České společnosti pro kybernetiku a informatiku Olga Štěpánková a Pavel Queisner z firmy Retia.

Americké vědecké prostředí připouští mnohem větší procento neúspěšných projektů, čímž nelimituje kreativitu, a navíc umí ocenit důležitost „vymetání slepých uliček výzkumu“. U nás nejsme kvůli parametrům právního prostředí schopni utajit a uskutečnit projekt, a to i kvůli financování, které musí být transparentní.

Pokud jde o to považovat kyberútok za napadení státu, jde o deklaraci, která nebyla aplikována (Beroun). Ojedinelá „kinetická“ odpověď na kyberútok již zaznamenána byla, ale šlo o specifický, netypický případ, kdy nebylo pochybností o původci útoku (Šmíd). V oblasti vědy a výzkumu zaujal pozornost Trumpův zákaz podpory projektů, z nichž by mohl mít užitek nejen americký nepřítel, ale i jakýkoliv soupeř.

Americké vědecké prostředí připouští mnohem větší procento neúspěšných projektů, čímž nelimituje kreativitu, a navíc umí ocenit důležitost „vymetání slepých uliček výzkumu“ (Moravec). U nás nejsme kvůli parametrům právního prostředí schopni utajit a uskutečnit projekt, a to i kvůli financování, které musí být transparentní (Beroun).

Obrana a dezinformace

Ochrana a obrana kyberprostoru je stále složitější, a zanedbáme-li výzkum, ztratíme schopnost rozumět tomu, co se na síti děje, a pak budeme odkázáni na „černé krabíčky“, které dostaneme s tím, že nás ochrání – a jediné, co nám zbyde, bude tomu věřit. To je na ochranu a obranu kyberprostoru suverénního státu málo. Situace je ztížena hysterií kolem nutné legislativní úpravy této oblasti.

Soustřeďovat pozornost na údajné ruské ovlivnění amerických voleb je dezinformací, protože Rusové nebyli nijak úspěšní, i proto, že z amerických zdrojů jsou známé ověřené případy ovlivnění voleb v mnoha státech právě Američany. Na tomto případě je dobře vidět ošidnost umělé inteligence, která je fatálně závislá na souboru dat, z nichž se „učí“.

Vojenskému zpravodajství (VZ) jde o monitorování technických dat provozu, protože jejich analýzou lze detekovat útok a zjistit útočníka (Beroun). Lidé paradoxně svěřují až intimní informace o sobě sítím provozovaným soukromými majiteli, nepodléhajícím žádným speciálním regulacím – a odmítají činnost státní organizace podrobené několikastupňové kontrole, které nejde o obsah, ale o technická data provozu (Šmíd).

Za dezinformace lze označit snahu „zprostředkovat občanům státu ověřené informace“ (Štěpánková), a to v rámci debaty o kyberprostoru. Dezinformací je tento „orwellovský“ způsob uvažování, který hledání pravdy přenáší z lidí na organizace, stroje, případně umělou inteligenci.

Dezinformace ovlivnily i volby, ale lidské chování ovlivňují od úsvitu lidských dějin. Soustřeďovat pozornost na údajné ruské ovlivnění amerických voleb je dezinformací, protože Rusové nebyli nijak úspěšní, i proto, že z amerických zdrojů jsou známé ověřené případy ovlivnění voleb v mnoha státech právě Američany. Na tomto případě je dobře vidět ošidnost umělé inteligence, která je fatálně závislá na souboru dat, z nichž se „učí“. Nakrmena dezinformacemi, bude vyřazovat pravdivé informace.

Závislost na dobrém směru

Konference ukázala důležitost připuštění akademiků do bezpečnostní diskuse, a to nikoliv nutně vždy veřejně, protože některé věci takto nelze prezentovat, což bylo zřejmé i na této konferenci. Byla sice pronesena uklidňující slova, ale leckde vyčuhovaly čertí růžky. Zazněly i důrazy, které by neměly být zapomenuty.

Musíme reagovat na bezpečnostní hrozby jinak, ne se nechat vtáhnout na soupeřovo hřiště a konat vynucené tahy. Navíc není dobře zapomenout poučení z minulosti vtělené do odpovědi mudrce na otázku, zda je dobré mít rychlého koně: „To záleží na tom, jedeš-li dobrým směrem.“

Na konferenci chyběla hluboká historicky zakořeněná (jak chtěl Bělohradský) analýza (jak chtěl Gerloch) vývoje zpravodajského, bezpečnostního a obranného systému od roku 1990. Měli být přizváni historici tohoto tématu, zejména z řad těch, kteří v bezpečnostní branži sloužili. Dospělo by se k tomu, že zbrojení je samoúčelné, protože je zaměřeno podle přání některých (jak pravil Zaorálek), aniž by bylo zřejmé, proč a jak a na co se má společnost připravit, čemu čelit silou a čemu trpělivostí, kde posílit zbroj a kde potrénovat odolnost.

Zjistilo by se zejména, že po konci studené války se bezpečnostní branže zabývala prozíravě anticivilizačními riziky, a to v kruhové výseči. V poslední době, kdy obecně umdlévá intelekt i morálka a objevují

se příznaky nové studené (obchodní) války, se však rizika opět zpředmětňují do podoby antagonistických „Říší zla“ a „Říší dobra“, čímž jsme popřeli Fukuyamu a budeme si muset dějiny odtrpět znovu. Jako lidstvo jsme nic nepochopili, ničemu jsme se nenaučili.

Musíme reagovat na bezpečnostní hrozby jinak, ne se nechat vtáhnout na soupeřovo hřiště a konat vynucené tahy. Navíc není dobře zapomenout poučení z minulosti vtělené do odpovědi mudrce na otázku, zda je dobré mít rychlého koně: „To záleží na tom, jedeš-li dobrým směrem.“

Zpravodajské služby. / foto: Ilustrace Richard Cortés, Česká pozice.

URL| http://ceskapozice.lidovky.cz/bezpecne-cesko-v-bezpecne-evrope-toxicke-trosky-studene-valky-pb9-/tema.aspx?c=A190531_015207_pozice-tema_lube

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ceskapozice.cz (*Česká pozice / Téma*)

V italské vládě si jdou po krku, spory prohloubí i střet s Bruselem. Salvini má ale návrh

4.6.2019 info.cz str. 00

Eliška Kubátová

Špičkování a vládní spory o tématech jako daně nebo přistěhovalectví mezi populistickým Hnutím pěti hvězd (M5S) a protiimigrační Ligou Mattea Salviniho po eurovolbách přerůstají ve vzájemnou nevráživost.

Neklid ve vládě včera vyvrcholil hrozbou premiéra Giuseppe Conteho, který hrozí složením funkce. Na vyhocené situaci se podepisuje i spor Říma s Bruselem ohledně rostoucího státního dluhu, který porušuje pravidla EU. Kvůli tomu Evropská komise proti Itálii zítra zřejmě zahájí řízení, které může skončit i uvalením sankcí ve výši zhruba 3,5 miliardy eur. Kromě sporů uvnitř rozhádané koalice je tak na obzoru také další vyostření rétoriky italské vlády směrem k Bruselu.

Vládní spolupráce mezi Hnutím pěti hvězd a Ligou Mattea Salviniho byla od počátku „sňatkem z rozumu“, který nikdy příliš neklapal. Po evropských volbách ale měsíce hádek přerostly v otevřenou slovní válku, která dovedla premiéra Giuseppe Conteho k důraznému varování – pokud se vzájemné spory vládních stran neuklidní, vzdá se premiérského křesla.

Nutno připomenout, že ještě před rokem mělo Hnutí pěti hvězd nad Salviniho Ligou výrazně navrch. V loňských parlamentních volbách M5S volilo 32 procent lidí a bylo hlavním vedoucím článkem nově složené koalice, který určoval budoucí směřování vlády. V posledních měsících, během kterých se Salvini stával stále populárnějším, se ale karta začala obracet. Květnové volby do Evropského parlamentu pak Salviniho sebevědomí jen utvrdily – Liga totiž získala téměř dvojnásobek zisku M5S, které skončilo až třetí.

Podle odborníka na Itálii z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martina Mejstříka proto Salvini tlačí na to, aby se výsledky evropských voleb odrazily i na mocenském rozvrstvení uvnitř koalice. Současné vnitrokoaliční spory o daně a veřejné výdaje jsou tak dle jeho názoru spíš zástupnými problémy.

„Jedná se o to, že Salvini vystupuje jako hlavní reprezentant vlády a je také vnímán jako ten nejdůležitější v koalici. Agenda, kterou vláda přijímala a přijímá, ale vychází primárně z programu Hnutí pěti hvězd a to se Salvinimu samozřejmě nelíbí,“ říká pro INFO.CZ s tím, že se Liga posílená evropskými volbami nyní bude snažit prosazovat to, co měla v programu, který bude předřazovat před program Hnutí pěti hvězd.

Zatímco Hnutí pěti hvězd se před nedávnem podařilo prosadit zákon o nepodmíněném příjmu, Salvini nyní tlačí na zavedení rovné daně, která by se podle jeho představ měla snížit na 15 procent. Takový krok by však ještě více zatížil italský rozpočet, kvůli němuž se Řím s Bruselem pře už téměř rok. Salvini však trvá na tom, že snížení daní podpoří hospodářský růst a pozvedne italskou ekonomiku víc, než kdyby se země striktně držela „zastaralých“ fiskálních pravidel unie, která je podle něj třeba změnit.

Spor s Bruselem má vyvrcholit už zítra – podle unijních zdrojů, na něž se odkazují zahraniční média, Evropská komise zahájí vůči Itálii disciplinární řízení kvůli neplnění evropských fiskálních pravidel. Důvodem je hlavně rostoucí státní dluh, který v loňském roce stoupl na 132,2 procenta HDP z předloňských 131,4 procenta. Podle předpokladů Komise se navíc dluh letos zvýší na 133,7 procenta a v příštím roce dokonce na 135,2 procenta HDP.

Komise proto už minulý týden zaslala do Říma dopis, kde žádala vysvětlení, proč se stav italských veřejných financí stále zhoršuje. Následná odpověď italského ministra financí Giovannioho Triy však Brusel podle nepřesvědčila, píše agentura Reuters – podle unijních zdrojů je Triův dopis příliš vágní, a dá se proto očekávat, že tuto středů Komise podnikne v disciplinárním řízení první krok. Proces by přitom mohl vést až k pokutě ve výši 0,2 procenta italského HDP, tedy asi 3,5 miliardy eur.

Jak pro INFO.CZ tvrdí ekonom České spořitelny Petr Zahradník, Itálie je podle něj prvním evropským kandidátem, který by se měl takových sankcí dočkat. „Myslím, že proces s Itálií měl být zahájen už před nějakým časem, protože italský přístup k plnění kritérií je setrvale nekompetentní. Nedochází k jakémoliv snaze tento neudržitelný stav nějakým způsobem napravit, takže pokud řízení přichází až teď, je to velmi pozdě,“ říká pro INFO.CZ.

Co by tedy zahájení řízení ze strany Komise pro Itálii znamenalo? Podle Zahradníka se Itálie přesune z kategorie zemí s nadměrným deficitem do kategorie států, které ohrožují stabilitu eurozóny, což pro ni bude mít vážné dopady. „Projev se to i v tom, že náklady na financování budou vyšší. Itálie potřebuje peníze jako sůl, ale ty peníze budou méně dostupné, než tomu bylo doposud, což Řím nestaví do komfortní situace,“ říká ekonom.

Co bude proces znamenat v delším časovém horizontu, pak bude podle Zahradníka záviset hlavně na italském přístupu. Možné varianty jsou dvě. „Buď přijme opatření, která povedou k nápravě, a situace selepší, anebo bude hrát na národní notu ústy svých politických představitelů, jako je Salvini, a bude proti tomu protestovat, ale tím se země bude stále více bořit do bahna, ve kterém je a nebude nalézat řešení,“ dodává.

Hrozí další střet s Bruselem?

S ohledem na podobná rizika nyní Conte vyzývá Ligu i Hnutí pěti hvězd, aby přestaly s hádkami a začaly pracovat na reformách, které stav italské ekonomikylepší. Premiér, který byl loni jmenován do funkce jako odborník nezávislý na obou politických stranách, zároveň připomněl, že vláda nyní pracuje na rozpočtu pro rok 2020 a potřebuje jejich podporu při jednáních s Bruselem.

„Je na politických uskupeních, aby rozhodly, zda chtějí, aby vláda pokračovala v práci...Žádám jejich rychlou reakci, protože země nepočká,“ prohlásil včera Conte, když pohrozil možnou rezignací. Dnes ráno se dočkal reakce od Salviniho. Tvrdý zastánce protiimigrační politiky premiérovi vzkázal, že vládu položit nechce, požaduje ale prosazení některých programových bodů Ligy – a to v horizontu příštích 15 dnů, jinak „to bude problém“.

Podle agentury Bloomberg tím Salvini varoval před kolapsem vlády, který může vyústit v předčasné volby. Vydíráním koaličních partnerů se tak šéf Ligy se snaží prosadit svou – je si totiž dobře vědom své výhodné pozice, kterou v porovnání s M5S má. „Salvini ví, že může vyhrožovat předčasnými volbami, které by Liga drtivě vyhrála. Hnutí spadlo takřka na polovinu výsledku, který získalo v loňském roce. Liga je tedy ve velmi komfortní situaci,“ říká Mejstřík.

Situace uvnitř vlády je velmi napjatá, případné disciplinární řízení Evropské komise může vztahy mezi dvěma koaličními stranami ještě více vyostřit. Kompromis, díky němuž by se Itálie sankcím vyhnula, se tak bude v rozhádané atmosféře hledat velmi složitě. „Salvini bude tlačit na to, aby byl tento kompromis činěn vyškrtáváním slibů, které učinilo Hnutí pěti hvězd,“ vysvětluje Mejstřík s tím, že M5S je víceméně v koutě, protože vidí, že kvůli účasti vládě se Salviniho výrazným způsobem ztrácí.

Motivací k tomu, aby znesvářené strany kompromis našly, však budou hlavně hrozící sankce. Na ty by mohlo dojít v případě, že by euroskeptická vláda v Římě vyzval Brusel k nápravě stavu veřejných financí opakovaně ignorovala. Takový proces by však trval poměrně dlouho a není jasné, zda by takové rozhodnutí bylo politicky průchozí. Podle Zahradníka by však sankce byly v případě Itálie na místě.

„Z hlediska toho, v jakém stavu jsou veřejné finance a struktura italské ekonomiky, by to bylo zcela po právu. Itálie by se jinak mohla dostat do situace, v jaké bylo Řecko zhruba tři roky, kdy bylo de facto pod nucenou věřitelskou správou, do níž by se Řím opravdu dostat nechtěl,“ říká s tím, že by takový krok vyvolal „hysterickou reakci stávajících italských reprezentantů“.

Vedle dalších turbulencí uvnitř vlády se dá očekávat, že pokud Komise řízení proti Itálii skutečně spustí, přijde další vyhocení vztahů na ose Řím-Brusel, který sledoval zbytek Evropy už ve druhé polovině loňského roku. Spor o podobu italského rozpočtu na rok 2019 se nakonec podařilo v polovině prosince uklidnit, v případě zahájení disciplinárního řízení však může být rozepře s Bruselem dokonce ostřejší než ta loňská.

Podobné obavy má i ekonom České spořitelny. „Samozřejmě bych byl příjemně překvapen, kdyby tento krok Řím přijal s pochopením a s vědomím toho, že chyby jsou na jeho straně a že v rámci Evropské unie je nutné dodržovat určitá pravidla – že nejde být černým pasažérem, kdy 80 procent cestujících platí,“ říká Zahradník, podle něhož je Itálie tím největším černým pasažérem. „Bohužel to jeho političtí představitelé neakceptují a domnívám se, že k další eskalaci velmi pravděpodobně dojde,“ dodává.

Podle Mejstříka situace tak horká nebude. V unii navíc po eurovolbách nastává přechodné období, kdy se bude skládat nová Evropská komise, což bude trvat celé léto. „Očekávám tedy spíše rétorické tahanice, kdy

se bude v zákulisí mezitím vyjednávat o kompromisu, protože není v zájmu Salviniho, Itálie ani Evropské komise ekonomickou situaci v Itálii dál destabilizovat,“ uzavírá odborník na Itálii.

Volby do Evropského parlamentu 2019

Volby do Evropského parlamentu se uskuteční 24. a 25. května 2019. Češi budou vybírat celkem 21 nových poslanců. Volí se poměrným systémem, to znamená, že strana musí získat minimálně 5 % hlasů, aby měla nárok na křeslo v parlamentu. I těchto voleb je možné se zúčastnit mimo místo trvalého bydliště na voličský průkaz, nelze ovšem odvolit v zahraničí.

Jak volit Kandidáti Seznam europoslanců Průzkumy Voličský průkaz

Jak se stát členem volební komise Jak vypadá europarlament Historie voleb do EP

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/v-italske-vlade-si-jdou-po-krku-spory-prohloubi-i-stret-s-bruselem-salvini-ma-ale-navrch-41875.html>

V italské vládě si jdou po krku, spory prohloubí i střet s Bruselem. Salvini má ale navrch

4.6.2019 info.cz str. 00 Evropská unie
Eliška Kubátová

Italská koaliční vláda Hnutí pěti hvězd (M5S) a Ligy Mattea Salviniho udělala první krok k překonání vzájemných rozporů. Po týdnech nevraživosti v úterý oznámila, že dosáhla kompromisu na jednom ze sporných bodů. Podle agentury Reuters rozhádané strany převedla k jednacímu stolu výhrůžka premiéra Giuseppe Conteho, že složí funkci, pokud se situace neuklidní. Bezprostřední pád vlády tedy prozatím – zdá se – nehrozí. To se ale může rychle změnit. Evropská komise by mohla už zítra zahájit vůči Itálii disciplinární řízení ohledně rostoucího státního dluhu, který porušuje pravidla EU. Zatímco Salvini vyzývá k ignoraci Bruselu, Conte dal najevo ochotu podřídit se fiskálním pravidlům.

Vládní spolupráce mezi Hnutím pěti hvězd a Ligou Mattea Salviniho byla od počátku „sňatkem z rozumu“, který nikdy příliš neklapal. Po evropských volbách ale měsíce hádek přerostly v otevřenou slovní válku, která dovedla premiéra Giuseppe Conteho k důraznému varování – pokud se vzájemné spory vládních stran neuklidní, vzdá se premiérského křesla.

Nutno připomenout, že ještě před rokem mělo Hnutí pěti hvězd nad Salviniho Ligu výrazně navrch. V loňských parlamentních volbách M5S volilo 32 procent lidí a bylo hlavním vedoucím článkem nově složené koalice, který určoval budoucí směřování vlády. V posledních měsících, během nichž se Salvini stával stále populárnějším, se ale karta začala obracet. Květnové volby do Evropského parlamentu pak Salviniho sebevědomí jen utvrdily – Liga totiž získala téměř dvojnásobek zisku M5S, které skončilo až třetí.

Podle odborníka na Itálii z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Martina Mejstříka proto Salvini tlačí na to, aby se výsledky evropských voleb odrazily i na mocenském rozvrstvení uvnitř koalice. Současné vnitrokoaliční spory o daně a veřejné výdaje jsou dle jeho názoru spíš zástupnými problémy.

„Jedná se o to, že Salvini vystupuje jako hlavní reprezentant vlády a je také vnímán jako ten nejdůležitější v koalici. Agenda, kterou vláda přijímala a přijímá, ale vychází primárně z programu Hnutí pěti hvězd a to se Salviniho samozřejmě nelíbí,“ říká pro INFO.CZ s tím, že se Liga posílená evropskými volbami nyní bude snažit prosazovat to, co měla v programu, který bude předřazovat před program Hnutí pěti hvězd.

Zatímco Hnutí pěti hvězd se před nedávnem podařilo prosadit zákon o nepodmíněném příjmu, Salvini nyní tlačí na zavedení rovné daně, která by se podle jeho představ měla snížit na 15 procent. Takový krok by však ještě více zatížil italský rozpočet, kvůli němuž se Řím s Bruselem pře už téměř rok. Salvini však trvá na tom, že snížení daní podpoří hospodářský růst a pozvedne italskou ekonomiku víc, než kdyby se země striktně držela „zastaralých“ fiskálních pravidel unie, která je podle něj třeba změnit.

Spor s Bruselem má vyvrcholit už zítra – podle ujných zdrojů, na něž se odkazují zahraniční média, Evropská komise zahájí vůči Itálii disciplinární řízení kvůli neplnění evropských fiskálních pravidel. Důvodem je hlavně rostoucí státní dluh, který v loňském roce stoupl na 132,2 procenta HDP z předloňských 131,4 procenta. Podle předpokladů Komise se navíc dluh letos zvýší na 133,7 procenta a v příštím roce dokonce na 135,2 procenta HDP.

Komise proto už minulý týden zaslala do Říma dopis, kde žádala vysvětlení, proč se stav italských veřejných financí stále zhoršuje. Následná odpověď italského ministra financí Giovanniho Triy však Brusel podle nepřesvědčila, píše agentura Reuters – podle unijních zdrojů je Triův dopis příliš vágní, a dá se proto očekávat, že tuto středů Komise podnikne v disciplinárním řízení první krok. Proces by přitom mohl vést až k pokutě ve výši 0,2 procenta italského HDP, tedy asi 3,5 miliardy eur.

Jak pro INFO.CZ tvrdí ekonom České spořitelny Petr Zahradník, Itálie je podle něj prvním evropským kandidátem, který by se měl takových sankcí dočkat. „Myslím, že proces s Itálií měl být zahájen už před nějakým časem, protože italský přístup k plnění kritérií je setrvale nekompetentní. Nedochází k jakémukoli snažení tento neudržitelný stav nějakým způsobem napravit, takže pokud řízení přichází až teď, je to velmi pozdě,“ říká pro INFO.CZ.

Co by tedy zahájení řízení ze strany Komise pro Itálii znamenalo? Podle Zahradníka se Itálie přesune z kategorie zemí s nadměrným deficitem do kategorie států, které ohrožují stabilitu eurozóny, což pro ni bude mít nepříjemné dopady. „Projeví se to i v tom, že náklady na financování budou vyšší. Itálie potřebuje peníze jako sůl, ale ty peníze budou méně dostupné, než tomu bylo doposud, což Řím nestaví do komfortní situace,“ říká ekonom.

Co bude proces znamenat v delším časovém horizontu, pak bude podle Zahradníka záviset hlavně na italském přístupu. Možné varianty jsou dvě. „Buď přijme opatření, která povedou k nápravě, a situace se zlepší, anebo bude hrát na národní notu ústy svých politických představitelů, jako je Salvini, a bude proti tomu protestovat, ale tím se země bude stále více bořit do bahna, ve kterém je a nebude nalézat řešení,“ dodává.

Hrozí další střet s Bruselem?

S ohledem na podobná rizika Conte tlačí na Ligu i Hnutí pěti hvězd, aby přestaly s hádkami a začaly pracovat na reformách, které stav italské ekonomiky zlepší. Premiér, který byl loni jmenován do funkce jako odborník nezávislý na obou politických stranách, zároveň připomněl, že vláda nyní pracuje na rozpočtu pro rok 2020 a potřebuje jejich podporu při jednáních s Bruselem.

„Je na politických uskupeních, aby rozhodly, zda chtějí, aby vláda pokračovala v práci...Žádám jejich rychlou reakci, protože země nepočká,“ prohlásil včera Conte, když pohrozil možnou rezignací. Salvini v reakci vzkázal, že vládu položit nechce, požaduje ale prosazení některých programových bodů Ligy – a to v horizontu příštích 15 dnů, jinak „to bude problém“.

Podle agentury Bloomberg by mohly spory v krajním případě vyústit v předčasné volby. Vydíráním koaličních partnerů se šéf Ligy snaží prosadit svou – je si dobře vědom své výhodné pozice, kterou v porovnání s M5S má. „Salvini ví, že může vyhrožovat předčasnými volbami, které by Liga drtivě vyhrála. Hnutí spadlo takřka na polovinu výsledku, který získalo v loňském roce. Liga je tedy ve velmi komfortní situaci,“ říká Mejstřík.

Situace uvnitř vlády je velmi napjatá, případné disciplinární řízení Evropské komise může vztahy mezi dvěma koaličními stranami ještě vyostřit. Kompromis, díky němuž by se Itálie sankcím vyhnula, se tak bude v rozhádané atmosféře hledat velmi složitě. „Salvini bude tláčit na to, aby byl tento kompromis činěn vyškrtáváním slibů, které učinilo Hnutí pěti hvězd,“ vysvětluje Mejstřík s tím, že M5S je víceméně v koutě, protože vidí, že kvůli účasti vládě se Salvinim výrazným způsobem ztrácí.

Motivací k tomu, aby znesvářené strany kompromis našly, však budou hlavně hrozící sankce. Na ty by mohlo dojít v případě, že by euroskeptická vláda v Římě výzvy Bruselu k nápravě stavu veřejných financí opakovaně ignorovala. Takový proces by však trval poměrně dlouho a není jasné, zda by rozhodnutí bylo politicky průchozí. Podle Zahradníka by však sankce byly v případě Itálie na místě.

„Z hlediska toho, v jakém stavu jsou veřejné finance a struktura italské ekonomiky, by to bylo zcela po právu. Itálie by se jinak mohla dostat do situace, v jaké bylo Řecko zhruba tři roky, kdy bylo de facto pod nucenou věřitelskou správou, do níž by se Řím opravdu dostat nechtěl,“ říká s tím, že by takový krok vyvolal „hysterickou reakci stávajících italských reprezentantů“.

Vedle dalších turbulencí uvnitř vlády se dá očekávat, že pokud Komise řízení proti Itálii skutečně spustí, přijde další vyhocení vztahů na ose Řím-Brusel, který sledoval zbytek Evropy už ve druhé polovině loňského roku. Spor o podobu italského rozpočtu na rok 2019 se nakonec podařilo v polovině prosince uklidnit, v případě zahájení disciplinárního řízení však může být rozepře s Bruselem dokonce ostřejší než ta loňská.

Podobné obavy má i ekonom České spořitelny. „Samozřejmě bych byl příjemně překvapen, kdyby tento krok Řím přijal s pochopením a s vědomím toho, že chyby jsou na jeho straně a že v rámci Evropské unie je nutné dodržovat určitá pravidla – že nejde být černým pasažérem, kdy 80 procent cestujících platí,“ říká Zahradník, podle něhož je Itálie tím největším černým pasažérem. „Bohužel to jeho političtí představitelé neakceptují a domnívám se, že k další eskalaci velmi pravděpodobně dojde,“ dodává.

Podle Mejstříka situace tak horká nebude. V unii navíc po eurovolbách nastává přechodné období, kdy se bude skládat nová Evropská komise, což bude trvat celé léto. „Očekávám tedy spíše rétorické tahanice, kdy se bude v zákulisí mezitím vyjednávat o kompromisu, protože není v zájmu Salviniho, Itálie ani Evropské komise ekonomickou situaci v Itálii dále destabilizovat,“ uzavírá odborník na Itálii.

URL| <https://www.info.cz/clanek/41875/v-italske-vlade-si-jdou-po-krku-spory-prohloubi-i-stret-s-bruselem-salvini-ma-ale-navrch>

Summit Rusko a Čína

5.6.2019 ČT 24 str. 01 21:31 Horizont

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Rusko a Čína slaví 70. výročí navázání diplomatických styků. Si Ťin-pching se s Vladimírem Putinem setkává vůbec nejčastěji ze všech světových lídrů. Vedle řady společných zájmů je k sobě přitahuje taky narůstající soupeření s Trumpovou Amerikou, jak kvůli americko-čínské obchodní válce, tak i kvůli americko-ruským geopolitickým sporům. Na stole je situace v Sýrii, Venezuele a naposledy i v Súdánu, kde obě země shodně hlasují v Radě bezpečnosti OSN a nebo třeba taky vztahy s Íránem. Klíčový je ale pro oba prezidenty rychle rostoucí vzájemný obchod. Ten vloni poskočil o čtvrtinu na 108 miliard dolarů. Taky proto zítra Si Ťin-pching vyrazí na petrohradské ekonomické fórum.

Jan ŠILHAN, redaktor

Zápas ruského a čínského týmu právě začíná. Na led nastupují i ty nejznámější tváře. Vladimír Putin a Si Ťin-pching se tady ukazují jako partneři a v mnohém jsou. Nejen při společném vzhazování. Srovnání velmocí ale stále víc, než přátelské utkání připomíná to ostré, s přesilovkou.

Hans MAULL W., politolog, Mezinárodní institut pro strategická studia

Čína a Rusko se stávají stále bližšími partnery, ale je zcela zjevné, že Rusko nakonec potáhne za kratší konec.

Jan ŠILHAN, redaktor

Oba státy čile obchodují. Jen loni za rekordních 100 miliard dolarů. Pro Rusko je Čína zdaleka největší partner co by jednotlivý stát, jenže opačně zaujímá až desáté místo. Obdobně se vychyluje i struktura byznysu. Rusko Číně prodává hlavně suroviny, ropu, dřevo nebo uhlí. Obratem dováží až z poloviny spotřební zboží, hlavně čínskou elektroniku a stroje. Jakkoliv barevně sladění, ekonomicky už jednotný styl a střih. Podle expertů dlouho nevydrží. Třeba vojenský průmysl Moskvou dlouhodobě zdůrazňovaný. Čína se začíná na souseda dotahovat, třeba v počtu bojových letounů, už teď má přítom víc vojáků nebo lodí. Asijský zbrojní pakt ale udržuje jedno silné pojtítko.

Hans MAULL W., politolog, Mezinárodní institut pro strategická studia

Odmítají mezinárodní pořádek pod vedením Západu, pod vedením USA.

Jan ŠILHAN, redaktor

Rusko-americká rivalita odráží dění kolem Ukrajiny, Sýrie i Venezuely. To Čína tradičně bránila hlavně blízká území. S odstředivým Hong-Kongem nebo Tchaj-wanem se dosud nesmířila. Zakládáním ostrovů v jihočínském moři už územní ambice plní přímo. Lídři obou zemí mají hlavně silnou pozici hlavně uvnitř. Jeden je v čele země už 20 let, druhý může díky změně Ústavy vládnout doživotně. Oba teď mluví o nejlepších vztazích zemí za desítky let. Kvůli ambicím jednoho z nich je prý ale otázkou času, kdy společné hostiny tomu druhému mírně zhořknou. Jan Šilhan, Česká televize.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Vztahy obou mocností teď probereme s politickým geografem **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, Michaelem Romancovem. Vítám tě v Horizontu.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Jak velkého vlivu vlastně může ta nová nebo staronová čínsko-ruská aliance ve vztahu právě s protipólem, tedy se Spojenými státy?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Těžko říct, zatím nepochybně obě ty země, byť každá z jiných důvodů, mají společného nepřítele nebo společného konkurenta. Možná, že nepřítel je příliš silné slovo a jak dlouho tenhle tmel může vydržet si netroufám jaksi vůbec odhadnout, mě se zatím jeví to čeho jsme svědky podobné jako třeba svého času byl v Evropě Spolek tří císařů. Tam také byl nějaký minimální společný jmenovatel, ale jaksi čím déle spolu měli spolupracovat, tím víc se ukázalo, že je mezi nimi sporných témat a nakonec se to rozložilo.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

A další, samozřejmě otázkou jsou ne často úplně stejné, často vlastně protichůdné zájmy, koneckonců ta vzájemná historie včetně například i společné války v roce 1969 ukazují, že ne vždy ty vztahy byly úplně přátelské, je to dost, tedy, teď jsi to naznačil, je to dost vlastně ten odpor vůči Spojeným státům nebo jsou tam spíše odstředivé tendence?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si myslím, že to je dost pro nejbližších, řekněme, 5 let, za horizont 5 let, tam už si nejsem jistý, protože tam to bude záležet samozřejmě na tom, zaprvé jak se bude vyvíjet Rusko, jakým způsobem se bude vyvíjet Čína a vztah Číny vůči Spojeným státům. Ale řekl bych, že na tu pětiletku zhruba s největší pravděpodobností tenhle vztah vydrží a pak také samozřejmě uvidíme, jak se bude vyvíjet vztah mezi Ruskem a Čínou, protože jestliže v současném světě se spousta analytiků věnuje primárně tomu, jak relativně upadá moc Spojených států a relativně roste moc Číny, tak je zapotřebí si uvědomit, že v tom vlastně postbipolárním světě, ve kterém teď žijeme, vůbec ta největší mocenská změna je právě mocenský propad Ruska a mocenský vzestup Číny. To je možná ještě naléhavější.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

A to je vlastně, to vede k mé třetí otázce a to je přesně ten vztah, kde momentálně jak hospodářsky je to Čína, kdo tedy skupuje pouze, pouze ruské nerostné bohatství, případně přírodní bohatství a vyváží tam zboží, tak také samozřejmě i v tom srovnání geopolitickém a vojenském, že to je skutečně Čína, kdo vypadá, že táhne za výrazně delší část provazu. Je něco takového vůbec pro současné Putinovo Rusko přijatelné?

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Oni skřípou zuby, ale zatím to dělají šikovně, dělají to potichu. V podstatě se dá říci, že ten vztah a tady budu citovat ruské experty, vlastně oni usilovně mávají vlajkami, vypadá to, že všechno funguje a z toho politického nebo markopolitického hlediska nepochybně všechno funguje nejlépe za mnoho posledních desetiletí, ale cokoliv je vlastně pod touhle tou úrovní, tak tam si právě Rusové uvědomují, jak zoufale za tou Čínou zaostávají ve všech vlastně měřitelných záležitostech, ať je to objem HDP, demografický vývoj a tak dále a tak podobně.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Hostem Horizontu byl Michael Romancov z **Fakulty sociálních věd**. Díky, že jsi přišel.

Michael ROMANCOV, politický geograf, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já děkuji za pozvání a přeji hezký večer.

Naši auditoři jsou profesionální, ohradila se Evropská komise vůči slovům Babiše

5.6.2019 ct24.cz str. 00 Svět
bahounkovap

Auditoři Evropské komise jsou profesionální a pracují objektivně. Uvedl to místopředseda Evropské komise Valdis Dombrovskis v reakci na vyjádření českého premiéra Andreje Babiše. Podle eurokomisaře je cílem auditů ochrana finančních zájmů EU a daňových poplatníků, včetně těch z České republiky. Komise je podle něj vždy otevřená ke spolupráci a je připravená s českou vládou na věci pracovat.

Evropská komise dosud nechtěla komentovat dění kolem auditů, které na počátku roku uskutečnila v Česku kvůli možnému střetu zájmů českého premiéra. Ten opakovaně odmítavě reaguje na předběžnou auditní zprávu, která unikla do médií. Audit je podle Babiše pochybný, označil jej za útok proti České republice a auditory za nekompetentní.

„Audit, který se uskutečnil v České republice v lednu a v únoru, se odehrál podle standardních postupů,“ zdůraznil ve středu Dombrovskis. Respektována podle něj byla příslušná pravidla, včetně inspekci přímo na místě a toho, že se k věci mohly vyjádřit i prověřované subjekty.

Místopředseda komise pro euro a sociální dialog Dombrovskis potvrdil, že EK nyní českým úřadům poskytla návrh závěrečné auditní zprávy, na který může česká strana reagovat. „Jsem přesvědčený o tom, že naše data a fakta jsou spolehlivá. Musíme ale vyčkat na odpověď a poté zaujmout finální pozici,“ uvedl později pro ČT eurokomisař odpovědný za unijní rozpočet Günther Oettinger.

Odkaz

Návrh auditní zprávy o dotacích pro Agrofert zmiňuje sporných 451 milionů

Podle Babiše bylo chování auditorů skandální

Návrh auditní zprávy, který minulý pátek zveřejnila média, uvádí, že Babiš má nadále vliv na koncern Agrofert, který v únoru 2017 převedl do svěřenských fondů, a současně může jako premiér ovlivňovat použití unijních peněz. Česku proto hrozí, že by mohlo podle předběžné zprávy vracet do unijního rozpočtu kolem 450 milionů korun dotací, které Agrofert čerpal.

Babiš v úterý i ve středu opakovaně návrh auditní zprávy označil za pochybný a zdůraznil, že kvůli němu a kvůli jeho bývalé skupině Agrofert se žádné evropské dotace vracet nebudou.

Odkaz

Babiš: „Lidi na náměstích se mýlí. To, co křičí, není pravda“

Před odletem do Británie na oslavy 75. výročí vylodění protinacistických spojenců v Normandii řekl, že o auditu hodlá koncem měsíce na summitu EU hovořit s předsedou Komise Jeanem-Claudem Junckerem. „Já se určitě zeptám pana Junckera, jak je možné, že má takové nekompetentní auditory. Protože jejich chování bylo skandální,“ prohlásil premiér.

V úterý například uvedl, že má informaci od ministra průmyslu a obchodu Karla Havlíčka (za ANO), že dva čeští auditoři jednali se státními úředníky na úrovni šikany.

„Jsou to profesionálové, kteří vždy pracují objektivním způsobem a plně respektují auditní postupy Komise a mezinárodně uznávané auditní standardy,“ zdůraznil o něco později v Bruselu Dombrovskis. Komise podle něj nyní čeká na odpověď Prahy na předběžnou auditní zprávu, kterou teprve poté finalizuje.

přehrát

video

Politolog Balík: Jde o střet mezi evropskými institucemi

Politolog Balík: Jde o střet mezi evropskými institucemi

Politolog Bureš: Reakce Komise potvrzuje, že Babišova reakce nebyla adekvátní

Politolog: Je to střet evropských institucí

EK průběh auditu dosud odmítala komentovat. To, že se k němu nakonec ve středu vyjádřil komisař Dombrovskis, je podle politologa Stanislava Balíka z **Fakulty sociálních věd** Masarykovy univerzity dokladem pobouření. „Evidentně na něco takového není Komise zvyklá. Ale ten střet musíme vnímat i optikou rozdělení moci mezi evropskými institucemi,“ podotýká Balík.

Andrej Babiš totiž vystupuje jako člen Evropské rady, politického orgánu, který by měl být svrchovaný nad Komisí. A Evropská komise zase vystupuje jako byrokratický základ, který udržuje chod EU. „Pravomoci mezi nimi jsou striktně rozdělené a tady skutečně jde o střet dvou nejmocnějších institucí EU,“ upozorňuje politolog.

Také podle politologa z Metropolitní univerzity Praha Jana Bureše svědčí vyjádření místopředsedy EK Dombrovskise o tom, že reakce českého premiéra byla neadekvátní. „Velmi emociálně, útočně a nepodloženě obviňuje auditory Komise z neprofesionality. Uráží je a snaží se je před českou veřejností očernit. To si Evropská komise nemůže nechat líbit, proto přichází reakce pana Dombrovskise.“

Podle Stanislava Balíka zkomplikuje Babišův postoj vůči Evropské komisi pozici České republiky při obsazování postů v EU po květnových volbách.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2834075-nasi-auditori-jsou-profesionalni-ohradila-se-evropska-komise-vuci-slovum-babise>

Díky Troškově slavné trilogii se stali slavnými. Jak se s tím poprali?

5.6.2019 kafe.cz str. 00 Celebrity
Kafe Redakce

Nejslavnější triologie režiséra Zdeňka Trošky si získala srdce mnoha diváků a většina filmových hlášek zlidověla. Zůstali hlavní protagonisté před kamerou nebo se stáhli do ústraní?

Zdeněk Troška

Režisér snímku sbíral herce a komparzisty, kde se dalo. Natáčení probíhalo v jeho rodné vsi, a tak se ho zúčastnilo mnoho jeho příbuzných a sousedů z Hoštic. Risk, který se vyplatil. Spontánnost místních dodává všem třem dílům šťávu a zdárně sekunduje výkonům profesionálních herců.

Zdeněk Troška středoškolská studia absolvoval na Lycée Carnot ve francouzském Dijonu a poté vystudoval filmovou a televizní režii na pražské Filmové a televizní fakultě Akademie múzických umění. Mimo slavnou trilogii natočil i spoustu pohádek a komedií.

Helena Růžičková (13. června 1936 – 4. ledna 2004)

Helena Růžičková byla nejen herečka, ale také kartářka. Původně ovšem vystudovaná zubní laborantka. Od dětství se pohybovala kolem divadla, např. v dětském baletu Národního divadla. Přes choreografku a jevištní techničku se nakonec dostala k divadelnímu herectví.

Veronika Kánská

V šestnácti letech si ji Zdeněk Troška vybral pro film Bota jménem Melichar. Osvědčila se a pro roli Blaženy tak byla jasnou volbou. Dnes žije se svou rodinou v malé obci nedaleko Chlumce nad Cidlinou. Má dvě děti, Adama a Annu.

Broněk Černý

V roce 1983 se šel jen podívat na konkurz herců pro připravovaný film. K překvapení všech byl vybrán do hlavní role filmu, kde ztvárnil roli Venci Konopníka. Nyní pracuje jako řidič kamionu. Se svou manželkou Romanou má dvě děti, Terezu a Ondřeje. Žije v jihočeských Strakonících.

Pavel Kikinčuk

Pavel Kikinčuk dal o sobě vědět rolí Šimona Pláničky. Málčko věřil, že by se nesmělé ucho mohlo prosadit před kamerou. Starostu Karla Stehlíka si zahrál v Babovřescích a v Okresním přeboru nepoučitelného pokladníka Ludvu.

Jaroslava Kretschmerová

Dlouholetá členka divadla Studio Ypsilon pochází z umělecké rodiny, její babička působila v Národním divadle, matka byla operní pěvkyně a otec byl členem Hudebního divadla v Karlíně. Divadlo je jí mnohem bližší než filmová tvorba a není tak moc na očích.

Jiří Lábus

Jiří Lábus patří dodnes mezi neznámější české herce. Začínal v libereckém Ypsilonu, ale dokázal se mezi konkurencí prokousat až na samotný vrchol. Jeho vystoupení s Oldřichem Kaiserem jsou legendární. Svůj čas dělí poctivě mezi divadlo a film. Hraní je pro něj největší láskou, neoženil se ani nezaložil rodinu.

Pavel Vondruška (15. listopadu 1925– 5. února 2011)

Renesanční člověk, český herec, dirigent a člen Divadla Járy Cimrmana sehrál desítky nezapomenutelných rolí. Jednou komedie, podruhé dramata. Byl znám svým nadstandardním jazykovým umem - domluvil se

francouzsky, italsky, španělsky, anglicky, rusky, německy, srbochorvatsky, latinsky a pomocí esperanta. Zemřel na následky nehody ze Stavovského divadla.

Marie Pilátová (14. května 1921 – 20. ledna 2015)

Role zvědavé Konopnice starousedlici Pilátové sedla. V Hořticích žila celý život a do všech tří dílů vnesla zvláštní kouzlo. I když byla do posledních dnů vitální a lačná po drbech, zemřela nečekaně na krátké nachlazení.

Jiřina Jirásková (17. února 1931 – 7. ledna 2013)

Jiřinu Jiráskovou netřeba představovat. Po absolvování konzervatoře hrála nejprve rok v Hradci Králové. V roce 1951 se stala členkou pražského Divadla na Vinohradech a múzou režiséra Zdeňka Podskalského. Měla nenapodobitelný herecký talent a uplatnila se v komediích i dramatech.

Petra Pyšová

V době natáčení bylo Miluně alias Petře Pyšové pouhých 15 let. Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** UK a stala se redaktorkou, zpravodajkou a moderátorkou zpráv a publicistických pořadů ČST a ČT. Po mateřských povinnostech se vrátila na obrazovku a uváděla politický diskusní pořad Nedělní partie. Od roku 2000 využívá zkušenosti z mediální sféry ve vysokých manažerských funkcích finančního a energetického sektoru.

Jiřina Jelenská (21. prosince 1942 – 27. března 2007)

Vlastním jménem Jiřina Vašků, byla česká herečka a manželka herce Václava Duška. Ztvárnila několik desítek vedlejších rolí, ta ve slavné triologii patřila mezi ty povedenější.

Václav Troška (1931 - 14. 2. 2011) a Růžena Trošková

Zdeněk Troška zapojil do natáčení i své rodiče. Otec si zahrál starého Konopníka. Ve skutečnosti mu vitalita scházela a kvůli cukrovce přišel o nohu. Jeho život ukončila náhle obyčejná chřipka. Maminka Růžena Trošková si zahrála příbuznou, která dorazí na svatbu Blaženy.

Kateřina Lojdová

Bývalá česká herečka, politička a moderátorka byla v 90. letech poslankyně České národní rady a Poslanecké sněmovny za ODA. V současnosti je ženou v domácnosti, je vdaná za rozhlasového magnáta Michela Fleischmanna, se kterým má dvojčata Maxe a Kláru.

URL| <https://www.kafe.cz/celebrity/diky-troskove-slavne-triologie-se-stali-slavnymi-prineslo-jim-to-stesti-20190605.html>

Američané koketují se snižováním sazeb, u nás zůstanou stejné

5.6.2019 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, Fed, USA

Trh právě zažívá něco, co jsme ještě neviděli. Tvrdí to alespoň čelní představitel americké centrální banky. A v České republice vzrostly meziročně mzdy o 7,4 procenta. V průměru tak bereme už 32 466 korun.

Přestože včerejšek patřil zejména prohlášení amerického prezidenta Donalda Trumpa, že Mexiko by mělo zastavit invazi do Spojených států, na světových trzích se očekávalo především vyjádření amerických centrálních bankéřů.

Nejprve v rozhovoru pro CNBC mluvil šéf chicagského Fedu Charles Evans. Podle něj trh právě zažívá něco, co ještě nikdy neviděl. Vyjádřil se i k diskutovanému možnému snižování úrokových sazeb. „S inflací lehce pod cílem existuje prostor pro případně nezbytné upravení sazeb, ale fundamenty ekonomiky jsou stále zdravé,“ prohlásil.

Oproti tomu byl šéf Fedu Jerome Powell otevřenější. Dle něj je centrální banka zareagovat, pokud by obchodní válka Donalda Trumpa oslabilu americkou ekonomiku. Přestože explicitně nezmínil snižování sazeb, otevřenost jeho vyjádření se okamžitě promítla na trhu, který s nadšením snižování očekává.

„Podrobně monitorujeme možné dopady tohoto vývoje na výhled americké ekonomiky a stejně jako vždy jsme připraveni jednat, abychom udrželi růst, silný trh práce a inflaci blízko našeho symetrického cíle na dvou procentech,“ prohlásil Powell.

Eurodolar se ve výsledku včera houpal oběma směry. Po raním oslabování dolaru až nad 1,128 EURUSD se následně podíval až pod 1,123 EURUSD. Na konci dne ale opět oslaboval k úrovni 1,126 EURUSD. Aktuálně se v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1272 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 96,99 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1196 do 1,1264 EURUSD.*

Koronou měl včera možnost zahýbat člen bankovní rady České národní banky Tomáš Holub. Ten na setkání lídrů průmyslu a exportu prohlásil, že nepravděpodobnějším scénářem měnové politiky ČNB je setrvání úrokových sazeb na současné úrovni. "Prognóza ČNB počítá s postupným posilováním kurzu koruny, které zatím v praxi nesledujeme," tvrdil Holub.

Podle Holuba je na příštím zasedání možné zvyšování i snižování úrokových sazeb. My stále očekáváme, že červnové zasedání nepřinese žádnou změnu. Nezmění na tom nic ani slabší kurz koruny proti prognóze, což jsou ostatně i slova Tomáše Holuba.

Český statistický úřad také včera zveřejnil údaje o českých mzdách. Ty vyrostly nominálně v prvním kvartálu letošního roku meziročně o 7,4 procenta a reálně o 4,6 procenta. Průměr se tak dostal až na 32 466 korun.

Koruna po celý včerejší den ostře posilovala proti euru i dolaru. K euru si jakéhokoliv většího zaváhání připsala deset haléřů a dostala se až pod 25,70 EURCZK. U dolaru bylo několik snah o korekci, ale i přesto se koruně také podařilo desetihaléř získat a dostat se až pod 22,85 USDCZK.

Dnes ráno se koruna v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,71 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,70 až 25,78 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,76 až 22,94 USDCZK.*

Dnes nás čeká celá řada spíše méně významných dat. Ve Spojených státech budou zveřejněny čísla společnosti ADP společnosti o tom, kolik míst vytvořil soukromý sektor ve Spojených státech. Dále pak údaje o hypotečních žádostech, zaměstnanosti a ISM index aktivity mimo průmysl. Eurozóna zveřejní čísla o maloobchodu. Český statistický úřad oznámí čísla z maloobchodu.

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/S2DHf/american-koketuji-se-snizovanim-sazeb-u-nas-zustanou-stejne>

Tisíce zavražděných a zmizelých domorodých žen v Kanadě: šlo o genocidu, stojí v závěru vyšetřování

5.6.2019 irozhlas.cz str. 00

Vyšetřování kanadského vládního výboru je u konce. Úmrtí více než tisíce domorodých žen a dívek v posledních dekádách označilo za genocidu, odpovědnost nese Kanada. „Zklamali jsme vás, ale dál to nedovolíme.

Všem přeživším a rodinám, kteří tu jsou nebo poslouchají, chci, abyste věděli, že touhle zprávou to nekončí.“ vzkázal kanadský premiér Justin Trudeau s příslibem nového akčního plánu k řešení násilí na domorodých ženách, informuje Al-Džazíra. Ottawa

5. června 2019

Sdílet na Facebooku

Sdílet na Twitteru

Sdílet na LinkedIn

Tisknout

Kopírovat url adresu

Zkrácená adresa

Kopírovat do schránky

Zavřít

V dokumentu, který čítá více než 1200 stran a byl kanadskou vládou zveřejněn v pondělí, stojí, že za násilím stojí dlouhodobá diskriminace proti domorodcům a neschopnost kanadských úřadů občany chránit.

Podle zjištění kanadské policie zveřejněných v roce 2014 bylo mezi lety 1980 až 2012 zavražděno bezmála 1200 domorodých žen. Další tisíce zmizely. Zatímco domorodé ženy a dívky představují pouze čtyři procenta z celkové populace Kanady, v průměru čelí vyšší míře kriminality, chudoby i závislosti, upozorňuje

v článku Al

-Džazíra.

Závěrečná zpráva výboru byla prezentována během emotivního shromáždění v kanadském městě Gatineau nedaleko hlavního města, kam dorazily také stovky přeživších, příbuzných obětí i vládní představitelé včetně Trudeaua. Součástí zprávy je i přes 231 doporučení, jak předejít budoucímu násilí proti domorodým ženám v Kanadě.

Podle

Magdaleny Fiřtové z Katedry severoamerických studií, Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy zpráva upozorňuje na pokračující kolonialismus kanadské společnosti vůči původním obyvatelům.

„Je důležité si uvědomit, že vše vychází z hluboké historie, kdy původní obyvatelé ustupovali těm imigračním vlnám a kanadské společnosti a aplikovala se na ně politika vyhlazování ve smyslu asimilace do společnosti, nikoliv integrace.“

vedla ve vysílání Českého rozhlas Plus.

Kolonialismus a diskriminace

Byl to právě Trudeau, který udělal z vyrovnání s kanadskou koloniální minulostí jeden z hlavních bodů kampaně v roce 2015 a od svého zvolení se omluvil za několik křivd z minulosti.

Na shromáždění příslibil mimo jiné představení akčního plánu řešení násilí na domorodých ženách. Někteří kritici však namítají, že kanadský premiér během ceremoniálu nepředstavil žádné konkrétní kroky či legislativu.

Obhájkyně práv dětí a profesorka Cindy Blackstocková uvedla, že Trudeau nenabídl nic víc než slova, a upozornila i na fakt, že ve vládním rozpočtu nejsou na implementace navrhovaných změn přiřazeny žádné finanční prostředky, cituje

The Guardian

„Tehle kolonialismus, tahle diskriminace a genocida vysvětluje vysokou míru násilí proti domorodým ženám, dívkám a lidem 2SLGBTQIA (

homosexuálům, bisexuálům, transsexuálům, queerům, neurčeným, asexuálům, lidem, co se definují jako obě pohlaví a mezipohlavním – pozn. redakce

),“ uvedla podle serveru Al-Džazíra Marion Bullerová, která vyšetřování vedla.

Život pod dohledem. Indiánský kmen rozděluje plot mezi Spojenými státy a Mexikem

Číst článek

„K demontáži kolonialismu v kanadské společnosti je zapotřebí zásadní změna v přístupu, která musí přicházet ze všech úrovní vládních a veřejných institucí,“ řekla Bullerová.

Koordinace s přeživšími

Podle předsedy Shromáždění prvních národů Perryho Bellegarda, jež sdružuje přes 600 domorodých skupin, je potřeba především okamžitě jednat.

„V sázce jsou životy. Nemůžeme dál čekat, abychom zajistili respekt a bezpečí všech prvních národů, kteří čelí nebezpečí. Toto úsilí se musí koordinovat s přeživšími a rodinami obětí,“ cituje Bellegarda Al-Džazíra.

Členové vyšetřovacího výboru připustili, že označení genocida pravděpodobně vyvolá v kontroverzi, uvedli ale, že pečlivě zkoumali definici pojmu podle OSN, stejně jako jeho původní význam ze 40. let.

„Komise čítala čtyři komisaře, kteří objížděli provincie Kanady a získávali svědectví od rodin pozůstalých,“ dodala Fiřtová k vyšetřování.

dp

Sdílet na Facebooku

Sdílet na Twitteru

Sdílet na LinkedIn

Tisknout

Kopírovat url adresu

Zkrácená adresa

Kopírovat do schránky

Zavřít

Přeživší, rodiny obětí i vládní představitelé se setkali v kanadském městě Gatineau. / Foto: Chris Wattie / Zdroj: Reuters

Přeživší, rodiny obětí i vládní představitelé se setkali v kanadském městě Gatineau. / Foto: Chris Wattie / Zdroj: Reuters

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-svet/genocida-vysetrovani-domorode-zeny-kanada-umrti-diskriminace-nasili_1906051110_dp

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[irozhlas.cz \(Zprávy ze světa\)](https://www.irozhlas.cz/zpravy-ze-sveta)

Kdy Kreml respektuje mezinárodní právo? Když se mu to hodí. A Rusové při tom slouží jako rukojmí

5.6.2019 denikn.cz str. 00

Michael Romancov

Analýza Michaela Romancova: Změny, které v systému mezinárodních vztahů nastaly v 90. letech minulého století, se měly odrazit i v systému mezinárodního

práva, ale stejně jako v důsledku krachu reálného socialismu nenastal „konec historie“ a lidstvo se spontánně nevydalo po trajektorii budování liberální demokracie a tržní ekonomiky, nestalo se ani tentokrát.

Příklady, kdy je mezinárodní právo porušováno, můžeme jistě po celém světě najít bezpočet, ale vzhledem ke geografické blízkosti a významu Ruska pro Evropskou unii, respektive pro nás, se pokusíme toto téma ilustrovat právě na něm. Začít lze například rozhodnutím Mezinárodního soudu pro mořské právo, který v souvislosti s incidentem v Kerčském průlivu rozhodl 25. května letošního roku, že Rusko má osvobodit 24 ukrajinských námořníků zadržovaných za narušení státních hranic a předat Ukrajině tři zkonfiskované lodě.

Zatímco Ukrajina slavila velké mezinárodní diplomaticko-právní vítězství, ruská strana pouze suše konstatovala, že Moskva v této kauze autoritu Mezinárodního soudu pro mořské právo neuznává, neboť se postupy pro řešení sporů, které vychází z Úmluvy OSN o mořském právu – jejímiž signatáři jsou Ukrajina i Rusko – na tento spor nevztahují. Rusko a Ukrajina totiž při ratifikaci zmíněné Úmluvy učinily zvláštní prohlášení, kterým byly Azovské

moře a Kerčská úžina z její platnosti vyňaty. Jde proto pouze o záležitost dvou stran, přičemž jedna z nich – tedy Ukrajina – se prý dopustila hrubé provokace.

Poslanec Alexandr Šerin, první místopředseda výboru pro obranu, pak rovnou prohlásil: „Dojde-li k narušení hranic Ruské federace, přijímá veškerá nezbytná opatření na jejich ochranu pouze Ruská federace. Žádné mezinárodní organizaci do toho nic není.“

Ruská pozice byla bezesporu po celou dobu konzistentní a nikoho, kdo se Ruskem v mezinárodních vztazích zabývá, nemohla překvapit. Věc má přesto několik podstatných detailů. Rusko a Ukrajina sice skutečně svého času učinily ono zvláštní prohlášení, na něž se Moskva odvolává, ale ve zcela jiné situaci. Stalo se tak mnohem dříve, než Rusko anektovalo Krym a rozpoutalo válku na východě Ukrajiny, čímž porušilo jak mezinárodní právo obecně, tak i tzv. Budapeštské memorandum, jímž se zavázalo respektovat teritoriální integritu Ukrajiny.

Ohánět se mezinárodním právem v kontextu situace, která vznikla jeho flagrantním porušením, je sice z morálního hlediska odpudivé, ale z hlediska mocenského se jedná o pozici, která je účinná, logická a tradiční. Rusko si takové chování v první řadě může dovolit proto, že je stále dost silné na to, aby bylo uznáváno jako velmoc, ale rovněž proto, že je přímým pokračovatelem Sovětského svazu, který se přesně tímto způsobem choval v dobách, kdy se moderní mezinárodní právo po druhé světové válce definovalo.

Jakožto vítězná mocnost se SSSR například podílel na Norimberském procesu, během něhož byly položeny základy mezinárodního kriminálního práva, které následně dopadlo na exponenty poraženého Německa a jeho spojenců. Moskva se však v Norimberku také neúspěšně pokusila na nacisty hodit odpovědnost za masakry polských zajatců. A když se ukázalo, že se to nepodaří, zavřela se nad tímto sovětským zločinem na dlouhá desetiletí voda.

Mezinárodní právo jako bojový prostředek

Kvůli velmocenské, respektive supervelmocenské pozici, kterou SSSR v poválečném světě zastával, se z režimu, jenž by mohl sloužit jako vzor naprosté absence moderního přístupu k právu, stal spoluautor normativních ideálů a mezinárodněprávních norem poválečného světa. Moskva se pak s nemalým úspěchem stavěla za právo na sebeurčení či prosazovala široce pojatý katalog sociálních práv, i když se o čemkoli z toho, respektive o vymahatelnosti deklarovaného, sovětským občanům mohlo leda tak zdát.

V Kremlu zkrátka velmi rychle pochopili, jak účinným nástrojem zahraniční politiky mezinárodní právo může být, a neváhali tímto směrem vyvinout obrovské úsilí. Standardní součástí konfrontace SSSR a USA se stalo vzájemné obviňování, jaké části mezinárodního práva ta či ona země nedodrží u sebe doma. Ve čtyři dekády trvajícím boji se postupně cizeloval sovětský/ruský postoj k mezinárodnímu právu, který jednoznačně upřednostňuje prvenství státu (a jeho potřeb) nad jednotlivcem (a jeho právy), což je ostatně v Rusku evidentní i na domácí scéně.

Chování ruského státu v průběhu obou válek v Čečensku, vznik Jižní Osetie a Abcházie, anexe Krymu a podpora separatistů na východě Ukrajiny, likvidace firmy JUKOS a proces s Michailem Chodorkovským, vražda Sergeje Magnického a neutuchající snahy o kriminalizaci finančníka Billa Browdera, úspěšná otrava Alexandra Litviněnka či neúspěšná otrava Sergeje Skripala a jeho dcery mohou sloužit jako ilustrativní případy, na nichž lze srozumitelně demonstrovat přístup ruského státu k (mezinárodně)právním závazkům.

Zásadní rozdíl mezi západním a ruským přístupem k mezinárodnímu právu, jak si všiml Lauri Mälksoo, autor knihy *Russian Approaches to International Law*, je postavení jednotlivce. Podle Moskvy je základním principem mezinárodního práva státní suverenity, která je absolutní, nedělitelná a neomezená. Nositelem suverenity je však pouze ruský stát, lhotejno zda demokratický, či autokratický, a nikoliv ruští občané. Není proto divu, že se Rusko v pohledu na mezinárodní právo, jakož i v případech konkrétní interpretace jeho norem, tak zásadně liší od Západu, respektive Spojených států, kde se zrodila představa, že mezinárodní právo má mimo jiné být nástrojem, jehož prostřednictvím se má chránit lidská důstojnost.

Rusové však individuum (a jeho potřeby či práva) za subjekt mezinárodního práva odmítají považovat, právě tak jako nesouhlasí s v USA vzniklou představou, že legitimní jsou jen ty vlády, které se vůči svým občanům – jako nezbytně nutné minimum – chovají tak, že nepošlapávají jejich lidskou důstojnost. Pozice Moskvy je tak dnes ve všech důležitých otázkách, ať se jedná o mezinárodní humanitární právo, *ius ad bellum*, mezinárodní trestní právo, nebo právní hodnocení statusu sporných území, principiálně odlišná od pozice Washingtonu/Západu, což se začíná „vyplácet“.

Nehledě na pomoc, kterou Moskva Washingtonu po útocích z 11. září poskytla, začala záhy tvrdit, že snahy americké vlády změnit mezinárodní vztahy a mezinárodní právo dle jejích představ jsou nebezpečné a nežádoucí. Podle Ruska, jak vyzbrozoval Mälksoo, by mezinárodní právo mělo i nadále zůstat primárně nástrojem, který se vztahuje k míru, bezpečnosti a teritoriální kontrole, a nemělo by se rozšiřovat do oblastí lidských práv. Jinými slovy, spíše by mělo umožňovat koexistenci, než být nástrojem (čím dál tím širší) spolupráce, která by mohla přerůst až do prosazení nějakých globálních standardů tzv. dobrého vládnutí. Návrat ke starým dobrým praktikám studené války Moskvě umožnil jak udržovat rovnováhu sil, tak i být normativní

alternativou Západu, silným hlasem, který odmítá univerzalitu všech nových nástrojů mezinárodního práva, s výjimkou oblastí tradičních.

Snad nejviditelnější novinkou na poli mezinárodního práva bylo jednomyslné přijetí zásady Responsibility to Protect (R2P) v roce 2005 Světovým summitem OSN. Tou se mezinárodní společenství zavázalo chránit jednotlivce před zločiny proti lidskosti, které by nebyly páčány v důsledku klasického mezistátního válčení, ale k nimž by docházelo uvnitř států. Vlády všech členských zemí se díky tomu staly nositeli povinnosti ochránit vlastní obyvatelstvo před zločiny proti lidskosti, genocidními praktikami či etnickými čistkami. Odpovědnost chránit se vztahovala k jednotlivcům, a pokud by v tomto ohledu konkrétní vláda selhala, vstoupilo by do hry mezinárodní společenství, zejména pak stálí členové Rady bezpečnosti.

Prvním případem, kdy Rada bezpečnosti OSN přímo zmínila zásadu R2P, bylo přijetí rezoluce 1973 o Libyi, kterou Rada bezpečnosti v reakci na propuknutí občanskou válku zřídila bezletovou zónu, již následně začaly organizovat Francie a Británie. OSN se tak rozhodla poté, co bylo jasně zdokumentováno, že v zemi dochází k rozsáhlým a systematickým útokům na civilisty, a také kvůli způsobu, kterým Muammar Kaddáfí o situaci v zemi hovořil, neboť jeho projevy reprezentantům mezinárodního společenství připomněly genocidu ve Rwandě. O pár dní později však Rusko, které ač spolu s Čínou v Radě bezpečnosti disponuje právem veta, jež však při hlasování nepoužilo, začalo svůj postoj přehodnocovat. Ministerstvo zahraničí sdělilo, že rezoluce prý byla přijata ve spěchu, Francie, Británie a USA se dopouštějí „neselektivního použití síly“, je nutné urychleně zastavit boje a zahájit dialog. Toto prohlášení okamžitě získalo podporu Ligy arabských států, Africké unie i Číny.

Obamova vláda pak v průběhu let 2011–2013 učinila několik pokusů o přijetí obdobné rezoluce v kontextu války v Sýrii, ale pokaždé narazila na zásadní odpor Ruska a Číny, které s odkazem na vlastní negativní zkušenost unisono tvrdily, že se jedná pouze o záminku sloužící k odůvodnění změny režimu a jeho nahrazení režimem prozápadním/proamerickým, jakkoli v Libyi žádný takový režim nastolen nebyl...

Současný ruský vztah k mezinárodnímu právu však není jen otázkou mezinárodních vztahů, ale částečně také fungování ruského právního a ústavního systému. Podle platné ústavy, která však byla přijata roku 1993, tedy v období, kdy se nejen západní státy, ale i ruský politický establishment domnívaly, že se Rusko plnohodnotně vrací do evropské civilizace, jsou totiž mezinárodní smlouvy a dohody nadřazené v případě, kdy by došlo ke kolizi s normami domácími. Putinův režim však tyto „nedostatky“ intenzivně odstraňuje a roku 2015 došlo k úpravě, podle níž může ruský ústavní soud rozsudky mezinárodních soudů týkající se lidských práv prohlásit za „nemožné prosadit v praxi“, pokud se ukáže, že tyto jsou v rozporu s ústavou, respektive pokud by to byl jediný možný způsob, jak se vyhnout porušování základních zásad a norem ruské ústavy...

Nemůže být pochyb, že v ruské právní kultuře má stát a jeho zájem přednost před vším ostatním, včetně práv individuálních, ať již se jedná o práva majetková, politická, svobodu vyznání, shromažďování, či cokoli jiného. V této souvislosti pak bude velice zajímavé sledovat další vývoj ohledně návratu Ruska do Rady Evropy, což je mezinárodní mezivládní organizace sídlící ve Štrasburku, fungující na principu diskuse a hledání společných řešení v ekonomických, sociálních, kulturních, vědeckých, právních a administrativních otázkách a v udržování a rozvoji základních lidských práv a svobod, přičemž pod ni spadá rovněž Evropský soud pro lidská práva.

V souvislosti s anexí Krymu byla ruské delegaci v Radě Evropy odebrána hlasovací práva, na což Rusko reagovalo stažením své delegace a následně odmítlo platit členské příspěvky. Letos v červnu tomu budou již dva roky, a pokud nedojde ke změně, může být Rusko, pokud samo neodejde dříve, z organizace vyloučeno. Podle generálního tajemníka Rady, někdejšího norského ministerského předsedy Thorbjørna Jaglanda, by to však nebylo ku prospěchu věci, neboť Rada Evropy, s výjimkou již deklarovaného odsouzení ruských aktivit, nemá jak řešit problém anexe Krymu, ale ruští občané dosud mají právo obracet se na Evropský soud pro lidská práva, které by však mohli ztratit.

Dle jeho názoru mají mít ruští občané i nadále možnost dovolávat se lidských práv a právě tak je důležité zachovat právní vazbu Ruska na Evropu, jinak se v Evropě objeví nová, hluboká dělicí linie. Od vstupu Ruska do Rady Evropy a ratifikace Evropské úmluvy o lidských právech sloužil Evropský soud pro lidská práva jako zdroj naděje pro miliony ruských občanů usilujících o dosažení spravedlnosti v oblasti lidských práv. Mezi členskými státy Soudního dvora vede Rusko v počtu žalob podaných proti němu. Od roku 1998 bylo vydáno 2500 rozsudků soudu o Rusku a jen v roce 2017 zaplatil ruský stát v důsledku soudních rozhodnutí více než 14,5 milionu eur.

Není pochyb, že taková argumentace má vnitřní logiku a vedle generálního tajemníka Jaglanda ji podporuje například Francie či Německo. Problémem však je, že pokud Rusko neodejde, pak pouze pod podmínkou, že mu budou navržena veškerá práva bez jakýchkoliv podmínek a nadále s ním bude zacházeno rovnoprávně. Ve jménu udržení možnosti ruských občanů dovolávat se lidských práv, která jejich vláda systematicky porušuje či ignoruje, se tak Kremlu může podařit získat další zásadní politické vítězství, které bude nepochybně důležitější než suma 14, 20 či 50 milionů eur kompenzací vyplacených těm, kteří se u soudu něčeho domohou. A pokud by jich náhodou bylo tolik, že by to přesahovalo finanční možnosti ruského státu, nebude problém zařídit, aby ústavní soud řekl, že plnění nových závazků je v rozporu s ústavou...

Pokud Rusko zůstane členem Rady Evropy, nestane se Evropa, řečeno slovy prezidenta Woodrowa Wilsona, „lepším místem pro demokracii“, ale opět se stane místem, kde vedle sebe budou koexistovat „státy s různým společenským a právním zřízením“, což bude reálně znamenat návrat zhruba do poloviny 70. let minulého století, kdy se na oné formulaci dokázaly shodnout Východ a Západ. Jenže tenkrát bylo na první pohled zjevné, kdo je, respektive není, součástí socialistického/komunistického bloku, zatímco dnes Moskva zdařile předstírá, že je v podstatě standardním evropským státem. Navzdory tomu, že Rusko nemá demokratický politický systém, výkonná, zákonodárná a soudní moc nejsou nezávislé a důsledně oddělené, politické strany nesoutěží ve svobodných a spravedlivých volbách, volby jsou systematicky falšovány, země je federací jen na papíře. Víme to, ale tváříme se, že Rusku věříme, že je tím, čím bychom si ho přáli mít. K naší vlastní škodě.

Autor je politický geograf, působí na **Fakultě sociálních věd** UK a Metropolitní univerzitě Praha.

Tento text jste si mohli přečíst díky tomu, že si předplácíte Deník N. Pokud máte připomínku nebo jste našli chybu, napište na editori@denikn.cz.

Vážíme si Vaší podpory.

URL| <https://denikn.cz/140883/kdy-kreml-respektuje-mezinarodni-pravo-kdyz-se-mu-to-hodi-a-rusove-pri-tom-slouzi-jako-rukojmi/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

denikn.cz

Babiše se bojte. Jako podnikatel má pocit, že demokratické pojistky jen snižují efektivitu státu, říká expert na populismus

5.6.2019 iHNed.cz str. 00

Ondřej Houska

Tradiční strany lidem nenabízejí žádný důvod, proč by je měli volit. Pak se jen těžko mohou divit, že voliči od nich odcházejí k populistům, tvrdí v rozhovoru s HN politolog, profesor na americké University of Georgia Cas Mudde. Mezi populisty řadí i hnutí ANO Andreje Babiše. "Obava z něj je podle mě namístě," říká o premiérovi. Je přesvědčen, že populistům nahrává nejen slabost tradičních stran, ale i situace, kdy společnost považuje kompromis za sprosté slovo. Mudde ale ohledně budoucnosti liberální demokracie nepropadá skepsi - pesimisté prý často podceňují sílu občanské společnosti a míru zakořeněnosti demokratických hodnot.

Cas Mudde je bez debat nejuznávanějším světovým odborníkem na fenomén zvaný populismus.

HN: Jaké politiky můžeme označit jako populisty?

Populisté jsou ti, kteří rozdělují společnost do dvou skupin - skuteční lidé a zkorumpovaná elita. Tvrdí, že jen oni reprezentují vůli lidu. V Česku mezi ně patří SPD, ale také hnutí ANO. Ve světě jde například o řeckou stranu Syriza, o Mattea Salviniho v Itálii nebo Marine Le Penovou ve Francii.

HN: Jsou všichni populisté stejnou hrozbou pro současné politické uspořádání? Andrej Babiš a Matteo Salvini jsou přece dost rozdílní politici.

Do jisté míry opravdu představují stejnou hrozbu. Spočívá v tom, že populisté odmítají pluralismus, takže mají sklony k porušování práv menšin. Nejúspěšnější populisté ale populismus kombinují ještě s nějakou další ideologií. V případě Syriza je to socialismus, u Salviniho jde o nativismus neboli xenofobní nacionalismus, Silvio Berlusconi zase hlásá neoliberalismus. Především xenofobní nacionalismus je hrozbou pro liberální demokracii, protože riziko odpírání práv menšinám je u něj nejvyšší. Strana, která kombinuje populismus třeba s neoliberalismem, zase takovou hrozbou není.

Když Babiš a hnutí ANO začínali, tak nativisty, tedy xenofobními nacionalisty, nebyli. Od uprchlické krize z roku 2015 a především od vašich posledních parlamentních voleb se Babiš jednoznačně stal nativistou.

* Původem nizozemský politolog má za sebou působení na mnoha univerzitách v Evropě i ve Spojených státech, kde trvale žije od roku 2008.

* Je autorem řady knih o populismu, krajní pravici i levici. Všeobecně je považován za nejvlivnějšího světového vědce zabývajícího se populismem.

* "To on vymyslel teorie, s kterými my ostatní dnes buď souhlasíme, nebo s nimi polemizujeme," říká Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který Muddeho minulý týden "přivezl" do Prahy na velkou konferenci věnovanou současnému populismu.

HN: Co se stane, když se populisté dostanou k moci?

Dlouho jsme si mysleli, že populisté mohou být úspěšní jen v opozici, protože když se takoví politici dostanou k moci, sami se stanou tou elitou, na kterou tolik útočili. Vidíme ale, že se přizpůsobili. I když jsou u moci, daří se

jim přesvědčit občany, že do elity nepatří. Povedlo se to už v devadesátých letech Vladimíru Mečiarovi na Slovensku. Dnes je nejlepším příkladem Viktor Orbán, který má od roku 2010 absolutní moc, přesto lidem namluvil, že existuje jakási skrytá elita pracující pro Sorose nebo Brusel, která je mocnější než vláda.

HN: Je tedy nevyhnutelné, že se populisté, když se dostanou k moci, pokusí podkopat nezávislé instituce, jakými jsou soudy? Je tu příklad Viktora Orbána, ale na druhou stranu v Itálii je už víc než rok u moci vláda dvou populistických stran a nic takového neudělala.

Podkopání nezávislých institucí je cílem populistů, ale ne každý populist je tak schopný jako Orbán. On je nesmírně schopný a inteligentní politik, to mu musíme přiznat. Jeho strana nepotřebuje žádného koaličního partnera, což mu umožňuje dělat mnohem razantnější kroky. V Itálii je sice čistě populistická vláda, ale je koaliční a Liga a Hnutí pěti hvězd se vzájemně drží v šachu. Nechtějí, aby ta druhá strana získala absolutní moc. Proto je v zájmu obou, aby v zemi stále existovaly nezávislé instituce, které mohou být arbitrem. Všichni populisté, pokud se dostanou k moci, se ale budou snažit o narušení nezávislosti médií a soudů. A to proto, že své odpůrce nepovažují za soupeře, ale za nepřátele. Řadí je k té zmiňované zkorumpované elitě. A zkorumpovaní lidé si přece nezaslouží stejnou míru právní ochrany jako ti skuteční lidé, jejichž jménem populisté vystupují.

HN: Na základě toho, co říkáte: měli bychom mít strach z toho, že je v Česku u moci Andrej Babiš?

Babiš je mnohem umírněnější než Orbán nebo než Jaroslaw Kaczyński v Polsku. Je taky velmi přizpůsobivý. Myslím, že má především dost obchodních zájmů na to, aby se nestal příliš velkým euroskeptikem. Obava z něj je však podle mě namístě, protože nemá téměř žádnou ideologii. Což znamená, že ho ideově nic nepojí s liberální demokracií. A je velmi dominantní, navzdory všem skandálům zůstává zdaleka nejsilnějším politikem. Populisté jsou nejsilnější tam, kde čelí slabé opozici. Když je liberálnědemokratická opozice dostatečně silná, tak se populisté ani nepokusí nějaké nebezpečné kroky dělat. Když je slabá a populisté začnou u moci pociťovat frustraci z toho, že je omezují třeba nezávislé soudy nebo média, budou se je snažit omezit.

HN: V Česku opozice nijak silná není a Babiš přece, aspoň zatím, nezávislost médií ani soudů neomezil. Nekřivdíte mu?

Babiš je podnikatel a chce tuto zemi řídit jako firmu. Myslí si, že všechny pojistky, které mají ve státě omezovat moc, jen snižují její efektivitu. To spojuje prakticky všechny podnikatele, kteří vládou, dobrým příkladem je Donald Trump.

Jde o lidi, kteří jsou zvyklí rozhodovat sami. A jakmile rozhodnou, prostě se to stane. Nechápu, proč by měli čekat, až nějaký soud rozhodne, jestli je to vůbec možné. Ale obecně vzato, nemluvíme teď jen o Česku, podle mě trochu přeháníme údajnou slabost občanské společnosti a údajně slabou míru zakořeněnosti demokratických hodnot.

HN: Jsou populistické strany ve střední a východní Evropě, kde za sebou demokracie nemá tak dlouhý vývoj jako na Západě, větší hrozbou?

Ano. A to proto, že tady je politika tradičně vnímána ve většinovém duchu, tedy že když zvítězíte ve volbách, můžete si čtyři roky dělat, co chcete, a nemusíte se bavit s opozicí. Protože ta zase bude na řadě, pokud vyhraje další volby. Tak to funguje i v Británii, ale většina západní Evropy má koaliční vlády a panuje tam konsenzus, že všichni jsou legitimními hráči a musí se domluvit na nějakém kompromisu. Ve střední a východní Evropě ale slovo kompromis nemá dobrou pověst. Kvůli tomu je pro populisty snadnější prosadit, co chtějí. Neměli bychom ale tento region posuzovat podle Orbána. Ten je stále výjimkou. Slovensko má za sebou dlouhou historii populistických lídrů a jeho demokracie není nutně slabší, než je tomu v řadě zemí, které takovou zkušenost nemají.

HN: Proč lidé volí populisty? Někdo tvrdí, že je to kvůli dopadům finanční a hospodářské krize z let 2008 a 2009, podle jiných je to spíš kvůli obavám z ohrožení vlastní kultury cizinci. Co si myslíte?

Populistům se prakticky vždy daří tam, kde panuje nespokojenost. Málokdy lidé volí populisty proto, že jsou šťastní. Výjimkou je samozřejmě situace, když jsou populisté u moci, jako v Maďarsku a v Polsku. V Maďarsku už sice nejde o plně demokratický systém, přesto je zřejmé, že vládnoucí strany v obou zemích dokázaly využít stát k poskytování služeb širokým vrstvám. Značná část Maďarů je nepochybně s Orbánovou stranou Fidesz spokojená. Důvodem, proč ji na počátku podpořili, však byla hlavně nespokojenost s tehdy vládnoucími sociálními demokraty.

HN: Takže ta nespokojenost má v různých zemích různé důvody?

Ano, ve střední a východní Evropě populisté tvrdí, že disidenti se spojili s bývalými komunisty a společně ovládají stát. Tedy že žádná skutečná revoluce neproběhla. Na Západě mají zase mnohem větší váhu než tady dopady finanční a hospodářské krize. Uprchlická krize byla zásadním faktorem. Ve střední a východní Evropě jsou dalším důvodem nespokojenosti i částečně nenaplněná očekávání ohledně vstupu do Evropské unie. Lidé si mysleli, že deset let po vstupu budou stejně bohatí jako Němci. Což nejste. Takže se lidé cítí být zrazeni a částečně zrazeni skutečně byli, protože mnozí politici prostě nadsazovali pozitivní dopady vstupu do EU.

HN: Jaké chyby dnes tradiční strany dělají? Co umožňuje populistům růst?

Jednou z největších chyb je, že nemají vizi, jen obhajují současný stav. Navíc většinou jen proto, že se domnívají, že k němu není žádná alternativa. Nedokážou přijít s argumenty, kterými by obhájili, že současná situace je skutečně dobrá. Pokud jste člověk, kterému se nedaří příliš dobře, a politici vám neustále říkají, že žádná alternativa neexistuje, tak buď nejdete volit, nebo se porozhlédnete, jestli vám nějaký jiný politik nenabízí něco lepšího. Populisté tvrdí, že lidé mají moc něco změnit, zatímco tradiční politici tvrdí, že musí dělat to či ono kvůli globalizaci, EU a tak dále. Populisté na to odvědí - pokud to nechceme dělat, tak to prostě neuděláme. A do jisté míry mají pravdu, protože je nutné, aby politici začali opět dělat to, v co věří, a přestali to svádět na nějakou vyšší moc. Politici, kteří jsou u moci, nejsou jen bezmocnou loďkou, kterou zmítá globalizace nebo Brusel. Jsou skutečnými aktéry. Musí lidem vysvětlit, proč si myslí, že jsou jejich rozhodnutí správná, a neschovávat se za něco jiného. Lidé nejsou hloupí.

HN: Třeba ale to, že velká migrační vlna přišla zrovna v létě 2015, přece mohli politici bezprostředně ovlivnit jen těžko.

Ano, ale tradiční politici by neměli tolik podléhat agendě populistů. V posledních letech mluvíme jen o tom, o čem chtějí mluvit sami populisté. Je to však i chyba médií, která se populistů velmi často ptají jen na témata, jež oni sami zdůrazňují. Neptejte se jich jen na migraci. Zeptejte se jich i na to, jak chtějí zlepšit kvalitu školství nebo co dělat s nedostatkem bytů. To jsou přece témata, která jsou v řadě zemí zcela zásadní, ale populisté na ně žádnou odpověď nemají. Jenže to se nikdo nedozví, protože se jich na to nikdo neptá.

HN: Měly by tradiční strany převzít část programu populistů, například pokud jde o odpor k migraci nebo tlak na uzavření hranic?

Když to udělají, krátkodobě to bude fungovat. Vidíme, že tradiční pravici to skutečně krátkodobě pomáhá omezit vlastní ztráty ve volbách. Dlouhodobým efektem je ale to, že se země jako celek posune výrazně víc doprava a krajní pravice je vítězem. A to - opět - hlavně proto, že tradiční politici nedokážou před lidmi obhájit, proč to udělali. Hodně tradičních pravicových stran je velmi protržných, obhajují neoliberalismus.

A s tím skutečně není v souladu, pokud najednou začnou obhajovat omezení volného pohybu pracovníků nebo zavření hranic. Vaše země nezažily žádný teroristický útok islamistů, a přesto tu tradiční politici tvrdí, že když přijmete dva muslimy, stane se z vás druhá Paříž nebo Brusel.

Jistěže toto téma nelze ignorovat, ale politici by neměli dopustit, aby o něm mluvili jen v termínech krajní pravice. Z hlediska sociálních demokratů, neoliberalů a xenofobních populistů je přece migrace rozdílným problémem.

HN: Je v unii nějaká tradiční strana, která umí dobře čelit populistům nebo obecněji novým politickým silám, protože pro tradiční strany je soupeřem třeba i francouzský prezident Macron?

Zmínil bych španělské sociální demokraty. Trvají na svých hodnotách a nepřizpůsobují se tomu, co se zrovna zdá být v kurzu. U voličů s tím bodují.

Uvidíme, jestli jim to vydrží. Mají určitě těžší roli než třeba zelení nebo do jisté míry Macron. Zelení prostě jen mohou být opakem krajní pravice a stačí jim to, protože u nich nehrozí, že by jejich voliči k této krajní pravici odešli. Čím větší kontrast s krajní pravicí, tím lépe pro ně. Pro strany levého a pravého středu je to ale složitější. Řekl bych, že docela dobře to zvládá německá CDU a Angela Merkelová. Přijala některé kroky, po nichž volala krajní pravice, ale nikdy nepřistoupila na její optiku, nedopustila, aby se o migraci mluvilo jen a pouze z toho pohledu, který vyhovuje populistům. To je samo o sobě úspěchem.

HN: Co nám napověděly evropské volby? Populisté rozhodně nezískali tolik hlasů, v kolik doufali.

Evropské volby rozhodně nepřinesly nějakou populistickou vlnu, jak mnozí předpovídali. Posilování populistů opravdu není nějakým nezvratným fenoménem, který by nebylo možné zastavit. Na druhou stranu o nějakém velkém nárůstu nemluvíme i proto, že populisté značně uspěli už v posledních volbách v roce 2014 a dobře si vedli i v roce 2009. Skutečnost, že především krajní pravice má významnou podporu, jsme už přijali jako fakt. Kdyby takového výsledku dosáhla v devadesátých letech, všichni by byli v naprostém šoku. V Itálii dostal Salvini skoro 35 procent hlasů poté, co vedl téměř pseudofašistickou kampaň.

Možná by nás to mělo znepokojovat víc. Jenže s tím, jak se těmito stranám daří dlouhodobě, jsou lidé více imunní. O vašem regionu to platí víc. Když slovenský premiér Fico prohlásil, že by tajná služba měla automaticky sledovat každého muslima v zemi, skoro nikdo se nad tím nepozastavil. Přitom je to naprosto odporne prohlášení. Podobná se objevila i ve vaší zemi.

HN: Populisté tvrdí útočí na Evropskou unii, ale když se dostanou k moci, neudělají nic - Itálie neuvažuje o odchodu z EU nebo z eurozóny. Bude to platit dál, nebo se to může změnit?

Ve skutečnosti téměř žádná strana o vystoupení z EU nikdy vážně neuvažovala. Najdeme jen pár výjimek, například v Nizozemsku. Z unie se ale stal perfektní strašák, a to především pro ty populisty, kteří se dostali k moci. Pak totiž mohou jen těžko dál tvrdit, že zemi stále vládne nějaká zkorumpovaná elita, a tak místo toho ukazují prstem na EU, jak už jsem o tom mluvil v souvislosti s Orbánem. Ale obecně platí, že málokdo má Evropskou unii rád. Všichni politici, i ti z tradičních stran, se za ni vždy schovávali, když museli udělat něco nepopulárního.

HN: Proč teď ale řada dosavadních ostrých kritiků otevřeně mění rétoriku a říká, že z EU rozhodně nechce odejít? To platí pro Nizozemsko, Itálii i Francii.

Evidentním důvodem je brexit. Po britském referendu řada stran svůj postoj k Evropské unii zmírnila. Uvědomily si, že i když nějaká země odejde, tak EU rozhodně nezmizí. Spousta zastánců brexitu si přitom myslela, že odchod Británie bude prvním krokem k jejímu zániku. Pro postavení vaší vlastní země je rozdíl, jestli nastane to, že unii opustíte a ona se zhroutí, nebo jestli odejdete jen vy a EU bude existovat dál. Naprostá většina lidí v Evropě si myslí, že brexit byl chybou, a platí to i o voličích populistických stran. Ty teď změnily taktiku a jde jim o to, aby unii změnily. Věří, že jednou budou mít dostatečnou podporu na to, aby se jim to povedlo.

HN: Měla by se EU nějak změnit?

Unie je odrazem procesu evropské integrace. Každá její podoba je tedy vlastně jen dočasná. Myslím, že těžko najdeme někoho, kdo by si myslel, že je teď ve skvělé formě. Někteří chtějí, aby měla víc pravomocí, jiní si přejí pravý opak. To vyvolává velkou frustraci, přičemž značná část z ní je podle mě oprávněná.

Platí ale, že spousta problémů, o kterých mluvíme jako o evropských, jsou ve skutečnosti problémy, které nezvládají řešit národní vlády, a nikoliv nějakí byrokraté v Bruselu. EU se musí zásadně změnit. Je jasné, že nemůže pokračovat současný stav, kdy je ekonomická integrace mnohem hlubší než ta politická. Naneštěstí žijeme v době, kdy jsou politici přesvědčení, že lidé řešení, tedy posílení politické integrace, nechťejí. Bude tak pokračovat současné váhání a dělání jen toho nejnужnějšího. To ale neuspokojí nikoho, ani zastánce další integrace, ani ty, kteří by chtěli vrátit část pravomocí členským státům.

URL: <http://HN.IHNED.CZ/c1-66583120-bojte-se-babise>

BOJTE SE BABIŠE

5.6.2019 Hospodářské noviny str. 08 Panorama

Ondřej Houska

Cas Mudde profesor na University of Georgia

ANDREJ BABIŠ JE POPULISTA A POPULISTÉ SE VŽDY SNAŽÍ PODKOPAT NEZÁVISLOST MÉDIÍ NEBO SOUDŮ, TVRDÍ PROFESOR CAS MUDDÉ, NEJUZNÁVANĚJŠÍ SVĚTOVÝ ODBORNÍK NA POPULISTICKÉ POLITIKY A Hnutí. JE PŘESVĚDČEN, ŽE BABIŠE IDEOVĚ NIC NEPOJÍ S LIBERÁLNÍ DEMOKRACIÍ.

Tradiční strany lidem nenabízejí žádný důvod, proč by je měli volit. Pak se jen těžko mohou divit, že voliči od nich odcházejí k populistům, tvrdí v rozhovoru s HN politolog, profesor na americké University of Georgia Cas Mudde. Mezi populisty řadí i hnutí ANO Andreje Babiše. „Obava z něj je podle mě namístě,“ říká o premiérovi. Je přesvědčen, že populistům nahrává nejen slabost tradičních stran, ale i situace, kdy společnost považuje kompromis za sprosté slovo. Mudde ale ohledně budoucnosti liberální demokracie nepropadá skepsi – pesimisté prý často podceňují sílu občanské společnosti a míru zakořeněnosti demokratických hodnot. Cas Mudde je bez debat nejuznávanějším světovým odborníkem na fenomén zvaný populismus.

* HN: Jaké politiky můžeme označit jako populisty?

Populisté jsou ti, kteří rozdělují společnost do dvou skupin – skuteční lidé a zkorumpovaná elita. Tvrdí, že jen oni reprezentují vůli lidu. V Česku mezi ně patří SPD, ale také hnutí ANO. Ve světě jde například o řeckou stranu Syriza, o Mattea Salviniho v Itálii nebo Marine Le Penovou ve Francii.

* HN: Jsou všichni populisté stejnou hrozbou pro současné politické uspořádání? Andrej Babiš a Matteo Salvini jsou přece dost rozdílní politici.

Do jisté míry opravdu představují stejnou hrozbu. Spočívá v tom, že populisté odmítají pluralismus, takže mají sklony k porušování práv menšin. Nejuspěšnější populisté ale populismus kombinují ještě s nějakou další ideologií. V případě Syriza je to socialismus, u Salviniho jde o nativismus neboli xenofobní nacionalismus, Silvio Berlusconi zase hlásá neoliberalismus. Především xenofobní nacionalismus je hrozbou pro liberální demokracii, protože riziko odírání práv menšinám je u něj nejvyšší. Strana, která kombinuje populismus třeba s neoliberalismem, zase takovou hrozbou není. Když Babiš a hnutí ANO začínali, tak nativisty, tedy xenofobními nacionalisty, nebyli. Od uprchlické krize z roku 2015 a především od vašich posledních parlamentních voleb se Babiš jednoznačně stal nativistou.

* HN: Co se stane, když se populisté dostanou k moci?

Dlouho jsme si mysleli, že populisté mohou být úspěšní jen v opozici, protože když se takoví politici dostanou k moci, sami se stanou tou elitou, na kterou tolik útočili. Vidíme ale, že se přizpůsobili. I když jsou u moci, daří se jim přesvědčit občany, že do elity nepatří. Povedlo se to už v devadesátých letech Vladimíru Mečiarovi na Slovensku. Dnes je nejlepším příkladem Viktor Orbán, který má od roku 2010 absolutní moc, přesto lidem namluvil, že existuje jakási skrytá elita pracující pro Sorose nebo Brusel, která je mocnější než vláda.

* HN: Je tedy nevyhnutelné, že se populisté, když se dostanou k moci, pokusí podkopat nezávislé instituce, jakými jsou soudy? Je tu příklad Viktora Orbána, ale na druhou stranu v Itálii je už víc než rok u moci vláda dvou populistických stran a nic takového neudělala.

Podkopání nezávislých institucí je cílem populistů, ale ne každý populist je tak schopný jako Orbán. On je nesmírně schopný a inteligentní politik, to mu musíme přiznat. Jeho strana nepotřebuje žádného koaličního partnera, což mu umožňuje dělat mnohem razantnější kroky. V Itálii je sice čistě populistická vláda, ale je koaliční a Liga a Hnutí pěti hvězd se vzájemně drží v šachu. Nechtějí, aby ta druhá strana získala absolutní moc. Proto je v zájmu obou, aby v zemi stále existovaly nezávislé instituce, které mohou být arbitrem. Všichni populisté, pokud se dostanou k moci, se ale budou snažit o narušení nezávislosti médií a soudů. A to proto, že své odpůrce nepovažují za soupeře, ale za nepřátele. Řadí je k té zmiňované zkorumpované elitě. A zkorumpovaní lidé si přece nezaslouží stejnou míru právní ochrany jako ti skuteční lidé, jejichž jménem populisté vystupují.

* HN: Na základě toho, co říkáte: měli bychom mít strach z toho, že je v Česku u moci Andrej Babiš?

Babiš je mnohem umírněnější než Orbán nebo než Jaroslaw Kaczyński v Polsku. Je taky velmi přizpůsobivý. Myslím, že má především dost obchodních zájmů na to, aby se nestal příliš velkým euroskeptikem. Obava z něj je však podle mě namístě, protože nemá téměř žádnou ideologii. Což znamená, že ho ideově nic nepojí s liberální demokracií. A je velmi dominantní, navzdory všem skandálům zůstává zdaleka nejsilnějším politikem. Populisté jsou nejsilnější tam, kde čelí slabé opozici. Když je liberálnědemokratická opozice dostatečně silná, tak se populisté ani nepokusí nějaké nebezpečné kroky dělat. Když je slabá a populisté začnou u moci pociťovat frustraci z toho, že je omezují třeba nezávislé soudy nebo média, budou se je snažit omezit.

* HN: V Česku opozice nijak silná není a Babiš přece, aspoň zatím, nezávislost médií ani soudů neomezil. Nekřivdíte mu?

Babiš je podnikatel a chce tuto zemi řídit jako firmu. Myslí si, že všechny pojistky, které mají ve státě omezovat moc, jen snižují její efektivitu. To spojuje prakticky všechny podnikatele, kteří vládou, dobrým příkladem je Donald Trump. Jde o lidi, kteří jsou zvyklí rozhodovat sami. A jakmile rozhodnou, prostě se to stane. Nechápu, proč by měli čekat, až nějaký soud rozhodne, jestli je to vůbec možné. Ale obecně vzato, nemluvím teď jen o Česku, podle mě trochu přeháníme údajnou slabost občanské společnosti a údajně slabou míru zakořeněnosti demokratických hodnot.

* HN: Jsou populistické strany ve střední a východní Evropě, kde za sebou demokracie nemá tak dlouhý vývoj jako na Západě, větší hrozbou?

Ano. A to proto, že tady je politika tradičně vnímána ve většinovém duchu, tedy že když zvítězíte ve volbách, můžete si čtyři roky dělat, co chcete, a nemusíte se bavit s opozicí. Protože ta zase bude na řadě, pokud vyhraje další volby. Tak to funguje i v Británii, ale většina západní Evropy má koaliční vlády a panuje tam konsenzus, že všichni jsou legitimními hráči a musí se domluvit na nějakém kompromisu. Ve střední a východní Evropě ale slovo kompromis nemá dobrou pověst. Kvůli tomu je pro populisty snadnější prosadit, co chtějí. Neměli bychom ale tento region posuzovat podle Orbána. Ten je stále výjimkou. Slovensko má za sebou dlouhou historii populistických lídrů a jeho demokracie není nutně slabší, než je tomu v řadě zemí, které takovou zkušenost nemají.

* HN: Proč lidé volí populisty? Někdo tvrdí, že je to kvůli dopadům finanční a hospodářské krize z let 2008 a 2009, podle jiných je to spíš kvůli obavám z ohrožení vlastní kultury cizinci. Co si myslíte?

Populistům se prakticky vždy daří tam, kde panuje nespokojenost. Málokdy lidé volí populisty proto, že jsou šťastní. Výjimkou je samozřejmě situace, když jsou populisté u moci, jako v Maďarsku a v Polsku. V Maďarsku už sice nejde o plně demokratický systém, přesto je zřejmé, že vládnoucí strany v obou zemích dokázaly využít stát k poskytování služeb širokým vrstvám. Značná část Maďarů je nepochybně s Orbánovou stranou Fidesz spokojená. Důvodem, proč ji na počátku podpořili, však byla hlavně nespokojenost s tehdy vládnoucími sociálními demokraty.

* HN: Takže ta nespokojenost má v různých zemích různé důvody?

Ano, ve střední a východní Evropě populisté tvrdí, že disidenti se spojili s bývalými komunisty a společně ovládají stát. Tedy že žádná skutečná revoluce neproběhla. Na Západě mají zase mnohem větší váhu než tady dopady finanční a hospodářské krize. Uprchlíká krize byla zásadním faktorem. Ve střední a východní Evropě jsou dalším důvodem nespokojenosti i částečně nenaplněná očekávání ohledně vstupu do Evropské unie. Lidé si mysleli, že deset let po vstupu budou stejně bohatí jako Němci. Což nejste. Takže se lidé cítí být zrazeni a částečně zrazení skutečně byli, protože mnozí politici prostě nadsazovali pozitivní dopady vstupu do EU.

* HN: Jaké chyby dnes tradiční strany dělají? Co umožňuje populistům růst?

Jednou z největších chyb je, že nemají vizi, jen obhajují současný stav. Navíc většinou jen proto, že se domnívají, že k němu není žádná alternativa. Nedokážou přijít s argumenty, kterými by obhájili, že současná situace je skutečně dobrá. Pokud jste člověk, kterému se nedaří příliš dobře, a politici vám neustále říkají, že žádná alternativa neexistuje, tak buď nejdete volit, nebo se porozhlédnete, jestli vám nějaký jiný politik nenabízí něco lepšího. Populisté tvrdí, že lidé mají moc něco změnit, zatímco tradiční politici tvrdí, že musí dělat to či ono kvůli globalizaci, EU a tak dále. Populisté na to odvětví – pokud to nechceme dělat, tak to prostě neuděláme. A do jisté míry mají pravdu, protože je nutné, aby politici začali opět dělat to, v co věří, a přestali to svádět na nějakou vyšší moc. Politici, kteří jsou u moci, nejsou jen bezmocnou loďkou, kterou zmítá globalizace nebo Brusel. Jsou skutečnými aktéry. Musí lidem vysvětlit, proč si myslí, že jsou jejich rozhodnutí správná, a neschovávat se za něco jiného. Lidé nejsou hloupí.

* HN: Třeba ale to, že velká migrační vlna přišla zrovna v létě 2015, přece mohli politici bezprostředně ovlivnit jen těžko.

Ano, ale tradiční politici by neměli tolik podléhat agendě populistů. V posledních letech mluvíme jen o tom, o čem chtějí mluvit sami populisté. Je to však i chyba médií, která se populistů velmi často ptají jen na témata, jež oni sami zdůrazňují. Neptejte se jich jen na migraci. Zeptejte se jich i na to, jak chtějí zlepšit kvalitu školství nebo co dělat s nedostatkem bytů. To jsou přece témata, která jsou v řadě zemí zcela zásadní, ale populisté na ně žádnou odpověď nemají. Jenže to se nikdo nedozví, protože se jich na to nikdo neptá.

* HN: Měly by tradiční strany převzít část programu populistů, například pokud jde o odpor k migraci nebo tlak na uzavření hranic?

Když to udělají, krátkodobě to bude fungovat. Vidíme, že tradiční pravici to skutečně krátkodobě pomáhá omezit vlastní ztráty ve volbách. Dlouhodobým efektem je ale to, že se země jako celek posune výrazně víc doprava a krajní pravice je vítězem. A to – opět – hlavně proto, že tradiční politici nedokážou před lidmi obhájit, proč to udělali. Hodně tradičních pravicových stran je velmi protržních, obhajují neoliberalismus. A s tím skutečně není v souladu, pokud najednou začnou obhajovat omezení volného pohybu pracovníků nebo zavření hranic. Vaše země nezažily žádný teroristický útok islamistů, a přesto tu tradiční politici tvrdí, že když přijmete dva muslimy, stane se z vás druhá Paříž nebo Brusel. Jistěže toto téma nelze ignorovat, ale politici by neměli dopustit, aby o něm mluvili jen v termínech krajní pravice. Z hlediska sociálních demokratů, neoliberalů a xenofobních populistů je přece migrace rozdílným problémem.

* HN: Je v unii nějaká tradiční strana, která umí dobře čelit populistům nebo obecněji novým politickým silám, protože pro tradiční strany je soupeřem třeba i francouzský prezident Macron?

Zmínil bych španělské sociální demokraty. Trvají na svých hodnotách a nepřizpůsobují se tomu, co se zrovna zdá být v kurzu. U voličů s tím bodují. Uvidíme, jestli jim to vydrží. Mají určitě těžší roli než třeba zelení nebo do jisté míry Macron. Zelení prostě jen mohou být opakem krajní pravice a stačí jim to, protože u nich nehrozí, že by jejich voliči k této krajní pravici odešli. Čím větší kontrast s krajní pravíci, tím lépe pro ně. Pro strany levého a pravého středu je to ale složitější. Řekl bych, že docela dobře to zvládá německá CDU a Angela Merkelová. Přijala některé kroky, po nichž volala krajní pravice, ale nikdy nepřistoupila na její optiku, nedopustila, aby se o migraci mluvilo jen a pouze z toho pohledu, který vyhovuje populistům. To je samo o sobě úspěchem.

* HN: Co nám napověděly evropské volby? Populisté rozhodně nezískali tolik hlasů, v kolik doufali.

Evropské volby rozhodně nepřinesly nějakou populistickou vlnu, jak mnozí předpovídali. Posilování populistů opravdu není nějakým nezvratným fenoménem, který by nebylo možné zastavit. Na druhou stranu o nějakém velkém nárůstu nemluvíme i proto, že populisté značně uspěli už v posledních volbách v roce 2014 a dobře si vedli i v roce 2009. Skutečnost, že především krajní pravice má významnou podporu, jsme už přijali jako fakt. Kdyby takového výsledku dosáhla v devadesátých letech, všichni by byli v naprostém šoku. V Itálii dostal Salvini skoro 35 procent hlasů poté, co vedl téměř pseudofašistickou kampaň. Možná by nás to mělo znepokojovat víc. Jenže s tím, jak se těmto stranám daří dlouhodobě, jsou lidé více imunní. O vašem regionu to platí víc. Když slovenský premiér Fico prohlásil, že by tajná služba měla automaticky sledovat každého muslima v zemi, skoro nikdo se nad tím nepozastavil. Přitom je to naprosto odporné prohlášení. Podobná se objevila i ve vaší zemi.

* HN: Populisté tvrdě útočí na Evropskou unii, ale když se dostanou k moci, neudělají nic – Itálie neuvažuje o odchodu z EU nebo z eurozóny. Bude to platit dál, nebo se to může změnit?

Ve skutečnosti téměř žádná strana o vystoupení z EU nikdy vážně neuvažovala. Najdeme jen pár výjimek, například v Nizozemsku. Z unie se ale stal perfektní strašák, a to především pro ty populisty, kteří se dostali k moci. Pak totiž mohou jen těžko dál tvrdit, že zemi stále vládne nějaká zkorumpovaná elita, a tak místo toho ukazují prstem na EU, jak už jsem o tom mluvil v souvislosti s Orbánem. Ale obecně platí, že málokdo má Evropskou unii rád. Všichni politici, i ti z tradičních stran, se za ni vždy schovávali, když museli udělat něco nepopulárního.

* HN: Proč teď ale řada dosavadních ostrých kritiků otevřeně mění rétoriku a říká, že z EU rozhodně nechce odejít? To platí pro Nizozemsko, Itálii i Francii.

Evidentním důvodem je brexit. Po britském referendu řada stran svůj postoj k Evropské unii zmírnila. Uvědomily si, že i když nějaká země odejde, tak EU rozhodně nezmizí. Spousta zastánců brexitu si přitom myslela, že odchod Británie bude prvním krokem k jejímu zániku. Pro postavení vaší vlastní země je rozdíl, jestli nastane to, že unii opustíte a ona se zhroutí, nebo jestli odejdete jen vy a EU bude existovat dál. Naprostá většina lidí v Evropě si myslí, že brexit byl chybou, a platí to i o voličích populistických stran. Ty teď změnilly taktiku a jde jim o to, aby unii změnilly. Věří, že jednou budou mít dostatečnou podporu na to, aby se jim to povedlo.

* HN: Měla by se EU nějak změnit?

Unie je odrazem procesu evropské integrace. Každá její podoba je tedy vlastně jen dočasná. Myslím, že těžko najdeme někoho, kdo by si myslel, že je teď ve skvělé formě. Někteří chtějí, aby měla víc pravomocí, jiní si přejí pravý opak. To vyvolává velkou frustraci, přičemž značná část z ní je podle mě oprávněná. Platí ale, že spousta problémů, o kterých mluvíme jako o evropských, jsou ve skutečnosti problémy, které nezvládají řešit národní vlády, a nikoliv nějakí byrokraté v Bruselu. EU se musí zásadně změnit. Je jasné, že nemůže pokračovat současný stav, kdy je ekonomická integrace mnohem hlubší než ta politická. Naneštěstí žijeme v době, kdy jsou politici přesvědčení, že lidé řešení, tedy posílení politické integrace, nechtějí. Bude tak pokračovat současné váhání a děláním jen toho nejnужnějšího. To ale neuspokojí nikoho, ani zastánce další integrace, ani ty, kteří by chtěli vrátit část pravomocí členským státům.

Cas Mudde (52) Původem nizozemský politolog má za sebou působení na mnoha univerzitách v Evropě i ve Spojených státech, kde trvale žije od roku 2008. Je autorem řady knih o populismu, krajní pravici i levici. Všeobecně je považován za nejvlivnějšího světového vědce zabývajícího se populismem. „To on vymyslel

teorie, s kterými my ostatní dnes buď souhlasíme, nebo s nimi polemizujeme," říká Martin Mejstřík z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, který Muddeho minulý týden „přivezl“ do Prahy na velkou konferenci věnovanou současnému populismu. Tradiční politici by neměli tolik podléhat agendě populistů. V posledních letech mluvíme jen o tom, o čem chtějí mluvit sami populisté.

Dlouho jsme si mysleli, že populisté mohou být úspěšní jen v opozici, protože když se dostanou k moci, sami se stanou tou elitou, na kterou tolik útočili. Vidíme ale, že se přizpůsobili. I když jsou u moci, daří se jim přesvědčit občany, že do elity nepatří.

O autorovi | Ondřej Houska, ondrej.houska@economia.cz
Foto autor | Foto: Libor Fojtík

Několik demonstrací nic obvykle nezmění, ale vytrvalost může slavit úspěch Sociolog Císař o zaplněném Václavském náměstí

6.6.2019 irozhlas.cz str. 00

Přehrát Lenka Kabrhelová mluví se sociologem Ondřejem Císařem z **Fakulty sociálních věd** UK a Sociologického ústavu AV ČR 6. 6. 2019 / Praha

Česko má za sebou jednu z největších demonstrací ve své novodobé historii. Podle organizátorů ze spolku Milion chviliek pro demokracii v úterý na Václavském náměstí v Praze volalo po demisi premiéra Andreje Babiše (ANO) a ministryně spravedlnosti Marie Benešové (za ANO) na 120 tisíc lidí. Jak politicky aktivní národ Češi jsou? A kam můžou protesty dál směřovat? Odpovídá sociolog Ondřej Císař.

Zpravodajský podcast Vinohradská 12 sledujte každý všední den od 6.00 na adrese irozhlas.cz/vinohradska12

Máte nějaký tip? Psát nám můžete na adresu vinohradska12@rozhlas.cz

URL | https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/podcast-vinohradska-12-demonstrace-milion-chvilek-pro-demokracii-babis-vaclavske_1906060600_cen

Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:

irozhlas.cz (*Zprávy z domova*), irozhlas.cz (*Zprávy z domova*), irozhlas.cz (*Zprávy z domova*)

Provokace, říká odborník o návrhu ruského zákona o veteránech. Řadí ji k jízdám Nočních vlků

6.6.2019 irozhlas.cz str. 00

V ruském parlamentu leží návrh zákona, který by přiznal statut veteránů ruským účastníkům invaze do Československa v roce 1968.

Česko i Slovensko návrh ostře kritizují. Podle odborníka na dění v Rusku Jana Šíra z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy incident zapadá do snah ruského státu vytvářet oficiální výklad historie. „Součástí tohoto vzorce je vydávání veškerých agresí vůči třetím zemím za obranné, zákonné či vynucené akce,“ říká Šír. Rozhovor

Praha

6. června 2019

Sdílet na Facebooku

Sdílet na Twitteru

Sdílet na LinkedIn

Tisknout

Kopírovat url adresu

Zkrácená adresa

Kopírovat do schránky

Zavřít

Kdo za návrhem, který momentálně leží v ruském parlamentu, stojí?

Klíčovou osobou je poslanec Státní dumy Jurij Siněliščikov, který se v této záležitosti angažuje již delší dobu. Vystupoval mimo jiné v takzvaném „dokumentárním filmu

„Varšavská smlouva: odtajněné stránky, který se stal předmětem kontroverze v česko-ruských vztazích už v roce 2015. Jednalo se o „dokument“, který byl natočen na objednávku ruské státní televize a který podává mimořádně agresivní výklad událostí z roku 1968.

Česko kritizuje návrh ruského zákona. Nesouhlasí, aby okupanti z roku 1968 byli uznáni za veterány

Číst článek

Siněliščikov v dokumentu nejenom vystupuje, ale on sám byl i aktivním účastníkem okupace 1968. Ve snímku zároveň prohlašoval věci, které nejsou potvrzené archivními dokumenty české strany a které jsou považovány za zcela otevřené lži.

Tvrdí například, že československo-západoněmecká hranice byla otevřená a v západním Německu již stála vojska NATO připravená zasáhnout. Okupace je interpretována tak, že to byla ze strany sovětského vedení vlastně defenzivní preventivní operace.

Co je obsahem samotného návrhu zákona?

Novela

má v podstatě jenom jeden článek, který by se jako nový odstavec vložil do přílohy k zákonu o veteránech. Ten je součástí práva, které reguluje sociální péči, poskytování sociálních výhod určitým kategoriím osob.

Jednalo by se o rozšíření kategorie veteránů, kteří se účastnili bojových operací. Smyslem tohoto zákona je poskytnout nejenom dodatečnou materiální, ale i morální podporu účastníkům operace Dunaj, která je tam definována chronologicky od 21. srpna 1968 do listopadu 1968.

Dezinformace jsou důležitou součástí ruské vojenské strategie, říká datový analytik Vrabel

Číst článek

V samotném návrhu zákona je i negativní stanovisko vlády, která se k tomuto typu návrhu musí vyjádřit. Vláda píše, že návrh nepodporuje, protože nejsou naplněny podmínky toho, aby byl veteránům status přiznán.

Kolika vojáků by se tato novela měla týkat?

V první fázi by se zákon týkal zhruba 4000 vojáků, mnozí další jsou totiž do kategorie veteránů zahrnuti jiným způsobem.

„Problémy se eskalují“

Je to poprvé, co se takový zákon v ruském parlamentu objevil?

Siněliščikov již jednou s prakticky identickým návrhem zákona přišel v roce 2016. Tehdy to neprošlo prvním čtením.

Jaké jsou šance, že zákon projde nyní? Znamená negativní stanovisko vlády, že zákon automaticky neprojde?

Myslím, že tak to to není. Samozřejmě vláda se v uvozovkách těší podpoře parlamentu, je představována stejnými politickými stranami, takže předpokládám, že k jejímu názoru přihlédnou, ale není to automatické.

Kdy návrh vznikl?

Projekt byl odeslán 11. října 2018, včetně negativní přílohy od vlády z léta 2018.

„Odporný pokus legitimizovat okupaci“. Sněmovna odmítla návrh ruského zákona o veteránech

Číst článek

Proč se tedy řeší až nyní?

Standardní legislativní proces vyžaduje nějaké lhůty, na stránky státní Dumy, kde se zaznamenává i chronologie „zprocesování“ dokumentu, se píše, že to bylo plánováno na zasedání Dumy v únoru. Tehdy se to nestihlo. Moje interpretace je, že to prostě tak vyšlo.

Je to tedy náhoda? Nemůže to nijak souviset například s cestou slovenského premiéra do Ruska (4.-7. června)?

Že se návrh bude projednávat nyní, může být náhoda, ale například kulatý stůl, který byl k zákonu uspořádán minulý týden, to už samozřejmě náhoda nemusí být. Jestli tím chtěli vyslat nějaký signál, to já nevím, dovedu si představit několik interpretací.

Může to být provokace, snaha cíleně vyhrotit vztahy. To se v Rusku standardně dělá, součástí jejich strategicko-politické kultury je, že problémy se eskalují. Aby se problémy pak mohly řešit, tak to vyžaduje konstruktivní přístup obou stran, a pak se to dá za něco vyměnit.

Musí samozřejmě vědět, jaké to vyvolá reakce v České republice a na Slovensku. Český ministr, co vím, řekl, že je to v rozporu s velkou česko-ruskou smlouvou, kde je okupace odsouzena. A jestliže je tam okupace odsouzena, jako nepřijatelné použití síly, přeloženo do právního jazyka agrese, tak tady tímto zákonem odměňujete a vychalujete účastníky zločinu. To logicky není v souladu s principy přátelství.

Vyjednávací taktika

České ministerstvo zahraničí vyjádřilo „znepokojení“, sněmovna ve středu návrh odsoudila s tím, že jde o „odporný pokus legitimizovat okupaci“. Slovenský premiér v neděli uvedl, že téma chce řešit při rozhovoru s Vladimírem Putinem, a Zuzana Čaputová dokonce v TV Markíza řekla, že v případě schválení zákona by na stole mělo být jako krajní řešení i vyhoštění velvyslance

Je to navyšování sázek předtím, než přijde jednání. Nevím, co se momentálně děje v rusko-slovenských vztazích, ale to se standardně dělá, že před jednáním Rusové eskalují situaci, aby pak mohli slevit a druhá strana musela také z něčeho slevit. Není nic neobvyklého, že situaci eskalují ve zdánlivě nesouvisejících oblastech, jen aby vás dostali do tlaku a musel jste řešit jiné věci. Zeman odsuzuje ruský návrh na uznání okupantů z roku 1968 za veterány, žádá vysvětlení velvyslance

Číst článek

Je otázka okupace Československa živá v ruské společnosti?

To je složité, z našeho českého pohledu nám to přijde strašně důležité, ale my zdaleka nejsme jediný národ, který byl Ruskem okupován nebo napaden. Neřekl bych, že tam existuje nějaký živý zájem k událostem z roku 1968.

Určitě ale probíhá silný příklon státu směrem k formování, komunikování svých oficiálních zavedených výkladů zlomových událostí historie. A součástí tohoto vzorce je vydávání veškerých agresí vůči třetím zemím za obranné, zákonné či vynucené akce.

Historie a politika

Je tedy cílové publikum celé této kauzy uvnitř Ruska, nebo se míří spíše ven?

To se nevylučuje. Nevidím nějaký specifický zájem o události z roku 1968, ale čím dál sofistikovanější, cyničtější snahu státu o formování oficiálnějšího, všeobecného výkladu historie. Jádrem státem prosazované ideologie jsou akcenty zaměřené do minulosti, spojené se silným dědictvím Sovětského svazu.

SERIÁL VS. REALITA: Trojice potápěčů, likvidátoři, bioroboti. Kdo byli hrdinové černobylské tragédie?

Číst článek

Vzhledem k tomu, že ta země je zaostalá ekonomicky, kulturně neatraktivní a nežije se tam dobře, tak se kultivuje obraz vojenské moci Sovětského svazu, který je spojen s vojenskými operacemi. Tohle je jedna z operací, kde Sovětský svaz bránil sám sebe. Že k tomu došlo na území třetího státu, už nikdo moc neřeší.

Zapadají tyto incidenty nějak do ruské strategie hybridního konfliktu? Například BIS uvádí právě historii jako jeden z nevojenských nástrojů hybridní strategie.

Je to součástí snah o udržení narativní dominance v rostoucí konfrontaci se Západem. Historické narativy hrají mimořádnou roli a Česká republika je v posledních letech centrem cílených vlivových a dezinformačních operací spojených se šířením ruského válečného narativu.

Zemanovi bych už neposlal žádnou zprávu, dokonce ani výroční, říká Randák o útoku na BIS

Číst článek

Velká část se váže i k událostem druhé světové války, kterou nicméně Rusové v tom stalinském slovníku chápou pouze jako velkou vlasteneckou válku v letech 1941–45. Jejich spojenectví s Hitlerem v letech 1939–41 je de facto vytlačeno.

Napadají vás konkrétní tuzemské příklady, kde se s těmito historickými narativy operuje?

Operace, v jejichž kontextu já bych tuto poslední provokaci vnímal, jsou dnes již každoroční výjezdy Nočních vlků nebo pochody tzv. Nesmrtelného pluku českými městy.

Velký diplomatický spor je i ohledně památníku maršála Koněva v Praze. Ruská strana vnímá jako přepisování historie a rehabilitaci nějakých reakčních proudů to, že česká strana, jmenovitě radnice Prahy 6, připojila k památníku tabulku osvětlující některé významné momenty profesní kariéry maršála Koněva spojené mimo jiné i s plánováním invaze v roce 1968 do Československa.

Barbora Chaloupková

Sdílet na Facebooku

Sdílet na Twitteru

Sdílet na LinkedIn

Tisknout

Kopírovat url adresu

Zkrácená adresa
Kopírovat do schránky
Zavřít

Okupace Prahy sovětskými vojsky v roce 1968 / Foto: Post Bellum

URL| https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov/rusko-cesko-slovensko-sovetska-okupace-1968-invaze-historie-veterani-zakon-rusky_1906061305_cha

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[irozhlas.cz \(Zprávy z domova\)](https://www.irozhlas.cz/zpravy-domov)

Kdyby Babiš rezignoval? Pak by chtěli konec Zemana i nové volby. A v těch... Publicista Vyoral řešil podivné počty „chvilkařů“

7.6.2019 [politicke-listy.cz](http://www.politicke-listy.cz) str. 00

PÁTEČNÍ ZÚČTOVÁNÍ TOMÁŠE VYORALA „Chtějte taky po soudruzích povětšinou z humanitních pseudooborů **fakult sociálních věd** – nejlépe z UK – matematiku a střízlivý odhad,“ říká publicista Tomáš Vyoral v reakci na dohady o počtu účastníků demonstrace na Václavském náměstí. Organizátoři totiž mluví o skoro dvojnásobném čísle, než jaké zaznamenala policie. Vyoral se nicméně domnívá, že na Letné 23. 6. může být demonstrantů ještě více. „Bude-li hezky, zapějí-li na Letné někteří z řečníků své uvědomělé písně, začnou-li Bambiliony chviliek proti demokracii více letáckovat na školách nebo svážet studenty autobusy i z jiných měst,“ vyjmenovává Vyoral možné faktory. Srovnání dnešních demonstrací s listopadem 1989 odmítá, stejně jako to, že by měl Mikuláš Minář mít nárok na debatu s Andrejem Babišem. zdroj: [parlamentnilisty.cz](http://www.parlamentnilisty.cz), přidáno v 17:35, přečteno: 0x

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?clanek=202056-kdyby-babis-rezignoval--pak-by-chteli-konec-zemana-i-nove-volby.-a-v-tech...-publicista-vyoral-resil-podivne-pocty-%E2%80%9Echvilkaru-quot-.html>

Kdyby Babiš rezignoval? Pak by chtěli konec Zemana i nové volby. A v těch... Publicista Vyoral řešil podivné počty „chvilkařů“

7.6.2019 politicke-listy.cz str. 00
Tomáše Vyoral, Komentátor Tomáš Vyoral

PÁTEČNÍ ZÚČTOVÁNÍ TOMÁŠE VYORALA „Chtějte taky po soudruzích povětšinou z humanitních pseudooborů **fakult sociálních věd** – nejlépe z UK – matematiku

a střízlivý odhad,“ říká publicista Tomáš Vyoral v reakci na dohady o počtu účastníků demonstrace na Václavském náměstí. Organizátoři totiž mluví o skoro dvojnásobném čísle, než jaké zaznamenala policie. Vyoral se nicméně domnívá, že na Letné 23. 6. může být demonstrantů ještě více. „Bude-li hezky, zapějí-li na Letné někteří z řečníků své uvědomělé písně, začnou-li Bambiliony chviliek proti demokracii více letáčkovat na školách nebo svážet studenty autobusy i z jiných měst,“ vyjmenovává Vyoral možné faktory. Srovnání dnešních demonstrací s listopadem 1989 odmítá, stejně jako to, že by měl Mikuláš Minář mít nárok na debatu s Andrejem Babišem.

Sledoval jste úterní demonstraci na Václavském náměstí? Potěšilo vás na ní něco?

Nijak zvlášť. Je to pořád stejný kafemlýnek. Takže aniž bych to sledoval, dokážu průběh docela dobře odhadnout. Babiš, Zeman, liberální demokracie, Babiš, Zeman, Brusel. Když budu volně citovat Kodeta z Pelíšků: pořád ty stejný ksichty, pořád ti stejní... darebáci.

Anketa

Okrádá vás Andrej Babiš?

Okrádá

18%

Neokrádá

82% hlasovalo: 12681 lidí

Poslanec TOP 09 Miroslav Kalousek počastoval u příležitosti demonstrací premiéra Andreje Babiše označením „lupič evropských peněz“. Jde o pravdivé pojmenování?

Pokud vím, zatím Andreji Babišovi, respektive Agrofertu, nebylo nic dokázáno. Lupič peněz daňových poplatníků členských států je především samotná EU a její politbyro. Ta stojí i na prvopočátku tohoto možného „lupičství“. Nemusím být ekonomický génius, abych si spočítal, že v rámci přerozdělování dotací se z peněz vybraných od daňových poplatníků skrze ten celý byrokratický moloch přerozdělí část, ne-li zlomek. Nemusím být génius, abych viděl, jaký manévrovací prostor ony dotace nabízejí pro korupci nebo vydírání. Další věc je, kolik berou aparátčící a byrokrati v Bruselu za to, že budují „naše světlé zítřky“. Nezávidím jim to, chraň bůh, ale to by museli odvádět smysluplnou a prospěšnou práci, ne jen parazitovat na vlastních spoluobčanech.

Organizátoři demonstrace odhadují počet účastníků na 120 tisíc. Mohou být s výsledkem demonstrace spokojeni?

Organizátoři z Milionu chviliek proti demokracii budou odhadovat vždycky počet účastníků tak, jak se jim to hodí. Četl jsem zrovna na vašem serveru, že policie odhadovala počet účastníků na tuším 70 tisíc. Docela slušná odchylka, nemyslíte? Chtějte taky po soudruzích povětšinou z humanitních pseudooborů **fakult sociálních věd** – nejlépe z UK – matematiku a střízlivý odhad. Zajímavé, že o policejním odhadu jsem už informace nikde tak výrazně nezaznamenal, všude se etablovaná média rozplývala nad 120 tisíci a největší polistopadovou demonstrací. Nevím, zda mohou být spokojeni s výsledkem demonstrace, ten jako takový nikde příliš nepociťuji, ale s počtem účastníků, uvědomělých mluvčích z kulturní a neziskové fronty a mediálním pokrytím – neboli PR – zřejmě spokojeni být mohou.

Není trochu škoda, že se nyní řeší 450 milionů z dotací, ale éterem tak trochu proplula zpráva o schodku rozpočtu ve výši 51 miliard?

Škoda to je. Z mého pohledu další ilustrace uvažování lidí a médií, kteří mají rudo před očima, když spatří písmena poskládaná do slova Babiš. Nechci se Andreje Babiše příliš zastávat, ale pokud jde o tuhle inkriminovanou dotaci, tak nerozumím, že se nikdo neptá na několik základních věcí. A třeba se na ně někdo ptal, třeba i někdo odpovídal, ale já to nezaznamenal.

Zaprvé, pokud vůbec – tak proč by měla vracet peníze Česká republika? Proč ne přímo Agrofert? Zadruhé, co úředníci a „schvalovatelé“, kteří Agrofertu peníze přiklepli? Zatřetí, nejde o další důkaz, že dotace jsou nejen neefektivním, ale vysoce korupčním prostředkem a prostředkem k následnému vydírání? Začtvrté, předběžný audit Evropské unie? To aby měl Babiš ještě možnost udělat nějaké ústupky politbyru z EU tak, aby finální audit už byl v pořádku?

A ač vím, že EU se v určitých kruzích u nás nezpochybňuje, tak vzhledem k jejímu arogantnímu chování k Velké Británii, Maďarsku, Polsku nebo Itálii věřím nezávislost jejich auditorů asi tak, jak bych to věřil soudruhům v Sovětském svazu.

Fotogalerie: - Bureši za katr

Jak podle vás celou situaci zvládá Andrej Babiš? Připustil, že mu demonstrace vadí. Rovněž jeho veřejná vystoupení dávají tušit, že úplně v klidu není.

Z mého pohledu to Andrej Babiš zatím relativně zvládá. Úplně v klidu by asi nebyl nikdo, kdyby proti němu každou chvíli v Praze protestovaly tisíce lidí a řada novinářů a politiků nad tím takřka onanovala. Ale nezapomínejme, že Andrej už zvládl jiné šlamastyky a on ani jeho marketeři nejsou žádná bččka.

Další zastávkou má být Letná, protože demonstrováním už je Václavské náměstí malé. Jak velké účasti podle vás mohou dosáhnout? A je skutečně možné, že masové demonstrace donutí Andreje Babiše k rezignaci? Má být demonstrace na Letenské pláni jakousi připomínkou roku 1989?

Jak velké účasti mohou dosáhnout, netuším. Ale bude-li hezky, zapějí-li na Letné někteří z řečníků své uvědomělé písně, začnou-li Bambiliony chvílek proti demokracii více letáčkovat na školách nebo svážit studenty autobusy i z jiných měst – mimochodem něco podobného jsem od dvou mladých lidí zaslechl tento týden ve vlaku – pak jejich počty mohou ještě trochu narůst. Možné je všechno. I to, že masové demonstrace Andreje donutí rezignovat, ale nemyslím si to. A vzhledem k naší demokracii bych si to ani nepřál. Ostatně mám za to, že i kdyby rezignoval, tak si aktivisti pořadatelé najdou další námět pro své tajrlíkování – navážou třeba s požadavky na odstoupení Miloše Zemana, nebo s požadavky na předčasné volby. Pokud by byli demonstrovající neziskovky a síly za nimi stojící stejně jako opoziční politici natolik hloupi, že by tlačily na předčasné volby, pak by jim možná z výsledku přecházel zrak.

Na rozdíl od nich se totiž pohybují ve vícero názorových bublinách v Praze i na Moravě a čím dál více lidí, kteří sice Babiše nevolí a nijak ho nemusí, jsou v tomto ohledu spíše za ním, protože proklamací a mesiášství na náměstích už mají plné zuby. A ve volbách zatím nerozhoduje ječící menšina, ale mlčící většina. Díky bohu – bez ohledu na to, jak rozhodne.

Je vlastně namístě srovnání s listopadem 1989?

Srovnání je dle mého zcela mimo mísu. To je opět jen přehnaná demagogická symbolika. V roce 1989 byly demonstrace protirežimní, kdežto teď jsou prorežimní. Ale ne za demokracii, kterou se zaklínají, ale za Brusel. Určitou souvislost snad vidím v tom, že lidi jsou opět hnáni do ulic pod určitou záminkou, přičemž důvod není v tomto případě tak jasný, jak se může zdát. Taky mám pocit, že řada demonstrovajících, si právě ten 17. listopad tímto kompenzuje. Jistě mají pocit příjemného mrazení v zádech, když v tom obrovském davu skandují hesla proti démonizovanému premiérovi této země. Zřejmě většina z nich i v dobré víře, že dělají záslužnou věc pro tuto zemi. Neuvědomují si však, že jsou jen ovečkami těch úderníků, umělců a jiných mluvících hlav na pódiu – které jsou zase loutkami, ať už vědomými, nebo nevědomými, někoho dalšího. A většina těchto mluvících hlav by tam stála za každého režimu a za každého režimu by mluvila tak, jak je to žádoucí. Ať už z prospěchu, nebo z nevědomosti.

Anketa

Přejete úspěch hnutí Milion chviliek pro demokracii?

Přeji

10%

Nepřeji

90% hlasovalo: 25015 lidí

Měl by Andrej Babiš jít do debaty s Mikulášem Minářem tak, jak vůdce demonstrantů požaduje?

Nevidím k tomu nejmenší důvod. Už jenom přistoupení na tento požadavek by bylo prvním krokem k Andrejově možné prohře. Jak se říká, orel much nelapá. A tihle aktivisti ani diskutovat nechtějí, byť se tím zaklínají. Chtějí se zviditelnit, dostat úkolu svých chleboďárců.

Projekt Milion chviliek pro demokracii je dílem tří mladých mužů, Mikuláše Mináře, Benjamina Rolla a Jiřího-Jakuba Zévla, které spojuje studium humanitních oborů na Univerzitě Karlově. Říká nám to něco? Proč mladí, kteří dnes brojí proti systému, ať už jde o dotace Andreje Babiše, klimatické problémy, či rovnost pohlaví, pocházejí tak často z poslucháren humanitních oborů na univerzitách?

Oni ale vůbec nebojují proti systému. Sice se tak tváří, prezentují a možná si to i myslí, ale naopak bojují za systém, který je v těch humanitních často pseudooborech stvořil. Čest výjimkám. Ale povětšinou tito lidé studují v reálném životě neuplatnitelné obory. A aby mohli smysl těchto oborů obhájit a měli vůbec nějaké uplatnění, zakládají další neziskovky, nebo se do již zavedených houfně krácejí. A vzhledem k tomu, že jim tento systém dovoluje parazitovat na ostatních daňových poplatnících, od nichž jim stát peníze přerozděluje, tak toho čile využívají.

Pirátské europoslanci v tomto týdnu posílili evropskou frakci Zelených. O jaký vzkaz voličům jde? Byli oklamáni? Co mají Piráti se zelenou politikou společného?

Piráti od začátku klamou rameny a řada lidí už jim to snad začíná prokoukávat. Jde jen o logické doznání toho, že Piráti mají svým názorem velmi blízko levicovým extremistům ze Zelených. Ale doposud za sebou měli velkou podporu médií, včetně těch veřejnoprávních, takže se mohli ukazovat v lepším světle. Uvidíme, jak to bude pokračovat.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=202056-kdyby-babis-rezignoval--pak-by-chteli-konec-zemana-i-nove-volby.-a-v-tech...-publicista-vyoral-resil-podivne-pocty-%E2%80%9Echvilkaru-quot-.html>

Kdyby Babiš rezignoval? Pak by chtěli konec Zemana i nové volby. A v těch... Publicista Vyoral řešil podivné počty „chvilkařů“

7.6.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

Marek Korejs

PÁTEČNÍ ZÚČTOVÁNÍ TOMÁŠE VYORALA „Chtějte taky po soudruzích povětšinou z humanitních pseudooborů **fakult sociálních věd** – nejlépe z UK – matematiku a střizlivý odhad,“ říká publicista Tomáš Vyoral v reakci na dohady o počtu účastníků demonstrace na Václavském náměstí. Organizátoři totiž mluví o skoro dvojnásobném čísle, než jaké zaznamenala policie. Vyoral se nicméně domnívá, že na Letné 23. 6. může být demonstrantů ještě více. „Bude-li hezky, zapějí-li na Letné někteří z řečníků své uvědomělé písně, začnou-li Bambiliony chvílek proti demokracii více letáčkovat na školách nebo svážet studenty autobusy i z jiných měst,“ vyjmenovává Vyoral možné faktory. Srovnání dnešních demonstrací s listopadem 1989 odmítá, stejně jako to, že by měl Mikuláš Minář mít nárok na debatu s Andrejem Babišem.

Sledoval jste úterní demonstraci na Václavském náměstí? Potěšilo vás na ní něco?

Nijak zvlášť. Je to pořád stejný kafemlýnek. Takže aniž bych to sledoval, dokážu průběh docela dobře odhadnout. Babiš, Zeman, liberální demokracie, Babiš, Zeman, Brusel. Když budu volně citovat Kodeta z Pelíšků: pořád ty stejný ksichty, pořád ti stejní... darebáci.

Poslanec TOP 09 Miroslav Kalousek počastoval u příležitosti demonstrací premiéra Andreje Babiše označením „lupič evropských peněz“. Jde o pravdivé pojmenování?

Pokud vím, zatím Andreji Babišovi, respektive Agrofertu, nebylo nic dokázáno. Lupič peněz daňových poplatníků členských států je především samotná EU a její politbyro. Ta stojí i na prvopočátku tohoto možného „lupičství“. Nemusím být ekonomický génius, abych si spočítal, že v rámci přerozdělování dotací se z peněz vybraných od daňových poplatníků skrze ten celý byrokratický moloch přerozdělí část, ne-li zlomek. Nemusím být génius, abych viděl, jaký manévrovací prostor ony dotace nabízejí pro korupci nebo vydírání. Další věc je, kolik berou aparátčící a byrokrati v Bruselu za to, že budoují „naše světlé zítřky“. Nezávidím jim to, chraň bůh, ale to by museli odvádět smysluplnou a prospěšnou práci, ne jen parazitovat na vlastních spoluobčanech.

Organizátoři demonstrace odhadují počet účastníků na 120 tisíc. Mohou být s výsledkem demonstrace spokojeni?

Organizátoři z Milionu chvílek proti demokracii budou odhadovat vždycky počet účastníků tak, jak se jim to hodí. Četl jsem zrovna na vašem serveru, že policie odhadovala počet účastníků na tuším 70 tisíc. Docela slušná odchylka, nemyslíte? Chtějte taky po soudruzích povětšinou z humanitních pseudooborů **fakult sociálních věd** – nejlépe z UK – matematiku a střizlivý odhad. Zajímavé, že o policejním odhadu jsem už informace nikde tak výrazně nezaznamenal, všude se etablovaná média rozplývala nad 120 tisíci a největší polistopadovou demonstrací. Nevím, zda mohou být spokojeni s výsledkem demonstrace, ten jako takový nikde příliš nepocitují, ale s počtem účastníků, uvědomělých mluvčích z kulturní a neziskové fronty a mediálním pokrytím – neboli PR – zřejmě spokojeni být mohou.

Není trochu škoda, že se nyní řeší 450 milionů z dotací, ale éterem tak trochu proplula zpráva o schodku rozpočtu ve výši 51 miliard?

Škoda to je. Z mého pohledu další ilustrace uvažování lidí a médií, kteří mají rudo před očima, když spatří písmena poskládaná do slova Babiš. Nechci se Andreje Babiše příliš zastávat, ale pokud jde o tuhle inkriminovanou dotaci, tak nerozumím, že se nikdo neptá na několik základních věcí. A třeba se na ně někdo ptal, třeba i někdo odpovídal, ale já to nezaznamenal.

Zaprvé, pokud vůbec – tak proč by měla vrátet peníze Česká republika? Proč ne přímo Agrofert? Zadruhé, co úředníci a „schvalovatelé“, kteří Agrofertu peníze přiklepli? Zatřetí, nejde o další důkaz, že dotace jsou nejen neefektivním, ale vysoce korupčním prostředkem a prostředkem k následnému vydírání? Začtvrté, předběžný audit Evropské unie? To aby měl Babiš ještě možnost udělat nějaké ústupky politbyru z EU tak, aby finální audit už byl v pořádku?

A ač vím, že EU se v určitých kruzích u nás nezpochybňuje, tak vzhledem k jejímu arogantnímu chování k Velké Británii, Maďarsku, Polsku nebo Itálii věřím nezávislost jejich auditorů asi tak, jak bych to věřil soudruhům v Sovětském svazu.

Jak podle vás celou situaci zvládá Andrej Babiš? Připustil, že mu demonstrace vadí. Rovněž jeho veřejná vystoupení dávají tušit, že úplně v klidu není.

Z mého pohledu to Andrej Babiš zatím relativně zvládá. Úplně v klidu by asi nebyl nikdo, kdyby proti němu každou chvíli v Praze protestovaly tisíce lidí a řada novinářů a politiků nad tím takřka onanovala. Ale nezapomínejme, že Andrej už zvládl jiné šlamastyky a on ani jeho marketeři nejsou žádná béčka.

Další zastávkou má být Letná, protože demonstrujícím už je Václavské náměstí malé. Jak velké účasti podle vás mohou dosáhnout? A je skutečně možné, že masové demonstrace donutí Andreje Babiše k rezignaci? Má být demonstrace na Letenské pláni jakousi připomínkou roku 1989?

Jak velké účasti mohou dosáhnout, netuším. Ale bude-li hezky, zapějí-li na Letné někteří z řečníků své uvědomělé písně, začnou-li Bambiliony chvílek proti demokracii více letáčkovat na školách nebo svážit studenty autobusy i z jiných měst – mimochodem něco podobného jsem od dvou mladých lidí zaslechl tento týden ve vlaku – pak jejich počty mohou ještě trochu narůst. Možné je všechno. I to, že masové demonstrace Andreje donutí rezignovat, ale nemyslím si to. A vzhledem k naší demokracii bych si to ani nepřál. Ostatně mám za to, že i kdyby rezignoval, tak si aktivisti pořadatelé najdou další námět pro své tajtrlíkování – navážou třeba s požadavky na odstoupení Miloše Zemana, nebo s požadavky na předčasné volby. Pokud by byli demonstrující neziskovky a síly za nimi stojící stejně jako opoziční politici natolik hloupí, že by tlačily na předčasné volby, pak by jim možná z výsledku přecházel zrak.

Na rozdíl od nich se totiž pohybují ve vícero názorových bublinách v Praze i na Moravě a čím dál více lidí, kteří sice Babiše nevolí a nijak ho nemusí, jsou v tomto ohledu spíše za ním, protože proklamací a mesiášství na náměstích už mají plné zuby. A ve volbách zatím nerozhoduje ječící menšina, ale mlčící většina. Díky bohu – bez ohledu na to, jak rozhodne.

Je vlastně namístě srovnání s listopadem 1989?

Srovnání je dle mého zcela mimo mísu. To je opět jen přehnaná demagogická symbolika. V roce 1989 byly demonstrace protirežimní, kdežto teď jsou prorežimní. Ale ne za demokracii, kterou se zaklínají, ale za Brusel. Určitou souvislost snad vidím v tom, že lidi jsou opět hnáni do ulic pod určitou záminkou, přičemž důvod není v tomto případě tak jasný, jak se může zdát. Taky mám pocit, že řada demonstrujících, si právě ten 17. listopad tímto kompenzuje. Jistě mají pocit příjemného mrazení v zádech, když v tom obrovském davu skandují hesla proti demonizovanému premiérovi této země. Zřejmě většina z nich i v dobré víře, že dělají záslužnou věc pro tuto zemi. Neuvědomují si však, že jsou jen ovečkami těch úderníků, umělců a jiných mluvících hlav na pódiu – které jsou zase loutkami, ať už vědomými, nebo nevědomými, někoho dalšího. A většina těchto mluvících hlav by tam stála za každého režimu a za každého režimu by mluvila tak, jak je to žádoucí. Ať už z prospěchu, nebo z nevědomosti.

Měl by Andrej Babiš jít do debaty s Mikulášem Minářem tak, jak vůdce demonstrantů požaduje?

Nevidím k tomu nejmenší důvod. Už jenom přistoupení na tento požadavek by bylo prvním krokem k Andrejově možné prohře. Jak se říká, orel much nelapá. A tihle aktivisti ani diskutovat nechtějí, byť se tím zaklínají. Chtějí se zviditelnit, dostat úkolu svých chleboďárců.

Projekt Milion chviliek pro demokracii je dílem tří mladých mužů, Mikuláše Mináře, Benjamina Rolla a Jiřího-Jakuba Zévla, které spojuje studium humanitních oborů na Univerzitě Karlově. Říká nám to něco? Proč mladí, kteří dnes brojí proti systému, ať už jde o dotace Andreje Babiše, klimatické problémy, či rovnost pohlaví, pocházejí tak často z poslucháren humanitních oborů na univerzitách?

Oni ale vůbec nebojují proti systému. Sice se tak tváří, prezentují a možná si to i myslí, ale naopak bojují za systém, který je v těch humanitních často pseudooborech stvořil. Čest výjimkám. Ale povětšinou tito lidé studují v reálném životě neuplatnitelné obory. A aby mohli smysl těchto oborů obhájit a měli vůbec nějaké uplatnění, zakládají další neziskovky, nebo se do již zavedených houfně krácejí. A vzhledem k tomu, že jim tento systém dovoluje parazitovat na ostatních daňových poplatnících, od nichž jim stát peníze přerozděluje, tak toho čile využívají.

Pirátské europoslanci v tomto týdnu posílili evropskou frakci Zelených. O jaký vzkaz voličům jde? Byli oklamáni? Co mají Piráti se zelenou politikou společného?

Piráti od začátku klamou rameny a řada lidí už jim to snad začíná prokoukávat. Jde jen o logické doznání toho, že Piráti mají svým názorem velmi blízko levicovým extremistům ze Zelených. Ale doposud za sebou měli velkou podporu médií, včetně těch veřejnoprávních, takže se mohli ukazovat v lepším světle. Uvidíme, jak to bude pokračovat.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Kdyby-Babis-rezignoval-Pak-by-chteli-konec-Zemana-i-nove-volby-A-v-tech-Publicista-Vyoral-resil-podivne-pocty-chvilkaru-584549?utm_source=nm&utm_medium=xml

Kdyby Babiš rezignoval? Pak by chtěli konec Zemana i nové volby. A v těch... Publicista Vyoral řešil podivné počty „chvilkařů“

7.6.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

Tomáše Vyoral, komentátor Tomáš Vyoral

PÁTEČNÍ ZÚČTOVÁNÍ TOMÁŠE VYORALA „Chtějte taky po soudruzích povětšinou z humanitních pseudooborů **fakult sociálních věd** – nejlépe z UK – matematiku a střízlivý odhad,“ říká publicista Tomáš Vyoral v reakci na dohady o počtu účastníků demonstrace na Václavském náměstí. Organizátoři totiž mluví o skoro dvojnásobném čísle, než jaké zaznamenala policie. Vyoral se nicméně domnívá, že na Letné 23. 6. může být demonstrantů ještě více. „Bude-li hezky, zapějí-li na Letné někteří z řečníků své uvědomělé písně, začnou-li Bambiliony chviliek proti demokracii více letáčkovat na školách nebo svážet studenty autobusy i z jiných měst,“ vyjmenovává Vyoral možné faktory. Srovnání dnešních demonstrací s listopadem 1989 odmítá, stejně jako to, že by měl Mikuláš Minář mít nárok na debatu s Andrejem Babišem.

Sledoval jste úterní demonstraci na Václavském náměstí? Potěšilo vás na ní něco?

Nijak zvlášť. Je to pořád stejný kafemlýnek. Takže aniž bych to sledoval, dokážu průběh docela dobře odhadnout. Babiš, Zeman, liberální demokracie, Babiš, Zeman, Brusel. Když budu volně citovat Kodeta z Pelíšků: pořád ty stejný ksichty, pořád ti stejní... darebáci.

Poslanec TOP 09 Miroslav Kalousek počastoval u příležitosti demonstrací premiéra Andreje Babiše označením „lupič evropských peněz“. Jde o pravdivé pojmenování?

Pokud vím, zatím Andreji Babišovi, respektive Agrofertu, nebylo nic dokázáno. Lupič peněz daňových poplatníků členských států je především samotná EU a její politbyro. Ta stojí i na prvopočátku tohoto možného „lupičství“. Nemusím být ekonomický génius, abych si spočítal, že v rámci přerozdělování dotací se z peněz vybraných od daňových poplatníků skrze ten celý byrokratický moloch přerozdělí část, ne-li zlomek. Nemusím být génius, abych viděl, jaký manévrovací prostor ony dotace nabízejí pro korupci nebo vydírání. Další věc je,

kolik berou aparátčící a byrokrati v Bruselu za to, že budují „naše světlé zítřky“. Nezávidím jim to, chraň bůh, ale to by museli odvádět smysluplnou a prospěšnou práci, ne jen parazitovat na vlastních spoluobčanech.

Organizátoři demonstrace odhadují počet účastníků na 120 tisíc. Mohou být s výsledkem demonstrace spokojeni?

Organizátoři z Milionu chviliek proti demokracii budou odhadovat vždycky počet účastníků tak, jak se jim to hodí. Četl jsem zrovna na vašem serveru, že policie odhadovala počet účastníků na tuším 70 tisíc. Docela slušná odchylka, nemyslíte? Chtějte taky po soudruzích povětšinou z humanitních pseudooborů **fakult sociálních věd** – nejlépe z UK – matematiku a střizlivý odhad. Zajímavé, že o policejním odhadu jsem už informace nikde tak výrazně nezaznamenal, všude se etablovaná média rozplývala nad 120 tisíci a největší polistopadovou demonstrací. Nevím, zda mohou být spokojeni s výsledkem demonstrace, ten jako takový nikde příliš nepocitují, ale s počtem účastníků, uvědomělých mluvčích z kulturní a neziskové fronty a mediálním pokrytím – neboli PR – zřejmě spokojeni být mohou.

Není trochu škoda, že se nyní řeší 450 milionů z dotací, ale éterem tak trochu proplula zpráva o schodku rozpočtu ve výši 51 miliard?

Škoda to je. Z mého pohledu další ilustrace uvažování lidí a médií, kteří mají rudo před očima, když spatří písmena poskládaná do slova Babiš. Nechci se Andreje Babiše příliš zastávat, ale pokud jde o tuhle inkriminovanou dotaci, tak nerozumím, že se nikdo neptá na několik základních věcí. A třeba se na ně někdo ptal, třeba i někdo odpovídal, ale já to nezaznamenal.

Zapravé, pokud vůbec – tak proč by měla vracet peníze Česká republika? Proč ne přímo Agrofert? Zadruhé, co úředníci a „schvalovatelé“, kteří Agrofertu peníze přiklepli? Zatřetí, nejde o další důkaz, že dotace jsou nejen neefektivním, ale vysoce korupčním prostředkem a prostředkem k následnému vydírání? Začtvrté, předběžný audit Evropské unie? To aby měl Babiš ještě možnost udělat nějaké ústupky politbyru z EU tak, aby finální audit už byl v pořádku?

A ač vím, že EU se v určitých kruzích u nás nezpochybňuje, tak vzhledem k jejímu arogantnímu chování k Velké Británii, Maďarsku, Polsku nebo Itálii věřím nezávislost jejich auditorů asi tak, jak bych to věřil soudruhům v Sovětském svazu.

Jak podle vás celou situaci zvládá Andrej Babiš? Připustil, že mu demonstrace vadí. Rovněž jeho veřejná vystoupení dávají tušit, že úplně v klidu není.

Z mého pohledu to Andrej Babiš zatím relativně zvládá. Úplně v klidu by asi nebyl nikdo, kdyby proti němu každou chvíli v Praze protestovaly tisíce lidí a řada novinářů a politiků nad tím takřka onanovala. Ale nezapomínejme, že Andrej už zvládl jiné šlamastyky a on ani jeho marketeři nejsou žádná běčka.

Další zastávkou má být Letná, protože demonstrujícím už je Václavské náměstí malé. Jak velké účasti podle vás mohou dosáhnout? A je skutečně možné, že masové demonstrace donutí Andreje Babiše k rezignaci? Má být demonstrace na Letenské pláni jakousi připomínkou roku 1989?

Jak velké účasti mohou dosáhnout, netuším. Ale bude-li hezky, zapějí-li na Letné někteří z řečníků své uvědomělé písně, začnou-li Bambiliony chviliek proti demokracii více letáčkovat na školách nebo svážit studenty autobusy i z jiných měst – mimochodem něco podobného jsem od dvou mladých lidí zaslechl tento týden ve vlaku – pak jejich počty mohou ještě trochu narůst. Možné je všechno. I to, že masové demonstrace Andreje donutí rezignovat, ale nemyslím si to. A vzhledem k naší demokracii bych si to ani nepřál. Ostatně mám za to, že i kdyby rezignoval, tak si aktivisti pořadatelé najdou další námět pro své tajrlíkování – navážou třeba s požadavky na odstoupení Miloše Zemana, nebo s požadavky na předčasné volby. Pokud by byli demonstrující neziskovky a síly za nimi stojící stejně jako opoziční politici natolik hloupí, že by tlačily na předčasné volby, pak by jim možná z výsledku přecházel zrak.

Na rozdíl od nich se totiž pohybují ve vícero názorových bublinách v Praze i na Moravě a čím dál více lidí, kteří sice Babiše nevolí a nijak ho nemusí, jsou v tomto ohledu spíše za ním, protože proklamací a mesiášství na náměstích už mají plné zuby. A ve volbách zatím nerozhoduje ječící menšina, ale mlčící většina. Díky bohu – bez ohledu na to, jak rozhodne.

Je vlastně namístě srovnání s listopadem 1989?

Srovnání je dle mého zcela mimo mísu. To je opět jen přehnaná demagogická symbolika. V roce 1989 byly demonstrace protirežimní, kdežto teď jsou prorežimní. Ale ne za demokracii, kterou se zaklínají, ale za Brusel. Určitou souvislost snad vidím v tom, že lidi jsou opět hnáni do ulic pod určitou záminkou, přičemž důvod není v tomto případě tak jasný, jak se může zdát. Taky mám pocit, že řada demonstrujících, si právě ten 17. listopad tímto kompenzuje. Jistě mají pocit příjemného mrazení v zádech, když v tom obrovském davu skandují hesla proti démonizovanému premiérovi této země. Zřejmě většina z nich i v dobré víře, že dělají záslužnou věc pro tuto zemi. Neuvědomují si však, že jsou jen ovečkami těch úderníků, umělců a jiných mluvčích hlav na pódiu – které jsou zase loutkami, ať už vědomými, nebo nevědomými, někoho dalšího. A většina těchto mluvčích hlav by tam stála za každého režimu a za každého režimu by mluvila tak, jak je to žádoucí. Ať už z prospěchu, nebo z nevědomosti.

Měl by Andrej Babiš jít do debaty s Mikulášem Minářem tak, jak vůdce demonstrantů požaduje?

Nevidím k tomu nejmenší důvod. Už jenom přistoupení na tento požadavek by bylo prvním krokem k Andrejově možné prohře. Jak se říká, orel much nelapá. A tihle aktivisti ani diskutovat nechtějí, byť se tím zaklínají. Chtějí se zviditelnit, dostat úkolu svých chleboďárců.

Projekt Milion chvilek pro demokracii je dílem tří mladých mužů, Mikuláše Mináře, Benjamina Rolla a Jiřího-Jakuba Zévla, které spojuje studium humanitních oborů na Univerzitě Karlově. Říká nám to něco? Proč mladí, kteří dnes brojí proti systému, ať už jde o dotace Andreje Babiše, klimatické problémy, či rovnost pohlaví, pocházejí tak často z poslucháren humanitních oborů na univerzitách?

Oni ale vůbec nebojují proti systému. Sice se tak tváří, prezentují a možná si to i myslí, ale naopak bojují za systém, který je v těch humanitních často pseudooborech stvořil. Čest výjimkám. Ale povětšinou tito lidé studují v reálném životě neuplatnitelné obory. A aby mohli smysl těchto oborů obhájit a měli vůbec nějaké uplatnění, zakládají další neziskovky, nebo se do již zavedených houfně krácejí. A vzhledem k tomu, že jim tento systém dovoluje parazitovat na ostatních daňových poplatnících, od nichž jim stát peníze přerozděluje, tak toho čile využívají.

Pirátští europoslanci v tomto týdnu posílili evropskou frakci Zelených. O jaký vzkaz voličům jde? Byli oklamáni? Co mají Piráti se zelenou politikou společného?

Piráti od začátku klamou rameny a řada lidí už jim to snad začíná prokoukávat. Jde jen o logické doznání toho, že Piráti mají svým názorem velmi blízko levicovým extremistům ze Zelených. Ale doposud za sebou měli velkou podporu médií, včetně těch veřejnoprávních, takže se mohli ukazovat v lepším světle. Uvidíme, jak to bude pokračovat.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Archiv Tomáše Vyoral
Popisek: Komentátor Tomáš Vyoral.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Kdyby-Babis-rezignoval-Pak-by-chteli-konec-Zemana-i-nove-volby-A-v-tech-Publicista-Vyoral-resil-podivne-pocty-chvilkaru-584549>

Pohled na masivní protesty

7.6.2019 ČT 24 str. 06 22:00 Události, komentáře

Světlana WITOWSKÁ, moderátorka

Demonstrace proti premiérovi a ministryni spravedlnosti z posledních týdnů patří mezi největší protesty v zemi od roku 1989. Na zatím poslední, v pořadí 6. akci lidí tenhle týden zaplnili Václavské náměstí v Praze. Za 14 dnů se chtějí sejít už na Letné. Se svými požadavky ale zatím neuspěli.

/ Ukázka /

Mikuláš MINÁŘ, organizátor protestů, předseda spolku Milion chvilek pro demokracii, /4. 6. 2019/

Vadí nám i to, že premiér dělá kromě politiky i miliardový byznys, přičemž jím ovládané firmy neoprávněně inkasují stamilionové dotace i z kapes všech českých občanů.

Andrej BABIŠ, premiér /ANO/, předseda hnutí /ANO/, /5. 6. 2019/

Pokud ty lidi řvou na náměstí, že jsem lhář, podvodník, zloděj, demonstrují proti lžím. To, co oni říkají, není pravda.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Ve studiu Ondřej Císař ze Sociologického ústavu Akademie věd České republiky. Dobrý večer.

Ondřej CÍSAŘ, **Fakulta sociálních věd** UK, Sociologický ústav AV ČR

Dobrý večer.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A Bohumil Pečinka, komentátor Reflexu. Dobrý večer.

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

Dobrý večer.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Pánové, protestní akce mají prozatím co do počtu demonstrantů opravdu rostoucí trend. Ovšem můžou mít nějaký konkrétní dopad, pane Císaři?

Ondřej CÍSAŘ, **Fakulta sociálních věd** UK, Sociologický ústav AV ČR

Tak, pokud se ptáte na ten zamýšlený dopad, to jestli to může vést k tomu.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Politický.

Ondřej CÍSAŘ, **Fakulta sociálních věd** UK, Sociologický ústav AV ČR

Že se něco změní na úrovni vlády, tak to je příliš brzy říci, bude záviset na spoustě dalších faktorů. Ty protesty jsou v celé té situaci pouze jedním z těch faktorů, byť si myslím, že stále důležitějším. Ale nějaký efekt už tady vidíme, vidíme efekt například ve formě reakcí ministerského předsedy, který ztratil kontrolu minimálně v té situaci, kterou jste nyní ukazovali a pokud se nepletu, tak včera pan Hamáček v rozhovoru do médií řekl, že vlastně i díky těm demonstracím je nyní ta situace v justici stabilizovaná, takže nemusíme čekat žádné velké zvraty. Tak. Tak.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Pane Pečinko, souhlasíte?

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

Tak ta demonstrace byla úspěšná minimálně už v tom, že ten tlak veřejnosti a reakce ministryně spravedlnosti i premiéra vlastně znemožňují dělat nějaké významnější změny v justičním systému, dělat překotné reformy. Je tam nějaký závazek, že se bude připravovat ta reforma, ale přijme ji až nová vláda a podobně, takže zatím to hnutí je úspěšné. Tam jsou takové proměnné, se kterými se nedá předem počítat. Například tahle ta demonstrace byla, její obsah hlavní a její etos byl nebo tahle demonstrace získala nový etos tím, tou zprávou Evropské komise, kterou nikdo ještě před 14 dny nečekal, že přijde. Takže je tam spousta proměnných, my nevíme, jestli padne, nebo nepadne v dohledné době obžaloba na Andreje Babiše, takže ta dynamika může dále narůstat.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Ale některé z těch věcí přeci jenom, ale některé z těch věcí jsou přeci jenom doteď známé, ať už se podíváme na kauzu Čapího hnízda, případně už vámi zmiňovanou obžalobu premiéra Andreje Babiše, nad kterou se stále ještě vznáší otazník. To všechno lidé věděli, ale i tak v evropských volbách hnutí ANO vyhrálo.

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

No, samozřejmě, protože ono má svůj silný elektorát, Andreji Babišovi se podařilo vytvořit to, co nikomu v Evropě, teď budu trochu mluvit ve zkratce, ale stranu seniorů, která je velmi semknutá, velmi navázaná na státní

rozpočet a on ten státní rozpočet, on má ministerstvo financí, on je premiér a dokáže velice dobře s touto skupinou komunikovat a komunikovat jejich jazykem. Takže to je zase, myslím, jiná věc. Podstatné je, že.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Mně spíše šlo o to, zda by přece jenom, někdo vyhrál, volby rozhodly, proč je nerespektovat?

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

No, to určitě, ale jsou tam nové proměnné. Když si vezmete demonstrace hnutí Milion chviliek pro demokracii, tak vždycky, vždycky tam byla akcelerace po nějaké věci typu. Před rokem prohlásil Úřad pro vyšetřování podvodů OLAF, že došlo k podvodu v Čapím, ve věci Čapí hnízdo. Čili získalo to větší legitimitu, byla demonstrace. Nějak rozhodl slovenský Ústavní soud ve věci agendy Andreje Babiše a tak dále. Takže, takže ty, je tam několik proměnných, které vždycky naskakují a, a Andrej Babiš, na něho se lepší jeden skandál za druhým. A bez těch jeho skandálů z poslední doby by, myslím, že tohle to hnutí mírně, mírně opadlo, protože opravdu ministryně spravedlnosti v podstatě slíbila všechny, všechny ty ústupky nějak přislíbila.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Pane Císaři, existuje nějaká kritická masa společnosti, která dokáže změnit politické dění v zemi?

Ondřej CÍSAŘ, **Fakulta sociálních věd** UK, Sociologický ústav AV ČR

Tak dnes se mluví o tom pravidle 3,5 %, ale i na základě našich výzkumů bych řekl, že vždycky záleží na tom konkrétním kontextu a že takové jednoduché mechanické pravidlo, které by mohlo být aplikováno ve všech zemích v různých časových obdobích, jednoduše neexistuje. I ty příklady, které se uvádí pro doklad té funkčnosti toho pravidla 3,5 % populace, se týkají spíše nedemokratických režimů a autoritářských režimů. V téhle té situaci my se nenacházíme a proto si myslím, že jakoby ten samotný fakt toho, že by to byly například 3,5 % na Letné, tak automaticky nepovede k naplnění požadavků těch protestujících.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Dokážete vykreslit takový profil člověka, který právě tyto demonstrace navštěvuje? Protože přeci jenom já z těch obrázků a z názorů lidí vyzpovídaných nejenom na Václavském náměstí mám pocit, že je to opravdu průřez českou společností. Pane Pečinko, dokázal byste najít společného jmenovatele?

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

Určitě, ale když se vezmete, když si vezmete posledních, dejme tomu, 5 různých typů voleb, tak vidíte, že se to štěpí na, řekněme, Česko A a Česko B. A Česko A reprezentují, dejme tomu, ty vládní strany plus SPD a Česko, Česko B reprezentují dnešní opoziční, opoziční strany, které mají spíše základnu ve městech, jsou to více střední vrstvy, jsou to lidé v aktivním věku a mladí lidé. Kdežto to Česko A, které je dnes u moci, reprezentuje spíš venkov, lidi nad 50 let a důchodového věku. Jsou tam určité charakteristiky, čili tyhle ty dvě skupiny jsou, stále více se, jsou více semknuté a, a Česko A, Česko B se spolu dnes, dnes soupeří, takže máte pravdu, že tam na těch demonstracích bylo spíš to Česko B a má určité charakteristiky, je mladší, je vzdělanější a bydlí ve městech.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Pane Císaři?

Ondřej CÍSAŘ, **Fakulta sociálních věd** UK, Sociologický ústav AV ČR

To se takhle obecně říká, to je pravda, ale jakoby nějaká přesná informace o tom, jak vypadá profil těch demonstrantů k dispozici není a úplně se o něm spekulovat nedá. To bych riskoval ztrátu svých akademických hodnot. Ale předtím, než jsem šel do vysílání, tak jsem se díval na tu petici a tam lidé uvádějí své profese. A podle těch profesí, neměl jsem čas to nějakým způsobem kvantifikovat, takhle jsem to projel okonometricky, jak říkáme v sociologii někdy, když to neděláme tak, jak to máme dělat, ale podle těch profesí to vypadá, že je tam

skutečně zastoupeno, je tam zastoupena široká škála občanů. Jsou tam studenti, jsou tam důchodci, jsou tam manuálně pracující, jsou tam umělci, jsou tam vysokoškolští pedagogové. To naznačuje taky anketa, kterou dělal, je to jenom anketa, ta nevypovídá, není reprezentativní, ale i anketa, kterou dělal Český rozhlas právě na té demonstraci na Václavském náměstí, 130 hlasů, tam taky bylo vidět, že vlastně jakoby ta škála těch lidí je tam širší. Ono to není úplně kontraintuitivní, protože ANO sice vyhrálo volby, ale ANO dostalo 30 % hlasů v těch volbách, to znamená 70 % těch voličů volilo někoho jiného a ty strany, které byly voleny, tak byly voleny různými lidmi. Mladí volili Piráty, staří volili zase někoho jiného, to znamená, že tady z těchto lidí pravděpodobně se taky rekrutují ti účastníci těch demonstrací.

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

Ale nemusí tady kolega ztrácet akademické hodnosti, stačí se podívat na volební geografii. Opravdu vzít si posledních 5 voleb a vidět, kde jsou bašty toho Česka A, kde jsou bašty SPD, komunistů a hnutí ANO, které převzalo hlasy bývalé sociální demokracie. Tam jsou vidět, že je to oblast bývalých Sudet, sever Čech, sever Moravy a jsou tam určité charakteristiky těch lidí.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Dobře, pojďme ještě k potenciálu těchto shromáždění. My samozřejmě víme, co bude dál. Další protest se odehraje 23. 6. tentokrát už na Letné. Ovšem věříte, že to bude s ještě větší intenzitou, že to bude s narůstajícím trendem? Přeci jenom před námi jsou prázdniny, doba dovolených, doba volna. Myslíte si, že bude třeba ubírat tento protest na intenzitě? Pane Pečinko.

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

Já myslím, že to bude vrchol. Ale otázka je, co bude po Letné.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

23. 6., že bude vrchol.

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

Ano. 23. 6. a pak se, pak se ukáže, ale.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A potom a na to se ptám právě.

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

Ale říkám, kolem Andreje Babiše se může objevit tolik nových věcí, že dostane to zase další dynamiku. Ale kdybych předpokládal, že se nic neobjeví, tak myslím, že to bude vrchol a že před hnutím Milion chviliek a vůbec, ono nejde už jenom o Milion chviliek, tady jestliže se aktivně hlásí k tomuhle protestu 1 500 obcí, tak oni už mají za ten rok a půl velmi aktivní síť, která začíná se podobat nebo ukazovat, že je to takový předobraz nějakého politického hnutí nebo politické strany. A teď jde o to, jakým směrem se po té Letné vyjdou. Jestli začnou víc komunikovat s touto svou sítí, udělají nějaké shromáždění nebo v uvozovkách sjezd a začne, začnou se více profilovat jako například politická strana nebo politické hnutí a nebo.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

No, zatím nemají politické ambice.

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

Nebo. Uvidíme, uvidíme. Protože oni, to hnutí vzniklo vlastně v posledním půl roce, protože přece jenom minulý rok to byla ještě víceméně záležitost velkých měst, ale ta dynamika, s jakou se přihlašují i menší obce, je hodně zajímavá a vzniká tam něco jako jejich členská základna nebo její předobraz.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Pane Císaři, myslíte si, že je zde jistá podobnost v roce 1999, kdy se hojně demonstrovalo proti opoziční smlouvě Děkujeme, odejděte? Také to začalo s velkou razancí a postupně vyšla tato iniciativa do ztracena.

Ondřej CÍSAŘ, **Fakulta sociálních věd** UK, Sociologický ústav AV ČR

Tak ta analogie se tady nabízí. Ta iniciativa Děkujeme, odejděte byla ale mnohem kratší, to byla taková jakoby epizodická mobilizace, která byla taky velká, bylo naplněno téměř Václavské náměstí, ale šlo to brzy do ztracena. Tady se daří těm organizátorům jakoby držet, držet tu dynamiku a na každé další akci je těch lidí více a více. A díky tomu to minimálně nyní vyvolává nějaký dojem toho, že to má větší možnosti a větší potenciál, než mělo Děkujeme, odejděte. Taky tady je ta základna, o které mluvil pan Pečinka, vlastně tady se pracuje na více úrovních. To Děkujeme, odejděte byla taková jakoby hodně pražská věc, byť byly taky demonstrace i na jiných místech, ale tady tahle ta jakoby síť a základna organizační tam chyběla.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Ještě poslední záležitost, prosím o odpověď od vás obou, byť jsme se shodli na tom, že teď je to s velkým otazníkem, jak se protesty budou odvíjet. Myslíte si, že toho může někdo využít? Ať už nová politická strana nebo případně nějaká zavedená?

Ondřej CÍSAŘ, **Fakulta sociálních věd** UK, Sociologický ústav AV ČR

Tak to podle mě vytváří příležitost pro ty současné opoziční strany a teď závisí na tom, jakým způsobem jí budou schopni uchopit. To se mi zatím, to se mi zatím nezdá, že se úplně děje, ale ta příležitost tady určitě leží. Nejsem si úplně jist, že to má nějaký velký potenciál na novou politickou stranu, na nový politický subjekt, ale je pravda, že prostě po té prázdninové přestávce, kterou já bych taky čekal, se můžou dít věci znovu a trochu jinak.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Pane Pečinko?

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

To, že přijde hnutí, které vede pár studentů, na Václavské náměstí 120 nebo 100 tisíc lidí, tak svědčí o tom, že ty politické strany neumí v důležitých politických otázkách komunikovat s veřejností a v, čili lidé cítí jistý nedostatek a teď jde o to, kým to zaplní a jak to bude zaplněno.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

Děkuju vám, pánové, za návštěvu u nás ve studiu. Na shledanou.

Bohumil PEČINKA, komentátor, Reflex

Díky.

Ondřej CÍSAŘ, **Fakulta sociálních věd** UK, Sociologický ústav AV ČR

Díky, na shledanou.

Daniela PÍSAŘOVICOVÁ, moderátorka

A jak vidí nejenom dění v Česku zahraniční odborníci? Jednoho z nich se zeptal na konferenci GLOBSEC v Bratislavě náš slovenský zpravodaj Petr Obrovský. Odpovídal mu Timothy Garton Ash, profesor evropských studií z Oxfordské univerzity, který se specializuje právě na střední Evropu.

Petr OBROVSKÝ, zpravodaj ČT na Slovensku

Pane profesore, ve svém včerejším projevu jste zmínil 30. výročí pádu komunismu. Tento týden jsme v Praze viděli největší protivládní protesty od sametové revoluce. Jak to zapadá do vývoje po roce 1989?

Timothy Garton ASH, profesor evropských studií, Oxfordská univerzita

Po sametové revoluci v roce 89, kterou já jsem sledoval na místě s Václavem Havlem, následoval obrovský úspěch, ale nahromadilo se také spousta neúspěchů. Jasně to souvisí s hospodářským vývojem, s korupcí a myslím si, že je fantastické, že v současné době je tady veřejná mobilizace ke zlepšení demokracie v České republice.

Petr OBROVSKÝ, zpravodaj ČT na Slovensku

Čeká nás nyní nějaká další rozsáhlá změna?

Timothy Garton ASH, profesor evropských studií, Oxfordská univerzita

Ne, to je nesmysl. Pořád tady máme určitou demokracii, která je velice nedokonalá, ale to, co se děje, je, že lidé se teď snaží hledat způsob, jak napravit tuto demokracii, napravit věci, které se nepodařily, ale tohle nelze se stávajícími stranami, musí se mobilizovat celá společnost.

Petr OBROVSKÝ, zpravodaj ČT na Slovensku

Jak vnímáte vztah českého premiéra Andreje Babiše k Evropské unii? Na jedné straně se označuje za proevropského, na druhé straně mluví o útoku a neobjektivitě Evropské komise, když se jedná o jeho údajném střetu zájmů. Je to obvyklá politická strategie?

Timothy Garton ASH, profesor evropských studií, Oxfordská univerzita

Tak za prvé. Český premiér není nejhorší problém, který bychom měli v Evropské unii ve srovnání s Viktorem Orbánem nebo Matteem Salviniem. Za druhé. On se zcela mýlí v této věci. Evropské instituce se opravdu snaží postupovat rigorózně a konzistentně v tom, co dělají v takovýchle věcech a pokud něco, tak ony se k tomu stavějí spíše zdrženlivě než aktivisticky.

Petr OBROVSKÝ, zpravodaj ČT na Slovensku

Označil byste Andreje Babiše jako populistu?

Timothy Garton ASH, profesor evropských studií, Oxfordská univerzita

Ano.

Petr OBROVSKÝ, zpravodaj ČT na Slovensku

Proč?

Timothy Garton ASH, profesor evropských studií, Oxfordská univerzita

Je určitý styl politiky, ve kterém se řekne, já mám většinu a můžu si dělat, co chci, protože takto promluvil lid. Vyjadřuje se v jednoduchých primárních barvách. Tento typ rétoriky je, myslím, znakem populisty. Já myslím, že on je populist. A já chápu ty velké protesty také jako protesty proti tomuto typu politiky.

Petr OBROVSKÝ, zpravodaj ČT na Slovensku

Už jste zmiňoval Polsko a Maďarsko. Jak Andrej Babiš zapadá do těchto trendů ve střední a východní Evropě?

Timothy Garton ASH, profesor evropských studií, Oxfordská univerzita

Jedna velice důležitá věc je, že ono nejde jenom o střední a východní Evropu. Tyhle problémy jsou všude v Evropě. Za druhé Maďarsko je taková kategorie sama pro sebe. Já bych dokonce šel tak daleko, že bych řekl, že Maďarsko už není liberální demokracie, protože tam nejsou nezávislá polaristická média, která potřebujete k uspořádání spravedlivých voleb. V Polsku, v České republice se pořád před volbami bojuje. Ten výsledek je velice otevřený, pořád jsou dobré, možné dobré výsledky, jsou tam různé věci. A máme tady také velice povzbudivé známky z Bratislavy po zvolení prezidentky Čaputové.

Petr OBROVSKÝ, zpravodaj ČT na Slovensku

Zvolená slovenská prezidentka je velmi proevropská. Znamená to, že společná mentalita Visegrádských zemí se rozpadá?

Timothy Garton ASH, profesor evropských studií, Oxfordská univerzita

Já myslím, že ono není nic jako země Visegrád nebo Visegrádie, jsou obrovské rozdíly mezi těmihle zeměmi Visegrádu. Ale pokud něco, tak bych chtěl doufat, že po určitém populistickém období nastane období liberálnější, proevropské, prodemokratičtější a myslím, že to, co se stalo v Bratislavě dnes, se může stát v Praze i zítra.

Petr OBROVSKÝ, zpravodaj ČT na Slovensku

Poprosím vás o stručné hodnocení výsledku nedávných voleb do Evropského parlamentu. Oslabení tradiční lidovecké a socialistické frakce, posílení nacionalistů, ale ne takové, jak se očekávalo, k tomu rekordně vysoká účast. Co bude dál?

Timothy Garton ASH, profesor evropských studií, Oxfordská univerzita

Fragmentace a polarizace. Silný výsledek pro nacionalistické populisty napravo, ale na druhé straně pro Zelené a pro liberály. V důsledku toho bude stále složitější nalézt cestu vpřed, ale my potřebujeme nalézt cestu vpřed pro Evropskou unii, protože ta se nachází v krizi a nemůže pokračovat ve stávající podobě. Velice důležité budou 4 lidé, kteří dostanou ty 4 vrcholné funkce v institucích a to, jakým směrem unii povedou. Doufám, že to nebude jenom výsledek koňských handlů mezi jednotlivými stranami.

Petr OBROVSKÝ, zpravodaj ČT na Slovensku

Co budou největší výzvy pro Evropskou unii v následujících měsících a letech?

Timothy Garton ASH, profesor evropských studií, Oxfordská univerzita

Budou dvě. Za prvé. Vytvářet kvalitní pracovní místa ve velice složitém ekonomickém prostředí. To je klíč ke spoustě věcí. A za druhé. Klimatické změny, Čína, digitální revoluce, Rusko, všechny tyhle velké externí výzvy. A my potřebujeme Evropskou unii, která bude opravdu naplňovat přání lidí i jako jsou pracovní místa a nebo reakce na klimatické změny.

Petr OBROVSKÝ, zpravodaj ČT na Slovensku

Theresa Mayová dnes končí ve funkci lídryně konzervativců, o brexitu jste včera mluvil. Nastínil jste určitý scénář, ve kterém jste zmínil druhé referendum. Moje otázka je, bude velká Británie členem Evropské unie 1. listopadu?

Timothy Garton ASH, profesor evropských studií, Oxfordská univerzita

Ano.

Petr OBROVSKÝ, zpravodaj ČT na Slovensku

Proč si to myslíte?

Timothy Garton ASH, profesor evropských studií, Oxfordská univerzita

Protože premiér, který bude pro tvrdý brexit, se pokusí znovu vyjednat podmínky, selže docela správně, nastane velká politická krize na konci října v Británii a z této krize pravděpodobně dospějeme buď k novým volbám a nebo ke druhému referendu. Já doufám v druhé referendum. A v obou z těchto případů evropská sedmadvacítka poskytne prodloužení a to i dokonce Emmanuel Macron bude ochotný poskytnout prodloužení proto, aby Británie se mohla rozhodně politicky rozhodnout.

Sebevraždu studenta práv bude řešit akademický senát. „Státnice proběhla standardně,“ říká děkan

7.6.2019 seznamzpravy.cz str. 00 Domáci, Stalo se

Josef Mačí

Jeden ze studentů právnické fakulty spáchal po neúspěšných státnicích sebevraždu. K pochybení učitele ale nedošlo, říká děkan Kuklík. Potvrzují to i lidé z fakulty, se kterými Seznam mluvil, a také slova samotného studenta. Ten se po zkoušce svěřil učitelům a kamarádům.

Už jsou to tři týdny. Smutnou událost ale studenti ani zaměstnanci Právnické fakulty Univerzity Karlovy stále nevstřebali. V polovině května si vzal život jeden z jejich kolegů, který předtím neuspěl u státnic. Jako první o nešťastné události informoval Respekt.

Tragédii se bude věnovat příští týden zasedání akademického senátu. Očekává se nejen pietní vzpomínka, ale i bouřlivá diskuze o systému státnic a psychické náročnosti studia.

„Příčinnou souvislost sebevraždy studenta s jeho neúspěchem u státní zkoušky nelze prokázat. Nezanechal ani žádný dopis,“ říká děkan Jan Kuklík. „S ohledem na časovou souslednost je však nutné to brát jako pravděpodobnou variantu, respektive tento fakt mohl k tomuto tragickému kroku přispět,“ dodává v odpovědi pro Seznam.

Zmíněný student pátého ročníku skládal v květnu poslední část státnic. Ty se dělí do tří samostatných zkoušek – z ústavního, trestního a správního práva. První dvě zvládl na výbornou, ze třetí ale dostal nedostatečnou. Komise se pak usnesla, že jeho výkon na absolvování nestačil.

Učitel, který studenta od státnic vyhodil, nemá mezi posluchači fakulty příliš dobrou pověst. U zkoušek se mu studenti snaží vyhnout. Žádné selhání ale fakulta v jeho případě nikdy neřešila. Přesto ho děkan stáhl preventivně ze všech letních zkoušek. Nebude ani u podzimních státnic. Kuklík chce tímto způsobem situaci na fakultě uklidnit.

Jméno studenta i zkoušejícího se Seznam kvůli citlivosti případu rozhodl neuvádět.

„Průběh státní zkoušky jsem prošetřil a ze všech zatím dostupných informací nevyplývá, že by proběhla nestandardně nebo vůči zkoušenému nedůstojně,“ komentuje průběh státnic děkan Kuklík. Vychází přitom ze stanovisek členů komise, ale také svědectví o hodnocení zkoušky ze strany samotného studenta. Že si student na průběh státnic nestěžoval, potvrdili i lidé z fakulty, se kterými Seznam mluvil.

K tomu, aby byly zkoušky co nejspravedlivější, přispívá také způsob jejich hodnocení. Nedostatečná od jednoho zkoušejícího totiž nemusí nutně znamenat pro studenta vyhazov, pokud neprojeví „zcela zásadní neznalost“, jak se píše ve fakultních pravidlech.

„Předseda zkušební komise může na návrh příslušného člena komise (zkoušejícího) zkoušku přerušit. Komise může v takovém případě příslušnou část státní závěrečné zkoušky ukončit a student je klasifikován známkou ‚neprospěl/a‘,“ říkají dále předpisy. O ukončení zkoušky zkrátka musí rozhodnout celá komise. Jinak státnice pokračují a výslednou známkou se student dozví po jejich skončení.

Student, který si po neúspěšných zkouškách vzal život, se na správní právo zaměřoval. Stejně ale zkoušku nezvládl. To ale podle lidí z práv ještě nic nedokazuje.

„Je to exces, ale ten systém je sám o sobě excesivní,“ říká jeden z učitelů na fakultě, který nechtěl být jmenován. A shoduje se s ním i většina lidí z práv, se kterými Seznam mluvil. Velká diskuze se odehrává i na sociálních sítích.

Státnice v ústní podobě a ve struktuře, v jaké fungují dnes, jsou podle nich pozůstatkem minulosti. Navíc velmi netransparentním a stresujícím. Tragická událost je tak spíš nešťastným, ale o to více alarmujícím důsledkem celého systému.

Nikde na západ od nás není běžné, že státnice fungují naprosto uzavřeně. Školy ústní zkoušky nahrávají, aby šlo jejich spravedlivý průběh zkontrolovat. Jinde mají státnice písemnou podobu. Některé univerzity nic takového jako státnice ani neznají, studium se na nich uzavírá diplomovou prací.

Na Právnické fakultě se tak nyní diskutuje alespoň o částečné změně, tedy že by se státnice nahrávaly. Některé jiné české fakulty už systém závěrečných zkoušek změnil. Třeba Institut ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** zrušil státnice už před třemi lety. Zůstala jen obhajoba diplomové práce.

Studentům na právech ale také chybí pomocná ruka při velmi stresujícím studiu. Fakulta nemá ani psychologickou poradnu. Budoucí právníci tak mohou využít jediné centrální poradnu pro celou univerzitu nebo docházet na vedlejší filozofickou fakultu. Ta ale nemá šanci zvládnout nápor dvou institucí.

I tato témata proto zazní na další schůzi senátu. „O věci bude jednat akademický senát a na něm budou představena další obecná opatření ve vztahu ke způsobu zkoušení na fakultě a také zvýšená podpora našim studentům v krizových situacích,“ dodává děkan Kuklík.

V případě potřeby se mohou studenti Univerzity Karlovy obrátit na Centrum Carolina nebo na fakultní poradny. Pomoc mimo univerzitu nabízí nonstop např. linka důvěry Centra krizové intervence PN Bohnice na čísle 284 016 666.

URL| <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/sebevrazdu-studenta-prav-bude-resit-akademicky-senat-statnice-probehla-standardne-rika-dekan-73732>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[seznamzpravy.cz](https://www.seznamzpravy.cz)

„Protiruský šovinismus. Opírali jste se o lživý článek pochybného webu.“ Chmelár se tvrdě pustil do české Sněmovny 7.6.2019 cz.sputniknews.com str. 00

Renomovaný slovenský historik, politický analytik a občanský aktivista Eduard Chmelár (SMER - sociální demokracie) se věnuje na svém webu tématu spojenému s návrhem komunistického poslance Státní Dumy RF ohledně zákona o oprávněnosti okupace Československa v roce 1968.

Slovenský politik hned na začátku svého příspěvku označuje reakci, kterou vyvolal svou patřičnou publikací Forum 24, za paranoidní hysterii. Domnívá se, že je to znepokojující vizitka práce nejen politických špiček, ale i médií.

Také upozorňuje na to, že to byl návrh pouze jednoho poslance a celá aféra by za normálních okolností nedosahovala ani rozměrů bouře ve sklenici.

Podotkl, že celou kauzu rozpoutal český pravicový web Forum24.cz, který podle mediálního analytika Jana Křečka z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze představuje typický příklad média stranicky zaujatého až angažovaného, u kterého není problém rozeznat, komu pomáhá v dosahování jeho politických cílů (v tomto případě je to ODS).

„1. června tohoto roku zveřejnil Forum24.cz článek pod názvem Ruská дума přijme zákon o oprávněnosti okupace Československa v roce 1968. Už titulky byl hrubě zavádějící, přesto s ním česká i slovenská mediální scéna začala zacházet jako s faktem. Porušila tím všechny triviální profesionální pravidla žurnalistiky, včetně nezbytnosti ověřovat informace minimálně ze dvou až tří na sobě nezávislých zdrojích. Je však šílené, pokud si uvědomíte, že lživý článek pochybného webu se stal základem politických prohlášení a rozhodnutí obou státních špiček. A tak český parlament přijal usnesení, v němž odsuzuje odporný pokus legitimizovat okupaci ze strany Moskvy, ačkoli ruské velvyslanectví v České republice o den dříve zdůraznilo, že oficiální pozice Ruské federace k událostem v Československu v roce 1968 je zakotvena v preambuli Smlouvy o přátelských vztazích a spolupráci mezi Českou republikou a Ruskou federací z roku 1993 a zůstává neměnná,“ poznamenal Chmelár.

Miroslav Lajčák a Sergej Lavrov

© Foto: The Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation

Lavrov a Lajčák projednali Ukrajinu a události roku 1968

Totéž řekl včera i šéf ruské diplomacie Sergej Lavrov svému resortnímu kolegovi Miroslavu Lajčákovi, když zdůraznil, že jde o iniciativu jednoho poslance a Rusko nemá v úmyslu svou pozici měnit.

Dále Chmelár upozorňuje, že nikdy nebyly zaznamenány v souvislosti s těmito dezinformacemi opravy.

Pak přišla řada na komentář, který se týká jednání českého parlamentu.

„Je totiž důkazem, že hlavní motivací zákonodárců nebylo nic jiného než protiruský šovinismus,“ podotkl aktivista a zároveň dodal, že jedno z nejsilnějších vystoupení měl bývalý šéf české diplomacie Lubomír Zaorálek, který upozornil na zmiňované oficiální stanovisko ruské strany, které dělalo celé hlasování fakticky bezpředmětným.

V této souvislosti Chmelár také připomněl, že v původním návrhu usnesení byla výzva, aby se danou iniciativou ruského komunisty zabývala OSN a NATO.

„Znovu zopakujeme, že celá aféra neměla reálný podklad a opírala se o vysloveně lživý článek pochybného webu. Nepravdivý byl jeho titulěk, který oznamoval přijetí zákona o oprávněnosti okupace jako hotovou věc. Nepravdivé bylo zevšeobecnující tvrzení, že Rusové považují obsazení Československa armádami Varšavské smlouvy v roce 1968 za zákonnou akci. Nepravdivé bylo konstatování, že na znění tohoto zákona se shodly poslanecké frakce Duma. Velmi zavádějící bylo i tvrzení článku, že se kulatého stolu zúčastnilo 60 osob. Navozovalo totiž dojem, že šlo o poradu 60 zákonodárců, o diskusi oficiálních zástupců poslaneckých klubů k návrhu zákona. Přitom šlo jen o seminář, jakých se konají stovky - i v našem parlamentu - a ze kterých se nedá vyvozovat vůbec nic. Ze zmíněných 60 osob bylo přítomno přes čtyřicet válečných veteránů, nikoliv poslanců. Zákonodárců tam byla necelá dvacítká. A víte, kolik poslanců má ruská Státní Duma? 450,“ uvedl slovenský politik detaily k celé záležitosti.

Sovětské tanky v ulicích Prahy v roce 1968

© Sputnik / Yuriy Abramochkin

Autor zákona o uznání účastníků invaze 1968 za veterány: Nechceme být zločinci. Plnili jsme mezinárodní povinnost

Následně autor neskrýval svoji kritiku kvůli tomu, že následně chyběla poctivá veřejná diskuse a namísto racionálních postojů byly zaznamenány jen hysterické výkřiky.

Navíc opoziční poslanec a lídr strany Spolu - občanská demokracie Miroslav Beblavý navrhoval stažení slovenského velvyslance z Moskvy, aniž se seznámil se skutečným stavem věci.

Dále Chmelár zase poznamenal, že je to čistý záměr pod různými záminkami šířit nefalšovaný šovinismus. Připomněl, že Ukrajina má podobný zákon o statusu válečných veteránů (ano, i těch, kteří se zúčastnili operací v roce 1968) již 25 let, a to Slovensku a Česku už asi nevdá.

„Na konci minulého roku - a to je ještě horší - ukrajinský parlament uznal banderovcům status účastníků odboje. Je to podobná nehoráznost, jako kdyby slovenský parlament vyhlásil příslušníky pohotovostního oddílů Hlinkovy gardy za stejné odbojáře, jako byli účastníci Slovenského národního povstání. Tehdy jsem žádal prezidenta, premiéra i šéfa diplomacie, aby tuto glorifikaci banderovců, kteří řádili i na území Slovenska, jednoznačně odsoudili. Ani jeden z nich se neozval a podobně mlčela i média. Budeme diskutovat i o morálce amerických válečných veteránů z Vietnamu, Kambodže, Laosu, Iráku a dalších vojenských agresí v rozporu s mezinárodním právem?“, argumentoval svůj názor Chmelár.

Vyjádřil stanovisko, že právo postarat se o své vojáky zůstává ve výjimečné pravomoci státu, který je do té války poslal.

„A ani to ruská vláda nechce, neboť v jejím prohlášení ze dne 3. října 2018 se píše, že vojáci vysláni do Československa v srpnu 1968 se neúčastnili vojenských akcí, tedy nestála proti nim žádná armáda, a tím pádem zde nejsou důvody pro zařazení dané kategorie vojáků mezi veterány bojových akcí. Vláda Ruské federace návrh zákona nepodporuje. A na tom se nic nemění. Kdo však napraví ty škody na vzájemných vztazích?“ napsal dále Chmelár.

Na závěr analytik uvedl, že vždy byl zastáncem otevřené zahraniční politiky na všechny světové strany, protože bytostným zájmem Slovenské republiky je být přítelem s každým, kdo má o naše přátelství zájem.

„Ale to neznamená, že ztratíme hodnotový kompas. Naše východní politika nemá koncepci,“ neskrývá rozhořčení publicista a dodal, že koncepce musí vycházet ze státních zájmů a širších geopolitických cílů.

URL| <https://cz.sputniknews.com/slovensko/2019060710091213-protirusky-sovinizmus-opirali-jste-se-o-lzivy-clanek-pochybného-webu-chmelar-se-tvrde-pustil-do/>

Srážka s asteroidy není sci-fi, tvrdí vědec

Mezinárodní tým expertů intenzivně zkoumá, jak zabránit srážce s třísetmetrovým asteroidem, který se řítí k Zemi. Srážce se zabránit nepodaří. Asteroid dopadá na New York a mnohamilionová metropole mizí z mapy světa. Scénář filmového thráku? Omyl. Simulované cvičení, které proběhlo v dubnu ve Washingtonu. Účastnil se ho i český tým včetně Nikoly Schmidta (37), tuzemského experta na strategii planetární obrany.

Simulaci, kdy k Zemi míří obrovský asteroid,

připravil americký Národní úřad pro letectví a vesmír (NASA). Cvičení se koná každé dva roky během konference o planetární obraně. Zatímco předloni v Tokiu se katastrofu podařilo odvrátit, letos úmyslně ne. Testovala se totiž připravenost záchranných složek.

S podobně apokalyptickým scénářem pracuje Nikola Schmidt dlouhodobě. Zní to sice jako z průměrného amerického sci-fi a pro běžného člověka jde o nepředstavitelnou hrozbu, podle prvního českého planetárního стратега nicméně reálnou. Denně ji studují astronomové po celém světě včetně těch v Ondřejově nebo na Kleti.

Čeljabinský bolid

„Asteroidy padají, většinou do moře. Ale před šesti lety nad územím ruského Čeljabinsku

vybuchl bolid (jasný meteor). Tlaková vlna vyrazila okna tisíců domů v okruhu sto kilometrů, mnoho budov bylo poničených. Několik tisíc lidí utrpělo zranění zejména od rozbitého skla. Zhruba dvacetimetrový bolid vybuchl třicet kilometrů nad Zemí. Být to blíž, mohli jsme počítat oběti,“ nastiňuje Nikola Schmidt, jaké následky by mohl mít dopad takového meteoritu na naši planetu.

„Kdyby byla jeho velikost třeba sto padesát metrů, tak by vymazal z mapy světa Českou republiku. Pokud by byl ještě šestkrát větší, zmizela by celá Evropa,“ tvrdí. Takových asteroidů jsou ve sluneční soustavě minimálně statisíce, i Země vznikla srážkami těchto menších těles.

„Ke srážkám tedy docházelo, dochází a bude docházet,“ zdůrazňuje mladý vědec, jenž se zabývá hrozbami z vesmíru. Stejně jako čeští vědci i tuzemské firmy by se podle něj mohly v budoucnu intenzivněji zapojit do odvrácení nebezpečných kosmických těles mířících k naší planetě. V rámci řady mezinárodních jednání, jichž se účastní, se proto snaží se svým týmem prosazovat české firmy a vědce.

Spolu s desetičlenným týmem, složeným z politologů, expertů na mezinárodní právo a astronomů z Astronomického ústavu nebo expertů na laserové technologie z Akademie věd (AV), už téměř dva roky zkoumá možnosti, jak srážce s asteroidem zabránit.

Možnosti máme

V úvahu podle něj připadají čtyři možnosti – kinetický impaktor, gravitační traktor, jaderná exploze nebo supersilný laser.

„Nejreálnějším se zatím jeví kinetický impaktor, kdy k tělesu pošlete sondu, s níž do tělesa narazíte. To se bude v příštích letech zkoušet na asteroidu Didymos, k jehož malému měsíci poletí americká sonda DART. Následky dopadu pak změří sonda HERA od Evropské vesmírné agentury, na jejíž výrobě se již podílí česká firma a několik vědců,“ objasňuje Nikola s tím, že ostatní možnosti zničení nebezpečného asteroidu jsou zatím jen v hypotetické rovině.

Vesmírná univerzita

„Hlavním cílem teď v rámci mezinárodní spolupráce je vybudovat takový pozorovací systém, který včas rozpozná, že k nám nějaký obrovský asteroid letí,“ podotýká mladý vědec, jehož vesmír fascinoval od dětství, ale jak sám říká, koho ne.

Přesto si dráhu astronoma nevybral, ale rozhodl se pro studium sociologie a následně mezinárodních vztahů na Fakultě sociálních

věd Univerzity Karlovy, kde dnes působí. Jeho zaměřením je především kybernetická bezpečnost, které se věnuje v Ústavu mezinárodních vztahů i profesně.

Touha dozvědět se víc o vesmíru a s tím souvisejících problémech ho během doktorského studia přivedla na věhlasnou International Space University (Mezinárodní vesmírnou univerzitu). „Kdo chce proniknout do světa lidí pracujících na čemkoli ve vesmíru, měl by kurz, který univerzita každoročně pořádá, absolvovat,“ dodává. Stojí však zhruba půl milionu korun.

„Základní finance se mi podařilo získat od **Fakulty sociálních věd** UK a grant od Evropské vesmírné agentury, který př?atí studenti většinou dostanou,“ objasňuje s tím, že přestože měl studium z velké části hrazené, část si musel financovat z vlastních prostředků. „Vybral jsem tehdy všechny úspory, ale stálo to za to,“ říká s odstupem času.

Zásadních devět týdnů

Během devíti týdnů, které na univerzitě strávil, pracoval na projektu planetární obrany a vyslechl si přednášky největších špiček v oboru. Vystřídalo se jich na tři sta. „Získal jsem kontakty, které jsem si udržel psaním společné knihy Planetární obrana, která vyšla letos v lednu zatím jen v angličtině. České vydání se chystá,“ zmiňuje mimo jiné svou knižní prvotinu týkající se planetární obrany, již vydalo nakladatelství Springer.

Jedním z nejvýznamnějších setkání během studia na Vesmírné univerzitě se pro mladého odborníka stalo to s Buzzem Aldrinem, který v roce 1969 přistál spolu s Neilem Armstrongem

na Měsíci a jako druhý vystoupil na jeho povrch. Kromě nově získaných informací ho během studia na Vesmírné univerzitě napadlo, že by se Česká republika mohla intenzivněji zapojit do planetární obrany Země.

„Astronomové z Ondřejova jsou světová špička. ČR ve světovém měřítku ve výzkumu vesmíru není zanedbatelným státem. Máme kvalitní vědu i kosmický průmysl,“ zdůrazňuje a připomíná, že například tuzemská pobočka firmy AVX Corporation dodala americké NASA speciální kondenzátory, které jsou odpovědné za napájení laserového modulu na palubě vozítka Curiosity na povrchu Marsu.

Těžba na asteroidech

„V Dolních Břežanech je rovněž špičkové výzkumné laserové centrum, které testuje nejmodernější laserové technologie. V Ústavu fyziky plazmatu AV tu rovnou lasery pálí do reálných meteoritů,“ dodává Schmidt. Ten hned po návratu z USA zažádal o granty. Jeden získal pod hlavičkou ministerstva dopravy, pod něž spadá těžba na asteroidech. V rámci toho se projekt rozšířil i o planetární obranu a z mladého vědce se stal první planetární strateg u nás. Finančně grant podpořila Technologická agentura ČR.

Velké centrum v Praze

S bývalým šéfem NASA Petem Wordenem připravuje na září v Dolních Břežanech laserový workshop s českou a světovou vědeckou špičkou. Tématem bude vývoj supersilných laserů schopných poslat sondy relativní rychlostí světla k nejbližší hvězdě. Vědec je přesvědčený, že celosvětová spolupráce je pro stavbu podobného zařízení klíčová, což je hlavní cíl jeho týmu.

V Praze by chtěl prosadit vybudování vědeckého vesmírného centra. „Spojilo by vědce, začínající firmy i vládní instituce. Češi toho umějí opravdu hodně. Měli bychom o tom více mluvit a neříkat, že dělat velké věci u nás není možné,“ míní na závěr Nikola Schmidt.

Foto autor| Foto PRÁVO – Milan Malíček (1), Profimedia.cz (1) a vizualizace AD13 (c)

Foto popis| Nikola Schmidt spolupracuje s odborníky z celého světa, kteří se starají o ochranu Země před hrozbami z vesmíru.

Foto popis| Zřejmě největší úlomek z vybuchlého meteoritu nad Čeljabinskem dopadl do jezera Čebarkul. Vážil 570 kg a v ledu vytvořil díru o průměru osm metrů.

Foto popis| Víze laseru na Měsíci k akceleraci mezihvězdných sond a planetární obraně

Foto popis| Zásobník na nanosondy před letem ke hvězdě Proxima Centauri

HOAX: Ruské vojáky chtěl za válečné veterány prohlásit jen jeden poslanec

8.6.2019 den24.cz str. 00

FacebookTwitterShare Renomovaný slovenský historik, politický analytik a občanský aktivista Eduard Chmelár se věnuje na svém webu tématu spojenému s návrhem komunistického poslance Státní dumy RF ohledně zákona o oprávněnosti okupace Československa v roce 1968 (viz ZDE).

Hysterie vyvolaná pochybným serverem

Slovenský politik hned na začátku svého příspěvku označuje reakci, kterou vyvolal svou patřičnou publikací Forum 24, za paranoidní hysterii. Domnívá se, že je to znepokojující vizitka práce nejen politických špiček, ale i médií. Také upozorňuje na to, že to byl návrh pouze jednoho poslance a celá aféra by za normálních okolností nedosahovala ani rozměrů bouře ve sklenici. Podotkl, že celou kauzu rozpoutal český pravicový web Forum24.cz, který podle mediálního analytika Jana Křečka z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze představuje typický příklad média stranicky zaujatého až angažovaného, u kterého není problém rozeznat, komu pomáhá v dosahování jeho politických cílů (v tomto případě je to ODS).

Nikdo si neověřoval informace

„1. června tohoto roku zveřejnil Forum24.cz článek pod názvem Ruská дума přijme zákon o oprávněnosti okupace Československa v roce 1968. Už titulky byl hrubě zavádějící, přesto s ním česká i slovenská mediální scéna začala zacházet jako s faktem. Porušila tím všechny triviální profesionální pravidla žurnalistiky, včetně nezbytnosti ověřovat informace minimálně ze dvou až tří na sobě nezávislých zdrojích. Je však šílené, pokud si uvědomíte, že živý článek pochybného webu se stal základem politických prohlášení a rozhodnutí obou státních špiček. A tak český parlament přijal usnesení, v němž odsuzuje odporný pokus legitimizovat okupaci ze strany Moskvy, ačkoli ruské velvyslanectví v České republice o den dříve zdůraznilo, že oficiální pozice Ruské federace k událostem v Československu v roce 1968 je zakotvena v preambuli Smlouvy o přátelských vztazích a spolupráci mezi Českou republikou a Ruskou federací z roku 1993 a zůstává neměnná,“ poznamenal Chmelár.

Rudolf Hruboň

URL| <https://www.narodniny.cz/hoax-ruske-vojaky-chtel-za-valecne-veterany-prohlasi-jen-jeden-poslanec/>

HOAX: Ruské vojáky chtěl za válečné veterány prohlásit jen jeden poslanec

8.6.2019 pravdive.eu str. 00
Národní Noviny

Renomovaný slovenský historik, politický analytik a občanský aktivista Eduard Chmelár se věnuje na svém webu tématu spojenému s návrhem komunistického poslance Státní dumy RF ohledně zákona o oprávněnosti okupace Československa v roce 1968 (viz ZDE). Hysterie vyvolaná pochybným serverem

Slovenský politik hned na začátku svého příspěvku označuje reakci, kterou vyvolal svou patřičnou publikací Forum 24, za paranoidní hysterii. Domnívá se, že je to znepokojující vizitka práce nejen politických špiček, ale i médií. Také upozorňuje na to, že to byl návrh pouze jednoho poslance a celá aféra by za normálních okolností nedosahovala ani rozměrů bouře ve sklenici. Podotkl, že celou kauzu rozpoutal český pravicový web Forum24.cz, který podle mediálního analytika Jana Křečka z Institutu komunikačních studií a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze představuje typický příklad média stranicky zaujatého až angažovaného, u kterého není problém rozeznat, komu pomáhá v dosahování jeho politických cílů (v tomto případě je to ODS).

Nikdo si neověřoval informace

„1. června tohoto roku zveřejnil Forum24.cz článek pod názvem Ruská дума přijme zákon o oprávněnosti okupace Československa v roce 1968. Už titulky byl hrubě zavádějící, přesto s ním česká i slovenská mediální scéna začala zacházet jako s faktem. Porušila tím všechny triviální profesionální pravidla žurnalistiky, včetně nezbytnosti ověřovat informace minimálně ze dvou až tří na sobě nezávislých zdrojích. Je však šílené, pokud si uvědomíte, že živý článek pochybného webu se stal základem politických prohlášení a rozhodnutí obou státních špiček. A tak český parlament přijal usnesení, v němž odsuzuje odporný pokus legitimizovat okupaci ze strany Moskvy, ačkoli ruské velvyslanectví v České republice o den dříve zdůraznilo, že oficiální pozice Ruské federace k událostem v Československu v roce 1968 je zakotvena v preambuli Smlouvy o

přátelských vztazích a spolupráci mezi Českou republikou a Ruskou federací z roku 1993 a zůstává neměnná,“
poznámenal Chmelár.

Rudolf Hruboň

URL| <http://pravdive.eu/news/123967/hoax-ruske-vojaky-chtel-za-valecne-veterany-prohlasit-jen-jeden-poslanec>

Efekt Krymu ochabuje a podpora Putina je na rekordním minimu. Čeká Rusko otřes?

8.6.2019 info.cz str. 00 Svět

Eliška Kubátová

ANALÝZA/Podpora nejmocnějšího muže Ruské federace, který svým mocenským ambicím podřídil celý státní systém, klesá možná až na historické minimum. Průzkumy ukazují, že lidé Vladimíru Putinovi přestávají věřit a začínají vidět problémy, které se dřív dařilo maskovat. Anexe Krymu, která dávala Rusům pocit hrdosti, už navíc nemá takový efekt. Konec Putina je sice v nedohlednu, je ale čas položit si otázku, co Rusko po jeho odchodu čeká.

Ruskému prezidentovi Vladimíru Putinovi důvěřuje jen 31,7 procent Rusů. Ukazuje to průzkum státní agentury VCIOM z konce května, podle které jde o nejhorší Putinův výsledek od roku 2006, kdy začala údaje o popularitě prezidenta sledovat. Šéfa Kremlu to pochopitelně netěší. A to tak moc, že o pár hodin později vydala stejná agentura nový průzkum, ve kterém už Putinovi důvěřuje 72 procent lidí. Otázky napodruhé byly položeny tak, aby Putinovi nahrály, což věrně ilustruje skutečnost, že s podobnými průzkumy při nahlížení na Rusko příliš precizně operovat nelze.

Faktem ale zůstává, že Putin už není v Rusku tak populární, jak býval. Jako nejčastější důvod klesající popularity je uváděna mimo jiné důchodová reforma, která zvyšuje věk pro odchod do penze. „Byl to katalyzátor, ale nespokojenost v Rusku byla už dřív,“ říká pro INFO.CZ odborník na Rusko z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Karel Svoboda. Poukazuje přitom na šetření výboru občanských iniciativ, který zaznamenával vzestup nespokojenosti Rusů ještě před oznámením důchodové reformy. Podle Svobody je za klesající popularitou kromě „únavy z prezidenta“ také to, že jsou víc vidět problémy, které běžné Rusy trápí.

Jsou to třeba zatuchající skládky ve městech, se kterými úřady nic nedělají. Při výčtu podobných drobných problémů odborník připomíná také statistiku, podle které je míra úspěšných obhajob Rusů, kteří se soudí se státem, na úrovni 0,25 procenta. „To znamená, že jakmile jste obžalovaní, nemáte prakticky žádnou šanci. A to jsou věci, které Rusové vidí stále víc. Zatímco v minulosti se to zakrývalo úspěchy na poli mezinárodních vztahů, dneska to lidi v Rusku moc nezajímá – záleží jim na sociální a ekonomické situaci,“ říká Svoboda s tím, že reálné příjmy obyvatel už čtvrtým rokem klesají.

Sledujeme tedy začátek konce éry Vladimíra Putina? Podle experta na Rusko to tak horké není. Putinovi totiž stále pomáhají ruská státní média, především pak televize, které jsou pro drtivou většinu Rusů hlavním zdrojem informací. Prakticky všechny televizní stanice přitom spadají pod vliv Kremlu.

I díky televizi tak nespokojenost lidí v Rusku není tak citelná, jak by se mohlo (třeba z čísel uvedených v úvodu) na první pohled zdát, tvrdí Svoboda. „Základní problém je ten, že my ani nevíme, jaká je reálná podpora Putina, protože průzkumy veřejného mínění nejsou porovnatelné se standardní demokratickou zemí,“ dodává.

Přijde po Krymu další anexe?

Přestože je konec Putina zatím v nedohlednu, je jasné, že se velká část PR, které Moskva čerpala hlavně z úspěchů na poli mezinárodní politiky, začíná vytrácet a na vybalancování problémů nefungující ekonomiky už nestačí. Tím největším „úspěchem“ posledních let se stala anexe Krymu, která Putinovi před pěti lety přinesla velký nárůst popularity. Jak pro INFO.CZ před nedávnem vysvětlil odborník na Rusko Jan Šír, šéf Kremlu tak dal běžným a mnohdy frustrovaným Rusům „šidítka“ a pocit, že mají být na něco hrdí.

„Hlavní motivací, proč Putin Krym obsadil, je to, že potřebuje válčit, protože Rusům už nemá co nabídnout. Země je neúspěšná a v případě, že se ruští obyvatelé nebudou cítit v nějakém ohrožení, se budou logicky ptát, jak je možné, že se lidé v jiných zemích mají dobře a my ne, když máme nejlepšího a nejgeniálnějšího vůdce, jaký může být,“ míní Šír, podle kterého obsazení Krymu Putinovi pomohlo odvést pozornost od problémů doma a vyvoláváním válečné hysterie se navíc snažil konsolidovat národ kolem vůdce a dodat režimu alespoň nějakou legitimitu.

Jak ale ukazují průzkumy zveřejněné během loňského a letošního roku, efekt Krymu přestává fungovat. Ruský novinář Anton Namiuk proto tvrdí, že vzhledem ke klesající popularitě šéfa Kremlu je otázkou, která z okolních zemí Ruska se nyní stane terčem Moskvy podobně jako dříve Ukrajina. „Mluví se o Bělorusku, kde to v tomto směru poměrně vře. Hovoří se o připojení Běloruska k Rusku a na tyto myšlenky běloruský prezident Lukašenko reaguje poměrně agresivně. Pozornost Moskvy se ale může přesměrovat také na bývalé sovětské republiky ve střední Asii,“ řekl Namiuk v rozhovoru pro INFO.CZ.

Právě otázka Běloruska, které je na Moskvě ekonomicky hluboce závislé, je v médiích v poslední době často skloňována. Podle Karla Svobody je ale velmi těžké říct, kam až může Putin zakročit. „V Bělorusku je národnostní identita velmi často zpochybňovaná a obyvatelstvo má tendence stranit Rusku. To takovému scénáři nahrává, na druhou stranu reálné plány nelze odhadnout,“ říká odborník.

Kdo Putina nahradí?

Ačkoli se Putin drží u moci velmi dlouho, nebude prezidentem navěky. Klesající popularita oživuje otázku, jak bude země po jeho odchodu vypadat. „Odstranil všechny své konkurenty, kteří ho mohli ve funkci nahradit, a až přijde Putinův konec, čeká Rusko velká vnitřní krize. Jak bude probíhat, je velmi těžké předjímat,“ popisoval to v rozhovoru pro INFO.CZ Anton Namiuk.

S tím, že Rusko po odchodu Putina upadne do nejistoty, souhlasí i Svoboda. Ruský státní aparát je totiž Putinovi prakticky ušit na míru. „Pokud se podíváte i na průzkumy popularity, ať už jsou konstruované jakkoliv, Putin zde má naprosto výlučné postavení. I ve volbách kandiduje on a pak nějaká stafáž, která vytváří dojem politického výběru, ale ve skutečnosti žádný výběr není,“ říká s tím, že až Putin odejde, nebude zde jeden jasný nástupce. „Pak hrozí, že se strhne bitva o to, kdo jím bude,“ dodává.

O některých jménech se však přeci jen mluví už dnes. Jedním z nich je Igor Sečín – šéf státní ropné společnosti Rosněft, který stojí po boku Putina od počátků jeho politické kariéry a je jedním z jeho nejbližších spojenců. Dalším je pak politik Dmitrij Rogozin, který je od roku 2018 generálním ředitelem kosmické agentury Roskomos nebo bývalý ministr financí Alexej Kudrin. Naopak bývalý prezident Dimitrij Medvěděv není vnímán jako natolik významná postava, aby měl šanci šéfa Kremlu nahradit, říká Svoboda. „Možná se ale objeví někdo úplně jiný,“ uzavírá odborník. Ještě větší otázkou, než kdo Putina nahradí, je však to, kdy jeho konec přijde a co ho způsobí.

URL| <https://www.info.cz/clanek/41888/efekt-krymu-ochabuje-a-podpora-putina-je-na-rekordnim-minimu-ceka-rusko-otres>

Efekt Krymu ochabuje a podpora Putina je na rekordním minimu. Čeká Rusko otřes?

8.6.2019 info.cz str. 00

ANALÝZA / Podpora nejmocnějšího muže Ruské federace, který svým mocenským ambicím podřídil celý státní systém, klesá možná až na historické minimum.

Průzkumy ukazují, že lidé Vladimíru Putinovi přestávají věřit a začínají vidět problémy, které se dřív dařilo maskovat. Anexe Krymu, která dávala Rusům pocit hrdosti, už navíc nemá takový efekt. Konec Putina je sice v nedohlednu, je ale čas položit si otázku, co Rusko po jeho odchodu čeká.

Ruskému prezidentovi Vladimíru Putinovi důvěřuje jen 31,7 procent Rusů. Ukazuje to průzkum státní agentury VCIOM z konce května, podle které jde o nejhorší Putinův výsledek od roku 2006, kdy začala údaje o popularitě prezidenta sledovat. Šéfa Kremlu to pochopitelně netěší. A to tak moc, že o pár hodin později vydala stejná agentura nový průzkum, ve kterém už Putinovi důvěřuje 72 procent lidí. Otázky napodruhé byly položeny tak, aby Putinovi nahrály, což věrně ilustruje skutečnost, že s podobnými průzkumy při nahlížení na Rusko příliš precizně operovat nelze.

Faktem ale zůstává, že Putin už není v Rusku tak populární, jak býval. Jako nejčastější důvod klesající popularity je uváděna mimo jiné důchodová reforma, která zvyšuje věk pro odchod do penze. „Byl to katalyzátor, ale nespokojenost v Rusku byla už dřív,“ říká pro INFO.CZ odborník na Rusko z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Karel Svoboda. Poukazuje přitom na šetření výboru občanských iniciativ, který zaznamenával vzestup nespokojenosti Rusů ještě před oznámením důchodové reformy. Podle Svobody je za klesající popularitou kromě „únavy z prezidenta“ také to, že jsou víc vidět problémy, které běžné Rusy trápí.

Jsou to třeba zatuchající skládky ve městech, se kterými úřady nic nedělají. Při výčtu podobných drobných problémů odborník připomíná také statistiku, podle které je míra úspěšných obhajob Rusů, kteří se soudí se státem, na úrovni 0,25 procenta. „To znamená, že jakmile jste obžalovaní, nemáte prakticky žádnou šanci. A to jsou věci, které Rusové vidí stále víc. Zatímco v minulosti se to zakrývalo úspěchy na poli mezinárodních vztahů, dneska to lidi v Rusku moc nezajímá – záleží jim na sociální a ekonomické situaci,“ říká Svoboda s tím, že reálné příjmy obyvatel už čtvrtým rokem klesají.

Sledujeme tedy začátek konce éry Vladimira Putina? Podle experta na Rusko to tak horké není. Putinovi totiž stále pomáhají ruská státní média, především pak televize, které jsou pro drtivou většinu Rusů hlavním zdrojem informací. Prakticky všechny televizní stanice přitom spadají pod vliv Kremlu.

I díky televizi tak nespokojenost lidí v Rusku není tak citelná, jak by se mohlo (třeba z čísel uvedených v úvodu) na první pohled zdát, tvrdí Svoboda. „Základní problém je ten, že my ani nevíme, jaká je reálná podpora Putina, protože průzkumy veřejného mínění nejsou porovnatelné se standardní demokratickou zemí,“ dodává.

Přijde po Krymu další anexe?

Přestože je konec Putina zatím v nedohlednu, je jasné, že se velká část PR, které Moskva čerpala hlavně z úspěchů na poli mezinárodní politiky, začíná vytrácet a na vybalancování problémů nefungující ekonomiky už nestačí. Tím největším „úspěchem“ posledních let se stala anexe Krymu, která Putinovi před pěti lety přinesla velký nárůst popularity. Jak pro INFO.CZ před nedávnem vysvětlil odborník na Rusko Jan Šír, šéf Kremlu tak dal běžným a mnohdy frustrovaným Rusům „šidítka“ a pocit, že mají být na něco hrdí.

„Hlavní motivací, proč Putin Krym obsadil, je to, že potřebuje válčit, protože Rusům už nemá co nabídnout. Země je neúspěšná a v případě, že se ruští obyvatelé nebudou cítit v nějakém ohrožení, se budou logicky ptát, jak je možné, že se lidé v jiných zemích mají dobře a my ne, když máme nejlepšího a nejgeniálnějšího vůdce, jaký může být,“ míní Šír, podle kterého obsazení Krymu Putinovi pomohlo odvést pozornost od problémů doma a vyvoláváním válečné hysterie se navíc snažil konsolidovat národ kolem vůdce a dodat režimu alespoň nějakou legitimitu.

Jak ale ukazují průzkumy zveřejněné během loňského a letošního roku, efekt Krymu přestává fungovat. Ruský novinář Anton Namljuk proto tvrdí, že vzhledem ke klesající popularitě šéfa Kremlu je otázkou, která z okolních zemí Ruska se nyní stane terčem Moskvy podobně jako dříve Ukrajina. „Mluví se o Bělorusku, kde to v tomto směru poměrně vě. Hovoří se o připojení Běloruska k Rusku a na tyto myšlenky běloruský prezident Lukašenko reaguje poměrně agresivně. Pozornost Moskvy se ale může přesměrovat také na bývalé sovětské republiky ve střední Asii,“ řekl Namljuk v rozhovoru pro INFO.CZ.

Právě otázka Běloruska, které je na Moskvě ekonomicky hluboce závislé, je v médiích v poslední době často skloňována. Podle Karla Svobody je ale velmi těžké říct, kam až může Putin zakročit. „V Bělorusku je národnostní identita velmi často zpochybňovaná a obyvatelstvo má tendence stranit Rusku. To takovému scénáři nahrává, na druhou stranu reálné plány nelze odhadnout,“ říká odborník.

Kdo Putina nahradí?

Ačkoli se Putin drží u moci velmi dlouho, nebude prezidentem navěky. Klesající popularita oživuje otázku, jak bude země po jeho odchodu vypadat. „Odstranil všechny své konkurenty, kteří ho mohli ve funkci nahradit, a až přijde Putinův konec, čeká Rusko velká vnitřní krize. Jak bude probíhat, je velmi těžké předjímat,“ popisoval to v rozhovoru pro INFO.CZ Anton Namljuk.

S tím, že Rusko po odchodu Putina upadne do nejistoty, souhlasí i Svoboda. Ruský státní aparát je totiž Putinovi prakticky ušit na míru. „Pokud se podíváte i na průzkumy popularity, ať už jsou konstruované jakkoliv, Putin zde má naprosto výlučné postavení. I ve volbách kandiduje on a pak nějaká stafáž, která vytváří dojem politického výběru, ale ve skutečnosti žádný výběr není,“ říká s tím, že až Putin odejde, nebude zde jeden jasný nástupce. „Pak hrozí, že se strhne bitva o to, kdo jím bude,“ dodává.

O některých jménech se však přeci jen mluví už dnes. Jedním z nich je Igor Sečín – šéf státní ropné společnosti Rosněft, který stojí po boku Putina od počátků jeho politické kariéry a je jedním z jeho nejbližších spojenců. Dalším je pak politik Dmitrij Rogozin, který je od roku 2018 generálním ředitelem kosmické agentury Roskosmos nebo bývalý ministr financí Alexej Kudrin. Naopak bývalý prezident Dimitrij Medvěděv není vnímán jako natolik významná postava, aby měl šanci šéfa Kremlu nahradit, říká Svoboda. „Možná se ale objeví někdo úplně jiný,“ uzavírá odborník. Ještě větší otázkou, než kdo Putina nahradí, je však to, kdy jeho konec přijde a co ho způsobí.

URL| <https://www.info.cz/svet/efekt-krymu-ochabuje-a-podpora-putina-je-na-rekordnim-minimu-ceka-rusko-otres-41888.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

Výzkumník Václav Moravec by měl vrátit diplom, žádá Petr Žantovský. A prima kšeft Martina Mejstříka s Listopadem 1989

8.6.2019 politicke-listy.cz str. 00

Hans Štembera

TÝDEN V MÉDIÍCH Demontrace proti Andreji Babišovi, na nichž jsou k vidění úžasné herecké výkony, třeba od Jitky Čvančarové, vítají především opoziční TOP 09, STAN, Pirátská strana, lidovci a ODS.

Petra Žantovského v této souvislosti zaujal komentář Petra Holce, v jehož úvodu se píše, že pět dacií nikdy nedá dohromady ferrari. Mediální analytik se dále pozastavuje nad tím, jaký žvást z veřejnoprávní obrazovky vypustil Václav Moravec, moderátor a vysokoškolský pedagog. Smutno mu je z toho, jak bývalý studentský vůdce v roce třicátého výročí kšeftuje s odkazem 17. listopadu jako s banány v tržnici, a ještě trochu nahnílymi.

Anketa

Okrádá vás Andrej Babiš?

Okrádá

17%

Neokrádá

83% hlasovalo: 16678 lidí

Demontrace, žvásty Václava Moravce a urážka třicátého výročí listopadu 89 tvoří obsah pravidelného přehledu mediálních zajímavostí. „Začneme úterním balábile na Václavském náměstí. Z tribuny jsem tam byl také zmiňován mezi nepřáteli pravdy a lásky, liberální demokracie a hrozbami pro naši krásnou střediskovou demokracii, tak se cítím být poněkud v kolizi zájmů. Ale nebudu hodnotit akci samotnou, spíše některé aspekty, které s ní souvisejí. Pobavilo mě, když jsem se pak během jednoho či dvou dnů z televize Seznam dozvěděl, že pán, kterého jsem neznal, jakýsi pan Martin Jaroš, údajně marketinkový odborník, se chystá založit politickou stranu. Tuším, že bude zaměřena proti té špatnosti v politice, kterou reprezentují Zeman s Babišem, Benešovou a dalšími, na které ukážou prstem,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Martin Jaroš mu poskytl klíč k pochopení těchto aktivit, že při nich nejde o žádnou pomoc lidem v zemi, která by se vyznačovala deficitem demokracie. „Kdyby tu byl deficit demokracie, tak by si nemohli rezervovat symbolicky nejdůležitější náměstí v celém státě a pořádat na něm své trachtace. Zdržím se úvah o tom, kolik to stojí a kde na to berou. Kolem šoubyznysových věcí se točím už třicet let, vím, kolik stojí pronájem různých zvukových a projekčních aparatur, a proto si myslím, že nás organizátoři z Milionu chviliek poněkud balamutí, když to vysvětlují nějakými sbírkami. Ale to je jiná píseň. Mě na tom nejvíce zaujalo to, že výsledkem má být politická strana. To už odněkud známe. Byla tady Cesta změny, aktivita paní – asi bych měl spíš říkat soudružky, neboť ve Svazu mládeže si říkali soudruhu, soudružko, a ona byla členka městských orgánů Svazu mládeže – Moniky Pajerové,“ připomíná mediální analytik.

Jde výhradně o převzetí moci a Česká televize tomu dělá píárko

Cesta změny následovala po Impulsech 99 a podobných aktivitách. „Vždy někdo pod nějakou záminkou, ať už to byla Česká televize nebo něco jiného, vytáhl na náměstí spoustu lidí, které zblblnul mediální masáží, a pak zneužíval obrázků z náměstí k tomu, aby podporoval svou politickou věc. Vždy to bylo nejprve provázeno altruistickými řečmi, jak jim jde o pravdu, lásku, dobro, nenásilí, společenskou kohezi a jak se lidé budou mít dobře. Ale záhy se ukázalo, že tu někdo usiluje o politickou moc. To je podle mě dokonce i správně, protože jediná odpověď na ty výkřikové akce může znít takto: ‚Založte si vlastní politickou stranu, napište lepší program, než mají ti, co jsou v Parlamentu, máte velkou šanci, protože nemáte žádné zatěžující věci z minulosti, máte čistý štít, tak se do toho pusťte. Vítejte a pojďte bojovat o tu svoji věc,‘“ poznamenává Petr Žantovský.

Proto je rád, že tentokrát vyplulo tak brzy na povrch, o co při demonstracích jde. „Ale pak lze těžko věřit jim i redaktorům České televize, kteří jim od rána do noci dělají zadarmo píárko, že to je čistě filantropická událost a že o nic jiného nejde. Ale jde. Jde výhradně o převzetí moci. Je to další z mnoha pokusů o státní převrat, za těch třicet let jich už pamatujeme hodně. Některé byly úspěšné v tom smyslu, že dohnaly zemi k předčasným volbám. O to podle mě dnes usilují i tihle. Ale třeba v roce 1998 zvítězily v předčasných volbách drtivým způsobem dvě nejvíce nenáviděné strany, proti nimž byly všechny aktivity namířeny, ČSSD a ODS, a s využitím opoziční smlouvy čtyři roky vládly. A to vcelku nerušeně a seriózně. Pokud výsledkem tohoto balábile, jak jsem to nazval, bude, že se ustanoví opravdu funkční, expertně vyfutrovaná a politicky silná vláda, které se

bude dařit aspoň tak jako té opozičně-smluvní, tak za to budu moc rád a pak jsem rád i za ty demonstrace,“ přiznává mediální odborník.

Z vystoupení Čvančarové by se dala vytvořit úspěšná komedie

Jedině tento důvod by ho donutil zatleskat těm, co demonstrace pořádají, ale ze svých zkušeností usuzuje, že k ničemu takovému nedojde. „Ty demonstrace jsou široké téma. Všimněte si, že z umělců, kteří se tam prezentují, se namnoze jedná o lidi, kteří už před drahnou dobou sešli z veřejných očí, takže pro ně to může být zajímavé piárko. Nechci jim sahat do svědomí, je to jejich věc i věc organizátorů, koho si pozvou, že nemluví k věci a vyjadřují se k emocím. To bylo vidět na projevu paní Čvančarové, kdy jsem měl pocit, že jsme ohroženi třetí, čtvrtou, pátou světovou válkou najednou a ještě k tomu na nás nalétávají Martani. Před tím vším velmi pateticky varovala a nyla ze všech sil. Úžasný herecký výkon. Bylo by zajímavé, kdyby se jejího vystoupení zmocnil nějaký kvalitní dramatik a sepsal z těch slov nějakou hru. Možná by v nějakém komediálně založeném divadle byla úspěšná,“ ironicky hodnotí hereččin výstup Petr Žantovský.

Psali jsme:

Milion chviliek: Jitka Čvančarová na Hrad? To budete koukat. VIDEO z minulosti

Mgr. Petr Gazdík

STAN poslanec

Sympatizovat Profil

Položit dotaz Odpovědi

Hodnotit Štítky

Když už se v souvislosti s demonstracemi na Václavském náměstí mluví o vzniku nového politického subjektu, považuje za vhodné podívat se na to, jaké politické subjekty už tu teď jsou, proč dochází k těmto projevům nespokojenosti a jak vypadá politická situace obecně. „Jeden z mála lidí, kteří to dokážou docela vtipně a trefně vystihnout, je pan Petr Holec, jehož komentář na Info.cz jsem si přečetl. Vyšel ve středu pod titulkem ‚Spolu proti sobě. Opozice vymýšlí, jak neporazí Babiše‘. Už ten titulek je celkem výmluvný, o co v komentáři jde. Hodnotí v něm jednotlivé kroky stran jako TOP 09, ODS, STAN a KDU-ČSL, případně Pirátské strany. A dovozuje, proč se jim nedaří trumfnout a přehrát Babiše a proč je ten Babiš stále ještě na vyšším koni než oni a proč to tedy nejde,“ konstatuje mediální analytik.

Pidistrany nechápu, že pět dacií nikdy nedá dohromady ferrari

Věta z úvodu Holcova komentáře „Pět dacií nikdy nedá dohromady ferrari“ se mu nejen líbí, ale připomněla mu i podobnou větu z dřívějšíka. „Myslí těch pět v podstatě zanedbatelných stran. Když vyjmu piráty, kteří jsou samostatní, tak minimálně ta zbývající čtveřice by si teoreticky mohla být programově velice blízko. Piráti ne, ti jsou dnes ultralevicovou stranou a s konzervativní politikou nemají nic společného. A tyhle čtyři dacie řečeno s panem Holcem opravdu nedají dohromady ferrari. Vzpomněl jsem si na výrok někdejšího premiéra Miloše Zemana, který se podobným způsobem vyjádřil k někdejší Čtyřkoalici KDU-ČSL, Unie svobody, Demokratické unie a ODA. Říkal, že čtyřikrát nula nedá dohromady čtyři, ale zase jen nulu. To je jednoduchá matematická úloha. Spojením čtyř neúspěšných se nedá dohromady jeden super úspěšný, procenta se prostě nesčítají,“ upozorňuje Petr Žantovský.

MVDr. Pavel Bělobrádek, Ph.D., MPA

KDU-ČSL originální osobnost, konečně, jako každý člověk poslanec

Sympatizovat Profil

Položit dotaz Odpovědi

Hodnotit Štítky

Ilustruje to na různých volebních taškařicích, třeba když se dávali dohromady lidovci s hnutím STAN. „To se fotil pan Bělobrádek s panem Gazdíkem, vypadali na billboardech jak Mirek Dušín s Jarkou Metelkou. Drželi se za ručičky vstříc světlým zítřkům, ale trvalo to tak měsíc, než se rozešli a začali se pomlouvat.

Takových rozchodů i sblížení bylo v nedávné době více. Ale když máte jen na jedno téma čtyři politické strany, tak to nemůže nikdy fungovat. Zvláště když v jejich vedení jsou lidé, kteří nejsou úplně excelentní a důvěryhodní. Koneckonců když zapátráme v minulosti, tak si vzpomeneme na období, kdy KDU-ČSL konkurovala jiná křesťanská strana KDS Václava Bendy. Václav Benda měl jakousi autoritu z dob Charty, a přesto spojili KDS jako křesťanskou stranu s ODS jako s občanskou stranou, protože věděli, že jim jde v principu o stejné věci a že společně budou silnější,“ podotýká mediální odborník.

Pospíšil konečně první, ale ve straně, která putuje na smetiště dějin

Každá z těch čtyř stran má podle něj ve svém čele nejméně pět předsedů, kteří se různě okopávají. „Pan Holec připomíná, jak úžasně pan Kalousek a jeho parta okopávají kotníky nynějšímu šéfovi TOP 09 Jiřímu Pospíšilovi, a tak to prostě nemůže fungovat. Když jsme tedy u pana Pospíšila, tak by asi bylo dobré si připomenout, že byl v minulosti také členem ODA, byl také členem ODS a také ministrem spravedlnosti v obou Topolánkových vládách a také v té Nečasově. Ale protože je to další z mnoha ředitelů zeměkoule, které naše země nosí, a nebyl schopen se srovnat s tím, že není první ve straně, tak v TOP 09 se konečně stal na chvíli

první. No ale ve straně, která putuje na smetiště dějin. Takže je to přehlídka obrovské marnosti,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

JUDr. Jiří Pospíšil
TOP 09 europoslanec
Sympatizovat Profil
Položit dotaz Odpovědi
Hodnotit Štítky

V komentáři ho zaujal příměr, že Piráti jsou stejně alternativní jako léčba rakoviny hrou na didžeridu. „Tím mě Petr Holec opravdu dostal, považuji to za větu týdne. To je úžasný postřeh, který velmi přesně charakterizuje pirátskou politiku. A pointou té politiky je, že vstoupili do evropské frakce zelených, která zahrnuje také ultralevicové strany, To jen proto, abychom měli přesné informace a věděli, co jsou zač. K té úterní demonstraci už jen tolik, že tu máme partu stran, které se ukazují čím dál více jako neschopné. Máme tady i některé strany, které už téměř neexistují, jako vládní ČSSD nebo komunisté, kteří jsou na odchodu z horizontu. A pak tu máme Babiše, kterého čím víc okopávají, tím víc on u svých voličů sílí. Cožpak si tihle všichni nejsou schopni uvědomit, že tím, jak na Babiše nasazují, mu jenom přihazují procenta? To je důkaz české politické hlouposti,“ míní mediální analytik.

Psalí jsme:

Piráť a ódéasák v rádiu plánovali budoucnost po Babišovi. Zeptám se předsedy Bartoše, jestli vás vezme do vlády, posmíval se Peksa

Piráť Šmída: Babiš je jako feťák závislý na dotacích

„PornoMíša“ a zájezd do USA za 300 litrů: Piráti naštvají už i TOP 09

Pedagog Václav Moravec vypustil z úst nesmrtelný žvást

Pro druhé téma sáhl do vysílání nedělního Newsroomu ČT24, kde zazněla informace, že existuje výzkumný akademický projekt. „Vedoucím řešitelem toho odborného úkolu je jistý Václav Moravec, moderátor České televize a také pedagog na **Fakultě sociálních věd** v Praze. A ten nám v Newsroomu sděloval, že principem toho jím řešeného vědeckého úkolu – explicitně zmiňoval, že se to v budoucnu bude týkat i ČTK – je nahrazení lidských sil při výběru a transferu informací, takže zpravodajové budou nahrazeni jakousi kybernetickou inteligencí. Moc by mě zajímalo, co na odborníka Moravce řekne jeho kolegyně z katedry paní doktorka Trunečková, která opravdu rozumí agenturám na rozdíl od kolegy Moravce. Když se ho redaktorka ptala, co bude s lidmi, kteří nebudou muset připravovat zprávy, protože to za ně budou dělat počítače, odpověděl, že se využijí na investigativní, názorovou a komentářovou publicistiku,“ diví se Petr Žantovský.

Ing. Miroslav Kalousek
TOP 09 poslanec
Sympatizovat Profil
Položit dotaz Odpovědi
Hodnotit Štítky

Za tohle by měl Václav Moravec vrátit diplom, protože Česká tisková kancelář nemá žádné investigativce, komentátory ani názorové novináře. „Nejenže je nemá, ona je ze zákona mít nesmí. Má produkovat pouze zpravodajství, nikoli spektakulární honičky za mladým Babišem někde po Švýcarsku jako paní Slonková či názorové výrony jako pan Mitrofanov nebo někdo jiný, kdo nás neustále obohacuje svými ‚úžasnými‘ názory. Tak by Moravec měl vědět, že to, co řekl, je žvást. Jestliže žvást vypustí z úst pedagog vysoké školy pro novináře a navíc hlavní řešitel akademického úkolu – nepředstavujeme si, že to je za 12,50, to jsou často milionové částky, které se do těchto tzv. vědeckých úkolů napouštějí z grantových agentur – tak si neumím představit, jak vypadají ostatní pedagogové, odborníci, studenti a absolventi té školy, když je učí lidé jako Moravec, pro něhož je četka mimo jiné zřídlo názorové a investigativní publicistiky. Tak to jsou docela nesmrtelné věci,“ soudí mediální odborník.

Studentský vůdce se snaží nabídkou konkurovat Člověku v tísni

Poslední glosou se ještě jednou zastaví u politické strany Cesta změny, která existovala v letech 2001 až 2009. „Tu reprezentoval kromě soudružky Moniky Pajerové také soudruh Martin Mejstřík ze svazácké organizace Akademie múzických umění, později také zastupitel na Praze 1 a senátor. A tenhle pan Mejstřík mě velmi překvapil, protože jsem narazil na jeho webovou stránku martin-mejstrik.cz. Je na ní záložka ‚přednáškové okruhy‘. Pointa tkví v tom, že celý ten web je v podstatě obchodní nabídka, i když tam píše, že to jsou oficiální osobní stránky, ale víceméně je to obchodní nabídka. Pan Mejstřík tam nabízí různým typům škol sérii přednášek ke třicátému výročí událostí roku 1989 včetně ceníku. A nemysleme si, že dvouhodina se soudruhem Mejstříkem je něco laciného. Třeba tři tisíce za přednášku plus cestovné a tak dále,“ prozrazuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Screen z martin-mejstrik.cz (pořízen 8.6.2019)

Screen z martin-mejstrik.cz (pořízen 8.6.2019)

Andrej Babiš
ANO 2011 předseda vlády
Sympatizovat Profil
Položit dotaz Odpovědi
Hodnotit Štítky

To vypadá na docela dobrý byznys s využitím toho, že byl kdysi student a jako člen svazácké organizace se ocitl v nějakých souvislostech, když se měnil režim. „Nevím ale, jestli bude pan Mejstřík schopen konkurovat třeba nabídce Člověka v tísni, který organizuje za obrovské peníze Ministerstva školství už několik let ‚vynikající‘ série kurzů ‚Jeden svět ve školách‘, při nichž vymývají dětem všech stupňů škol hlavy svými pohledy na svět, na geopolitiku, na liberální demokracii. Myslím, že to pan Mejstřík bude mít těžké, musel by mít dobrého agenta. Možná si ho nějaká škola z Vysočiny objedná, pokud vůbec slyšeli o jeho existenci, to nevím. Ale zaujaly mě přednáškové okruhy, které nabízí. Například ‚Zastupitelská demokracie a základy parlamentarismu‘. To je výborné, že ve školách, kde se toto vyučuje v předmětu ‚Základy společenských věd‘, to musí říkat pan Mejstřík,“ kroutí nad tím mediální analytik hlavou.

S odkazem 17. listopadu se kšeftuje jako s banány v tržnici

V Mejstříkově nabídce přednášek nemůže chybět ani tematický okruh „Listopad 89“. „No o čem jiném by mohl mluvit, když to byla jeho hvězdná chvíle a jeho patnáct minut slávy. Pak má další oddíl ‚Zločiny světového komunismu‘. V tom je bez šance prorazit, protože tam má konkurenci od Radia Svobodná Evropa až po Člověka v tísni. Tam všude je spousta odborníků na zločiny světového komunismu. Pak má oddíl ‚Pevnost Evropa‘, kde se zamýšlí nad tím, jak je Evropa báječná. Přiznává, že to čerpal z nějakých euoptimistických brožurek a podkladů. Poslední přednáškový okruh se nazývá ‚Planeta Země‘ a věnuje se ekologii. Opírá se o kdysi známý film bývalého amerického viceprezidenta Ala Gora ‚Nepříjemná pravda‘ z roku 2006, v němž Al Gore vysvětloval, že se naše planeta řítí do ekologické katastrofy, protože je globálně oteplena a že by se mělo všude šetřit,“ připomíná Petr Žantovský.

Ing. Miloš Zeman

BPP

První přímo zvolený prezident ČR prezident České republiky

Sympatizovat Profil

Položit dotaz Odpovědi

Hodnotit Štítky

Na Ala Gora se později provalilo, že jeho rodinný dům má energetickou spotřebu zhruba takovou jako střední americké maloměsto. „Pak se raději stáhl. Nejenže ty prezidentské volby, na které měl políčeno, nevyhrál, ale odešel do ústraní. Teď u nás našel následovníka v Martinu Mejstříkovi. Říkám to s jistou ironií, protože mi je z toho smutno, jak se kšeftuje s něčím tak důležitým, jako je odkaz okamžiku, kdy se národy Čechů a Slováků vzepjaly, nikým nepodněcovány, nepodpláceny, nikdo jim nedával plazmové obrazovky jako teď na Václavák, nikdo je nesvážel autobusy z venkova jako teď na Václavák. To bylo spontánní hnutí patnácti milionů lidí, kteří už měli všeho dost. A teď s tím někdo kšeftuje jako s banány v tržnici, a ještě trochu nahnílymi. To se mi nelíbí a je mi z toho velmi smutno. V roce, kdy si budeme připomínat třicet let od událostí, které pro všechny z naší generace znamenaly nejpodstatnější okamžik našich životů, to považuji skoro za urážku tohoto výročí,“ dodává mediální odborník.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| <http://www.politicke-listy.cz/?goto=202072-vyzkumnik-vaclav-moravec-by-mel-vratit-diplom--zada-petr-zantovsky.-a-prima-kseft-martina-mejstrika-s-listopadem-1989.html>

Výzkumník Václav Moravec by měl vrátit diplom, žádá Petr Žantovský. A prima kšeft Martina Mejstříka s Listopadem 1989

8.6.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

Hans Štembera

TÝDEN V MÉDIÍCH Demontrace proti Andreji Babišovi, na nichž jsou k vidění úžasné herecké výkony, třeba od Jitky Čvančarové, vítají především opoziční TOP 09, STAN, Pirátská strana, lidovci a ODS. Petra

Žantovského v této souvislosti zaujal komentář Petra Holce, v jehož úvodu se píše, že pět dacií nikdy nedá dohromady ferrari. Mediální analytik se dále pozastavuje nad tím, jaký žvást z veřejnoprávní obrazovky vypustil Václav Moravec, moderátor a vysokoškolský pedagog. Smutno mu je z toho, jak bývalý studentský vůdce v roce třicátého výročí křesťuje s odkazem 17. listopadu jako s banány v tržnici, a ještě trochu nahnilými.

Demonstrace, žvásty Václava Moravce a urážka třicátého výročí listopadu 89 tvoří obsah pravidelného přehledu mediálních zajímavostí. „Začneme úterním balábile na Václavském náměstí. Z tribuny jsem tam byl také zmiňován mezi nepřáteli pravdy a lásky, liberální demokracie a hrozbami pro naši krásnou střediskovou demokracii, tak se cítím být poněkud v kolizi zájmů. Ale nebudu hodnotit akci samotnou, spíše některé aspekty, které s ní souvisejí. Pobavilo mě, když jsem se pak během jednoho či dvou dnů z televize Seznam dozvěděl, že pán, kterého jsem neznal, jakýsi pan Martin Jaroš, údajně marketinkový odborník, se chystá založit politickou stranu. Tuším, že bude zaměřena proti té špatnosti v politice, kterou reprezentují Zeman s Babišem, Benešovou a dalšími, na které ukážou prstem,“ uvádí pro ParlamentniListy.cz Petr Žantovský.

Martin Jaroš mu poskytl klíč k pochopení těchto aktivit, že při nich nejde o žádnou pomoc lidem v zemi, která by se vyznačovala deficitem demokracie. „Kdyby tu byl deficit demokracie, tak by si nemohli rezervovat symbolicky nejdůležitější náměstí v celém státě a pořádat na něm své trachtace. Zdržím se úvah o tom, kolik to stojí a kde na to berou. Kolem šoubyznysových věcí se točím už třicet let, vím, kolik stojí pronájem různých zvukových a projekčních aparatur, a proto si myslím, že nás organizátoři z Milionu chviliek poněkud balamutí, když to vysvětlují nějakými sbírkami. Ale to je jiná píseň. Mě na tom nejvíce zaujalo to, že výsledkem má být politická strana. To už odněkud známe. Byla tady Cesta změny, aktivita paní – asi bych měl spíš říkat soudružky, neboť ve Svazu mládeže si říkali soudruhu, soudružko, a ona byla členka městských orgánů Svazu mládeže – Moniky Pajerové,“ připomíná mediální analytik.

Jde výhradně o převzetí moci a Česká televize tomu dělá píárko

Cesta změny následovala po Impulsech 99 a podobných aktivitách. „Vždy někdo pod nějakou záminkou, ať už to byla Česká televize nebo něco jiného, vytáhl na náměstí spoustu lidí, které zblbnul mediální masáží, a pak zneužíval obrázků z náměstí k tomu, aby podporoval svou politickou věc. Vždy to bylo nejprve provázeno altruistickými řečmi, jak jim jde o pravdu, lásku, dobro, nenásilí, společenskou kohezi a jak se lidé budou mít dobře. Ale záhy se ukázalo, že tu někdo usiluje o politickou moc. To je podle mě dokonce i správně, protože jediná odpověď na ty výkřikové akce může znít takto: ‚Založte si vlastní politickou stranu, napište lepší program, než mají ti, co jsou v Parlamentu, máte velkou šanci, protože nemáte žádné zatěžující věci z minulosti, máte čistý štít, tak se do toho pusťte. Vítejte a pojďte bojovat o tu svoji věc,‘“ poznamenává Petr Žantovský.

Proto je rád, že tentokrát vyplulo tak brzy na povrch, o co při demonstracích jde. „Ale pak lze těžko věřit jim i redaktorům České televize, kteří jim od rána do noci dělají zadarmo píárko, že to je čistě filantropická událost a že o nic jiného nejde. Ale jde. Jde výhradně o převzetí moci. Je to další z mnoha pokusů o státní převrat, za těch třicet let jich už pamatujeme hodně. Některé byly úspěšné v tom smyslu, že dohnaly zemi k předčasným volbám. O to podle mě dnes usilují i tihle. Ale třeba v roce 1998 zvítězily v předčasných volbách drtivým způsobem dvě nejvíce nenáviděné strany, proti nimž byly všechny aktivity namířeny, ČSSD a ODS, a s využitím opoziční smlouvy čtyři roky vládly. A to vcelku nerušeně a seriózně. Pokud výsledkem tohoto balábile, jak jsem to nazval, bude, že se ustanoví opravdu funkční, expertně vyfutrovaná a politicky silná vláda, které se bude dařit aspoň tak jako té opozičně-smluvní, tak za to budu moc rád a pak jsem rád i za ty demonstrace,“ přiznává mediální odborník.

Jedině tento důvod by ho donutil zatleskat těm, co demonstrace pořádají, ale ze svých zkušeností usuzuje, že k ničemu takovému nedojde. „Ty demonstrace jsou široké téma. Všimněte si, že z umělců, kteří se tam prezentují, se namnoze jedná o lidi, kteří už před drahnou dobou sešli z veřejných očí, takže pro ně to může být zajímavé píárko. Nechci jim sahat do svědomí, je to jejich věc i věc organizátorů, koho si pozvou, že nemluví k věci a vyjadřují se k emocím. To bylo vidět na projevu paní Čvančarové, kdy jsem měl pocit, že jsme ohroženi třetí, čtvrtou, pátou světovou válkou najednou a ještě k tomu na nás nalétávají Marťani. Před tím vším velmi pateticky varovala a nyla ze všech sil. Úžasný herecký výkon. Bylo by zajímavé, kdyby se jejího vystoupení zmocnil nějaký kvalitní dramatik a sepsal z těch slov nějakou hru. Možná by v nějakém komediálně založeném divadle byla úspěšná,“ ironicky hodnotí hereččin výstup Petr Žantovský.

Když už se v souvislosti s demonstracemi na Václavském náměstí mluví o vzniku nového politického subjektu, považuje za vhodné podívat se na to, jaké politické subjekty už tu teď jsou, proč dochází k těmto projevům nespokojenosti a jak vypadá politická situace obecně. „Jeden z mála lidí, kteří to dokážou docela vtipně a trefně vystihnout, je pan Petr Holec, jehož komentář na Info.cz jsem si přečetl. Vyšel ve středu pod titulkem ‚Spolu proti sobě. Opozice vymýšlí, jak neporazí Babiše‘. Už ten titulky je celkem výmluvný, o co v komentáři jde. Hodnotí v něm jednotlivé kroky stran jako TOP 09, ODS, STAN a KDU-ČSL, případně Pirátské

strany. A dovozuje, proč se jim nedaří trumfnout a přehrát Babiše a proč je ten Babiš stále ještě na vyšším koni než oni a proč to tedy nejde," konstatuje mediální analytik.

Věta z úvodu Holcova komentáře „Pět dacií nikdy nedá dohromady ferrari“ se mu nejen líbí, ale připomněla mu i podobnou větu z dřívějšíka. „Myslí těch pět v podstatě zanedbatelných stran. Když vyjmu piráty, kteří jsou samostatní, tak minimálně ta zbývající čtveřice by si teoreticky mohla být programově velice blízko. Piráti ne, ti jsou dnes ultralevicovou stranou a s konzervativní politikou nemají nic společného. A tyhle čtyři dacie řečeno s panem Holcem opravdu nedají dohromady ferrari. Vzpomněl jsem si na výrok někdejšího premiéra Miloše Zemana, který se podobným způsobem vyjádřil k někdejší Čtyřkoalici KDU-ČSL, Unie svobody, Demokratické unie a ODA. Říkal, že čtyřikrát nula nedá dohromady čtyři, ale zase jen nulu. To je jednoduchá matematická úloha. Spojením čtyř neúspěšných se nedá dohromady jeden super úspěšný, procenta se prostě nesčítají," upozorňuje Petr Žantovský.

Ilustruje to na různých volebních taškařicích, třeba když se dávali dohromady lidovci s hnutím STAN. „To se fotil pan Bělobrádek s panem Gazdíkem, vypadali na billboardech jak Mirek Dušín s Jarkou Metelkou. Drželi se za ručičky vstříc světlým zítřkům, ale trvalo to tak měsíc, než se rozešli a začali se pomlouvat.

Takových rozchodů i sblížení bylo v nedávné době více. Ale když máte jen na jedno téma čtyři politické strany, tak to nemůže nikdy fungovat. Zvláště když v jejich vedení jsou lidé, kteří nejsou úplně excelentní a důvěryhodní. Koneckonců když zapátráme v minulosti, tak si vzpomeneme na období, kdy KDU-ČSL konkurovala jiná křesťanská strana KDS Václava Bendy. Václav Benda měl jakousi autoritu z dob Charty, a přesto spojili KDS jako křesťanskou stranu s ODS jako s občanskou stranou, protože věděli, že jim jde v principu o stejné věci a že společně budou silnější," podotýká mediální odborník.

Každá z těch čtyř stran má podle něj ve svém čele nejméně pět předsedů, kteří se různě okopávají. „Pan Holec připomíná, jak úžasně pan Kalousek a jeho parta okopávají kotníky nynějšímu šéfovi TOP 09 Jiřímu Pospíšilovi, a tak to prostě nemůže fungovat. Když jsme tedy u pana Pospíšila, tak by asi bylo dobré si připomenout, že byl v minulosti také členem ODA, byl také členem ODS a také ministrem spravedlnosti v obou Topolánkových vládách a také v té Nečasově. Ale protože je to další z mnoha ředitelů zeměkoule, které naše země nosí, a nebyl schopen se srovnat s tím, že není první ve straně, tak v TOP 09 se konečně stal na chvíli první. No ale ve straně, která putuje na smetiště dějin. Takže je to přehlídka obrovské marnosti," říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

V komentáři ho zaujal příměr, že Piráti jsou stejně alternativní jako léčba rakoviny hrou na didžeridu. „Tím mě Petr Holec opravdu dostal, považuji to za větu týdne. To je úžasný postřeh, který velmi přesně charakterizuje pirátskou politiku. A pointou té politiky je, že vstoupili do evropské frakce zelených, která zahrnuje také ultralevicové strany, To jen proto, abychom měli přesné informace a věděli, co jsou zač. K té úterní demonstraci už jen tolik, že tu máme partu stran, které se ukazují čím dál více jako neschopné. Máme tady i některé strany, které už téměř neexistují, jako vládní ČSSD nebo komunisté, kteří jsou na odchodu z horizontu. A pak tu máme Babiše, kterého čím víc okopávají, tím víc on u svých voličů sílí. Cožpak si tihle všichni nejsou schopni uvědomit, že tím, jak na Babiše nasazují, mu jenom přihazují procenta? To je důkaz české politické hlouposti," míní mediální analytik.

Pro druhé téma sáhl do vysílání nedělního Newsroomu ČT24, kde zazněla informace, že existuje výzkumný akademický projekt. „Vedoucím řešitelem toho odborného úkolu je jistý Václav Moravec, moderátor České televize a také pedagog na **Fakultě sociálních věd** v Praze. A ten nám v Newsroomu sděloval, že principem toho jím řešeného vědeckého úkolu – explicitně zmiňoval, že se to v budoucnu bude týkat i ČTK – je nahrazení lidských sil při výběru a transferu informací, takže zpravodajové budou nahrazení jakousi kybernetickou inteligencí. Moc by mě zajímalo, co na odborníka Moravce řekne jeho kolegyně z katedry paní doktorka Trunečková, která opravdu rozumí agenturám na rozdíl od kolegy Moravce. Když se ho redaktorka ptala, co bude s lidmi, kteří nebudou muset připravovat zprávy, protože to za ně budou dělat počítače, odpověděl, že se využijí na investigativní, názorovou a komentářovou publicistiku," diví se Petr Žantovský.

Za tohle by měl Václav Moravec vrátit diplom, protože Česká tisková kancelář nemá žádné investigativce, komentátory ani názorové novináře. „Nejenže je nemá, ona je ze zákona mít nesmí. Má produkovat pouze zpravodajství, nikoli spektakulární honičky za mladým Babišem někde po Švýcarsku jako paní Slonková či názorové výrony jako pan Mitrofanov nebo někdo jiný, kdo nás neustále obohacuje svými ‚úžasnými‘ názory. Tak by Moravec měl vědět, že to, co řekl, je žvást. Jestliže žvást vypustí z úst pedagog vysoké školy pro novináře a navíc hlavní řešitel akademického úkolu – nepředstavujeme si, že to je za 12,50, to jsou často milionové částky, které se do těchto tzv. vědeckých úkolů napouštějí z grantových agentur – tak si neumím představit, jak vypadají ostatní pedagogové, odborníci, studenti a absolventi té školy, když je učí lidé jako Moravec, pro něhož je četka mimo jiné zřídlo názorové a investigativní publicistiky. Tak to jsou docela nesmrtelné věci," soudí mediální odborník.

Poslední glosou se ještě jednou zastaví u politické strany Cesta změny, která existovala v letech 2001 až 2009. „Tu reprezentoval kromě soudružky Moniky Pajerové také soudruh Martin Mejstřík ze svazácké

organizace Akademie múzických umění, později také zastupitel na Praze 1 a senátor. A tenhle pan Mejstřík mě velmi překvapil, protože jsem narazil na jeho webovou stránku martin-mejstrik.cz. Je na ní záložka ‚přednáškové okruhy‘. Pointa tkví v tom, že celý ten web je v podstatě obchodní nabídka, i když tam píše, že to jsou oficiální osobní stránky, ale víceméně je to obchodní nabídka. Pan Mejstřík tam nabízí různým typům škol sérii přednášek ke třicátému výročí událostí roku 1989 včetně ceníku. A nemysleme si, že dvouhodina se soudruhem Mejstříkem je něco laciného. Třeba tři tisíce za přednášku plus cestovné a tak dále,“ prozrazuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Screen z martin-mejstrik.cz (pořízen 8.6.2019)

Screen z martin-mejstrik.cz (pořízen 8.6.2019)

To vypadá na docela dobrý byznys s využitím toho, že byl kdysi student a jako člen svazácké organizace se ocitl v nějakých souvislostech, když se měnil režim. „Nevím ale, jestli bude pan Mejstřík schopen konkurovat třeba nabídce Člověka v tísni, který organizuje za obrovské peníze Ministerstva školství už několik let ‚vynikající‘ sérii kurzů ‚Jeden svět ve školách‘, při nichž vymývají dětem všech stupňů škol hlavy svými pohledy na svět, na geopolitiku, na liberální demokracii. Myslím, že to pan Mejstřík bude mít těžké, musel by mít dobrého agenta. Možná si ho nějaká škola z Vysočiny objedná, pokud vůbec slyšeli o jeho existenci, to nevím. Ale zaujaly mě přednáškové okruhy, které nabízí. Například ‚Zastupitelská demokracie a základy parlamentarismu‘. To je výborné, že ve školách, kde se toto vyučuje v předmětu ‚Základy společenských věd‘, to musí říkat pan Mejstřík,“ kroučí nad tím mediální analytik hlavou.

V Mejstříkově nabídce přednášek nemůže chybět ani tematický okruh ‚Listopad 89‘. „No o čem jiném by mohl mluvit, když to byla jeho hvězdná chvíle a jeho patnáct minut slávy. Pak má další oddíl ‚Zločiny světového komunismu‘. V tom je bez šance prorazit, protože tam má konkurenci od Radia Svobodná Evropa až po Člověka v tísni. Tam všude je spousta odborníků na zločiny světového komunismu. Pak má oddíl ‚Pevnost Evropa‘, kde se zamýšlí nad tím, jak je Evropa báječná. Přiznává, že to čerpal z nějakých eoptimistických brožurek a podkladů. Poslední přednáškový okruh se nazývá ‚Planeta Země‘ a věnuje se ekologii. Opírá se o kdysi známý film bývalého amerického viceprezidenta Ala Gora ‚Nepříjemná pravda‘ z roku 2006, v němž Al Gore vysvětloval, že se naše planeta řítí do ekologické katastrofy, protože je globálně oteplena a že by se mělo všude šetřit,“ připomíná Petr Žantovský.

Na Ala Gora se později provalilo, že jeho rodinný dům má energetickou spotřebu zhruba takovou jako střední americké maloměsto. „Pak se raději stáhl. Nejenže ty prezidentské volby, na které měl políčeno, nevyhrál, ale odešel do ústraní. Teď u nás našel následovníka v Martinu Mejstříkovi. Říkám to s jistou ironií, protože mi je z toho smutno, jak se kšeftuje s něčím tak důležitým, jako je odkaz okamžiku, kdy se národy Čechů a Slováků vzepjaly, nikým nepodněcovány, nepodpláceny, nikdo jim nedával plazmové obrazovky jako teď na Václavák, nikdo je nesvážel autobusy z venkova jako teď na Václavák. To bylo spontánní hnutí patnácti milionů lidí, kteří už měli všeho dost. A teď s tím někdo kšeftuje jako s banány v tržnici, a ještě trochu nahnílymi. To se mi nelíbí a je mi z toho velmi smutno. V roce, kdy si budeme připomínat třicet let od událostí, které pro všechny z naší generace znamenaly nejpodstatnější okamžik našich životů, to považuji skoro za urážku tohoto výročí,“ dodává mediální odborník.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Hans Štembera Popisek: Petr Žantovský.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Vyzkumnik-Vaclav-Moravec-by-mel-vratit-diplom-zada-Petr-Zantovsky-A-prima-kseft-Martina-Mejstrika-s-Listopadem-1989-584610>

Výzkumník Václav Moravec by měl vrátit diplom, žádá Petr Žantovský. A prima kšeft Martina Mejstříka s Listopadem 1989

8.6.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Hroník

TÝDEN V MÉDIÍCH Demontrace proti Andreji Babišovi, na nichž jsou k vidění úžasné herecké výkony, třeba od Jitky Čvančarové, vítají především opoziční TOP 09, STAN, Pirátská strana, lidovci a ODS. Petra Žantovského v této souvislosti zaujal komentář Petra Holce, v jehož úvodu se píše, že pět dacií nikdy nedá dohromady ferrari. Mediální analytik se dále pozastavuje nad tím, jaký žvást z veřejnoprávní obrazovky vypustil

Václav Moravec, moderátor a vysokoškolský pedagog. Smutno mu je z toho, jak bývalý studentský vůdce v roce třicátého výročí kšeftuje s odkazem 17. listopadu jako s banány v tržnici, a ještě trochu nahnilými.

Demonstrace, žvásty Václava Moravce a urážka třicátého výročí listopadu 89 tvoří obsah pravidelného přehledu mediálních zajímavostí. „Začneme úterním balábile na Václavském náměstí. Z tribuny jsem tam byl také zmiňován mezi nepřáteli pravdy a lásky, liberální demokracie a hrozbami pro naši krásnou střediskovou demokracii, tak se cítím být poněkud v kolizi zájmů. Ale nebudu hodnotit akci samotnou, spíše některé aspekty, které s ní souvisejí. Pobavilo mě, když jsem se pak během jednoho či dvou dnů z televize Seznam dozvěděl, že pán, kterého jsem neznal, jakýsi pan Martin Jaroš, údajně marketinkový odborník, se chystá založit politickou stranu. Tuším, že bude zaměřena proti té špatnosti v politice, kterou reprezentují Zeman s Babišem, Benešovou a dalšími, na které ukážou prstem,“ uvádí pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Martin Jaroš mu poskytl klíč k pochopení těchto aktivit, že při nich nejde o žádnou pomoc lidem v zemi, která by se vyznačovala deficitem demokracie. „Kdyby tu byl deficit demokracie, tak by si nemohli rezervovat symbolicky nejdůležitější náměstí v celém státě a pořádat na něm své trachtace. Zdržím se úvah o tom, kolik to stojí a kde na to berou. Kolem šoubyznysových věcí se točím už třicet let, vím, kolik stojí pronájem různých zvukových a projekčních aparatur, a proto si myslím, že nás organizátoři z Milionu chviliek poněkud balamutí, když to vysvětlují nějakými sbírkami. Ale to je jiná píseň. Mě na tom nejvíc zaujalo to, že výsledkem má být politická strana. To už odněkud známe. Byla tady Cesta změny, aktivita paní – asi bych měl spíš říkat soudružky, neboť ve Svazu mládeže si říkali soudruhu, soudružko, a ona byla členka městských orgánů Svazu mládeže – Moniky Pajerové,“ připomíná mediální analytik.

Jde výhradně o převzetí moci a Česká televize tomu dělá píárko

Cesta změny následovala po Impulsech 99 a podobných aktivitách. „Vždy někdo pod nějakou záminkou, ať už to byla Česká televize nebo něco jiného, vytáhl na náměstí spoustu lidí, které zblbnul mediální masáží, a pak zneužíval obrázků z náměstí k tomu, aby podporoval svou politickou věc. Vždy to bylo nejprve provázeno altruistickými řečmi, jak jim jde o pravdu, lásku, dobro, nenásilí, společenskou kohezi a jak se lidé budou mít dobře. Ale záhy se ukázalo, že tu někdo usiluje o politickou moc. To je podle mě dokonce i správně, protože jediná odpověď na ty výkřikové akce může znít takto: ‚Založte si vlastní politickou stranu, napište lepší program, než mají ti, co jsou v Parlamentu, máte velkou šanci, protože nemáte žádné zatěžující věci z minulosti, máte čistý štít, tak se do toho pusťte. Vítejte a pojďte bojovat o tu svoji věc,‘“ poznamenává Petr Žantovský.

Proto je rád, že tentokrát vyplulo tak brzy na povrch, o co při demonstracích jde. „Ale pak lze těžko věřit jim i redaktorům České televize, kteří jim od rána do noci dělají zadarmo píárko, že to je čistě filantropická událost a že o nic jiného nejde. Ale jde. Jde výhradně o převzetí moci. Je to další z mnoha pokusů o státní převrat, za těch třicet let jich už pamatujeme hodně. Některé byly úspěšné v tom smyslu, že dohnaly zemi k předčasným volbám. O to podle mě dnes usilují i tihle. Ale třeba v roce 1998 zvítězily v předčasných volbách drtivým způsobem dvě nejvíce nenáviděné strany, proti nimž byly všechny aktivity namířeny, ČSSD a ODS, a s využitím opoziční smlouvy čtyři roky vládly. A to vcelku nerušeně a seriózně. Pokud výsledkem tohoto balábile, jak jsem to nazval, bude, že se ustanoví opravdu funkční, expertně vyfytrovaná a politicky silná vláda, které se bude dařit aspoň tak jako té opozičně-smluvní, tak za to budu moc rád a pak jsem rád i za ty demonstrace,“ přiznává mediální odborník.

Z vystoupení Čvančarové by se dala vytvořit úspěšná komedie

Jedině tento důvod by ho donutil zatleskat těm, co demonstrace pořádají, ale ze svých zkušeností usuzuje, že k ničemu takovému nedojde. „Ty demonstrace jsou široké téma. Všimněte si, že z umělců, kteří se tam prezentují, se namnoze jedná o lidi, kteří už před drahnou dobou sešli z veřejných očí, takže pro ně to může být zajímavé píárko. Nechci jim sahat do svědomí, je to jejich věc i věc organizátorů, koho si pozvou, že nemluví k věci a vyjadřují se k emocím. To bylo vidět na projevu paní Čvančarové, kdy jsem měl pocit, že jsme ohroženi třetí, čtvrtou, pátou světovou válkou najednou a ještě k tomu na nás nalétávají Martani. Před tím vším velmi pateticky varovala a nyla ze všech sil. Úžasný herecký výkon. Bylo by zajímavé, kdyby se jejího vystoupení zmocnil nějaký kvalitní dramatik a sepsal z těch slov nějakou hru. Možná by v nějakém komediálně založeném divadle byla úspěšná,“ ironicky hodnotí hereččin výtup Petr Žantovský.

Když už se v souvislosti s demonstracemi na Václavském náměstí mluví o vzniku nového politického subjektu, považuje za vhodné podívat se na to, jaké politické subjekty už tu teď jsou, proč dochází k těmto

projevům nespokojenosti a jak vypadá politická situace obecně. „Jeden z mála lidí, kteří to dokážou docela vtipně a trefně vystihnout, je pan Petr Holec, jehož komentář na Info.cz jsem si přečetl. Vyšel ve středu pod titulkem ‚Spolu proti sobě. Opozice vymýšlí, jak neporazí Babiše‘. Už ten titulek je celkem výmluvný, o co v komentáři jde. Hodnotí v něm jednotlivé kroky stran jako TOP 09, ODS, STAN a KDU-ČSL, případně Pirátské strany. A dovozuje, proč se jim nedaří trumfnout a přehrát Babiše a proč je ten Babiš stále ještě na vyšším koni než oni a proč to tedy nejde,“ konstatuje mediální analytik.

Pidistrany nechápu, že pět dací nikdy nedá dohromady ferrari

Věta z úvodu Holcova komentáře „Pět dací nikdy nedá dohromady ferrari“ se mu nejen líbí, ale připomněla mu i podobnou větu z dřívějšíka. „Myslí těch pět v podstatě zanedbatelných stran. Když vyjmu piráty, kteří jsou samostatní, tak minimálně ta zbývající čtveřice by si teoreticky mohla být programově velice blízko. Piráti ne, ti jsou dnes ultralevicovou stranou a s konzervativní politikou nemají nic společného. A tyhle čtyři dacie řečeno s panem Holcem opravdu nedají dohromady ferrari. Vzpomněl jsem si na výrok někdejšího premiéra Miloše Zemana, který se podobným způsobem vyjádřil k někdejší Čtyřkoalici KDU-ČSL, Unie svobody, Demokratické unie a ODA. Říkal, že čtyřikrát nula nedá dohromady čtyři, ale zase jen nulu. To je jednoduchá matematická úloha. Spojením čtyř neúspěšných se nedá dohromady jeden super úspěšný, procenta se prostě nesčítají,“ upozorňuje Petr Žantovský.

Ilustruje to na různých volebních taškařicích, třeba když se dávali dohromady lidovci s hnutím STAN. „To se fotil pan Bělobrádek s panem Gazdíkem, vypadali na billboardech jak Mirek Dušín s Jarkou Metelkou. Drželi se za ručičky vstříc světlým zítřkům, ale trvalo to tak měsíc, než se rozešli a začali se pomlouvat.

Takových rozhodů i sblížení bylo v nedávné době více. Ale když máte jen na jedno téma čtyři politické strany, tak to nemůže nikdy fungovat. Zvláště když v jejich vedení jsou lidé, kteří nejsou úplně excelentní a důvěryhodní. Koneckonců když zapátráme v minulosti, tak si vzpomeneme na období, kdy KDU-ČSL konkurovala jiná křesťanská strana KDS Václava Bendy. Václav Benda měl jakousi autoritu z dob Charty, a přesto spojili KDS jako křesťanskou stranu s ODS jako s občanskou stranou, protože věděli, že jim jde v principu o stejné věci a že společně budou silnější,“ podotýká mediální odborník.

Pospíšil konečně první, ale ve straně, která putuje na smetiště dějin

Každá z těch čtyř stran má podle něj ve svém čele nejméně pět předsedů, kteří se různě okopávají. „Pan Holec připomíná, jak úžasně pan Kalousek a jeho parta okopávají kotníky nynějšímu šéfovi TOP 09 Jiřímu Pospíšilovi, a tak to prostě nemůže fungovat. Když jsme tedy u pana Pospíšila, tak by asi bylo dobré si připomenout, že byl v minulosti také členem ODA, byl také členem ODS a také ministrem spravedlnosti v obou Topolánkových vládách a také v té Nečasově. Ale protože je to další z mnoha ředitelů zeměkoule, které naše země nosí, a nebyl schopen se srovnat s tím, že není první ve straně, tak v TOP 09 se konečně stal na chvíli první. No ale ve straně, která putuje na smetiště dějin. Takže je to přehlídka obrovské marnosti,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

V komentáři ho zaujal příměr, že Piráti jsou stejně alternativní jako léčba rakoviny hrou na didžeridu. „Tím mě Petr Holec opravdu dostal, považuji to za větu týdne. To je úžasný postřeh, který velmi přesně charakterizuje pirátskou politiku. A pointou té politiky je, že vstoupili do evropské frakce zelených, která zahrnuje také ultralevicové strany, To jen proto, abychom měli přesné informace a věděli, co jsou zač. K té úterní demonstraci už jen tolik, že tu máme partu stran, které se ukazují čím dál více jako neschopné. Máme tady i některé strany, které už téměř neexistují, jako vládní ČSSD nebo komunisté, kteří jsou na odchodu z horizontu. A pak tu máme Babiše, kterého čím víc okopávají, tím víc on u svých voličů sílí. Cožpak si tihle všichni nejsou schopni uvědomit, že tím, jak na Babiše nasazují, mu jenom přihazují procenta? To je důkaz české politické hlouposti,“ míní mediální analytik.

Pedagog Václav Moravec vypustil z úst nesmrtelný žvást

Pro druhé téma sáhl do vysílání nedělního Newsroomu ČT24, kde zazněla informace, že existuje výzkumný akademický projekt. „Vedoucím řešitelem toho odborného úkolu je jistý Václav Moravec, moderátor České televize a také pedagog na **Fakultě sociálních věd** v Praze. A ten nám v Newsroomu sděloval, že principem toho jím řešeného vědeckého úkolu – explicitně zmiňoval, že se to v budoucnu bude týkat i ČTK – je nahrazení lidských sil při výběru a transferu informací, takže zpravodajové budou nahrazeni jakousi

kybernetickou inteligencí. Moc by mě zajímalo, co na odborníka Moravce řekne jeho kolegyně z katedry paní doktorka Trunečková, která opravdu rozumí agenturám na rozdíl od kolegy Moravce. Když se ho redaktorka ptala, co bude s lidmi, kteří nebudou muset připravovat zprávy, protože to za ně budou dělat počítače, odpověděl, že se využijí na investigativní, názorovou a komentářovou publicistiku," diví se Petr Žantovský.

Za tohle by měl Václav Moravec vrátit diplom, protože Česká tisková kancelář nemá žádné investigativce, komentátory ani názorové novináře. „Nejenže je nemá, ona je ze zákona mít nesmí. Má produkovat pouze zpravodajství, nikoli spektakulární honičky za mladým Babišem někde po Švýcarsku jako paní Slonková či názorové výrony jako pan Mitrofanov nebo někdo jiný, kdo nás neustále obohacuje svými ‚úžasnými‘ názory. Tak by Moravec měl vědět, že to, co řekl, je žvást. Jestliže žvást vypustí z úst pedagog vysoké školy pro novináře a navíc hlavní řešitel akademického úkolu – nepředstavujeme si, že to je za 12,50, to jsou často milionové částky, které se do těchto tzv. vědeckých úkolů napouštějí z grantových agentur – tak si neumím představit, jak vypadají ostatní pedagogové, odborníci, studenti a absolventi té školy, když je učí lidé jako Moravec, pro něhož je četka mimo jiné zřídlo názorové a investigativní publicistiky. Tak to jsou docela nesmrtelné věci,“ soudí mediální odborník.

Studentský vůdce se snaží nabídkou konkurovat Člověku v tísni

Poslední glosou se ještě jednou zastaví u politické strany Cesta změny, která existovala v letech 2001 až 2009. „Tu reprezentoval kromě soudružky Moniky Pajerové také soudruh Martin Mejstřík ze svazácké organizace Akademie múzických umění, později také zastupitel na Praze 1 a senátor. A tenhle pan Mejstřík mě velmi překvapil, protože jsem narazil na jeho webovou stránku martin-mejstrik.cz. Je na ní záložka ‚přednáškové okruhy‘. Pointa tkví v tom, že celý ten web je v podstatě obchodní nabídka, i když tam píše, že to jsou oficiální osobní stránky, ale víceméně je to obchodní nabídka. Pan Mejstřík tam nabízí různým typům škol sérii přednášek ke třicátému výročí událostí roku 1989 včetně ceníku. A nemysleme si, že dvouhodina se soudruhem Mejstříkem je něco laciného. Třeba tři tisíce za přednášku plus cestovné a tak dále,“ prozrazuje pro ParlamentníListy.cz Petr Žantovský.

Screen z martin-mejstrik.cz (pořízen 8.6.2019)

Screen z martin-mejstrik.cz (pořízen 8.6.2019)

To vypadá na docela dobrý byznys s využitím toho, že byl kdysi student a jako člen svazácké organizace se ocitl v nějakých souvislostech, když se měnil režim. „Nevím ale, jestli bude pan Mejstřík schopen konkurovat třeba nabídce Člověka v tísni, který organizuje za obrovské peníze Ministerstva školství už několik let ‚vynikající‘ sérii kurzů ‚Jeden svět ve školách‘, při nichž vymývají dětem všech stupňů škol hlavy svými pohledy na svět, na geopolitiku, na liberální demokracii. Myslím, že to pan Mejstřík bude mít těžké, musel by mít dobrého agenta. Možná si ho nějaká škola z Vysočiny objedná, pokud vůbec slyšeli o jeho existenci, to nevím. Ale zaujaly mě přednáškové okruhy, které nabízí. Například ‚Zastupitelská demokracie a základy parlamentarismu‘. To je výborné, že ve školách, kde se toto vyučuje v předmětu ‚Základy společenských věd‘, to musí říkat pan Mejstřík,“ kroutí nad tím mediální analytik hlavou.

S odkazem 17. listopadu se kšeftuje jako s banány v tržnici

V Mejstříkově nabídce přednášek nemůže chybět ani tematický okruh „Listopad 89“. „No o čem jiném by mohl mluvit, když to byla jeho hvězdná chvíle a jeho patnáct minut slávy. Pak má další oddíl ‚Zločiny světového komunismu‘. V tom je bez šance prorazit, protože tam má konkurenci od Radia Svobodná Evropa až po Člověka v tísni. Tam všude je spousta odborníků na zločiny světového komunismu. Pak má oddíl ‚Pevnost Evropa‘, kde se zamýšlí nad tím, jak je Evropa báječná. Přiznává, že to čerpal z nějakých euoptimistických brožurek a podkladů. Poslední přednáškový okruh se nazývá ‚Planeta Země‘ a věnuje se ekologii. Opírá se o kdysi známý film bývalého amerického viceprezidenta Ala Gora ‚Nepříjemná pravda‘ z roku 2006, v němž Al Gore vysvětloval, že se naše planeta řítí do ekologické katastrofy, protože je globálně oteplena a že by se mělo všude šetřit,“ připomíná Petr Žantovský.

Na Ala Gora se později provalilo, že jeho rodinný dům má energetickou spotřebu zhruba takovou jako střední americké maloměsto. „Pak se raději stáhl. Nejenže ty prezidentské volby, na které měl políčeno, nevyhrál, ale odešel do ústraní. Teď u nás našel následovníka v Martinu Mejstříkovi. Říkám to s jistou ironií, protože mi je z toho smutno, jak se kšeftuje s něčím tak důležitým, jako je odkaz okamžiku, kdy se národy

Čechů a Slováků vzepjaly, nikým nepodněcovány, nepodpláceny, nikdo jim nedával plazmové obrazovky jako teď na Václavák, nikdo je nesvážel autobusy z venkova jako teď na Václavák. To bylo spontánní hnutí patnácti milionů lidí, kteří už měli všeho dost. A teď s tím někdo kšeftuje jako s banány v tržnici, a ještě trochu nahnilými. To se mi nelíbí a je mi z toho velmi smutno. V roce, kdy si budeme připomínat třicet let od událostí, které pro všechny z naší generace znamenaly nejpodstatnější okamžik našich životů, to považuji skoro za urážku tohoto výročí," dodává mediální odborník.

URL| http://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Vyzkumnik-Vaclav-Moravec-by-mel-vratit-diplom-zada-Petr-Zantovsky-A-prima-kseft-Martina-Mejstrika-s-Listopadem-1989-584610?utm_source=nm&utm_medium=xml

Evropa, dluhy a ekonomická kondice

9.6.2019 ČT 24 str. 01 21:05 Horizont

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Navzdory loňským slibům nezvládá Řím splácet astronomické úroky. Nenaplnily se optimistické vize vlády o nastartování ekonomiky. Ta samá populistická koalice přitom snižuje důchodový věk. V zemi s nejstarší populací v Evropské unii to bude znamenat další nárůst výdajů. Závažné porušování rozpočtových pravidel, ke kterým se i Itálie zavázala, vyústilo v další konflikty jak s Evropskou komisí, tak i uvnitř italské koalice.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Lukáš DOLANSKÝ, redaktor

Tady v tiskové místnosti Evropské komise se velká překvapení většinou nekonají a nebylo tomu jinak ani dnes v případě Itálie. Komise tak udělala první krok k zahájení disciplinárního řízení.

Valdis DOMBROVSKIS, místopředseda Evropské komise

Dospěli jsme k závěru, že nejsou dodržena dluhová kritéria, a že řízení kvůli nadměrnému schodku je tedy oprávněné.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Lukáš DOLANSKÝ, redaktor

Dluh Itálie se podle Evropské komise zvyšuje, protože úroky rostou rychleji, než celá ekonomika. Jenom loni podle odhadů Evropské komise Itálie vydala na úrocích 65 miliard eur, což je stejná částka, kolik Italové investovali do vzdělávacího systému. Komise vyčetla italské vládě její ekonomická opatření, třeba snížení věku odchodu do důchodu, snížení daní nebo plánované zavedení rovné daně ve výši 15 a 20 %. Podle Mezinárodního měnového fondu Itálie ohrožuje stabilitu celé eurozóny.

Giuseppe CONTE, italský premiér

Udělám všechno pro to, abychom se vyhnuli řízení, které by zemi jen uškodilo.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor

Lukáš DOLANSKÝ, redaktor

Italský premiér už v pondělí zdůrazňoval, že Řím má platná pravidla dodržovat, v opačném případě dokonce pohrozil demisí. I proto místopředseda vlády Matteo Salvini, jindy hlasitý kritik zásahů z Bruselu, naznačil vstřícnost k dalším jednáním. Na některých kritizovaných nařízeních ale trvá.

Matteo SALVINI, místopředseda italské vlády, šéf Ligy

Chceme italský dluh splatit tak, že necháme Italy pracovat. Toho chceme docílit daňovými škrty.

Andreas PAPADOPULOS, redaktor
Lukáš DOLANSKÝ, redaktor

Předseda Ligy posílený drtivým vítězstvím v evropských volbách se netají tím, že Maastrichtská rozpočtová pravidla považuje za zastaralá a chce je změnit. Disciplinární řízení za jejich nedodržování přitom Itálii stále hrozí. Schválit by ho musely všechny členské státy, případně pokutě se Řím stále může vyhnout, stejně jako na konci loňského roku by se ale musel unijním pravidlům podvolit. Andreas Papadopoulos a Lukáš Dolanský, Česká televize.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Italskou výdajovou krizi i disciplinární řízení Evropské komise teď probereme s profesorem ekonomie Michalem Mejstříkem z **Fakulty sociálních věd**. Dobrý večer.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom

Dobrý večer.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Pokud odhlédneme od politiky, od předvolebním slibů před loňskými volbami, co by Itálie a italská vláda měly dělat, aby zkontrolovaly ten hrozivý dluh?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom

Ten problém je, že v současné koalici italské si myslím, že není šance pro rozumné řešení. Když se podíváte na ty návrhy, s kterými oni přišli, tak de facto jsou to návrhy, které skutečně za prvé nefungují, to jsou ty jejich loňské návrhy. A letos, například ta část, která podporuje jih, to znamená to Hnutí tří hvězd, tak třeba přišli s tím, že bychom do budoucna měli podporovat takové ty motocyklisty, který rozváží potraviny a podobně, což ta druhá strana, která je na tom průmyslovém severu, tak se staví úplně jinak, to znamená, ta spíše prosazuje snížení vlastně daní a podobně. Takže ty pozice jsou naopak stále odlišnější a odlišnější.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

A tedy technicky. Já vím, že teď jste naznačil, že je to politicky neprůstředné, nicméně, co by Itálie měla udělat a alespoň to, co jí navrhuje Evropská komise?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom

Tak upřímně řečeno, Itálie za posledních 20 let pouze ve 2 letech měla nějaký slušný růst přes 1 %, to je ukaz, který se v Evropě skutečně nevidí, navzdory tomu, že Evropa procházela hlubokou krizí, tak Itálie je zatížena skutečně tou vleklou, vleklým rozporem mezi severem a jihem, zatímco ten sever skutečně roste, je to průmyslový sever, tak navzdory těm poměrně masivním podporám jihu, které přicházejí dokonce z Evropské unie, proti které někteří teď v Itálii vystupují, tak ten jih se sice nezhoršuje, ale ani nezlepšuje. Ale zase musíme uznat, že právě ta historie, která je daná vlastně akumulací velkého bohatství, zejména v rukou řady těch úspěšných, zejména severu, ale v některých případech i na jihu, jestli tomu říkáme mafie, nebo někdo tomu říká prostě úspěšní podnikatelé jihu a tak dále, tak vlastně vede k tomu, že to je skutečně rozporuplná situace, která nepochybně není řešitelná jednou vládou, ale nějakou dlouhodobou politikou, která by dokázala tu historii zvrátit. Takže asi tak.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

Ta pravidla, ke kterým se Itálie zavázala, konkrétně právě krocení státního deficitu, případně státního dluhu, jsou tam kvůli tomu, aby se chránila vůbec celoevropská ekonomie. Pokud by byl problém s italskou ekonomikou, jaký by to mohlo mít dopad na tu celounijní?

Michal MEJSTŘÍK, ekonom

Tak za prvé, Itálie je skutečně zdrojem problémům právě proto, že vlastně Evropská centrální banka v rozhodující míře nakupuje dlouhou dobu italské dluhopisy a v podstatě vlastně italský guvernér Evropské centrální banky, který byl před tím guvernérem Evropské národní banky, tak vlastně tu Itálii trvale tímto způsobem podporuje. Ale tím, že se současně emitují další a další zdroje z Evropské centrální banky, tak sever trpí vlastně přebytkem likvidity a to skutečně už v tuto chvíli Evropu významně rozděluje, takže v tomto slova směru já se obávám, že například ta opatření, která oni slíbili loni, zvýšit daň z přidané hodnoty, tak to byla jedna z věcí, která zase letos naopak spojila obě dvě ty strany, protože se domluvili, že vlastně politicky to je neprůchozí.

Jakub SZÁNTÓ, moderátor

To byl profesor ekonomie Michal Mejstřík z **Fakulty sociálních věd**. Díky, že jste přišel do Horizontu.

Michal MEJSTŘÍK, ekonom

Také děkuji. Hezký večer.

Fundlift má potenciál stát se vedoucí platformou v regionu CEE

9.6.2019 roklen24.cz str. 00
Jaroslav Průcha, Dobroty S Příběhem

Tagy: ČR, Fundlift, crowdfunding, investice, NWT, Bidli, B&Bartoni, DOBROTY S PŘÍBĚHEM, SilentLab, eM3 coffee

Fundlift má potenciál stát se vedoucí investiční crowdfundingovou platformou v regionu střední a východní Evropy (CEE). Po třech letech vidíme, že je o Fundlift zájem. Většina Čechů ale o něm ještě určitě vůbec neslyšela. Musíme dále mluvit o tom, že je možné získávat financování a investovat pohodlně online, a jaké výhody to přináší. Serveru Roklen24 to řekl CEO Fundliftu Radek Musil.

Pokud bys měl mít jen pár řádků na vysvětlení, co je Fundlift, co bys zmínil?

Fundlift je internetová platforma, na které různé projekty získávají investice od drobnějších investorů. Pohodlně, transparentně a inovativně. Financování probíhá formou investiční kampaně, která je spuštěná dva měsíce. Během nich mají dané projekty šanci přesvědčit investory. Díky značné propagaci jednotlivých kampaní Fundlift projektům umožňuje vedle získání financí i možnost získat nové zákazníky a zvýšit o sobě povědomí mezi širší veřejností. Jedná se tak o alternativu k financování bankovnímu.

Na druhou stranu, investoři díky Fundliftu mohou pohodlně online, transparentně a zdarma investovat do konkrétních společností, konkrétních podnikatelských záměrů a konkrétních týmů. Každý se může sám rozhodnout, jestli ho daná společnost investičně zaujme. Nemusí nikoho přemlouvat, aby s ním mohl investovat, když nemůže investovat milion korun. U nás to jde od pěti tisíc.

Jak vzpomínáš na úplné počátky Fundliftu? Co všechno se muselo stát před spuštěním prvních kampaní Burrito Loco a Enlog?

Spuštění Fundliftu se oproti plánu muselo posunout v čase, protože vývoj z hlediska IT trval déle, než jsme čekali. Zároveň jsme museli projít poměrně dlouhou právní analýzou jednotlivých procesů tím, že Fundlift je vůbec první projekt svého druhu v ČR. Se spuštěním se muselo v čase potkat hodně věcí. To, aby na Fundliftu byly vystavené první projekty, abychom byli připraveni na očekávaný nápor registrujících se investorů a aby všechny systémy běžely, jak mají. Spouštěli jsme s velkým očekáváním. Vše naštěstí dopadlo velmi dobře. První kampaně byly vyprodány již za pár dní.

Máš představu o tom, kolik jednání s firmami jsi už absolvoval?

To se těžko odhaduje, ale na Fundliftu jsme za tři roky vystavili 55 firem. To je ale absolutní zlomek toho, kolik firem vidíme. Více než 95 procent podniků, které nás oslovují, musíme odmítnat. S některými se osobně nevidíme, s některými ano. Meetingů jsme měli určitě s vyššími stovkami firem.

Jak moc se firmy, které mají zájem o Fundlift, liší?

Pouštíme k nám dva typy firem. Prvním jsou tech startupy, druhým jsou již větší, ziskové firmy. Zároveň tím, že jsme sektorově otevření, vidíme firmy z různých oborů. Mezi jednotlivými společnostmi, se kterými jednáme, jsou extrémní rozdíly v kvalitě podkladů, které mají k dispozici, ale hlavně obecně v připravenosti na získání externího financování a v pohledu na podnikání celkově.

Jaká jsou tedy aktuální čísla? Kolik peněz už firmy od spuštění Fundliftu získaly?

Za tři roky fungování Fundliftu u nás získalo 52 firem celkem 340 milionů, což vnímáme jako velmi dobrý výsledek. Fundlift je již ve fázi, kdy je jako produkt validovaný trhem a je o něj zájem.

Kolik má Fundlift zaregistrovaných investorů?

Zhruba 10 500. Jde většinou o fyzické osoby z celé ČR.

Kolik činí průměrná investice?

Je to 36 tisíc korun.

Kolik peněz již bylo vyplaceno na úrocích?

Přibližně devět milionů korun.

Můžeš zmínit nejúspěšnější emise, co se objemu týče?

Tři kampaně se svou velikostí vymykaly těm ostatním – skupina NWT u nás získala 25 milionů na svůj developerský projekt, výrobce spotřebních dílů na svařování a řezání kovů B&Bartoni získal 20 milionů na nové výrobní stroje a skupina Bidli získala 19 milionů korun také na development.

A které emise byly zafinancovány nejrychleji?

Kavárna eM3 coffee získala 800 tisíc asi za hodinu, stejně jako projekt DOBROTY S PŘÍBĚHEM. Technologická firma Silent Lab získala dva miliony za dvě hodiny.

Jaká je celková úspěšnost Fundliftu? Můžeš jmenovat firmy, které peníze od investorů nezískaly?

Úspěšnost kampaní je přibližně 90 procent. To je dokonce více, než jsme očekávali, a významně více, než jaká je úspěšnost na platformách například v USA nebo v Británii. Je to tím, že dané projekty pečlivě vybíráme. Ne vždy ale kampaň uspěje. Financování nezískaly například projekty Brunio, LIGS Iniversity nebo HOP Arena.

Velmi úspěšná byla kampaň NWT. S dalšími developerskými projekty to bylo složitější. Můžeš uvést důvody?

Je to pro nás zpětná vazba a trochu i překvapení. Developerské projekty se na Fundliftu neupisují tak rychle, jak bychom mysleli. Důvodů může být několik – obecné očekávání, že se trh developmentu zpomalí, nebo to, že firmou, která na Fundliftu poptává financování, je holdingová entita daného developera, která sice drží podíly v dceřiných společnostech, a má tedy majetek, ale historické výnosy z jednotlivých projektů jsou realizované na dceřiných firmách, což pro investory to tak může být méně čitelné. Přesto si ale až na jednu výjimku developerské projekty na Fundliftu své investory našly.

Jak podrobně sleduješ, jak se jednotlivým firmám daří?

Po všech firmách chceme, aby cca jednou za půl roku reportovaly svým investorům. Informace o nich máme a s velkým množstvím daných projektů jsme v kontaktu i po kampani.

Fundlift již nějakou dobu spolupracuje s Expobank CZ. Co tato spolupráce přinesla?

Přinesla integraci do internetového bankovníctví klientů Expobanky, kteří mohou jeho prostřednictvím na Fundliftu velmi pohodlně investovat.

Co konkurence? Dělá někdo v Česku něco podobného?

Jsou zde různé prodejní portály, všechny ale fungují na jiném principu než Fundlift. Jsme jediná platforma v ČR, která spolupracuje s obchodníkem s cennými papíry (v našem případě Roklen360, a.s.), a jediná platforma, která je schopná kampaně propagovat, jak se patří, a jednotlivé emise řádně strukturovat. Některé prodejní portály vnímáme relativně dobře, ale myslím, že mohu říct, že Fundlift je skutečně unikátní.

Co připravuje tým Fundliftu v letošním roce?

Samozřejmě chceme navýšit počet a objemy jednotlivých kampaní i celkový počet investorů. Postupně získáváme nové partnery, se kterými chceme spolupracovat. Dále se věnujeme dlouho diskutovanému tématu možného spuštění sekundárního trhu.

Máš osobní cíl, vizi, čeho bys chtěl s Fundliftem dosáhnout?

Fundlift má potenciál stát se vedoucí investiční crowdfundingovou platformou v regionu CEE. Po třech letech našeho fungování vidíme, že je o něj zájem. Většina Čechů o Fundliftu ale ještě určitě vůbec neslyšela. Musíme dále mluvit o tom, že je možné získávat financování a investovat pohodlně online, a jaké výhody to přináší. Postupem času se budeme stávat čím dál tím relevantnějším doplňkem financování bankovnímu a více „mainstream“ produktem.

Radek Musil vystudoval jako nejlepší v ročníku obor Business Administration na University of New York in Prague a drží titul Master of Science z prestižní London School of Economics and Political Science, s oceněním Merit. V roce 2013 byl členem vítězného týmu investiční soutěže CFA Research Challenge a reprezentoval Českou republiku v EMEA finále v Londýně. Na investiční crowdfundingové platformě Fundlift pracoval od jejího začátku jako projektový manažer a aktuálně ji vede jako její CEO. Z finanční skupiny Roklen, která je mateřskou společností Fundliftu, má zkušenosti jako analytik firemních financí od roku 2014. V roce 2017 se stal akcionářem společnosti Roklen Holding.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/g/SesHY/fundlift-ma-potencial-stat-sevedouci-platformou-vregionu-cee>

Fundlift má potenciál stát se vedoucí platformou v regionu CEE

9.6.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha, Dobroty S Příběhem

Tagy: ČR, Fundlift, crowdfunding, investice, NWT, Bidli, B&Bartoni, DOBROTY S PŘÍBĚHEM, SilentLab, eM3 coffee

Fundlift má potenciál stát se vedoucí investiční crowdfundingovou platformou v regionu střední a východní Evropy (CEE). Po třech letech vidíme, že je o Fundlift zájem. Většina Čechů ale o něm ještě určitě vůbec neslyšela. Musíme dále mluvit o tom, že je možné získávat financování a investovat pohodlně online, a jaké výhody to přináší. Serveru Roklen24 to řekl CEO Fundliftu Radek Musil.

Pokud bys měl mít jen pár řádků na vysvětlení, co je Fundlift, co bys zmínil?

Fundlift je internetová platforma, na které různé projekty získávají investice od drobnějších investorů. Pohodlně, transparentně a inovativně. Financování probíhá formou investiční kampaně, která je spuštěná dva měsíce. Během nich mají dané projekty šanci přesvědčit investory. Díky značné propagaci jednotlivých kampaní Fundlift projektům umožňuje vedle získání financí i možnost získat nové zákazníky a zvýšit o sobě povědomí mezi širší veřejností. Jedná se tak o alternativu k financování bankovnímu.

Na druhou stranu, investoři díky Fundliftu mohou pohodlně online, transparentně a zdarma investovat do konkrétních společností, konkrétních podnikatelských záměrů a konkrétních týmů. Každý se může sám rozhodnout, jestli ho daná společnost investičně zaujme. Nemusí nikoho přemlouvat, aby s ním mohl investovat, když nemůže investovat milion korun. U nás to jde od pěti tisíc.

Jak vzpomínáš na úplné počátky Fundliftu? Co všechno se muselo stát před spuštěním prvních kampaní Burrito Loco a Enlog?

Spuštění Fundliftu se oproti plánu muselo posunout v čase, protože vývoj z hlediska IT trval déle, než jsme čekali. Zároveň jsme museli projít poměrně dlouhou právní analýzou jednotlivých procesů tím, že Fundlift je vůbec první projekt svého druhu v ČR. Se spuštěním se muselo v čase potkat hodně věcí. To, aby na Fundliftu byly vystavené první projekty, abychom byli připraveni na očekávaný nápor registrujících se investorů a aby všechny systémy běžely, jak mají. Spouštěli jsme s velkým očekáváním. Vše naštěstí dopadlo velmi dobře. První kampaně byly vyprodány již za pár dní.

Máš představu o tom, kolik jednání s firmami jsi už absolvoval?

To se těžko odhaduje, ale na Fundliftu jsme za tři roky vystavili 55 firem. To je ale absolutní zlomek toho, kolik firem vidíme. Více než 95 procent podniků, které nás oslovují, musíme odmítat. S některými se osobně nevidíme, s některými ano. Meetingů jsme měli určitě s vyššími stovkami firem.

Jak moc se firmy, které mají zájem o Fundlift, liší?

Pouštíme k nám dva typy firem. Prvním jsou tech startupy, druhým jsou již větší, ziskové firmy. Zároveň tím, že jsme sektorově otevření, vidíme firmy z různých oborů. Mezi jednotlivými společnostmi, se kterými jednáme, jsou extrémní rozdíly v kvalitě podkladů, které mají k dispozici, ale hlavně obecně v připravenosti na získání externího financování a v pohledu na podnikání celkově.

Jaká jsou tedy aktuální čísla? Kolik peněz už firmy od spuštění Fundliftu získaly?

Za tři roky fungování Fundliftu u nás získalo 52 firem celkem 340 milionů, což vnímáme jako velmi dobrý výsledek. Fundlift je již ve fázi, kdy je jako produkt validovaný trhem a je o něj zájem.

Kolik má Fundlift zaregistrovaných investorů?

Zhruba 10 500. Jde většinou o fyzické osoby z celé ČR.

Kolik činí průměrná investice?

Je to 36 tisíc korun.

Kolik peněz již bylo vyplaceno na úrocích?

Přibližně devět milionů korun.

Můžeš zmínit nejúspěšnější emise, co se objemu týče?

Tři kampaně se svou velikostí vymykaly těm ostatním – skupina NWT u nás získala 25 milionů na svůj developerský projekt, výrobce spotřebních dílů na svařování a řezání kovů B&Bartoni získal 20 milionů na nové výrobní stroje a skupina Bidli získala 19 milionů korun také na development.

A které emise byly zafinancovány nejrychleji?

Kavárna eM3 coffee získala 800 tisíc asi za hodinu, stejně jako projekt DOBROTY S PŘÍBĚHEM. Technologická firma Silent Lab získala dva miliony za dvě hodiny.

Jaká je celková úspěšnost Fundliftu? Můžeš jmenovat firmy, které peníze od investorů nezískaly?

Úspěšnost kampaní je přibližně 90 procent. To je dokonce více, než jsme očekávali, a významně více, než jaká je úspěšnost na platformách například v USA nebo v Británii. Je to tím, že dané projekty pečlivě vybíráme. Ne vždy ale kampaň uspěje. Financování nezískaly například projekty Brunio, LIGS Iniversity nebo HOP Arena.

Velmi úspěšná byla kampaň NWT. S dalšími developerskými projekty to bylo složitější. Můžeš uvést důvody?

Je to pro nás zpětná vazba a trochu i překvapení. Developerské projekty se na Fundliftu neupisují tak rychle, jak bychom mysleli. Důvodů může být několik – obecné očekávání, že se trh developmentu zpomalí, nebo to, že firmou, která na Fundliftu poptává financování, je holdingová entita daného developera, která sice drží podíly v dceřiných společnostech, a má tedy majetek, ale historické výnosy z jednotlivých projektů jsou realizované na dceřiných firmách, což pro investory to tak může být méně čitelné. Přesto si ale až na jednu výjimku developerské projekty na Fundliftu své investory našly.

Jak podrobně sleduješ, jak se jednotlivým firmám daří?

Po všech firmách chceme, aby cca jednou za půl roku reportovaly svým investorům. Informace o nich máme a s velkým množstvím daných projektů jsme v kontaktu i po kampani.

Fundlift již nějakou dobu spolupracuje s Expobank CZ. Co tato spolupráce přinesla?

Přinesla integraci do internetového bankovníctví klientů Expobanky, kteří mohou jeho prostřednictvím na Fundliftu velmi pohodlně investovat.

Co konkurence? Dělá někdo v Česku něco podobného?

Jsou zde různé prodejní portály, všechny ale fungují na jiném principu než Fundlift. Jsme jediná platforma v ČR, která spolupracuje s obchodníkem s cennými papíry (v našem případě Roklen360, a.s.), a jediná platforma, která je schopná kampaně propagovat, jak se patří, a jednotlivé emise řádně strukturovat. Některé prodejní portály vnímáme relativně dobře, ale myslím, že mohu říct, že Fundlift je skutečně unikátní.

Co připravuje tým Fundliftu v letošním roce?

Samozřejmě chceme navýšit počet a objemy jednotlivých kampaní i celkový počet investorů. Postupně získáváme nové partnery, se kterými chceme spolupracovat. Dále se věnujeme dlouho diskutovanému tématu možného spuštění sekundárního trhu.

Máš osobní cíl, vizi, čeho bys chtěl s Fundliftem dosáhnout?

Fundlift má potenciál stát se vedoucí investiční crowdfundingovou platformou v regionu CEE. Po třech letech našeho fungování vidíme, že je o něj zájem. Většina Čechů o Fundliftu ale ještě určitě vůbec neslyšela. Musíme dále mluvit o tom, že je možné získávat financování a investovat pohodlně online, a jaké výhody to přináší. Postupem času se budeme stávat čím dál tím relevantnějším doplňkem financování bankovnímu a více „mainstream“ produktem.

Radek Musil vystudoval jako nejlepší v ročníku obor Business Administration na University of New York in Prague a drží titul Master of Science z prestižní London School of Economics and Political Science, s oceněním Merit. V roce 2013 byl členem vítězného týmu investiční soutěže CFA Research Challenge a reprezentoval Českou republiku v EMEA finále v Londýně. Na investiční crowdfundingové platformě Fundlift pracoval od jejího začátku jako projektový manažer a aktuálně ji vede jako její CEO. Z finanční skupiny Roklen, která je mateřskou společností Fundliftu, má zkušenosti jako analytik firemních financí od roku 2014. V roce 2017 se stal akcionářem společnosti Roklen Holding.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SesHY/fundlift-ma-potencial-stat-sevedouci-platformou-vregionu-cee>

Letecký most a blokáda Berlína

10.6.2019 ČT 24 str. 11 21:31 Horizont

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Letos je to už 70 let. Západní Berlín opět vzpomíná na blokádu Stalinových jednotek, které čelil dlouhých 11 měsíců. Do klína východního bloku nepadl jen díky gigantické letecké operaci západních spojenců. S pamětníky natácel Martin Jonáš.

Martin JONÁŠ, redaktor

Když z nebe místo bomb padala čokoláda. Wiesbaden, odsud startovaly Dakoty na pomoc obleženému Berlínu. 40 z nich se teď vrátilo a s nimi veteráni. Gail Halvorsen jako první začal shazovat sladkosti berlínským dětem.

Gail HALVORSEN, veterán

Odměnou mi byly rozzářené oči dětí. Čokoládu vůbec neznaly.

Martin JONÁŠ, redaktor

Západní Berlín odřízla sovětská vojska v červnu 1948. Spojenci využili jediné zbývající spojení s městem, 3 letecké koridory. Stroje létaly nad sebou a v tříminutových rozestupech. Na palubách až 2 000 tun zásob denně pro 2 200 000 lidí. Jeden z němých hrdinů leteckého mostu Dakota australského královského letectva. I když se v souvislosti s obří zásobovací operací mluví zejména o letišti Tempelhof, dobrá třetina zásob se do západního Berlína dostala přes přistávací dráhy této bývalé základny RAF v Gatowě. Přes 40 příslušníků RAF přitom přišlo o život.

/ Britský osobní letoun se srazil s ruským školním letadlem. /

/ Ukázka /

Ralf-Gunter LEONHARDT, velitel základny Berlín-Gatow

Je naprosto pochopitelné, že při tak hustém provozu docházelo k nebezpečným situacím.

Martin JONÁŠ, redaktor

Berlínská jezera. Dnes ráj turistů. Během blokády přistávací plochy pro hydroplány. Do bezpečí odsud opačným směrem odletělo na 130 000 lidí, hlavně dětí. Tehdy 4letá Christiane ve městě zůstala. Její otec zdokumentoval heroickou výstavbu dalšího letiště, Tegelu. V podstatě jen lopatami postavili Berlíňané tehdy nejdelší přistávací dráhu Evropy za pouhé 3 měsíce.

Christiane BORGELTOVÁ, kurátorka

40 % z nich byly ženy. Pracovníci dostávali trochu peněz. Důležité bylo, že měli nárok na jedno teplé jídlo denně.

Martin JONÁŠ, redaktor

Tegel slouží Berlínu dodnes. Nový vzdušný přístav, který ho má nahradit, se s velkými problémy staví už skoro 13 let. Martin Jonáš, Česká televize, Berlín.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A s námi je teď Tomáš Nigrin z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vítejte.

Tomáš NIGRIN, katedra německých a rakouských studií, IMS **FSV UK**

Dobrý večer.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Změnil ten letecký most výrazně ten poválečný postoj německé veřejnosti v těch západních sektorech vůči Britům a Američanům?

Tomáš NIGRIN, katedra německých a rakouských studií, IMS **FSV UK**

Tak jednoznačně. Je to, je to signál. Je to, je to důkaz posunu vzájemného vztahu mezi západními spojenci a obyvateli těch západních okupačních zón a západních okupačních sektorů, protože, musíme si uvědomit, že v té době postupovala východní Evropou sílící sovětské, kdy jedna země za druhou se dostávala pod nadvládu komunistických režimů. A tato akce, berlínská blokáda, která byla provázena leteckým mostem, samozřejmě měla vytlačit, měla vytlačit spojence, západní spojence z Berlína. Ale ti se postavili vlastně Stalinově tlaku a snažili se, vlastně dokázali tímto postojem, že budou hájit svobodný prostor pro život svých obyvatel Německa nebo toho svého Německa a že pro ně nasadí prostředky, energii, životy.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

A co teď po 70 letech, cítí ještě Němci podle vaší zkušenosti vděk za tuto etapu dějin v době, kdy německo-americké vztahy jsou všechno, jen ne růžové?

Tomáš NIGRIN, katedra německých a rakouských studií, IMS **FSV UK**

Tak já se nedomnívám, že by ty současné německo-americké vztahy nějakým způsobem dopadaly jaksi pod tu politickou úroveň. To, co vykonali západní spojenci pro, pro západní Německo po druhé světové válce, je nesporné. Pomohli mu, aby se stal demokratickým státem, svobodným státem, ekonomicky vyspělým státem. A to, ten vývoj posledních třeba měsíců, případně let to je, to je rozbouraná hladina ve sklenici vody, ale ten vývoj těch 75 let nebo takřka 80 let se tím nesmaže.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Vždycky přemýšlím, kdy vidíme ty fotky rozinkových bombardérů, které shazují sladkosti pro berlínské vyhladovělé děti, protože to skutečně byla těžká doba, po válce, Berlín by zničený a tak dále, bylo to pro mnoho dětí, zvládali piloti v tom neuvěřitelném tempu přistání a vzletů za 1 až 3 minuty shazovat mnoho sladkostí pro mnoho dětí a nebo to byl příběh pro několik vyvolených, který potom spíše tak trochu nafoukla propaganda? On se ten příběh samozřejmě hodil, protože je dojemný.

Tomáš NIGRIN, katedra německých a rakouských studií, IMS **FSV UK**

Tak v Berlíně, v západním Berlíně v té době žilo zhruba 22 milionů lidí, mohlo tam být 300 až 500 tisíc dětí. Samozřejmě na každé dítě se nedostalo. Byla to ale obrovská symbolická akce. Musíme si uvědomit, že 3 roky předtím ta letadla shazovala bomby na americká města, kdy vrcholila letecká ofenzíva dobývání Německa. A nyní ty bomby, pardon, nyní ta letadla přivázely pomoc pro lidi, pro děti. A toto bylo spíše jako symbolické gesto, které dneska vidíme vlastně ve zkratce té fotografie, možná ji režie nabízí, kdy děti vzhlíží k tomu letadlu, kde piloti shazují, shazují bonbony.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Ale je to reálný příběh, není to příběh politického marketingu?

Tomáš NIGRIN, katedra německých a rakouských studií, IMS **FSV UK**

Je to, je to reálný příběh, který, který začal spontánně a samozřejmě, že se ho chytla jaksi propaganda, byl zveřejněn, dnešními slovy byl medializován a samozřejmě, že se na tom jaksi sbíraly kladné body také pro, pro, pro americké a britské spojence.

Hana SCHARFFOVÁ, moderátorka

Přesto je krásné, že pamětníci ještě dnes mohou přijíždět do Německa přes Atlantik vyprávět tento krásný příběh. Mějte se hezky, mockrát děkuji, že jste byl v Horizontu. Tomáš Nigrin z katedry sociálních, z **fakulty sociálních věd**. Na shledanou.

Tomáš NIGRIN, katedra německých a rakouských studií, IMS **FSV UK**

Děkuji za pozvání. Na shledanou.

Přijímačky na VŠ - Studijní předpoklady

10.6.2019 cbdb.cz str. 00

Cílem cvičebnice je poskytnout komplexní přípravu k přijímacímu řízení na vysoké školy, na nichž je třeba absolvovat test ze studijních předpokladů.

Zpracováním různorodých typologií testových otázek a nejběžnějších témat a oblastí z přijímacích řízení v ČR se podařilo žákům poskytnout kompletní podklady pro přípravu na testy ze studijních předpokladů na libovolnou vysokou školu v České republice. Cvičebnice obsahuje vzorové úlohy pro přípravu studentů k přijímacímu řízení na vysoké školy, na nichž je třeba absolvovat test ze studijních předpokladů. Patří mezi ně například:

pedagogické fakulty fakulty informatiky filozofické fakulty fakulty stavební právnické fakulty fakulty podnikatelské fakulty sociálních studií fakulty strojní **fakulty sociálních věd** fakulty elektrotechnické ekonomické fakulty fakulty lesnické a dřevařské přírodovědecké fakulty fakulty architektury,...

Vypracovaná řešení a komentáře pro Přijímačky na VŠ v pohodě získáte po zaregistrování a zadání přístupového kódu na <http://www.etaktik.cz/prijimackynaVS/>. (Založil/a:

URL <https://www.cbdb.cz/kniha-256183-prijimacky-na-vs-studijni-predpoklady>

Novinářská fotografie vždy bývala spíše přehlížena, změnit to má také nová publikace Aleny Lábové

10.6.2019 rozhlas.cz str. 00

Barbora Linková

„Česká fotografie je sama o sobě ve světě fenomén a její historie je docela důkladně zpracována. V rámci tohoto dějinného mapování bývala novinářská fotografie obvykle přehlížena. Je to dáno tím, že jde primárně o řemeslnou a užitou fotografii, která nenese tolik estetických kvalit jako fotografie umělecká nebo výtvarná. O fotožurnalistech příliš informací nebylo,“ popisuje důvod vzniku nové publikace docent Filip Láb, vedoucí Katedry žurnalistiky Univerzity Karlovy.

Česká novinářská fotografie 1945–1989 je první souhrnná publikace, která mapuje tuzemský fotožurnalismus poválečného období. Fotografa a pedagožka Alena Lábová na ní pracovala bezmála 10 let a výsledná podoba čítá okolo 600 stran. Jedná se především o teoretickou a historickou knihu, která vznikla díky mnohaletému procházení archivních materiálů a rozhovorů s fotografy či pamětníky.

Kniha je koncipována do 5 obsáhlých kapitol, které reflektují vývoj tehdejší společnosti. Autorka se v obrazové části publikace zaměřuje zejména na způsob, jakým dobová média zacházela s obrazovým materiálem. K vidění jsou tedy celé dvoustrany z různých časopisů nebo titulní stránky novin.

„Pokud se chcete orientovat v moderní české fotožurnalistice, tak je dobré se podívat na archiv soutěže Czech Press Photo, která je vlastně takovým novodobým archivem nejen událostí, ale i autorů a fotografií za uplynulé čtvrtstoletí,“ doplňuje informace k současné novinářské fotografii Filip Láb.

Jakou roli sehrál u novinářské fotografie technologický vývoj? Poslechněte si celý rozhovor s docentem Filipem Lábem z Katedry žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <https://wave.rozhlas.cz/novinarska-fotografie-vzdy-byvala-spise-prehlizena-zmenit-ma-take-nova-publikace-7960079>

Novinářská fotografie vždy bývala spíše přehlížena, změnit to má také nová publikace Aleny Lábové

10.6.2019 ČRo - wave.cz str. 00 Kultura

Martina Foldynová

„Česká fotografie je sama o sobě ve světě fenomén a její historie je docela důkladně zpracována. V rámci tohoto dějinného mapování bývala novinářská fotografie obvykle přehlížena. Je to dáno tím, že jde primárně o řemeslnou a užitou fotografii, která nenese tolik estetických kvalit jako fotografie umělecká nebo výtvarná. O fotožurnalistech příliš informací nebylo,“ popisuje důvod vzniku nové publikace docent Filip Láb, vedoucí Katedry žurnalistiky Univerzity Karlovy.

Česká novinářská fotografie 1945–1989 je první souhrnná publikace, která mapuje tuzemský fotožurnalismus poválečného období. Fotografa a pedagožka Alena Lábová na ní pracovala bezmála 10 let a výsledná podoba čítá okolo 600 stran. Jedná se především o teoretickou a historickou knihu, která vznikla díky mnohaletému procházení archivních materiálů a rozhovorů s fotografy či pamětníky.

Kniha je koncipována do 5 obsáhlých kapitol, které reflektují vývoj tehdejší společnosti. Autorka se v obrazové části publikace zaměřuje zejména na způsob, jakým dobová média zacházela s obrazovým materiálem. K vidění jsou tedy celé dvoustrany z různých časopisů nebo titulní stránky novin.

„Pokud se chcete orientovat v moderní české fotožurnalistice, tak je dobré se podívat na archiv soutěže Czech Press Photo, která je vlastně takovým novodobým archivem nejen událostí, ale i autorů a fotografií za uplynulé čtvrtstoletí,“ doplňuje informace k současné novinářské fotografii Filip Láb.

Jakou roli sehrál u novinářské fotografie technologický vývoj? Poslechněte si celý rozhovor s docentem Filipem Lábem z Katedry žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

URL| <http://wave.rozhlas.cz/novinarska-fotografie-vzdy-byvala-spise-prehlizena-zmenit-ma-take-nova-publikace-7960079>

Nová strana Václava Klause ml. může přebrat voliče SPD, ODS i hnutí ANO

10.6.2019 reflex.cz str. 00 Zprávy

ČTK

Konzervativně-nacionálním a euroskeptickým stranám, ale také ODS či hnutí ANO by mohla být konkurentem nová politická strana Václava Klause mladšího, jež by se měla jmenovat Trikolora hnutí občanů. ČTK to napsali oslovení politologové. Podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze by mohl v nejbližších volbách, tedy krajských a senátních v roce 2020, sestavit kandidátky jen v některých krajích či senátních obvodech. Klaus dnes odpoledne představí členy i program nové strany.

Just míní, že by Trikolora mohla přebrat voliče zejména hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury a menším podobně založeným subjektům, jako jsou Alternativa pro Českou republiku, Rozumní nebo

Národní demokracie. "Částečně mohou čerpat i od ODS, ale nemyslím si, že to bude v nějakém masovějším měřítku, či Svobodných nebo Soukromníků," napsal.

Podle Petra Kanioka z brněnské Masarykovy univerzity určitě přebere Klaus občanským demokratům některé voliče, u nichž může fungovat "prostá klausovská nostalgie." Obávat se ale musí také SPD a ANO. Stejně subjekty zmínil Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Úspěch Trikolóry bude záviset zejména na tom, jaké osobnosti naláká na kandidátku, domnívá se Just. "Ačkoli v médiích se již některá jiná významná jména kromě Václava Klause mladšího objevila, z jejich vyjádření vyplynulo, že nemají ambice angažovat se ve volbách, ale jen jako konzultanti či poradci pro určité oblasti," uvedl. Zmínil například bývalého prezidenta Václava Klause staršího nebo kardiologa Jana Pirka.

Podle Justa Klaus nemusí v krajských a senátních volbách na podzim 2020 stavět kandidáty ve všech krajích či senátních obvodech. "Pro první vlašťovku si zrovna v senátních a krajských volbách dokážu představit jen nějakou dílčí kandidaturu. Pro sněmovní volby už by tento postup moc výhodný nebyl, protože hlavním měřítkem pro postup strany do skrutinia je její celostátní výsledek," napsal.

V senátních volbách bude záležet na konkrétních jménech kandidátů, míní. "Nelze tedy naslepo střílet odhad úspěšnosti, když nevíme, kdo za stranu bude kandidovat. U krajských voleb, kde jsou kandidátní listiny, a kde tedy stranická značka má větší váhu než ve volbách senátních, si dílčí úspěch v některých krajích představit dokážu, byť ne v nějakých závratných číslech," poznamenal Just.

Podle Kanioka může Trikolóra být více úspěšná až v celostátních volbách, regionální úroveň je hlavním tématům strany vzdálená. "Je nicméně otázkou, do jaké míry je Václav Klaus mladší trpělivý a dlouhodobý budovatel stranické infrastruktury a do jaké míry mu zájem vydrží do doby konání voleb. Zatím se prezentoval spíše jako solitér glosátor, což není pro dlouhodobou politickou práci ideální kvalifikace," konstatoval Kaniok.

Také podle Mlejnika má Klausova strana větší šanci v parlamentních volbách. "Krajské volby jsou pro novou stranu obtížná disciplína, protože zpočátku nemá vybudovanou hustou síť místních organizací ani není 'uchycená' v komunální politice," uvedl. "A v krajských volbách je nižší volební účast, voliči populistických stran k nim zpravidla nechodí v tak hojném počtu jako k volbám parlamentním," doplnil. Volby do Sněmovny se uskuteční na podzim 2021.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách. Klaus už dříve potvrdil, že součástí nového subjektu bude také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková. Minulý týden oznámili občanští demokraté v Šestajovicích u Prahy, že rozpustili stranickou buňku a chtějí pokračovat v Klausově straně.

URL| <https://www.reflex.cz/clanek/95753/nova-strana-vaclava-klause-ml-muze-prebrat-volice-spd-ods-i-hnuti-ano>

Komu přebere Klaus mladší voliče? Tyto strany jsou dle politologů v ohrožení

10.6.2019 eurozpravy.cz str. 00

Konzervativně-nacionálním a euroskeptickým stranám, ale také ODS či hnutí ANO by mohla být konkurentem nová politická strana Václava Klause mladšího, jež by se měla jmenovat Trikolóra hnutí občanů. ČTK to napsali oslovení politologové. Podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze by mohl v nejbližších volbách, tedy krajských a senátních v roce 2020, sestavit kandidátky jen v některých krajích či senátních obvodech. Klaus dnes odpoledne představí členy i program nové strany.

Just míní, že by Trikolóra mohla prebrat voliče zejména hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury a menším podobně založeným subjektům, jako jsou Alternativa pro Českou republiku, Rozumní nebo Národní demokracie. "Částečně mohou čerpat i od ODS, ale nemyslím si, že to bude v nějakém masovějším měřítku, či Svobodných nebo Soukromníků," napsal.

Podle Petra Kanioka z brněnské Masarykovy univerzity určitě přebere Klaus občanským demokratům některé voliče, u nichž může fungovat "prostá klausovská nostalgie." Obávat se ale musí také SPD a ANO. Stejně subjekty zmínil Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Úspěch Trikolóry bude záviset zejména na tom, jaké osobnosti naláká na kandidátku, domnívá se Just. "Ačkoli v médiích se již některá jiná významná jména kromě Václava Klause mladšího objevila, z jejich vyjádření vyplynulo, že nemají ambice angažovat se ve volbách, ale jen jako konzultanti či poradci pro určité oblasti," uvedl. Zmínil například bývalého prezidenta Václava Klause staršího nebo kardiochirurga Jana Pirka.

Podle Justa Klaus nemusí v krajských a senátních volbách na podzim 2020 stavět kandidáty ve všech krajích či senátních obvodech. "Pro první vlašťovku si zrovna v senátních a krajských volbách dokážu představit jen nějakou dílčí kandidaturu. Pro sněmovní volby už by tento postup moc výhodný nebyl, protože hlavním měřítkem pro postup strany do skrutinia je její celostátní výsledek," napsal.

V senátních volbách bude záležet na konkrétních jménech kandidátů, míní. "Nelze tedy naslepo střílet odhad úspěšnosti, když nevíme, kdo za stranu bude kandidovat. U krajských voleb, kde jsou kandidátní listiny, a kde tedy stranická značka má větší váhu než ve volbách senátních, si dílčí úspěch v některých krajích představit dokážu, byť ne v nějakých závratných číslech," poznamenal Just.

Podle Kanioka může Trikolóra být více úspěšná až v celostátních volbách, regionální úroveň je hlavním tématům strany vzdálená. "Je nicméně otázkou, do jaké míry je Václav Klaus mladší trpělivý a dlouhodobý budovatel stranické infrastruktury a do jaké míry mu zájem vydrží do doby konání voleb. Zatím se prezentoval spíše jako solitér glosátor, což není pro dlouhodobou politickou práci ideální kvalifikace," konstatoval Kaniok.

Také podle Mlejníka má Klausova strana větší šanci v parlamentních volbách. "Krajské volby jsou pro novou stranu obtížná disciplína, protože zpočátku nemá vybudovanou hustou síť místních organizací ani není 'uchycená' v komunální politice," uvedl.

"A v krajských volbách je nižší volební účast, voliči populistických stran k nim zpravidla nechodí v tak hojném počtu jako k volbám parlamentním," doplnil. Volby do Sněmovny se uskuteční na podzim 2021.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách. Klaus už dříve potvrdil, že součástí nového subjektu bude také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková. Minulý týden oznámili občanští demokraté v Šestajovicích u Prahy, že rozpustili stranickou buňku a chtějí pokračovat v Klausově straně.

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/politika/260083-komu-prebere-klaus-mladsi-volice-tyto-strany-jsou-dle-politologu-v-ohrozeni/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
eurozpravy.cz

Nová strana Václava Klause ml. může přebrat voliče SPD, ODS i hnutí ANO

10.6.2019 reflex.cz str. 00

Konzervativně-nacionálním a euroskeptickým stranám, ale také ODS či hnutí ANO by mohla být konkurentem nová politická strana Václava Klause mladšího, jež by se měla jmenovat Trikolóra hnutí občanů. ČTK to napsali oslovení politologové. Podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze by mohl v nejbližších volbách, tedy krajských a senátních v roce 2020, sestavit kandidátky jen v některých krajích či senátních obvodech. Klaus dnes odpoledne představí členy i program nové strany.

Just míní, že by Trikolóra mohla přebrat voliče zejména hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury a menším podobně založeným subjektům, jako jsou Alternativa pro Českou republiku, Rozumní nebo Národní demokracie. "Částečně mohou čerpat i od ODS, ale nemyslím si, že to bude v nějakém masovějším měřítku, či Svobodných nebo Soukromníků," napsal.

Podle Petra Kanioka z brněnské Masarykovy univerzity určitě přebere Klaus občanským demokratům některé voliče, u nichž může fungovat "prostá klausovská nostalgie." Obávat se ale musí také SPD a ANO. Stejně subjekty zmínil Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Úspěch Trikolóry bude záviset zejména na tom, jaké osobnosti naláká na kandidátku, domnívá se Just. "Ačkoli v médiích se již některá jiná významná jména kromě Václava Klause mladšího objevila, z jejich vyjádření

vyplývalo, že nemají ambice angažovat se ve volbách, ale jen jako konzultanti či poradci pro určité oblasti," uvedl. Zmínil například bývalého prezidenta Václava Klause staršího nebo kardiochirurga Jana Pirka.

Podle Justa Klaus nemusí v krajských a senátních volbách na podzim 2020 stavět kandidáty ve všech krajích či senátních obvodech. "Pro první vlašťovku si zrovna v senátních a krajských volbách dokážu představit jen nějakou dílčí kandidaturu. Pro sněmovní volby už by tento postup moc výhodný nebyl, protože hlavním měřítkem pro postup strany do skrutinia je její celostátní výsledek," napsal.

V senátních volbách bude záležet na konkrétních jménech kandidátů, míní. "Nelze tedy naslepo střílet odhad úspěšnosti, když nevíme, kdo za stranu bude kandidovat. U krajských voleb, kde jsou kandidátní listiny, a kde tedy stranická značka má větší váhu než ve volbách senátních, si dílčí úspěch v některých krajích představit dokážu, byť ne v nějakých závratných číslech," poznamenal Just.

Podle Kanioka může Trikolóra být více úspěšná až v celostátních volbách, regionální úroveň je hlavním tématům strany vzdálená. "Je nicméně otázkou, do jaké míry je Václav Klaus mladší trpělivý a dlouhodobý budovatel stranické infrastruktury a do jaké míry mu zájem vydrží do doby konání voleb. Zatím se prezentoval spíše jako solitér glosátor, což není pro dlouhodobou politickou práci ideální kvalifikace," konstatoval Kaniok.

Také podle Mlejnka má Klausova strana větší šanci v parlamentních volbách. "Krajské volby jsou pro novou stranu obtížná disciplína, protože zpočátku nemá vybudovanou hustou síť místních organizací ani není 'uchycená' v komunální politice," uvedl. "A v krajských volbách je nižší volební účast, voliči populistických stran k nim zpravidla nechodí v tak hojném počtu jako k volbám parlamentním," doplnil. Volby do Sněmovny se uskuteční na podzim 2021.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách. Klaus už dříve potvrdil, že součástí nového subjektu bude také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková. Minulý týden oznámili občanští demokraté v Šestajovicích u Prahy, že rozpustili stranickou buňku a chtějí pokračovat v Klausově straně.

URL| <https://www.reflex.cz/clanek/zpravy/95753/nova-strana-vaclava-klause-ml-muze-prebrat-volice-spd-ods-i-hnuti-ano.html>

Komu Klaus přetáhne voliče? "Ochudit" může SPD, ODS i hnutí ANO, soudí politologové

10.6.2019 frekvence1.cz str. 00

Barbora Pisingerová

Konzervativně-nacionálním a euroskeptickým stranám, ale také ODS či hnutí ANO by mohla být konkurentem nová politická strana Václava Klause mladšího, jež by se měla jmenovat Trikolóra hnutí občanů.

ČTK to napsali oslovení politologové. Podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze by mohl v nejbližších volbách, tedy krajských a senátních v roce 2020, sestavit kandidátky jen v některých krajích či senátních obvodech. Klaus v pondělí odpoledne představí členy i program nové strany.

Just míní, že by Trikolóra mohla přebrat voliče zejména hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury a menším podobně založeným subjektům, jako jsou Alternativa pro Českou republiku, Rozumní nebo Národní demokracie.

"Částečně mohou čerpat i od ODS, ale nemyslím si, že to bude v nějakém masovějším měřítku, či Svobodných nebo Soukromníků," napsal.

Podle Petra Kanioka z brněnské Masarykovy univerzity určitě přebere Klaus občanským demokratům některé voliče, u nichž může fungovat "prostá klausovská nostalgie." Obávat se ale musí také SPD a ANO. Stejně subjekty zmínil Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Úspěch Trikolóry bude záviset zejména na tom, jaké osobnosti naláká na kandidátku, domnívá se Just. "Ačkoli v médiích se již některá jiná významná jména kromě Václava Klause mladšího objevila, z jejich vyjádření vyplývalo, že nemají ambice angažovat se ve volbách, ale jen jako konzultanti či poradci pro určité oblasti," uvedl. Zmínil například bývalého prezidenta Václava Klause staršího nebo kardiochirurga Jana Pirka.

Podle Justa Klaus nemusí v krajských a senátních volbách na podzim 2020 stavět kandidáty ve všech krajích či senátních obvodech. "Pro první vlašťovku si zrovna v senátních a krajských volbách dokážu představit jen nějakou dílčí kandidaturu.

Pro sněmovní volby už by tento postup moc výhodný nebyl, protože hlavním měřítkem pro postup strany do skrutinia je její celostátní výsledek," napsal.

V senátních volbách bude záležet na konkrétních jménech kandidátů, míní. "Nelze tedy naslepo střílet odhad úspěšnosti, když nevíme, kdo za stranu bude kandidovat. U krajských voleb, kde jsou kandidátní listiny, a kde tedy stranická značka má větší váhu než ve volbách senátních, si dílčí úspěch v některých krajích představit dokážu, byť ne v nějakých závratných číslech," poznamenal Just.

Podle Kanioka může Trikolóra být více úspěšná až v celostátních volbách, regionální úroveň je hlavním tématům strany vzdálená. "Je nicméně otázkou, do jaké míry je Václav Klaus mladší trpělivý a dlouhodobý budovatel stranické infrastruktury a do jaké míry mu zájem vydrží do doby konání voleb. Zatím se prezentoval spíše jako solitér glosátor, což není pro dlouhodobou politickou práci ideální kvalifikace," konstatoval Kaniok.

Také podle Mlejnků má Klausova strana větší šanci v parlamentních volbách. "Krajské volby jsou pro novou stranu obtížná disciplína, protože zpočátku nemá vybudovanou hustou síť místních organizací ani není 'uchycená' v komunální politice," uvedl. "A v krajských volbách je nižší volební účast, voliči populistických stran k nim zpravidla nechodí v tak hojném počtu jako k volbám parlamentním," doplnil. Volby do Sněmovny se uskuteční na podzim 2021.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách.

Klaus už dříve potvrdil, že součástí nového subjektu bude také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková. Minulý týden oznámili občanští demokraté v Šestajovicích u Prahy, že rozpustili stranickou buňku a chtějí pokračovat v Klausově straně.

Zdroj: ČTK

URL| <https://www.frekvence1.cz/clanky/zpravy/komu-klaus-pretahne-volice-ochudit-muze-spd-ods-i-hnuti-ano-soudi-politologove.shtml>

Komu Klaus mladší zavaří? Těmto stranám může sebrat voliče

10.6.2019 globe24.cz str. 00

Petr Nový

Konzervativně-nacionálním a euroskeptickým stranám, ale také ODS či hnutí ANO by mohla být konkurentem nová politická strana Václava Klause mladšího, jež by se měla jmenovat Trikolóra hnutí občanů. ČTK to napsali oslovení politologové. Podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze by mohl v nejbližších volbách, tedy krajských a senátních v roce 2020, sestavit kandidátky jen v některých krajích či senátních obvodech. Klaus dnes odpoledne představí členy i program nové strany.

Just míní, že by Trikolóra mohla přebrat voliče zejména hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury a menším podobně založeným subjektům, jako jsou Alternativa pro Českou republiku, Rozumní nebo Národní demokracie. "Částečně mohou čerpat i od ODS, ale nemyslím si, že to bude v nějakém masovějším měřítku, či Svobodných nebo Soukromníků," napsal.

Podle Petra Kanioka z brněnské Masarykovy univerzity určitě přebere Klaus občanským demokratům některé voliče, u nichž může fungovat "prostá klausovská nostalgie." Obávat se ale musí také SPD a ANO. Stejně subjekty zmínil Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Úspěch Trikolóry bude záviset zejména na tom, jaké osobnosti naláká na kandidátku, domnívá se Just. "Ačkoli v médiích se již některá jiná významná jména kromě Václava Klause mladšího objevila, z jejich vyjádření vyplynulo, že nemají ambice angažovat se ve volbách, ale jen jako konzultanti či poradci pro určité oblasti," uvedl. Zmínil například bývalého prezidenta Václava Klause staršího nebo kardiologa Jana Pirka.

Podle Justa Klaus nemusí v krajských a senátních volbách na podzim 2020 stavět kandidáty ve všech krajích či senátních obvodech. "Pro první vlašťovku si zrovna v senátních a krajských volbách dokážu představit jen nějakou dílčí kandidaturu. Pro sněmovní volby už by tento postup moc výhodný nebyl, protože hlavním měřítkem pro postup strany do skrutinia je její celostátní výsledek," napsal.

V senátních volbách bude záležet na konkrétních jménech kandidátů, míní. "Nelze tedy naslepo střílet odhad úspěšnosti, když nevíme, kdo za stranu bude kandidovat. U krajských voleb, kde jsou kandidátní listiny, a kde tedy stranická značka má větší váhu než ve volbách senátních, si dílčí úspěch v některých krajích představit dokáží, byť ne v nějakých závratných číslech," poznamenal Just.

Podle Kanioka může Trikolóra být více úspěšná až v celostátních volbách, regionální úroveň je hlavním tématům strany vzdálená. "Je nicméně otázkou, do jaké míry je Václav Klaus mladší trpělivý a dlouhodobý budovatel stranické infrastruktury a do jaké míry mu zájem vydrží do doby konání voleb. Zatím se prezentoval spíše jako solitér glosátor, což není pro dlouhodobou politickou práci ideální kvalifikace," konstatoval Kaniok.

Také podle Mlejnka má Klausova strana větší šanci v parlamentních volbách. "Krajské volby jsou pro novou stranu obtížná disciplína, protože zpočátku nemá vybudovanou hustou síť místních organizací ani není 'uchycená' v komunální politice," uvedl.

"A v krajských volbách je nižší volební účast, voliči populistických stran k nim zpravidla nechodí v tak hojném počtu jako k volbám parlamentním," doplnil. Volby do Sněmovny se uskuteční na podzim 2021.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách. Klaus už dříve potvrdil, že součástí nového subjektu bude také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková. Minulý týden oznámili občanští demokraté v Šestajovicích u Prahy, že rozpustili stranickou buňku a chtějí pokračovat v Klausově straně.

× Zavřít Doporučit článek Vaše jméno: Váš e-mail: E-mail adresáta: Text doporučení: Odpovězte na bezpečnostní otázku proti spam robotům: Které slovo nepatří mezi ostatní: banán, auto, pomeranč Odeslat

Václav Klaus mladší / foto: Facebook.

URL| <https://globe24.cz/domov/68302-komu-klaus-mladsi-zavari-temto-stranam-muze-sebrat-volice>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
globe24.cz

Klaus ml. může přebrat voliče SPD, ODS i hnutí ANO, míní politologové. Úspěch záleží na osobnostech

10.6.2019 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov
ČTK

Konzervativně-nacionálním a euroskeptickým stranám, ale také ODS či hnutí ANO by mohla být konkurentem nová politická strana Václava Klause mladšího, jež by se měla jmenovat Trikolóra hnutí občanů. ČTK to napsali oslovení politologové.

Podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze by mohl v nejbližších volbách, tedy krajských a senátních v roce 2020, sestavit kandidátky jen v některých krajích či senátních obvodech. Klaus v pondělí odpoledne představí členy i program nové strany.

Just míní, že by Trikolóra mohla přebrat voliče zejména hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury a menším podobně založeným subjektům, jako jsou Alternativa pro Českou republiku, Rozumní nebo Národní demokracie. „Částečně mohou čerpat i od ODS, ale nemyslím si, že to bude v nějakém masovějším měřítku, či Svobodných nebo Soukromníků,“ napsal.

Podle Petra Kanioka z brněnské Masarykovy univerzity určitě přebere Klaus občanským demokratům některé voliče, u nichž může fungovat „prostá klausovská nostalgie.“ Obávat se ale musí také SPD a ANO. Stejně subjekty zmínil Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Úspěch Trikolóry bude záviset zejména na tom, jaké osobnosti naláká na kandidátku, domnívá se Just. „Ačkoli v médiích se již některá jiná významná jména kromě Václava Klause mladšího objevila, z jejich vyjádření vyplynulo, že nemají ambice angažovat se ve volbách, ale jen jako konzultanti či poradci pro určité oblasti,“ uvedl. Zmínil například bývalého prezidenta Václava Klause staršího nebo kardiochirurga Jana Pirka. Úspěch v lokálních volbách politologové nečekají

Podle Justa Klaus nemusí v krajských a senátních volbách na podzim 2020 stavět kandidáty ve všech krajích či senátních obvodech. „Pro první vlašťovku si zrovna v senátních a krajských volbách dokážu představit jen nějakou dílčí kandidaturu. Pro sněmovní volby už by tento postup moc výhodný nebyl, protože hlavním měřítkem pro postup strany do skrutinia je její celostátní výsledek,“ napsal.

V senátních volbách bude záležet na konkrétních jménech kandidátů, míní. „Nelze tedy naslepo střelit odhad úspěšnosti, když nevíme, kdo za stranu bude kandidovat. U krajských voleb, kde jsou kandidátní listiny, a kde tedy stranická značka má větší váhu než ve volbách senátních, si dílčí úspěch v některých krajích představit dokážu, byť ne v nějakých závratných číslech,“ poznamenal Just.

Podle Kanioka může Trikolóra být více úspěšná až v celostátních volbách, regionální úroveň je hlavním tématům strany vzdálená. „Je nicméně otázkou, do jaké míry je Václav Klaus mladší trpělivý a dlouhodobý budovatel stranické infrastruktury a do jaké míry mu zájem vydrží do doby konání voleb. Zatím se prezentoval spíše jako solitér glosátor, což není pro dlouhodobou politickou práci ideální kvalifikace,“ konstatoval Kaniok. Parlamentní volby se uskuteční na podzim 2021.

Také podle Mlejnka má Klausova strana větší šanci v parlamentních volbách. „Krajské volby jsou pro novou stranu obtížná disciplína, protože zpočátku nemá vybudovanou hustou síť místních organizací ani není ‚uchycená‘ v komunální politice,“ uvedl. „A v krajských volbách je nižší volební účast, voliči populistických stran k nim zpravidla nechodí v tak hojném počtu jako k volbám parlamentním,“ doplnil. Volby do Sněmovny se uskuteční na podzim 2021.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách. Klaus už dříve potvrdil, že součástí nového subjektu bude také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková. Minulý týden oznámili občanští demokraté v Šestajovicích u Prahy, že rozpustili stranickou buňku a chtějí pokračovat v Klausově straně.

URL| https://www.lidovky.cz/domov/klaus-ml-muze-prebrat-volice-spd-ods-i-hnuti-ano-mini-politologove-uspech-zalezi-na-osobnostech.A190610_112641_in_domov_form

Klausovo hnutí může lovit voliče SPD, ANO a ODS, míní politologové

10.6.2019 novinky.cz str. 00 Domácí

Nové hnutí, které v pondělí představí poslanec Václav Klaus ml., může podle politologů přebrat část voličů jednak ODS, ale zejména SPD a rovněž hnutí ANO. Syn exprezidenta by u části voličů mohl hrát i na „klausovskou nostalgii“. Klausovo uskupení by se mělo jmenovat Trikolóra hnutí občanů.

Petr Just z Metropolitní univerzity v Praze míní, že by Trikolóra mohla přebrat voliče zejména hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury a menším podobně založeným subjektům, jako jsou Alternativa pro Českou republiku, Rozumní nebo Národní demokracie. „Částečně mohou čerpat i od ODS, ale nemyslím si, že to bude v nějakém masovějším měřítku, či Svobodných nebo Soukromníků,“ napsal.

Podle Petra Kanioka z brněnské Masarykovy univerzity určitě přebere Klaus občanským demokratům některé voliče, u nichž může fungovat „prostá klausovská nostalgie.“ Obávat se ale musí také SPD a ANO. Stejně subjekty zmínil Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Záleží na osobnostech

Úspěch Trikolóry bude záviset zejména na tom, jaké osobnosti naláká na kandidátku, domnívá se Just. „Ačkoli v médiích se již některá jiná významná jména kromě Václava Klause mladšího objevila, z jejich vyjádření vyplynulo, že nemají ambice angažovat se ve volbách, ale jen jako konzultanti či poradci pro určité oblasti,“ uvedl. Zmínil například bývalého prezidenta Václava Klause staršího nebo kardiochirurga Jana Pirka.

Nové Klausovo hnutí si zaregistrovalo název Trikolóra

Podle Justa Klaus nemusí v krajských a senátních volbách na podzim 2020 stavět kandidáty ve všech krajích či senátních obvodech. „Pro první vlašťovku si zrovna v senátních a krajských volbách dokážu představit jen

nějakou dílčí kandidaturu. Pro sněmovní volby už by tento postup moc výhodný nebyl, protože hlavním měřítkem pro postup strany do skrutinia je její celostátní výsledek," napsal.

Bývalý prezident Václav Klaus

FOTO: Jan Handrejch, Právo

V senátních volbách bude záležet na konkrétních jménech kandidátů, míní. „Nelze tedy naslepo střelit odhad úspěšnosti, když nevíme, kdo za stranu bude kandidovat. U krajských voleb, kde jsou kandidátní listiny, a kde tedy stranická značka má větší váhu než ve volbách senátních, si dílčí úspěch v některých krajích představit dokážu, byť ne v nějakých závratných číslech," poznamenal Just.

Solitérní glosátor

Podle Kanioka může Trikolóra být více úspěšná až v celostátních volbách, regionální úroveň je hlavním tématům strany vzdálená. „Je nicméně otázkou, do jaké míry je Václav Klaus mladší trpělivý a dlouhodobý budovatel stranické infrastruktury a do jaké míry mu zájem vydrží do doby konání voleb. Zatím se prezentoval spíše jako solitér glosátor, což není pro dlouhodobou politickou práci ideální kvalifikace," konstatoval Kaniok.

Členové ODS v Šestajovicích zrušili svou buňku a míří ke Klausovi, Fiala to teď neřeší

Také podle Mlejnka má Klausova strana větší šanci v parlamentních volbách. „Krajské volby jsou pro novou stranu obtížná disciplína, protože zpočátku nemá vybudovanou hustou síť místních organizací ani není 'uchycená' v komunální politice," uvedl. „A v krajských volbách je nižší volební účast, voliči populistických stran k nim zpravidla nechodí v tak hojném počtu jako k volbám parlamentním," doplnil. Volby do Sněmovny se uskuteční na podzim 2021.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách. Klaus už dříve potvrdil, že součástí nového subjektu bude také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková. Minulý týden oznámili občanští demokraté v Šestajovicích u Prahy, že rozpustili stranickou buňku a chtějí pokračovat v Klausově straně.

URL| <https://www.novinky.cz/domaci/507228-klausovo-hnuti-muze-lovit-volice-spd-ano-a-ods-mini-politologove.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

novinky.cz

Pro koho všeho je strana Václava Klause ml. konkurencí?

10.6.2019 [tyden.cz](#) str. 00 Domáci

ČTK

Konzervativně-nacionálním a euroskeptickým stranám, ale také ODS či hnutí ANO by mohla být konkurentem nová politická strana Václava Klause mladšího, jež by se měla jmenovat Trikolóra hnutí občanů. Napsali to oslovení politologové. Podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze by mohl v nejbližších volbách, tedy krajských a senátních v roce 2020, sestavit kandidátky jen v některých krajích či senátních obvodech. Klaus v pondělí odpoledne představí členy i program nové strany.

Just míní, že by Trikolóra mohla přebrat voliče zejména hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury a menším podobně založeným subjektům, jako jsou Alternativa pro Českou republiku, Rozumní nebo Národní demokracie. "Částečně mohou čerpat i od ODS, ale nemyslím si, že to bude v nějakém masovějším měřítku, či Svobodných nebo Soukromníků," napsal.

Podle Petra Kanioka z brněnské Masarykovy univerzity určitě přebere Klaus občanským demokratům některé voliče, u nichž může fungovat "prostá klausovská nostalgie". Obávat se ale musí také SPD a ANO. Stejně subjekty zmínil Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Úspěch Trikolóry bude záviset zejména na tom, jaké osobnosti naláká na kandidátku, domnívá se Just. "Ačkoli v médiích se již některá jiná významná jména kromě Václava Klause mladšího objevila, z jejich vyjádření vyplynulo, že nemají ambice angažovat se ve volbách, ale jen jako konzultanti či poradci pro určité oblasti," uvedl. Zmínil například bývalého prezidenta Václava Klause staršího nebo kardiologa Jana Pirka.

Podle Justa nemusí Klaus v krajských a senátních volbách na podzim 2020 stavět kandidáty ve všech krajích či senátních obvodech. "Pro první vlašťovku si zrovna v senátních a krajských volbách dokážu představit jen nějakou dílčí kandidaturu. Pro sněmovní volby už by tento postup moc výhodný nebyl, protože hlavním měřítkem pro postup strany do skrutinia je její celostátní výsledek," napsal.

V senátních volbách bude záležet na konkrétních jménech kandidátů, míní. "Nelze tedy naslepo střílet odhad úspěšnosti, když nevíme, kdo za stranu bude kandidovat. U krajských voleb, kde jsou kandidátní listiny, a kde tedy stranická značka má větší váhu než ve volbách senátních, si dílčí úspěch v některých krajích představit dokážu, byť ne v nějakých závratných číslech," poznamenal Just.

Také podle Mlejníka má Klausova strana větší šanci v parlamentních volbách. "Krajské volby jsou pro novou stranu obtížná disciplína, protože zpočátku nemá vybudovanou hustou síť místních organizací ani není 'uchycená' v komunální politice," uvedl. "A v krajských volbách je nižší volební účast, voliči populistických stran k nim zpravidla nechodí v tak hojném počtu jako k volbám parlamentním," doplnil. Volby do sněmovny se uskuteční na podzim 2021.

Podle Kanioka může Trikolóra být více úspěšná až v celostátních volbách, regionální úroveň je hlavním tématům strany vzdálená. "Je nicméně otázkou, do jaké míry je Václav Klaus mladší trpělivý a dlouhodobý budovatel stranické infrastruktury a do jaké míry mu zájem vydrží do doby konání voleb. Zatím se prezentoval spíše jako solitér glosátor, což není pro dlouhodobou politickou práci ideální kvalifikace," konstatoval Kaniok. Parlamentní volby se uskuteční na podzim 2021.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách. Klaus už dříve potvrdil, že součástí nového subjektu bude také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková. Minulý týden oznámili občanští demokraté v Šestajovicích u Prahy, že rozpustili stranickou buňku a chtějí pokračovat v Klausově straně.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/pro-koho-vseho-je-strana-vaclava-klause-ml-konkurenci_524330.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[tyden.cz](https://www.tyden.cz)

Přišel čas vrátit tuto zemi pracujícím, kteří platí daně a vychovávají děti, představil Klaus hnutí Trikolóra

10.6.2019 [ihned.cz](https://www.tyden.cz) str. 00

Klaus Václav

Nová politická strana Václava Klause mladšího Trikolóra - hnutí občanů chce hájit konzervativní hodnoty, zdravý rozum a pracující lidi.

Normální je pracovat, nikoli čerpat, řekl Klaus. Subjekt představil v zaplněném sále kongresového centra Erbia v Praze, akci moderoval herec Marek Vašut. Členkou přípravného výboru strany je také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková.

"Poslední dva roky jsem měl tu možnost, že sleduji politický život republiky zevnitř. Musím říci, že to je děsivá zkušenost, vidět divadýlka pro veřejnost a noviny, neřešení příčin důležitých společenských problémů, vidět stádnost a pokrytectví, hloupost a osobní zájmy spousty našich elit. Čím dál klesající suverenitu České republiky," řekl Klaus v úvodní řeči. Přišel čas vrátit tuto zemi lidem, kteří pracují, platí daně, vychovávají děti. Přišel čas vzít si naši zemi zpátky," doplnil.

Politika Trikolóry bude podle něj stát na třech pilířích. Na svět se chce strana dívat českou perspektivou. "Skutečně nás zajímá mnohem víc Jaroslav Novák z Pelhřimova než lachtan na Antarktidě. Co se týče Evropské unie, já jenom řeknu jednu věc: my naprosto ctíme evropské hodnoty ve smyslu neafrické a

nearabské," řekl Klaus. Hájit chce pracující občany. "Normální je pracovat, nikoli čerpat. Pracujících si musíme vážít, ne v nich vidět sprosté podezřelé, kteří se snaží nějak ošidit daně," dodal Klaus.

Třetí pilíř strana nazvala "Braňme normální svět". "Chceme hájit konzervativní hodnoty a zdravý rozum. Například si nemyslíme, že savci mají 27 pohlaví podle toho, jak se cítí, a že máme takové bludy učit děti ve školách. Nemyslíme si, že evropskou potažmo světovou průmyslovou politiku má určovat šestnáctiletá puberťačka ze Švédska s nějakými diagnostikovanými psychickými poruchami," řekl s narážkou na ekologickou aktivistku Gretu Thunbergovou.

Trikolóra má devítičlenný přípravný výbor, ve kterém kromě Klause je například Majerová Zahradníková. "Rodina, obec a stát jsou tři základní kameny našeho normálního světa. Rodina, která se skládá z táty, mámy a dětí, je ta rodina, kterou chceme hájit," poznamenala. "Česká koruna, svobodný trh a země bez dluhů jsou tři klíče k bohatství naší země," doplnila.

Dalšími členy výboru jsou třeba ředitel společnosti Warex Antonín Fryč, starosta obce Jenštejn Norbert Hlaváček, který se v Trikolóře chce zabývat sociální problematikou, nebo právník Tomáš Grygar, který na představení subjektu mimo jiné řekl, že národní měnou Česka musí zůstat koruna.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách.

Klaus by mohl přebrat voliče SPD, ODS i ANO

Oslovení politologové uvedli, že nová politická strana Václava Klause mladšího by mohla být konkurentem konzervativně-nacionálním a euroskeptickým stranám, ale také ODS či hnutí ANO.

Podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze by mohl v nejbližších volbách, tedy krajských a senátních v roce 2020, sestavit kandidátky jen v některých krajích či senátních obvodech. Míni také, že by Trikolóra mohla přebrat voliče zejména hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury a menším podobně založeným subjektům, jako jsou Alternativa pro Českou republiku, Rozumní nebo Národní demokracie. "Částečně mohou čerpat i od ODS, ale nemyslím si, že to bude v nějakém masovějším měřítku, či Svobodných nebo Soukromníků," napsal.

Podle Petra Kanioka z brněnské Masarykovy univerzity určitě přebere Klaus občanským demokratům některé voliče, u nichž může fungovat "prostá klausovská nostalgie." Obávat se ale musí také SPD a ANO. Stejně subjekty zmínil Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Úspěch Trikolóry bude záviset zejména na tom, jaké osobnosti naláká na kandidátku, domnívá se Just. "Ačkoli v médiích se již některá jiná významná jména kromě Václava Klause mladšího objevila, z jejich vyjádření vyplynulo, že nemají ambice angažovat se ve volbách, ale jen jako konzultanti či poradci pro určité oblasti," uvedl. Zmínil například bývalého prezidenta Václava Klause staršího nebo kardiologa Jana Pirka.

Podle Justa Klaus nemusí v krajských a senátních volbách na podzim 2020 stavět kandidáty ve všech krajích či senátních obvodech. "Pro první vlašťovku si zrovna v senátních a krajských volbách dokážu představit jen nějakou dílčí kandidaturu. Pro sněmovní volby už by tento postup moc výhodný nebyl, protože hlavním měřítkem pro postup strany do skrutinia je její celostátní výsledek," napsal.

V senátních volbách bude záležet na konkrétních jménech kandidátů, míní. "Nelze tedy naslepo střílet odhad úspěšnosti, když nevíme, kdo za stranu bude kandidovat. U krajských voleb, kde jsou kandidátní listiny, a kde tedy stranická značka má větší váhu než ve volbách senátních, si dílčí úspěch v některých krajích představit dokážu, byť ne v nějakých závratných číslech," poznamenal Just.

Podle Kanioka může Trikolóra být více úspěšná až v celostátních volbách, regionální úroveň je hlavním tématům strany vzdálená. "Je nicméně otázkou, do jaké míry je Václav Klaus mladší trpělivý a dlouhodobý budovatel stranické infrastruktury a do jaké míry mu zájem vydrží do doby konání voleb. Zatím se prezentoval spíše jako solitér glosátor, což není pro dlouhodobou politickou práci ideální kvalifikace," konstatoval Kaniok.

Také podle Mlejnika má Klausova strana větší šanci v parlamentních volbách. "Krajské volby jsou pro novou stranu obtížná disciplína, protože zpočátku nemá vybudovanou hustou síť místních organizací ani není 'uchycená' v komunální politice," uvedl. "A v krajských volbách je nižší volební účast, voliči populistických stran k nim zpravidla nechodí v tak hojném počtu jako k volbám parlamentním," doplnil. Volby do Sněmovny se uskuteční na podzim 2021.

P201906100610301 autor: ČTK.

URL| <https://domaci.ihned.cz/c1-66587160-trikolora-chce-chranit-tradicni-rodinu-a-konzervativni-hodnoty-uvvedl-jeji-zakladatel-klaus>

Přišel čas vrátit tuto zemi pracujícím, kteří platí daně a vychovávají děti, představil Klaus hnutí Trikolóra

10.6.2019 iHNed.cz str. 00

ČTK

Nová politická strana Václava Klause mladšího Trikolóra - hnutí občanů chce hájit konzervativní hodnoty, zdravý rozum a pracující lidi. Normální je pracovat, nikoli čerpat, řekl Klaus. Subjekt představil v zaplněném sále kongresového centra Erbia v Praze, akci moderoval herec Marek Vašut. Členkou přípravného výboru strany je také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková.

"Poslední dva roky jsem měl tu možnost, že sleduji politický život republiky zevnitř. Musím říci, že to je děsivá zkušenost, vidět divadýlka pro veřejnost a noviny, neřešení příčin důležitých společenských problémů, vidět stádnost a pokrytectví, hloupost a osobní zájmy spousty našich elit. Čím dál klesající suverenitu České republiky," řekl Klaus v úvodní řeči. Přišel čas vrátit tuto zemi lidem, kteří pracují, platí daně, vychovávají děti. Přišel čas vzít si naši zemi zpátky," doplnil.

Politika Trikolóry bude podle něj stát na třech pilířích. Na svět se chce strana dívat českou perspektivou. "Skutečně nás zajímá mnohem víc Jaroslav Novák z Pelhřimova než lachtan na Antarktidě. Co se týče Evropské unie, já jenom řeknu jednu věc: my naprosto ctíme evropské hodnoty ve smyslu neafrické a nearabské," řekl Klaus. Hájit chce pracující občany. "Normální je pracovat, nikoli čerpat. Pracujících si musíme vážít, ne v nich vidět sprosté podezřelé, kteří se snaží nějak ošidit daně," dodal Klaus.

Třetí pilíř strana nazvala "Braňme normální svět". "Chceme hájit konzervativní hodnoty a zdravý rozum. Například si nemyslíme, že savci mají 27 pohlaví podle toho, jak se cítí, a že máme takové bludy učit děti ve školách. Nemyslíme si, že evropskou, potažmo světovou průmyslovou politiku má určovat šestnáctiletá pubertáčka ze Švédska s nějakými diagnostikovanými psychickými poruchami," řekl s narážkou na ekologickou aktivistku Gretu Thunbergovou.

Trikolóra má devítičlenný přípravný výbor, ve kterém je kromě Klause například Majerová Zahradníková. "Rodina, obec a stát jsou tři základní kameny našeho normálního světa. Rodina, která se skládá z táty, mámy a dětí, je ta rodina, kterou chceme hájit," poznamenala. "Česká koruna, svobodný trh a země bez dluhů jsou tři klíče k bohatství naší země," doplnila.

Dalšími členy výboru jsou třeba ředitel společnosti Warex Antonín Fryč, starosta obce Jenštejn Norbert Hlaváček, který se v Trikolóře chce zabývat sociální problematikou, nebo právník Tomáš Grygar, který na představení subjektu mimo jiné řekl, že národní měnou Česka musí zůstat koruna.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách.

Klaus by mohl přebrat voliče SPD, ODS i ANO

Oslovení politologové uvedli, že nová politická strana Václava Klause mladšího by mohla být konkurentem konzervativně-nacionálním a euroskeptickým stranám, ale také ODS či hnutí ANO.

Podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze by mohl v nejbližších volbách, tedy krajských a senátních v roce 2020, sestavit kandidátky jen v některých krajích či senátních obvodech. Miní také, že by Trikolóra mohla přebrat voliče zejména hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury a menším podobně založeným subjektům, jako jsou Alternativa pro Českou republiku, Rozumní nebo Národní demokracie. "Částečně mohou čerpat i od ODS, ale nemyslím si, že to bude v nějakém masovějším měřítku, či svobodných nebo soukromníků," napsal.

Podle Petra Kanioka z brněnské Masarykovy univerzity určitě přebere Klaus občanským demokratům některé voliče, u nichž může fungovat "prostá klausovská nostalgie". Obávat se ale musí také SPD a ANO. Stejně subjekty zmínil Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Úspěch Trikolóry bude záviset zejména na tom, jaké osobnosti naláká na kandidátku, domnívá se Just. "Ačkoli v médiích se již některá jiná významná jména kromě Václava Klause mladšího objevila, z jejich vyjádření vyplynulo, že nemají ambice angažovat se ve volbách, ale jen jako konzultanti či poradci pro určité oblasti," uvedl. Zmínil například bývalého prezidenta Václava Klause staršího nebo kardiologa Jana Pirka.

Podle Justa Klaus nemusí v krajských a senátních volbách na podzim 2020 stavět kandidáty ve všech krajích či senátních obvodech. "Pro první vlašťovku si zrovna v senátních a krajských volbách dokážu představit jen nějakou dílčí kandidaturu. Pro sněmovní volby už by tento postup moc výhodný nebyl, protože hlavním měřítkem pro postup strany do skrutinia je její celostátní výsledek," napsal.

V senátních volbách bude záležet na konkrétních jménech kandidátů, míní. "Nelze tedy naslepo střelit odhad úspěšnosti, když nevíme, kdo za stranu bude kandidovat. U krajských voleb, kde jsou kandidátní listiny, a kde tedy stranická značka má větší váhu než ve volbách senátních, si dílčí úspěch v některých krajích představit dokážu, byť ne v nějakých závratných číslech," poznamenal Just.

Podle Kanioka může Trikolóra být více úspěšná až v celostátních volbách, regionální úroveň je hlavním tématům strany vzdálená. "Je nicméně otázkou, do jaké míry je Václav Klaus mladší trpělivý a dlouhodobý budovatel stranické infrastruktury a do jaké míry mu zájem vydrží do doby konání voleb. Zatím se prezentoval spíše jako solitér glosátor, což není pro dlouhodobou politickou práci ideální kvalifikace," konstatoval Kaniok. Také podle Mlejnků má Klausova strana větší šanci v parlamentních volbách. "Krajské volby jsou pro novou stranu obtížná disciplína, protože zpočátku nemá vybudovanou hustou síť místních organizací ani není 'uchycená' v komunální politice," uvedl. "A v krajských volbách je nižší volební účast, voliči populistických stran k nim zpravidla nechodí v tak hojném počtu jako k volbám parlamentním," doplnil. Volby do sněmovny se uskuteční na podzim 2021.

URL| <http://domaci.ihned.cz/c1-66587160-trikolora-chce-chranit-tradicni-rodinu-a-konzervativni-hodnoty-uvodl-jeji-zakladatel-klaus>

Normální je pracovat, ne čerpat. Klaus mladší představil novou stranu 10.6.2019 denik.cz str. 00

Nová politická strana Václava Klause mladšího Trikolóra - hnutí občanů chce hájit konzervativní hodnoty, zdravý rozum a pracující lidi. Normální je pracovat, nikoli čerpat, řekl Klaus. Prioritou pro hnutí jsou volby do Poslanecké sněmovny v roce 2021. Subjekt Klaus představil v zaplněném sále kongresového centra Erbia v Praze, akci moderoval herec Marek Vašut. Členkou přípravného výboru strany je také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková.

"Poslední dva roky jsem měl tu možnost, že sleduji politický život republiky zevnitř. Musím říci, že to je děsivá zkušenost, vidět divadýlka pro veřejnost a noviny, neřešení příčin důležitých společenských problémů, vidět stádnost a pokrytectví, hloupost a osobní zájmy spousta našich elit. Čím dál klesající suverenitu České republiky," řekl Klaus. "Přišel čas vrátit tuto zemi lidem, kteří pracují, platí daně, vychovávají děti. Přišel čas vzít si naši zemi zpátky," doplnil.

Zásadní jsou podle Klause volby do Sněmovny na podzim 2021. Krajským volbám, které se konají o rok dříve, příliš váhu nepřikládá. "Náš vztah ke krajům je negativní. Myslíme si, že jsou to jenom průtokové ohřívače peněz daňových poplatníků a nemají žádný smysl," řekl. V září se ale uskuteční ustavující celostátní sněm, kde se tyto věci podle Klause budou rozhodovat.

Bývalý prezident Václav Klaus by měl v synově hnutí zastávat pozici odborného garanta zahraniční politiky. Odborné komise chce mít Trikolóra pro všechny resorty. Klaus mladší naznačil, že by se k hnutí mohli přidat další poslanci a senátoři, jména ale nechtěl prozradit.

Tři pilíře politiky Trikolóry

Politika Trikolóry bude podle něj stát na třech pilířích. Na svět se chce strana dívat českou perspektivou. "Skutečně nás zajímá mnohem víc Jaroslav Novák z Pelhřimova než lachtan na Antarktidě. Co se týče Evropské unie, já jenom řeknu jednu věc: my naprosto ctíme evropské hodnoty ve smyslu neafričské a nearabské," řekl. Hájit chce pracující občany. "Normální je pracovat, nikoli čerpat. Pracujících si musíme vážit, ne v nich vidět sprosté podezřelé, kteří se snaží nějak ošidit daně," dodal.

Třetí pilíř strana nazvala "Bračme normální svět". "Chceme hájit konzervativní hodnoty a zdravý rozum. Například si nemyslíme, že savci mají 27 pohlaví podle toho, jak se cítí, a že máme takové bludy učit děti ve školách. Nemyslíme si, že evropskou potažmo světovou průmyslovou politiku má určovat šestnáctiletá pubertální dívka ze Švédska s nějakými diagnostikovanými psychickými poruchami," řekl s narážkou na ekologickou aktivistku Gretu Thunbergovou.

Trikolóra má devítičlenný přípravný výbor, ve kterém kromě Klause je například Majerová Zahradníková. "Rodina, obec a stát jsou tři základní kameny našeho normálního světa. Rodina, která se skládá z táty, mámy a dětí, je ta rodina, kterou chceme hájit," poznamenala. "Česká koruna, svobodný trh a země bez dluhů jsou tři klíče k bohatství naší země," doplnila.

Vyloučení z ODS

Dalšími členy výboru jsou třeba ředitel společnosti Warex Antonín Fryč, starosta obce Jenštejn Norbert Hlaváček, který se v Trikolóře chce zabývat sociální problematikou, nebo právník Tomáš Grygar, který dnes mimo jiné řekl, že národní měnou Česka musí zůstat koruna.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách.

Politologové: Klaus může přebrat voliče SPD, ODS i hnutí ANO

Konzervativně-nacionálním a euroskeptickým stranám, ale také ODS či hnutí ANO by mohla být konkurentem nová politická strana Václava Klause mladšího. ČTK to napsali oslovení politologové. Podle Petra Justa z Metropolitní univerzity v Praze by mohl v nejbližších volbách, tedy krajských a senátních v roce 2020, sestavit kandidátky jen v některých krajích či senátních obvodech. Klaus dnes odpoledne představí členy i program nové strany.

Just míní, že by Trikolóra mohla přebrat voliče zejména hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury a menším podobně založeným subjektům, jako jsou Alternativa pro Českou republiku, Rozumní nebo Národní demokracie. "Částečně mohou čerpat i od ODS, ale nemyslím si, že to bude v nějakém masovějším měřítku, či Svobodných nebo Soukromníků," napsal.

Podle Petra Kanioka z brněnské Masarykovy univerzity určitě přebere Klaus občanským demokratům některé voliče, u nichž může fungovat "prostá klausovská nostalgie." Obávat se ale musí také SPD a ANO. Stejně subjekty zmínil Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Závislost na jménech kandidátů

Úspěch Trikolóry bude záviset zejména na tom, jaké osobnosti naláká na kandidátku, domnívá se Just. "Ačkoli v médiích se již některá jiná významná jména kromě Václava Klause mladšího objevila, z jejich vyjádření vyplynulo, že nemají ambice angažovat se ve volbách, ale jen jako konzultanti či poradci pro určité oblasti," uvedl. Zmínil například bývalého prezidenta Václava Klause staršího nebo kardiochirurga Jana Pirka.

Podle Justa Klaus nemusí v krajských a senátních volbách na podzim 2020 stavět kandidáty ve všech krajích či senátních obvodech. "Pro první vlašťovku si zrovna v senátních a krajských volbách dokážu představit jen nějakou dílčí kandidaturu. Pro sněmovní volby už by tento postup moc výhodný nebyl, protože hlavním měřítkem pro postup strany do skrutinia je její celostátní výsledek," napsal.

V senátních volbách bude záležet na konkrétních jménech kandidátů, míní. "Nelze tedy naslepo střílet odhad úspěšnosti, když nevíme, kdo za stranu bude kandidovat. U krajských voleb, kde jsou kandidátní listiny, a kde tedy stranická značka má větší váhu než ve volbách senátních, si dílčí úspěch v některých krajích představit dokážu, byť ne v nějakých závratných číslech," poznamenal Just.

Podle Kanioka může Trikolóra být více úspěšná až v celostátních volbách, regionální úroveň je hlavním tématům strany vzdálená. "Je nicméně otázkou, do jaké míry je Václav Klaus mladší trpělivý a dlouhodobý budovatel stranické infrastruktury a do jaké míry mu zájem vydrží do doby konání voleb. Zatím se prezentoval spíše jako solitér glosátor, což není pro dlouhodobou politickou práci ideální kvalifikace," konstatoval Kaniok.

Šance v parlamentních volbách

Také podle Mlejnika má Klausova strana větší šanci v parlamentních volbách. "Krajské volby jsou pro novou stranu obtížná disciplína, protože zpočátku nemá vybudovanou hustou síť místních organizací ani není _hycená_ komunální politice," uvedl. "A v krajských volbách je nižší volební účast, voliči populistických stran k nim zpravidla nechodí v tak hojném počtu jako k volbám parlamentním," doplnil. Volby do Sněmovny se uskuteční na podzim 2021.

Klaus se pro založení strany rozhodl poté, co jej v polovině března vyloučilo vedení ODS kvůli nerespektování hodnot, principů a programu ODS či podpoře kandidáta SPD Ladislava Jakla v loňských senátních volbách. Klaus už dříve potvrdil, že součástí nového subjektu bude také další bývalá poslankyně ODS Zuzana Majerová Zahradníková. Minulý týden oznámili občanští demokraté v Šestajovicích u Prahy, že rozpustili stranickou buňku a chtějí pokračovat v Klausově straně.

Kliknutím zvětšíte.

5 fotografií v galerii > Bývalý poslanec ODS Václav Klaus mladší představil 10. června 2019 v Praze svou novou politickou stranu Trikolóra - hnutí občanů. / Foto: ČTK.

URL| https://www.denik.cz/z_domova/normalni-je-pracovat-ne-cerpat-klaus-mladsi-predstavil-svou-novou-stranu-20190610.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
denik.cz (Česko)

Třicáté výročí listopadových událostí se blíží

10.6.2019 Revue Sondy str. 20 Analýza

ANTONÍN RAŠEK

Po dvacátém výročí našeho vstupu do Severoatlantické aliance, padesátém výročí jejího založení a patnáctém výročí našeho vstupu do Evropské unie uplyne i třicet let od listopadových událostí roku 1989, které s předchozími daty souvisí. A s nimi se objeví také řada otázek.

Co formovalo naši demokracii?

S blížícím se třicátým výročím listopadových událostí se nevyhneme diskusím o následných událostech, které poznamenaly charakter naší demokracie i situaci v zemi. Prvním takovým jevem s dlouhodobými důsledky byl podstatný pokles porodnosti v zemi ve srovnání s vysokou natalitou v období tzv. Husákových dětí. Po jejich odchodu do důchodu budeme mít vážné rozpočtové potíže.

Druhou potíží s tím související je způsob privatizace národního majetku. I když v některých postkomunistických zemích byla realizována ještě hůře, důsledky té naší jsou dostatečně zatěžující. Jen dividendy každoročně odcházející ze země jsou srovnatelné s naším důchodovým fondem.

A poté jsou tu důsledky polistopadových plošných politických zákonů, kterými se stále cítí poškozen dost značný počet lidí, kteří to dávají najevo i na sociálních sítích a svými volebními preferencemi komplikují sestavování vlád.

Charakter naší demokracie poznamenala také kauza Jany Nagyové-Nečasové. Její nebezpečí spočívalo v tom, že možnost ovlivňovat v osobním zájmu státní orgány včetně vojenského zpravodajství přivedla vybrané politické elity k přesvědčení, že jsou nedotknutelné, mohou si dělat, co chtějí, a jsou v podstatě beztrestné.

Ve srovnání s uvedenými polistopadovými událostmi se tato kauza dočkala přece jen nepřehlédnutelné katarze. Od té doby si nikdo nic takového nedovolil.

Aby západní hodnoty nesloužily už jen jako heslo

O současném světovém vývoji se mluví jako o turbulentním. Jenže on už se zatím stačil usadit. A to do tří uskupení. Vztahy mezi nimi rozhodnou o budoucnosti lidstva. Jeden ze satiriků kdysi řekl, že pravda, která dosloužila, se může stát heslem. To hrozí západnímu společenství, které právem považujeme za nejhumánnější. Jenže noblesní hodnoty, jako svoboda, demokracie a lidská práva, které jsou dědictvím antiky, renesance a osvícenství, se ve službě liberální demokracii ocitly v krizi. Začali jsme je uplatňovat selektivně, jen ve prospěch někoho nebo zvláště proti někomu, šířili je ve světě i ve spojení s násilím. To vedlo k vlnám migrantů, které mohou sílit také kvůli klimatickým změnám. Západní elity se dostaly do svízelné situace.

Donald Trump čelí obvinění, že se stal prezidentem s ruskou pomocí, Angela Merkelová se musela vzdát funkce předsedkyně strany, Emmanuel Macron s napoleonskými záměry s obavami sleduje demonstrace žlutých vest, Theresa Mayová nezaviněně pyká brexitem za referendum Davida Camerona a nám Orbánův režim v Maďarsku a Kaczyńského v Polsku v lecčems připomíná situaci před druhou světovou válkou. A silná osobnost, schopná vrátit západnímu světu sebevědomí, jako byl F. D.

Roosevelt, Winston Churchill nebo J. F. Kennedy, zatím nikde. Nejsme dostatečně schopni ani efektivněji aktivizovat světové a evropské instituce.

Autokratické režimy jako náš protipól se jeví jako stabilizované, ale zdánlivě. Jinak by si prezident Si Ťin-pching po epochálním čtyřicetiletém rozvoji a se stálým ekonomickým růstem z obav před nejistou budoucností nezajistil své výlučné postavení zákonnou cestou. Chce usilovat o jednotu světa, ale přesná představa chybí; stejně jako cíl budování Hedvábné stezky. Rusko Vladimira Putina stále hledá cestu, jak se nespoléhat jenom na přírodní bohatství a rozvíjet na světové úrovni nejen zbrojní a kosmické odvětví, ale využít nesmírného potenciálu, který má k dispozici. Navíc v odvěké snaze zajistit si své hranice musí čelit sankcím. V odvetu dává najevo, že je připraveno k míru i k válce.

Nám nezbyvá, než se s tímto odlišným politickým společenstvím vyrovnat. Ne bezpečnostními hrozbami a obchodními válkami, ale spoluprací za dohodnutých podmínek. Už jen proto, že existuje třetí významné společenství, islámské, se kterým je západní i autokratické dlouhodobě ve střetu. Mohlo by nás to ohrožovat v základech. Evropská civilizace by byla nenahraditelnou ztrátou.

Humanistické ideály a sociální realita

Naši nejstarší občané patří ke generaci „modrých košil“, jak tuto věkovou skupinu dospívající v padesátých letech minulého století nazvali vědečtí pracovníci **Fakulty sociálních věd** UK Pavol Frič a Libor Prudký. Jakkoli

to bylo možná i pokrytecké, byli vychováni v duchu písně Z národů ač jsme různých. A proto musí dát za pravdu Františku Kostlánovi a jeho glose na Aktuálně.cz nazvané Boj s protiuprchlickou Národní frontou. Autor v ní dochází k objektivnímu poznání, že „z očí veřejnosti se pozvolna vytratili zastánci přijímání válečných uprchlíků či lidí, kteří odešli kvůli totalitnímu režimu, jenž v jejich zemi panuje“.

Problém je v tom, že skuteční uprchlíci zasluhující naši pomoc splynuli pomalu a nepozorovaně s ekonomickými migranty, mezi něž se vmísili bojovníci Islámského státu. EU nedokázala přijmout opatření, jimiž by je spolehlivě identifikovala, a tak si většina lidí migranty ztotožnila jednak s uprchlíky, kteří si neumějí ve své zemi udělat pořádek a vybojovat svobodu, jednak s teroristy a s hrozbou islamizace. Proto je považuje za převážně neintegrovatelné. To dokazují i západoevropské zkušenosti s tzv. no-go zónami a snahy vlád přistěhovaleckých zemí se části migrantů zbavit.

Naše vláda zaujímá v migrační politice neústupné stanovisko. Chce mít migraci pod kontrolou. Je přesvědčena, že začít přijímat migranty znamená dát tím zároveň signál, že mají naději. Přijímání uprchlíků se ale ani v budoucnosti nevyhneme. Prioritou by stále mělo být pomáhat na místě. Způsob života některých etnik je pro nás nepřijatelný, protože by nás v budoucnosti ohrožoval. Zatím jsme nedokázali k oboustranné spokojenosti za desítky let integrovat ani romskou komunitu.

Nikdo nám nemá co vyčítat. Přijímali jsme, přijímáme a budeme jistě nadále přijímat občany ze zemí nám kulturně blízkých. Ostatně jich u nás žije přes půl milionu a český původ má jen 83 procent obyvatel.

Hodnotový střet kolem uprchlíků vygradoval kolem přijímání Globálního paktu OSN o migraci, který jsme odmítli.

Kdy se začneme emancipovat?

Naše nejstarší generace zažila devět změn politického systému, státoprávního uspořádání nebo režimu. K tomu je asi třeba mít jako kočka devět životů.

Když si zopakujeme látku základní školy, před sto lety jsme žili v rakousko-uherském mocnářství, které historici charakterizují jako tyranii tupé byrokracie. První republika je výčitkou nenaplněného Masarykova odkazu v sociální politice. Ta druhá příkladem politické hysterie. Okupace vrcholila v heydrichiádě.

Léta po válce prožívali lidé v euforii, aniž by většina tušila, co se připravuje v zákulisí. Únor 1948 přijalo sedmdesát procent lidí pozitivně, než se do toho vložili Sověti s doktrínou zostřujícího se třídního boje. Tu dobu je nutné rozdělit na krutá léta padesátá, dosud vzpomínaná reformní zlatá léta šedesátá a normalizaci.

Na pravdu a lásku polistopadového období stále čekáme, abychom „nebyli jako oni“. Nezrodila se ani sociology předvídaná mladá generace euro orientující se na Evropskou unii, neodpoutali jsme se od převahy psychologie generace peněz, jak ji determinovala Klausova kuponová privatizace.

V zázemí vždycky byla nějaká zahraničněpolitická orientace. Mezi dvěma světovými válkami nás zklamaly Velká Británie a Francie, protřpěli jsme si dvě totality a znovu se začali opírat o západní spojence. V podstatě jsme se nikdy nezbavili přímých vnějších vlivů, minimálně tak či onak míněných rad. Málokdy jsme se chovali obezřetně a s nutnou kritickou distancí.

Naše západní společenství se nyní začíná ocitát v krizi, zatímco některé autokratické režimy jako by svými některými úspěchy přitahovaly. A tak nemůže být překvapením, že u nás dochází ke střetu dvou orientací. Těžko to popřít. Měli bychom využít příležitost se konečně začít emancipovat, prosazovat ve světě vlastní politiku strategického dosahu. Ale ta nám chybí.

Z návrhu vládního prohlášení si politici a média všímají víc vnitropolitických témat, jako jsou důchody, daně apod. Je to škoda, část týkající se zahraniční politiky tendenci k naší emancipaci nenaznačuje.

Zdůrazňují-li se bezpečnostní, ekonomická a sociální témata a lidská práva, stejnou váhu by měla mít kultura. A jako vždy je rozhodujícím kritériem každé teorie, tedy i programu, konkrétní praxe.

Foto popis|

Klíčová slova - Hospodářská krize

11.6.2019 fxstreet.cz str. 00

Přednášející a témata konference ShowFx v Praze 28.01.2019 Všichni obchodníci a ti, koho zajímá dozvědět se více o obchodování a investicích, jsou zváni 16. února na bezplatnou vzdělávací akci – první Finanční konferenci ShowFx World v Praze.

07.01.2019 Rok 2018 byl bez nadsázky pro většinu investorů a portfolio manažerů výjimečný, ale ne v pozitivním slova smyslu. Stav by se dal shrnout slovy: „Skoro nic nefungovalo.“ V loňském roce 93 procent ze všech sedmdesáti tříd aktiv přineslo negativní výnosy (měřeno americkým dolarem). To se nestalo ještě nikdy v historii (tedy za posledních 100 let, odkdy Deutsche bank výkon sedmdesáti různých tříd aktiv sleduje). Šok a zklamání investorů bylo umocněno tím, že v roce 2017 pouhé jedno procento tříd aktiv přineslo negativní výnosy. Zjednodušeně řečeno – předloni „rostlo téměř vše“, zatímco loni před poklesy „nebylo kam utéct“.

19.11.2018 Venezuelská vláda čelí velkému tlaku jak doma, tak ve světě. Problémem je hyperinflace a nedostatek hotovosti. Venezuelská centrální banka chystá předat komplexní ekonomické statistiky MMF (Mezinárodní měnový fond), hrozí jim totiž riziko dalších sankcí.

19.10.2018 Šéfové států a vlád 27 zemí Evropské unie se včera shodli, že na summitu v prosinci chtějí mít na stole rámec budoucí podoby reformované měnové unie, cestu k evropskému systému pojištění vkladů a také pokrok na cestě k unii kapitálových trhů. Po včerejším obědě lídrů zemí eurozóny, na který ale byli pozváni i šéfové států a vlád ostatních zemí unie, to včera novinářům řekla německá kancléřka Angela Merkelová.

04.09.2018 Dosud poslední celosvětová hospodářská krize sice vypukla naplno před deseti lety, 7. září 2008, převzetím polostátních hypotečních agentur Fannie Mae a Freddie Mac americkou vládou, problémy se ale objevily dříve. Již na konci roku 2006 se totiž začal otřásat hypoteční trh v USA, jehož kolaps postupně přerostl v globální krizi.

10.08.2018 Americké akciové trhy dnes oslabily. Prohlubující se hospodářská krize v Turecku měla negativní dopad na akcie bankovních společností a vyvolala obavy, že by se problémy mohly rozšířit i do dalších ekonomik.

12.07.2018 Titulky New York Times v posledních měsících často nadnášejí otázky, zda se blíží další finanční krize. Svět...

12.07.2018 Titulky New York Times v posledních měsících často nadnášejí otázky, zda se blíží další finanční krize. Svět...

19.06.2018 Zvýšení obchodního napětí mezi Washingtonem a Pekingem vyvolalo výrazný pokles cen ropy. Velkou měrou k této situaci „dopomohly“ obavy z negativního ovlivňování globální poptávky po ropě. Ropa Brent se minulý týden propadla o 2,9 amerických dolarů na 73 dolarů za barel. To je pokles o 3,82 % během jediného obchodního dne. Na newyorské komoditní burze NYMEX se cena americké lehké ropy WTI propadla o 2,62 dolarů (-3,91 %). Týden uzavřela na hodnotě 64,38 amerických dolarů.

22.05.2018 Od rizika k riziku, tak by se dalo nazvat poslední geopolitické dění ve světě. Takové prostředí bývá vodou na mlýn pro finanční trhy, jelikož trhy milují volatilitu a tu většinou geopolitické napětí vyvolává. To však není přímo téma posledních dnů, kdy trhy sice vstřebávají geopolitická rizika, avšak výraznější volatilita se zatím trhům vyhýbá. Jinak vnímají geopolitická rizika akcie, devizové trhy nebo komodity.

08.01.2018 Ekonomická média po celý rok informovala i o těch nejmenších změnách ukazatelů - burzovních, průmyslových, spotřebitelských cen, důvěry a mnoha dalších. Existují ale i jiné indexy a jak napsal ruský hospodářský list Kommersant, některé mohou nejen pobavit, ale také poskytnout užitečné informace.

19.04.2017 Vicepremiér a ministr financí Andrej Babiš (ANO) nechce, aby Česko vstupovalo do eurozóny. Koruna je pro Česko výhodná, zejména pro případ, kdyby přišla další hospodářská krize, řekl dnes Babiš v debatě Politologického klubu **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pro rychlé přijetí eura se naopak vyslovil předseda opoziční TOP 09 Miroslav Kalousek.

15.01.2017 Americká společnost Moody's Corporation zaplatí americkým úřadům téměř 864 milionů dolarů (22 miliard Kč) za urovnání obvinění, že její ratingová agentura před globální finanční krizí nereálně ohodnocovala hypoteční cenné papíry rizikovější povahy. V pátek to oznámilo tamní ministerstvo spravedlnosti.

URL| <https://www.fxstreet.cz/klicova-slova+hospodarska-krize.html>

Trump se opět pustil do Fedu. A také do soudruhů z Číny

11.6.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, fx, forex, koruna, euro, dolar, EURUSD, USDCZK, EURCZK, Trump, USA, Čína

Donald Trump se včera opět pustil do amerických centrálních bankéřů. Prohlásil, že ho Fed neposlouchá, jeho činnost je „ničivá“. Vyšší sazby jsou podle prezidenta chyba a Fed dostal americkou ekonomiku do nevýhody. Ostatní země podle Trumpa Spojené státy jen využívají.

Dál pokračuje "celní přestřelka" s Čínou. Trump by prý okamžitě zavedl cla na další čínské zboží, a to v případě, že by se s ním na summitu skupiny zemí G20 nesetkal čínský prezident Si Ťin-pching. Summit se bude konat koncem června v Japonsku. Trump si každopádně myslí, že čínský prezident do Japonska nakonec dorazí. Tvrdí, že se Spojené státy nesnaží postavit čínské firmy mimo byznys. Téma společnosti Huawei by mohlo dle něj mohlo být součástí dohody s Čínou.

Viceprezident USA Mike Pence pal pro televizi Fox News uvedl, že tvrdý postoj v obchodních vyjednáváních s Čínou si USA udrží i nadále. "Vůči Číně jsme ve velmi silné pozici," poznamenal Pence.

Dolaru pomáhalo odvrácení nových amerických cel na mexické zboží. Euro naopak klesalo v reakci na zprávu, že by Evropská centrální banka (ECB) mohla v případě potřeby snížit sazby.

Dolar se během včerejška dostal pod úroveň 1,1300 EURUSD, později ale začal oslabovat. Aktuálně se vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1298 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 96,85 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1275 do 1,1319 EURUSD.*

Dnešek je chudší na důležitá evropská data. V USA bude zveřejněn květnový index cen výrobců a NFIB optimismus malých podniků.

Včerejší data za nezaměstnanost překonala další rekord, když podíl nezaměstnaných osob v Česku ve věku 15 až 64 let klesl na 2,6 procenta. Trh práce tak i nadále absorbuje poslední zaměstnance navzdory méně pozitivním zprávám ze světa, Německa především, poznamenal hlavní ekonom skupiny Roklen Dominik Stroukal. "Minimální nezaměstnanost, spojená s poklesem podpory v nezaměstnanosti a vysokým daňovým inkasem, ulehčuje státnímu rozpočtu a poskytuje dostatek prostoru investičním výdajům a systematickým změnám fungování fiskální a redistribuční politiky. Takto příhodné okolnosti jsou pravděpodobně omezené na současné volební období, a politici (vládní i opoziční) by tak měli k některým důležitým tématům přistoupit zodpovědněji," dodal Stroukal.

Dnes statistici oznámí odhad inflace za květen. "Hodnota meziročního růstu cen pravděpodobně zůstane nad 2,5 procenty. Naváže tak na 2,8 procenta z minulého měsíce. Z meziměsíčního srovnání však cenový index spotřebního koše rostl. Pokračující je silný vliv růstu cen energií a potravin. V následujících měsících bude dynamika cenové hladiny pomalu opadat a inflace se bude vracet ke dvouprocentnímu cíli," míní Stroukal.

Český statistický úřad dnes zveřejní také indexy cen vývozu a dovozu za duben.

Koruna se dnes ráno v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,63 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,58 až 25,66 EURCZK a ve dvojici s dolarem od 22,59 až 22,76 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SdtpC/trump-se-opet-pustil-do-fedu-a-take-do-soudruhu-z-ciny>

Trump se opět pustil do Fedu. A také do soudruhů z Číny

11.6.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, fx, forex, koruna, euro, dolar, EURUSD, USDCZK, EURCZK, Trump, USA, Čína

Donald Trump se včera opět pustil do amerických centrálních bankéřů. Prohlásil, že ho Fed neposlouchá, jeho činnost je „ničivá“. Vyšší sazby jsou podle prezidenta chyba a Fed dostal americkou ekonomiku do nevýhody. Ostatní země podle Trumpa Spojené státy jen využívají.

Dál pokračuje "celní přestřelka" s Čínou. Trump by prý okamžitě zavedl cla na další čínské zboží, a to v případě, že by se s ním na summitu skupiny zemí G20 nesetkal čínský prezident Si Ťin-pching. Summit se bude konat koncem června v Japonsku. Trump si každopádně myslí, že čínský prezident do Japonska nakonec dorazí. Tvrdí, že se Spojené státy nesnaží postavit čínské firmy mimo byznys. Téma společnosti Huawei by mohlo dle něj mohlo být součástí dohody s Čínou.

Viceprezident USA Mike Pence pal pro televizi Fox News uvedl, že tvrdý postoj v obchodních vyjednáváních s Čínou si USA udrží i nadále. "Vůči Číně jsme ve velmi silné pozici," poznamenal Pence.

Dolaru pomáhalo odvrácení nových amerických cel na mexické zboží. Euro naopak klesalo v reakci na zprávu, že by Evropská centrální banka (ECB) mohla v případě potřeby snížit sazby.

Dolar se během včerejška dostal pod úroveň 1,1300 EURUSD, později ale začal oslabovat. Aktuálně se vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1316 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 96,77 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1275 do 1,1319 EURUSD.*

Dnešek je chudší na důležitá evropská data. V USA bude zveřejněn květnový index cen výrobců a NFIB optimismus malých podniků.

Včerejší data za nezaměstnanost překonala další rekord, když podíl nezaměstnaných osob v Česku ve věku 15 až 64 let klesl na 2,6 procenta. Trh práce tak i nadále absorbuje poslední zaměstnance navzdory méně pozitivním zprávám ze světa, Německa především, poznamenal hlavní ekonom skupiny Roklen Dominik Stroukal. "Minimální nezaměstnanost, spojená s poklesem podpory v nezaměstnanosti a vysokým daňovým inkasem, ulehčuje státnímu rozpočtu a poskytuje dostatek prostoru investičním výdajům a systematickým změnám fungování fiskální a redistribuční politiky. Takto příhodné okolnosti jsou pravděpodobně omezené na současné volební období, a politici (vládní i opoziční) by tak měli k některým důležitým tématům přistoupit zodpovědněji," dodal Stroukal.

Dnes statistici oznámí odhad inflace za květen. "Hodnota meziročního růstu cen pravděpodobně zůstane nad 2,5 procenty. Naváže tak na 2,8 procenta z minulého měsíce. Z meziměsíčního srovnání však cenový index spotřebního koše rostl. Pokračující je silný vliv růstu cen energií a potravin. V následujících měsících bude dynamika cenové hladiny pomalu opadat a inflace se bude vracet ke dvouprocentnímu cíli," míní Stroukal.

Český statistický úřad dnes zveřejní také indexy cen vývozu a dovozu za duben.

Koruna se dnes ráno v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,63 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,58 až 25,66 EURCZK a ve dvojici s dolarem od 22,59 až 22,76 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/g/SdtpC/trump-se-opet-pustil-do-fedu-a-take-do-soudruhu-z-ciny>

Nechtěl jsem zůstat stranou

11.6.2019 Host str. 10 Osobnost
překlady

S Pavlem Mandysem o devadesátých letech, Magnesii Liteře a vzepětí komiksu

Pavel Mandys může zdálky vypadat jako jednorozměrný člověk. Pro část lidí z literárního prostředí je to zkrátka ten, co pořádá Magnesii Literu. Jak už to tak bývá, stačí přijít blíž, aby vystoupily detaily. Detaily? Autor tohoto rozhovoru například nevěděl, že Pavel Mandys ve dvaceti překonal rakovinu. A kdovíproč jsem si myslel, že je mladší — ve skutečnosti patří do sametové generace. Dnes už se možná samet trochu ošoupal, ale pořád nás to nutí jezdit po něm prstem —
ať už po směru vlasu, nebo proti.

* V roce 1989 jsi byl v posledním ročníku na gymnáziu. Jak jsi to tehdy prožíval?

Vlastně trochu úkorně. Spousta mých kamarádů totiž už byla v prváku na vysoké, hlavně na žurnalistice, a dělali tam revoluci, kdežto na gymnáziu to nebylo ono. Ne že bychom se nebouřili, ale okupační stávka to nebyla. Takže mě revoluce ranila — protože jsem se jí nemohl pořádně účastnit. Chtěl jsem bivakovat na **fakultě sociálních věd** a psát do Studentských listů, ale měl jsem smůlu. Musel jsem se spokojit s demonstracemi na náměstích, a to jsem ještě kvůli holce, se kterou jsem jel na víkendový výlet, prošvihl tu nejdůležitější. Stihl jsem pak jen Petra Placáka, který v neděli večer řečnil na Václaváku pod koněm... Od pondělí jsme to ale už se spolužáky doháněli.

* Ale hned v roce 1990 jsi na **fakultu sociálních věd** nastoupil. Jaké byly ty první roky?

Studoval jsem žurnalistiku, v magisterském cyklu pak obor masová média/kultura a literatura. Fakulta žurnalistiky existovala už za socialismu, ale během několika měsíců se vyměnilo devadesát procent přednášejících. Měli jsme kliku, že tam přišli lidi „z kotelen“, jako třeba Daniel Kroupa nebo Miroslav Petrušek, a lidi z emigrace, například Václav Bělohradský.

* Člověku se to už plete — tehdy byl Bělohradský pravičák?

Tehdy byl Bělohradský hlavně ekolog. Přednášel o negativních externalitách nebo o problému legalita versus legitimita. Z Itálie si přinesl nové ekologické myšlení, otisklo se třeba do knižního rozhovoru Myslet zeleň světa, který s ním už v osmdesátých letech vedl Karel Hvízďala. Teprve po nějakých dvou letech mu asi došlo, že tomu v Praze nikdo nerozumí, jakkoli byl ekologický apel důležitou součástí listopadových požadavků, a stal se budovatelem pravicového kapitalismu. To mu v té době nejspíš dávalo větší smysl a teprve později se opět vrátil ke kritice kapitalismu z ekologických pozic. V roce 1990 to byl každopádně zajímavý střet: všichni jsme vzhlíželi k demokracii a kapitalismu, ale on mluvil hlavně o jejich limitech. Chtěli jsme se dozvědět, jak má demokracie fungovat, a on se zaměřoval na to, kde a proč nefunguje. Byli jsme z toho trochu zmatení, ale bylo fascinující ho poslouchat.

* Ještě někdo tě v těch raných devadesátkách formoval?

Chodil jsem na fozofikou fakultu na přednášky Jiřího Brabce, který vytahoval autory, o nichž se do té doby nemluvilo. Nebo na **fakultu sociálních věd** na Milana Nakonečného, ten na první hodině svého Úvodu do psychologie prohlásil: „Nevím, co vás na gymnáziích učili o počitcích, pořitcích a vjemech, ale základem mého pojetí psychologie je duch.“ A kromě standardní látky mluvil třeba o transpersonální psychologii, takže jsme na něj koukali s rozšířenými očima podobně jako na Bělohradského. Ale asi jde spíš o celkovou atmosféru než o jména. Ty první roky na univerzitě byly výjimečné a neopakovatelné. Zvláště na humanitních oborech jsme měli obrovské štěstí, že jsme se potkali s nadšenými pedagogy, kteří skutečně měli touhu něco studentům předat. A my jsme zase opravdu toužili něco se od nich dozvědět, protože nám bylo jasné, že naše gymnaziální základy jsou k ničemu. Začínali jsme od nuly, to se člověku málokdy povede.

* Součástí té výjimečné situace bylo, že prostupnost univerzity a praxe byla daleko větší než dnes. Kdy jsi začal psát do médií?

Skoro všichni jsme někam začali psát už v průběhu školy. A ti, co nezačali, tak jenom proto, že šli rovnou do reklamních agentur. Hlad po nových lidech byl tehdy v mnoha oborech, ale v médiích to bylo

extrémní, protože většina etablovaných novinářů byla součástí komunistické propagandy a kromě toho často ani neuměli psát. Takže jednotlivé redakce, mnohdy úplně nové, protože novin a časopisů tehdy vycházelo neuvěřitelné množství, lovily na fakultě už od nejnižších ročníků. V podstatě každý, kdo chtěl, mohl. Spousta mých spolužáků ani nedostudovala, pohltila je praxe. Já byl v létě roku 1991 na dvoutýdenní praxi v kulturní rubrice Mladé fronty, kromě nějakých drobností si pamatuji na svou první recenzi, byla na komiks Muriel a anděl od Káji Saudka, k tomu „dětinskému“ médiu mě starší redaktoři pustili... Pak jsem psal do Mladého světa reportáže, a když se uvolnilo místo v kulturní rubrice Českého deníku, tak jsem zakotvil tam a měl na starosti literaturu. Kolegové byli rádi, že se toho někdo ujal, protože chtěli psát o filmech a populární hudbě. Bylo mi dvacet, a už jsem měl plat a možná až příliš velkou svobodu. Český deník byl tehdy podobně mladých novinářů plný a nebyl tam nikdo, kdo by nás korigoval. Jenže pak jsem onemocněl rakovinou...

* To jsem vůbec nevěděl. Bylo ti dvacet a našli ti rakovinu?

No jo, bylo to docela vážné. Během roku jsem absolvoval dvanáct týdenních cyklů chemoterapie, poté jsem šel na operaci. Ale neznamenalo to, že bych byl úplně mimo, do redakce jsem ve dnech, kdy jsem nebyl připojený na kapačky, docházel a články a recenze psal dál. Když jsem se uzdravil, vrátil jsem se, ovšem už ne jako zaměstnanec, tehdy skoro všichni jeli na pověstný švarc systém. První čtvrtodínku slávy jsem zažil, když jsem se obul do Michala Viewegha. On tehdy v roce 1993 dostal Cenu Jiřího Ortena a mně přišlo, že to jde proti smyslu té ceny, že to je spíš ten případ, kdy autor zviditelňuje cenu, ne cena autora. V tom sloupku, který byl jako mnoho textů psaný dost narychlo, jsem o něm napsal, že je povrchní humorista. Pak mu to zůstalo jako taková posměšná nálepka, ale vzniklo to spíš z rychlosti, později jsem to vůči němu už nikdy nepoužil. Ale Michal Viewegh si to tehdy nejspíš přebíral tak, že mu tu cenu upírám, protože mě pak za odměnu umístil do dvou svých knih mezi závistivé literární kritiky.

* Výborně, tak to máme devadesátá léta jako vyšitá: švarc systém, Vieweghovy boje s kritikou, čekám, co přijde dál. Ale ještě předtím bych se rád vrátil k té nemoci. Co to s tebou v těch dvaceti udělalo? Změnilo tě to?

Bude to možná znít divně, ale myslím, že vlastně vůbec. Když je ti dvacet, moc si nepřipouštíš, jak vážné, nebo dokonce fatální to může být. Měl jsem boule na bříše a chlubil jsem se kamarádkám, že jsem těhotný. Vůbec mě nenapadlo, o co ve skutečnosti může jít. Pak jsem přece jen zašel k doktorovi a ten řekl, že mám rakovinu mízních uzlin. Operovali mě hned o den později. Pak jsem absolvoval ten onkologický cyklus a po něm další operaci. V nemocnici jsem týden dostával cytostatika a pak jsem šel na tři týdny domů. A během těch tří týdnů jsem pil, kouřil trávu a flmoval...

* Jako že rakovina byla v devadesátkách považovaná za pěkně blbou výmluvu, proč nepřijít na mejdan?

Hlavně já sám jsem nechtěl zůstat stranou. Bylo pro mě důležité žít normálně. Možná že být mladej a blbej je nakonec nejlepší způsob, jak vzdorovat něčemu takovému, jako je rakovina. Pro mě nepřicházelo v úvahu, že by to mohlo dopadnout špatně, jen jsem se doktorů ptal, kdy už budu zdravý a kdy mi zase narostou vlasy.

* Z Českého deníku ses přesunul do nově založeného Týdne, se kterým jsi jako novinář spojený především. Jaké byly začátky Týdne?

Redakce tehdy byla složená hlavně z lidí, kteří dřív dělali v Mladém světě, kam jsem taky psal, a z těch, co vytvářeli sobotní přílohu Lidových novin. Byl jsem tam tehdy nejmladší, o pět let starší byl Marek Wollner, šéfredaktorem byl tehdy Karel Hvízďala. Bohužel se ukázalo, že ten časopis nikdy neměl fianční zázemí, jaké by mít měl. Původní plán byl, že Týden měla vydávat Associated Press nebo Reuters, už nevím přesně. Příslušná agentura však své sídlo zřídila v Budapešti, ne v Praze. Takže nakonec musel pomoci Viktor Kožený.

* Říkal jsem si, odkud na nás vykoukne.

Viktor Kožený je nevlastní syn literárního teoretika Květoslava Chvatíka, právě ten ho Karlu Hvízďalovi tehdy doporučil. Do Týdne tedy přitekly nějaké peníze, ale ani to ho dlouhodobě nezachránilo před nutností změnit majitele. A to šlo o relativně úspěšný časopis, který neměl potíž se čtenáři ani inzerenty. Nikdy jsme asi neměli náklady jako Reflex, ten byl v devadesátých letech nejúspěšnější, protože přinášel chytlivá témata jako sex a drogy a také rozhovory se světovými celebritami. Ale tehdy byly náklady obecně o dost vyšší než dnes a myslím, že Týden nějakých padesát tisíc měl.

* Co z té doby ti z tvé novinářské práce utkvělo?

Třeba rozhovor s Jáchymem Topolem. Byl jsem vždy jeho velký obdivovatel a rozhovor jsem s ním dělal někdy v roce 1995 po vydání *Anděla*. To byl poslední díl volné pražské trilogie, kterou tvoří delší povídka *Výlet k nádražní hale*, *Sestra* a právě *Anděl*. Tyto tři prózy podle mě defiují Topolovo nejsilnější prozaické období. Další jeho věci už jsou těkavější, člověk má pocit, že to hlavní své téma, spojené právě s devadesátými roky a Prahou, zpracoval už tehdy.

* Ale devadesáté roky v literatuře, to nebyl jen Viewegh a Topol, přestože dobře fungují jako takoví dva antipodi. Co je pro tebe ještě definvalo?

Devadesáté roky v literatuře znamenaly pro mě hlavně objevování: do té doby zakázaných domácích i zahraničních autorů. Zejména v překladech se toho valilo nevídané množství: Bukowski, Carver, Gombrowicz, Nabokov, autoři minulí i současní. V té české se smísilo několik do té doby oddělených proudů a do toho ještě přišli noví autoři. Objevila se imaginativní linie, kterou dodnes reprezentují hlavně Jiří Kratochvíl a Michal Ajvaz. Ale asi nejsledovanější byla vlna deníkové literatury, ať už to byl Jan Zábřana, Ivan Diviš, Martin C. Putna nebo Igor Chaun. Všichni psali osobní deníkové zápisky, tehdy to bylo dost vzývané jako literatura oprostěná od artistnosti, podstatné a autentické svědectví. Kdežto fabule byla podezřelá.

* Vnímáš jsi to také tak?

Byl jsem tehdy ještě hodně mladý, takže jsem spíš sledoval, co se děje. Podle mě se v obou těch liniích dají najít skvělé věci. Nedá se říct, že jedno je pravdivější nebo umělečtější než to druhé. Ale kdybych měl hájit fičnickou literaturu, řekl bych, že dobře napsaná fabule má potenciál nabídnout běžnému čtenáři vlastně víc než svědectví, které je vždy právě jen svědectvím. Pro čtenáře je snazší ztotožnit se s příběhem, zvláště pokud má nějakou metaforickou rovinu, než s autentickým svědectvím. Myslím, že v tom je síla literatury jako takové a zároveň její přitažlivost pro lidi mimo literární prostředí.

* Devadesátá léta — teď nemyslím v literatuře, ale obecně — v poslední době procházejí docela zásadním přehodnocením. Přinejmenším u lidí o generaci mladších, než jsi ty. Vidíš je dnes ty sám jinak, než jak jsi je tehdy prožíval?

Myslím, že pro mou generaci byl rok 1989 opravdu stejně zásadní a určující jako pro generaci mých rodičů rok 1968. Ten pocit uvolnění a svobody, který jsme prožívali, je dnes těžko vysvětlitelný a nejde moc předat. Zkusili jsme všechno, co jsme mohli. Byli jsme opojeni svobodou, ale možná ještě přesnější by bylo říct, že jsme byli zavalení. Což neznamená, že v médiích nebyly kritické články a reportáže o rozkrádání veřejného majetku a o nefungující justici. Jen možná zanikaly mezi vším ostatním. V roce 1994 vznikla *Nova*, která rychle ukázala, že publikum chce od médií spíš zábavu než kritické reportáže, a ostatní média v zájmu své existence reagovala směrem k lidovosti.

* Myslíš, že se tomu dalo nějak ubránit, nebo že si tím společnost musela projít?

Nevím. My jsme samozřejmě viděli, že politici jsou úplatní a mnoho podnikatelů mizerové, ale věřili jsme, že se s tím demokratickým systémem nějak vypořádá.

* Dnes to vypadá spíš tak, že se oni vypořádali s demokratickým systémem, nezdá se ti?

Svoboda byla v těch letech velká a někdo si ji užíval a někdo ji zneužíval...

* Polemiky cenu zviditelňují. Je po osmnáctém ročníku *Magnesie Litery*. Co tě vlastně přivedlo k založení výročních literárních cen?

Několik let jsem jako redaktor *Týdne* chodil na Českého lva a postupně mě začalo mrzet, že literatura nemá žádnou cenu, která by zajímala jak lidi z branže, tak ty mimo obor. Cen bylo hodně, ale žádná nebyla široce sledovaná a reflektovaná. Začal jsem tedy obcházet různé spisovatelské organizace a oni občas říkali: No tak si nějakou cenu vymyslete. Původní idea byla, že by se vlastně jenom mohly spojit stávající ceny a vytvořily by hlavní kategorie: *Cena Egona Hostovského* za prózu, *Cena Jiřího Orteny* jako objev roku, *Cena Josefa*

Jungmanna za překlad a tak dále. Ale tehdy to ztroskotalo na Obci překladatelů, která to odmítla, neuměli si představit, že by Cenu Josefa Jungmanna vyhlašovali už v dubnu, argumentovali tím, že by porotci nebyli schopni kvalitu překladu tak rychle posoudit. Ale podstatné bylo, aby to nebyla cena, kterou uděluje nějaký Mandys, ale profesní cena literární branže. Proto jsme nakonec založili sdružení, kde mají všechny oborové organizace své zastoupení, volí poroty a tak dále.

* Co bylo nejtěžší? Sehnat peníze?

Získat peníze a důvěru. Bylo jasné, že potřebujeme sponzora. A tehdy mi předseda Obce spisovatelů Antonín Jelínek řekl, že za nimi už dřív byli lidé z Karlovarských minerálních vod a chtěli podpořit Cenu Egona Hostovského. Ale podmínkou bylo, že v názvu bude Magnesia. Plán, se kterým jsem do Karlových Varů jel já, byl takový, že nová cena by se mohla jmenovat Litera Magna. Italští manažeři Karlovarských minerálních vod se na mě shovívavě usmáli a řekli, že na Literu Magnu dají tak sto tisíc. Ale že když to bude Magnesia Litera, dají desetkrát tolik. A bylo to, za ty peníze už se dala udělat akce, kterou bude vysílat televize.

* Předpokládám, že už jen to spojení literatury s léčivými prameny u části literární obce vzbuzovalo úsměšky.

Samozřejmě, například Vladimír Novotný pravidelně psal o „bublínkové ceně“. Spojení sponzora s cenou je přitom úplně běžné. Většina lidí u nás nejspíš neví, že třeba Booker je potravinářská firma a její jméno v názvu Booker Prize vyvolává knižní asociace jen náhodně. Byli to zkrátka Booker brothers. Dnes je to navíc Man Booker Prize, v názvu jsou dokonce dvě různé firmy, něco jako Škoda Magnesia Litera.

* Litera letos dosáhla plnoletosti. Vyrostla tak, jak sis přál?

Myslím, že docela ano. Každý ročník má ohlas, cena pomáhá nominovaným, a hlavně vítězným knihám. A řekl bych, že zvláště v těch nultých letech Litera dost pomohla jedné generaci autorů, jako jsou Emil Hakl, Radka Denemarková, Jiří Hájíček nebo mladší Petra Soukupová. Třeba Hakl byl sice známý už dřív, než dostal Literu za knihu O rodičích a dětech, jenže předtím ten rok také vydal nepovedenou Intimní schránku Sabriny Black a všichni už nad ním lámali hůl a další knihu v krátkém sledu ani nečetli. Kdyby porota tehdy novelu O rodičích a dětech nevytáhla, dost možná by úplně zapadla, určitě by podle ní nevznikl film. A to mně přijde nejdůležitější — že Litera ty knihy nějakým způsobem potencuje, ať už přímo v prodeji, nebo vůbec v jejich dalším životě.

* Ale zároveň se na každý ročník Litery snese kritika a mám pocit, že letos byla vůbec nejsilnější. Než se dostaneme ke konkrétním věcem, zeptám se obecně: Jak ty jako organizátor vnímáš ty každoroční diskuse? Bereš to jako součást hry, nebo tě to štve?

Mě každý ročník Litery pořád baví. Každý rok se objeví nové knihy, člověk pozná jiné autory a ta setkání jsou téměř vždy příjemná. Co se debat a kritiky týče, vnímám, že od té doby, co se odehrávají spíš na Facebooku než v médiích, jsou vyhrcořenější, letos možná zvláště. Ale podle mě to k tomu nedílně patří a týká se to i všech úspěšných cen v zahraničí. Polemiky cenu zviditelňují. Když se přidřím slovníku Facebooku: cena bez shitstormu je na tom fakt špatně. Pokud cena vyvolává potřebu se vůči ní vymezovat, potvrzuje to, že něco znamená.

* Jenže tímto manévrem se dá odrazit jakákoli kritika, ať oprávněná, nebo neoprávněná. Příkladem té oprávněné podle mě je, že největší téma, které Litera každý rok vygeneruje, je ona sama. Mluví se vždy víc o podobě ceny než o tématech, která přinášejí nominované knihy...

Nevím, jak bych jako organizátor ceny mohl ovlivnit, čím se budou zabývat její kritici. Kromě toho se to samé děje u všech velkých zahraničních cen, výstižně to popisuje James F. English v Ekonomii prestiže. Když to zjednoduším, tak on říká: kriticky se vymezit vůči jedné nebo i více knihám je málo, aby kritik získal nebo potvrdil svou pozici, vyplatí se mu vymezovat vůči ceně jako takové, vůči něčemu, co je hodně vidět, co lze považovat za nějaký establishment.

* Nebyla by lékem třeba veřejná diskuse porot o nominovaných titulech? Aby bylo jasnější, na základě čeho se tam ty knihy ocitly a jak o nich porotci uvažují?

Mně by taková diskuse nevadila, ale nejsem si jistý, že ji máme dělat my jako spolek Litera. Pokud by ji někdo uspořádat chtěl, vyjdu mu vstříc. Kdybychom to dělali sami, zase by se objevily hlasy, že tím nějak manipulujeme, že to není nezávislé. Taky by bylo potřeba zeptat se porotců, jestli se toho chtějí účastnit.

* Šlo spíš o to, že by se diskuse nad nominovanými mohla stát součástí samotného vyhlášení, trochu jako v případě polské Niké — že by se takříkajíc rozhodovalo v přímém přenosu.

Jenže Niké vyhláší jednu knihu, my devět, respektive jedenáct, když připočtu i blog a cenu čtenářů. To je další věc, že takový nápad okamžitě naráží na praktické potíže. Můžeme tu otázku ve spolku Litera otevřít, ale zdá se mi, že už by to byla typově jiná cena. Kladu si také otázku, koho by taková diskuse zajímala. Lidi z oboru asi ano, ale co běžné čtenáře, na které se má Litera obracet především? To je myslím základní nepochopení. Litera má být cena, která literaturu zviditelňuje pro lidi, kteří pravidelně nečtou ani kulturní rubriku novin, natož časopis Host. Snažíme se prostřednictvím té ceny vystoupit z literárního ghetta do prostoru, kde se neřeší, jestli je lepší tahle kniha, nebo ta druhá, ale kde jde o to, jestli si člověk vezme knihu nebo tablet, nebo si pustí seriál. Nezříkám se toho, že bychom udělali nějaký vstřícný krok vůči literární obci, ale publikum, které bychom měli oslovovat, je podstatně širší.

* Proč je potom ceremoniál na programu ČT Art, na který se dívají jen lidé z ghetta?

Ano, ceremoniál je na Artu, letos ho sledovalo asi dvacet čtyři tisíc lidí. Souhlasím, že to není moc, ale pořád je to víc než desetinásobek nákladu literárního časopisu. A kromě toho běží medailony nominovaných knih v osm večer na ČT1. Medailony v kategorii poezie vidělo osm set tisíc diváků. A to je ten průnik do mimoliterárního prostoru, o který mi jde. Netvrdím samozřejmě, že ti lidé další den poběží do knihkupectví a začnou skupovat českou poezii. Ale zrovna všechny ty tři nominované sbírky se v období mezi vyhlášením nominací a vítězů vyprodaly a nakladatelé dělali dotisky...

* Když mluvíš o širokém publiku — není pro ně matoucí už jen to, kolik kategorií Litera má? Nestálo by za to celý systém zjednodušit?

Existují dva typy cen. Buď je velká profesní cena typu Oscar, nebo cena, kterou dává nějaký sbor, třeba kritiků. My jsme si už na začátku zvolili model Oscar, už kvůli televiznímu ceremoniálu a kvůli tomu, aby veřejnost Magnesii Literu vnímala jako Českého lva nebo Thálie, samozřejmě v oblasti, která není tak masově populární. A myslím, že ty kategorie mají také nějakou oporu ve výzkumech čtenářství. Ty například říkají, že muži čtou spíš non fiction, kdežto ženy beletrii. Vedle toho je tu důležitý segment knih pro děti, jejichž zviditelnění zrovna Litera také dost pomohla. Ještě kolem roku 2000 vycházely hlavně reedice a ne původní tvorba, poté vznikl Baobab a Meander, knihy pro děti začali vydávat v Labyrintu, Argu, Pasece. Byla by škoda tam tu kategorii nemít. A takhle bych mohl pokračovat dál.

Chápu, že Litera za nakladatelský čin nebude zajímat tolik čtenářů jako třeba Litera za překlad, ale snažíme se pokrýt celé spektrum knižní produkce. Jediná díra je překladová non fiction.

* Litera se snaží pokrýt celé spektrum, ale každý rok jí zároveň propadnou nejdiskutovanější tituly vůbec. Před třemi lety Hájičkova Dešťová hůl, Ioni Topolův Citlivý člověk, letos Palánovo Raději zešleť v divočině. Není to problém, když se ani v nominacích neobjeví knihy, které by se dost možná staly přímo Knihou roku, kdyby o nich velká porota mohla hlasovat?

To se prostě může stát, nominace jsou v kompetenci oborových porot, takto je nastavený statut Litery. Můžu nad jejich rozhodnutími povytáhnout obočí, ale to je tak to jediné. V momentě, kdy se od nich dozvím nominace, stává se ze mě producent literárních cen, spíše reklamní agent než literární kritik. Mým úkolem je dělat co největší reklamu nominovaným titulům, ne žehrat nad těmi, které tam nejsou. Osobně si samozřejmě mohu myslet, že některé tituly si nominaci nezaslouží a jiné ano, ale bylo by ode mě neprofesionální nechat se tím ovlivnit.

* Podiv letos vzbudila především prozaická porota. Kromě Petra A. Bílka v ní nebyl nikdo, kdo by se k současné české literatuře pravidelně vyjadřoval. Není to chyba?

Už jsem zmínil, že jde o profesní cenu, a tudíž by tam měli být zástupci různých profesí. Letos tam kromě Petra A. Bílka byli dva spisovatelé, jeden literární historik a překladatelka české beletrie do němčiny. Myslím, že je důležité, aby tam existovala nějaká pestrost názorů, aby tam nebyli jen recenzenti. A

mimochodem by mě zajímalo, kolik lidí, kteří se k současné české literatuře pravidelně vyjadřují, bys dokázal vyjmenovat. Přičemž někteří z nich, jako třeba Pavel Janoušek, jsou členy pořádajícího spolku a do poroty nechťejí, případně jsou v záloze, kdybychom v průběhu prvního kola u některého porotce objevili střet zájmů. A aby bylo jasno: porotce nevybírám já, ale spolek Litera.

Každý člen může předložit své návrhy, případně návrhy obcí nebo institucí, které ve spolku zastupuje. Pak musíme ctít demokratické principy a pracovat s těmi návrhy. A pokud spolek nějaké kandidáty odhlasuje, třeba i takové, pro něž jsem sám nehlasoval, tak to v roli producenta musím respektovat. Pokud se nějaké spisovatelské organizaci nominace nebo složení porotců nelíbí, nic jí nebrání iniciovat změnu porotců nebo svých zástupců ve spolku. Nevím, jak lépe to celé nastavit, aby to byly ceny, za nimiž stojí literární, případně nakladatelská profese jako celek.

* Mám z toho trochu pocit, že ty sám potřebu měnit Literu necítíš. Ale není například i čas televizních estrád minulostí? Znamená dnes ten televizní přenos, který do jisté míry defiuje podobu cen, totéž co před patnácti lety?

A ty máš pocit, že předávání Magnesie Litery je estráda? My se snažíme, aby nebyla. Moderátoři se snaží oceněné vyzpovídat, promítáme animované medailonky nominovaných knih. Samozřejmě to nesmí být nudné, a to ani pro lékaře, právníky, úředníky, manažery, architekty a další, pro které je to vedle Vánoc jeden z mála impulsů k tomu, aby si přečetli knihu. Ale ten humor je spíše improvizovaný a spontánní, žádné veselé scénky dopředu nepřipravujeme.

* Máme evropský standard Loni jsi stál u zrodu České akademie komiksu, která úspěšně redesignovala komiksové ceny Muriel. Tam byla situace jiná?

Mám komiks rád a ceny Muriel v posledních dvou letech šly k marginalizaci. Dřív se udělovaly v rámci Komiksfestu, ale ten před třemi lety přišel o grantovou podporu města Prahy a Joachim Dvořák ho kvůli nedostatku financí musel zrušit. Tím pádem nebylo, kde ceny Muriel udělovat. Jednou to bylo v Brně na festivalu Koma, podruhé v Praze v rámci festivalu ilustrace a ani jednou to nebylo moc dobré. Takže jsme založili spolek, který sdružuje komiksové tvůrce, a položili důraz na to, že Muriel opravdu bude oborová cena, podobně jako Litera nebo Český lev. Využili jsme svých zkušeností a kontaktů z Litery a nějak se nám to snad podařilo oživit. Český komiks navíc zažívá dobrá léta, i proto by byla škoda nechat ty ceny zajít.

* Co se v českém komiksu v poslední době stalo, že zažívá lepší roky?

Souvisí to asi s globálním vývojem komiksu. Už od devadesátých let, kdy vyšel Maus, se konstituovalo něco, čemu se v Americe říká graphic novel. Do češtiny se to překládá nějakým patvarem, ale správný termín by myslím byl komiksový román. Důležité jsou dvě věci: jednak se zde objevují dospělejší témata, jednak je to formát, který mohou nakladatelé vydávat jako knihy. Už to nejsou sešity na pokračování, hrdinské série, na kterých si i někteří čeští nakladatelé dříve vylámali zuby. Takže čeští autoři a nakladatelé těch nových možností využívají, vytvořit a vydat jednotlivou knihu je snazší než vydávat sérii a může se jí prodat třeba pět tisíc. Loňský rok byl v tomto směru zvlášť úspěšný. Možná jde trochu o shodu náhod, protože ta nejvýraznější díla vznikala několik let, Svatá Barbora asi osm, Sestry Dietlovy od Vojty Maška čtyři roky, ale rok 2018 byl každopádně plodný. Komiksová scéna je samozřejmě pořád mnohonásobně menší než ta literární, ale v současné době se živě rozvíjí.

* Co pořádáš Magnesii Literu, ztratil ses trochu z veřejného prostoru jako kritik. Co sleduješ kromě komiksu?

Jestli ten tvůj dojem nespočívá v tom, že málo čteš iLiteraturu...? Myslím, že tam už devátým rokem budu mít ročně tak třicet recenzí. Ale je pravda, že se věnuji komiksu a taky rubrice Relax, kam spadají detektivky, fantasy a sci-fi, oddechová četba. Když jsem do redakce iLiteratury přišel, tak mi tam tehle typ knih scházel a Jovanka Šotolová mi navrhla, ať to tam tedy klidně zavedu, ale taky každý týden naplním. Kromě toho se snažím vyhýbat recenzování knih, které by mohly být nominovány na některou z Liter, abych nenapsal, že to je hrozné, a pak se po oznámení nominací musel tvářit, že je ta kniha skvělá.

* Mluvili jsme tu na začátku hodně o devadesátých letech. Jak vnímáš pozici současné literatury o čtvrtstoletí později?

Předtím jsme mluvili o euforii, ale ona se koneckonců týkala nejpozději první poloviny devadesátek, než jsme pochopili, co je Václav Klaus zač. A i v literatuře byl konec devadesátých let takový prázdný. Co mělo být objeveno, už převážně objeveno bylo, a nová generace se teprve hledala, hledala ostatně i nakladatele, kteří byli k domácím novinkám dost opatrní, když se předtím několikrát ukázalo, že o ně čtenáři ne vždycky stojí. Teď si myslím, že máme nějaký evropský standard, autory velmi populární i menšinové, střední proud i alternativu. Jen by česká literatura měla být víc vidět v zahraničí, jakkoli odsud můžeme mít dojem, že na to nemá. Nedávné úspěchy různých autorů v různých zemích ukazují, že v jiném kontextu může být kniha, která třeba doma nemá nejlepší recenze, vnímána nesrovnatelně pozitivněji. Jinak obecně je na tom česká literatura od druhé poloviny devadesátek vlastně pořád stejně: uvnitř ghetta se řeší tak trochu malichernosti, zatímco vně jde o to, aby ji lidé vůbec četli.

Hlad po nových lidech byl tehdy v mnoha oborech, ale v médiích to bylo extrémní Slovníkem Facebooku: cena bez shitstormu je na tom fakt špatně Pavel Mandys (nar. 1972) absolvoval **Fakultu sociálních věd** Univerzity Karlovy, obor Masová média/kultura a literatura s diplomovou prací na téma „Proměna undergroundových časopisů v 90. letech“. Od roku 1995 do roku 2010 působil jako literární a filmový redaktor časopisu Týden, poslední půlrok také jako vedoucí kulturní rubriky. Od roku 2010 je redaktorem časopisu iLiteratura.cz. Publikoval rovněž v Lidových novinách, Hospodářských novinách, Hostu, A2. Je spoluzakladatel a spoluorganizátor výročních knižních cen Magnesia Litera. Vydal knižní publikace Idiot a jeho návrat (spolu se Sašou Gedeonem, TP, 1999), Praha město literatury (Městská knihovna, 2012), 2 × 101 knih pro děti a mládež (editor a spoluautor, Albatros, 2013), Praha Noir (editor, Paseka, 2016). Komiksová scéna je menší než ta literární, ale živě se rozvíjí

O autorovi | překlady, Ptal se Jan Němec
Foto autor | Fotografie David Konečný

FSV UK a společnost Newton Media společně vyvíjejí nové nástroje pro měření objektivitu a vyváženosti v rozhlasovém a televizním vysílání

12.6.2019 manipulatori.cz str. 00

Fakulta sociálních věd Univerzity Karlovy a společnost Newton Media společně vyvíjejí nové nástroje pro měření objektivitu a vyváženosti v rozhlasovém a televizním vysílání.

Projekt financovaný Technologickou agenturou ČR, jehož řešiteli jsou **Fakulta sociálních věd** a společnost Newton Media, vstupuje v těchto dnech do fáze realizace. Jeho cílem je vyvinout nové nástroje, které přispějí k přesnějšímu měření objektivitu a vyváženosti v rozhlasovém a televizním vysílání, a to zejména v předvolebních obdobích. Na jeho konci bude podrobná metodika pro provádění kvantitativní obsahové analýzy vysílání, která bude nově zohledňovat i dosud spíše opomíjené zákonné a normativní požadavky kladené na tento druh vysílání.

Projekt, který v rámci **FSV UK** řeší Centrum pro mediální studia (CEMES), reaguje na rostoucí poptávku současné analytické a regulační praxe rozhlasového a televizního vysílání v ČR po ustáleném výkladu požadavků objektivitu a vyváženosti. Zejména pak poptávku po vhodném nástroji pro kontrolu plnění zákonného požadavku, aby v celku vysílaného programu nebyla jednostranně zvýhodňována žádná politická strana, a to s přihlédnutím k jejímu reálnému postavení v politickém a společenském životě.

„Naše pracoviště se dlouhodobě snaží přispívat ke kultivaci mediální sféry, získáním grantu TA ČR se toto úsilí dostává na vyšší úroveň. Tématu měření objektivitu a vyváženosti se můžeme věnovat intenzivněji a dlouhodoběji, posunout ho spolu s aplikačním garantem do fáze vývoje nové metodiky, kterou čeští vysílatelé i regulátoři velmi potřebují. Navíc jde o téma pozorně sledované i mimo akademickou a žurnalistickou komunitu a my už se nemůžeme dočkat dalšího kola konzultací s odbornou veřejností,“ uvedl za **FSV UK** vedoucí řešitel projektu Jan Křeček.

Dlouhodobě chybějící konsensus v této oblasti přispívá k nejistotě na straně vysílatelů, k nespokojenosti samotných politiků a v důsledku toho i k poklesu důvěry v klasická média u široké veřejnosti. A to přesto, že význam těchto médií ve veřejném prostoru ve věku sociálních sítí stoupá.

„Zapojení do projektu společně s **FSV UK** je pro nás vítanou příležitostí zúročit dlouholeté zkušenosti s tím typem analýz, na které je projekt zaměřen. Sami pociťujeme potřebu prohloubení metodologických

východisek, na nichž je měření objektivit a vyváženosti médií postaveno, k čemuž nabízí propojení s akademickým pracovištěm ideální předpoklady. Jako aplikační garant dá Newton Media k dispozici své know-how a moderní technologie pro zpracování a analýzu mediálních dat," uvedl Ivan Vodochodský, vedoucí řešitelského týmu Newton Media.

Výstupy projektu budou nabídnuty k využití v první řadě samotným regulačním orgánům (zejména Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, Radě České televize a Radě Českého rozhlasu), ale také široké obecné veřejnosti včetně zpracovatelů mediálních analýz. Pozitivní přínos lze očekávat i na straně samotných vysílatelů, jejich posluchačů a diváků. Výsledky projektu budou dále využitelné v oblasti vědy a výzkumu v rámci mediálních studií, a rovněž při profesní přípravě budoucích novinářů a mediálních analytiků.

URL| <https://manipulatori.cz/fsv-uk-a-spolecnost-newton-media-spolecne-vyvijej-nove-nastroje-pro-mereni-objektivit-a-vyvazeni-v-rozhlasovem-a-televiznim-vysilani/>

Na Univerzitě Karlově vzniká nástroj pro měření objektivit a vyváženosti vysílání

12.6.2019 lupa.cz str. 00
Filip Rožánek

Filip Rožánek před 6 minutami **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy vyvíjí společně s firmou Newton Media nové nástroje pro měření objektivit a vyváženosti v rozhlasovém a televizním vysílání.

„Cílem projektu je vyvinout nové nástroje, které přispějí k přesnějšímu měření objektivit a vyváženosti v rozhlasovém a televizním vysílání, a to zejména v předvolebních obdobích. Na jeho konci bude podrobná metodika pro provádění kvantitativní obsahové analýzy vysílání, která bude nově zohledňovat i dosud spíše opomíjené zákonné a normativní požadavky kladené na tento druh vysílání," informoval mluvčí fakulty Jakub Říman.

Projekt financuje Technologická agentura ČR. „Naše pracoviště se dlouhodobě snaží přispívat ke kultivaci mediální sféry, získáním grantu TA ČR se toto úsilí dostává na vyšší úroveň. Tématu měření objektivit a vyváženosti se můžeme věnovat intenzivněji a dlouhodoběji, posunout ho spolu s aplikačním garantem do fáze vývoje nové metodiky, kterou čeští vysílatelé i regulátoři velmi potřebují. Navíc jde o téma pozorně sledované i mimo akademickou a žurnalistickou komunitu a my už se nemůžeme dočkat dalšího kola konzultací s odbornou veřejností," uvedl za Centrum pro mediální studia na **FSV UK** vedoucí projektu Jan Křeček.

„Jako aplikační garant dá Newton Media k dispozici své know-how a moderní technologie pro zpracování a analýzu mediálních dat," doplnil Ivan Vodochodský z Newton Media.

Výstupy projektu budou nabídnuty Radě pro rozhlasové a televizní vysílání, Radě České televize, Radě Českého rozhlasu i odborné veřejnosti.

URL| <https://www.lupa.cz/aktuality/na-univerzite-karlove-vznika-nastroj-pro-mereni-objektivit-a-vyvazeni-vysilani/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
lupa.cz

Daniel Köppl o pořadech Jaromíra Soukupa: Jen on byl ochotný takhle nasadit svou kůži

12.6.2019 hlidacipes.org str. 00

Když se bavíte s lidmi, kteří dnes média vlastní, tak vidíte, že o médiích uvažují daleko brutálněji než Jaromír Soukup.

Je to čistý kalkul, kde je jim úplně jedno, jak to ekonomicky dopadne, protože je to pro ně nástroj. Je to pro ně armáda, která bude fungovat jako Agrofert, nebo jako Sparta, říká Daniel Köppl, výkonný ředitel Empresa Media a blízký spolupracovník majitele a „multimoderátora“ TV Barrandov Jaromíra Soukupa.

Daniel Köppl byl jedním z účastníků debaty v rámci studentského festivalu Zlatý voči zaměřené právě na „fenomén Soukup“. Kromě Köppla se diskuse účastnil i mediální analytik a pedagog **Fakulty sociálních věd** Jan Křeček a novinářka A2Iarm Saša Uhlová.

Moderátorem diskuse byl šéfredaktor HlídacíPes.org Robert Břešťan. Níže nabízíme záznam z debaty, v níž se pozornost soustředila především na Köppla.

Pod videem je textová verze vybraných výroků Daniela Köppla.

Je tu nepochopení části lidí, že není jen ČT 24 a není jenom Respekt. Oslovujeme ty lidi, kteří mají pocit, že se nevyvíjí vše, jak by mělo a zachovávají si selský rozum.

My si nehrajeme na zpravodajství. Tlačíme do toho zábavu. Ne všichni lidé chtějí solidní zpravodajství, chtějí názorové zpravodajství, chtějí prvek zábavy. Je to show a přiblížení politiky jiné cílové skupině.

Média, jak je známe, skončila. Nikdy se už nevrátíme do 90. let. Scéna je změněná, chová se úplně jinak. Vinu na tom mají sociální média, ta vyhnala do extrému rozdělení společnosti.

Tým, který pořady (Jaromíra Soukupa) připravuje, je relativně úzký. Pracujeme se širším novinářským zázemím Empresa Media. Podílí se na tom asi deset lidí.

Jaromír Soukup je ten, který dává všanc svoji tvář a on s tím musí být ztotožněný. Je autentický, to je jeden z důvodů, proč uspěl. Kdybychom ho naučili, aby se choval jako Takáč nebo Drtinová, tak by to nefungovalo.

Reklama mne naučila, že nesmíte pohrdat cílovou skupinou. A je jedno, jestli děláte reklamu na vložky nebo na whisky. Ti, kdo konzumují Aeronet, nejsou hloupí, mají jen jiný pohled na svět. Elitářství je pro mě iritující.

A proč je moderátor zrovna on jako generální ředitel? Na to je jednoduchá odpověď. Od začátku jsme hledali někoho, kdo by to dělal a nikoho jsme nenašli. Opravdu nikdo z novinářů nebyl ochoten nasadit svoji kůži do toho hejtu, který následuje. Všichni jsou při zdi a báli, co se stane. Chápu to. Představte si, že jste na hodinu Jaromírem Soukupem a co na vás všechno jde za urážky a vy to musíte vnitřně ustát. Psychicky to zvládá překvapivě dobře. Má schopnost oddělit samoučelné hejty a naopak si vzít poučení. Je velký posun v tom, jak to dělá, jak mluví.

Jaromír Soukup je poslední člověk v současných českých médiích, který je vlastní a má zároveň mediální historii i znalosti. Má mimořádný dar vidět, co se bude dít. On byl první, kdo začal s nakupováním médií. Už před Bakalou, dávno před Babišem, Křetínským, Dospivou.

Je poslední v médiích, kdo dodržuje nějaká pravidla. Když se bavíte s lidmi, kteří dnes média vlastní, tak vidíte, že o médiích uvažují daleko brutálněji než Mirek. Je to čistý kalkul, kde je jim úplně jedno, jak to ekonomicky dopadne, protože je to pro ně nástroj. Je to pro ně armáda, která bude fungovat jako Agrofert, nebo jako Sparta.

Když mluvíte s lidmi z Agrofertu, jak uvažují o Maffře, tak je to brutální. Jsem v Empire X let a nikdy mi Jaromír Soukup neřekl třeba to, co má být v Týdnu.

Lock Platbu on-line zabezpečuje Darujme.cz

URL| <https://hlidacipes.org/daniel-koppl-o-poradech-jaromira-soukupa-jen-on-byl-ochotny-takhle-nasadit-svou-kuzi/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
hlidacipes.org

V eurovolbách slavil, minulý týden ale narazil. Jaký bude osud Farage a Brexit Party?

12.6.2019 info.cz str. 00

Eliška Kubátová

Volby do Evropského parlamentu vynesly Stranu pro brexit Nigela Farage na politický vrchol.

Hlasování, kterého se Britové původně neměli vůbec účastnit, Farageova strana drtivě vyhrála a zatímco vládní konzervativci nedosáhli ani na deset procent, Brexit Party obdržela skoro třetinu odevzdaných hlasů. Sebevědomí, které nabral v evropských volbách, však Farageovi srazily doplňovací volby ve východoanglickém městě Peterborough, které se konaly minulý týden. Strana pro brexit navzdory očekávání nevíťezila a Farage ještě před vyhlášením výsledků zmizel zadním vchodem. Jaké jsou vyhlídky jeho brexitové partaje?

Po drtivém vítězství v evropských volbách jen málokdo pochyboval o tom, že v Peterborough Brexit Party vyhraje. Ty se konaly minulý čtvrtek poté, co tamní labouristická poslankyně skončila kvůli tomu, že lhala policii ohledně pokuty za rychlou jízdu. Navzdory skandálu ale labouristé vyhráli.

Výhra labouristů sice byla velmi těsná – kandidátka Lisa Forbesová získala jen o 683 hlasů víc než zástupce Farageovy strany – přesto je to pro Brexit Party rána, která o náladách v britské společnosti leccos vypovídá. Výsledek je pro Farage o to zdrcující, že ve městě Peterborough v referendu před třemi lety hlasovalo pro brexit přes 60 procent obyvatel.

„Neschopnost Brexit party chopit se Peterborough a získat tak prvního poslance ve Westminsteru nepochybně zpomaluje pokrok Farageovy strany. Popírá iluzi, že Farage je nezastavitelná síla – stále tak zůstává velmi nepopulárním politikem, který je menšinou voličů milován, ostatními je ale nenáviděn,“ komentuje volby ředitel britského Institute for Public Policy Research (IPPR) a komentátor deníku The Guardian Tom Kibasi.

Sám Farage, který se údajně vytratil ještě před oficiálním vyhlášením výsledků, volby v Peterborough následně označil za úspěch. To je s ohledem na krátkou existenci jeho strany jistě pravda, nicméně očekávání nenaplnil, a přestože v eurovolbách zvítězil, v pro-brexitovém obvodu na většinu dosáhnout nedokázal. Farage tak přišel o jedinečnou příležitost dostat do britského parlamentu prvního poslance, což pro něj bylo v mnoha ohledech důležitější, než křesla, která jeho strana dočasně získala v květnových evropských volbách.

Byly tedy evropské volby jen záchvěv, který se nebude opakovat? Jak pro INFO.CZ říká Jan Váška z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, budoucnost Brexit Party je dopředu těžké předpovídat. Farage i celá Brexit Party podle něj budou mít v příštích měsících velké obtíže získávat potřebný zájem veřejnosti. Pozornost na sebe totiž strhne hlavně jedna událost, a to volba nového vedení Konzervativní strany.

Do boje o křeslo po odcházející Therese Mayové se přihlásilo deset uchazečů včetně ministra zahraničí Jeremyho Hunta, exministra pro brexit Dominica Raaba nebo ministra vnitra Sajida Javida. Největší šance však britská média přisuzují bývalému šéfovi diplomacie Borisovi Johnsonovi. Vítěz stranického klání bude pochopitelně mít i premiérské ambice. „Pozornost se tedy vrátí k velkým stranám. A z tohoto hlediska je pro ně to, že – byť jen těsně – prohráli v doplňovacích volbách, naprosto tragický výsledek, protože promeškali jedno velké okno příležitosti, aby se na celostátní scéně chytili,“ popisuje Váška.

Britskou politickou scénou by mohly zatřást předčasné volby, ve kterých by za současných okolností měla Strana pro brexit šanci uspět. Na takový scénář však s velkou pravděpodobností zatím nedojde – museli by pro ně hlasovat sami Konzervativci a to se podle Vášky určitě nestane dřív než na podzim. Británie (ale i evropská sedmadvacítká) upíná pozornost hlavně k 31. říjnu, na kdy byl naposledy odložen termín odchodu Británie z EU. Co se k onomu dni stane je ale stále velkou neznámou – možný je odchod země bez dohody i další posun termínu.

Straně pro brexit navíc nenahrává ani fakt, že s létem startují parlamentní prázdniny, se kterými politický život v Británii v podstatě ustává. Na čas tak ochladne i téma brexitu, na kterém Farage získává cenné body u voličů. Podle Vášky se tak Brexit Party bude snažit udržet pozornost voličů vířením jiných a do určité míry i kontroverzních témat.

„V Brexit Party nemají celostátní základnu, síť místních organizací, které by jim umožnily vybudovat politiku zdola, nemají žádný program. Brexit Party je složená z lidí s nulovou politickou zkušeností a velmi často z pofidérních odpadlíků z Konzervativní strany. Čili kromě jednoho tématu dotáhnout brexit za každou cenu a čím dřív a tvrději, tím líp, vlastně nemají co jiného nabídnout. A k tomu, aby se na tom vystavěla velká politická dráha, to je málo,“ vysvětluje odborník.

Podle Vášky se tak osud a další fungování Strany pro brexit rozsekne právě na výsledku hlasování o novém vedení Konzervativní strany – konkrétně na tom, jestli se strana v důsledku této volby rozštěpí, nebo ne. „Pokud se vedení ujme kandidát umírněného křídla, který principiálně odmítá tvrdý brexit a bude souhlasit s dalším odkladem termínu odchodu z EU, Konzervativní strana se může rozlomit a část euroskeptického pravicového křídla může odejít a vytvořit nějakou formu volební aliance se Stranou pro brexit,“ odhaduje jeden z možných scénářů.

Mohlo by se tedy stát, že by Strana pro brexit do sebe natáhla část Konzervativní strany – včetně viditelných, mediálně známých členů. To by pro Stranu pro brexit byla zřejmě jedna z mála šancí, jak se na

celostátní scéně dlouhodobě etablovat. Pokud se totiž otázka brexitu vyřeší, Farageova strana přijde o hlavní důvod své existence „Pokud se ale brexit bude nadále odkládat nebo bude zvrácen, pořád zde bude frustrovaná polovina společnosti, která si přijde s ohledem na demokratický verdikt prvního referenda zrazená. V takovém případě bude Strana pro brexit přirozeným magnetem, který je bude přivádět na svou stranu,“ říká Váška, který je však podle svých slov ohledně budoucnosti Brexit Party v současné podobě skeptický. Události, které o osudu nového Farageova politického projektu napoví víc, se tak stane právě volba nástupce Theresy Mayové a jeho postoj k brexitové otázce.

Volby do Evropského parlamentu 2019

Volby do Evropského parlamentu se uskuteční 24. a 25. května 2019. Češi budou vybírat celkem 21 nových poslanců. Volí se poměrným systémem, to znamená, že strana musí získat minimálně 5 % hlasů, aby měla nárok na křeslo v parlamentu. I těchto voleb je možné se zúčastnit mimo místo trvalého bydliště na voličský průkaz, nelze ovšem odvolit v zahraničí.

Jak volit Kandidáti Seznam europoslanců Průzkumy Voličský průkaz

Jak se stát členem volební komise Jak vypadá europarlament Historie voleb do EP

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/v-eurovolbach-slavil-minuly-tyden-ale-narazil-jaky-bude-osud-farage-a-brexit-party-41943.html>

V eurovolbách slavil, minulý týden ale narazil. Jaký bude osud Farage a Brexit Party?

12.6.2019 info.cz str. 00 Evropská unie

Eliška Kubátová

Volby do Evropského parlamentu vynesly Stranu pro brexit Nigela Farage na politický vrchol. Hlasování, kterého se Britové původně neměli vůbec účastnit, Farageova strana drtivě vyhrála a zatímco vládní konzervativci nedosáhli ani na deset procent, Brexit Party obdržela skoro třetinu odevzdaných hlasů. Sebevědomí, které nabral v evropských volbách, však Farageovi srazily doplňovací volby ve východoanglickém městě Peterborough, které se konaly minulý týden. Strana pro brexit navzdory očekávání nezvítězila a Farage ještě před vyhlášením výsledků zmizel zadním vchodem. Jaké jsou výhledy jeho brexitové partaje?

Po drtivém vítězství v evropských volbách jen málokdo pochyboval o tom, že v Peterborough Brexit Party vyhraje. Ty se konaly minulý čtvrtek poté, co tamní labouristická poslankyně skončila kvůli tomu, že lhala policii ohledně pokuty za rychlou jízdu. Navzdory skandálu ale labouristé vyhráli.

Výhra labouristů sice byla velmi těsná – kandidátka Lisa Forbesová získala jen o 683 hlasů víc než zástupce Farageovy strany – přesto je to pro Brexit Party rána, která o náladách v britské společnosti leccos vypovídá. Výsledek je pro Farage o to zdrcující, že ve městě Peterborough v referendu před třemi lety hlasovalo pro brexit přes 60 procent obyvatel.

„Neschopnost Brexit party chopit se Peterborough a získat tak prvního poslance ve Westminsteru nepochybně zpomaluje pokrok Farageovy strany. Popírá iluzi, že Farage je nezastavitelná síla – stále tak zůstává velmi nepopulárním politikem, který je menšinou voličů milován, ostatními je ale nenáviděn,“ komentuje volby ředitel britského Institute for Public Policy Research (IPPR) a komentátor deníku The Guardian Tom Kibasi.

Sám Farage, který se údajně vytratil ještě před oficiálním vyhlášením výsledků, volby v Peterborough následně označil za úspěch. To je s ohledem na krátkou existenci jeho strany jistě pravda, nicméně očekávání nenaplnil, a přestože v eurovolbách zvítězil, v pro-brexitovém obvodu na většinu dosáhnout nedokázal. Farage tak přišel o jedinečnou příležitost dostat do britského parlamentu prvního poslance, což pro něj bylo v mnoha ohledech důležitější, než křesla, která jeho strana dočasně získala v květnových evropských volbách.

Byly tedy evropské volby jen záchvěv, který se nebude opakovat? Jak pro INFO.CZ říká Jan Váška z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, budoucnost Brexit Party je dopředu těžké předpovídat. Farage i celá Brexit Party podle něj budou mít v příštích měsících velké obtíže získávat potřebný zájem veřejnosti. Pozornost na sebe totiž strhne hlavně jedna událost, a to volba nového vedení Konzervativní strany.

Do boje o křeslo po odcházející Therese Mayové se přihlásilo deset uchazečů včetně ministra zahraničí Jeremyho Hunta, exministra pro brexit Dominica Raaba nebo ministra vnitra Sajida Javida. Největší šance však

britská média přisuzují bývalému šefovi diplomacie Borisovi Johnsonovi. Vítěz stranického klání bude pochopitelně mít i premiérské ambice. „Pozornost se tedy vrátí k velkým stranám. A z tohoto hlediska je pro ně to, že – byť jen těsně – prohráli v doplňovacích volbách, naprosto tragický výsledek, protože promeškali jedno velké okno příležitosti, aby se na celostátní scéně chytili,“ popisuje Váška.

Britskou politickou scénou by mohly zatřást předčasné volby, ve kterých by za současných okolností měla Strana pro brexit šanci uspět. Na takový scénář však s velkou pravděpodobností zatím nedojde – museli by pro ně hlasovat sami Konzervativci a to se podle Vášky určitě nestane dřív než na podzim. Británie (ale i evropská sedmadvacítka) upíná pozornost hlavně k 31. říjnu, na kdy byl naposledy odložen termín odchodu Británie z EU. Co se k onomu dni stane je ale stále velkou neznámou – možný je odchod země bez dohody i další posun termínu.

Straně pro brexit navíc nenahrává ani fakt, že s létem startují parlamentní prázdniny, se kterými politický život v Británii v podstatě ustává. Na čas tak ochladne i téma brexitu, na kterém Farage získává cenné body u voličů. Podle Vášky se tak Brexit Party bude snažit udržet pozornost voličů vířením jiných a do určité míry i kontroverzních témat.

„V Brexit Party nemají celostátní základnu, síť místních organizací, které by jim umožnily vybudovat politiku zdola, nemají žádný program. Brexit Party je složená z lidí s nulovou politickou zkušeností a velmi často z pofidérních odpadlíků z Konzervativní strany. Čili kromě jednoho tématu dotáhnout brexit za každou cenu a čím dřív a tvrději, tím líp, vlastně nemají co jiného nabídnout. A k tomu, aby se na tom vystavěla velká politická dráha, to je málo,“ vysvětluje odborník.

Podle Vášky se tak osud a další fungování Strany pro Brexit rozsekne právě na výsledku hlasování o novém vedení Konzervativní strany – konkrétně na tom, jestli se strana v důsledku této volby rozštěpí, nebo ne. „Pokud se vedení ujme kandidát umírněného křídla, který principiálně odmítá tvrdý brexit a bude souhlasit s dalším odkladem termínu odchodu z EU, Konzervativní strana se může rozlomit a část euroskeptického pravicového křídla může odejít a vytvořit nějakou formu volební aliance se Stranou pro brexit,“ odhaduje jeden z možných scénářů.

Mohlo by se tedy stát, že by Strana pro brexit do sebe natáhla část Konzervativní strany – včetně viditelných, mediálně známých členů. To by pro Stranu pro brexit byla zřejmě jedna z mála šancí, jak se na celostátní scéně dlouhodobě etablovat. Pokud se totiž otázka brexitu vyřeší, Farageova strana přijde o hlavní důvod své existence „Pokud se ale brexit bude nadále odkládat nebo bude zvrácen, pořád zde bude frustrovaná polovina společnosti, která si přijde s ohledem na demokratický verdikt prvního referenda zrazená. V takovém případě bude Strana pro brexit přirozeným magnetem, který je bude přivádět na svou stranu,“ říká Váška, který je však podle svých slov ohledně budoucnosti Brexit Party v současné podobě skeptický. Události, které o osudu nového Farageova politického projektu napoví víc, se tak stane právě volba nástupce Theresy Mayové a jeho postoj k brexitové otázce.

URL| <https://www.info.cz/clanek/41943/v-eurovolbach-slavil-minuly-tyden-ale-narazil-jaky-bude-osud-farage-a-brexit-party>

Prezident Miloš Zeman si dnes zve na Pražský hrad ruského velvyslance

13.6.2019 ČRo Radiožurnál str. 02 12:08 Ozvěny dne - publicistika

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Prezident Miloš Zeman si dnes zve na Pražský hrad ruského velvyslance. Má mu vysvětlit, tedy velvyslanec, proč se ruští poslanci zabývají návrhem zákona, který by uznal účastníky sovětské okupace bývalého Československa z roku 1968 za válečné veterány s odůvodněním, že potlačili v Československu státní převrat. Svůj pohled na věc dnes českému publiku představil jeden z předkladatelů kontroverzního zákona v šedesátém osmém voják okupační armády, dnes komunistický poslanec ruské dumy Jurij Siněliščikov. V obsáhlém rozhovoru pro Lidové noviny třeba tvrdí, že Češi v srpnu po vojácích stříleli, a to dokonce z kulometů, že zapalovali sovětské tanky, ve kterých pak uhořela posádka, nebo že o vojenské intervenci požádali Leonida Brežněva osobně Alexandr Dubček. Ve spojení jsme teď s Janem Šírem z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, dobrý den.

Jan ŠÍR, **Fakulta sociálních věd** UK

Plné znění zpráv

Dobrý den.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Můžete říci, kdo je poslanec Jurij Siněliščikov a jakou roli on hraje v tom prosazování zákona o statusu veteránů pro vojáky z roku 1968.

Jan ŠÍR, **Fakulta sociálních věd** UK

Jurij Siněliščikov, jak už jste správně řekla, je poslanec státní dumy za komunistickou stranu Ruské federace, tím poslancem je od roku 2011 a téma invaze nebo bratrské pomoci /nesrozumitelné/ slovníkem Sovětského svazu do Československa je takovou jeho srdeční záležitostí. On se na tomto tématu profiluje, nicméně myslím si, slouží tedy opakovaně jako předkladatel příslušné novely zákona, nicméně myslím si, že by bylo hrubě zavádějící se fokusovat na jeho osobu. Takováto záležitost, kterou sněmovna Parlamentu České republiky oficiálně označila za provokaci si nelze představit bez vědomí a souhlasu Kremlu.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

No a jakou povahu mají jím šířené dezinformace o srpnových událostech a jaký mají dopad?

Jan ŠÍR, **Fakulta sociálních věd** UK

Zaprvé, ty nepravdivé informace, které z jeho úst zazněly nejenom v tom dnes publikovaném interview pro Lidové noviny, ale i třeba dříve v tom takzvaném dokumentárním filmu nejsou v Ruské federaci považovány za dezinformace. To je zcela oficiální narativ, který je používán nejenom vůči České republice nebo Slovensku coby nástupnickým zemím bývalého Československa, ale setkáváme se s podobným objasněním i dalších ruských /nesrozumitelné/ sovětských ozbrojených intervencích v třetích zemích. Tudíž jedná se tady do velké míry o určité cílené formování oficiálního státního narativu některých problémových, problematických období nebo událostí v ruských a sovětských dějin.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

A jak se tedy k tomu návrhu zákona staví samotný Kreml?

Jan ŠÍR, **Fakulta sociálních věd** UK

Kreml se k tomu nevyjádřil, vyjádřil se k tomu, narážím tedy na tu poslední záležitost s tím opakovaným plánovaným projednáním zákona, ministr zahraničních věcí Lavrov, který řekl, že platí ustanovení Česko-ruské smlouvy z roku 1993, kterýmžto krokem tedy byla okupace Československa odsouzena jako nepřipustné použití síly a neospravedlněný a neospravedlnitelný krok, nicméně vláda u zákona tohoto typu musí dát nějaké oficiální stanovisko, a to oficiální stanovisko je negativní s odůvodněním, že sovětská vojska v roce 68 se nezúčastnili bojových operací, tudíž ta akce není brána z toho oficiálního pohledu, jak byl tlumočen ruskou vládou jako bojová operace a tudíž tedy neexistuje právní základ podle názoru ruské vlády pro to, aby účastníkům této operace mohl být přiznán status veterána bojových operací.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Ony snahy o uznání vojáků z roku 1968 za veterány odmítli čeští poslanci i senátoři, nepřipojili se k tomu ale naši komunisté, kteří poukazují na podobné zákony na Ukrajině. Toto například tvrdí komunistický poslanec Leo Luzar.

Leo LUZAR, poslanec /KSČM/

Úplně stejná slovíčka použili Ukrajinci, když přiznávali veteránů, kteří u nás v osmašedesátém byli a teda to absolutně nikoho nezajímalo jenom proto, že Ukrajinu jako považujem za bojovníka proti Rusku. Ted'ka se kolem toho zvrhla vlna odporu, přitom ta konstrukce /nesrozumitelné/ návrhů je hodně podobný, čili je tady udělán, jak se říká, z mouchy velbloud a trošku se na to tlačí.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Platí tedy na Ukrajině zákon, který je podobný nebo totožný s návrhem Šinělščíkova a spolu.

Jan ŠÍR, **Fakulta sociálních věd** UK

Já takové informace nemám, myslím si, že to je dezinformace pana poslance Luzara a nevím o tom, že by Ukrajinci velebili příslušníky vlastní armády, která by vpadla do třetí země. Takové informace nemám.

Věra ŠTECHROVÁ, moderátorka

Jan Šír z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy byl naším hostem. Děkujeme, na slyšenou.

Jan ŠÍR, **Fakulta sociálních věd** UK

Děkuju za zavolání.

19. 6. Kulatý stůl Vzdelanostní nerovnosti a spravedlivý přístup ke vzdělání – Ústí nad Labem

13.6.2019 ucitelske-listy.cz str. 00

Vážené dámy, vážení pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, v rámci přípravy nové Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030+ (dále jen „Strategie 2030+“) nám dovoluje Vás pozvat na kulatý stůl zaměřený na Vzdelanostní nerovnosti a spravedlivý přístup ke vzdělání.

Tento kulatý stůl se uskuteční ve středu 19. 6. 2019 od 15:00 do 17:00 hod v Přednáškovém sále Severočeské vědecké knihovny (W. Churchilla 3, 400 01 Ústí nad Labem).

Kulatý stůl bude mít formu panelové diskuze, přičemž podrobný program celé akce naleznete v přiložené pozvánce.

Pozvání do panelu přijali:

Stanislav Štech (člen expertní skupiny pro přípravu Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030+, Pedagogická fakulta UK)

Zdeněk Svoboda (Pedagogická fakulta UJEP)

Roman Matoušek (Agentura pro sociální začleňování)

Martin Lána (ZŠ a MŠ Děčín)

Marie Gottfriedová (ZŠ Trmice)

Roman Kovář (Odbor školství, mládeže a tělovýchovy Krajského úřadu Ústeckého kraje)

Celou událost bude moderovat Daniel Prokop (člen expertní skupiny pro přípravu Strategie vzdělávací politiky ČR do roku 2030+, **Fakulta sociálních věd** UK).

Na tuto akci se můžete přihlásit prostřednictvím následujícího odkazu (celý odkaz zde <http://bit.do/eUiud>).

Více informací o přípravě Strategie 2030+ a dalších plánovaných akcích naleznete na webu MŠMT.

S pozdravem

Tým Edu2030+

URL| <http://www.ucitelske-listy.cz/2019/06/19-6-kulaty-stul-vzdelanostni.html>

„S mými názory se shoduje tak z 95 procent.“ Ultrapracovný politik Vandas pochválil Klausovo hnutí Trikolóra

13.6.2019 lidovky.cz str. 00

Vlevo Václav Klaus mladší, vpravo Tomáš Vandas. / foto: Lidovky.cz

Nové hnutí Trikolóra Václava Klause mladšího přilákalo pozornost ultrapravicového politika Tomáše Vandase. Shoda je prý veliká, jen czexit mu chybí. Klaus jeho podporu komentovat nechtěl.

Předseda ultrapravicové, až neonacistické Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) Tomáš Vandas vyjádřil sympatie knovému hnutí Václava Klause mladšího Trikolóra. „S mými názory se shoduje tak z 95 procent,“ napsal o zveřejněném nástinu programu Klausova hnutí.

Na dotaz LN Vandas potvrdil, že v programech DSSS a Trikolóry vidí ve velkém rozsahu shodu. Problém pro něj představuje jen postoj k Evropské unii.

„V čem se neshodneme, je postoj k setrvání ČR v EU. Já jsem pro tzv. czexit,“ napsal LN Vandas v narážce na snahu o odchod z Unie. Případnou podporu vnejbližších volbách ale komentovat nechtěl.

„To je předčasná otázka. Uvidíme, jak se bude Trikolóra v následujících měsících profilovat. Každopádně pro začátek moje sympatie má,“ prohlásil předseda DSSS.

Klaus: Bez komentáře

Zakladatel Trikolóry se k podpoře ze strany prominentní postavy ultrapravicové scény nechtěl vůbec vyjadřovat. Na dotaz LN pouze uvedl, že by rád nechal vše na voličích během voleb. Další komentář poskytnout odmítl.

Nad jeho složitou pozicí se zamyslel politolog z CEVRO Institutu Daniel Kunštát. „Nepochybně je (Klaus) ve velice delikátní situaci. Předpokládám, že stranu podpoří v budoucnu i další lidé, se kterými nebude chtít mít moc společného,“ myslí si Kunštát.

Podle něho Klaus mladší totiž určitě nechce obsadit politické pozice, které by mu znemožnily nasávat voliče ze zavedených stran, především ODS, ale i od TOP 09, lidovců či SPD.

Zároveň ale nebude chtít o voliče z krajně pravicových proudů přijít. „Trikolóra možná nebude lovit personálně ve vodách SPD, na voliče, kteří mají ke straně Tomia Okamury blízko, ale jistě cílit bude,“ předpovídá politolog stím, že být přímo spojován s ultrapravicovou scénou určitě syn bývalého prezidenta nebude chtít. Bude se prý snažit důrazně vyhnout nálepce antisystémového politika.

Fašizující proudy i populismus

Klausovo nové hnutí se představilo oficiálně začátkem týdne, na svých stránkách má už také první nástřel svého programu. Podle experta na extremismus Jana Charváta z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je tento zatím strohý materiál, často akcentující národovecký aspekt politiky, přirozeně přitažlivý pro politické proudy, které reprezentuje třeba právě Vandas.

„Pro fašizující skupiny je program Trikolóry atraktivní hlavně svým důrazem na nacionalismus. Populistům zase mohou padnout do oka výroky Klause mladšího octění evropských hodnot, o kterých prohlásil, že jsou doslova nearabské a neafrické,“ okomentoval dosavadní výstupy nové formace Charvát. Zároveň ale poukázal na fakt, že se v programu Trikolóry neobjevují zmínky o migraci.

URL| https://www.lidovky.cz/domov/s-mymi-nazory-se-shoduje-tak-z-95-procent-ultrapracovny-politik-vandas-pochvalil-klausovo-hnuti-tr.A190612_174259_in_domov_mber

Trikolóra má sympatie „dělníka“ Vandase

13.6.2019 Lidové noviny str. 02 Domov

MICHAL BERNÁTH

Nové hnutí Trikolóra

Václava Klause mladšího

přilákalo pozornost ultrapravicového politika Tomáše Vandase. Shoda je prý veliká, jen czexit mu chybí. Klaus jeho podporu komentovat nechtěl.

PRAHA Předseda ultrapravicové, až neonacistické Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) Tomáš Vandas vyjádřil sympatie k novému hnutí Václava Klause mladšího Trikolóra. „S mými názory se shoduje tak z 95 procent,“ napsal o zveřejněném nástinu programu Klausova hnutí.

Na dotaz LN Vandas potvrdil, že v programech DSSS a Trikolóry vidí ve velkém rozsahu shodu. Problém pro něj představuje jen postoj k Evropské unii.

„V čem se neshodneme, je postoj k setrvání ČR v EU. Já jsem pro tzv. czexit,“ napsal LN Vandas v narážce na snahu o odchod z Unie. Případnou podporu v nejbližších volbách ale komentovat nechtěl.

„To je předčasná otázka. Uvidíme, jak se bude Trikolóra v následujících měsících profilovat. Každopádně pro začátek moje sympatie má,“ prohlásil předseda DSSS.

Klaus: Bez komentáře

Zakladatel Trikolóry se k podpoře ze strany prominentní postavy ultrapravicové scény nechtěl vůbec vyjadřovat. Na dotaz LN pouze uvedl, že by rád nechal vše na voličích během voleb. Další komentář poskytnout odmítl. Nad jeho složitou pozicí se zamyslel politolog z CEVRO Institutu Daniel Kunštát. „Nepochybně je (Klaus) ve velice delikátní situaci. Předpokládám, že stranu podpoří v budoucnu i další lidé, se kterými nebude chtít mít moc společného,“ myslí si Kunštát.

Podle něho Klaus mladší totiž určitě nechce obsadit politické pozice, které by mu znemožnily nasávat voliče ze zavedených stran, především ODS, ale i od TOP 09, lidovců či SPD.

Zároveň ale nebude chtít o voliče z krajně pravicových proudů přijít. „Trikolóra možná nebude lovit personálně ve vodách SPD, na voliče, kteří mají ke straně Tomia Okamury blízko, ale jistě cílit bude,“ předpovídá politolog s tím, že být přímo spojován s ultrapravicovou scénou určitě syn bývalého prezidenta nebude chtít. Bude se prý snažit důrazně vyhnout nálepce antisystémového politika.

Fašizující proudy i populismus

Klausovo nové hnutí se představilo oficiálně začátkem týdne, na svých stránkách má už také první nástřel svého programu. Podle experta na extremismus Jana Charváta z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je tento zatím strohý materiál, často akcentující národovecký aspekt politiky, přirozeně přitažlivý pro politické proudy, které reprezentuje třeba právě Vandas.

„Pro fašizující skupiny je program Trikolóry atraktivní hlavně svým důrazem na nacionalismus. Populistům zase mohou padnout do oka výroky Klause mladšího o ctění evropských hodnot, o kterých prohlásil, že jsou doslova nearabské a neafrické,“ okomentoval dosavadní výstupy nové formace Charvát. Zároveň ale poukázal na fakt, že se v programu Trikolóry neobjevují zmínky o migraci. Charváta zaujalo také cílení na důchodce. „Hned na dvou místech slibuje program Klausovy strany navýšení starobních důchodů. Tím vytváří tentýž tlak, jaký na tuto významnou skupinu voličů vyvíjí premiér Andrej Babiš,“ porovnal Trikolóru i s Babišovými hnutími ANO expert.

‘S mými názory se shoduje tak z 95 procent.’ Ultrapravicový politik Vandas pochválil Klausovo hnutí Trikolóra

13.6.2019 lidovky.cz str. 00 Zprávy / Domov

Lidovky.cz, Michal Bernáth

Nové hnutí Trikolóra Václava Klause mladšího přilákalo pozornost ultrapravicového politika Tomáše Vandase. Shoda je prý veliká, jen czexit mu chybí. Klaus jeho podporu komentovat nechtěl.

Předseda ultrapravicové, až neonacistické Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) Tomáš Vandas vyjádřil sympatie k novému hnutí Václava Klause mladšího Trikolóra. „S mými názory se shoduje tak z 95 procent,“ napsal o zveřejněném nástinu programu Klausova hnutí. I když jsem předsedou jiné politické strany, musím uznat, že program který @VaclavKlaus_ml představil, se s mými názory shoduje tak z 95 procent. <https://t.co/KyyNLjgbo> — Tomáš Vandas (@tomas_vandas) June 10, 2019

Na dotaz LN Vandas potvrdil, že v programech DSSS a Trikolóry vidí ve velkém rozsahu shodu. Problém pro něj představuje jen postoj k Evropské unii.

„V čem se neshodneme, je postoj k setrvání ČR v EU. Já jsem pro tzv. czexit,“ napsal LN Vandas v narážce na snahu o odchod z Unie. Případnou podporu v-nejbližších volbách ale komentovat nechtěl.

„To je předčasná otázka. Uvidíme, jak se bude Trikolóra v následujících měsících profilovat. Každopádně pro začátek moje sympatie má,“ prohlásil předseda DSSS.

Klaus: Bez komentáře

Zakladatel Trikolóry se k podpoře ze strany prominentní postavy ultrapravicové scény nechtěl vůbec vyjadřovat. Na dotaz LN pouze uvedl, že by rád nechal vše na voličích během voleb. Další komentář poskytnout odmítl.

Šéf Dělnické strany Tomáš Vandas.

Nad jeho složitou pozicí se zamyslel politolog z CEVRO Institutu Daniel Kunštát. „Nepochybně je (Klaus) ve velice delikátní situaci. Předpokládám, že stranu podpoří v budoucnu i další lidé, se kterými nebude chtít mít moc společného,“ myslí si Kunštát.

Podle něho Klaus mladší totiž určitě nechce obsadit politické pozice, které by mu znemožnily nasávat voliče ze zavedených stran, především ODS, ale i od TOP 09, lidovců či SPD.

Zároveň ale nebude chtít o voliče z krajně pravicových proudů přijít. „Trikolóra možná nebude lovit personálně ve vodách SPD, na voliče, kteří mají ke straně Tomia Okamury blízko, ale jistě cílit bude,“ předpovídá politolog s-tím, že být přímo spojován s ultrapravicovou scénou určitě syn bývalého prezidenta nebude chtít. Bude se prý snažit důrazně vyhnout nálepce antisystémového politika.

Fašizující proudy i populismus

Klausovo nové hnutí se představilo oficiálně začátkem týdne, na svých stránkách má už také první nástřel svého programu. Podle experta na extremismus Jana Charváta z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je tento zatím strohý materiál, často akcentující národovecký aspekt politiky, přirozeně přitažlivý pro politické proudy, které reprezentuje třeba právě Vandas.

„Pro fašizující skupiny je program Trikolóry atraktivní hlavně svým důrazem na nacionalismus. Populistům zase mohou padnout do oka výroky Klause mladšího o-ctění evropských hodnot, o kterých prohlásil, že jsou doslova nearabské a neafrické,“ okomentoval dosavadní výstupy nové formace Charvát. Zároveň ale poukázal na fakt, že se v programu Trikolóry neobjevují zmínky o migraci.

Václav Klaus ml. představil hnutí Trikolóra.

Charváta zaujalo také cílení na důchodce. „Hned na dvou místech slibuje program Klausovy strany navýšení starobních důchodů. Tím vytváří tentýž tlak, jaký na tuto významnou skupinu voličů vyvíjí premiér Andrej Babiš,“ porovnal Trikolóru i s Babišovým hnutím ANO expert.

URL| https://www.lidovky.cz/domov/s-mymi-nazory-se-shoduje-tak-z-95-procent-ultrapravicovy-politik-vandas-pochvalil-klausovo-hnuti-tri.A190612_174259_In_domov_mber

Počet restaurací v Česku se za devět let zdvojnásobil

13.6.2019 novinky.cz str. 00 Ekonomika

tov

Počet restaurací a hospod v Česku se za posledních devět let zdvojnásobil na více než 21 tisíc. I po zavedení EET a zákazu kouření ročně přibývá přes tisíc nových podniků. Některé hospody sice zavřely, není jich ale tolik, vyplývá z analýzy Bisnode.

Aktuálně je v Česku 21 072 firem, které podnikají ve stravování a pohostinství. Podle analýzy Bisnode se jedná o nejvyšší počet za posledních devět let. V tomto období se počet restaurací zvýšil o více než sto procent.

„Nejvíce, 2471 firem bylo přitom založeno v roce 2016, kdy byla spuštěna elektronická evidence tržeb (EET). Restaurace také výrazně přibývaly v následujících dvou letech, v roce 2017 jich vzniklo 2050 a o rok později 1613. Rok 2018 byl rekordní v počtu zrušených restaurací, zaniklo jich 457,“ řekla analytička Bisnode Petra Štěpánová.

Vývoj počtu založených a zrušených restaurací v letech 2010 až 2019

Rok	Počet založených	Počet zrušených	Celkový počet
2010	1 214	139	10 293
2011	1 114	152	11 174
2012	1 231	147	12 103

2013	1 193	158	13 075
2014	1 450	187	14 178
2015	1 497	239	15 517
2016	2 471	291	17 506
2017	2 050	386	19 364
2018	1 613	457	20 733
2019*	481	194	21 072

*květen 2019, Zdroj: Bisnode

„Provozování restaurace patří mezi Čechy dlouhodobě k oblíbeným oborům podnikání, a to přesto, že trpí nedostatkem kuchařů a číšníků a silně konkurenčním prostředím,“ dodala.

Spotřeba piva v Česku stoupla, výstav pivovarů byl rekordní

V roce 2017 začal 31. května platit v restauracích absolutní zákaz kouření. I když některé hlavně menší či venkovské hospody si stěžovaly na pokles návštěvníků, podle loňského průzkumu agentury Ipsos v průměru návštěvníků restaurací po roce od uvedení zákazu do praxe přibýlo - hlavně díky zákazníkům, kteří tam dříve chodili jen výjimečně.

Kuřáci se přesunuli před hospody, a to i v zimě, lidé z okolí si proto někdy stěžují na hluk. Výzkum Ipsos zpracovaný ve spolupráci s **Fakultou sociálních věd** Univerzity Karlovy také zjistil, že po zákazu kouření začali mladí lidé pít méně piva a více dávají přednost koktejlům, vínu či ciderům.

URL| <https://www.novinky.cz/ekonomika/507550-pocet-restauraci-v-cesku-se-za-devet-let-zdvojnasil.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

novinky.cz

„S mými názory se shoduje tak z 95 procent.“ Ultrapravicový politik Vandas pochválil Klausovo hnutí Trikolóra

13.6.2019 24zpravy.com str. 00

PRAHA Nové hnutí Trikolóra Václava Klause mladšího přilákalo pozornost ultrapravicového politika Tomáše Vandase. Shoda je při veliká, jen czexit mu chybí. Klaus jeho podporu komentovat nechtěl.

Předseda ultrapravicové, až neonacistické Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) Tomáš Vandas vyjádřil sympatie knovému hnutí Václava Klause mladšího Trikolóra. „S mými názory se shoduje tak z 95 procent,“ napsal o zveřejněném nástinu programu Klausova hnutí.

Na dotaz LN Vandas potvrdil, že v programech DSSS a Trikolóry vidí ve velkém rozsahu shodu. Problém pro něj představuje jen postoj k Evropské unii.

„V čem se neshodneme, je postoj k setrvání ČR v EU. Já jsem pro tzv. czexit,“ napsal LN Vandas v narážce na snahu o odchod z Unie. Případnou podporu vnejbližších volbách ale komentovat nechtěl.

„To je předčasná otázka. Uvidíme, jak se bude Trikolóra v následujících měsících profilovat. Každopádně pro začátek moje sympatie má,“ prohlásil předseda DSSS.

Klaus: Bez komentáře

Zakladatel Trikolóry se k podpoře ze strany prominentní postavy ultrapravicové scény nechtěl vůbec vyjadřovat. Na dotaz LN pouze uvedl, že by rád nechal vše na voličích během voleb. Další komentář poskytnout odmítl.

Šéf Dělnické strany Tomáš Vandas.

Nad jeho složitou pozicí se zamyslel politolog z CEVRO Institutu Daniel Kunštát. „Nepochybně je (Klaus) ve velice delikátní situaci. Předpokládám, že stranu podpoří v budoucnu i další lidé, se kterými nebude chtít mít moc společného,“ myslí si Kunštát.

Podle něho Klaus mladší totiž určitě nechce obsadit politické pozice, které by mu znemožnily nasávat voliče ze zavedených stran, především ODS, ale i od TOP 09, lidovců či SPD.

Zároveň ale nebude chtít o voliče z krajně pravicových proudů přijít. „Trikolóra možná nebude lovit personálně ve vodách SPD, na voliče, kteří mají ke straně Tomia Okamury blízko, ale jistě cílit bude,“ předpovídá politolog stím, že bit přímo spojován s ultrapravicovou scénou určitě syn bivalého prezidenta nebude chtít. Bude se při snažit důrazně vyhnout nálepce antisystémového politika.

Fašizující proudy i populismus

Klausovo nové hnutí se představilo oficiálně začátkem týdne, na svých stránkách má už také první nástřel svého programu. Podle experta na extremismus Jana Charváta z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy je tento zatím strohí materiál, často akcentující národovecký aspekt politiky, přirozeně přitažlivý pro politické proudy, které reprezentuje třeba právě Vandas.

„Pro fašizující skupiny je program Trikolóry atraktivní hlavně svým důrazem na nacionalismus. Populistům zase mohou padnout do oka výroky Klause mladšího o ctení evropských hodnot, o kterých prohlásil, že jsou doslova nearabské a neafrické,“ okomentoval dosavadní vystupy nové formace Charvát. Zároveň ale poukázal na fakt, že se v programu Trikolóry neobjevují zmínky o migraci.

Václav Klaus ml. představil hnutí Trikolóra.

Charváta zaujalo také cílení na důchodce. „Hned na dvou místech slibuje program Klausovy strany navýšení starobních důchodů. Tím vytváří tentiž tlak, jakí na tuto významnou skupinu voličů vyvíjí premiér Andrej Babiš,“ porovnal Trikolóru i s Babišovým hnutím ANO expert.

URL| <http://www.24zpravy.com/domaci/s-mymi-nazory-se-shoduje-tak-z-95-procent-ultrapravicovy-politik-vandas-pochvalil-klausovo-hnuti-trikolora/331374-zpravy>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

24zpravy.com

O českém jazyku i literatuře

13.6.2019 klubknihomolu.cz str. 00

Dnešní tipy představí dvě knihy věnující se české literatuře a českému jazyku. Dozvíte se v nich něco o historii nejstaršího českého nakladatelství dětské literatury, anebo si budete moci vyzkoušet vlastní jazykové dovednosti.

Knihy Albatros: 70 let na křídlech dětské literatury přináší ucelený přehled historie nejstaršího dodnes fungujícího českého nakladatelství zaměřeného především na dětskou literaturu. Seznamte se s nejdůležitějšími osobnostmi a zlomovými okamžiky tohoto nakladatelství, které ve své publikaci představuje

Jan Halada.

Albatros: 70 let na křídlech dětské literatury

Autor: Jan Halada

Počet stran: 256

Vazba: vázaná

Formát: 172×228 mm

ISBN: 978-80-00-05474-2

Doporučená cena: 399 Kč

Knihu Albatros: 70 let na křídlech dětské literatury vydalo nakladatelství Albatros.

Je to už sedmdesát let, co vzniklo Státní nakladatelství dětské knihy. Od dubna 1949 je hlavním pilířem naší literatury pro děti a mládež a za těch sedm desetiletí k sobě přitáhlo mnoho zajímavých autorů a ilustrátorů, ale taky poutavých příběhů. A právě příběhy jednotlivých desetiletí SNDK a později Albatrosu vypráví čtivá a informacemi nabitá kniha Jana Halady.

Ukázka z knihy

V šedesátých letech dvacátého století nastává období renesance nakladatelské činnosti (již v červenci 1959 je ustanoveno Sdružení československých nakladatelství a knižního obchodu, po roce 1962 Československé ústředí knižní literatury), vznikají i některé nové nakladatelské subjekty a mnohá stávající nakladatelství mění svůj název, který se kupodivu udržel i v pozdějším, tzv. normalizačním období.

Především jsou však vyvolány v život nové edice a formuje se výraznější nakladatelská koncepce, jež se snaží zbavovat některých forem direktivního řízení. Rozšiřuje se výběr domácích a zahraničních titulů, stejně jako autorská základna, nastupuje nová generace spisovatelů, která poté znamená dlouhodobý kvalitativní přínos do skladby edičních plánů, i když mnozí z nich jsou v období normalizace násilně umlčeni.

Prohlédněte si zbytek ukázky

O autorovi

Jan Halada (*1942) je český spisovatel, historik a novinář. Po ukončení střední školy nastoupil jako dělník v automobilových opravnách. Teprve po absolvování vojenské služby byl přijat na FF UK, obor filozofie – dějepis; studium ukončil v r. 1968, doktorát filozofie získal v r. 1972. Nastoupil do redakce nakladatelství Mladá fronta, kde do r. 1988 působil jako redaktor, později zástupce šéfredaktora na úseku nebeletristické literatury. Potom přešel do redakce Lidového nakladatelství, kde zastával funkci šéfredaktora. Koncem r. 1990 odešel na základě konkurzu na nově vzniklou **Fakultu sociálních věd** UK. Zde přednáší na Institutu masové komunikace a žurnalistiky problematiku knižní kultury, masové komunikace, literatury faktu apod. Externě přednášel od r. 1978 na VŠE, po r. 1990 na ČVUT, FF UK, opět na VŠE, a to převážně dějiny filozofie, problematiku osvícenství, existencialismu aj. V r. 1989 dosáhl titulu kandidáta věd na téma osvícenského pokroku. Je členem Obce spisovatelů, Syndikátu novinářů, vzdělávacích a jiných organizací, redakčních rad.

Vzhledem ke svému vzdělání a praxi se věnuje především popularizaci filozofie a historie v publikační, ediční a přednáškové činnosti; v teoretické oblasti a vlastní filozofické produkci se zabývá zejména problematikou osvícenství. Interdisciplinárně se zabývá otázkami sociologie knihy a psychosociologie čtení i problematikou masové komunikace v oblasti knižní kultury, kde se zároveň podílel na několika empirických výzkumech.

Zdroj: phil.muni.cz
O nakladatelství

Nakladatelství Albatros je nejstarší české nakladatelství, které se od svého vzniku specializuje na vydávání literatury pro děti a mládež (bylo založeno v roce 1949; do roku 1969 působilo pod původním názvem Státní nakladatelství dětské knihy). Soustředí se na kvalitní původní i překladovou literaturu především pro děti od 2 do 12 let. Je dlouhodobým exkluzivním vydavatelem knížek Astrid Lindgrenové a příběhů Harryho Pottera J. K. Rowlingové pro území České republiky. V nabídce nakladatelství Albatros si vyberete od leporel pro nejmenší přes poezii, pohádky, knížky pro začínající čtenáře, literaturu populárně-naučnou a vzdělávací až po fantasy, detektivní příběhy i komiksy.

Oprašte si znalosti české gramatiky a pravopisu s Akademickou příručkou českého jazyka. Druhé, doplněné vydání přináší přehled správného používání českého jazyka pro každého, kdo chce nebo potřebuje v (nejen) písemném projevu působit sebejistě a zběhle.

Akademická příručka českého jazyka
Autorky: Markéta Pravdová, Ivana Svobodová

Počet stran: 600

Vazba: vázaná

Formát: 148×212 mm

ISBN: 978-80-200-2947-8

Doporučená cena: 435 Kč

Knihu Akademická příručka českého jazyka vydalo nakladatelství Academia.

Druhé, upravené a doplněné vydání Akademické příručky českého jazyka od kolektivu autorů Ústavu pro jazyk český AV ČR, se schvalovací doložkou MŠMT.

Ukázka z knihy

24.1 Dis- a dys

Významově poměrně blízké předpony dis- a dys- mají rozdílný původ. Psaní jednotlivých slov s předponami dis- a dys- doporučujeme ověřovat v NASCS. Latinské dis- odpovídá české předponě roz-, popř. ne-: disharmonie = nesoulad, diskontinuita = nesouvislost, nespojitost, rozpojenost, diskrepance = neshoda, nepoměr, dislokace = rozmístění, rozložení, diskvalifikovat = zbavit kvalifikace, vyřadit ze soutěže či závodu, di sonance = nelibozvuk, neshoda, nesoulad, rozpor, disparita = nerovnost, disperze = rozptyl, rozklad, disproporce = nerovnoměrnost, nepoměr, distinktivní = rozlišovací, rozlišující, distribuce = rozdělení, disfunkce = nežádoucí činnost nějakého prvku systému, který je v rozporu s jeho potřebami, disfunkční = nefunkční, neúčelný.

Prolistujte si zbytek ukázky

O autorce

PhDr. Markéta Pravdová, Ph.D., MBA, (*1974), vědecká pracovnice, zástupkyně ředitele Ústavu pro jazyk český AV ČR a vedoucí oddělení jazykové kultury a jazykové poradny, absolvovala Filozofickou fakultu UK (filozofie – český jazyk a literatura) a **Fakultu sociálních věd** UK (mediální studia). Je vedoucí redaktorkou časopisu Naše řeč, spoluautorkou Internetové jazykové příručky, editorkou a vedoucí autorkou několika kolektivních monografií, zpracovatelkou normy ČSN 01 6910 a autorkou mnoha odborných studií a popularizačních textů.

Zdroj: kosmas.cz

O nakladatelství

Nakladatelství Academia vydává původní vědecké monografie a práce českých vědců, díla klasiků vědy, překlady zahraničních autorů, populárně naučnou literaturu, literaturu faktu, encyklopedie, slovníky, jazykové učebnice, příručky a vysokoškolské učebnice, ale také kvalitní českou i překladovou beletrii. V nakladatelství dále vychází populárně naučný časopis Živa. Tradiční cílovou skupinu produkce nakladatelství Academia tvoří vysokoškolští studenti, pedagogové a odborná veřejnost. V posledních letech také stoupá počet laických zájemců o populárně naučnou a uměleckou literaturu.

Zapojte se do našich aukcí, v nichž najdete tyto knihy a mnoho dalších za skvělé ceny.

Zaujala vás některá z dnes představených knih? Napište nám svůj názor v komentářích.

Doporučení: Facebook Twitter Email Share Související knihy

Albatros: 70 let na křídlech dětské literatury

Halada, Jan

Albatros, 2019

OBJEDNAT

Akademická příručka českého jazyka

Pravdová, Markéta – Svobodová, Ivana

Academia, 2019

OBJEDNAT

URL| <http://www.klubknihomolu.cz/155628/o-ceskem-jazyku-i-literature/>

České literární centrum nově povede Martin Krafl

13.6.2019 czechlit.cz str. 00

Dochází k dočasnému organizačnímu sloučení stávající činnosti ČLC a prezentace současné české literatury na zahraničních veletrzích zajišťované MZK.

České literární centrum (ČLC) bylo z pověření Ministerstva kultury ČR zřízeno Moravskou zemskou knihovnou v lednu 2017. Jeho cílem je soustavná a systematická propagace české literatury a knižní kultury v zahraničí. Dosavadní vedoucí Ondřej Buddeus odchází na vlastní žádost k 31.7.2019. Ředitel Moravské zemské knihovny Tomáš Kubíček proto pověřil vedením ČLC Martina Krafla. Změnu ve vedení dnes také projednala Rada ČLC s tím, že pověření platí na jeden rok.

Martin Krafl pracuje v Moravské zemské knihovně (MZK) od dubna 2017, kdy se stal programovým koordinátorem prezentace ČR jako hostující země na Lipském knižním veletrhu 2019 a Českého roku kultury v německy mluvících zemích. Tímto krokem dochází k dočasnému organizačnímu sloučení stávající činnosti ČLC a prezentace současné české literatury na zahraničních veletrzích zajišťované MZK. Martin Krafl nadále bude koordinovat aktivity Českého roku kultury v německojazyčných zemích (říjen 2018 – listopad 2019). Zodpovídat bude i za koordinaci účasti ČR jako hlavního hosta na knižním veletrhu ve Varšavě v květnu 2020.

„Společně s týmem Českého literárního centra a mými kolegy z organizačního týmu hostování ČR na Lipském knižním veletrhu bych chtěl navázat na dosavadní dvouletou činnost ČLC s důrazem na její jasnější teritoriální zacílení a v souladu se stanoviskem Rady ČLC v červnu 2020 představit novou strategii činnosti ČLC včetně jejího personálního zabezpečení. Po úspěchu v Lipsku považuji za prioritní německy mluvící trh, na který chci soustředit minimálně 50 % aktivit centra. Usilovat chci i o hostování ČR na knižním veletrhu ve Frankfurtu nad Mohanem. Těmi dalšími důležitými jsou trhy anglofonní a frankofonní. V programu mobility bych rád docítil recipročních rezidencí s prestižními evropskými partnery (např. se Sítí literárních domů německy mluvících zemí či UNESCO – Sítí kreativních měst literatury) a za zásadní považuji mj. spolupráci s překladateli a studenty bohemistik, především v západní Evropě,“ uvedl v souvislosti se jmenováním Martin Krafl.

Profesní životopis – Ing. Martin Krafl

Martin Krafl je v současné době programovým koordinátorem Českého roku kultury v německy mluvících zemích, jehož součástí bylo hostování ČR na Lipském knižním veletrhu 2019.

Absolvoval fakultu mezinárodních vztahů na Vysoké škole ekonomické v Praze a na univerzitě ve Vídni. Působil jako mediální poradce British Festival Theatre Company a pracoval jako redaktor a moderátor zpravodajství v rádiu RTL Praha a TV Premiéra. V letech 1996–2003 pracoval pro prezidenta republiky Václava

Havla jako zástupce jeho mluvčího a vedoucí Tiskové služby prezidentské kanceláře. Byl také mediálním poradcem Nadace Dagmar a Václava Havlových VIZE 97 a členem vládní mezirezortní pracovní skupiny pro komunikační strategii NATO v ČR. V roce 2003 pracoval jako mluvčí a vedoucí Oddělení informací a styku s veřejností Úřadu Středočeského kraje a hejtmána Petra Bendla. Od roku 2004 do září 2007 byl tiskovým mluvčím České televize. V ČT také vedl oddělení Kontakt s divákem a založil Divácké centrum.

V letech 2004–2006 se autorsky podílel na kontaktním pořadu Adresát ČT, který zároveň moderoval. Od října 2007 do března 2017 působil v diplomatických službách ČR. Pracoval pro Česká centra – od října 2007 do června 2011 byl ředitelem Českého centra v Berlíně, od ledna 2012 do března 2017 ředitelem Českého centra Vídeň s působností pro Rakousko a Švýcarsko a od června 2014 do září 2016 prezidentem rakouského sdružení kulturních institutů evropských zemí EUNIC Austria. V roce 2016 pracoval jako poradce EUNIC GLOBAL v Bruselu v rámci expertní skupiny pro evropské cluster. Od roku 1997 do roku 2009 byl členem redakčních rad časopisů Vítejte v srdci Evropy a ČT+. V nakladatelství Edice ČT vydal knihu „Jednou-za-časníky“ (2009); je spoluautorem kolektivní monografie „Co je bulvár, co je bulvarizace“ (2016) vydané nakladatelstvím Karolinum. Externě vyučoval komunikaci s médii na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Martin Krafl je držitelem ocenění Mluvčí roku a Mluvčí veřejnosti 2006.

URL| <https://www.czechlit.cz/cz/ceske-literarni-centrum-nove-povede-martin-krafl/>

Růst cen v Česku opět u hranice 3 procent

13.6.2019 ČT 24 str. 12 20:00 90' ČT24

Michaela NOVÁKOVÁ, moderátorka

Růst cen v Česku opět u hranice 3 procent. Zdražování je tak i tématem našeho dnešního Trojboje. Zdražuje bydlení, zdražují potraviny. Agentura Bloomberg si dokonce všimla toho, že tradiční český pokrm knedlo, zelo, vepřo je nejdražší v historii. Co nás ale na cenovkách bude čekat dál? Otázka pro Tomáše Prouzu, prezidenta Svazu obchodu a cestovního ruchu.

Tomáš PROUZA, prezident, Svaz obchodu a cestovního ruchu ČR

Dobry večer. Určitě nás čeká další zdražování ovoce a zeleniny. Protože je vidět, že zelenina jako je brambory, je hodně nedostatková kvůli nákazám. Ale čeká nás i zdražování různých zpracovaných potravin. Zdražují se energie, rostou mzdy a samozřejmě výrobci potravin to promítají do všech nákladů.

Michaela NOVÁKOVÁ, moderátorka

Jaká bude inflace dál? Doplní ještě hlavní ekonom ING Jaku Seidler.

Jakub SEIDLER, hlavní ekonom, ING

Hezký večer. Já bych ještě doplnil, že vlastně inflace, která je v letošním roce kolem těch 3 procent, je do velké míry tažená několika položkami. Z poloviny ji táhnou ceny na bydlení. To znamená na inflaci se projevuje to, že rostou ceny nájemného, rostou ceny elektřiny, zároveň rostou ceny takzvaného imputovaného nájemného, což je položka, ve které se promítá růst cen nemovitostí. Další právě výraznou položkou, která sehrává v inflaci výraznou roli, jsou ceny zeleniny právě, ty rostou meziročně o 30 procent. A dále samozřejmě také i ceny ve stravovacích zařízeních, kde reagují také právě na zmíněný růst cen potravin. Obecně se ale domníváme, že ten meziroční růst cen by se měl v těch následujících měsících začít mírně snižovat právě z toho důvodu, že v minulém roce ty ceny začly růst. To znamená, ta meziroční srovnávací základna začne působit. Takže inflace bude postupně zpomalovat.

Michaela NOVÁKOVÁ, moderátorka

A jaký to reálně má dopad na domácnosti, na společnost? To pak doplní Petr Soukup, sociolog ze Sociologického ústavu Akademie věd.

Petr SOUKUP, sociolog, Sociologický ústav AV ČR

Já bych rád jenom řekl, že nejsem ze Sociologického ústavu, ale z **Fakulty sociálních věd**. Nicméně ten dopad bude poměrně nerovnoměrný napříč společnostmi. Zcela jasně vzhledem k tomu, že rostou ceny jak nájmu, nebo bydlení obecně, tak některých základních potravin. Tak to dopadne daleko víc na ty méně majetné domácnosti. Naopak ty majetnější, u nichž tvoří tyto položky menší podíl z jejich výdajů, tak to pocítí daleko méně. To znamená, že ti, kdo už, už teď měli problém vyjít se svými příjmy, budou mít ten problém ještě větší. Ostatně i kolegové ze Sociologického ústavu se právě tomuto věnují a snaží se najít nějakou úroveň příjmu, která by postačovala na nějaký relativně slušný život, tak ta úroveň se ještě zvedne.

Michaela NOVÁKOVÁ, moderátorka

Pane Soukupe, možná ještě doplňte, my jsme teď v době, kdy samozřejmě se navyšují mzdy a tak dále. Snižuje se tedy alespoň ta skupina těch, pro které to je tedy opravdu problém? To, že se takhle výrazně v Česku zdražuje.

Petr SOUKUP, sociolog, Sociologický ústav AV ČR

No, pokud jsem viděl statistiku mezd v posledních letech, kterou publikuje Český statistický úřad, tak se poměrně jasně ukazuje, že sice mzdy narůstají v průměru celkově určitě poměrně výrazně, zejména v posledních 2 až 3 letech. Ale vždycky ten nárůst je výraznější u těch vysokopříjmových skupin než u těch nízkopříjmových. To znamená, že ty nůžky pomyslně se rozvírají. A opravdu, když bysme vzali nárůst mezd a od toho odečetli případnou inflaci, tak ten reálný nárůst mezd u těch nejnižších příjmových skupin je v řádu tak jednoho, dvou procent ročně, maximálně ten součet vysokopříjmových v řádech třeba 3, 4 procent. To znamená, pořád si ti, kdož jsou nahoře, polepší více než ti, kdo jsou dole. A opravdu se ty problémy neřeší. A v zásadě zůstávají stejné, nebo se případně, v některých individuálních případech i zhoršují.

Michaela NOVÁKOVÁ, moderátorka

Tolik 3 názory na současné zdražování v České republice. Díky vám všem, pánové, hezký večer.

František Kostlán: Klaus ml., Vandas, Kubera. Tři pitoreskní postavičky krajní pravice se vedou za ručičku. Jak dojemné

13.6.2019 romea.cz str.00 komentář
František Kostlán

Je dojemné sledovat dva veterány "krajně pravicových pravd," Vandase a Kuberu, kterak souzní s čestným matadorem ultrakonzervativního cirkusu Václavem Klausem ml.

Je dojemné sledovat dva veterány "krajně pravicových pravd," Vandase a Kuberu, kterak souzní s čerstvým matadorem ultrakonzervativního cirkusu Klausem ml. Ten představil své hnutí Trikolora. Ještě ani nestačil dokončit tiskovou konferenci a už mu dělala reklamu média i politici jiných stran, v čele s Kuberou a Vandasem.

Tomáš Vandas, předseda Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS), se zhlédl v programu nového politického uskupení Václava Klause ml. Na svém twitteru doslova napsal: "I když jsem předsedou jiné politické strany, musím uznat, že program který Václav Klaus ml. představil, se s mými názory shoduje tak z 95 procent." Shoda je prý veliká, jen czexit mu chybí.

To zní skoro jako návrh na fúzi. Proč by také existovaly dvě strany se shodným programem vedle sebe, že? I Klaus totiž chce, abychom opustili EU. Například plán francouzského prezidenta Emmanuela Macrona na reformu EU přirovnal k antisemitské knize Mein Kampf nacistického vůdce Adolfa Hitlera. "Uvidíme, jak se bude

Trikolóra v následujících měsících profilovat. Každopádně pro začátek moje sympatie má,“ prohlásil Vandas pro server Lidovky.cz.

Připomeňme, že Vandasovi tento stát těžce ublížil, takže má o důvod víc vymést demokraty z jejich pašalíků. V únoru 2010 rozpustil Nejvyšší správní soud jeho Dělnickou stranu coby neonacistickou a navazující na Hitlerův nacionální socialismus (nacismus), a také rasistickou a xenofobní. Vandas se svými dvořany se tehdy přemístil pod novou hlavičku DSSS a pokračoval ve své politice dál. Dává si ale od té doby větší pozor na svá nevyvážená ústa.

Vandas se průběžně kamarádí a soudružsky navštěvuje různé neonacistické špičky v Evropě, důvěrněji se stýká s Marianem Kotlebou, vůdcem slovenských fašistů. Předseda DSSS není charismatickým vůdcem. Svou rétoriku však od něj okoukal Tomio Okamura, který má naopak jenom to charisma, zatímco v hlavě mu dlouhodobě panuje bezvětrí.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera se chlubí svou spřízněností s Klausem ml. v rozhovoru s DVTV. Občanští demokraté by podle něj mohli spolupracovat s Klausovým hnutím Trikolóra. "S jeho vyloučením jsem se nikdy nesmířil, přeju mu všechno dobré, s řadou jeho názorů souhlasím, z ODS ale neodejdu," dodal Kubera. Podle něj se do společnosti vrací totalita. "Co je to jiného, když mladí lidé terorizují své rodiče, protože nejsou vegani?" končí svou brilantní úvahu Jarda Startka Tubera, jak této pitoreksní postavičce v čele vážené instituce přezdávají jeho příznivci.

Představovat Klause ml. je jako nosit hnůj do stáje. Je to zbytečné, jelikož ve stáji je už tak hnoje dost. Podle Jana Charváta z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy nástin programu Trikolóry často akcentuje nacionalistický aspekt politiky a je proto přirozeně přitažlivý pro politické proudy, které reprezentuje třeba právě Vandas.

„Pro fašizující skupiny je program Trikolóry atraktivní hlavně svým důrazem na nacionalismus. Populistům zase mohou padnout do oka výroky Klause mladšího o -ctění evropských hodnot, o nichž prohlásil, že jsou doslova nearabské a neafrické,“ řekl Charvát. Zaujalo jej také cílení na důchodce. „Hned na dvou místech slibuje program Klausovy strany navýšení starobních důchodů. Tím vytváří tentýž tlak, jaký na tuto významnou skupinu voličů vyvíjí premiér Andrej Babiš,“ dodal Charvát.

Inu, jako důchodce vzkazují Babišovi, ať si své populistické love nechá, že ho stejně volit nebudu, a použije je na něco potřebnějšího, třeba na dotace pro Agrofert. (Vtip.) Proč bych totéž nevzkázal dalšímu populistovi, jenž nemá vlastní nápad, kterak oblnout obecnstvo. A pokud jde o nacionalismus, tady končí veškerá legrace, to je jed již použitý. A proto víme, že nejzhubnější ze všech.

Zasnoubení Klause, Vandase a Kubery bude jistě trvalým zdrojem zábavy, ale nezapomínejme, že jejich myšlenky jsou na vzestupu. A kdyby se snad měly realizovat, tak už se nebudeme pohybovat ani v té napodobenině demokracie, v níž žijeme nyní, ale v tuhém režimu pevné ruky, pod svrchovaným dohledem Ruské federace.

URL| <http://www.romea.cz/cz/publicistika/komentare/frantisek-kostlan-klaus-ml.vandas-a-kubera.tri-fasos-se-vedou-za-rucicku.jak-dojemne>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
romea.cz

Současné klimatické problémy v ČR

14.6.2019 ČT 24 str. 03 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Nějaká korekce záměru Prahy 6? Samozřejmě rozhoduje o tom zastupitelstvo...

Plné znění zprávy

Ondřej KOLÁŘ, starosta městské části Praha 6 /TOP 09/

Já, já... aspoň takhle na dálku bych rád ujistil pana kolegu starostu Čížinského, že rozhodně nehrozí, že bychom dávali závory mezi Prahu 6 a Prahu 7, to ne. Ty závory jsou myšleny spíš na okraj Prahy 6, protože my se cítíme zkrátka a dobře ohroženi tím náporom automobilů mimopražských řidičů. Ne těch pražských.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Rozumím. Pojďme si teď ukázat příklady projektů evropské kampaně Naše planeta, naše klima, řada z nich má svoje místo taky v České republice, v oblasti dopravy je základ v elektrokolech a taky elektromobilech, řada měst po světě nabízí jejich krátkodobé půjčení, takzvaný bike anebo carsharing. S elektromobilitou souvisí i potřebná síť na dobíjení. I v tuzemsku postupně přibývají takové dobíjecí stanice. Takzvaná zelená parkoviště, například v Německu anebo v Nizozemsku na elektrokolech rozváží kurýři i zásilky a ve vozových parcích dopravních podniků přibývají i tyto ekologické varianty autobusů. No a tady už jsou příklady ekologických budov. Na první fotografii vidíme newyorský mrakodrap Bank of America Tower, postavený je z velké části z recyklovaných a recyklovatelných materiálů, budova taky zachycuje dešťovou k opětovnému použití. A jednou z nejekologičtějších budov na světě je kancelářský komplex The Edge v Amsterodamu, severní část je celá prosklená, čímž se do stavby dostává dostatek přirozeného světla, jižní strana je zase osazena solárními panely které využívají sluneční energii a současně budovu stíní. Nabíjecí stanice na parkovištích, to je daň za vjezd pro auta na spalovací motory anebo žádný topení na fosilní paliva, i z těchto důvodů Oslo zvítězilo v soutěži o nejekologičtější město Evropy. Norská metropole je součástí 40 měst, která se zavázala plnit nejambicióznější cíle pařížské dohody. No a zmiňme i český příklad, certifikát za ohleduplnost stavby k životnímu prostředí má třeba tato pražská kancelářská budova Main Point v Karlíně. Zmínili jsme Německo, pojďme se věnovat německému boji s klimatickou změnou, německým reáliím s Vladimírem Handlem z katedry německých a rakouských studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vítám vás, dobrý večer.

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií Institutu mezinárodních studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pokud by teda Praha měla hledat nějakou inspiraci v boji s klimatickou změnou v Německu, která tamní města by jako příklad mohla být nevhodnější?

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií Institutu mezinárodních studií, **FSV UK**

Myslím, že teďka hodně progresivní je právě Berlín, o kterém už byla řeč. Ale celkově se dá říct, že hlavně ten politický směr, který v současné době je debata o ochraně klimatu vzala v Německu, je celkově jako inspirativní, pokud jde o ty nástroje, nástrojů je celá řada a ty v podstatě se momentálně dostaly do debaty, která ty nástroje teprve upřesňuje. A je to v celé řadě oblastí, zejména teda, jak jste naznačil doprava, to je v Německu velký problém, právě známý problém s dieslovými motory a omezení teda jejich vstupu do některých měst. Čili tam je skutečně ta ochota regulovat a vlastně jaksi zavádět omezení i na životní, abych to řekl, styl, ta tam je poměrně vysoká a nachází i relativně slušnou podporu u veřejnosti.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem, aktuálně agentury zveřejnily výzkum nebo výsledky výzkumu agentury --- ze kterého vyplývá, že většina Němců by byla v boji za lepší klima ochotna vzdát se letů na kratší vzdálenosti nebo jízdy autem v centrech měst, pokud by to pomohlo zpomalit oteplování planety, jedla by dokonce i výrazně méně masa. Co toto svědčí o naladění německé společnosti?

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií Institutu mezinárodních studií, **FSV UK**

Já myslím, že to je dlouhodobý proces, který teďka se rozšířil na skutečně většinu společnosti, dřív to byla otázka asi 30 procent obyvatel nebo i politicky angažovaných lidí, kteří se zejména organizovali ve Straně

zelených, vlastně prosazovali nejen politická řešení, ale prosazovali také změnu životního stylu. Čili vlastně začli změnu boje za ochranu životního prostředí od sebe. A teďka v těch posledních dvou letech vidíme, právě s tím loňským příšerným létem v Německu, které vyděsilo skutečně společnost napříč celým spektrem, že ta ochota jít na regulace a jít na vlastní omezení, skutečně dramaticky roste.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Má to nějaké limity? Narážím na stejný průzkum, který tvrdí, že pokud tedy potom by ony kroky ekologické kroky, měly dopad na peněženky Němců, tak tam už ta ochota je menší. Pokud by to mělo dopad na ceny elektrické energie, dopad na ceny jízdenek, letenek, ochota je už daleko menší, to jsou ty mantinely?

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií Institutu mezinárodních studií, **FSV UK**

Určitě zároveň vidíme prostě, že to jsou tři velká témata, která jsou neustále na prvních místech, dneska je to teda pro ochránáře klimatu, ale hned za ní, o 10 procent méně je to prostě zachování životního standardu, a další je sociální jistoty a bezpečnost čili to jsou témata, která spolu vlastně neustále souvisí a tak trošku soutěží. Momentálně skutečně převládá klima, je otázka, kdyby nastala nějaká krize jiného druhu, teďka hovoříme o krizi v iránsko-amerických vztazích, případný konflikt atd. samozřejmě ta priorita toho klimatu by zase v těch žebříkách poklesla.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pojďme udělat krátkou odbočku do tuzemských reálií. Pane starosto, jak je to s ochotou obyvatel Prahy 6, aby jeden každý z nich taktéž učinil něco v boji proti klimatické změně a jejím dopadům, vnímáte tu ochotu, ať už utahovat si opasky, anebo třídit odpad a podobně?

Ondřej KOLÁŘ, starosta městské části Praha 6 /TOP 09/

Vnímám, vnímám, vnímám jednak ochotu lidí dělat tyto konkrétní kroky, ale vnímám i poptávku po informacích. Lidí chtějí vědět, co můžou právě dělat, aby zmírnili dopady té klimatické změny, nebo co můžou udělat proto, aby se na to lépe adaptovali. Jaká jsou opatření, jaká my děláme opatření a zkrátka a dobře, co všechno to sebou nese.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Zpátky do Německa. Jak se ona ekologická témata odrážejí v programech německých politických stran? Je to stále doména Strany zelených nebo to už patří k dobrému bontonu a strany napříč politickým spektrem od CDU-CSU, sociálních demokratů ale i dalších stran jednoduše tato tato témata nějakým způsobem akcentují.

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií Institutu mezinárodních studií, **FSV UK**

Dá se říct, že prostě Strana zelených skutečně provedla politickou revoluci v Německu, kdy vlastně exportovala to téma ochrany životního prostředí do všech politických stran s jedinou výjimkou čili to začalo už v 80. letech, k dnešnímu dni skutečně strany, které jste jmenoval, v podstatě mají velice solidní rozpracovaný program na ochranu životního prostředí, kromě jediné, a to je AfD, Alternativa pro Německo, která odmítá, že by klimatická změna byla spojená s lidskou činností, odmítá klimatickou politiku, odmítá právě podporu obnovitelných zdrojů atd.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Zdá se, že tento diskurz v tuzemsku můžeme spatřovat napříč politickým spektrem, je to spíše záležitost konkrétních politiků, to v Německu neplatí, tam to jde opravdu ta hranice popírání nebo přiznávání něčeho takového, jako je klimatická změna, jde mezi jednotlivými stranami, respektive mezi AfD a ostatními?

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií Institutu mezinárodních studií, **FSV UK**

Dá se to tak říct, pak jsou samozřejmě, mezi těmi stranami jsou rozdíly, liberálové s tou regulací jsou opatrnější, považují za, FDP liberálové považují za kontraproduktivní v některých případech, ale v zásadě všichni se shodnou na tom, že je tady krize, že je spojená s lidskou činností, že je třeba s ní něco dělat.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A poslední věc mě zajímá. Úspěch Zelených. Je za ním to, že německé společnost, německé obyvatele tíží ta ekologická témata, nebo byste tu příčinu viděl v politické rovině a v politické situaci, v situaci, ve které jsou tradiční strany, a taky v nástupu AfD, Alternativy pro Německo?

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií Institutu mezinárodních studií, **FSV UK**

Je to určitě obojí, skutečně ty klimatické otázky teďka postavily toto téma na první místo, zadruhé jak jste správně řekl, má to politický kontext, Strana zelených v podstatě vystupuje jako skutečně moderní, dynamická, přitažlivá strana s kompetentním a koherentním vedením. To ty velké strany SPD, CDU momentálně nemají, takže ty se potácejí v těch problémech. A samozřejmě je tam teda ten rozdíl západního Německa, abych to řekl a východoněmeckých zemí, kdy prostě v tom západoněmeckém politickém spektru Zelení jsou v podstatě vedoucí silou. Kdežto ba východě skutečně až jsou daleko i za tou AfD například.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takže v tomto směru rozdělení --- možná i v určité mentalitě a přístupu k těmto tématům existuje.

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií Institutu mezinárodních studií, **FSV UK**

Skutečně ty volební výsledky evropských to teďka potvrdily, na západě Německa Zelení měli kolem 22 procent, na východě 12.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vladimír Handl, děkuji vám.

Vladimír HANDL, Katedra německých a rakouských studií Institutu mezinárodních studií, **FSV UK**

Děkuji. Na shledanou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Hezký večer. Zásadní roli při ochraně životního prostředí v Česku hraje legislativa Evropské unie, daří se tak přivádět do tuzemská legislativy to, co Česko musí ve vztahu k životnímu prostředí plnit, především jsou to klimatické závazky, cílem Bruselu je snížit emise oxidu uhličitého o 40 procent do roku 2030. to Česko nutí rozhybat výstavbu obnovitelných zdrojů. Jejich podíl na konečné spotřebě energie je teď 15 procent. Nová evropská směrnice taky omezuje spotřebu jednorázových plastů. Jiné zas opravují nakládání s PET lahve. Od roku 2029 by jich mělo být 90 procent vytríděno. To v Česku rozpoutali debatu o jejich zálohování. No a Brusel ale pouze nenařizuje celou projektů, taky financuje. Například díky programu Life vzniklo v Evropě od roku 1992 5 tisíc projektů v oblasti životního prostředí, za víc než 5 miliard eur. A další miliardy ještě rozdává. Evropská komise taky tradičně předává ocenění eurokomisaře pro energetiku a ochranu klimatu. To nejvyšší letos poprvé převzali Češi z projektu Český ostrovní dům. No a my teď po telefonních linkách míříme za Marií Pěničkovou, místopředsedkyní výboru pro životní prostředí Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, poslankyní KSČM. Dobrý večer.

Marie PĚNČÍKOVÁ, poslankyně /KSČM/

Dobrý večer vám i divákům.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Paní poslankyně, co říkáte té iniciativě některých pražských městských částí a zřejmě od příštího týdne hlavního města jako celku? Vyhlášovat stav klimatické nouze a možná tak inspirovat, přispívat ve vyzdvižení toho tématu klimatické změny?

Marie PĚNČÍKOVÁ, poslankyně /KSČM/

No zcela upřímně, já jsem samozřejmě tuhle iniciativu přivítala, protože obecně vidím ráda, když se i samosprávy a další územní celky zapojují do těchto aktivit. A vždycky říkám, že by měly jít příkladem, a že by každý měl začít u sebe, takže pokud se přidají další města, případně kraje, určitě to naše strana jenom přivítá.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Měla by stejně jako samosprávy postupovat taky česká vláda, měla by dávat důrazněji najevo, že ekologická témata a boj s klimatickou změnou jsou jednoduše prioritou?

Marie PĚNČÍKOVÁ, poslankyně /KSČM/

No tak to určitě, já bych teďka mohla být velice kritická k Ministerstvu životního prostředí, ale zas na druhou stranu si musíme přiznat, že naše vláda a Česká republika jako taková ovlivní jenom opravdu jenom minimální zlomek toho problému. Ty problémy by se měly posunout výš, minimálně na úroveň Evropské unie, a já t o vidím spíš čistě n globální hledisko, na mezinárodní smlouvy, ale na takové, od kterých nám nebudou odstupovati klíčoví hráči, jako se ukázalo odstoupení USA od pařížské dohody. Ty největší problémy se netvoří v České republice, ty jsou samozřejmě úplně někde jinde, a my to můžeme tlačit zespodu, já doufám, že pan ministr se bude ozývat, že bude vyzývat komisi k dalším krokům, ale ty největší globální problémy nejsou bohužel na naší vládě.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Je opravdu Česká republika jen a pouze v pozici země, která s lidově řečeno veze? Která maximálně transponuje nějaké evropské normy, nemůžeme být v něčem v té oblasti boje s klimatickou změnou inspirací a nemůžeme být, řekněme, aktivní a iniciativní?

Marie PĚNČÍKOVÁ, poslankyně /KSČM/

To samozřejmě vždycky můžeme a budu opravdu velice ráda, když pan ministr Brabec půjde touhle cestou a bude motivovat ostatní země Evropské unie.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, promiňte, vy jste místopředsedkyně výboru pro životní prostředí, vaše idea v tomto směru, co můžeme udělat navíc?

Marie PĚNČÍKOVÁ, poslankyně /KSČM/

Co můžeme navíc... tohle je strašně... my řešíme dlouhodobě například, ať jsem konkrétní, obrovskou kamionovou dopravu. Proč nezačneme tím, že přesuneme náklady na vlaky, tak jako to bývalo historicky lepší, na obyvatelstvo to nebude mít negativní cenový efekt, kterého se někteří obávají, protože to zdražení tam nepříjde. A to je přesně ten konkrétní krok, který může naše ministerstvo řešit. To, že by se to napojilo na celoevropskou vlakovou síť, protože teď je velice levné a oblíbené létat, letecká doprava je ale jedním z největších znečišťovatelů ovzduší, pokud by se nám podařilo tlačit lidi, aby cestovali spíše vlaky a hromadnou dopravou, je to správný krok a může to být motivující pro ostatní země Evropské unie.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Měla byste pochopení pro to, kdyby velká tuzemská města chtěla vyhlášovat nízkoemisní zóny a zakazovat vjezd aut do svých center?

Marie PĚNČÍKOVÁ, poslankyně /KSČM/

To je opravdu diskutabilní, diskutabilní věc, ale samozřejmě ono nás to k tomu v poslední době --- protože --- nedýchá. A sice to bude omezující pro ně samotné, protože se nedostanou do center měst, těmi svými automobily, ale na druhou stranu, pokud chceme řešit jejich zdraví a ochranu přírody, tak budeme nuceni dělat i takovéto kroky.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tedy principiálně byste nebyla proti.

Marie PĚNČÍKOVÁ, poslankyně /KSČM/

Ne určitě bych to neviděla jako nějaký plošná zákaz, nějaké plošné nařízení, ale samozřejmě v jednotlivých městech to posouzení toho vlivu určitě ano.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Poslední věc, co by podle vás měla učinit vláda, aby hlavní město mohlo co nejrychleji dostavit oba dva městské okruhy? Teď se bavíme především o tom vnějším městském okruhu. Jak v tom může nebo měla by vycházet Praze vstříc vláda?

Marie PĚNČÍKOVÁ, poslankyně /KSČM/

Tak v tomhle by vláda si měla vzít pražský okruh opravdu jako prioritu a tudíž zintenzivnit komunikaci se vedením města, hlavního města Prahy, protože zásadním způsobem tam tahle komunikace vážně. Ministerstvo dopravy to dlouhodobě neřeší, nechává to čistě na hlavním městě --- protože ten problém se týká všech obyvatel, jakoby nejen čistě obyvatel Prahy, takže bych začala opravdu zintenzivněním komunikace a hledání cesty, jak z tohoto začarovaného kruhu ven.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem, můžete v tomto směru interpelovat ministry nebo premiéra. Moc vám děkuju, paní poslankyně. Hezký večer.

Marie PĚNČÍKOVÁ, poslankyně /KSČM/

Já vám taky děkuju, pěkný večer všem, na shledanou.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Pane starosto, co vy jako starosta jedné z velkých městských částí hlavního města vlastně čekáte od státu? V té oblasti boje s klimatickou změnou nebo řešením dopravních problémů? Čekáte nějakou pomoc? Jak může postupovat a měl by postupovat stát na pomoc třeba městským částem nebo velkým městům jako celkům?

Ondřej KOLÁŘ, starosta městské části Praha 6 /TOP 09/

V první řadě by měl jít příkladem stát, já teď odbočím od toho dotazu, protože vy jste se ptal spíš do té oblasti životního prostředí nebo klimatu. K té oblasti dopravní. Když se dočtu, že pan premiér nebo ministr dopravy, to je teď asi vcelku jedno, se někde pochlubil tím, že se do Drážďan dostanu rychlovlakem v roce 2050, tak mi to nedává vůbec žádnou naději, že mi stát bude pomáhat v oblasti dopravy. Naopak mi přijde, že mi ji spíš stěžuje. Paní poslankyně, jestli se nepletu, tady mluvil o tom, že by zakázala kamiony a náklad vozila po železnici. Ale po které? Vždyť mi tady jezdíme jako za císaře pána...

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

No tak...

Ondřej KOLÁŘ, starosta městské části Praha 6 /TOP 09/

Když jedete do Vídně, tak jedete přes Hradec Králové nebo Pardubice, já se omlouvám, to je úplně mimo.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takže žádná naděje ze strany státu.

Ondřej KOLÁŘ, starosta městské části Praha 6 /TOP 09/

Já se obávám, že stát opravdu krajům, obcím a městům moc naděje nedává, protože já bych řekl, že stát je ve stavu takového permanentního chaosu, reaguje... my jsme vlastně, bych řekl, takoví jako aktéři permanentní marketingové kampaně. Pan premiér teď chce motýly. Co bude chtít zítra? To nikdo neví. Podle nějakého průzkumu se to zjistí..

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, to se už dostáváme tak trochu z té taktické roviny do té politické.

Ondřej KOLÁŘ, starosta městské části Praha 6 /TOP 09/

Ano.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A každopádně děkuju, že jste přišel, pane starosto.

Ondřej KOLÁŘ, starosta městské části Praha 6 /TOP 09/

Já děkuju za pozvání.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Dobrý večer.

Ondřej KOLÁŘ, starosta městské části Praha 6 /TOP 09/

Vám také.

Benda by zvyšoval sazby, v ČNB ale nenajde dost spojenců

14.6.2019 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, USDCZK, EURUSD, ČNB

Na dalším zasedání České národní banky by se mohly zvedat sazby. Myslí si to alespoň Vojtěch Benda, který upozorňuje na současná inflační rizika.

Benda potvrdil svou roli největšího z jestřábů a naznačil, že se přiklání ke zvyšování sazeb. „Celkovou bilanci rizik vidím spíše jako proinflační,“ řekl Benda pro agenturu Bloomberg. „Na dalším zasedání pečlivě zvážím, jestli ještě existuje prostor pro další zvyšování sazeb, nebo jestli bychom měli čekat, až se více vyjasní situace v zahraničí,“ dodal.

Přestože se koruně stále nedaří dle očekávání České národní banky, a i přes komentář Vojtěcha Benda, stále neočekáváme, že by se sazby na dalším zasedání zvyšovaly. Prostor pro zvyšování sice existuje, bankovní rada se ale spíše přikloní k opatrnějšímu řešení spojenému s ponecháním úroků beze změny.

Úvahy o zvyšování sazeb jsou v přímém kontrastu ke koketování o nižších sazbách ve Spojených státech. Na to, že se sazby Fedu budou snižovat, už investoři sází. Podle nich je 21% šance na pokles už v červnu, a dokonce 85% šance na pokles do července.

„Je zjevné, že jsme se dostali do blízkosti neutrální úrokové míry,“ vysvětluje své rozhodnutí Benda. „Musíme proto jakoukoliv další změnu pečlivě zvažovat,“ dodává nepříliš překvapivě. Dle Bendy bude záležet zejména na vývoji kurzu a sazeb Fedu.

Koruna včera reflektovala vývoj na světových trzích. Proti dolaru si udržela pozici, a i přes odpolední výstup nad 22,69 USDCZK jen mírně oslabil nad 22,66 USDCZK. Proti euru naopak setrvale posilovala a připsala si 0,15 % sestupem až pod 25,565 EURCZK. Aktuálně se koruna v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,55 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,54 až 25,61 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,57 až 22,74 USDCZK.*

Na světových trzích přišly hned ráno po zprávách z Číny data z Německa. To potvrdilo finální odhad inflace za květen meziročně na 1,4 %, měsíčně potom na 0,2 %. Následovalo rozhodnutí Švýcarské centrální banky o nahrazení jedné ze svých sazeb, resp. pásma 3M Libor horní a dolní hranice, zavedením nové, tj. sazba měnové politiky odpovídající -0,75 %. Stále si ale ponechala depozitní sazby v záporu na téže úrovni - 0,75 %. Podle jejich představitelů je to nezbytné. A pokud by to bylo potřeba, nebudou váhat s devizovými intervencemi.

V eurozóně byla zveřejněna data o průmyslu, který v dubnu zpomalil meziročně pokles z -0,7 % na -0,4 %, což bylo mírně nad očekávání. Německá inflace meziročně dle očekávání dosáhla 1,4 %. Vedle toho ve Spojených státech vzrostl mírně počet nových žádostí o podporu v nezaměstnanosti. O dva tisíce také narostl počet celkových žádostí. U obou čísel se předpokládalo, že naopak poklesnou.

Eurodolar včera ve výsledku ukázal silný pohyb a euro během dne oslabilo postupně až z 1,13 EURUSD na téměř 1,127 EURUSD. V odpoledních hodinách se na chvíli vzmohlo a dotklo 1,1285 EURUSD, ke konci dne se ale vrátilo opět na denní minima. Aktuálně se americká měna vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1281 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 96,99 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1262 do 1,1318 EURUSD.*

Data. Dnes nás u nás nečekají žádná významná data, ale ve světě budeme sledovat zejména americký maloobchod a průmysl. Zveřejněn bude také michiganský index sentimentu a sledovat budeme veřejný výstup guvernéra Bank of England.

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/S8yLj/benda-by-zvysoval-sazby-v-cnb-ale-nenajde-dost-spojencu>

Klaus ml., Vandas, Kubera. Tři pitoreskní postavičky krajní pravice

14.6.2019 nazory.aktualne.cz str. 00 1741

František Kostlán

Je dojemné sledovat dva veterány "krajně pravicových pravd," Vandase a Kuberu, kterak souzní s čerstvým matadorem ultrakonzervativního cirkusu Klausem ml.

Klaus ml. představil své hnutí Trikolora. Ještě ani nestačil dokončit tiskovou konferenci a už mu dělala reklamu média i politici jiných stran, v čele s Kuberou a Vandasem.

Tomáš Vandas, předseda Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS), se zhlédl v programu nového politického uskupení Václava Klause ml. Na svém twitteru doslova napsal: "I když jsem předsedou jiné politické

strany, musím uznat, že program který Václav Klaus ml. představil, se s mými názory shoduje tak z 95 procent." Shoda je prý veliká, jen czexit mu chybí.

To zní skoro jako návrh na fúzi. Proč by také existovaly dvě strany se shodným programem vedle sebe, že? I Klaus totiž chce, abychom opustili EU. Například plán francouzského prezidenta Emmanuela Macrona na reformu EU přirovnal k antisemitské knize Mein Kampf nacistického vůdce Adolfa Hitlera. "Uvidíme, jak se bude Trikolóra v následujících měsících profilovat. Každopádně pro začátek moje sympatie má," prohlásil Vandas pro server Lidovky.cz.

Připomeňme, že Vandasovi tento stát těžce ublížil, takže má o důvod víc vymést demokraty z jejich pašalíků. V únoru 2010 rozpustil Nejvyšší správní soud jeho Dělnickou stranu coby neonacistickou a navazující na Hitlerův nacionální socialismus (nacismus), a také rasistickou a xenofobní. Vandas se svými dvořany se tehdy přemístil pod novou hlavičku DSSS a pokračoval ve své politice dál. Dává si ale od té doby větší pozor na svá nevyvážená ústa.

Vandas se průběžně kamarádí a soudružsky navštěvuje různé neonacistické špičky v Evropě, důvěrněji se stýká s Marianem Kotlebou, vůdcem slovenských fašistů. Předseda DSSS není charismatickým vůdcem. Svou rétoriku však od něj okoukal Tomio Okamura, který má naopak jenom to charisma, zatímco v hlavě mu dlouhodobě panuje bezvětrí.

Předseda Senátu Jaroslav Kubera se chlubí svou spříněností s Klausem ml. v rozhovoru s DVTV. Občanští demokraté by podle něj mohli spolupracovat s Klausovým hnutím Trikolóra. "S jeho vyloučením jsem se nikdy nesmířil, přeju mu všechno dobré, s řadou jeho názorů souhlasím, z ODS ale neodejdu," dodal Kubera. Podle něj se do společnosti vrací totalita. "Co je to jiného, když mladí lidé terorizují své rodiče, protože nejsou vegani?" končí svou brilantní úvahu Jarda Startka Tubera, jak této pitoreksní postavičce v čele vážené instituce přezdírají jeho příznivci.

Představovat Klause ml. je jako nosit hnůj do stáje. Je to zbytečné, jelikož ve stáji je už tak hnoje dost. Podle Jana Charváta z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy nástin programu Trikolóry často akcentuje nacionalistický aspekt politiky a je proto přirozeně přitažlivý pro politické proudy, které reprezentuje třeba právě Vandas.

„Pro fašizující skupiny je program Trikolóry atraktivní hlavně svým důrazem na nacionalismus. Populistům zase mohou padnout do oka výroky Klause mladšího o -ctění evropských hodnot, o nichž prohlásil, že jsou doslova nearabské a neafrické,“ řekl Charvát. Zaujalo jej také cílení na důchodce. „Hned na dvou místech slibuje program Klausovy strany navýšení starobních důchodů. Tím vytváří tentýž tlak, jaký na tuto významnou skupinu voličů vyvíjí premiér Andrej Babiš,“ dodal Charvát.

Inu, jako důchodce vzkazují Babišovi, ať si své populistické love nechá, že ho stejně volit nebudu, a použije je na něco potřebnějšího, třeba na dotace pro Agrofert. (Vtip.) Proč bych totéž nevzkázal dalšímu populistovi, jenž nemá vlastní nápad, kterak oblnout obecnstvo. A pokud jde o nacionalismus, tady končí veškerá legrace, to je jed již použitý. A proto víme, že nejzlobnější ze všech.

Zasnoubení Klause, Vandase a Kubery bude jistě trvalým zdrojem zábavy, ale nezapomínejme, že jejich myšlenky jsou na vzestupu. A kdyby se snad měly realizovat, tak už se nebudeme pohybovat ani v té napodobenině demokracie, v níž žijeme nyní, ale v tuhém režimu pevné ruky, pod svrchovaným dohledem Ruské federace.

URL| <http://blog.aktualne.cz/blogy/frantisekos.php?itemid=34249>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 2 titulech:

aktualne.cz (*Blogy*), aktualne.cz

Na MPO se vrací mluvčí Štěpánka Filipová

16.6.2019 ekonomicky-denik.cz str. 00 Aktuality

Za ministerstvo průmyslu a obchodu, které řídí Karel Havlíček, bude podle zjištění Ekonomického deníku mluvit Štěpánka Filipová. Vrací se tak do úřadu, kde před časem působila jako ředitelka tiskového odboru. Toto místo nyní zastává zkušený mediální matador Jan Piskáček.

Za ministerstvo průmyslu a obchodu, které řídí Karel Havlíček, bude podle zjištění Ekonomického deníku mluvit Štěpánka Filipová. Vrací se tak do úřadu, kde před časem působila jako ředitelka tiskového odboru. Toto místo nyní zastává zkušený mediální matador Jan Piskáček.

Nejbližší tým ministra průmyslu Karla Havlíčka (nestraníka za ANO) se podle zjištění Ekonomického deníku v následujícím týdnu rozroste o dalšího člena. Stane se jím zkušená mluvčí Štěpánka Filipová, která v resortu již působila jako ředitelka tiskového odboru, nastoupila na konci loňského února. Posléze ji ve funkci vystřídal Milan Řepka, který přišel s ministryní Martou Novákovou (ANO).

Informace Ekonomického deníku o návratu Štěpánky Filipové do resortu ministerstva průmyslu a obchodu potvrdil současný ředitel tiskového odboru Jan Piskáček, který přišel s ministrem Havlíčkem

Štěpánka Filipová naposledy pracovala pro primátora Kladna Dana Jiráka (ODS) jako mediální zástupce města. Před svým prvním angažmá na ministerstvu průmyslu a obchodu působila jako mluvčí Svazu měst a obcí, kde úzce spolupracovala právě s Jirákem. Má za sebou také praxi na jiném ministerstvu – konkrétně práce a sociálních věcí a v České správě sociálního zabezpečení, kde byla ředitelkou marketingu a komunikace, vedoucí tiskového oddělení a tiskovou mluvčí. Ze státních organizací lze ještě zmínit CzechInvest a ze soukromých například Karlovarské minerální vody (Mattoni), Philips a GE. Štěpánka Filipová vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a marketingové a sociální komunikace na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Hovoří anglicky a francouzsky.

Jiří Reichl

URL| <https://ekonomicky-denik.cz/mpo-se-vraci-mluvci-stepanka-filipova/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
ekonomicky-denik.cz

Na východě Německa sílí odpor k protiruským sankcím. Politici tak zbrojí proti růstu AfD

16.6.2019 info.cz str. 00

Angela Merkelová rozhodně patří mezi nejhlasitější zastánce protiruských sankcí, které Evropské unie zavedla před pěti lety – je to znát před každým

rozhodováním o prodloužení sankcí, kdy německá kancléřka opakuje, že nebyly naplněny podmínky minských dohod, proto nemůže být o jejich konci řeč. Uvnitř její vlastní strany se však objevují hlasy, podle kterých by sankce měly být zrušeny. Tento názor sílí hlavně na východě Německa, kde si politici stěžují, že protiruské sankce jejich spolkové země silně poškozují. O ekonomiku jde ale až ve druhé řadě. Proruskou linkou si totiž politici chystají půdu na blížící se zemské volby, v nichž má posílit pravice Alternativa pro Německo.

Pochybnosti vůči protiruským sankcím v Evropě v minulosti vyjádřila nejedna unijní země, včetně Itálie, Řecka nebo Maďarska, které patří mezi největší unijní spojence Moskvy. Debata o protiopatřeních, které byly na Rusko uvaleny v souvislosti s anexí Krymu, však minulý týden zasáhla také německou politickou scénu. Bouřlivou diskusi odstartovala slova saského premiéra za CDU Michaela Kretschmera, který se proti sankcím vyslovil na ekonomickém fóru v Petrohradu, kde se také sešel se šéfem Kremlu Vladimírem Putinem.

„Rusko je strategicky významný partner. Aby byly vztahy lepší, potřebujeme ukončení sankcí,“ napsal na twitteru po setkání s Putinem, kterého zároveň pozval na návštěvu Drážďan, kde Putin v 80. letech působil jako agent KGB. Slova Kretschmera okamžitě spustila ostrou reakci nejen zvenčí, ale také z řad jeho kolegů z Křesťanskodemokratické unie včetně její předsedkyně Annegret Krampové-Karrenbauerové.

„Ekonomické sankce jsou reakcí na ruské porušování mezinárodního práva na Krymu a východě Ukrajiny. Dokud se v tomto směru chování Ruska nezmění, není pro změnu ekonomické spolupráce místo,“ prohlásila šéfka CDU, která převzala místo v čele strany po Merkelové před půl rokem. Podobně jako

Krampová-Karrenbauerová se proti slovům Kretschmera ohradil také německý ministr hospodářství Peter Altmaier, podle kterého sankce budou platit do té doby, dokud budou přetrvávat důvody k jejich zavedení.

Kritikou saského premiéra však nešetřili ani další politici a odborníci, včetně šéfa Mnichovské bezpečnostní konference Wolfganga Ischingera. „Pane premiéra, máte poradce pro zahraniční politiku? Pokud ano, vyhodte ho,“ vzkázal Kretschmerovi podle německé televize Deutsche Welle. Saský premiér se však kritikou nenechal zviklat a místo toho, aby zařadil zpátečku, tvrzení o nutnosti zrušení sankcí potvrdil a vysvětlil, že východní Německo má k Rusku jiný postoj než západ.

Východ svírá poct druhohradosti

Podle dat německé vlády se bilaterální obchod s Ruskem mezi lety 2013 až 2016 snížil o 40 %, v mnohem větší míře však dopady sankcí pociťuje šest spolkových zemí, které byly součástí Východního Německa a kde jsou dodnes cítit silné ekonomické a kulturní vazby na Rusko. Vyplývá to i z průzkumu pro německý deník Die Welt, podle kterého podporuje urovnání vztahů s Moskvou 58 Němců. Tento průměr však ve velkém zvedají právě východoněmecké země – například Meklenbursko-Přední Pomořansko, kde kladně odpovédělo dokonce 80 % obyvatel.

Rozpor ohledně protiruských sankcí tak opět prohlubuje příkop mezi východem a západem Německa, kterého se nejbohatší evropská země nezbavila ani 30 let od znovusjednocení. Naznačuje to i fakt, že Kretschmerovi přispěchali na pomoc také další politici z východní části země, pro které je jinak CDU politická konkurence. Mezi nimi i braniborský premiér Dietmar Woidke z německé sociální demokracie (SPD).

„My na východě Německa máme rozhodně jiný pohled na Rusko než mnozí západní Němci,“ řekl Woidke pro deník Bild. Jak podotýká Deutsche Welle, podobně to vidí také ministerská předsedkyně východního Meklenburska-Předního Pomořanska Manuela Schwesigová z SPD, která na ekonomickém fóru v Petrohradu prohlásila, že současná situace je pro ekonomiku velice komplikovaná a je třeba pracovat na jejím uvolnění.

Podle německého odborníka Stefana Meistera však podobné proklamace nejsou ani tak o ekonomice, jako o politice. „Je to druh populismu východoněmeckých zemských premiérů. Vědí, že proruská karta je populární a hraje s ní i Alternativa pro Německo,“ říká pro Deutsche Welle.

Pravicová AfD je totiž na východě Německa stále silnější. Posledním důkazem se staly květnové volby do Evropského parlamentu, ve kterých se vládní CDU a SPD opět propadly. Co je ale zajímavější, zatímco odevzdané hlasy na západě Německa ukázaly nárůst Zelených, ve východoněmeckém Braniborsku a Sasku obsadila první místo AfD, v Durynsku pak příčku druhou. Právě v těchto třech spolkových zemích se přitom na podzim odehrají volby, ve kterých podle očekávání získají navrch právě naštvaní voliči, kteří zde tradičně volí buď AfD, nebo extrémní levici – Die Linke.

Právě tyto dvě strany, a především pak AfD, totiž dokážou využít pocitu „obyvatel druhé kategorie“, který svírá nejednoho východoněmeckého voliče. „AfD se na východě výrazně etablovala a je to výzva pro ostatní strany, aby se tomu postavily a přesvědčily východoněmecké voliče, že i ony tyto regiony a jejich identitu chápou a reprezentují,“ komentoval pro INFO.CZ nadcházející volby ve třech spolkových zemích a hrozbu růstu AfD expert na německou politiku z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Vladimír Handl.

Jak se ale ukazuje, tento pocit u voličů stále převládá. Alternativa pro Německo podle Meistera využívá pocitu východních Němců, že jsou v porovnání se západními elitami druhohradí a v souvislosti tím také pravicová strana silně obhajuje ekonomické vazby na Moskvu. Zatímco tak v minulosti AfD sbírala body hlavně na strachu z migrace, dnes hraje na proruskou linku a využívá také dalších obav východních Němců – například z odklonu země od uhlí, který má přinést ambiciózní vládní plán známý jako Energiewende.

To všechno jsou témata, na kterých se AfD daří získávat od CDU Angely Merkelové voliče. Podle Meistera jsou tak výroky o protiruských sankcích, které škodí východoněmecké ekonomice, jen důsledkem obav z dalšího úspěchu Alternativy pro Německo, které však mohou být nebezpečné. „Můžeme ztratit důvěryhodnost a vypadat – hlavně z ruského pohledu – jako slabí,“ varuje německý odborník.

Volby do Evropského parlamentu 2019

Volby do Evropského parlamentu se uskuteční 24. a 25. května 2019. Češi budou vybírat celkem 21 nových poslanců. Volí se poměrným systémem, to znamená, že strana musí získat minimálně 5 % hlasů, aby měla nárok na křeslo v parlamentu. I těchto voleb je možné se zúčastnit mimo místo trvalého bydliště na voličský průkaz, nelze ovšem odvolit v zahraničí.

Jak volit Kandidáti Seznam europoslanců Průzkumy Voličský průkaz

Jak se stát členem volební komise Jak vypadá europarlament Historie voleb do EP

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/na-vychode-nemecka-sili-odpor-k-protiruskym-sankcim-politici-tak-zbroji-proti-rustu-afd-41963.html>

Na východě Německa sílí odpor k protiruským sankcím. Politici tak zbrojí proti růstu AfD

16.6.2019 info.cz str. 00 Evropská unie

Eliška Kubátová

Angela Merkelová rozhodně patří mezi nejhlasitější zastávce protiruských sankcí, které Evropské unie zavedla před pěti lety – je to znát před každým rozhodováním o prodloužení sankcí, kdy německá kancléřka opakuje, že nebyly naplněny podmínky minských dohod, proto nemůže být o jejich konci řeč. Uvnitř její vlastní strany se však objevují hlasy, podle kterých by sankce měly být zrušeny. Tento názor sílí hlavně na východě Německa, kde si politici stěžují, že protiruské sankce jejich spolkové země silně poškozují. O ekonomiku jde ale až ve druhé řadě. Proruskou linkou si totiž politici chystají půdu na blížící se zemské volby, v nichž má posílit pravicová Alternativa pro Německo.

Pochybnosti vůči protiruským sankcím v Evropě v minulosti vyjádřila nejedna unijní země, včetně Itálie, Řecka nebo Maďarska, které patří mezi největší unijní spojence Moskvy. Debata o protiopatřeních, které byly na Rusko uvaleny v souvislosti s anexí Krymu, však minulý týden zasáhla také německou politickou scénu. Bouřlivou diskusi odstartovala slova saského premiéra za CDU Michaela Kretschmera, který se proti sankcím vyslovil na ekonomickém fóru v Petrohradu, kde se také sešel se šéfem Kremlu Vladimírem Putinem.

„Rusko je strategicky významný partner. Aby byly vztahy lepší, potřebujeme ukončení sankcí,“ napsal na twitteru po setkání s Putinem, kterého zároveň pozval na návštěvu Drážďan, kde Putin v 80. letech působil jako agent KGB. Slova Kretschmera okamžitě spustila ostrou reakci nejen zvenčí, ale také z řad jeho kolegů z Křesťanskodemokratické unie včetně její předsedkyně Annegret Krampové-Karrenbauerové.

„Ekonomické sankce jsou reakcí na ruské porušování mezinárodního práva na Krymu a východě Ukrajiny. Dokud se v tomto směru chování Ruska nezmění, není pro změnu ekonomické spolupráce místo,“ prohlásila šéfka CDU, která převzala místo v čele strany po Merkelové před půl rokem. Podobně jako Krampová-Karrenbauerová se proti slovům Kretschmera ohradil také německý ministr hospodářství Peter Altmaier, podle kterého sankce budou platit do té doby, dokud budou přetrvávat důvody k jejich zavedení.

Kritikou saského premiéra však nešetřili ani další politici a odborníci, včetně šéfa Mnichovské bezpečnostní konference Wolfganga Ischingera. „Pane premiéra, máte poradce pro zahraniční politiku? Pokud ano, vyhodte ho,“ vzkázal Kretschmerovi podle německé televize Deutsche Welle. Saský premiér se však kritikou nenechal zviklat a místo toho, aby zařadil zpátečku, tvrzení o nutnosti zrušení sankcí potvrdil a vysvětlil, že východní Německo má k Rusku jiný postoj než západ.

Východ svírá poct druhohradosti

Podle dat německé vlády se bilaterální obchod s Ruskem mezi lety 2013 až 2016 snížil o 40 %, v mnohem větší míře však dopady sankcí pociťuje šest spolkových zemí, které byly součástí Východního Německa a kde jsou dodnes cítit silné ekonomické a kulturní vazby na Rusko. Vyplývá to i z průzkumu pro německý deník Die Welt, podle kterého podporuje urovnání vztahů s Moskvou 58 Němců. Tento průměr však ve velkém zvedají právě východoněmecké země – například Meklenbursko-Přední Pomořansko, kde kladně odpovědělo dokonce 80 % obyvatel.

Rozpor ohledně protiruských sankcí tak opět prohlubuje příkop mezi východem a západem Německa, kterého se nejbohatší evropská země nezbavila ani 30 let od znovusjednocení. Naznačuje to i fakt, že Kretschmerovi přispěchali na pomoc také další politici z východní části země, pro které je jinak CDU politická konkurence. Mezi nimi i braniborský premiér Dietmar Woidke z německé sociální demokracie (SPD).

„My na východě Německa máme rozhodně jiný pohled na Rusko než mnozí západní Němci,“ řekl Woidke pro deník Bild. Jak podotýká Deutsche Welle, podobně to vidí také ministerská předsedkyně východního Meklenburska-Předního Pomořanska Manuela Schwesigová z SPD, která na ekonomickém fóru v Petrohradu prohlásila, že současná situace je pro ekonomiku velice komplikovaná a je třeba pracovat na jejím uvolnění.

Podle německého odborníka Stefana Meistera však podobné proklamace nejsou ani tak o ekonomice, jako o politice. „Je to druh populismu východoněmeckých zemských premiérů. Vědí, že proruská karta je populární a hraje s ní i Alternativa pro Německo,“ říká pro Deutsche Welle.

Pravicová AfD je totiž na východě Německa stále silnější. Posledním důkazem se staly květnové volby do Evropského parlamentu, ve kterých se vládní CDU a SPD opět propadly. Co je ale zajímavější, zatímco odevzdané hlasy na západě Německa ukázaly nárůst Zelených, ve východoněmeckém Braniborsku a Sasku obsadila první místo AfD, v Durynsku pak příčku druhou. Právě v těchto třech spolkových zemích se přitom na

podzim odehrají volby, ve kterých podle očekávání získají navrch právě naštvaní voliči, kteří zde tradičně volí buď AfD, nebo extrémní levici – Die Linke.

Právě tyto dvě strany, a především pak AfD, totiž dokážou využít pocitu „obyvatel druhé kategorie“, který svírá nejednoho východoněmeckého voliče. „AfD se na východě výrazně etablovala a je to výzva pro ostatní strany, aby se tomu postavily a přesvědčily východoněmecké voliče, že i ony tyto regiony a jejich identitu chápou a reprezentují,“ komentoval pro INFO.CZ nadcházející volby ve třech spolkových zemích a hrozbu růstu AfD expert na německou politiku z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Vladimír Handl.

Jak se ale ukazuje, tento pocit u voličů stále převládá. Alternativa pro Německo podle Meistera využívá pocitu východních Němců, že jsou v porovnání se západními elitami druhořadí a v souvislosti tím také pravice strana silně obhajuje ekonomické vazby na Moskvu. Zatímco tak v minulosti AfD sbírala body hlavně na strachu z migrace, dnes hraje na proruskou linku a využívá také dalších obav východních Němců – například z odklonu země od uhlí, který má přinést ambiciózní vládní plán známý jako Energiewende.

To všechno jsou témata, na kterých se AfD daří získávat od CDU Angely Merkelové voliče. Podle Meistera jsou tak výroky o protiruských sankcích, které škodí východoněmecké ekonomice, jen důsledkem obav z dalšího úspěchu Alternativy pro Německo, které však mohou být nebezpečné. „Můžeme ztratit důvěryhodnost a vypadat – hlavně z ruského pohledu – jako slabí,“ varuje německý odborník.

URL| <https://www.info.cz/clanek/41963/na-vychode-nemecka-sili-odpor-k-protiruskym-sankcim-politici-tak-zbroji-proti-rustu-afd>

Invaze robotických žurnalistů má začít ještě letos. Jmenují se Geneea a už nyní chrlí texty za novináře

17.6.2019 startupjobs.cz str. 00

Roboti dohánějí člověka v oblasti, která bývala výhradní doménou lidského intelektu. Skládají smysluplné texty, konstruktivně debatují - a přitom pomáhají byznysu. Česká tisková kancelář přechází na robotickou žurnalistiku, srovnávač zboží Heureka.cz shrnuje uživatelské recenze pomocí umělé inteligence a jistá banka odpovídá klientům prostřednictvím chatbota. Ve všech případech jde o technologii Geneea.

Vloni na podzim v tuzemsku proběhly demokratické politické volby, ze kterých vzešli noví obecní zastupitelé a senátoři. Záleželo pouze na občanech, na jejich lidském rozumu a citu, jak rozhodnou. Jakmile byly otevřeny volební urny, Česká tisková kancelář (ČTK) začala chrlit standardní články, ve kterých popisovala průběžné výsledky. Například: „Po sečtení hlasů v polovině volebních okresů vede v obecních volbách v Karvině ČSSD. Na druhém místě je ANO, následováno KSČM.“ Tyhle texty už vznikaly automatizovaně, aniž byla nutná lidská invence. Články totiž nebyly vytvářené živým novinářem, nýbrž softwarem, který doplňoval fakta do předem připravených šablon.

Robotická žurnalistika se osvědčila, a její vývoj proto pokračuje. ČTK navíc letos získala posily, odborníky z akademické sféry : z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**), Českého vysokého učení technického (ČVUT) a Západočeské univerzity. „V rámci tohoto projektu chceme vyvíjet nástroje, které mají sloužit pro generování textů, výsledky tedy budou zaměřeny na žurnalistiku,“ řekl Newsroomu Jan Kódera, technický ředitel České tiskové kanceláře. Připouští, že výsledky mohou sekundárně posloužit i byznysu.

ČTK navíc paralelně začala spolupracovat s vydavatelstvím Economia a.s. a pražským startupem Geneea Analytics s.r.o. Tato trojice na svoje záměry získala grant od společnosti Google (v rámci programu, který má pomáhat digitálnímu zpravodajství - Digital News Initiative).

Softwarová verze Jaromíra Bosáka

„Oba projekty se doplňují. Vysoké školy zkoumají, jaké společenské důsledky bude mít robotická žurnalistika, v technické dimenzi shrnují různé podklady. My chceme generovat zprávy o sportu nebo burze, aby novinářům zbývalo více času na analýzy a komentáře,“ říká pro Newsroom Jiří Hana, spoluzakladatel společnosti Geneea. Společně s vydavatelstvím Economia vyvinuli prototyp žurnalistického robota, nyní s Českou tiskovou kancelář pracují na finálním tržním produktu. „Věříme, že do konce roku uvidíte v běžném tisku automatické články, vytvářené naším systémem,“ upřesňuje Jiří Hana. Do příštího roku chce analyzovat texty ve východoevropských

jazycích natolik bravurně, aby v této oblasti předběhl konkurenci - a samozřejmě výborně zvládat světové jazyky, hlavně angličtinu a španělštinu.

Na následujícím obrázku můžeme vidět, jak zhruba pracuje dosavadní robotický žurnalista. Vezme „strukturovaná data (aktuální i historická)“, která následně překlopí do článku. Může jít třeba o fotbalovou ligu. Výsledný titulek vypadá například takhle: „Everton porazil doma Hull City 4:0.“ A pokračujme perexem: „18. 3. 2017. K vítězství svěřenců Ronalda Koemana přispěl dvěma góly Romelu Lukaku, který má po 29. kole na kontě 21 branek.“

Legendární komentátor Jaromír Bosák by možná přidal nějaký vtípek, třeba že „kotlem domácích vlajkonošů se valí obrovská vlna rozkoše bez rizika“. Naproti tomu, robotičtí žurnalisté žertují (zatím) jenom omylem.

Například když textový generátor norské agentury NTB oslavoval zoufalého autora rozhodujícího gólu, protože kvůli svému nedokonalému softwaru nepochopil, že šlo o vlastňáka.

„Bude přibývat zpravodajských výstupů, které budou výsledkem robotické žurnalistiky,“ potvrdil pro Newsroom mediální teoretik Jan Jiráček. „Těžiště žurnalistiky se přesune do oblasti interpretace, výkladu, komentáře,“ pokračuje profesor z Katedry mediálních studií **FSV UK**. Připouští však, že novinářina pravděpodobně bude procházet postupnou deprofesionalizací. A pokud nebude dostatečná poptávka po argumentu, místo solidních komentářů mohou nakonec zůstat pouhé názory, publikované například na sociálních sítích.

URL| <https://www.startupjobs.cz/newsroom/geneea-2019>

Klimatická krize z pohledu sociálních a přírodních věd

17.6.2019 artmap.cz str. 00

Divadla Husa, Vstup Volný

Třicet let mezinárodních konferencí, které měly dostat globální oteplování pod kontrolu, selhalo. V roce 2018 lidé opět vypustili do atmosféry rekordní množství skleníkových plynů a klimatická krize nabírá na obrátkách. S nebezpečnou naléhavostí její projevy pozorujeme i v České republice — například v podobě několik let trvajícího sucha. Jaké další nebezpečí představuje? A jak mu můžeme čelit?

Velký sál Divadla Husa na provázku, VSTUP VOLNÝ

Přednáška ekologa Alexandra Ače a sociologa Vojtěcha Pecky se bude zaměřovat na projevy klimatické krize, ale také na možné cesty ven.

Alexander Ač z Ústavu výzkumu globální změny Akademie věd patří mezi přední odborníky na klimatické změny. Vystudoval obor environmentální ekologie na univerzitě Pavla Jozefa Šafárika v Košicích. Doktorát obhájil v roce 2011 na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích. Po řadě výzkumných pobytů na zahraničních univerzitách nastoupil jako vědecký pracovník do Ústavu výzkumu globální změny AV ČR, kde pracuje dodnes. Pravidelně přispívá do veřejné debaty v České republice i na Slovensku o aktuálních společenských problémech, přednáší o klimatické změně a energetice, spolupracuje s neziskovým sektorem (Přátelé Země – CEPA, Strom Života, Greenpeace, Veronika). Je spolueditorem knihy Věk nerovnováhy a autorem překladu knihy D. MacKaye „Obnovitelné zdroje energie — s chladnou hlavou“.

Vojtěch Pecka vystudoval magisterský obor teoretická sociologie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, absolvoval roční studijní pobyt ve Finsku na univerzitě v Jyväskylä a na univerzitě v Ljubljani. Ve svém dizertačním projektu na Fakultě sociálních studií na Masarykově univerzitě v Brně se výzkumně zaměřuje na sociologii klimatických změn a na širší vztah interakcí společenského systému s geofyzikální a ekosystémovou realitou v antropocénu.

URL| <https://www.artmap.cz/klimaticka-krize-z-pohledu-socialnich-a-prirodnich-ved/>

Štěpánka Filipová se vrací na post mluvčí ministerstva průmyslu a obchodu

17.6.2019 idnes.cz str. 00

Autoři: iDNES.cz,,, ČTK

Na pozici mluvčí ministerstva průmyslu a obchodu se vrací Štěpánka Filipová, která už úřad zastupovala od února do září 2018. Pak přešla na kladenskou radnici. Na rozdíl od svého předchozího působení na ministerstvu nebude Filipová ředitelkou komunikace. V této funkci zůstává Jan Piskáček.

„Ano je to tak, nastupuji v pondělí,“ potvrdila o víkendu Filipová. Podle Piskáčka prošla Filipová výběrem, kdy ministerstvo oslovilo několik potenciálních kandidátů. „Tím, že na ministerstvu už v minulosti fungovala, tak se zdá být nejvhodnějším kandidátem,“ dodal.

Bývalá ministryně Marta Nováková (za ANO) několikrát uvedla, že komunikace a práce tiskového oddělení – konkrétně Milana Řepky, který Filipovou v září loňského roku vystřídal – byla špatná a jde o její chybu. Také Havlíček se vyjádřil, že tým komunikace v posledních měsících před jeho dubnovým příchodem na ministerstvo naprosto selhal.

„Musí tam být brilantní tým schopných lidí, kteří pracují s posledními technologiemi a novinářům reagují ne do jednotek dnů, dokonce ani ne jednotek hodin – musí reagovat kvalifikovaně v rámci několika desítek minut,“ uvedl už dříve ministr Karel Havlíček a doplnil, že pokud je resort vlajkonosem kvality celého hospodářství, pak se musí podle toho chovat i sám.

Filipová dříve působila také jako vedoucí tiskového oddělení a mluvčí ministerstva práce a sociálních věcí, ředitelka odboru marketingu a komunikace státní agentury CzechInvest nebo jako mluvčí Karlovarských minerálních vod. Jako mluvčí a ředitelka odboru komunikace zavedla komunikační strategii České správy sociálního zabezpečení. Poprvé přišla na ministerstva průmyslu a obchodu (MPO) ze Svazu měst a obcí ČR, kde měla na starosti mediální zastoupení.

Řadu let pracovala také jako novinářka, mimo jiné v týdeníku Profit a České televizi. Vystudovala žurnalistiku na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze a marketingové a sociální komunikace na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně. Mluví anglicky a francouzsky.

Mluvčí CzechInvestu Štěpánka Filipová v budově státní agentury během policejní razie (8. srpna 2012) / foto: Petr Topič, MAFRA.

URL| https://www.idnes.cz/zpravy/mediahub/stepanka-filipova-ministerstvo-prumyslu-a-obchodu-mluvci.A190617_085601_mediahub_jpl

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
zpravy.iDNES.cz (Zprávy / Mediahub)

Začíná týden v režii centrálních bankéřů. Překvapí?

17.6.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, USDCZK, EURUSD, EURCZK, Fed, USA, centrální banka

Na devizových trzích bude hlavní událostí týdne střednědenní rozhodnutí americké centrální banky o sazbách a následná tisková konference šéfa Fedu Jeroma Powella. Investoři budou bedlivě vyhlížet náznaky a indicie k červencovému zasedání.

Fed ve středu představí novou prognózu včetně mediánu výhledu úrokových sazeb. Investoři sází na to, si Fed nechá otevřené dveře k možnému snížení sazeb v budoucnu. Změna sazeb se tento týden nečeká. Zatím.

Politiku Fedu opakovaně kritizuje prezident Donald Trump. Ten minulý týden mimo jiné prohlásil, že ho Fed neposlouchá a jeho činnost je prý „ničivá“. Vyšší sazby jsou podle Trumpa chybou a Fed dostal americkou ekonomiku do nevýhody.

Ve znameních centrální bankéřů bude také čtvrtek. O nastavení měnové politiky bude rozhodovat Bank of Japan, Bank of England a také švýcarská centrální banka.

Dnešek je chudší na zahraniční data. V Polsku bude zveřejněna inflace. Ve Spojených státech bude zveřejněn Empire index průmyslové aktivity a NAHB index trhu bydlení.

Dolarový index se v pátek dostal až na téměř dvoutýdenní maximum, když obavy ohledně americké ekonomiky v závěru týdne tlumila slušná čísla z maloobchodu.

Aktuálně se americká měna vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1206 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 97,55 bodu. Během dne by se kurz měl pohybovat v rozmezí od 1,1234 do 1,1297 EURUSD.*

Český statistický úřad dnes oznámí vývoj indexu cen výrobců v květnu. Trh čeká zpomalení meziročního růstu na 3,5 procenta z 4,3 procenta v dubnu. Meziměsíčně pak na 0,2 % z 0,7 %. Ceny průmyslových výrobců rostly v dubnu meziročně nejvíc od prosince 2011.

Koruna se v pátek vůči euru dostala na nejsilnější hodnoty od ledna. Dnes ráno se v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,53 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,50 až 25,57 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,59 až 22,77 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společnosti Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SYWPH/zacina-tyden-v-rezii-centralnich-bankeru-prekvapi>

Před sto lety se narodil Drahoslav Gawrecki

17.6.2019 prostejov.eu str. 00

Prostějovský rodák byl významným budovatelem našeho knihovnictví.

Jeho příjmení nám připomíná česko-polské kořeny. Jeho dětství a mládí je spjaté s Prostějovem, kde se 15. června 1919 narodil v rodině stavebního dělníka. V Prostějově studoval na reálce. Maturoval v roce 1937. Jeho spolužákem byl překladatel a dramaturg Sergej Machonin.

Patřil ke generaci, kterou postihlo zavření vysokých škol. Musel přerušit studium na Přírodovědecké fakultě UK a absolvoval Státní knihovnický kurz v Praze. Vrátil do kraje svých předků jako ředitel Městské knihovny ve Frýdku- Místku.

Po válce byl krátce zemským knihovnickým inspektorem. Knihovnictví zasvětil celý svůj profesionální život. V letech 1948–1949 a 1954–1955 byl ředitelem Univerzitní knihovny v Olomouci a v letech 1951–1954 a 1955–1959 ředitelem Státní vědecké knihovny v Ostravě. Na přelomu 50. a 60. let působil v Matici slovenské v Martině. Potom přešel do Prahy a pracoval jako vedoucí technického odboru ve Státní knihovně v Praze. V letech 1971–1972 byl ředitelem Státní technické knihovny a v letech 1972–1973 ředitelem Státní pedagogické knihovny v Praze, v letech 1973–1979 náměstkem ředitelem Státní knihovny ČR. Potom odešel do důchodu.

Je autorem různých odborných prací (např. Organizační a metodické pokyny výstavby knihoven). V letech 1968–1970 přednášel na katedře knihovnictví a vědeckých informací **Fakulty sociálních věd** a publicistiky v Praze. V letech 1970–1975 byl předsedou Ústřední knihovnické rady.

Gawrecki zasáhl také do literatury. S Bohumírem Strnadelem vydával v době svého frýdeckého působení časopis Bezručův kraj. Už v roce 1939 vydal básnickou sbírku Nebe v Beskydách napsanou v duchu

bezručovsko-wolkerovských sociálních balad. Na ni navázaly sbírky Krajiny v zajetí a Pro tvou zemi (1947). Obsahují také přírodní lyriku a verše věnované Slezsku i Hané. Překládal z polské prózy (Jarosław Iwaskiewicz, Helena Boguszevska).

Drahoslav Gawrecki zemřel 19. října 1988 v Praze.

Jeho dílo není neznámé. Připomněl jej už 1946 Památník vydaný k 75. výročí založení prostějovské reálky, dále Literární slovník severní Moravy a Slezska (1945–2000, autorky Iva Málková, Svatava Urbanová a kolektiv, Votobia Olomouc a OU Ostrava, 2001), Oldřich Šuleř v knize Laskavé podobizny s podtitulem Zapomínání a zapomenutí literátů ze Slezska a severní Moravy (Ostrava 2005) a antologie Haná v poezii (editor Bohumír Kolář, Olomouc 2008).

Zdroj: historička Hana Bartková

Ilustrační foto: MMPv

URL| <https://www.prostejov.eu/cs/aktuality-archiv/pred-sto-lety-se-narodil-drahoslav-gawrecki.html>

Pokryteční komunisté? Filipův asistent nechával své „bouráky“ na zákazech parkování

18.6.2019 eurozpravy.cz str. 00
EuroZpravy.cz

Předseda KSČM Vojtěch Filip rozvázal pracovní poměr se svým kontroverzním poslaneckým asistentem Rudolfem Rudyšarem, známým pro své značně „nekomunistické“ jednání. Rudyšar opakovaně umisťoval své luxusní mobily na zákazech parkování.

FOTO: Mikuláš Křepelka / EuroZpravy.cz / INCORP images doporučujeme

Obyvatel pražského Újezdu minulý rok oznámil deníku Blesk, že Rudyšar parkuje své luxusní červené Audi za několik miliónů na zákazu parkování. Redaktoři Blesku zjistili, že 31letý asistent komunistického předsedy tak skutečně činil a to i opakovaně i se svým novým autem, stříbrným BMW M6.

Rudyšar se na sociálních sítích chlubil pokutami od městské policie za špatné parkování. Zároveň však tvrdil, že právě policie mu měla poradit, aby nechával své auto na zákazech parkování či chodnících.

„Policie mi radila, abych se vždy snažil parkovat co nejbližší kamerovému systému pro další identifikaci pachatele. S ohledem na snahu parkovat co nejbližší kamerám se občas postavím na místo, které není vyhrazené k parkování, a někdy tak udělám i v situaci, když je volné parkovací místo, ale není pod kamerou,“ řekl Blesku Rudyšar. Takto se prý chránil před vandaly, kteří mu měli ničit auto.

„Domluvil jsem mu, ale opravdu nemohu odpovídat za jednání dospělých lidí,“ uvedl Filip poté, co v lednu opětovně novináři zjistili, že jeho asistent parkuje tam, kde nemá. Nyní mu však zřejmě došla trpělivost.

S Rudyšarem rozvázal pracovní poměr. „U předsedy Filipa již nepracuji,“ uvedl Rudyšar. „Ano, je to pravda. Šlo o dohodu obou stran,“ potvrdil jeho slova Filip s tím, že spolupráci ukončil k 1. červnu.

Rudyšar pro Filipa např. vypracovával analýzy ohledně developerských projektů v Praze a okolí. Filip tvrdí, že je využil při zohledňování otázky nájemného a stavebního řízení. Rudyšar nicméně má vystudovaného magistra z mezinárodních bezpečnostních studií na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a problematikou nájmu či stavebnictví se předtím nezabýval.

Matkou Rudyšara je Alexandra Rudyšarová, bývalá ředitelka agentury CzechInvest, která pracovala jako politická náměstkyně bývalé ministryně průmyslu a obchodu Marty Novákové (ANO). S tou se znala ještě z jejího působení v rámci Svazu obchodu a cestovního ruchu.

Podle Hospodářských novin má mít blízko ke komunistům, ale i k prezidentovi Miloši Zemanovi. V roce 2013 kandidovala neúspěšně z pátého místa do Poslanecké sněmovny za zemanovskou stranu SPOZ.

Vojtěch Filip

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/politika/260954-pokrytecti-komuniste-filipuv-asistent-nechaval-sve-bouraky-na-zakazech-parkovani/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
eurozpravy.cz

Značit, či neznačit reklamu influencerů na sítích?

18.6.2019 mediar.cz str. 00

Rostislav Starý, Prima Zachovi, Čeští Young Lions

Mezi aktuální témata influencer marketingu stále patří to, zda a jak mají influenceré značit placenou spolupráci ve svých příspěvcích. A dotkl se toho i seminář Jak mít v kampani influencera a nezbláznit se z toho, který 13. června pořádala v Praze agentura The Hive.

„Základním znakem reklamy je to, že jejím cílem je podpora obchodu,“ zahájil diskusi expert na reklamní právo Filip Winter. „S jiným cílem, například zpravodajství, zábava, není sdělení reklamou, i kdyby třeba bylo obsahově úplně stejné.“ V případě influencera je možnost prokázat reklamní cíl jeho sdělení – pokud jej sám takto neoznačí – podle Wintera obtížné a značením se tak de facto influenceré sami připravují o svou konkurenční výhodu. Třeba i proto, že pokud příspěvky neoznačí, mohou podporovat i produkty, u kterých by to jinak nešlo, jako jsou třeba léky na předpis, kojenecké výživy nebo elektronické cigarety. Případné podezření z porušení zákona o regulaci reklamy navíc v případě internetu vyšetřují živnostenské úřady, které přirozeně velkými důkazními možnostmi nedisponují. „Být influencerem, váhal bych proto, zda se této výhody jen tak vzdám,“ uzavřel Winter.

Filip Winter

Oproti tomu členky výzkumného týmu docentky Denisy Hejlové z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Tereza Pitterlingová a Adéla Vedralová akcentovaly vedle práva spíš etickou rovinu. „Influenceré jsou odpovědní za obsah na svých platformách – a jejich publikum má právo vědět, když za publikovaný příspěvek dostali produkt nebo peníze. Jak příspěvky značit, je čistě věcí influencerů. Ale protože z výzkumu FSV vyplývá, že označení #ad většina populace nechápe, doporučujeme spíš #spolupráce, #partnerství a podobné,“ dodaly studentky a jejich názor vehementně podpořil i youtuber Lukáš Fritcher alias Lukefry. „Celý náš byznys stojí na důvěře,“ zdůraznil. Všichni by měli podle něj značit všechny příspěvky, jejichž publikování je motivované spoluprací s brandem. „Pokud Johnny Machette dlouhodobě spolupracuje s Coca-Colou a každý měsíc publikuje x příspěvků s Coca-Colou, je zcela správné, že je označí. Pokud si dá potom v restauraci jídlo a colu, vyfotí se u toho a postne to dobrovolně nad rámec své komerční spolupráce jen proto, že má Colu rád, je v pořádku, když takový příspěvek značit nebude. Primárním hlediskem je podle mě ta motivace,“ vysvětlil Lukefry. Sám používá #spolupráce a vůbec nejlepší cestou je podle něj značení přímo pomocí nástroje Facebooku nebo Instagramu, pokud už mají influenceré tuto možnost.

Lukáš Fritcher alias Lukefry

Lukáš Fritcher alias Lukefry

Rezervovaněji se ke značení staví instagramerka Victoria Velvet. Jejím hlavním formátem je video, kde při začátku spolupráce tento fakt vždy zmiňuje, nicméně ve videích následujících už ne a variantu značení všechny komerčních příspěvků hashtagem spíš odmítá. „Uživatelé to přece většinou sami vědí a pochopí, nemusím to tam vždycky psát,“ míní. Spolupráce má navíc často mnoho forem, od nevyžádaného dárku, barteru, soutěží až po finanční plnění. Hashtag navíc podle ní situaci nutně neřeší, protože mu lidé stejně nemusí rozumět tak, jako nerozumí značce PP (zkratka z product placement) v televizi, kterou zaměňují za „přímý přenos“. Oproti Lukefryovi, který má většinu publika mezi 13 a 16 lety, je publikum Victoria Velvet navíc zhruba o dekádu starší, tudíž by tomu, že se jeho oblíbenkyně občas propůjčí komerční spolupráci, mělo lépe rozumět.

Victoria Velvet

„My označování příspěvků ve spolupráci s Dámejídlo vyžadujeme vždy. Podle nás je to tak správné, a navíc se přece není za co stydět. A značení vyžadujeme i přesto, že většina spoluprací probíhá barterem,“ prohlásila za zadavatele Markéta Bohumská, právě z rozvoze služby Dámejídlo.cz. Lenka Kotenová, která má na starosti značku Jack Daniel's, se značení nebrání, byť tuto by volbu nechala spíše na samotném influencerovi. Podle ní je ale třeba se ještě vrátit k hledání smyslu značení vůbec: „Co se vlastně stane, když influencer příspěvek označí? Kdy to skutečně mění vnímání ze strany jeho diváků a jak?“

Markéta Bohumská

Názory se tedy stále různí. Jak ovšem upozornily zástupkyně **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, v zahraničí už přistoupili k přísnější regulaci, která je mnohdy daleko za hranou toho, co by si všichni zúčastnění přáli u nás. A samoregulace se proto zdá být lepší cestou než čekat na zásah regulátora.

URL| <https://www.mediar.cz/znacit-ci-neznacit-reklamu-influenceru-na-sitich/>

Let MH17 - nové skutečnosti

19.6.2019 ČT 24 str. 01 20:00 90' ČT24

redaktor /zdroj: Bezpečnostní rada Nizozemska/

V časném odpoledni 17. července 2014 odlétá Boeing 777 200 malajsijských aerolinek z amsterodamského letiště Schiphol do Kuala Lumpur v Malajsi. Let MH17 vstupuje do ukrajinského vzdušného prostoru v nadmořské výšce 10 tisíc metrů. Letí přitom po předem dané vzdušné trase. Posádka se od ní na krátkou vzdálenost odkloní směrem na sever, aby se vyhnula bouřkám. Na původní trasu se dostává ve východní části ukrajinského vzdušného prostoru, tam probíhá ozbrojený konflikt mezi ukrajinskou vládou a separatisty. Nižší úroveň vzdušného prostoru jsou proto omezeny pro civilní dopravu. Letadlo je nad touto úrovní a směřuje do Ruska. Až do té doby let pokračuje normálně. Když je let MH17 nad východní částí Ukrajiny, protiletadlový systém Buk vystřelí radarem naváděnou raketu země-vzduch. Ta může dosáhnout výšky téměř 25 tisíc metrů a dostat se tak nad nadmořskou výšku letu MH17. Ve 13 hodin 23 minut a 3 vteřiny vybuchne hlavice rakety vlevo nad kokpitem letadla. Trupem stroje proniká asi 800 střepin. To spolu s detonací způsobuje oddělení kokpitu a byznys třídy od zbytku letadla. Při pádu se letadlo postupně rozpadá.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak tolik rekonstrukce 5 let staré tragédie. Na základě dosavadního vyšetřování mezinárodního týmu vyšetřovatelů připomínám, že právě tento tým dnes ukázal na konkrétní viníky této tragédie, ke které došlo před 5 lety. Karel Svoboda z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy, hlavní host dnešní Devadesátky. Dobrý večer přeju.

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Divák SK se ptá: "Není vyšetřování a spravedlnost v tomto případě pomalá? Po pěti letech od katastrofy je žádost o vydání." Tady upřesněme, není žádost o vydání, je poukázání na konkrétní viníky.

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Může se to tak zdát, já nejsem úplně odborník na mezinárodní právo, na druhou stranu dovoluji si tvrdit, že je to daleko lepší než vyrobiť nějaké obvinění bez jakýchkoliv důkazů, které by potom bylo smeteno ze stolu prostě pro nízkou kvalitu, čili já bych tady asi spíš dával důraz na kvalitu vyšetřování a opravdu vyjasnění všech problémů a všech otázek, než na nějakou rychlost.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jako člověk, který se zabývá tím rusko-ukrajinským konfliktem, věřil jste před pěti lety, že se podaří ukázat na viníky té události toho sestřelení letounu MH17?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Já se přiznám, že jako člověk, který se zabývá rusko-ukrajinskými vztahy a rusko zahraniční politikou, tak jsem ani nevěřil, že vznikne nějaká válka, a přesto je, ale ono už od začátku ty náznaky byly poměrně silné. Tam třeba jeden z těch dneska obviněných Igor Girkin, tak dal na svůj Twitter takový, takovou zprávu, jako: "Haha, sestřelili jsme ptáčka, my jim dáme nám tady lítat nad hlavama." To byly věci, které ukazovaly na to, co se přibližně dělo.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Ano, i když, a budeme o tom ještě mluvit, tím ptáčkem byl tehdy míněn vojenský letoun. To rozpoznávání toho, k čemu skutečně došlo, tak to byla až záležitost o několik možná desítek minut mladší. Vyšetřování nekončí. Pokračuje dál, o čem to podle vás svědčí? Svědčí to o tom, že vyšetřovatelé si stále ještě nejsou úplně jisti v některých nuancích a nebo to svědčí o tom, že ten konečný okruh obviněných bude nakonec daleko širší, na což koneckonců ukazují závěry novinářského vyšetřování, novinářského pátrání?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Já si dovoluji tvrdit, že ono daleko více nebo daleko zajímavější bylo to, že vlastně někteří nebo kdo stále ještě nebyl obviněn a tam se mluví o Vladislavu Surkovovi, Alexanderu Borodajovi a samozřejmě takoví ti nejextrémnější by nejradši slyšeli Vladimir Putin, ale to je samozřejmě nesmysl a nicméně to vyšetřování bude pokračovat. Je tam spousta otázek, je tam, jsou tam otázky v tom, kdo dal příkaz, tady vlastně byla vyšetřena jedna část, a to vlastně kdo velel té přepravě, jaké byly okolnosti té přepravy a to vyšetřování řeklo: "Naše závěry jsou tyto."

Let MH17 - nové skutečnosti

19.6.2019 ČT 24 str. 06 20:00 90' ČT24

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A dalším hostem Devadesátky je Jiří Šedivý, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky, vítám vás, dobrý večer.

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky

Dobrý večer.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jaký je váš úvodní komentář k tomu posunu ve vyšetřování, tedy poukázání na tři, na konkrétní čtyři údajné viníky toho sestřelení?

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky

Tak ten závěr ten de facto potvrzuje ty původní zjištění, samozřejmě, že tam je mnohem víc konkrétnějších informací a potvrzujících, ty předběžné odhady, které v některých směrech byly podloženy některými třeba snímky a podobně, já musím říct, že já si nemyslím, že tam je vlna pouze i čtyři lidé. Nedovedete si představit, že by se například náš velitel strakonické raketové brigády rozhodl a poslal jeden systém někde někam mimo území České republiky, tam muselo dojít k celému systému rozhodování, kdy podle mého názoru skutečně v nejvyšší úrovni někdo souhlasil s tím, že tento ničivý systém se přesune z toho území, kde bylo, ta brigáda, kde je rozmístěná, na území Ukrajiny, jiného státu. Takže já si myslím, že je potřeba poukázat i na to, že to není ukáзка jenom otázka čtyřech lidí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Bez vědomí Kremlu by k tomu přesunu systému Buk nemohlo podle vás dojít? Nebe bez vědomí ruského ministerstva obrany nebo velení armády, koho?

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky

Standardní postupy jsou takové, že tam musí rozhodovat nejvyšší úroveň, a v tomto případě, například v případě České republiky by to byl Parlament, který rozhodne o tom, jestli se číst českých vojáků rozmístí nebo bude plnit úkoly mimo území České republiky. Já si nemyslím, že by v Rusku, byť je to přeci jenom trochu jiný systém, že by mohlo dojít k tomu, že se rozhodne, dokonce i poměrně vyšší velitel, třeba velitel divize, k tomu, že takovýto systém přesune. Znova říkám, myslím si, že to bylo s vědomím skutečně nejvyšších funkcionářů Ruska s tím, že pak to provedli tito čtyři, možná 12 lidí.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To, že ten systém Buk patřil 53. brigádě ruské protivzdušné obrany v Kursku, to považujete za prokázané?

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky

Tak tam jsou zcela zřejmé snímky, které monitorují celý pohyb toho systému, toho jednoho odpalovacího zařízení. Já věřím tomu, že tam jsou i výsledky nějakých zjištění přímo na území Ruska. Pravděpodobně tam dochází i k některým zpravodajským zjišťováním a postupům, které potvrzují to, že i ti někteří členové obsluhy vlastně potvrdili možná přímo nebo nepřímo, a pak tam jsou ty výsledky těch, té komunikace, která jasně ukazuje na tom, že ten systém byl přesunován z ruského území na území Ukrajiny a zase zpátky.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jak zásadní podle vás je, že vyšetřovatelé striktně, a nejen dnes, ale v zásadě od prvních výstupů, mluví o vině konkrétních Rusů, nikoliv Ruska jako takového, jsou v tom velmi obezřetní.

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky

Protože tam chybí konkrétní důkazy, kdyby ty konkrétní důkazy byly na stole, tak pravděpodobně by si dovolili říct a ukázat na konkrétního velitele nebo politika, který v tomto případě tako rozhodl, kdežto i tak, jak je momentálně ten závěr postaven, tak je to vlastně s určitou mírou nepravděpodobnosti a je potřeba říct, že tam potom chybí asi úplně ten poslední krok a to jsou ty hmatatelné důkazy toho, že tito lidé jsou vinni. A na to pochopitelně Rusové budou hrát až do posledního okamžiku, že to není dokázáno tím skutečně správně řízeným procesem, protože to jsou důkazy zpravidla nepřímé.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Vy sám byste, pane Svobodo, mluvil v této fázi vyšetřování o zavinění ze strany Ruska jako takového?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tak byl zcela pravděpodobně nebo s vysokou mírou pravděpodobnosti to byla součást ruské armády, která, dovoluji si tvrdit, má zodpovědnost za svoji armádu čili ta politický zodpovědnost ano, ale rozumím přesně tomu, že politická zodpovědnost a zodpovědnost trestněprávní jsou dvě rozdílné věci. A vy prostě musíte jasně určit důkazy, kdo to byl, a pokud nemůžete dodat jasné důkazy, tak prostě to tvrzení nemůžete vypustit.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mirka, pane generále, zajímá server Flightradar24.com prokázal, že v kritický den letělo v MH17 desítky kilometrů od své obvyklé trasy, jak ho tedy mohli Rusové očekávat na místě katastrofy? Ptá se.

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky

Já si myslím, že to je pouze spekulace. Samozřejmě, že může být změněná trasa letadla na základě požadavků kapitána osádky z různých důvodů, takže tam bych v tom neviděl žádný nějaký zásadní problém. Samozřejmě, že a to si myslí, že je zase ale na druhou stranu pravda, ona obsluha toho raketového systému určitě nemířila na civilní letadlo, tam i z té komunikace, která tam probíhala, bylo zřejmé, že si mysleli, že to je vojenské letadlo,

kteře sestřelili, a teprve později zjistili, že to bylo letadlo civilní. Ale nehledeř na to, co se tady diskutuje, myslím si, že tam je ještě druhá část. lidi, kteří jsou zodpovědni za tento problém nebo za to sestřelení, a to jsou ti, kteří řídili letový provoz nad Ukrajinou, protože všichni věděli, že už předem nebo předtím už se používaly protiraketové systémy nebo protiletectké systémy, které sestřelily některé letadla a vrtulníky ukrajinské armády. Takže ať už v tom ústředí letového provozu Evropy anebo na Ukrajině měl být vůbec zakázán provoz lítat nad tím, nad touto oblastí, to si myslím, že je druhá část zodpovědnosti, která by se také měla zohlednit.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Což je mimochodem niance, o které se, pokud si správně vzpomínám, mluvilo v zásadě okamžiku té tragédie, respektive hned, jak novináři začali komentovat a získávat střípky toho, co se v červenci 2014 stalo. Byla to jedna niance, o které se mluvilo poměrně často. Z těch dosavadních důkazů, které se podařilo vyšetřovatelům sebrat, považujete za nejzásadnější které? Připomínám, komunikace v mobilních sítích, přes internet, satelitní snímky, výslechy svědků atd., atd.

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky

Myšlím si, že tam je velmi důležité, samozřejmě ta komunikace, ale ta se dá poměrně zpochybnit. Nedá se zpochybnit výsledky toho šetření přímo na místě, zjišťování, čím vlastně to letadlo bylo sestřeleno, jednotlivé fragmenty té rakety a to, co s tím souvisí a samozřejmě, že i snímky, jak vypadal ten letový provoz nad Ukrajinou. Mimochodem proto to Rusové se snažili zpochybnit a proto také zfalšovali některé snímky, které později se prezentovaly. Zejména tedy ty fragmenty té rakety, to si myslím, že je důkaz, který je jednoznačný a o kterém se nedá diskutovat.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Když jsme se bavili o tom, zda se Rusko někdy omluví nebo neomluví, v souvislosti se sestřelením MH17, napadá mě analogie se sestřelením korejského letu 007 v roce 19983, tam k uznání viny došlo, byť se zpožděním, tak je to možný scénář.

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky

Samozřejmě to, co tady řekl kolega, tam může dojít ke změně režimu, může dojít k tomu, že v Rusku skutečně bude v čele Ruska někdo, kdo bude cítit určitou zodpovědnost, a potom k tomu může dojít, ale za současné situace k tomu nevěřím.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Abychom ovšem nemluvili pouze o Rusku, k něčemu podobnému v minulosti docházelo i ze strany jiných států. Konkrétně třeba ze strany Spojených států, myslím tím sestřelení iránského letu z Teheránu do Dubaje v roce 88 střelou z křižníku Spojených států. Tam taky Spojené státy nejdřív odmítaly to zavinění, posléze byly přinuceny k tomu uznat vinu, omluvit se, dokonce vyplatit i nějaké odškodné. Dokážete tam vystopovat nějaký postup, sjednocující moment v té reakci velmocí, když dojde k něčemu podobnému?

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky

V okamžiku, kdy se ukáže, že ten problém, to sestřelení bylo skutečně činem toho daného státu, a pokud se dokáže, tam potom je tam na místě to ta omluva, mimochodem ale Ukrajinci mají taky jeden takový případ, kdy při cvičné střelbě nad Černým mořem sestřelili letadlo, které letělo z Tel Avivu do Moskvy. Takže Ukrajinci tam ty zkušenosti také mají a také se bránili poměrně dlouho přiznat to, že vlastně sestřelili ono letadlo. Oni, byť zase také neúmyslně.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Takže ta první reakce, ta společná, je zatloukat, zatloukat, zatloukat?

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky

To tak je, dokud se nedokáže, že to je skutečně vina toho daného státu. A teď je otázka skutečně, kdo to způsobil, jak to způsobil, to už je potom otázka toho vnitřního vyšetřování, ale jakmile se prokáže, že to byl některý z občanů nebo části nějaké vojenské struktury, tak potom je na místě skutečně se přiznat a řešit to odškodnění a případně další kroky.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Mimochodem George Bush mladší tehdy v souvislosti s tím íránským letem nejdříve řekl: Nikdy se jménem Spojených států neomluví, je mi jedno, jaká jsou fakta, já nejsem člověk, co se omlouvá za Spojené státy. Nakonec došlo k posunu, ale o tom jsme už mluvili.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

To je možná trochu emotivní vyjádření, ale já si myslím, že právníci panu prezidentovi Bushovi potom řekli, jak to má udělat přesně.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jiří Šedivý, moc děkuju, že jste přišel, hezký večer.

Jiří ŠEDIVÝ, bývalý náčelník Generálního štábu Armády České republiky

Děkuju.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Tak. Pojdme se posunout do současnosti. Rozdíl současné situace na východě Ukrajiny proti roku 2014 je v tom, že z horkého konfliktu se stal konflikt zamrzlý. Existuje v tuto chvíli reálné nebezpečí, že z toho zamrzlého konfliktu by se na východě Ukrajiny mohla stát opět jeho horká fáze? Tedy že by se tam opět začalo se velkou intenzitou bojovat podobně jako v roce 2014?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Osobně to neočekávám, osobně očekávám spíše boje s vyšší či nižší mírou intenzity které budou ale stabilní na místě, protože vlastně ukrajinská strana velmi dobře ví, že ona nějakou velkou ofenzivu zahájit prostě nemůže, protože tam by zasáhlo Rusko a pravděpodobně už zcela otevřeně, ono už i třeba to rozdávání ruských pasů ukazuje tak trochu na to, že by Rusko bylo připraveno tzv. bránit svoje občany na území Doněcké a Luhanské republiky. Čili Ukrajinci velmi dobře vědí, že zaútočit je prostě virtuální realita. Z ruské strany si nemyslím, že je nějaký velký zájem to rozšiřovat a jít, já nevím, do Kyjeva, tam je daleko důležitější to, že prostě Ukrajina nemůže v tuto chvíli vstoupit do NATO.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Jaká je vůbec představa nového ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského o řešení té situace na východě Ukrajiny? V kampani toho, pravda příliš neřekl, tak teď už víme něco víc?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Já mám obavy, že bych strašně rád věděl nebo znal představy nového ukrajinského prezidenta na spoustu věcí, ale on je moc neodkrývá, on říká prostě: Vráťím ukrajinské zajatce zpět z Ruska, do jedním příměří, budu jednat s Ruskem. To jsou všechno strašně hezké řeči, ale reálný plán, jak to vlastně, jak toho docílit, tak ten zatím nepředstavil.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Z těch dosavadních výroků je pravděpodobné, že opravdu chce jednat s Ruskem? A dosáhnout něčeho, co bychom mohli označit za mírovou smlouvu, případně za jakých podmínek?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

On to říká, on říká prostě: Chci jednat s Ruskem, chci dojednat to, aby to uspořádání bylo trvalé, aby to nebyly ty minské dohody, které takzvaně platí, ale zároveň jsou porušované, on říká samozřejmě Ruskem, Vladimir Putin na to kontruje: Můžeme se bavit o čemkoliv, jakmile vy začnete dodržovat minské dohody. Čili ten scénář nebo ten průběh, ten děj je tam stejný už několik let.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

A mimochodem Vladimir Putin říká: Neodmítáme kontakty, budeme spolupracovat. Na druhou stranu, pokud se nemýlím, odmítl gratulovat Volodymyru Zelenskému ke zvolení. Co to svědčí o přístupu Kremlu k současnému ukrajinskému vedení?

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Tak lehce povýšený, ale ono je tam, já bych opravil, on neříkal přímo odmítám gratulovat, ale on říkal vlastně: Odmítám gratulovat teď. Uvidíme, jak vlastně ta politika Volodymyra Zelenského vůči Rusku bude vypadat, počkáme si na to a pak teprve případně můžeme gratulovat, ale nebudeme gratulovat někomu, kdo následně pak proti nám vytáhne. Bylo to takhle hodně zdrženlivé, mírně řečeno. Takže možná máte pravdu, odmítl gratulovat, ale zároveň říkal tedy: Budu gratulovat možná později.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Lukáš Lekeš, jak se změnil vztahy mezi Ukrajinou, Ruskem a zbytkem světa. Částečně jsme už na to odpověděli.

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Naprosto radikálně. To je... řekl bych, že ta katastrofa letu MH17 byla velkým zlomem, i třeba co se té sankční politiky týče. Do té doby, ty sankce, když byly připravované, tak vypadaly spíše tak nebo měl jsem z nich takový ten pocit, že přijmeme nějaké sankce typu, že nesmíme dovážet z Ruska prostě umělé komáry a budeme se tvářit, že tím vlastně jsme všechno vyřešili, ale od té chvíle i ty sankce výrazně přitvrdily, došlo k těm sektorovým sankcím, které jsou výrazně brutálnější i vůči Rusku, takže ta proměna byla obrovská.

Jiří VÁCLAVEK, moderátor

Říká Karel Svoboda z Institutu mezinárodních studií a **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Moc vám děkuju, hezký večer.

Karel SVOBODA, Institut mezinárodních studií, **FSV UK**

Děkuji, na shledanou.

První obvinění v kauze letu MH17

19.6.2019 ČT 24 str. 01 21:31 Horizont

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Mezinárodní skupina vyšetřovatelů obžaluje z vraždy tří Rusy a jednoho Ukrajince, a to v souvislosti se sestřelením dopravního letadla nad východní Ukrajinou v roce 2014, soud se bude konat v Haagu na jaře příštího roku. Jde o první adresné obvinění v pět let staré kauze, v níž přišlo o život 298 lidí.

Lukáš DOLANSKÝ, redaktor

Dnešní den měl podle místních novin tady v Nizozemsku jasné označení, byl to den pravdy. Tedy den, kdy vyšetřovatelé tady v Nievegenu poprvé ukázali prstem na čtyři lidi, kteří jsou podle nich zodpovědní za sestřelení letounu MH17.

Fred WESTERBEKE, hlavní nizozemský žalobce

Igor Girkin, Sergey Dubinskiy, Oleg, Pulatov, Leonid Kcharchenko.

Lukáš DOLANSKÝ, redaktor

Právě s touto čtveřicí by už březnu příštího roku mělo začít přelíčení u soudního dvoru v haagu. Podle vyšetřovatelů stojí za sestřelením Boeingu 777, na lince z Amsterdamu do Kuala Lumpur raketou Buk před pěti lety. Obžalování budou z vraždy.

Frédéric VAN LEEUW, belgický federální žalobce

Jsme přesvědčeni, že máme dostatek důkazů, aby stanuli před soudem.

Lukáš DOLANSKÝ, redaktor

Jeden z hlavních podezřelých, Igor Girkin je známý rovněž jako Strilkov, bývalý důstojník ruské kontrarozvědky FSB v povstaleckém Donbasu působil jako ministr obrany.

Igor GIRKIN, jeden z podezřelých

Nechci to komentovat. Jen kromě toho, že povstalci ten boeing nesestřelili.

Lukáš DOLANSKÝ, redaktor

Vyšetřovatelé hodlají ruské úřady oficiálně požádat, aby umožnili jejich výslech. Šance jsou ale malé. Ukrajina už během dne ale slíbila, že Kcharchenka se pokusí zadržet, soudit je budou ale i v nepřítomnosti. Věříte tomu, že skutečně přijedou do Haagu?

Frédéric VAN LEEUW, belgický federální žalobce

Musíme být realističtí, protože jsou občané Ruska a Ukrajiny. Možnost vydání existuje, protože tyto země svoje občany k cizím soudům nevývávají.

Lukáš DOLANSKÝ, redaktor

Tento den byl důležitý hlavně pro pozůstalé, kteří přišli o své nejbližší a na dnešní tiskovou konferenci se přišli podívat.

Silene FREDRIKSZ-HOOGZANDOVÁ, přišla při neštěstí o syna

Spravedlnost, ano, spravedlnost. Pro naše děti a všechny další oběti. A pro všechny rodiny, které po nich zůstaly.

Lukáš DOLANSKÝ, redaktor

Tedy rozpletením příběhu, ve kterém Rusko stále odmítá svou vinu i závěry vyšetřovatelů a na jehož konci zůstalo 298 mrtvých. Z Nievegenu Lukáš Dolanský, Česká televize.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

A z Prahy Jan Šír z Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd**, dobrý večer.

Jan ŠÍR, odborník na Rusko, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Dobrý večer.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Jene, zeptám se na otázku, na kterou asi nebude lehké odpovědět, ale budou vznesená obvinění v této kauze, co se změní, co se mění od tohoto okamžiku?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Od tohoto okamžiku se mění docela hodně v tom smyslu, že máme konkrétní viníky toho asi největšího válečného zločinu, ke kterému na východě Ukrajiny od počátku.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Nejsem jejich advokát, ale řekl bych, nebo doplnil, že máme konkrétní obviněné, jestli jsou vinni, to asi bude rozhodovat soud.

Jan ŠÍR, odborník na Rusko, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Omlouvám se za nepravnickou mluvu. Je to určitě důležitý krok v tom smyslu, že máme tedy konkrétní obviněné, kteří stanou před soudem a vyšetřování poměrně závažným způsobem pokročilo a bylo i oznámeno, že se bude konat soud. Máme i konkrétní termín pro ten soud, který bude zahájen v březnu příštího roku, myslím si, že to je dobrý začátek toho, aby skutečně došlo tedy k naplnění té mise toho společného vyšetřovatelského týmu. Což je tedy ustanovení pravdy a pohnání viníků k trestní zodpovědnosti.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

V Rusku se, a to jsme konstatovali v té reportáži, nebo náš zpravodaj Lukáš Dolanský zatím nezapojil samozřejmě onu, tyhle ty závěry nebo tenhle ten směr vyšetřování odmítá, bere ho jako určitý způsob, jak negativně nařknout tedy Rusko nebo jeho spojence, může tohle to soudní jednání, ten samotný proces může přístup Ruska nějakým způsobem změnit?

Jan ŠÍR, odborník na Rusko, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

To si samozřejmě počkáme, já dokud bude u moci stávající vládnoucí garnitura v Rusku, jsem k této možnosti skeptický, nicméně minimálně to dnešní vystoupení pana Van Der Broka a dalších naznačilo další směry, kudy se to vyšetřování bude velmi pravděpodobně ubírat a naznačilo i možné další závažné skutečnosti, které jsou prošetřovány a s tím tedy i ty hypotézy, které se na straně toho vyšetřování s tím pojím a pro mě osobně je takový vlastně nejzajímavějším a nejvýznamnějším momentem toho dneška byly zveřejněné zachycené telefonáty přímo do kremelské administrace k panu Sorkolovi, což je vlastně šedá eminence ruského režimu, hlavní ideolog a člověk, který kurýruje v rámci kremelské administrace záležitosti spojené s Ukrajinou a on tam v tom rozhovoru s těmi dnes obviněnými jasně říká, že se musejí ještě nějakou dobu udržet, že pomoc přichází a že to bylo projednáváno s jeho nadřízenými a jeho nadřízený je pouze jeden.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Takže to vypadá, že ten soudní proces přinese zajímavé a nové informace, nicméně jaký bude mít, k a teď zase předjímáme, verdikt případný dopad? Mezinárodně-politický, diplomatický.

Jan ŠÍR, odborník na Rusko, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Já si nejsem jist, že evropská veřejnost a evropské elity jsou připraveni na domýšlení všech těch implikací, které tento proces může přinést v případě, že bude potvrzeno to, co bylo dnes zmíněno jako otázka, na kterou Rusko musí dát odpověď a to je třeba ta otázka, jestli ti konkrétní obvinění v době spáchání toho zločinu byli součástí ruské vojenské mašinerie nebo ne, to má závažný dopad nejenom na mezinárodní postavení Ruska, v případě, že by toto podezření bylo potvrzeno a všechno tomu nasvědčuje a zejména co se týče zodpovědnosti za způsobenou škodu a újmu, protože tady nebylo jenom v uvozovkách sestřeleno jedno dopravní letadlo, nebylo

pouze zavražděno 298 lidí, ale v důsledku tohoto protiprávního jednání byla způsobena i škoda a za tu samozřejmě může nést zodpovědnost ruský stát.

Tomáš ŠPONAR, moderátor

Kazu, kterou budeme dál sledovat také s Janem Šírem z Institutu mezinárodních studií, děkuji a přeji hezký večer.

Jan ŠÍR, odborník na Rusko, Institut mezinárodních studií, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy

Děkuji za pozvání.

» » Janda se pustil do komentátora ČRo: Tak nemá rád, že americké spojence v Polsku popisuje jako „zahraniční mocnost“

19.6.2019 gloobal.cz str. 00

Jakub Janda z Evropských hodnot nezahálí ani dnes a na svém Twitteru zveřejnil další komentář. Tentokrát hodnotí novinářskou práci, že by se analytik a bývalý pornoherec chtěl pustit i do novinářiny?

Tentokrát se Jandovi nelíbí článek novináře Thomase Kulidakise na Českém rozhlase s nadpisem „Polsku není proč závidět americkou základnu“. Autor se v článku věnuje tomu, že Poláci sice z Evropské unie dostávají spoustu dotací, ale na drahou americkou techniku a plyn mají. „Proč tedy Polsko není v unii čistý plátce, když na americké stíhačky má?“ píše Kulidakis.

Autor na závěr svého komentáře uvádí, že si Poláci vlastně draze koupili něco, co by jim mělo zajišťovat už samotné členství v NATO. Něco, co už v rámci rotačního systému skutečně mají. Něco, co jim nezaručí větší bezpečí. Něco, kvůli čemu se ponížili.

„A tak platí slova černého humoru. Nejdřív měli v Polsku Prusa, potom Rusa, a teď tam bude USA. Navíc souhlas platit zahraniční mocnosti za pobyt na vlastním území připomíná vyplácení tributu za mír,“ zakončil článek Thomas Kulidakis.

Američtí posluhovači

Když se čeští američtí posluhovači o článku dozvěděli, začala na sociálních sítích vřava. Analytik Jakub Janda na svém účtu zveřejnil příspěvek, ve kterém komentuje článek Kulidakise. Jandovi se nelíbí, že si novinář dovolil o Američanech mluvit jako o „zahraniční mocnosti“.

„Takhle to dopadá, když tak moc nemáte rádi Američany a armádu, plus vůbec nerozumíte obranné politice, takže nakonec skončíte tak, že americké spojence v Polsku ostentativně popisujete jako "zahraniční mocnost", abyste dali najevo svůj odpor. Smutné,“ napsal Jakub Janda na Twitteru.

— Jakub Janda (@_JakubJanda) June 19, 2019

Autor tento výraz ve svém článku použil dvakrát. Na začátku článku „Polsko by na kasárna pro armádu zahraniční mocnosti mělo vydat přibližně dvě miliardy dolarů.“ a na jeho konci „Navíc souhlas platit zahraniční mocnosti za pobyt na vlastním území připomíná vyplácení tributu za mír.“

K Jandovi se hned přidal podplukovník a zástupce náčelníka Generálního štábu AČR Ivo Zelinka, který pochybuje, že novinář smlouvu četl. A jestli četl, tak ji podle něho nepochopil.

„Především tu smlouvu buď nečetl, nebo prostě nepochopil,“ uvádí Zelinka v komentáři Jandova komentáře.

Novinář Thomas Kulidakis

Kulidakis absolvoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Nadále ve studiu svého oboru pokračoval i na univerzitách v Řecku. Po svém návratu do Prahy se věnoval nezávislé žurnalistice. Komentáře autora se objevovaly ve veřejnoprávních médiích. V současnosti působí také jako komentátor Českého rozhlasu Plus a zaměřuje se na českou domácí politiku, Evropskou unii a oblast Balkánu.

Kdo je Jakub Janda?

Bývalý pornoherec Jakub Janda je známý tím, že již dlouhodobě varuje před Ruskou federací a údajnou hrozbou pocházející z této země, kterou má RF pro Česko dle něj představovat. V minulosti například po ukrajinské provokaci v Kerčském průlivu vyzval, aby byly okamžitě poslány zbraně na Ukrajinu a byla „vyčištěna“ ruská ambasáda v Praze.

Dříve dokonce na svém Facebooku sdílel inzerát, ve kterém hrál na city českým vlastencům. Janda je tehdy žádal, aby se připojili k boji proti Rusku.

„Nehledáme lidi, kterým se jen líbí, co děláme. Hledáme každodenní tiché hrdiny, kteří se budování obrany proti ruské hrozbě chtějí věnovat celým srdcem,“ napsal v té době Janda na sociální síti.

URL| <https://gloobal.cz/novinky/13213-janda-se-pustil-do-komentatora-ro-tak-nema-rad-usa-ze-americke-spojence-v-polsku-popisuje-jako-zahranini-mocnost.html>

Janda se pustil do komentátora ČRo: Tak nemá rád USA, že americké spojence v Polsku popisuje jako „zahraniční mocnost“

19.6.2019 cz.sputniknews.com str. 00

Jakub Janda z Evropských hodnot nezahálí ani dnes a na svém Twitteru zveřejnil další komentář. Tentokrát hodnotí novinářskou práci, že by se analytik a bývalý pornoherec chtěl pustit i do novinářiny?

Tentokrát se Jandovi nelíbí článek novináře Thomase Kulidakise na Českém rozhlase s nadpisem „Polsku není proč závidět americkou základnu“. Autor se v článku věnuje tomu, že Poláci sice z Evropské unie dostávají spoustu dotací, ale na drahou americkou techniku a plyn mají. „Proč tedy Polsko není v unii čistý plátec, když na americké stíhačky má?“ píše Kulidakis.

Autor na závěr svého komentáře uvádí, že si Poláci vlastně draze koupili něco, co by jim mělo zajišťovat už samotné členství v NATO. Něco, co už v rámci rotačního systému skutečně mají. Něco, co jim nezaručí větší bezpečí. Něco, kvůli čemu se ponížili.

„A tak platí slova černého humoru. Nejdřív měli v Polsku Prusa, potom Rusa, a teď tam bude USA. Navíc souhlas platit zahraniční mocnosti za pobyt na vlastním území připomíná vyplácení tributu za mír,“ zakončil článek Thomas Kulidakis.

Američtí posluhovači

Když se čeští američtí posluhovači o článku dozvěděli, začala na sociálních sítích vřava. Analytik Jakub Janda na svém účtu zveřejnil příspěvek, ve kterém komentuje článek Kulidakise. Jandovi se nelíbí, že si novinář dovolil o Američanech mluvit jako o „zahraniční mocnosti“.

„Takhle to dopadá, když tak moc nemáte rádi Američany a armádu, plus vůbec nerozumíte obranné politice, takže nakonec skončíte tak, že americké spojence v Polsku ostentativně popisujete jako "zahraniční mocnost", abyste dali najevo svůj odpor. Smutné,“ napsal Jakub Janda na Twitteru.

Autor tento výraz ve svém článku použil dvakrát. Na začátku článku „Polsko by na kasárna pro armádu zahraniční mocnosti mělo vydat přibližně dvě miliardy dolarů.“ a na jeho konci „Navíc souhlas platit zahraniční mocnosti za pobyt na vlastním území připomíná vyplácení tributu za mír.“

K Jandovi se hned přidal podplukovník a zástupce náčelníka Generálního štábu AČR Ivo Zelinka, který pochybuje, že novinář smlouvu četl. A jestli četl, tak ji podle něho nepochopil.

„Především tu smlouvu buď nečetl, nebo prostě nepochopil,“ uvádí

Zelinka v komentáři Jandova komentáře.

Novinář Thomas Kulidakis

Přístupový bod 5G

© AFP 2019 / Josep Lago

První české město se sítí 5G se objeví v roce 2020. Mýty a fakta o novém telekomunikačním standardu Kulidakis absolvoval politologii a mezinárodní vztahy na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze. Nadále ve studiu svého oboru pokračoval i na univerzitách v Řecku. Po svém návratu do Prahy se věnoval nezávislé žurnalistice. Komentáře autora se objevovaly ve veřejnoprávních médiích. V současnosti působí také jako komentátor Českého rozhlasu Plus a zaměřuje se na českou domácí politiku, Evropskou unii a oblast Balkánu.

Kdo je Jakub Janda?

Bývalý pornoherec Jakub Janda je známý tím, že již dlouhodobě varuje před Ruskou federací a údajnou hrozbou pocházející z této země, kterou má RF pro Česko dle něj představovat. V minulosti například po ukrajinské provokaci v Kerčském průlivu vyzval, aby byly okamžitě poslány zbraně na Ukrajinu a byla „vyčištěna“ ruská ambasáda v Praze.

Dříve dokonce na svém Facebooku sdílel inzerát, ve kterém hrál na city českým vlastencům. Janda je tehdy žádal, aby se připojili k boji proti Rusku.

„Nehledáme lidi, kterým se jen líbí, co děláme. Hledáme každodenní tiché hrdiny, kteří se budování obrany proti ruské hrozbě chtějí věnovat celým srdcem,“ napsal v té době Janda na sociální síti.

URL| <https://cz.sputniknews.com/ceskarepublika/2019061910176111-janda-se-pustil-do-komentatora-cro-tak-nema-rad-usa-ze-americke-spojence-v-polsku-popisuje-jako/>

Poslanci nestihli projednat výroční zprávy o České televizi, na schválení čekají tři

20.6.2019 aktualne.cz str. 00 Domáci
ČTK

Odkládané projednávání zpráv je sledované kvůli tomu, že jejich dvojí neschválení by mohlo vést k odvolání Rady ČT. Sněmovna opět nestihla projednat výroční

Valenta opět poukazoval na analýzu vysílání České televize a Českého rozhlasu před krajskými a senátními volbami 2016, kterou provedlo pracoviště CEMES při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy pro vysílací radu.

Podle něj byla ve vysílání veřejnoprávní televize zvýhodňována TOP 09, a naopak trvale znevýhodňována KSČM. ČT již dříve analýzu odmítla jako chybně provedenou. Valenta naopak v souvislosti s ČT mluvil o netransparentnosti a neobjektivitě.

Veřejnoprávní televize musí být podle poslance pod kvalitní parlamentní kontrolou. "Nepatří totiž ani zaměstnancům, ani rozličným nátlakovým skupinám, často naroubovaným na televizní penězovody," řekl poslanec Valenta.

Zamítnutí zpráv za roky 2016 a 2017, které loni na jaře a na podzim doporučil schválit sněmovní mediální výbor, Valenta přímo nenavrhl, za komunisty je ale odmítl.

Zprávy o veřejnoprávních médiích začala dolní komora projednávat koncem ledna a zatím není jasné, kdy se k nim vrátí. Pokud to nestihne nyní, další příležitost bude mít v červenci.

Výroční zprávy předkládají poslancům všechny veřejnoprávní instituce, tedy Česká televize, Český rozhlas a Česká tisková kancelář. Ve sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a také zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem letošního března. Na programu červnové schůze je také zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za předloňský rok.

URL| <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/poslanci-nestihli-projednat-vyrocní-zpravy-o-ceske-televizi/r~91e05170935c11e993a6ac1f6b220ee8/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[aktualne.cz](https://www.aktualne.cz)

Valenta (KSČM): ČT trvale znevýhodňuje KSČM, další parlamentní a všechny neparlamentní strany

20.6.2019 politicke-listy.cz str. 00

Jiří Valenta

Projev na 30. schůzi Poslanecké sněmovny 20. června 2019 k Výroční zprávě o činnosti České televize v roce 2016 Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Je dobře, že tady kolegyně Langšádlová ještě zůstala, protože mé vystoupení bude z velké části orientováno i k její replice, která naše poslední jednání přerušila. Dovolte mně, dámy a pánové, abych reagoval na svou zmíněnou kolegyni Langšádlovou, která zde vystoupila s tvrzením, že mnou zmiňovaná Analýza vysílání České televize a Českého rozhlasu v období před volbami do zastupitelstev krajů a Senátu 2016, zpracovaná výzkumným pracovištěm **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy CEMES pro Radu pro rozhlasové a televizní vysílání za několik set tisíc korun, byla mimořádně nekvalitní a nekompletní, a že to takto potvrzuje dokument, ke kterému se přihlásilo i několik univerzit a sociologů. Ano, TOP 09 a některým dalším se v analýze skutečně šláplо na kuří oko. Jestli ale kolegyně Langšádlová explicitně tvrdila, že tato analýza je nesmysl - a opakovaně šířený nesmysl - musím ji v této souvislosti upozornit na několik aspektů.

Na vypracování této analýzy byl nasazen široký tým. Hlavním řešitelem byl doktor Jan Křeček, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. Statistické zpracování dat zabezpečoval pan Ondřej Dvouletý z Vysoké školy ekonomické. Dále se podíleli: Jan Jiráček, Petra Milková a další pracovníci a studenti **Fakulty sociálních věd**. Analýzu předal CEMES radě po zpracování řady připomínek v červnu roku 2017.

V závěrech zpracovatelé konstatovali: "V celku vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů České televize byla ve sledovaném období zvýhodňována politická strana TOP 09 tím, že promluvám jejich zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě.

Mně osobně ten hluk nevadí, ale když neslyším sám sebe, tak už je to trochu moc.

Děkuji. "Analýza naopak zaznamenala trvalé znevýhodňování Komunistické strany Čech a Moravy, některých dalších nevládních parlamentních a všech neparlamentních stran." V případě Českého rozhlasu byly závěry obdobné. Ten však spíše výsledky analýzy přijal a zamyslel se nad nimi.

Analytici pak shrnuli svůj názor na možné porušení zákona takto: "Na podkladě této analýzy lze dospět k závěru, že ze strany České televize ve sledovaném období v celku jimi vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů docházelo k porušování paragrafu 31, odstavce 3 zákona č. 231/2001 Sb. Lze tedy dospět i k oprávněnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání realizovat sankční opatření ve smyslu ustanovení paragrafu 58 - 61 citovaného zákona."

A právě v okamžiku zveřejnění tohoto objektivně změřeného výsledku byl nastartován odpor TOP 09 a některých dalších, konkrétně těch, kterým současný neakceptovatelný stav netransparence, neobjektivity a především nerovného přístupu k politickým subjektům v oblasti zpravodajství a publicistiky ve vysílání České televize vyhovuje.

Ale vraťme se k tvrzení paní kolegyně, že existuje dokument, který výsledky analýzy vyvrací: Ano, jde o dvacetipětistránkový materiál České televize, signovaný některými akademiky, kde se - mimo jiné - praví: "Celkově lze předmětnou analýzu zhodnotit jako velmi nekvalitní ve svém metodickém i analytickém zpracování. V rámci prezentace závěrů analýzy pak autoři publikovali celou řadu z kontextu vytržených, tendenčních, nedostatečně obhájených a někdy až lživých tvrzení. Autoři analýzy by z výše uvedených důvodů měli mít zájem na přehodnocení způsobu vypracování a prezentace předmětné analýzy. Pro zachování vlastního dobrého vědeckého jména by měli posoudit, zda není namíste omluva České televizi a Radě pro rozhlasové a televizní vysílání." Slyšíte dobře. "Analýzu v současné podobě by pak bylo vhodnější vzít zpět a veřejně přiznat její nedostatky, kterých je až podivuhodně mnoho." Konec citátu.

Osobně ale se domnívám, že v tomto případě jde o doposud nezaznamenaný, bezprecedentní útok na vědeckou svobodu akademického pracoviště v České republice, a to ze strany veřejnoprávního média. Současně se domnívám, že spíše vše, co se v dokumentu ze strany České televize uvádí, tato instituce činí především sama, to znamená, vytrhává z kontextu, publikuje tendenční a někdy až velice zavádějící tvrzení a měla by sama posoudit, zda tak není namíste omluva občanům České republiky.

V konfrontaci postoje České televize a výzkumného pracoviště CEMES můžeme dovodit, že možná došlo k rozporu v meritu posuzování. Nicméně výsledky výzkumu zůstávají relevantní. Zatímco veřejnoprávní televize pro svou praxi vnímá především zákon o České televizi, CEMES analyzoval naplňování zákona o rozhlasovém a televizním vysílání.

Tedy konkrétně: "Odstavec 3, paragraf 31 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zní: Provozovatel vysílání je povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě."

Doplňuji, že právě takovou analýzu si objednala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která dohlíží na jeho naplňování. Dodržování zákona o České televizi kontroluje Rada České televize.

"Odstavec 2, písmeno a) paragrafu 2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, zase zní: Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména: a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů."

Jistě cítíte, že rozdíl dikce obou zákonů je zřetelný. Stejně jako rozdíl přístupu odborných analytiků a producentů televizního vysílání.

Česká televize však nejen podle mého názoru musí respektovat zákony oba. K dispozici má dokonce i Kodex České televize, který v mnohém usnadňuje zvládnout vysílací praxi. Na jeho naplňování, podobně jako na naplňování zákona o České televizi, jak jsem již řekl, dohlíží Rada České televize. Ta si ovšem žádnou analýzu na dané téma neobjednala, pouze si vyloučila informace, které jí předložila Česká televize sama.

Tehdejší děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík na kritický postoj České televize k analýze reagoval dopisem managementu České televize, který nebyl nikde zveřejněn. Ptejme se proč. Asi nebyl o něj veřejnoprávní zájem, na rozdíl od kritického materiálu zpracovaného samotnou Českou televizí a oponentními odborníky, nyní obhajovaného TOP 09 a některými dalšími subjekty.

Děkan v dopise výsledky analýzy zpět nevzal. Za tým zpracovatelů se postavil - cituji: "V procesu zadání zakázky, v jejím průběhu a v otázce posouzení kvality díla zadavatelem, tedy Radou pro rozhlasové a televizní vysílání, neshledávám žádných pochybností." Reagoval také na všechny připomínky. Část z nich poslala televize špatnému adresátovi. Pokračuji v citátu: "Tři z deseti vašich hlavních připomínek, které uvádíte ve svém dopise a následně rozvádíte v přiloženém materiálu, by bylo vhodnější adresovat objednavateli analýzy, tedy Radě pro rozhlasové a televizní vysílání." Děkan Končelík se ohradil i vůči údajným chybám ve statistice: "Zde se jedná o nepochopení, chybu na vaší straně. Zatímco vy označujete a dále počítáte v rubrice ostatní všechny strany mimo šest dříve uvedených hlavních stran, tzn. ČSSD, ANO, KSČM, TOP 09, ODS a KDU-ČSL, autoři v komentáři k vám napadanému grafu jasně uvádějí, že zde kategorie v uvozovkách ostatní označuje pouze zelené, Piráty, SPD-SPO a Úsvit, tedy strany, kterým byl přidělen alespoň nějaký prostor pro promluvy." - Toť jen na ilustraci toho, čím odpůrci analýzy tento dle mého názoru - ne zcela laika, ale vystudovaného kulturního a sociálního antropologa - kvalitní materiál shazují.

A na závěr mého vystoupení ještě velice krátká replika na odcházejícího kolegu z Pirátů, který zde svoji protekcionistickou řeč směrem k České televizi zakončil okřídlenou větou - budme rádi za to, jak Česká televize vypadá. - Takže pane kolego Sklenáku, významná část společnosti skutečně ráda není a fakt, že některé mnohamilionové smlouvy, které Česká televize uzavírá, jsou činěné s lidmi spjatými i se sociální demokracií, skutečně k takovému vašemu relativizujícímu výroku, nikterak neopravňuje. A jestli mně nevěříte, doporučuji navštívit internetový server Hlídač státu, který všechny smlouvy České televize mapuje. Stejně tak vaše tvrzení, že Česká televize by neměla být pod parlamentní kontrolou, jak jste uvedl na Twitteru, je holý nesmysl. Naopak pod parlamentní kontrolou být musí. Nepatří totiž ani zaměstnancům ani rozličným nátlakovým skupinám, často naroubovaným na televizní penězovody. Kombinaci parlamentní kontroly a občanského principu, která zde je, můžeme považovat za optimální, jen toto musíme dělat jako poslanci kvalitně, a nikoliv to zde jen každým rokem odmávat.

Děkuji za pozornost.

PhDr. Ing. Mgr. et Mgr. Jiří Valenta, DBA

KSČM poslanec

Sympatizovat Profil

Položit dotaz Odpovědi

Hodnotit Štítky

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

URL| [http://www.politicke-listy.cz/?goto=202707-valenta-\(ksCm\)--Ct-trvale-znevyhodnuje-ksCm--dalsi-parlamentni-a-vsechny-neparlamentni-strany.html](http://www.politicke-listy.cz/?goto=202707-valenta-(ksCm)--Ct-trvale-znevyhodnuje-ksCm--dalsi-parlamentni-a-vsechny-neparlamentni-strany.html)

Valenta (KSČM): ČT trvale znevýhodňuje KSČM, další parlamentní a všechny neparlamentní strany

20.6.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

PV

Projev na 30. schůzi Poslanecké sněmovny 20. června 2019 k Výroční zprávě o činnosti České televize v roce 2016

Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Je dobře, že tady kolegyně Langšádlová ještě zůstala, protože mé vystoupení bude z velké části orientováno i k její replice, která naše poslední jednání přerušila. Dovolte mně, dámy a pánové, abych reagoval na svou zmíněnou kolegyni Langšádlovou, která zde vystoupila s tvrzením, že mnou zmiňovaná Analýza vysílání České televize a Českého rozhlasu v období před volbami do zastupitelstev krajů a Senátu 2016, zpracovaná výzkumným pracovištěm **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy CEMES pro Radu pro rozhlasové a televizní vysílání za několik set tisíc korun, byla mimořádně nekvalitní a nekompletní, a že to takto potvrzuje dokument, ke kterému se přihlásilo i několik univerzit a sociologů. Ano, TOP 09 a některým dalším se v analýze skutečně šláplo na kuří oko. Jestli ale kolegyně Langšádlová explicitně tvrdila, že tato analýza je nesmysl - a opakovaně šířený nesmysl - musím ji v této souvislosti upozornit na několik aspektů.

Na vypracování této analýzy byl nasazen široký tým. Hlavním řešitelem byl doktor Jan Křeček, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. Statistické zpracování dat zabezpečoval pan Ondřej Dvouletý z Vysoké školy ekonomické. Dále se podíleli: Jan Jiráček, Petra Milková a další pracovníci a studenti **Fakulty sociálních věd**. Analýzu předal CEMES radě po zpracování řady připomínek v červnu roku 2017.

V závěrech zpracovatelé konstatovali: 'V celku vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů České televize byla ve sledovaném období zvýhodňována politická strana TOP 09 tím, že promluvám jejích zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě.'

Mně osobně ten hluk nevádí, ale když neslyším sám sebe, tak už je to trošku moc.

Děkuji. 'Analýza naopak zaznamenala trvalé znevýhodňování Komunistické strany Čech a Moravy, některých dalších nevládních parlamentních a všech neparlamentních stran.' V případě Českého rozhlasu byly závěry obdobné. Ten však spíše výsledky analýzy přijal a zamyslel se nad nimi.

Analytici pak shrnuli svůj názor na možné porušení zákona takto: 'Na podkladě této analýzy lze dospět k závěru, že ze strany České televize ve sledovaném období v celku jimi vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů docházelo k porušování paragrafu 31, odstavce 3 zákona č. 231/2001 Sb. Lze tedy dospět i k oprávněnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání realizovat sankční opatření ve smyslu ustanovení paragrafu 58 - 61 citovaného zákona.'

A právě v okamžiku zveřejnění tohoto objektivně změřeného výsledku byl nastartován odpor TOP 09 a některých dalších, konkrétně těch, kterým současný neakceptovatelný stav netransparence, neobjektivity a především nerovného přístupu k politickým subjektům v oblasti zpravodajství a publicistiky ve vysílání České televize vyhovuje.

Ale vraťme se k tvrzení paní kolegyně, že existuje dokument, který výsledky analýzy vyvrací: Ano, jde o dvacetipětistránkový materiál České televize, signovaný některými akademiky, kde se - mimo jiné - píše: 'Celkově lze předmětnou analýzu zhodnotit jako velmi nekvalitní ve svém metodickém i analytickém zpracování. V rámci prezentace závěrů analýzy pak autoři publikovali celou řadu z kontextu vytržených, tendenčních, nedostatečně obhájených a někdy až lživých tvrzení. Autoři analýzy by z výše uvedených důvodů měli mít zájem na přehodnocení způsobu vypracování a prezentace předmětné analýzy. Pro zachování vlastního dobrého vědeckého jména by měli posoudit, zda není namístě omluva České televizi a Radě pro rozhlasové a televizní vysílání.' Slyšíte dobře. 'Analýzu v současné podobě by pak bylo vhodnější vzít zpět a veřejně přiznat její nedostatky, kterých je až podivuhodně mnoho.' Konec citátu.

Osobně ale se domnívám, že v tomto případě jde o doposud nezaznamenaný, bezprecedentní útok na vědeckou svobodu akademického pracoviště v České republice, a to ze strany veřejnoprávního média. Současně se domnívám, že spíše vše, co se v dokumentu ze strany České televize uvádí, tato instituce činí především sama, to znamená, vytrhává z kontextu, publikuje tendenční a někdy až velice zavádějící tvrzení a měla by sama posoudit, zda tak není namísto omluva občanům České republiky.

V konfrontaci postoje České televize a výzkumného pracoviště CEMES můžeme dovodit, že možná došlo k rozporu v meritu posuzování. Nicméně výsledky výzkumu zůstávají relevantní. Zatímco veřejnoprávní televize pro svou praxi vnímá především zákon o České televizi, CEMES analyzoval naplňování zákona o rozhlasovém a televizním vysílání.

Tedy konkrétně: 'Odstavec 3, paragraf 31 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zní: Provozovatel vysílání je povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.'

Doplňuji, že právě takovou analýzu si objednala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která dohlíží na jeho naplňování. Dodržování zákona o České televizi kontroluje Rada České televize.

'Odstavec 2, písmeno a) paragrafu 2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, zase zní: Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména: a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů.'

Jistě cítíte, že rozdíl dikce obou zákonů je zřetelný. Stejně jako rozdíl přístupu odborných analytiků a producentů televizního vysílání.

Česká televize však nejen podle mého názoru musí respektovat zákony oba. K dispozici má dokonce i Kodex České televize, který v mnohém usnadňuje zvládnout vysílací praxi. Na jeho naplňování, podobně jako na naplňování zákona o České televizi, jak jsem již řekl, dohlíží Rada České televize. Ta si ovšem žádnou analýzu na dané téma neobjednala, pouze si vyloučila informace, které jí předložila Česká televize sama.

Tehdejší děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík na kritický postoj České televize k analýze reagoval dopisem managementu České televize, který nebyl nikde zveřejněn. Ptejme se proč. Asi nebyl o něj veřejnoprávní zájem, na rozdíl od kritického materiálu zpracovaného samotnou Českou televizí a oponentními odborníky, nyní obhajovaného TOP 09 a některými dalšími subjekty.

Děkan v dopise výsledky analýzy zpět nevzal. Za tým zpracovatelů se postavil - cituji: 'V procesu zadání zakázky, v jejím průběhu a v otázce posouzení kvality díla zadavatelem, tedy Radou pro rozhlasové a televizní vysílání, neshledávám žádných pochybností.' Reagoval také na všechny připomínky. Část z nich poslala televize špatnému adresátovi. Pokračuji v citátu: 'Tři z deseti vašich hlavních připomínek, které uvádíte ve svém dopise a následně rozvádíte v přiloženém materiálu, by bylo vhodnější adresovat objednavateli analýzy, tedy Radě pro rozhlasové a televizní vysílání.' Děkan Končelík se ohradil i vůči údajným chybám ve statistice: 'Zde se jedná o neporozumění, chybu na vaší straně. Zatímco vy označujete a dále počítáte v rubrice ostatní všechny strany mimo šest dříve uvedených hlavních stran, tzn. ČSSD, ANO, KSČM, TOP 09, ODS a KDU-ČSL, autoři v komentáři k vámi napadanému grafu jasně uvádějí, že zde kategorie v uvozovkách ostatní označuje pouze zelené, Piráty, SPD-SPO a Úsvit, tedy strany, kterým byl přidělen alespoň nějaký prostor pro promluvy.' - Toť jen na ilustraci toho, čím odpůrci analýzy tento dle mého názoru - ne zcela laika, ale vystudovaného kulturního a sociálního antropologa - kvalitní materiál shazují.

A na závěr mého vystoupení ještě velice krátká replika na odcházejícího kolegu z Pirátů, který zde svoji protekcionistickou řeč směrem k České televizi zakončil okřídlenou větou - buďme rádi za to, jak Česká televize vypadá. - Takže pane kolego Sklenáku, významná část společnosti skutečně ráda není a fakt, že některé mnohamilionové smlouvy, které Česká televize uzavírá, jsou činěné s lidmi spjatými i se sociální demokracií, skutečně k takovému vašemu relativizujícímu výroku, nikterak neopravňuje. A jestli mně nevěříte, doporučuji navštívit internetový server Hlídač státu, který všechny smlouvy České televize mapuje. Stejně tak vaše tvrzení, že Česká televize by neměla být pod parlamentní kontrolou, jak jste uvedl na Twitteru, je holý nesmysl. Naopak

pod parlamentní kontrolou být musí. Nepatří totiž ani zaměstnancům ani rozličným nátlakovým skupinám, často naroubovaným na televizní penězovody. Kombinaci parlamentní kontroly a občanského principu, která zde je, můžeme považovat za optimální, jen toto musíme dělat jako poslanci kvalitně, a nikoliv to zde jen každým rokem odmávat.

Děkuji za pozornost.

URL| <http://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-voicum/Valenta-KSCM-CT-trvale-znevychodnuje-KSCM-dalsi-parlamentni-a-vsechny-neparlamentni-strany-586168>

Valenta (KSČM): ČT trvale znevýhodňuje KSČM, další parlamentní a všechny neparlamentní strany

20.6.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

Jiří Valenta

Projev na 30. schůzi Poslanecké sněmovny 20. června 2019 k Výroční zprávě o činnosti České televize v roce 2016

Děkuji za slovo, pane místopředsedo.

Je dobře, že tady kolegyně Langšádlová ještě zůstala, protože mé vystoupení bude z velké části orientováno i k její replice, která naše poslední jednání přerušila. Dovolte mně, dámy a pánové, abych reagoval na svou zmíněnou kolegyni Langšádlovou, která zde vystoupila s tvrzením, že mnou zmiňovaná Analýza vysílání České televize a Českého rozhlasu v období před volbami do zastupitelstev krajů a Senátu 2016, zpracovaná výzkumným pracovištěm **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy CEMES pro Radu pro rozhlasové a televizní vysílání za několik set tisíc korun, byla mimořádně nekvalitní a nekompletní, a že to takto potvrzuje dokument, ke kterému se přihlásilo i několik univerzit a sociologů. Ano, TOP 09 a některým dalším se v analýze skutečně šláplo na kuří oko. Jestli ale kolegyně Langšádlová explicitně tvrdila, že tato analýza je nesmysl - a opakovaně šířený nesmysl - musím ji v této souvislosti upozornit na několik aspektů.

Na vypracování této analýzy byl nasazen široký tým. Hlavním řešitelem byl doktor Jan Křeček, **Fakulta sociálních věd** Univerzity Karlovy. Statistické zpracování dat zabezpečoval pan Ondřej Dvouletý z Vysoké školy ekonomické. Dále se podíleli: Jan Jiráček, Petra Milková a další pracovníci a studenti **Fakulty sociálních věd**. Analýzu předal CEMES radě po zpracování řady připomínek v červnu roku 2017.

V závěrech zpracovatelé konstatovali: "V celku vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů České televize byla ve sledovaném období zvýhodňována politická strana TOP 09 tím, že promluvám jejich zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě.

Mně osobně ten hluk nevádí, ale když neslyším sám sebe, tak už je to trochu moc.

Děkuji. "Analýza naopak zaznamenala trvalé znevýhodňování Komunistické strany Čech a Moravy, některých dalších nevládních parlamentních a všech neparlamentních stran." V případě Českého rozhlasu byly závěry obdobné. Ten však spíše výsledky analýzy přijal a zamyslel se nad nimi.

Analytici pak shrnuli svůj názor na možné porušení zákona takto: "Na podkladě této analýzy lze dospět k závěru, že ze strany České televize ve sledovaném období v celku jimi vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů docházelo k porušování paragrafu 31, odstavce 3 zákona č. 231/2001 Sb. Lze tedy dospět i k oprávněnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání realizovat sankční opatření ve smyslu ustanovení paragrafu 58 - 61 citovaného zákona."

A právě v okamžiku zveřejnění tohoto objektivně změřeného výsledku byl nastartován odpor TOP 09 a některých dalších, konkrétně těch, kterým současný neakceptovatelný stav netransparence, neobjektivity a především nerovného přístupu k politickým subjektům v oblasti zpravodajství a publicistiky ve vysílání České televize vyhovuje.

Ale vraťme se k tvrzení paní kolegyně, že existuje dokument, který výsledky analýzy vyvrací: Ano, jde o dvacetipětistránkový materiál České televize, signovaný některými akademiky, kde se - mimo jiné - praví: "Celkově lze předmětnou analýzu zhodnotit jako velmi nekvalitní ve svém metodickém i analytickém zpracování. V rámci prezentace závěrů analýzy pak autoři publikovali celou řadu z kontextu vytržených, tendenčních, nedostatečně obhájených a někdy až lživých tvrzení. Autoři analýzy by z výše uvedených důvodů měli mít

zájem na přehodnocení způsobu vypracování a prezentace předmětné analýzy. Pro zachování vlastního dobrého vědeckého jména by měli posoudit, zda není namíste omluva České televizi a Radě pro rozhlasové a televizní vysílání." Slyšíte dobře. "Analýzu v současné podobě by pak bylo vhodnější vzít zpět a veřejně přiznat její nedostatky, kterých je až podivuhodně mnoho." Konec citátu.

Osobně ale se domnívám, že v tomto případě jde o doposud nezaznamenaný, bezprecedentní útok na vědeckou svobodu akademického pracoviště v České republice, a to ze strany veřejnoprávního média. Současně se domnívám, že spíše vše, co se v dokumentu ze strany České televize uvádí, tato instituce činí především sama, to znamená, vytrhává z kontextu, publikuje tendenční a někdy až velice zavádějící tvrzení a měla by sama posoudit, zda tak není namíste omluva občanům České republiky.

V konfrontaci postoje České televize a výzkumného pracoviště CEMES můžeme dovodit, že možná došlo k rozporu v meritu posuzování. Nicméně výsledky výzkumu zůstávají relevantní. Zatímco veřejnoprávní televize pro svou praxi vnímá především zákon o České televizi, CEMES analyzoval naplňování zákona o rozhlasovém a televizním vysílání.

Tedy konkrétně: "Odstavec 3, paragraf 31 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, zní: Provozovatel vysílání je povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivity a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě."

Doplňuji, že právě takovou analýzu si objednala Rada pro rozhlasové a televizní vysílání, která dohlíží na jeho naplňování. Dodržování zákona o České televizi kontroluje Rada České televize.

"Odstavec 2, písmeno a) paragrafu 2 zákona č. 483/1991 Sb., o České televizi, zase zní: Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního vysílání jsou zejména: a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů."

Jistě cítíte, že rozdíl dikce obou zákonů je zřetelný. Stejně jako rozdíl přístupu odborných analytiků a producentů televizního vysílání.

Česká televize však nejen podle mého názoru musí respektovat zákony oba. K dispozici má dokonce i Kodex České televize, který v mnohém usnadňuje zvládnout vysílací praxi. Na jeho naplňování, podobně jako na naplňování zákona o České televizi, jak jsem již řekl, dohlíží Rada České televize. Ta si ovšem žádnou analýzu na dané téma neobjednala, pouze si vyloučila informace, které jí předložila Česká televize sama.

Tehdejší děkan **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Jakub Končelík na kritický postoj České televize k analýze reagoval dopisem managementu České televize, který nebyl nikde zveřejněn. Ptejme se proč. Asi nebyl o něj veřejnoprávní zájem, na rozdíl od kritického materiálu zpracovaného samotnou Českou televizí a oponentními odborníky, nyní obhajovaného TOP 09 a některými dalšími subjekty.

Děkan v dopise výsledky analýzy zpět nevzal. Za tým zpracovatelů se postavil - cituji: "V procesu zadání zakázky, v jejím průběhu a v otázce posouzení kvality díla zadavatelem, tedy Radou pro rozhlasové a televizní vysílání, neshledávám žádných pochybností." Reagoval také na všechny připomínky. Část z nich poslala televize špatnému adresátovi. Pokračuji v citátu: "Tři z deseti vašich hlavních připomínek, které uvádíte ve svém dopise a následně rozvádíte v přiloženém materiálu, by bylo vhodnější adresovat objednavateli analýzy, tedy Radě pro rozhlasové a televizní vysílání." Děkan Končelík se ohradil i vůči údajným chybám ve statistice: "Zde se jedná o neporozumění, chybu na vaší straně. Zatímco vy označujete a dále počítáte v rubrice ostatní všechny strany mimo šest dříve uvedených hlavních stran, tzn. ČSSD, ANO, KSČM, TOP 09, ODS a KDU-ČSL, autoři v komentáři k vámi napadanému grafu jasně uvádějí, že zde kategorie v uvozovkách ostatní označuje pouze zelené, Piráty, SPD-SPO a Úsvit, tedy strany, kterým byl přidělen alespoň nějaký prostor pro promluvy." - Toť jen na ilustraci toho, čím odpůrci analýzy tento dle mého názoru - ne zcela laika, ale vystudovaného kulturního a sociálního antropologa - kvalitní materiál shazují.

A na závěr mého vystoupení ještě velice krátká replika na odcházejícího kolegu z Pirátů, který zde svoji protekcionistickou řeč směrem k České televizi zakončil okřídlenou větou - budme rádi za to, jak Česká televize vypadá. - Takže pane kolego Sklenáku, významná část společnosti skutečně ráda není a fakt, že některé mnohamilionové smlouvy, které Česká televize uzavírá, jsou činěné s lidmi spjatými i se sociální demokracií, skutečně k takovému vašemu relativizujícímu výroku, nikterak neopravňuje. A jestli mně nevěříte, doporučuji navštívit internetový server Hlídač státu, který všechny smlouvy České televize mapuje. Stejně tak vaše tvrzení, že Česká televize by neměla být pod parlamentní kontrolou, jak jste uvedl na Twitteru, je holý nesmysl. Naopak pod parlamentní kontrolou být musí. Nepatří totiž ani zaměstnancům ani rozličným nátlakovým skupinám, často naroubovaným na televizní penězovody. Kombinaci parlamentní kontroly a občanského principu, která zde je, můžeme považovat za optimální, jen toto musíme dělat jako poslanci kvalitně, a nikoliv to zde jen každým rokem odmávat.

Děkuji za pozornost.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.
Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Archiv KSČM Popisek: Jiří Valenta.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/politika/politici-voicum/Valenta-KSCM-CT-trvale-znevyhodnuje-KSCM-dalsi-parlamentni-a-vsechny-neparlamentni-strany-586168>

Názory politologů na působení ČSSD ve vládě se liší

20.6.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

čtk

Kdyby ČSSD zůstala v opozici, rozpory uvnitř strany by ji neminuly, poněvadž by pak mnozí mohli namítat, že strana měla do vlády jít. V celkové bilanci se plusy a mínusy vzájemně eliminují, takže výsledek je nula, napsal politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze ale mají sociální demokraté daleko k důstojnosti a nesou největší díl viny na legitimizaci premiéra Andreje Babiše (ANO), neboť se vláda musí opírat o komunisty a občas i hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury.

„ČSSD vládne již podruhé s Andrejem Babišem. Tentokrát navíc v pozici, která má daleko k důstojnosti - jednak díky síle, jednak proto, že vláda se musí opírat o komunisty a občas i okamurovce. ČSSD proto nese největší díl viny na Babišově legitimizaci. Z tohoto důvodu je naprosto nevěrohodná v jakémkoli tažení proti babišovskému pojetí politiky či jako obránce demokracie. Zbývá jí tedy jen levicovost,“ napsal Mrklas.

Podle něj uspěly v Evropě v poslední době pouze ty socialistické strany, které byly v opozici. „Je pozoruhodné, že to ČSSD se svými vazbami neví, nebo nechce vědět,“ poznamenal Mrklas.

Přestože má vláda levicový program a hodně rozdává a reguluje, neumí ČSSD svůj program prodat, míní Mrklas. Neuměla to podle něj ani v předchozí vládě, kde měla premiéra (Bohuslava Sobotku) a více ministrů (sedm, nyní pět). „Proč by jí to mělo jít lépe ve vládě, kde má mnohem slabší postavení?“ uvedl.

Ani podle Mlejnků neumí sociální demokraté propagovat své případné úspěchy. „Jediný opravdu 'sociálnědemokratický' resort drží ministryně (práce a sociálních věcí Jana) Maláčová, která se snaží, ale skutečnost, že občas dejme tomu 'vydupe' nějakou tu miliardu navíc na sociální účely, ještě nemusí nikoho přimět k volbě její strany. Je mladá, pořád nezkušená a nemá širší portfolio politických témat,“ poznamenal politolog.

Na dotaz, co by se muselo stát, aby ČSSD odešla z vlády, Mlejnek odpověděl, že hranice asi leží někde tam, kdy „se na vládě či podpoře vlády začínají podílet SPD nebo Trikolóra“. Trikolóra je nové politické hnutí založené bývalým poslancem ODS Václavem Klausem mladším.

„Vnitřní život je hluboce rozpolcený, otázka setrvání toto rozpolčení posiluje. Sociální demokraté se pomalu, ale jistě dostávají do pozice strany, která ať udělá cokoli, vždycky to bude špatně. Z polistopadové historie známe několik případů a víme například, jak dopadly Unie svobody nebo Strana zelených,“ doplnil Mrklas.

Zelení byli v letech 2006 až 2009 ve vládě s ODS a KDU-ČSL, po vyslovení nedůvěry ještě nominovali ministry v úřednické vládě Jana Fischera, v posledních parlamentních volbách v roce 2017 ale získali jen 1,46 procenta hlasů. Unie svobody - Demokratická unie byla součástí kabinetu s ČSSD a lidovci v letech 2002 až 2006. Ve volbách v roce 2006 dostala 0,3 procenta hlasů.

Vládu ANO a ČSSD tolerovanou komunisty prezident Miloš Zeman jmenoval loni 27. června. Na pondělním zasedání bude podle Babiše kabinet bilancovat, jaké ze svých cílů za první rok splnil.

ČSSD tápe. Ve vládě legitimizuje Babiše a ztrácí důstojnost

20.6.2019 tyden.cz str. 00 Domáci

ČTK

Kdyby ČSSD zůstala v opozici, rozpory uvnitř strany by ji neminuly, poněvadž by pak mnozí mohli namítat, že strana měla do vlády jít. V celkové bilanci se plusy a mínusy vzájemně eliminují, takže výsledek je nula, napsal politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze ale mají sociální demokraté daleko k důstojnosti a nesou největší díl viny na legitimizaci premiéra Andreje Babiše (ANO), neboť se vláda musí opírat o komunisty a občas i hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury.

"ČSSD vládne již podruhé s Andrejem Babišem. Tentokrát navíc v pozici, která má daleko k důstojnosti - jednak díky síle, jednak proto, že vláda se musí opírat o komunisty a občas i okamurovce. ČSSD proto nese největší díl viny na Babišově legitimizaci. Z tohoto důvodu je naprosto nevěrohodná v jakémkoli tažení proti babišovskému pojetí politiky či jako obránce demokracie. Zbývá jí tedy jen levicovost," napsal Mrklas.

Podle něj uspěly v Evropě v poslední době pouze ty socialistické strany, které byly v opozici. "Je pozoruhodné, že to ČSSD se svými vazbami neví, nebo nechce vědět," poznamenal Mrklas.

Přestože má vláda levicový program a hodně rozdává a reguluje, neumí ČSSD svůj program prodat, míní Mrklas. Neuměla to podle něj ani v předchozí vládě, kde měla premiéra (Bohuslava Sobotku) a více ministrů (sedm, nyní pět). "Proč by jí to mělo jít lépe ve vládě, kde má mnohem slabší postavení?" uvedl.

Ani podle Mlejnkova neumí sociální demokraté propagovat své případné úspěchy. "Jediný opravdu 'sociálnědemokratický' resort drží ministryně (práce a sociálních věcí Jana) Maláčová, která se snaží, ale skutečnost, že občas dejme tomu 'vydupe' nějakou tu miliardu navíc na sociální účely, ještě nemusí nikoho přimět k volbě její strany. Je mladá, pořád nezkušená a nemá širší portfolio politických témat," poznamenal politolog.

Může to rozseknout Klaus ml. s Trikolorou

Na dotaz, co by se muselo stát, aby ČSSD odešla z vlády, Mlejnek odpověděl, že hranice asi leží někde tam, kdy "se na vládě či podpoře vlády začínají podílet SPD nebo Trikolóra". Trikolóra je nové politické hnutí založené bývalým poslancem ODS Václavem Klausem mladším.

"Vnitřní život je hluboce rozpolcený, otázka setrvání toto rozpolčení posiluje. Sociální demokraté se pomalu, ale jistě dostávají do pozice strany, která ať udělá cokoli, vždycky to bude špatně. Z listopadové historie známe několik případů a víme například, jak dopadly Unie svobody nebo Strana zelených," doplnil Mrklas.

Zelení byli v letech 2006 až 2009 ve vládě s ODS a KDU-ČSL, po vyslovení nedůvěry ještě nominovali ministry v úřednické vládě Jana Fischera, v posledních parlamentních volbách v roce 2017 ale získali jen 1,46 procenta hlasů. Unie svobody - Demokratická unie byla součástí kabinetu s ČSSD a lidovci v letech 2002 až 2006. Ve volbách v roce 2006 dostala 0,3 procenta hlasů.

Vládu ANO a ČSSD tolerovanou komunisty prezident Miloš Zeman jmenoval loni 27. června. Na pondělním zasedání bude podle Babiše kabinet bilancovat, jaké ze svých cílů za první rok splnil.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/cssd-tape-ve-vlade-legitimizuje-babise-a-ztraci-dustojnost_525326.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
tyden.cz

At' udělají cokoliv, všechno je špatně, varují politologové ČSSD

20.6.2019 eurozpravy.cz str. 00

EuroZpravy.cz

Kdyby ČSSD zůstala v opozici, rozpory uvnitř strany by ji neminuly, poněvadž by pak mnozí mohli namítat, že strana měla do vlády jít. V celkové bilanci se plusy a mínusy vzájemně eliminují, takže výsledek je nula, napsal ČTK politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze ale mají sociální demokraté daleko k důstojnosti a nesou největší díl viny na legitimizaci premiéra Andreje Babiše (ANO), neboť se vláda musí opírat o komunisty a občas i hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury.

"ČSSD vládne již podruhé s Andrejem Babišem. Tentokrát navíc v pozici, která má daleko k důstojnosti - jednak díky síle, jednak proto, že vláda se musí opírat o komunisty a občas i okamurovce. ČSSD proto nese největší díl viny na Babišově legitimizaci. Z tohoto důvodu je naprosto nevěrohodná v jakémkoli tažení proti babišovskému pojetí politiky či jako obránce demokracie. Zbývá jí tedy jen levicovost," napsal ČTK Mrklas.

Podle něj uspěly v Evropě v poslední době pouze ty socialistické strany, které byly v opozici. "Je pozoruhodné, že to ČSSD se svými vazbami neví, nebo nechce vědět," poznamenal Mrklas.

Přestože má vláda levicový program a hodně rozdává a reguluje, neumí ČSSD svůj program prodat, míní Mrklas. Neuměla to podle něj ani v předchozí vládě, kde měla premiéra (Bohuslava Sobotku) a více ministrů (sedm, nyní pět). "Proč by jí to mělo jít lépe ve vládě, kde má mnohem slabší postavení?" uvedl.

Ani podle Mlejníka neumí sociální demokraté propagovat své případné úspěchy. "Jediný opravdu 'sociálnědemokratický' resort drží ministryně (práce a sociálních věcí Jana) Maláčová, která se snaží, ale skutečnost, že občas dejme tomu 'vydupe' nějakou tu miliardu navíc na sociální účely, ještě nemusí nikoho přimět k volbě její strany. Je mladá, pořád nezkušená a nemá širší portfolio politických témat," poznamenal politolog.

Na dotaz, co by se muselo stát, aby ČSSD odešla z vlády, Mlejnek odpověděl, že hranice asi leží někde tam, kdy "se na vládě či podpoře vlády začínají podílet SPD nebo Trikolóra". Trikolóra je nové politické hnutí založené bývalým poslancem ODS Václavem Klausem mladším.

"Vnitřní život je hluboce rozpolcený, otázka setrvání toto rozpolčení posiluje. Sociální demokraté se pomalu, ale jistě dostávají do pozice strany, která at' udělá cokoli, vždycky to bude špatně. Z polistopadové historie známe několik případů a víme například, jak dopadly Unie svobody nebo Strana zelených," doplnil Mrklas.

Zelení byli v letech 2006 až 2009 ve vládě s ODS a KDU-ČSL, po vyslovení nedůvěry ještě nominovali ministry v úřednické vládě Jana Fischera, v posledních parlamentních volbách v roce 2017 ale získali jen 1,46 procenta hlasů. Unie svobody - Demokratická unie byla součástí kabinetu s ČSSD a lidovci v letech 2002 až 2006. Ve volbách v roce 2006 dostala 0,3 procenta hlasů.

Vládu ANO a ČSSD tolerovanou komunisty prezident Miloš Zeman jmenoval loni 27. června. Na pondělním zasedání bude podle Babiše kabinet bilancovat, jaké ze svých cílů za první rok splnil.

Sjezd ČSSD (18.2.2018): Jan Hamáček

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/politika/261213-at-udelaji-cokoliv-vsechno-je-spatne-varuji-politologove-cssd/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

eurozpravy.cz

Názory politologů na působení ČSSD ve vládě se liší

20.6.2019 parlamentnilisty.cz str. 00

Hans Štembera

Kdyby ČSSD zůstala v opozici, rozpory uvnitř strany by ji neminuly, poněvadž by pak mnozí mohli namítat, že strana měla do vlády jít. V celkové bilanci se plusy a mínusy vzájemně eliminují, takže výsledek je nula, napsal

politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze ale mají sociální demokraté daleko k důstojnosti a nesou největší díl viny na legitimizaci premiéra Andreje Babiše (ANO), neboť se vláda musí opírat o komunisty a občas i hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury.

Podle něj uspěly v Evropě v poslední době pouze ty socialistické strany, které byly v opozici. „Je pozoruhodné, že to ČSSD se svými vazbami neví, nebo nechce vědět,“ poznamenal Mrklas.

Přestože má vláda levicový program a hodně rozdává a reguluje, neumí ČSSD svůj program prodat, míní Mrklas. Neuměla to podle něj ani v předchozí vládě, kde měla premiéra (Bohuslava Sobotku) a více ministrů (sedm, nyní pět). „Proč by jí to mělo jít lépe ve vládě, kde má mnohem slabší postavení?“ uvedl.

Ani podle Mlejnika neumí sociální demokraté propagovat své případné úspěchy. „Jediný opravdu 'sociálnědemokratický' resort drží ministryně (práce a sociálních věcí Jana) Maláčová, která se snaží, ale skutečnost, že občas dejme tomu 'vydupe' nějakou tu miliardu navíc na sociální účely, ještě nemusí nikoho přimět k volbě její strany. Je mladá, pořád nezkušená a nemá širší portfolio politických témat,“ poznamenal politolog.

Na dotaz, co by se muselo stát, aby ČSSD odešla z vlády, Mlejnek odpověděl, že hranice asi leží někde tam, kdy „se na vládě či podpoře vlády začínají podílet SPD nebo Trikolóra“. Trikolóra je nové politické hnutí založené bývalým poslancem ODS Václavem Klausem mladším.

„Vnitřní život je hluboce rozpolcený, otázka setrvání toto rozpolčení posiluje. Sociální demokraté se pomalu, ale jistě dostávají do pozice strany, která ať udělá cokoli, vždycky to bude špatně. Z polistopadové historie známe několik případů a víme například, jak dopadly Unie svobody nebo Strana zelených,“ doplnil Mrklas.

Zelení byli v letech 2006 až 2009 ve vládě s ODS a KDU-ČSL, po vyslovení nedůvěry ještě nominovali ministry v úřednické vládě Jana Fischera, v posledních parlamentních volbách v roce 2017 ale získali jen 1,46 procenta hlasů. Unie svobody - Demokratická unie byla součástí kabinetu s ČSSD a lidovci v letech 2002 až 2006. Ve volbách v roce 2006 dostala 0,3 procenta hlasů.

Vládu ANO a ČSSD tolerovanou komunisty prezident Miloš Zeman jmenoval loni 27. června. Na pondělním zasedání bude podle Babiše kabinet bilancovat, jaké ze svých cílů za první rok splnil.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se ZDE.

Foto: Hans Štembera Popisek: ČSSD, ilustrační foto.

URL| <https://www.parlamentnilisty.cz/arena/monitor/Nazory-politologu-na-pusobeni-CSSD-ve-vlade-se-lisi-586226>

Masarykova univerzita má osm nových profesorů

21.6.2019 muni.cz str. 00

Univerzity Karlovy

Ministr školství předal 20. června jmenovací dekry celkem 63 novým profesorům.

Na návrh vědeckých a uměleckých rad předal 20. června jmenovací dekry 63 profesorům ministr školství Robert Plaga. Osm z nich působí na Masarykově univerzitě, další dva byli jmenováni na návrh Vědecké rady MU, ale působí na jiné vysoké škole. Podívejte se na jejich výčet níže. Kompletní seznam najdete na webu ministerstva školství.

doc. Mgr. Vítězslav Bryja, Ph.D.

pro obor: Fyziologie živočichů působí na Přírodovědecké fakultě MU a v Biofyzikálním ústavu AV ČR doc. PhDr. Bohumil Fořt, Ph.D.

pro obor: Česká literatura působí na Filozofické fakultě MU a v Ústavu pro českou literaturu AV ČR doc. PhDr. Petr Kaleta, Ph.D.

pro obor: Historie působí na Pedagogické fakultě MU doc. PhDr. Tomáš Katrňák, Ph.D.

pro obor: Sociologie působí Fakultě sociálních studií MU doc. RNDr. Jaromír Leichmann, Dr. rer. nat.

pro obor: Geologické vědy působí na Přírodovědecké fakultě MU doc. MUDr. Ondřej Ludka, Ph.D.

pro obor: Vnitřní lékařství působí na Lékařské fakultě MU a ve FN Brno a FNUSA doc. PhDr. Andrea Pokorná, Ph.D.

pro obor: Ošetrovatelství působí na Lékařské fakultě MU

Martin Scheringer, Dr. sc. nat.

pro obor: Chemie životního prostředí působí na Přírodovědecké fakultě MU

Na návrh Vědecké rady MU byly dále profesory jmenováni:

doc. PhDr. Rudolf Krajíc, CSc.

pro obor: Archeologie pravěku a středověku působí na Jihočeské univerzitě v Českých Budějovicích

doc. PhDr. Michal Kubát, Ph.D.

pro obor: Politologie působí na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy a na Filozofické fakultě Západočeské univerzity v Plzni

URL| <https://www.em.muni.cz/udalosti/11800-masarykova-univerzita-ma-osm-novych-profesoru>

Nadějnou političkou 2019 je starostka Řečan nad Labem Michaela Matoušková

21.6.2019 halonoviny.cz str. 00

Titul Nadějná politička si ze slavnostního vyhlášení v Americkém centru odnesla Michaela Matoušková (STAN), starostka obce Řečany nad Labem.

Ve čtvrtém ročníku soutěže, kterou pořádá nezisková organizace Fórum 50 %, se na druhé příčce umístila zastupitelka hlavního města Prahy Mariana Čapková (PRAHA SOBĚ) a třetí místo získala Ivana Váňová, starostka obce Mořkov (KDU-ČSL). Mimořádné ocenění porota udělila Marcelce Válkové a Editě Stejskalové.

» Paní Matouškovou porota vybrala pro její dlouholeté úspěšné působení v Řečanech nad Labem, kde je již devět let starostkou. V obci vybuodovala například Komunitní dům pro seniory a podporuje myšlenku mezigeneračního setkávání. Zároveň má potenciál prosadit se i ve vyšších patrech politiky, «odůvodnila výrok odborné poroty politoložka a členka správní rady Fóra 50 % Jana Smiggels Kavková.

Letošního ročníku se zúčastnilo celkem 35 žen napříč republikou a politickým spektrem. Nechyběly zastupitelky či starostky malých obcí i statutárních měst, svou zástupkyni měla v soutěži i Poslanecká sněmovna. Drtivá většina účastnic však působí v komunální politice.

Odborná porota 4. ročníku Nadějně političky byla ve složení: Petr Just (vedoucí Katedry politologie a humanitních studií na Metropolitní univerzitě Praha), Jitka Gelnarová (Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzita Karlovy a Národní muzeum), Karel Müller (vedoucí Katedry politologie na Vysoké škole ekonomické) a Jana Smiggels Kavková (členka správní rady Fóra 50 %).

Soutěž již od roku 2008 pořádá nezisková organizace Fórum 50 %, usilující o vyrovnané zastoupení mužů a žen v politice a rozhodovacích pozicích. Cílem je upozornit na úspěšné političky na lokální i regionální úrovni a představit je veřejnosti. » V rámci letošního ročníku si připomínáme sto let, kdy šly ženy v Československu poprvé k volbám. Doufáme, že příběhy oceněných političek budou inspirovat další ženy, aby se angažovaly ve veřejném životě, «komentuje Markéta Kos Mottlová z Fóra 50 %.

(za)

FOTO – Fórum 50 procent

URL| <http://www.halonoviny.cz/articles/view/51159623>

Být romskou političkou vyžaduje v ČR dvojnásobnou odvahu. Edita Stejskalová získala cenu za své politické působení

21.6.2019 romea.cz str. 00 domácí

Jitka Votavová

Organizace Fórum 50%, která usiluje o vyrovnané zastoupení mužů a žen v politice a rozhodovacích pozicích, udělila v soutěži "Nadějná politička 2019" mimořádné ocenění politoložce a pracovníci sociálně-právní ochrany dětí Editě Stejskalové. Porota se rozhodla ocenit její dlouhodobé angažování v občanském sektoru a aktivní členství v Radě pro záležitosti romské menšiny.

Organizace Fórum 50%, která usiluje o vyrovnané zastoupení mužů a žen v politice a rozhodovacích pozicích, udělila v soutěži "Nadějná politička 2019" mimořádné ocenění politoložce a pracovníci sociálně-právní ochrany dětí Editě Stejskalové. Porota se rozhodla ocenit její dlouhodobé angažování v občanském sektoru a aktivní členství v Radě pro záležitosti romské menšiny.

Být v české společnosti aktivní romskou političkou vyžaduje podle členů odbráné poroty soutěže dvojnásobnou odvahu. "Rozhodnout se v českém prostředí stát se aktivní političkou chce hodně odvahy. Pokud jste žena a ještě Romka, chce to odvahu minimálně dvojnásobnou. Bylo to patrné i z odpovědí paní Stejskalové, když napsala, že jejím snem je, aby české politické strany měly odvahu umístit romskou ženu na volitelné místo kandidátky," uvedli porotci pro server Romea.cz, proč mimořádné ocenění věnovali právě Editě Stejskalové.

"Na Editě Stejskalové nás zaujalo několik věcí. Politicky se angažovala už od svých šestnácti let, včetně organizace debat s politiky a zapojení se do kampaně. Dále je aktivní členkou poradního orgánu vlády pro záležitosti romské menšiny. A do třetice se velmi angažuje i v občanském sektoru," shrnuli porotci důvody pro jejich volbu.

Porotu tvořili Petr Just (vedoucí Katedry politologie a humanitních studií na Metropolitní univerzitě Praha), Jitka Gelnarová (Institut politologických studií **Fakulty sociálních věd** Univerzita Karlovy a Národní muzeum), Karel Müller (vedoucí Katedry politologie na Vysoké škole ekonomické) a Jana Smiggels Kavková (členka správní rady Fóra 50 %).

Titul Nadějná politička si ze slavnostního vyhlášení v Americkém centru odnesla Michaela Matoušková (STAN), starostka obce Řečany nad Labem. Ve čtvrtém ročníku soutěže, kterou pořádá nezisková organizace Fórum 50 %, se na druhé příčce umístila zastupitelka hlavního města Prahy Mariana Čapková (PRAHA SOBĚ) a třetí místo získala Ivana Váňová, starostka obce Mořkov (KDU-ČSL). Mimořádné ocenění porota udělila Marcelé Válkové a Editě Stejskalové.

Fórum 50 % je nezisková organizace, která podporuje vyrovnané zastoupení žen a mužů v politice a rozhodovacích pozicích. Ačkoli ženy tvoří více než 50 % populace, jejich zastoupení v politice je průměrně pouhých 20 %.

URL| <http://www.romea.cz/cz/zpravodajstvi/domaci/byt-romskou-politicou-vyzaduje-v-cr-dvojnásobnou-odvahu.edita-stejskalova-ziskala-cenu-za-sve-politicke-pusobeni>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

romea.cz

Fed potopil dolar a vyhnal akcie na rekordní hodnoty

21.6.2019 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, fx, dolar, euro, koruna, EURCZK, EURUSD, USDCZK

Očekávané snižování úrokových sazeb americké centrální banky svědčilo akciovým trhům. Americký dolar se vedle toho propadl během dvou dní nejnižší za více než rok.

Včerejší ráno zahájila japonská centrální banka, která ponechala sazby dle očekávání na záporných – 0,1 %. Více pozornosti ale na sebe stále strhávala americká centrální banka, která svým koketováním se snižováním sazeb pomáhala oslabovat americký dolar. Guvernér Fedu Jerome Powell sice už ve středu oznámil, že sazby se nemění, ale otevřeně mluvil o jejich snižování v roce 2020. Fed očekává, že by se sazby měly dvakrát snižovat o 25 bodů.

Radost neměli jen držitelé akcií, které rekordně rostly, a index S&P 500 se dokonce dostal na své historické maximum. Včerejšek také díky očekávání nižších sazeb ve Spojených státech patřil zejména euru, které se vytáhlo o půl procenta až na 1,131 EURUSD a po mírné korekci se usadilo na 1,128 EURUSD. Dolar se tak propadl během dvou dní nejvíce od loňského února.

Fed má obavy z nedostatečně vysoké inflace. Podle nové prognózy by se totiž americké ekonomice mělo dařit a měla by růst dokonce mírně rychleji, než se očekávalo v předchozí prognóze. Problém ale představuje výhled inflace, kde se očekávání naopak mírně snížila. Otočka Fedu poslala výnos třicetiletého amerického dluhopisu nejnižší od roku 2016, když se dostal pod hranici 2,5 %.

Špatný výhled inflace trápí i eurozónu. Dva její představitelé včera shodně uvedli, že Evropská centrální banka uvažuje o spuštění nástrojů na podporu růstu zemích platících eurem. Vedle snižování sazeb je na stole i další kolo kvantitativního uvolňování a případně další nástroje.

Že bude ECB muset zasahovat, naznačil včera i Italský statistický úřad, který odhaduje růst italské ekonomiky v druhém čtvrtletí v záporných hodnotách. Nedařilo se ani britské ekonomice, kde se dle Bank of England růst zastavil na 0 %. Přesto ale včera jednomyslně ponechala své sazby beze změny na 0,75 %.

Z ekonomických dat jsme se dále včera dozvěděli již tradičně údaje z amerického trhu práce, kde poklesly nové žádosti o podporu v nezaměstnanosti a pozitivní pokles ukázal i jejich celkový počet. Vedle toho naopak negativní propad zaznamenal podnikatelský index filadelfského Fedu, který se propadl hluboko pod očekávání z 16,6 na 0,3 bodu. Propad zaznamenala také spotřebitelská důvěra v eurozóně, která klesla z -6,5 na -7,2 bodu.

Aktuálně se dolar vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1285 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 96,70 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1284 do 1,1327 EURUSD.*

Česko bylo včera bez dat a koruna tak jen opsala vývoj na eurodolaru. I přes zprávy z Fedu a ECB stále očekáváme, že se v příštím týdnu sazby měnit nebudou. Koruna tak včera posilovala na obou hlavních párech. Proti euru během dne posílila o desetinu procenta a dotkla se až hranice 25,6 EURCZK. Proti dolaru bylo posilování mnohem výraznější a koruna získala více než půl procenta a dostala se před mírnou korekcí v odpoledních hodinách až k úrovni 22,65 USDCZK.

Dnes nás čekají zejména PMI indexy z eurozóny a Spojených států. V USA také zveřejní sérii údajů o trhu s nemovitostmi.

Aktuálně se koruna v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,60 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,57 až 25,66 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,56 až 22,73 USDCZK.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společně Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/Swww/fed-potopil-dolar-a-vyhnal-akcie-na-rekordni-hodnoty>

At' sociální demokraté udělají cokoli, vždy to bude špatně, míní politolog

22.6.2019 forum24.cz str. 00

Předseda ČSSD Jan Hamáček a předseda hnutí ANO a premiér Andrej Babiš / FOTO: ČTK

Kdyby ČSSD zůstala v opozici, rozpory uvnitř strany by ji neminuly, poněvadž by pak mnozí mohli namítat, že strana měla do vlády jít. V celkové bilanci se plusy a mínusy vzájemně eliminují, takže výsledek je nula, napsal politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze ale mají sociální demokraté daleko k důstojnosti a nesou největší díl viny na legitimizaci premiéra Andreje Babiše (ANO), neboť se vláda musí opírat o komunisty a občas i hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury.

URL| https://forum24.cz/?post_type=post&p=256381

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

forum24.cz

ČSSD nese největší díl viny na legitimizaci premiéra Babiše, míní politolog

22.6.2019 tyden.cz str. 00 Domáci

ČTK

Kdyby ČSSD zůstala v opozici, rozpory uvnitř strany by ji neminuly, poněvadž by pak mnozí mohli namítat, že strana měla do vlády jít. V celkové bilanci se plusy a mínusy vzájemně eliminují, takže výsledek je nula, napsal politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze ale mají sociální demokraté daleko k důstojnosti a nesou největší díl viny na legitimizaci premiéra Andreje Babiše (ANO), neboť se vláda musí opírat o komunisty a občas i hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury.

"ČSSD vládne již podruhé s Andrejem Babišem. Tentokrát navíc v pozici, která má daleko k důstojnosti - jednak díky síle, jednak proto, že vláda se musí opírat o komunisty a občas i okamurovce. ČSSD proto nese největší díl viny na Babišově legitimizaci. Z tohoto důvodu je naprosto nevěrohodná v jakémkoli tažení proti babišovskému pojetí politiky či jako obránce demokracie. Zbývá jí tedy jen levicovost," napsal Mrklas.

Podle něj uspěly v Evropě v poslední době pouze ty socialistické strany, které byly v opozici. "Je pozoruhodné, že to ČSSD se svými vazbami neví, nebo nechce vědět," poznamenal Mrklas.

Přestože má vláda levicový program a hodně rozdává a reguluje, neumí ČSSD svůj program prodat, míní Mrklas. Neuměla to podle něj ani v předchozí vládě, kde měla premiéra (Bohuslava Sobotku) a více ministrů (sedm, nyní pět). "Proč by jí to mělo jít lépe ve vládě, kde má mnohem slabší postavení?" uvedl.

Ani podle Mlejnka neumí sociální demokraté propagovat své případné úspěchy. "Jediný opravdu 'sociálnědemokratický' resort drží ministryně (práce a sociálních věcí Jana) Maláčová, která se snaží, ale skutečnost, že občas dejme tomu 'vydupe' nějakou tu miliardu navíc na sociální účely, ještě nemusí nikoho přimět k volbě její strany. Je mladá, pořád nezkušená a nemá širší portfolio politických témat," poznamenal politolog.

Na dotaz, co by se muselo stát, aby ČSSD odešla z vlády, Mlejnek odpověděl, že hranice asi leží někde tam, kdy "se na vládě či podpoře vlády začínají podílet SPD nebo Trikolóra". Trikolóra je nové politické hnutí založené bývalým poslancem ODS Václavem Klausem mladším.

"Vnitřní život je hluboce rozpolcený, otázka setrvání toto rozpolčení posiluje. Sociální demokraté se pomalu, ale jistě dostávají do pozice strany, která ať udělá cokoli, vždycky to bude špatně. Z polistopadové historie známe několik případů a víme například, jak dopadly Unie svobody nebo Strana zelených," doplnil Mrklas.

Zelení byli v letech 2006 až 2009 ve vládě s ODS a KDU-ČSL, po vyslovení nedůvěry ještě nominovali ministry v úřednické vládě Jana Fischera, v posledních parlamentních volbách v roce 2017 ale získali jen 1,46 procenta hlasů. Unie svobody - Demokratická unie byla součástí kabinetu s ČSSD a lidovci v letech 2002 až 2006. Ve volbách v roce 2006 dostala 0,3 procenta hlasů.

Vládu ANO a ČSSD tolerovanou komunisty prezident Miloš Zeman jmenoval loni 27. června. Na pondělním zasedání bude podle Babiše kabinet bilancovat, jaké ze svých cílů za první rok splnil.

URL| https://www.tyden.cz/rubriky/domaci/cssd-nese-nejvetsi-dil-viny-na-legitimizaci-premiera-babise-mini-politolog_525458.html

At' sociální demokraté udělají cokoli, vždy to bude špatně, míní politolog 22.6.2019 forum24.cz str. 00

Předseda ČSSD Jan Hamáček a předseda hnutí ANO a premiér Andrej Babiš / FOTO: ČTK

Kdyby ČSSD zůstala v opozici, rozpory uvnitř strany by ji neminuly, poněvadž by pak mnozí mohli namítat, že strana měla do vlády jít. V celkové bilanci se plusy a mínusy vzájemně eliminují, takže výsledek je nula, napsal politolog Josef Mlejnek z katedry politikologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze ale mají sociální demokraté daleko k důstojnosti a nesou největší díl viny na legitimizaci premiéra Andreje Babiše (ANO), neboť se vláda musí opírat o komunisty a občas i hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury.

„ČSSD vládne již podruhé s Andrejem Babišem. Tentokrát navíc v pozici, která má daleko k důstojnosti – jednak díky síle, jednak proto, že vláda se musí opírat o komunisty a občas i okamurovce. ČSSD proto nese největší díl viny na Babišově legitimizaci. Z tohoto důvodu je naprosto nevěrohodná v jakémkoli tažení proti babišovskému pojetí politiky či jako obránce demokracie. Zbývá jí tedy jen levicovost,“ napsal Mrklas.

Podle něj uspěly v Evropě v poslední době pouze ty socialistické strany, které byly v opozici. „Je pozoruhodné, že to ČSSD se svými vazbami neví, nebo nechce vědět,“ poznamenal Mrklas.

Sociální demokraté v čele s předsedou partaje Hamáčkem (místopředseda vlády, ministr...

Přestože má vláda levicový program a hodně rozdává a reguluje, neumí ČSSD svůj program prodat, míní Mrklas. Neuměla to podle něj ani v předchozí vládě, kde měla premiéra (Bohuslava Sobotku) a více ministrů (sedm, nyní pět). „Proč by jí to mělo jít lépe ve vládě, kde má mnohem slabší postavení?“ uvedl.

Ani podle Mlejnkova neumí sociální demokraté propagovat své případné úspěchy. „Jediný opravdu ‚sociálnědemokratický‘ resort drží ministryně (práce a sociálních věcí Jana) Maláčová, která se snaží, ale skutečnost, že občas dejme tomu ‚vydupe‘ nějakou tu miliardu navíc na sociální účely, ještě nemusí nikoho přimět k volbě její strany. Je mladá, pořád nezkušená a nemá širší portfolio politických témat,“ poznamenal politolog.

Na dotaz, co by se muselo stát, aby ČSSD odešla z vlády, Mlejnek odpověděl, že hranice asi leží někde tam, kdy se na vládě či podpoře vlády začínají podílet okamurovci nebo Klaus junior.

„Vnitřní život je hluboce rozpolcený, otázka setrvání toto rozpolčení posiluje. Sociální demokraté se pomalu, ale jistě dostávají do pozice strany, která ať udělá cokoli, vždycky to bude špatně. Z polistopadové historie známe několik případů a víme například, jak dopadly Unie svobody nebo Strana zelených,“ doplnil Mrklas.

Zelení byli v letech 2006 až 2009 ve vládě s ODS a KDU-ČSL, po vyslovení nedůvěry ještě nominovali ministry v úřednické vládě Jana Fischera, v posledních parlamentních volbách v roce 2017 ale získali jen 1,46 procenta hlasů. Unie svobody – Demokratická unie byla součástí kabinetu s ČSSD a lidovci v letech 2002 až 2006. Ve volbách v roce 2006 dostala 0,3 procenta hlasů.

Vládu ANO a ČSSD tolerovanou komunisty prezident Miloš Zeman jmenoval loni 27. června. Na pondělním zasedání bude podle Babiše kabinet bilancovat, jaké ze svých cílů za první rok splnil.

Právě v této době potřebujeme nezávislá média. Podpořte nás prosím a objednejte si předplatné Revue FORUM ZDE. Děkujeme!

URL| <https://forum24.cz/at-socialni-demokrate-udelaji-cokoli-vzdy-to-bude-spatne-mini-politolog/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
forum24.cz

Má ČSSD zůstat ve vládě? Tohle si myslí politologové

22.6.2019 moneymag.cz str. 00

Autor: MoneyMAG.cz /

Kdyby ČSSD zůstala v opozici, rozpory uvnitř strany by ji neminuly, poněvadž by pak mnozí mohli namítat, že strana měla do vlády jít. V celkové bilanci se plusy a mínusy vzájemně eliminují, takže výsledek je nula, napsal ČTK politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze ale mají sociální demokraté daleko k důstojnosti a nesou největší díl viny na legitimizaci premiéra Andreje Babiše (ANO), neboť se vláda musí opírat o komunisty a občas i hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury.

"ČSSD vládne již podruhé s Andrejem Babišem. Tentokrát navíc v pozici, která má daleko k důstojnosti - jednak díky síle, jednak proto, že vláda se musí opírat o komunisty a občas i okamurovce. ČSSD proto nese největší díl viny na Babišově legitimizaci. Z tohoto důvodu je naprosto nevěrohodná v jakémkoli tažení proti babišovskému pojetí politiky či jako obránce demokracie. Zbývá jí tedy jen levicovost," napsal ČTK Mrklas.

Podle něj uspěly v Evropě v poslední době pouze ty socialistické strany, které byly v opozici. "Je pozoruhodné, že to ČSSD se svými vazbami neví, nebo nechce vědět," poznamenal Mrklas.

Přestože má vláda levicový program a hodně rozdává a reguluje, neumí ČSSD svůj program prodat, míní Mrklas. Neuměla to podle něj ani v předchozí vládě, kde měla premiéra (Bohuslava Sobotku) a více ministrů (sedm, nyní pět). "Proč by jí to mělo jít lépe ve vládě, kde má mnohem slabší postavení?" uvedl.

Ani podle Mlejnka neumí sociální demokraté propagovat své případné úspěchy. "Jediný opravdu 'sociálnědemokratický' resort drží ministryně (práce a sociálních věcí Jana) Maláčová, která se snaží, ale skutečnost, že občas dejme tomu 'vydupe' nějakou tu miliardu navíc na sociální účely, ještě nemusí nikoho přimět k volbě její strany. Je mladá, pořád nezkušená a nemá širší portfolio politických témat," poznamenal politolog.

Na dotaz, co by se muselo stát, aby ČSSD odešla z vlády, Mlejnek odpověděl, že hranice asi leží někde tam, kdy "se na vládě či podpoře vlády začínají podílet SPD nebo Trikolóra". Trikolóra je nové politické hnutí založené bývalým poslancem ODS Václavem Klausem mladším.

"Vnitřní život je hluboce rozpolcený, otázka setrvání toto rozpolčení posiluje. Sociální demokraté se pomalu, ale jistě dostávají do pozice strany, která ať udělá cokoli, vždycky to bude špatně. Z polistopadové historie známe několik případů a víme například, jak dopadly Unie svobody nebo Strana zelených," doplnil Mrklas.

Zelení byli v letech 2006 až 2009 ve vládě s ODS a KDU-ČSL, po vyslovení nedůvěry ještě nominovali ministry v úřednické vládě Jana Fischera, v posledních parlamentních volbách v roce 2017 ale získali jen 1,46 procenta hlasů. Unie svobody - Demokratická unie byla součástí kabinetu s ČSSD a lidovci v letech 2002 až 2006. Ve volbách v roce 2006 dostala 0,3 procenta hlasů.

Vládu ANO a ČSSD tolerovanou komunisty prezident Miloš Zeman jmenoval loni 27. června. Na pondělním zasedání bude podle Babiše kabinet bilancovat, jaké ze svých cílů za první rok splnil.

Má ČSSD zůstat ve vládě? Názory politologů se liší

URL| <https://moneymag.cz/aktuality/12691-ma-cssd-zustat-ve-vlade-nazory-politologu-se-lisi>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
moneymag.cz

Názory politologů na působení ČSSD ve vládě se liší

22.6.2019 drbna.cz str. 00 Domáci

Kdyby ČSSD zůstala v opozici, rozpory uvnitř strany by ji neminuly, poněvadž by pak mnozí mohli namítat, že strana měla do vlády jít. V celkové bilanci se plusy a mínusy vzájemně eliminují, takže výsledek je nula, napsal politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze ale mají sociální demokraté daleko k důstojnosti a nesou největší díl viny na legitimizaci premiéra Andreje Babiše (ANO), neboť se vláda musí opírat o komunisty a občas i hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury.

'ČSSD vládne již podruhé s Andrejem Babišem. Tentokrát navíc v pozici, která má daleko k důstojnosti - jednak díky síle, jednak proto, že vláda se musí opírat o komunisty a občas i okamurovce. ČSSD proto nese největší díl viny na Babišově legitimizaci. Z tohoto důvodu je naprosto nevěrohodná v jakémkoli tažení proti babišovskému pojetí politiky či jako obránce demokracie. Zbývá jí tedy jen levicovost,' napsal Mrklas.

Podle něj uspěly v Evropě v poslední době pouze ty socialistické strany, které byly v opozici. 'Je pozoruhodné, že to ČSSD se svými vazbami neví, nebo nechce vědět,' poznamenal Mrklas.

Přestože má vláda levicový program a hodně rozdává a reguluje, neumí ČSSD svůj program prodat, míní Mrklas. Neuměla to podle něj ani v předchozí vládě, kde měla premiéra (Bohuslava Sobotku) a více ministrů (sedm, nyní pět). 'Proč by jí to mělo jít lépe ve vládě, kde má mnohem slabší postavení?' uvedl.

Ani podle Mlejnkova neumí sociální demokraté propagovat své případné úspěchy. 'Jediný opravdu 'sociálnědemokratický' resort drží ministryně (práce a sociálních věcí Jana) Maláčová, která se snaží, ale skutečnost, že občas dejme tomu 'vydupe' nějakou tu miliardu navíc na sociální účely, ještě nemusí nikoho přimět k volbě její strany. Je mladá, pořád nezkušená a nemá širší portfolio politických témat,' poznamenal politolog.

Na dotaz, co by se muselo stát, aby ČSSD odešla z vlády, Mlejnek odpověděl, že hranice asi leží někde tam, kdy 'se na vládě či podpoře vlády začínají podílet SPD nebo Trikolóra'. Trikolóra je nové politické hnutí založené bývalým poslancem ODS Václavem Klausem mladším.

'Vnitřní život je hluboce rozpolcený, otázka setrvání toto rozpolčení posiluje. Sociální demokraté se pomalu, ale jistě dostávají do pozice strany, která ať udělá cokoli, vždycky to bude špatně. Z polistopadové historie známe několik případů a víme například, jak dopadly Unie svobody nebo Strana zelených,' doplnil Mrklas.

Zelení byli v letech 2006 až 2009 ve vládě s ODS a KDU-ČSL, po vyslovení nedůvěry ještě nominovali ministry v úřednické vládě Jana Fischera, v posledních parlamentních volbách v roce 2017 ale získali jen 1,46 procenta hlasů. Unie svobody - Demokratická unie byla součástí kabinetu s ČSSD a lidovci v letech 2002 až 2006. Ve volbách v roce 2006 dostala 0,3 procenta hlasů.

Vládu ANO a ČSSD tolerovanou komunisty prezident Miloš Zeman jmenoval loni 27. června. Na pondělním zasedání bude podle Babiše kabinet bilancovat, jaké ze svých cílů za první rok splnil.

URL| <https://www.drbna.cz/politika/domaci/4943-nazory-politologu-na-pusobeni-cssd-ve-vlade-se-lisi.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[malostranskadrabna.cz](https://www.drbna.cz/malostranskadrabna.cz)

Rozpory uvnitř ČSSD: Sociální demokraté mají k důstojnosti daleko, říká Mrklas

22.6.2019 denik.cz str. 00 Česko
ČTK

Kdyby ČSSD zůstala v opozici, rozpory uvnitř strany by ji neminuly, poněvadž by pak mnozí mohli namítat, že strana měla do vlády jít. V celkové bilanci se plusy a mínusy vzájemně eliminují, takže výsledek je nula, napsal ČTK politolog Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze ale mají sociální demokraté daleko k důstojnosti a nesou největší díl viny na legitimizaci premiéra Andreje Babiše (ANO), neboť se vláda musí opírat o komunisty a občas i hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) Tomia Okamury.

"ČSSD vládne již podruhé s Andrejem Babišem. Tentokrát navíc v pozici, která má daleko k důstojnosti - jednak díky síle, jednak proto, že vláda se musí opírat o komunisty a občas i okamurovce. ČSSD proto nese největší díl viny na Babišově legitimizaci. Z tohoto důvodu je naprosto nevěrohodná v jakémkoli tažení proti babišovskému pojetí politiky či jako obránce demokracie. Zbývá jí tedy jen levicovost," napsal ČTK Mrklas.

Podle něj uspěly v Evropě v poslední době pouze ty socialistické strany, které byly v opozici. "Je pozoruhodné, že to ČSSD se svými vazbami neví, nebo nechce vědět," poznamenal Mrklas.

Program nedokáže prodat

Přestože má vláda levicový program a hodně rozdává a reguluje, neumí ČSSD svůj program prodat, míní Mrklas. Neuměla to podle něj ani v předchozí vládě, kde měla premiéra (Bohuslava Sobotku) a více ministrů (sedm, nyní pět). "Proč by jí to mělo jít lépe ve vládě, kde má mnohem slabší postavení?" uvedl.

Ani podle Mlejníka neumí sociální demokraté propagovat své případné úspěchy. "Jediný opravdu 'sociálnědemokratický' resort drží ministryně (práce a sociálních věcí Jana) Maláčová, která se snaží, ale skutečnost, že občas dejme tomu 'vydupe' nějakou tu miliardu navíc na sociální účely, ještě nemusí nikoho přimět k volbě její strany. Je mladá, pořád nezkušená a nemá širší portfolio politických témat," poznamenal politolog.

Čeká ČSSD osud US-DEU?

Na dotaz, co by se muselo stát, aby ČSSD odešla z vlády, Mlejnek odpověděl, že hranice asi leží někde tam, kdy "se na vládě či podpoře vlády začínají podílet SPD nebo Trikolóra". Trikolóra je nové politické hnutí založené bývalým poslancem ODS Václavem Klausem mladším.

"Vnitřní život je hluboce rozpolcený, otázka setrvání toto rozpolčení posiluje. Sociální demokraté se pomalu, ale jistě dostávají do pozice strany, která ať udělá cokoli, vždycky to bude špatně. Z polistopadové historie známe několik případů a víme například, jak dopadly Unie svobody nebo Strana zelených," doplnil Mrklas.

Zelení byli v letech 2006 až 2009 ve vládě s ODS a KDU-ČSL, po vyslovení nedůvěry ještě nominovali ministry v úřednické vládě Jana Fischera, v posledních parlamentních volbách v roce 2017 ale získali jen 1,46 procenta hlasů. Unie svobody - Demokratická unie byla součástí kabinetu s ČSSD a lidovci v letech 2002 až 2006. Ve volbách v roce 2006 dostala 0,3 procenta hlasů.

Vládu ANO a ČSSD tolerovanou komunisty prezident Miloš Zeman jmenoval loni 27. června. Na pondělním zasedání bude podle Babiše kabinet bilancovat, jaké ze svých cílů za první rok splnil.

URL| https://www.denik.cz/z_domova/rozpory-uvnitr-cssd-socialni-demokrate-maji-k-dustojnosti-daleko-rika-mrklas-20190622.html

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

denik.cz

Nábytek se senzory a další vychytávky. Jak postavit ideální kancelář?

23.6.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: ČR, Coworking, cre8, Startup, Technologie, reality, Internet of Things, Virtuální realita, Rozšířená realita

Jak se budou vyvíjet a měnit kanceláře. Jaký vliv budou mít technologie, Internet věcí (IoT), virtuální a rozšířená realita, říká v rozhovoru pro server Roklen24 Jan Bastař, partner ve společnosti cre8, jež se zabývá interiérovým designem pracovního prostředí. Kancelář podle něj jako prostor pro socializování lidí, spolupráci a týmový spirit nezmizí. Díky technologiím se jen malinko změní. Budeme možná více s přístroji mluvit, než do nich ťukat, ale kdo ví.

Máte vy sám svoji oblíbenou židli? Doma i v práci?

Mojí oblíbenou židli je Herman Miller. V práci žádnou svoji nemám. Nejraději mám Mirru, Sayl a Cosm, ale v domácí pracovně mám Aeron. Všechny naše židle jsou designovány na stejném ergonomickém principu, tzn., že je vlastně jedno, na které z nich sedíte.

Firma cre8 je na trhu devátým rokem. Kde jste působil předtím?

Před založením cre8 jsem působil v holandské firmě se stejným zaměřením. Po devíti letech jsem se z důvodů určitých interních změn rozhodl jít vlastní cestou.

Firma tedy vznikla v době finanční krize, kterou odstartoval pád Lehman Brothers. Jak to tehdy na trhu vypadalo?

Díky situaci na trhu v době ekonomické krize se přetrhávaly vazby mezi dodavateli, firmy hledaly odbytiště. My jsme se podívali na evropské a světové značky, které jsme chtěli prodávat. Specializujeme se na dodávání volného mobiliáře a při výběru jsme kladli důraz na design, důraz na výrobu s ekologickou filozofií a funkčnost produktů. Jednou ze značek, která nás mimořádně oslovila a kterou jsme chtěli na českém trhu prodávat, byl Herman Miller. V Čechách neměla tak silnou reputaci, i když je to na západě ikona v ergonomii mezi kancelářským vybavením. Chodili jsme za architektky a projektovými manažery a brand jim představovali. První firmou, kterou jsme jako cre8 podepsali, byla belgická firma BuzziSpace, která vyrábí veškeré produkty spojené s akustikou. Byla první svého druhu a za krátkou dobu deseti let se stala světovou společností s výrobou v USA a Asii. Její produkty jsou 100% recyklovatelné.

Kolik máte nyní zaměstnanců?

Od doby, kdy jsem začal sám s kolegou a pár vzorky v garáži a obrážel s autem firmy s pár židlemi, jsme se přesunuli do krásného showroomu s 12 kolegy.

Podle jakého klíče si vybíráte partnery? Máte nějaká kritéria, preference?

Každopádně to musí být partner, který nám bude lidsky sedět a jeho podpora na projektech a produktech bude stoprocentní. Takovou podporu se v cre8 snažíme poskytovat našim klientům, a tím pádem to samé musíme vyžadovat od dodavatele. Dalším kritériem je fakt, že se nám produkt líbí, věříme v něj a budeme ho rádi nabízet a prodávat.

Kdo byli první klienti cre8? Co objednávali?

Jedním z prvních klientů byl Skype, následoval NCR a Parker Hannifin. Dodávali jsme jim kompletně sedací nábytek, pracoviště včetně ergonomických ramen i veškeré relax zóny. Spousta dodávek se týkala akustiky. BuzziSpace měl na začátku existence pár produktů, ale mimořádně rychle své portfolio rozšířil a dnes mají v nabídce stovky produktů. Při prvních dodávkách byl zájem o akustické budky, a když jsme na výstavě uviděli producenta z Finska a podepsali s ním smlouvu, byli jsme první v Česku a možná i ve východní Evropě, kdo s nimi začal spolupracovat. Úspěch to byl a je extrémní. Je to mimořádný produkt a řeší mnoho problémů dnešních firem.

I tady u Vás v sídle cre8 je příjemné prostředí. Jaké produkty mají kolegové nejradši?

Nejde asi tak o produkty samotné, ale o celkovou atmosféru a funkčnost celého prostoru, který je navržen nám na míru dle konceptu Living Office, který také neustále propagujeme. Ale určitě nedáme dopustit na pracovní židle Herman Miller, ergonomická ramena CBS a budky Framery.

Můžete uvést tržby a zisk za loňský rok? Jak moc jste od počátku narostli?

První rok od založení cre8 jsme dosáhli sedmimilionového obrátu, další jsme se dostali na 30 milionů, loni jsme skončili na 320 milionech.

V Praze v posledních letech vyrostla řada nových coworkingů. Změnily kulturu kanceláří?

Coworkingová centra mají rozhodně příjemnou atmosféru a zajímavý design. Úroveň vybavení mobiliáře je obecně v nižším standardu, časem bude muset dojít k posunu v oblasti ergonomie a kvality.

Jaké jsou nyní trendy? O jaký nábytek je největší zájem?

Největším trendem, jak to cítím já, je neformálnost v oblasti pracovního prostředí. Obrovský důraz se klade na akustický komfort a ergonomii pracovního místa. Klienti obecně chtějí podpořit firemní kulturu a být, díky situaci na trhu práce, atraktivnějším zaměstnavatelem. Na druhou stranu musí být neustále připraveni na vývoj trhu a i nábytek tyto změny musí reflektovat. To nahrává společnostem, jako jsme my, které mají široké portfolio produktů. Predikovat vývoj trhu a jak budou kanceláře firmy vypadat za půl roku, za rok či dva, je téměř nemožné.

Propagujete koncept „Living Office“. Můžete čtenářům vysvětlit, o co se jedná?

Jde o koncept, s kterým přišel a dal mu strukturu Herman Miller. HM je obecně nositelem trendů. Koncept klade důraz na podporu individuality člověka, týmovou práci a socializaci. Kanceláře by se měly stavět tak, aby si v nich našel každý své místo, formu práce, ať už mu vyhovuje sdílený prostor nebo má rád soukromí.

V každém hubu dnes najdeme odhlučňené telefonní budky. Zde máte taky jednu vystavenou. Na kolik vyjde? V čem se liší?

Akustické budky Framery jsou tím nejlepším na světovém trhu. Umíme stoprocentně odhlučnit telefonujícího člověka, případně jednací místo pro dva, čtyři až šest osob. Přitom zachováme maximální flexibilitu. Cenová úroveň odpovídá stavebním nákladům na postavení jednací místnosti klasickým způsobem a přitom je ve vašem majetku a můžete s ní neomezeně pohybovat. Taková budka je zaplácena už při prvním přesunu v rámci prostoru.

Liší se třeba požadavky IT firem a obchodních firem nebo bank?

U IT firem je větší tlak na hravé prostředí pro lidi, kteří tráví 90 procent času sezením za obrazovkou. Dále je zde větší důraz na ergonomii pracovního místa, například elektricky výškově stavitelné stoly, kvalitní ergonomické židle a v neposlední řadě na ramena na monitory, bez kterých vlastně o ergonomii nemůže být řeč.

Jaký je Váš názor na desk sharing?

U nás je to asi poměr 40/60. Ve firmě mají někteří lidé své stále místo, tzn. čtyři kolegové ze supportu a zbytek týmu, včetně mě, pracuje každý den tam, kde si přeje. Někdo využívá jedno až dvě místa a jiný neustále své místo mění.

Co si myslíte o digitálních nomádech? Pracujete někdy v kavárně?

Pracuji a při určité činnosti mi to stoprocentně vyhovuje. Některé činnosti rád dělám v práci kvůli spolupráci s kolegy a u některých jsem raději "sám" v kavárně. Někdy nemám kvůli cestování samozřejmě volbu. Obecně mi to vyhovuje... Každý je však jiný a měl by si vybrat způsob práce, který mu vyhovuje, a je v něm efektivní.

Jaká je vlastně hlavní cílová skupina cre8?

Jsou to hlavně architekti, projekt manažerské společnosti a korporace. Ale vyhovíme každému. U nás neexistuje pojem malý zákazník. Například lidem domů, či do domácí kanceláře, dodáme kolem 300 židlí ročně.

Jsou rozdíly mezi vybavením kanceláří v Česku a v zahraničí?

Nevidím podstatné rozdíly. Zahraniční projekty jsem dělal v minulosti i nyní a velké rozdíly nevidím. Jsem rád, že zahraniční společnosti již mají standardy postavené téměř stejně a nedělají rozdíly mezi Východem a Západem.

Jakým směrem se podle Vás budou vyvíjet kanceláře? Jaký vliv budou mít technologie, Internet věcí, virtuální a rozšířená realita...?

Skutečnou revolucí se může stát nástroj Live OS od výrobce Herman Miller. Princip spočívá v chytrém propojení nábytku, aplikace a dashboardu. Samotný nábytek v podání Live OS je vybavený senzory, které umí aktivně reagovat na změny v prostoru. Nábytek díky tomu například rozpozná, kdy je vhodná doba se posadit, nebo si naopak stoupnout v souladu s ergonomickými principy. Jedinečný je zejména fakt, že senzory vnímají, nejen jak dlouho sedíme, ale také jakým způsobem – umí vyhodnotit, zda máme tu správnou polohu a kdy a jak je třeba ji změnit.

Je to nástroj, který umí poradit lokálním i zahraničním facility a architektům, jak prostor využít. Kancelář jako prostor pro socializování lidí, spolupráci a týmový spirit nezmizí. Díky technologiím se malinko změní. Budeme možná více s přístroji mluvit, než do nich ťukat, ale kdo ví... Každopádně se na to těším.

Co byste poradil digitálním nomádům? Jak mají sedět?

To je velice obtížné, protože v kavárně vám nikdo ergonomickou židli nebo výškově stavitelný stůl nenabídne a práce na laptopu je také z ergonomického pohledu nevýhodná. Ideální je co nejčastěji měnit pozici a nosit s sebou alespoň externí klávesnici, myš a stojánek na laptop, aby byl co nejvíce ve výšce očí. Jeden takový, ultralehký, máme v nabídce.

Jan Bastař je podnikatel s dlouholetými zkušenostmi v oblasti výbavy interiérů kancelářských prostor, spoluzakladatel cre8. V roce 2010 založil společně s Michalem Havrdou společnost cre8, která se profesionálně zabývá zařizováním kanceláří s ohledem na design, funkčnost, ergonomii, akustiku a udržitelný rozvoj. Bohaté zkušenosti nasbíral také jako Head of Sales ve společnosti Ahrend, kde se pracovní poprvé potkal se svým pozdějším společníkem Michalem Havrdou. Je ženatý a má dvě děti.

Společnost cre8 se profesionálně zabývá výbavou interiérů kanceláří s důrazem na design, funkčnost, ergonomii, akustiku a udržitelný rozvoj. Projekt zakladatelů Jana Bastaře a Michala Havrdy poskytuje už od roku 2010 špičková řešení pro pracovní prostředí nejen tuzemských, ale i nadnárodních společností. Pražské firmě, jejíž tým se skládá z 13 lidí, se jen za poslední rok podařilo dodat vybavení kanceláří například pro PWC, KPMG, Amazon, Anect či SCS Software. cre8 jsou exkluzivními partnery nejlepších světových značek pro český a slovenský trh, např. Herman Miller, BuzziSpace nebo Framery.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/S2MRn/nabytek-se-senzory-a-dalsi-vychytavky-jak-postavit-idealni-kancelar>

Novinář a moderátor Václav Moravec slaví pětáctřicetiny

24.6.2019 idnes.cz str. 00

Autoři: iDNES.cz,, ČTK

Novinář a moderátor Václav Moravec oslaví v úterý 25. června 45. narozeniny. Do povědomí televizních diváků se dostal hlavně moderováním diskusního pořadu Otázky Václava Moravce, který Česká televize pravidelně vysílá s výjimkou několikaměsíční pauzy od roku 2004.

Václav Moravec získal čtyřikrát cenu TýTý za nejoblíbenější osobnost televizní publicistiky, a to v letech 2007, 2008, 2009 a 2011. Rovněž vyučuje na Katedře žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy (**FSV UK**).

Zobrazit fotogalerii

Rodák z Ústí nad Orlicí dokončil v roce 2000 magisterské studium v oboru masová komunikace na **FSV UK**. Už od roku 1992 pracoval jako redaktor, mimo jiné v několika rádiích (Český rozhlas, Evropa 2, Frekvence 1), externě spolupracoval též s televizí Galaxie.

Od února 2001 do ledna 2006 byl moderátorem české sekce rádia BBC, kde například moderoval každý všední den pořad Interview BBC, za nějž dostal v roce 2003 Cenu Nadace Českého literárního fondu Novinářská křepelka pro novináře do 33 let.

V roce 2012 získal doktorát na Filozofické fakultě Ostravské univerzity. Jeho sestrou je bývalá česká reprezentantka v biatlonu Klára Moravcová.

Moderátor Václav Moravec / foto: Petr Topič, MAFRA.

URL https://www.idnes.cz/zpravy/mediahub/vaclav-moravec-narozeniny.A190624_090439_mediahub_jpl

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[zpravy.iDNES.cz](https://www.idnes.cz/zpravy.iDNES.cz) (*Zprávy / Mediahub*)

Dozorčí radu ČSOB povede bývalý guvernér ČNB Tůma

24.6.2019 e15.cz str. 00 Finance a bankovníctví
ČTK

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. „Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna,“ uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

V čele dozorčí rady ČSOB bude od října bývalý guvernér ČNB Tůma, nahradí Kavánka

24.6.2019 byznys.ihned.cz str. 00

ČTK

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ČNB ke schválení. Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. "Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna," uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsdou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

URL| <http://byznys.ihned.cz/c1-66596030-v-cele-dozorci-radu-csob-bude-od-rijna-byvaly-guverner-cnb-tuma-nahradi-kavanka>

Dozorčí radu ČSOB povede bývalý guvernér ČNB Tůma

24.6.2019 e15.cz str. 00

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. „Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu

pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna," uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsdou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

URL| <https://www.e15.cz/byznys/finance-a-bankovnictvi/dozorci-radu-csob-povede-byvaly-guverner-cnb-tuma-1360110>

Sněmovna zase neprojednala výroční zprávy o ČT

24.6.2019 mediar.cz str. 00 Články
ČTK

Poslanecká sněmovna opět nestihla projednat výroční zprávy o činnosti a hospodaření České televize za roky 2016 a 2017, přestože si to naplánovala na minulý čtvrtek. Stihla pouze částečně pokračovat v debatě ke zprávě za rok 2016, k níž kriticky vystoupil pouze poslanec KSČM Jiří Valenta. Odkládané projednávání zpráv je sledované kvůli tomu, že jejich dvojí neschválení by mohlo vést k odvolání Rady ČT.

Valenta opět poukazoval na analýzu vysílání České televize a Českého rozhlasu před krajskými a senátními volbami 2016, kterou provedlo pracoviště CEMES při **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy pro vysílací radu. Podle něj byla ve vysílání veřejnoprávní televize zvýhodňována TOP 09, a naopak trvale znevýhodňována KSČM. ČT již dříve analýzu odmítla jako chybně provedenou. Valenta naopak v souvislosti s ČT mluvil o netransparentnosti a neobjektivitě.

Veřejnoprávní televize musí být podle poslance pod kvalitní parlamentní kontrolou. "Nepatří totiž ani zaměstnancům, ani rozličným nátlakovým skupinám, často naroubovaným na televizní penězovody," uvedl. Zamítnutí zpráv za roky 2016 a 2017, které loni na jaře a na podzim doporučil schválit sněmovní mediální výbor, Valenta přímo nenavrhl, za komunisty je ale odmítl.

Zprávy o veřejnoprávních médiích začala dolní komora projednávat koncem ledna a zatím není jasné, kdy se k nim vrátí. Pokud to nestihne nyní, další příležitost bude mít v červenci. To se chce také věnovat dovolbě dvou členů Rady ČTK, v níž kandidát Michal Semín vzbuzuje kontroverze a napětí ve vládní koalici - ČSSD ho odmítá, ANO tvrdí, že ho volit nebude, opoziční SPD na něm trvá. Volit se mělo ve středu, ale předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek navrhl odsunout to na červenec "kvůli mediálnímu zklidnění situace".

Výroční zprávy předkládají poslancům všechny veřejnoprávní instituce, tedy Česká televize, Český rozhlas a Česká tisková kancelář. Ve Sněmovně nyní čeká na projednání čtveřice zpráv o činnosti a o hospodaření ČT za roky 2016 a 2017 a také zpráva o činnosti ČT za rok 2018, která dorazila do dolní komory koncem letošního března. Na programu červnové schůze je také zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za předloňský rok.

URL| <https://www.mediar.cz/snemovna-zase-neprojednala-vyrocní-zpravy-o-ct/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
mediar.cz

Předsedou dozorčí rady ČSOB bude bývalý šéf ČNB Tůma. Ve funkci nahradí Kavánka

24.6.2019 euro.cz str. 00 Byznys

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ČNB ke schválení. Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. „Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna,“ uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

Zdeněk Tůma

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze.

Guvernérem ČNB byl v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Na podzim 2010 přijal nabídku stát se lídrem (a kandidátem na primátora) kandidátky TOP 09 pro komunální volby v Praze. TOP 09 volby vyhrála, ale nedokázala sestavit koalici a skončila v opozici. Tůma se stal členem zastupitelstva.

URL| <https://www.euro.cz:443/byznys/predsedou-dozorci-rady-csob-bude-byvaly-sef-cnb-tuma-ve-funkci-nahradi-kavanka-1456515>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
euro.cz (*Domáci*)

Předsedu dozorčí rady ČSOB nahradí bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma

24.6.2019 lidovky.cz str. 00 Lidovky / Firmy a trhy
ČTK

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. „Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna,“ uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Bývalý generální ředitel ČSOB Pavel Kavánek

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy. Zdeněk Tůma

URL| https://www.lidovky.cz/byznys/firmy-a-trhy/predsedu-dozorci-rady-csob-nahradi-byvaly-guverner-centralni-banky-zdenek-tuma.A190624_184005_firmy-trhy_ele

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
lidovky.cz

Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB nahradí exšéf ČNB Tůma

24.6.2019 finance.cz str. 00
Financninoviny.cz

Praha 24. června (ČTK) - Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým,

který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna, uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

jsa rot

URL| <http://www.finance.cz/zpravy/finance/524790/>

Dozorčí radu ČSOB povede Zdeněk Tůma, bývalý guvernér ČNB

24.6.2019 echo24.cz str. 00

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. „Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna,“ uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague – Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

URL| <https://echo24.cz/a/SHQ93/dozorci-radu-csob-povede-zdenek-tuma-byvaly-guverner-cn>

Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB nahradí exšéf ČNB Tůma

24.6.2019 finance.cz str. 00

Zpravodajství Čtk

Praha 24. června (ČTK) - Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

This is a modal window.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna, uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

jsa rot

URL| <http://www.finance.cz/524790-kavanka-v-cele-dozorci-rady-csob-nahradi-exsef-cnb-tuma/>

Dozorčí radu ČSOB povede Tůma, vystřídá Kavánka

24.6.2019 penize.cz str. 00

Zdeněk Tůma

Dozorčí radu ČSOB povede od poloviny letošního října Zdeněk Tůma, bývalý guvernér České národní banky v letech 2000 až 2010. „Vystřídá sedmdesátiletého Pavla Kavánka, který vyjádřil svůj záměr ukončit funkční období předsedy dozorčí rady,“ uvedl mluvčí ČSOB Patrik Madle.

„Chtěl bych vyjádřit svou hlubokou vděčnost Pavlu Kavánkovi za jeho dlouholetou kariéru a vynikající práci, kdy po více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady,“ komentoval změnu Johan Thijs, generální ředitel skupiny KBC, do níž ČSOB patří.

„Jsem rád, že se nám ve Zdeňku Tůmovi podařilo najít vynikajícího nástupce, který má bohaté znalosti a zkušenosti z mezinárodních finančních trhů, regulačního prostředí, české ekonomiky i obchodní scény,“ dodal mimo jiné Thomas Leysen, předseda představenstva KBC Group.

Zdeněk Tůma se narodil 19. října 1960 v Českých Budějovicích. Po promoci na Vysoké škole ekonomické v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník, pak se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Od

roku 1993 do roku 1995 působil jako poradce ministra průmyslu a obchodu. Později pracoval v soukromém sektoru (Patria Finance) jako hlavní ekonom. V letech 1998 až 1999 byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně zastupujícím Česko, Slovensko, Maďarsko a Chorvatsko.

Po návratu do Prahy v roce 1999 se stal viceguvernérem České národní banky, na začátku prosince 2000 byl jmenován guvernérem. Byl také členem Generální rady Evropské centrální banky, zastupoval Českou republiku v MMF a v Bance pro mezinárodní platby. Odstoupil 30. června 2010.

V komunálních volbách na podzim 2010 byl Tůma kandidátem TOP 09 na post pražského primátora, tým se ale nakonec nestal. V roce 2011 se vrátil do soukromého sektoru – pracuje v tuzemské KPMG jako partner zodpovědný za finanční služby.

URL| <https://www.penize.cz/ucty-karty/408144-dozorci-radu-csob-povede-tuma-vystrida-kavanka>

Dozorčí radu ČSOB povede Zdeněk Tůma, bývalý guvernéř ČNB

24.6.2019 [echo24.cz](https://www.echo24.cz) str. 00 Domov, Krátké zprávy, Homepage, Byznys
Echo24, čtk

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernéř centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernéř centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. „Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna,“ uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague – Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

Čtěte také: Rvačka o klienty nepřestává. Banky nadále snižují sazby hypoték

V Týdeníku Echo a na EchoPrime se dozvíte více, získáte je zde.

Krach inkluze? Problémy romských dětí ve školách se nevyřešily, ukázal průzkum

24.6.2019 globe24.cz str. 00
Globe24.cz

Zavedení opatření ke společnému vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními nezlepšilo situaci škol v sociálně vyloučených lokalitách. Ke zlepšení by byla potřeba změna celkového přístupu majoritní společnosti k Romům. Pomocí by mohlo například i zavedení pevných pozic pro asistenty a zavedení sociálních asistentů ve školách. Vyplynulo to z kvalitativního průzkumu Nadace OSF, jehož výsledky dnes představila Dana Moree z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Moree se ptala na vzdělávací dráhu lidí z jedné rozšířené rodiny ze sociálně vyloučené lokality a zároveň na toto téma vedla rozhovory s deseti řediteli či zástupci škol a jednou pracovnící neziskové organizace. Všichni respondenti se podle ní shodli na tom, že vyloučená lokalita je neřešitelný problém. Podle ředitelů škol je zde mnoho dětí s problémy, které školy nemohou ovlivnit. Důvodem velkého počtu těchto žáků v některých školách je hlavně spádovost a neochota přijímat děti z vyloučených lokalit do jiných škol, uvedla Moree.

Po zavedení opatření na podporu vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními se podle průzkumu situace v segregovaných školách spíše zhoršila, protože nyní nedosáhnou na výhody a projekty, které dříve měly k dispozici. Současný systém vyžaduje také třeba lepší komunikaci s rodiči, kteří by měli dítě odvést do pedagogicko-psychologické poradny, ovšem spolupráce s nimi je často obtížná, podotkla Moree.

Přestože jsou asistenti pedagoga vnímáni jako velká pomoc, nestabilita jejich úvazků je podle průzkumu pro školy zátěží. Ředitelé by proto uvítali zavedení pevných pozic pro asistenty na určitý počet dětí tak, aby byly tyto úvazky stabilnější. Výraznou pomocí pro školy v blízkosti vyloučených lokalit by podle nich byla také třeba pozice sociálního asistenta, který by pracoval s celou rodinou.

Romští respondenti se podle Moree shodli na tom, že vzdělávací šance dítěte jsou hlavně otázkou toho, zda se podaří dostat dítě na školu, která neplatí za segregovanou, a udržet ho tam. Podle nich u romské populace obecně roste povědomí o tom, že vzdělání je důležité, ale vzhledem k nastavení majoritní společnosti ho není vždy lehké dosáhnout. Romští žáci v běžných školách mimo vyloučené lokality bývají totiž někdy třeba obětmi šikany, vysvětlila Moree. Někteří ředitelé rovněž Romy odrazují od vstupu na danou školu a odesílají je raději jinam, dodala.

Ředitelé škol ve vyloučených lokalitách řeší podle průzkumu hlavně nedostatek dětí z lépe postavených rodin a většinové populace. Žáky se snaží přilákat například na výuku angličtiny od první třídy a další výhody, ale většinou marně.

Podle loňského průzkumu Kanceláře Veřejné ochránkyně práv tvoří romské děti 3,7 procent žáků základních škol v ČR. Z celkem asi 4000 škol jich má 147 třetinový nebo vyšší podíl Romů. Třináct škol má více než devadesátiprocentní podíl romských žáků.

Ilustrační foto / foto: Mariusz Stankowski, EuroZprávy.cz

URL| <https://globe24.cz/domov/68621-krach-inkluze-problemy-romskych-deti-ve-skolach-se-nevyresily-ukazal-pruzkum>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
globe24.cz

Inkluze je k ničemu? Situaci Romů a škol ve vyloučených lokalitách nezlepšila, ukázal průzkum

24.6.2019 eurozpravy.cz str. 00

Zavedení opatření ke společnému vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními nezlepšilo situaci škol v sociálně vyloučených lokalitách. Ke zlepšení by byla potřeba změna celkového přístupu majoritní společnosti k Romům. Pomocť by mohlo například i zavedení pevných pozic pro asistenty a zavedení sociálních asistentů ve školách. Vyplynulo to z kvalitativního průzkumu Nadace OSF, jehož výsledky dnes představila Dana Moree z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Moree se ptala na vzdělávací dráhu lidí z jedné rozšířené rodiny ze sociálně vyloučené lokality a zároveň na toto téma vedla rozhovory s deseti řediteli či zástupci škol a jednou pracovnící neziskové organizace. Všichni respondenti se podle ní shodli na tom, že vyloučená lokalita je neřešitelný problém. Podle ředitelů škol je zde mnoho dětí s problémy, které školy nemohou ovlivnit. Důvodem velkého počtu těchto žáků v některých školách je hlavně spádovost a neochota přijímat děti z vyloučených lokalit do jiných škol, uvedla Moree.

Po zavedení opatření na podporu vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními se podle průzkumu situace v segregovaných školách spíše zhoršila, protože nyní nedosáhnou na výhody a projekty, které dříve měly k dispozici. Současný systém vyžaduje také třeba lepší komunikaci s rodiči, kteří by měli dítě odvést do pedagogicko-psychologické poradny, ovšem spolupráce s nimi je často obtížná, podotkla Moree.

Přestože jsou asistenti pedagoga vnímání jako velká pomoc, nestabilita jejich úvazků je podle průzkumu pro školy zátěží. Ředitelé by proto uvítali zavedení pevných pozic pro asistenty na určitý počet dětí tak, aby byly tyto úvazky stabilnější. Výraznou pomocí pro školy v blízkosti vyloučených lokalit by podle nich byla také třeba pozice sociálního asistenta, který by pracoval s celou rodinou.

Romští respondenti se podle Moree shodli na tom, že vzdělávací šance dítěte jsou hlavně otázkou toho, zda se podaří dostat dítě na školu, která neplatí za segregovanou, a udržet ho tam. Podle nich u romské populace obecně roste povědomí o tom, že vzdělání je důležité, ale vzhledem k nastavení majoritní společnosti ho není vždy lehké dosáhnout. Romští žáci v běžných školách mimo vyloučené lokality bývají totiž někdy třeba obětmi šikany, vysvětlila Moree. Někteří ředitelé rovněž Romy odrazují od vstupu na danou školu a odesílají je raději jinam, dodala.

Ředitelé škol ve vyloučených lokalitách řeší podle průzkumu hlavně nedostatek dětí z lépe postavených rodin a většinové populace. Žáky se snaží přilákat například na výuku angličtiny od první třídy a další výhody, ale většinou marně.

Podle loňského průzkumu Kanceláře Veřejné ochránkyně práv tvoří romské děti 3,7 procent žáků základních škol v ČR. Z celkem asi 4000 škol jich má 147 třetinový nebo vyšší podíl Romů. Třináct škol má více než devadesátiprocentní podíl romských žáků.

Školství

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/skolstvi/261525-inkluze-byla-k-nicemu-situaci-romu-a-skol-ve-vyloucenych-lokalitach-nezlepsila-ukazal-pruzkum/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
eurozpravy.cz

Exguvernér ČNB Zdeněk Tůma nahradí Kavánka ve funkci předsedy dozorčí rady skupiny ČSOB

24.6.2019 roklen24.cz str. 00 Zprávy Online

Roklen24

Pavel Kavánek (70) vyjádřil svůj záměr ukončit funkční období předsedy dozorčí rady ČSOB. S účinností od 16. října 2019 Pavla Kavánka ve funkci předsedy dozorčí rady ČSOB nahradí Zdeněk Tůma. Zdeněk Tůma je bývalým guvernérem České národní banky (2000-2010). Jeho jmenování novým členem dozorčí rady bude předloženo ke schválení České národní bance. Johan Thijs, generální ředitel KBC Group, komentoval dnešní oznámenou změnu takto: "Chtěl bych vyjádřit svou hlubokou vděčnost Pavlu Kavánkovi za jeho dlouholetou kariéru a vynikající práci, kdy po více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních 5 let jako předseda dozorčí rady ČSOB. Jako silný strategický vizionář často předběhl svou dobu a díky výjimečným

vedoucím schopnostem byl jedním z lidí, kterým se podařilo zanechat stopu v českém bankovním a pomoci skupině ČSOB, aby rostla. Jako předseda dozorčí rady ČSOB se v úzké spolupráci s Johnem Hollowsem, generálním ředitelem ČSOB, v posledních pěti náročných letech aktivně podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB. ČSOB a její zainteresované strany výrazně těžily z Pavlových zkušeností a rozsáhlých znalostí.

Jsem také rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna.“

Thomas Leysen, předseda představenstva KBC Group, dodal: „Jménem představenstva KBC Group bych rád Pavlu Kavánkovi vyjádřil vděčnost za úsilí, které v uplynulých 5 letech jako předseda a předtím 20 let jako generální ředitel vyvíjel, aby z ČSOB pomohl vytvořit hlavního finančního aktéra v České republice a podpořil ji v dalším rozvoji. Jsem rád, že se nám ve Zdeňku Tůmovi podařilo najít vynikajícího nástupce, který má bohaté znalosti a zkušenosti z mezinárodních finančních trhů, regulačního prostředí, české ekonomiky i obchodní scény.“

Zdeněk Tůma se narodil 19. října 1960 v Českých Budějovicích. Po promoci na Vysoké škole ekonomické v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Od roku 1993 do roku 1995 působil jako poradce ministra průmyslu a obchodu. Později pracoval v soukromém sektoru (Patria Finance) jako hlavní ekonom. V letech 1998-1999 byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně zastupujícím Českou republiku, Slovensko, Maďarsko a Chorvatsko.

Do Prahy se Zdeněk vrátil v roce 1999 a stal se viceguvernérem České národní banky. Dne 1. prosince 2000 byl jmenován guvernérem České národní banky. V této funkci měl spolu s ostatními členy bankovní rady širokou škálu povinností, zodpovídal například za měnovou politiku, dohled nad finančním trhem, správu devizových rezerv, platební systém a zpracování oběživa. Byl také členem Generální rady Evropské centrální banky, zastupoval Českou republiku v MMF a v Bance pro mezinárodní platby. Odstoupil 30. června 2010.

Do soukromého sektoru se Zdeněk vrátil v roce 2011, kde pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika.

Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsdou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze. Je také členem dozorčí rady Výboru dobré vůle Nadace Olgy Havlové. Dále je členem České společnosti ekonomické, jíž byl také v letech 1999-2001 prezidentem.

URL| <http://roklen24.cz/a/SnSXd>

Bankovní radu ČNB čeká poslední zápas prvního pololetí

24.6.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, ČNB

Hlavní událostí týdne bude jednání bankovní rady České národní banky o sazbách. Centrální bankéři se sejdou netradičně již ve středu. Trh změnu sazeb nečeká. Od centrálních bankéřů před mediální karanténou přicházely neutrální komentáře. Zatímco někteří centrální bankéři se nechali slyšet, že existuje prostor pro zvyšování, jiní uvedli, že pro to aktuálně nevidí žádný důvod.

Člen bankovní rady ČNB Oldřich Dědek v rozhovoru pro agenturu Reuters uvedl, že nevidí důvod, proč hlasovat pro zvýšení sazeb, když domácí ekonomika zpomaluje a vnější prostředí je spíše nakloněno uvolňování měnové politiky.

Podle člena bankovní rady ČNB Vojtěcha Bendy se prostor pro zvýšení sazeb brzy otevře. Otázkou je, zda se tak stane již na červnovém zasedání. Benda tak potvrdil svou roli největšího z jestřábů. „Celkovou bilanci rizik vidím spíše jako proinflační. Na dalším zasedání pečlivě zvážím, jestli ještě existuje prostor pro další zvyšování sazeb, nebo jestli bychom měli čekat, až se více vyjasní situace v zahraničí,“ řekl v rozhovoru pro agenturu Bloomberg.

Měnověpolitického zasedání se zúčastní všech sedm jejích členů. Rada ČNB naposledy zvýšila úrokové sazby na květnovém zasedání, a to jednomyslně. Základní úroková sazba, od níž se odvíjí úročení komerčních úvěrů, stoupla o 25 bazických bodů na dvě procenta.

Z domácích dat dnes Český statistický úřad oznámí konjunkturální průzkum za červen. V květnu se celková důvěra v českou ekonomiku snížila. Indikátor důvěry podnikatelů se meziměsíčně snížil a indikátor důvěry spotřebitelů se naopak zvýšil. Ve srovnání s květnem 2018 byly souhrnný indikátor důvěry, indikátor důvěry podnikatelů a indikátor důvěry spotřebitelů nižší.

Aktuálně se koruna v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,60 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,57 až 25,68 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,55 až 22,71 USDCZK.*

Americkému dolaru se minulý týden nedařilo, proti euru oslaboval a dostal se až nad úroveň 1,1300 EURUSD. Euro v uplynulém týdnu zpevnilo k dolaru o 1,4 procenta a další zisky si připsalo i dnes během asijského obchodování. Euro bylo nejsilnější od 22. března. Dolarový index se pak minulý týden dostal nejnižší za tři měsíce.

Trh reagoval na to, že by Fed je připraven snížit úrokové sazby. Mohlo by se tak stát už příští měsíc. Prezident Fedu v Minneapolis Neel Kashkari v pátek řekl, že na jednání FOMC prosazoval snížení sazby o 50 bazických bodů na 1,75 procenta až 2,00 procenta.

Pozornost trhu se koncem tohoto týdne zaměří na Japonsko. Vedoucí představitelé skupiny G20 se v pátek 28. července a v sobotu 29. června setkají v Ósace na summitu pořádaném Japonskem, které předsednictví této skupiny vykonává poprvé. Hostitelem summitu bude japonský premiér Šinzó Abe. Evropskou unii bude na summitu zastupovat předseda Donald Tusk společně s předsedou EU.

Japonsko se během svého předsednictví skupiny G20 zaměří na několik priorit, mezi které patří: hospodářský růst a snižování nerovností; kvalitní infrastruktura a zdraví; globální otázky jako změna klimatu a plastový odpad v oceánech; digitální ekonomika a výzvy, jimž čelí stárnoucí společnosti.

Dnešek je chudší na data. V Německu bude dopoledne zveřejněn index Ifo, který v květnu klesl značně víc, než se čekalo. V červnu trh čeká další pokles, a to na 97,4 bodu z květnových 97,9 bodu. V USA bude zveřejněn Chicago Fed index národní aktivity a Dallas Fed index průmyslové aktivity.

Dolar se dnes ráno k euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1388 EURUSD. Dolarový index se pak nachází na hodnotě 96,06 bodu. Během dne by se kurz měl pohybovat v rozmezí od 1,1299 do 1,1343 EURUSD.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/S2v4N/bankovni-radu-cnb-ceka-posledni-zapas-prvniho-pololeti>

Bývalý guvernér ČNB Zdeněk Tůma nahradí Pavla Kavánka ve funkci předsedy dozorčí rady skupiny ČSOB

Pavel Kavánek (70) vyjádřil svůj záměr ukončit funkční období předsedy dozorčí rady ČSOB. S účinností od 16. října 2019 Pavla Kavánka ve funkci předsedy dozorčí rady ČSOB nahradí Zdeněk Tůma. Zdeněk Tůma je bývalým guvernérem České národní banky (2000-2010). Jeho jmenování novým členem dozorčí rady bude předloženo ke schválení České národní bance.

Pavel Kavánek (70) vyjádřil svůj záměr ukončit funkční období předsedy dozorčí rady ČSOB. S účinností od 16. října 2019 Pavla Kavánka ve funkci předsedy dozorčí rady ČSOB nahradí Zdeněk Tůma. Zdeněk Tůma je bývalým guvernérem České národní banky (2000-2010). Jeho jmenování novým členem dozorčí rady bude předloženo ke schválení České národní bance.

Johan Thijs, generální ředitel KBC Group, komentoval dnešní oznámenou změnu takto: "Chtěl bych vyjádřit svou hlubokou vděčnost Pavlu Kavánkovi za jeho dlouholetou kariéru a vynikající práci, kdy po více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních 5 let jako předseda dozorčí rady ČSOB. Jako silný strategický vizionář často předběhl svou dobu a díky výjimečným vedoucím schopnostem byl jedním z lidí, kterým se podařilo zanechat stopu v českém bankovníctví a pomoci skupině ČSOB, aby rostla. Jako předseda dozorčí rady ČSOB se v úzké spolupráci s Johnem Hollowsem, generálním ředitelem ČSOB, v posledních pěti náročných letech aktivně podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB. ČSOB a její zainteresované strany výrazně těžily z Pavlových zkušeností a rozsáhlých znalostí.

Jsem také rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna."

Thomas Leysen, předseda představenstva KBC Group, dodal: „Jménem představenstva KBC Group bych rád Pavlu Kavánkovi vyjádřil vděčnost za úsilí, které v uplynulých 5 letech jako předseda a předtím 20 let jako generální ředitel vyvíjel, aby z ČSOB pomohl vytvořit hlavního finančního aktéra v České republice a podpořil ji v dalším rozvoji. Jsem rád, že se nám ve Zdeňku Tůmovi podařilo najít vynikajícího nástupce, který má bohaté znalosti a zkušenosti z mezinárodních finančních trhů, regulačního prostředí, české ekonomiky i obchodní scény.“

Zdeněk Tůma se narodil 19. října 1960 v Českých Budějovicích. Po promoci na Vysoké škole ekonomické v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Od roku 1993 do roku 1995 působil jako poradce ministra průmyslu a obchodu. Později pracoval v soukromém sektoru (Patria Finance) jako hlavní ekonom. V letech 1998-1999 byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně zastupujícím Českou republiku, Slovensko, Maďarsko a Chorvatsko.

Do Prahy se Zdeněk vrátil v roce 1999 a stal se viceguvernérem České národní banky. Dne 1. prosince 2000 byl jmenován guvernérem České národní banky. V této funkci měl spolu s ostatními členy bankovní rady širokou škálu povinností, zodpovídal například za měnovou politiku, dohled nad finančním trhem, správu devizových rezerv, platební systém a zpracování oběživa. Byl také členem Generální rady Evropské centrální banky, zastupoval Českou republiku v MMF a v Bance pro mezinárodní platby. Odstoupil 30. června 2010.

Do soukromého sektoru se Zdeněk vrátil v roce 2011, kde pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika.

Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsdou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze. Je také členem dozorčí rady Výboru dobré vůle Nadace Olgy Havlové. Dále je členem České společnosti ekonomické, jíž byl také v letech 1999-2001 prezidentem.

V roce 2016 obdržel Zdeněk za svou angažovanost ve veřejném sektoru cenu Hanno R. Ellenbogenové.

URL| <https://www.investujeme.cz/tiskove-zpravy/byvaly-guverner-cnb-zdenek-tuma-nahradi-pavla-kavanka-ve-funkci-predsedy-dozorci-rady-skupiny-csob/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[investujeme.cz](https://www.investujeme.cz)

Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB nahradí exšéf ČNB Tůma 25.6.2019 [poradci-sobe.cz](https://www.poradci-sobe.cz) str. 00

Domů Finanční poradenství Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB nahradí exšéf ČNB Tůma

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague – Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

Zdroj: ČTK

URL| <https://poradci-sobe.cz/financni-poradenstvi/kavanka-v-cele-dozorci-rady-csob-nahradi-exsef-cnb-tuma/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[poradci-sobe.cz](https://www.poradci-sobe.cz)

Je to smutné, Zemanovy výroky o demonstracích nejsou pravdivé, pustil se politolog do prezidenta

25.6.2019 [eurozpravy.cz](https://www.eurozpravy.cz) str. 00
[EuroZpravy.cz](https://www.eurozpravy.cz)

Prezident Miloš Zeman během oficiální návštěvy kraje Vysočina okomentoval i proběhlé demonstrace. Politolog Kamil Švec však jeho výroky považuje za nepravdivé a zavádějící.

„Vždy reaguji na dotazy týkající se demonstrací dvěma stručnými větami: V demokratické svobodné společnosti má každý právo demonstrovat. A za druhé: Vlády se mění v demokratické svobodné společnosti demokratickými svobodnými volbami, a nikoli demonstracemi,“ řekl na účet demonstrantů Zeman.

Jakýkoliv reálný dopad demonstrací pak Zeman odmítl a opět argumentoval volbami. „Pokud ty příští volby nedopadnou jinak, tak mají smůlu,“ uvedl prezident na oficiální návštěvě kraje.

Zemanova analýza však neodpovídá realitě podle politologa působícího na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Vláda totiž podle něj může být změněna řadou různých metod.

„Čistě politologicky: je smutné se dozvídat, že prezident republiky neví, jak má fungovat demokratická společnost. Bez ohledu na demonstrace, není prostě pravda, že vlády se mění pouze volbami. Příkladem je spousta,“ uvedl na sociálních sítích odborník na politické systémy Kamil Švec.

Narážel tak na situace, kdy je například u moci tzv. úřednická vláda anebo vláda v demisi. Úřednickou vládu Jiřího Rusnoka instaloval i Miloš Zeman, přestože Rusnok neměl dojednanou podporu v Poslanecké sněmovně na rozdíl od kandidátky na premiérku Miroslavy Němcové (ODS). Rusnokova vláda tak neměla legitimitu, kterou podle ústavy musí mít prostřednictvím zvolené dolní komory Parlamentu, tudíž nijak nerefletovala výsledky voleb.

Miloš Zeman

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/politika/261627-je-to-smutne-zemanovy-vyroky-o-demonstracich-nejsou-pravdive-pustil-se-politolog-do-prezidenta/>

Stejná zpráva vyšla také v dalších 3 titulech:
eurozpravy.cz, eurozpravy.cz, eurozpravy.cz

Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB nahradí exšéf ČNB Tůma

25.6.2019 zlato.cz str. 00

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat.

„Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna,“ uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague – Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

(ČTK)

URL| <https://www.zlato.cz/z-domova/zdenek-tuma-guvernerem-cnb-koketoval-i-politikou/>

Průzkum: Inkluze nezlepšila situaci škol ve vyloučených lokalitách

25.6.2019 radio.cz str. 00

Zdeňka Kuchyňová

Zdeňka Kuchyňová 25-06-2019 Poslat emailem Vytisknout Odebírat RSS

Opatření ke společnému vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními nezlepšilo situaci škol v sociálně vyloučených lokalitách. Ke zlepšení by byla potřeba změna celkového přístupu majoritní společnosti k Romům. Pomocť by mohlo například i zavedení pevných pozic pro asistenty a zavedení sociálních asistentů ve školách. Vyplývalo to z kvalitativního průzkumu Nadace OSF, jehož výsledky představila Dana Moree z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Moree se ptala na vzdělávací dráhu lidí z jedné rozšířené rodiny ze sociálně vyloučené lokality a zároveň na toto téma vedla rozhovory s deseti řediteli či zástupci škol a jednou pracovnící neziskové organizace. Všichni respondenti se podle ní shodli na tom, že vyloučená lokalita je neřešitelný problém. Podle ředitelů škol je zde mnoho dětí s problémy, které školy nemohou ovlivnit. Důvodem velkého počtu těchto žáků v některých školách je hlavně spádovost a neochota přijímat děti z vyloučených lokalit do jiných škol, uvedla Moree.

Po zavedení opatření na podporu vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními se podle průzkumu situace v segregovaných školách spíše zhoršila, protože nyní nedosáhnou na výhody a projekty, které dříve měly k dispozici. Současný systém vyžaduje také třeba lepší komunikaci s rodiči, kteří by měli dítě odvést do pedagogicko-psychologické poradny, ovšem spolupráce s nimi je často obtížná, podotkla Moree. Přestože jsou asistenti pedagoga vnímání jako velká pomoc, nestabilita jejich úvazků je podle průzkumu pro školy zátěží. Romští respondenti se podle Moree shodli na tom, že vzdělávací šance dítěte jsou hlavně otázkou toho, zda se podaří dostat dítě na školu, která neplatí za segregovanou, a udržet ho tam. Podle nich u romské populace obecně roste povědomí o tom, že vzdělání je důležité, ale vzhledem k nastavení majoritní společnosti ho není vždy lehké dosáhnout. Romští žáci v běžných školách mimo vyloučené lokality bývají totiž někdy třeba obětmi šikany, vysvětlila Moree.

Zdeňka Kuchyňová 25-06-2019 Poslat emailem Vytisknout Odebírat RSS

URL| <https://www.radio.cz/cz/rubrika/zpravy/pruzkum-inkluzne-nezlepsila-situaci-skol-ve-vyloucenych-lokalitach>

Zdeněk Tůma nahradí Pavla Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB

25.6.2019 patria.cz str. 00

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane

ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. "Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna," uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě**

sociálních věd Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsdou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné

Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

Zdeněk Tůma byl guvernérem ČNB, působil i v politice

Vizitka bývalého guvernéra České národní banky Zdeňka Tůmy (58), který od 16. října nahradí předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka:

Datum a místo narození: 19. října 1960, České Budějovice

Vzdělání: obchodní fakulta Vysoké školy ekonomické (1986), absolvoval postgraduální studium v Ekonomickém ústavu ČSAV (1992), má za sebou studijní pobyty ve Velké Británii, Nizozemsku a USA.

Současná pozice: partner ve společnosti KPMG, zodpovědný za finanční služby (od roku 2013)

Profesní kariéra: po ukončení studia pracoval na VŠE, v roce 1986 nastoupil do Prognostického ústavu ČSAV; v letech 1993 až 1995 byl poradcem ministra průmyslu a obchodu, poté tři roky hlavním ekonomem Patria Finance; od června 1998 byl půl roku výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD), kde zastupoval ČR, Slovensko, Maďarsko a Chorvatsko; v únoru 1999 se stal viceguvernérem České národní banky (ČNB), od prosince 2000 do června 2010 centrální banku řídil; zastupitel hlavního města Prahy (2010 až 2014), místopředseda finančního výboru a šéf finančního výboru Prahy (2011 až 2012); poradce ve firmě KPMG (od roku 2011), v roce 2013 se stal partnerem v oddělení Management Consulting.

Politická kariéra: člen TOP 09 (2010 až 2014); na podzim 2010 přijal nabídku stát se lídrem (a kandidátem na primátora) kandidátky TOP 09 pro komunální volby v Praze; TOP 09 volby vyhrála, ale nedokázala sestavit koalici a skončila v opozici; Tůma se stal členem zastupitelstva.

Rodina: podruhé ženatý; syn Tomáš (1996), dvojčata Daniel a Alžběta (2001)

Ostatní:

V polovině dubna 2010 oznámil, že se mandátu šéfa ČNB předčasně vzdá (původně měl skončit až 12. února 2011). Důvodem rezignace byla mimo jiné snaha zamezit spekulacím se jmenováním nového guvernéra, které mohly negativně ovlivnit bankovní radu ČNB.

Jmenování Tůmy do čela ČNB prezidentem Václavem Havlem vyvolalo v roce 2000 nevoli jak u vládní ČSSD, tak u opoziční ODS v čele s Václavem Klausem. Klaus jej nicméně již jako prezident v roce 2005 ve funkci potvrdil (Tůma byl znovuzvolen).

Časopis Global Finance v září 2009 zařadil Tůmu mezi sedm nejlepších centrálních bankéřů světa za rok 2008; Tůma podle měsíčníku reagoval na hrozící zpomalení ekonomiky a v srpnu 2008 začal snižovat úrokové sazby.

V listopadu 2009 úřad vlády oznámil, že premiér Jan Fischer navrhl Tůmu jako možného kandidáta na českého eurokomisaře. Tůma, který nezískal podporu hlavních politických stran, nabídku později odmítl.

Vláda v únoru 2008 nominovala Tůmu na prezidenta Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD), tento post ale nezískal.

Byl signatářem Dřevíčské výzvy, která v březnu 1999 kritizovala nedostatek vymahatelnosti práva v české ekonomice.

Tůma též pedagogicky působil, například v Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK či na VŠE. V roce 2016 převzal mezinárodní občanskou cenu Hanno Ellenbogenové, kterou udělila Pražská společnost pro mezinárodní spolupráci (Prague Society for International Cooperation).

URL| <https://www.patria.cz/zpravodajstvi/4161936/zdenek-tuma-nahradi-pavla-kavanka-v-cele-dozorci-rady-csob.html>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

[patria.cz](https://www.patria.cz)

Zdeněk Tůma nahradí Pavla Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB

25.6.2019 kurzy.cz str. 00 Akcie v ČR

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB).

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč. Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně. Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. 'Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna,' uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs. Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsdou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze. Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

Zdeněk Tůma byl guvernérem ČNB, působil i v politice

Vizitka bývalého guvernéra České národní banky Zdeňka Tůmy (58), který od 16. října nahradí předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka: Datum a místo narození: 19. října 1960, České Budějovice Vzdělání: obchodní fakulta Vysoké školy ekonomické (1986), absolvoval postgraduální studium v Ekonomickém ústavu ČSAV (1992), má za sebou studijní pobyty ve Velké Británii, Nizozemsku a USA. Současná pozice: partner ve společnosti KPMG, zodpovědný za finanční služby (od roku 2013) Profesionální kariéra: po ukončení studia pracoval na VŠE, v roce 1986 nastoupil do Prognostického ústavu ČSAV; v letech 1993 až 1995 byl poradcem ministra průmyslu a obchodu, poté tři roky hlavním ekonomem Patria Finance; od června 1998 byl půl roku výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD), kde zastupoval ČR, Slovensko, Maďarsko a Chorvatsko; v únoru 1999 se stal viceguvernérem České národní banky (ČNB), od prosince 2000 do června 2010 centrální banku řídil; zastupitel hlavního města Prahy (2010 až 2014), místopředseda finančního výboru a šéf finančního výboru Prahy (2011 až 2012); poradce ve firmě KPMG (od roku 2011), v roce 2013 se stal partnerem v oddělení Management Consulting. Politická kariéra: člen TOP 09 (2010 až 2014); na podzim 2010 přijal nabídku stát se lídrem (a kandidátem na primátora) kandidátky TOP 09 pro komunální volby v Praze; TOP 09 volby vyhrála, ale nedokázala sestavit koalici a skončila v opozici; Tůma se stal členem zastupitelstva. Rodina: podruhé ženatý; syn Tomáš (1996), dvojčata Daniel a Alžběta (2001) Ostatní: V polovině dubna 2010 oznámil, že se mandátu šéfa ČNB předčasně vzdá (původně měl skončit až 12. února 2011). Důvodem rezignace byla mimo jiné snaha zamezit spekulacím se jmenováním nového guvernéra, které mohly negativně ovlivnit bankovní radu ČNB. Jmenování Tůmy do čela ČNB prezidentem Václavem Havlem vyvolalo v roce 2000 nevoli jak u vládní ČSSD, tak u opoziční ODS v čele s Václavem Klausem. Klaus jej nicméně již jako prezident v roce 2005 ve funkci potvrdil (Tůma byl znovuzvolen). Časopis Global Finance v září 2009 zařadil Tůmu mezi sedm nejlepších centrálních bankéřů světa za rok 2008; Tůma podle měsíčníku reagoval na hrozící zpomalení ekonomiky a v srpnu 2008 začal snižovat úrokové sazby. V listopadu 2009 úřad vlády oznámil, že premiér Jan Fischer navrhl Tůmu jako možného kandidáta na českého eurokomisaře. Tůma, který nezískal podporu hlavních politických stran, nabídku později odmítl. Vláda v únoru 2008 nominovala Tůmu na prezidenta Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD), tento post ale nezískal. Byl signatářem Dřevíčské výzvy, která v březnu 1999 kritizovala nedostatek vymahatelnosti práva v české ekonomice. Tůma též pedagogicky působil, například v Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK či na VŠE. V roce 2016 převzal mezinárodní občanskou cenu Hanno Ellenbogenové, kterou udělila Pražská společnost pro mezinárodní spolupráci (Prague Society for International Cooperation).

URL| <https://www.kurzy.cz/zpravy/500034-zdenek-tuma-nahradi-pavla-kavanka-v-cele-dozorci-rady-csob/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
kurzy.cz

Zdeněk Tůma nahradí Pavla Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB

25.6.2019 kurzy.cz str. 00

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. "Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna," uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné

Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

Zdeněk Tůma byl guvernérem ČNB, působil i v politice

Vizitka bývalého guvernéra České národní banky Zdeňka Tůmy (58), který od 16. října nahradí předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka:

Datum a místo narození: 19. října 1960, České Budějovice

Vzdělání: obchodní fakulta Vysoké školy ekonomické (1986), absolvoval postgraduální studium v Ekonomickém ústavu ČSAV (1992), má za sebou studijní pobyty ve Velké Británii, Nizozemsku a USA.

Současná pozice: partner ve společnosti KPMG, zodpovědný za finanční služby (od roku 2013)

Profesní kariéra: po ukončení studia pracoval na VŠE, v roce 1986 nastoupil do Prognostického ústavu ČSAV; v letech 1993 až 1995 byl poradcem ministra průmyslu a obchodu, poté tři roky hlavním ekonomem Patria Finance; od června 1998 byl půl roku výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD), kde zastupoval ČR, Slovensko, Maďarsko a Chorvatsko; v únoru 1999 se stal viceguvernérem České národní banky (ČNB), od prosince 2000 do června 2010 centrální banku řídil; zastupitel hlavního města Prahy (2010 až 2014), místopředseda finančního výboru a šéf finančního výboru Prahy (2011 až 2012); poradce ve firmě KPMG (od roku 2011), v roce 2013 se stal partnerem v oddělení Management Consulting.

Politická kariéra: člen TOP 09 (2010 až 2014); na podzim 2010 přijal nabídku stát se lídrem (a kandidátem na primátora) kandidátky TOP 09 pro komunální volby v Praze; TOP 09 volby vyhrála, ale nedokázala sestavit koalici a skončila v opozici; Tůma se stal členem zastupitelstva.

Rodina: podruhé ženatý; syn Tomáš (1996), dvojčata Daniel a Alžběta (2001)

Ostatní:

V polovině dubna 2010 oznámil, že se mandátu šéfa ČNB předčasně vzdá (původně měl skončit až 12. února 2011). Důvodem rezignace byla mimo jiné snaha zamezit spekulacím se jmenováním nového guvernéra, které mohly negativně ovlivnit bankovní radu ČNB.

Jmenování Tůmy do čela ČNB prezidentem Václavem Havlem vyvolalo v roce 2000 nevoli jak u vládní ČSSD, tak u opoziční ODS v čele s Václavem Klausem. Klaus jej nicméně již jako prezident v roce 2005 ve funkci potvrdil (Tůma byl znovuzvolen).

Časopis Global Finance v září 2009 zařadil Tůmu mezi sedm nejlepších centrálních bankéřů světa za rok 2008; Tůma podle měsíčníku reagoval na hrozící zpomalení ekonomiky a v srpnu 2008 začal snižovat úrokové sazby.

V listopadu 2009 úřad vlády oznámil, že premiér Jan Fischer navrhl Tůmu jako možného kandidáta na českého eurokomisaře. Tůma, který nezískal podporu hlavních politických stran, nabídku později odmítl.

Vláda v únoru 2008 nominovala Tůmu na prezidenta Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD), tento post ale nezískal.

Byl signatářem Dřevíčské výzvy, která v březnu 1999 kritizovala nedostatek vymahatelnosti práva v české ekonomice.

Tůma též pedagogicky působil, například v Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK či na VŠE.

V roce 2016 převzal mezinárodní občanskou cenu Hanno Ellenbogenové, kterou udělila Pražská společnost pro mezinárodní spolupráci (Prague Society for International Cooperation).

URL| <https://www.kurzy.cz/~nr/tema/5446740.html>

Zdeněk Tůma nahradí Pavla Kavánka v čele dozorčí rady ČSOB

25.6.2019 financni-web.cz str. 00

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane

ke schválení Česká národní banka (ČNB). Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykázala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat. "Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna," uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague - Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy Kč, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

Zdeněk Tůma byl guvernérem ČNB, působil i v politice

Vizitka bývalého guvernéra České národní banky Zdeňka Tůmy (58), který od 16. října nahradí předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka:

Datum a místo narození: 19. října 1960, České Budějovice

Vzdělání: obchodní fakulta Vysoké školy ekonomické (1986), absolvoval postgraduální studium v Ekonomickém ústavu ČSAV (1992), má za sebou studijní pobyty ve Velké Británii, Nizozemsku a USA.

Současná pozice: partner ve společnosti KPMG, zodpovědný za finanční služby (od roku 2013)

Profesní kariéra: po ukončení studia pracoval na VŠE, v roce 1986 nastoupil do Prognostického ústavu ČSAV; v letech 1993 až 1995 byl poradcem ministra průmyslu a obchodu, poté tři roky hlavním ekonomem Patria Finance; od června 1998 byl půl roku výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD), kde zastupoval ČR, Slovensko, Maďarsko a Chorvatsko; v únoru 1999 se stal viceguvernérem České národní banky (ČNB), od prosince 2000 do června 2010 centrální banku řídil; zastupitel hlavního města Prahy (2010 až 2014), místopředseda finančního výboru a šéf finančního výboru Prahy (2011 až 2012); poradce ve firmě KPMG (od roku 2011), v roce 2013 se stal partnerem v oddělení Management Consulting.

Politická kariéra: člen TOP 09 (2010 až 2014); na podzim 2010 přijal nabídku stát se lídrem (a kandidátem na primátora) kandidátky TOP 09 pro komunální volby v Praze; TOP 09 volby vyhrála, ale nedokázala sestavit koalici a skončila v opozici; Tůma se stal členem zastupitelstva.

Rodina: podruhé ženatý; syn Tomáš (1996), dvojčata Daniel a Alžběta (2001)

Ostatní:

V polovině dubna 2010 oznámil, že se mandátu šéfa ČNB předčasně vzdá (původně měl skončit až 12. února 2011). Důvodem rezignace byla mimo jiné snaha zamezit spekulacím se jmenováním nového guvernéra, které mohly negativně ovlivnit bankovní radu ČNB.

Jmenování Tůmy do čela ČNB prezidentem Václavem Havlem vyvolalo v roce 2000 nevoli jak u vládní ČSSD, tak u opoziční ODS v čele s Václavem Klausem. Klaus jej nicméně již jako prezident v roce 2005 ve funkci potvrdil (Tůma byl znovuzvolen).

Časopis Global Finance v září 2009 zařadil Tůmu mezi sedm nejlepších centrálních bankéřů světa za rok 2008; Tůma podle měsíčníku reagoval na hrozící zpomalení ekonomiky a v srpnu 2008 začal snižovat úrokové sazby.

V listopadu 2009 úřad vlády oznámil, že premiér Jan Fischer navrhl Tůmu jako možného kandidáta na českého eurokomisaře. Tůma, který nezískal podporu hlavních politických stran, nabídku později odmítl.

Vláda v únoru 2008 nominovala Tůmu na prezidenta Evropské banky pro obnovu a rozvoj (EBRD), tento post ale nezískal.

Byl signatářem Dřevíčské výzvy, která v březnu 1999 kritizovala nedostatek vymahatelnosti práva v české ekonomice.

Tůma též pedagogicky působil, například v Institutu ekonomických studií **Fakulty sociálních věd** UK či na VŠE.

V roce 2016 převzal mezinárodní občanskou cenu Hanno Ellenbogenové, kterou udělila Pražská společnost pro mezinárodní spolupráci (Prague Society for International Cooperation).

URL| <https://www.financni-web.cz/zpravy/39157-zdenek-tuma-nahradi-pavla-kavanka-v-cele-dozorci-rady-csob/>

Průzkum: Inkluze nezlepšila situaci škol. Ke zlepšení je třeba změna přístupu majority k Romům

25.6.2019 romea.cz str. 00 domácí

ČTK, fk

Zavedení opatření ke společnému vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními nezlepšilo situaci škol v sociálně vyloučených lokalitách. Ke zlepšení by byla potřeba změna celkového přístupu majoritní společnosti k Romům. Pomocí by mohlo například i zavedení pevných pozic pro asistenty a zavedení sociálních asistentů ve školách. Vyplynulo to z kvalitativního průzkumu Nadace OSF, jehož výsledky dnes představila Dana Moree z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Moree se ptala na vzdělávací dráhu lidí z jedné rozšířené rodiny ze sociálně vyloučené lokality a zároveň na toto téma vedla rozhovory s deseti řediteli či zástupci škol a jednou pracovnící neziskové organizace. Všichni respondenti se podle ní shodli na tom, že vyloučená lokalita je neřešitelný problém. Podle ředitelů škol je zde mnoho dětí s problémy, které školy nemohou ovlivnit. Důvodem velkého počtu těchto žáků v některých školách je hlavně spádovost a neochota přijímat děti z vyloučených lokalit do jiných škol, uvedla Moree.

Po zavedení opatření na podporu vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními se podle průzkumu situace v segregovaných školách spíše zhoršila, protože nyní nedosáhnou na výhody a projekty, které dříve měly k dispozici. Současný systém vyžaduje také třeba lepší komunikaci s rodiči, kteří by měli dítě odvést do pedagogicko-psychologické poradny, ovšem spolupráce s nimi je často obtížná, podotkla Moree.

Přestože jsou asistenti pedagoga vnímání jako velká pomoc, nestabilita jejich úvazků je podle průzkumu pro školy zátěží. Ředitelé by proto uvítali zavedení pevných pozic pro asistenty na určitý počet dětí tak, aby byly tyto úvazky stabilnější. Výraznou pomocí pro školy v blízkosti vyloučených lokalit by podle nich byla také třeba pozice sociálního asistenta, který by pracoval s celou rodinou.

Romští respondenti se podle Moree shodli na tom, že vzdělávací šance dítěte jsou hlavně otázkou toho, zda se podaří dostat dítě na školu, která neplatí za segregovanou, a udržet ho tam. Podle nich u romské populace obecně roste povědomí o tom, že vzdělání je důležité, ale vzhledem k nastavení majoritní společnosti ho není vždy lehké dosáhnout. Romští žáci v běžných školách mimo vyloučené lokality bývají totiž někdy třeba obětmi šikany, vysvětlila Moree. Někteří ředitelé rovněž Romy odrazují od vstupu na danou školu a odesílají je raději jinam, dodala.

Ředitelé škol ve vyloučených lokalitách řeší podle průzkumu hlavně nedostatek dětí z lépe postavených rodin a většinové části populace. Žáky se snaží přilákat například na výuku angličtiny od první třídy a další výhody, ale většinou marně.

Podle loňského průzkumu kanceláře Veřejné ochránkyně práv tvoří romské děti 3,7 procent žáků základních škol v ČR. Z celkem asi 4000 škol jich má 147 třetinový nebo vyšší podíl Romů. Třináct škol má více než devadesátiprocentní podíl romských žáků.

URL| <http://www.romea.cz/cz/zpravodajstvi/domaci/pruzkum-inkluzne-nezlepsila-situaci-skol.ke-zlepseni-je-treba-zmena-pristupu-majoritni-spolecnosti-k-romum>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

romea.cz

Boj o pravidla světového obchodu: Trump hodlá zatlačit Čínu do kouta. Co by to pro ni znamenalo?

25.6.2019 info.cz str. 00

V japonské Ósace začne debata, která určí podobu světového obchodu pro příští dekády. Jedním z hlavních témat nadcházejícího summitu nejvyspělejších

států světa G20 (28. a 29. června) totiž bude reforma Světové obchodní organizace (WTO). O co v ní jde a proč Spojené státy pravidla opakovaně kritizují? Pro INFO.CZ odpovídal politolog Michal Parížek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Na loňské schůzce G7 se americký prezident Donald Trump ocitl se svým zaváděním cel v izolaci a stál doslova proti všem. Jaká je jeho pozice vzhledem k reformě WTO? V minulosti hrozil, že USA z organizace vyvede...

Jádrem pozice Spojených států ve WTO je problém spojený s chápáním statusu rozvojových zemí, který si nyní mohou státy určit samy. Takový status má následně dopady na to, jak musí plnit své závazky, jakou mohou poskytovat podporu firmám, atd. Status rozvojové země jim dává dost velké výhody. Právě to je podle Spojených států jádrem problému – týká se to nejvíce Číny, o níž USA říkají, že ji nelze chápat jako rozvojovou zemi, která je hodná zvláštního zacházení.

Země, jako je Čína, Indie a Brazílie, tvrdí, že rozvojové jsou a rozvoj je jejich absolutní prioritou, a tomu se musí podřizovat jejich obchodní politika. Podle USA už Čína dávno není rozvojovou zemí, je to naopak jeden z klíčových hráčů ve světovém obchodu, a musí se proto řídit stejnými pravidly, jakými se řídí ostatní. USA

usilují v reformě o politické přistoupení Číny k tomu, že na sebe bude brát víc a víc závazků, které na sebe berou i USA, Evropa či Japonsko.

Mluví se o tom, že je nutné Číně přiznat status tržní ekonomiky. Proč je to tak důležité a co může změna v této oblasti přinést?

Ve chvíli, kdy Čína nemá status tržní ekonomiky, se vůči ní dají uplatňovat různá opatření, například antidumpingová. Pokud by se Číně status tržní ekonomiky přiznal, bylo by to mnohem těžší. Na výrobky, které Čína vyváží, by se muselo hledět jako na výrobky vyrobené v tržním prostředí. V tu chvíli by se muselo dokazovat, že nějaký konkrétní vývoz byl vyrobený proti pravidlům a dostal třeba nějaké státní pobídky. Nyní je naopak mnohem snazší zavádět obranná opatření vůči čínským dovozům. Význam je proto jak symbolický, tak i materiální.

Evropská unie loni navrhla odblokování Američany nyní paralyzovaného orgánu WTO k řešení obchodních sporů. Je toto zablokování výsledkem americko-čínské obchodní války?

Myslím, že částečně ano i částečně ne. Zcela určitě je tato taktika součástí větší hry. Američané si uvědomili, že jmenování soudců do odvolacího orgánu (tzv. Appellate body) je jednou z oblastí, kde mohou něco konkrétního blokovat a vytvořit tlak na tuto instituci. Začali to dělat nejen proto, že by jim vadila konkrétně tato instituce, ale považují to za součást větší hry o podobu globálního obchodního režimu a WTO. Trump se snaží vytvářet tlak a přimět ostatní k ústupkům, zvláště v oblastech, jako je vztah k rozvojovým zemím, zejména k rychle rostoucím ekonomikám typu Číny.

Na druhou stranu ale platí, že Američané dlouhodobě systém kritizují, s čímž alespoň do jisté míry souhlasí i Evropská unie, Kanada, Japonsko a další. Problém vidí zejména v tom, že rozhodnutí Appellate body někdy překračují kompetenci, kterou tento orgán má – místo aby jen řešil spory, vytváří právo, tedy precedenty chápání práva nad rámec toho, co si státy mezi sebou dojednaly.

Když se ten orgán vytvářel, USA ani EU ho nechápaly jako soud poslední instance, měl to být spíš výjimečný mechanismus. Postupem času ho ale státy začaly využívat jako nejvyšší soud v rámci WTO, a má tak mnohem větší pravomoc, než jak si zakladatelé, tedy především USA a EU, představovali.

Myslíte tedy, že to jsou spíše oprávněné výtky, než že by to byl odpor vůči nadnárodním organizacím, který občas projevuje Donald Trump?

Konkrétní způsob, jaký USA zvolily, asi vybočuje z toho, jak se státy normálně v mezinárodních institucích chovají. Našli slabé místo a využili ho. Každá instituce taková slabá místa má a fungovat může jen tehdy, když to státy nezneužívají. Na druhou stranu myslím, že USA i Evropská unie mají víceméně oprávněný pocit, že se Čína i další státy nechovají v duchu pravidel WTO. Vzhledem k tomu, jak fungují ekonomické systémy těchto zemí – zejména provázání státu s ekonomikou v Číně, Rusku a dalších zemích – pak ostatní nejsou schopni ani dohlížet na to, zda se chovají podle pravidel, nebo ne.

Pokud by na podzim nastal tvrdý brexit a obchod Británie by se začal řídit podle pravidel WTO, můžete krátce popsat, jak by fungoval a co by to znamenalo pro Londýn a jeho obchodní partnery?

Znamenalo by to, že Británie si bude moci s ostatními zeměmi světa dojednat jakékoliv bilaterální nebo multilaterální dohody, přijde ale o svůj dosavadní bezproblémový přístup na evropské trhy.

Vůči dovozům z Evropy by měla stejná cla jako vůči ostatním členům WTO, se kterými nemá specifickou obchodní dohodu. Když pak bude chtít dovážet do Evropy, jejich zboží bude čelit clům, které má EU vůči ostatním státům. Cla nejsou v EU zase až tak dramaticky vysoká – kromě některých výjimek, jako je zemědělství – ale velký problém spočívá v tom, že dnes může být ve vnitřním trhu EU automaticky prodáváno prakticky cokoliv, co se v Británii vyprodukuje, aniž by to procházelo nějakými zvláštními kontrolami. Předpokládá se totiž, že to bude např. splňovat všechny bezpečnostní i zdravotní standardy.

V okamžiku, kdy Británie vystoupí z EU, by britské zboží mělo procházet všemi certifikačními schémata a kontrolami, stejně jako zboží třeba z Číny. To je samozřejmě administrativně náročné a stojí to čas i peníze. A jako každý kontrolní proces to znamená pro vývozce nejistotu ohledně toho, jak dopadne.

URL| <https://www.info.cz/svet/boj-o-pravidla-svetoveho-obchodu-trump-hodla-zatlacit-cinu-do-kouta-co-by-to-pro-ni-znamenalo-42044.html>

Boj o pravidla světového obchodu: Trump hodlá zatlačit Čínu do kouta. Co by to pro ni znamenalo?

25.6.2019 info.cz str. 00 Svět

Milan Rokos

V japonské Ósace začne debata, která určí podobu světového obchodu pro příští dekády. Jedním z hlavních témat nadcházejícího summitu nejvyspělejších států světa G20 (28. a 29. června) totiž bude reforma Světové obchodní organizace (WTO). O co v ní jde a proč Spojené státy pravidla opakovaně kritizují? Pro INFO.CZ odpovídal politolog Michal Parížek z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze.

Na loňské schůzce G7 se americký prezident Donald Trump ocitl se svým zaváděním cel v izolaci a stál doslova proti všem. Jaká je jeho pozice vzhledem k reformě WTO? V minulosti hrozil, že USA z organizace vyvede...

Jádrem pozice Spojených států ve WTO je problém spojený s chápáním statusu rozvojových zemí, který si nyní mohou státy určit samy. Takový status má následně dopady na to, jak musí plnit své závazky, jakou mohou poskytovat podporu firmám, atd. Status rozvojové země jim dává dost velké výhody. Právě to je podle Spojených států jádrem problému – týká se to nejvíce Číny, o níž USA říkají, že ji nelze chápat jako rozvojovou zemi, která je hodná zvláštního zacházení.

Země, jako je Čína, Indie a Brazílie, tvrdí, že rozvojové jsou a rozvoj je jejich absolutní prioritou, a tomu se musí podřizovat jejich obchodní politika. Podle USA už Čína dávno není rozvojovou zemí, je to naopak jeden z klíčových hráčů ve světovém obchodu, a musí se proto řídit stejnými pravidly, jakými se řídí ostatní. USA usilují v reformě o politické přistoupení Číny k tomu, že na sebe bude brát víc a víc závazků, které na sebe berou i USA, Evropa či Japonsko.

Mluví se o tom, že je nutné Číně přiznat status tržní ekonomiky. Proč je to tak důležité a co může změna v této oblasti přinést?

Ve chvíli, kdy Čína nemá status tržní ekonomiky, se vůči ní dají uplatňovat různá opatření, například antidumpingová. Pokud by se Číně status tržní ekonomiky přiznal, bylo by to mnohem těžší. Na výrobky, které Čína vyváží, by se muselo hledět jako na výrobky vyrobené v tržním prostředí. V tu chvíli by se muselo dokazovat, že nějaký konkrétní vývoz byl vyrobený proti pravidlům a dostal třeba nějaké státní pobídky. Nyní je naopak mnohem snazší zavádět obranná opatření vůči čínským dovozům. Význam je proto jak symbolický, tak i materiální.

Evropská unie loni navrhla odblokování Američany nyní paralyzovaného orgánu WTO k řešení obchodních sporů. Je toto zablokování výsledkem americko-čínské obchodní války?

Myslím, že částečně ano i částečně ne. Zcela určitě je tato taktika součástí větší hry. Američané si uvědomili, že jmenování soudců do odvolacího orgánu (tzv. Appellate body) je jednou z oblastí, kde mohou něco konkrétního blokovat a vytvořit tlak na tuto instituci. Začali to dělat nejen proto, že by jim vadila konkrétně tato instituce, ale považují to za součást větší hry o podobu globálního obchodního režimu a WTO. Trump se snaží vytvářet tlak a přimět ostatní k ústupkům, zvláště v oblastech, jako je vztah k rozvojovým zemím, zejména k rychle rostoucím ekonomikám typu Číny.

Na druhou stranu ale platí, že Američané dlouhodobě systém kritizují, s čímž alespoň do jisté míry souhlasí i Evropská unie, Kanada, Japonsko a další. Problém vidí zejména v tom, že rozhodnutí Appellate body někdy překračují kompetenci, kterou tento orgán má – místo aby jen řešil spory, vytváří právo, tedy precedenty chápání práva nad rámec toho, co si státy mezi sebou dojednaly.

Když se ten orgán vytvářel, USA ani EU ho nechápaly jako soud poslední instance, měl to být spíš výjimečný mechanismus. Postupem času ho ale státy začaly využívat jako nejvyšší soud v rámci WTO, a má tak mnohem větší pravomoc, než jak si zakladatelé, tedy především USA a EU, představovali.

Myslíte tedy, že to jsou spíše oprávněné výtky, než že by to byl odpor vůči nadnárodním organizacím, který občas projevuje Donald Trump?

Konkrétní způsob, jaký USA zvolily, asi vybočuje z toho, jak se státy normálně v mezinárodních institucích chovají. Našli slabé místo a využili ho. Každá instituce taková slabá místa má a fungovat může jen tehdy, když to státy nezneužívají. Na druhou stranu myslím, že USA i Evropská unie mají víceméně oprávněný pocit, že se Čína i další státy nechovají v duchu pravidel WTO. Vzhledem k tomu, jak fungují ekonomické systémy těchto zemí – zejména provázání státu s ekonomikou v Číně, Rusku a dalších zemích – pak ostatní nejsou schopni ani dohlížet na to, zda se chovají podle pravidel, nebo ne.

Pokud by na podzim nastal tvrdý brexit a obchod Británie by se začal řídit podle pravidel WTO, můžete krátce popsat, jak by fungoval a co by to znamenalo pro Londýn a jeho obchodní partnery?

Znamenalo by to, že Británie si bude moci s ostatními zeměmi světa dojednat jakékoliv bilaterální nebo multilaterální dohody, přijde ale o svůj dosavadní bezproblémový přístup na evropské trhy.

Vůči dovozům z Evropy by měla stejná cla jako vůči ostatním členům WTO, se kterými nemá specifickou obchodní dohodu. Když pak bude chtít dovážet do Evropy, jejich zboží bude čelit clům, které má EU vůči ostatním státům. Cla nejsou v EU zase až tak dramaticky vysoká – kromě některých výjimek, jako je zemědělství – ale velký problém spočívá v tom, že dnes může být ve vnitřním trhu EU automaticky prodáváno

prakticky cokoliv, co se v Británii vyprodukuje, aniž by to procházelo nějakými zvláštními kontrolami. Předpokládá se totiž, že to bude např. splňovat všechny bezpečnostní i zdravotní standardy. V okamžiku, kdy Británie vystoupí z EU, by britské zboží mělo procházet všemi certifikačními schémata y kontrolami, stejně jako zboží třeba z Číny. To je samozřejmě administrativně náročné a stojí to čas i peníze. A jako každý kontrolní proces to znamená pro vývozce nejistotu ohledně toho, jak dopadne.

URL| <https://www.info.cz/clanek/42044/boj-o-pravidla-svetoveho-obchodu-trump-hodla-zatlacit-cinu-do-kouta-co-by-to-pro-ni-znamenalo>

Archiv zpráv

25.6.2019 radio.cz str. 00

Zdeňka Kuchyňová

Aktuální demonstrace jsou proti svobodným volbám, řekl prezident

Účastníci demonstrací proti premiérovi Andreji Babišovi (ANO) podle prezidenta Miloše Zemana protestují proti svobodným volbám, zatímco demonstrace v roce 1989 po svobodných volbách volaly. Neočekává, že by Babišova vláda skončila dřív, než za 2,5 roku. Na změnu si Babišovi kritici budou muset podle Zemana počkat do voleb. Prezident to řekl v Jihlavě při zahájení návštěvy Kraje Vysočina. Poslední demonstrace proti Babišovi se v neděli na pražské Letně zúčastnilo na 283.000 lidí. Premiérovi vytýkají, že je ve střetu zájmů a obávají se o nezávislost justice.

Zeman je na páté oficiální návštěvě kraje. Navštíví ještě Humpolec na Pelhřimovsku, v dalších dnech Třebíčsko a Žďársko. Oficiální návštěvu ukončí 27. června v Bystřici nad Pernštejnem. V kraji pak stráví několik dní dovolené v Novém Veselí, kde spoluvlastní nemovitost.

V části Družby, kudy teče ropa do ČR, je prý opět kontaminace

V jižní části ropovodu Družba, kterou teče ropa i do Česka, byla opět naměřena zvýšená kontaminace. Informaci, kterou ČTK získala od několika zdrojů, potvrdil vicepremiér a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček (za ANO). Zvýšené hodnoty byly podle něho naměřeny na ukrajinsko-slovenských hranicích. Slovenský přepravce ropy Transpetrol informace o kontaminaci ropy popřel, podle Havlíčka ale znečištění zjistily rozborů, jejichž správnost se bude ověřovat. Havlíček uvedl, že do Česka zatím proudí čistá ropa a potvrzuje ještě minimálně dva dny, než do ČR doteče všechna ropa před zjištěným znečištěním. Ve státních rezervách jsou podle něj ještě minimálně dvě třetiny kapacity ropy, což jsou zásoby zhruba na 60 dnů.

Předseda Správy státních hmotných rezerv (SSHR) Pavel Švagr ČTK řekl, že v šarži ropy pro Unipetrol se v kontrolním vzorku na Ukrajině objevil chlorid v mnohonásobně vyšším množství, než je pro rafinerii přípustné, firma proto přebírání této šarže ropy přerušila. Následovat budou kontrolní testy, protože nelze vyloučit, že při prvním rozboru chybovala laboratoř. Slovensko, Maďarsko ani Rakousko totiž kontaminovanou ropu nehlásí.

Babiš: Výzkum umělé inteligence je pro české hospodářství klíčový

Výzkum umělé inteligence je klíčový pro další rozvoj českého hospodářství. Na Evropském fóru pro vědu, výzkum a inovace v Drážďanech to řekl premiér Andrej Babiš. Připomněl, že Česko má zájem zřídit v Praze jedno z budoucích takzvaných evropských center excelence pro umělou inteligenci. "Jsme nejlepší kandidát z tohoto regionu," řekl český premiér. Evropská komise plánuje na rozvoj technologií a průmyslu souvisejícího s umělou inteligencí v příštích deseti letech poskytnout asi 20 miliard eur (téměř 512 miliard Kč). Během dne vystoupí řada vědců, kteří bádají v oblasti medicíny, ochrany životního prostředí, digitálních technologií či materiálového výzkumu. Premiér Babiš v saské metropoli v doprovodu ministra průmyslu a obchodu Karla Havlíčka ještě navštíví několik výzkumných ústavů včetně Frauenhoferova institutu, univerzitního střediska protonové terapie či střediska regenerativních terapií. Prohlédne si také výrobní závod automobilky Volkswagen, který se zaměřuje na výzkum a vývoj v oblasti elektromobility.

Armáda dostala dvě nabídky na dodávku 12 vrtulníků z USA

Ministr obrany Lubomír Metnar (za ANO) převzal od amerického velvyslance v Praze Stephena Kinga dvě nabídky na dodávku 12 vrtulníků, o něž má česká armáda zájem. Varianty vycházejí na 13,2 miliardy a 14,5 miliardy korun, informovalo ministerstvo obrany v tiskové zprávě. Komise složená ze zástupců ministerstva a

armády rozhodne, kterou nabídku upřednostní. Metnar dříve řekl, že očekává podpis smlouvy do konce roku. Zatímco se v minulosti předpokládalo, že ministerstvo obrany nakoupí pouze víceúčelové stroje, nyní je ve hře i možnost, že část vrtulníků bude víceúčelových a část bojových.

Nákup v posledních dnech kritizoval šéf KSČM Vojtěch Filip. Podle něj jsou helikoptéry předražené, vadí mu i přesunutí výroby z Aera Vodochody. Případný nákup ovlivní postoj komunistů k další podpoře menšinové vlády ANO a ČSSD, řekl Filip Českému rozhlasu Radiožurnálu.

Cisterciáci musí vrátit lesy, o práci mohou přijít desítky lidí

Kláster cisterciáků ve Vyšším Brodě musí Lesům ČR vrátit přes 2000 hektarů lesa, které získal v restituci. Lesy již teď musí předat. Rozhodl o tom Vrchní soud v Praze, řád podal dovolání k Nejvyššímu soudu. Vrácení majetku může ohrozit obnovu kláštera a o práci mohou přijít desítky lidí. ČTK to řekli Eduard Beneš, jednatel firmy Bernardinum, která se o majetek cisterciáků stará, a starosta Vyššího Brodu Milan Zálešák (STAN). Vyšebrodský klášter je jediný fungující mužský cisterciácký klášter v ČR a jedna z nejvýznamnějších kulturních památek jižních Čech. Opatství ve Vyšším Brodu založil v roce 1259 Vok z Rožmberka.

Lesy ČR nechtěly původně majetek vydat, protože pozemky byly zabrány na základě Benešových dekretů. Na případ upozornil deník Právo. "Všeobecně se má za to, že to (zabavení majetku kvůli dekretům) bylo rozhodnutí totality, takže vrchní soud ctí rozhodnutí totality. Byl to rok 1948, do roku 1950 tady řád fungoval, než (komunisté) udělali noční akci K, kdy všechny kláštery přepadli a mnichy odvezli do lágru," řekl Beneš. Firma Bernardinum spravuje cisterciácký majetek. Má 12 lesníků, ale práci dává dalším 40 lidem, mezi nimi jsou těžaři, spediční firmy, které vozí dřevo, i stavební firmy. Pro klášter podle Beneše pracuje denně 60 lidí. Starosta města pokládá rozhodnutí Vrchního soudu za neštěstí, hlavně pro klášter, který je národní kulturní památkou. Cisterciáci, jak řekl, tam dosud investovali mnoho milionů korun.

Návrh: Dvě dávky na bydlení nahradí jedna, do ubytovny se nevydá

V Česku by se od roku 2021 mohla vyplácet jedna dávka na bydlení místo nynějších dvou. Pravidla pro přiznání nového přídatku by se měla upravit a proti dnešku zpřísnit. Do ubytoven by se tato podpora už neměla poskytovat vůbec, a to od roku 2024. Počítá s tím návrh zákona o přídatku na bydlení, který připravilo ministerstvo práce. Odborníci na sociální problematiku plán kritizují. Podle nich by o bydlení mohly přijít tisíce lidí. V Česku se na bydlení vyplácí příspěvek ze systému sociální podpory a doplatek ze systému hmotné nouze. Výše dávek vychází z normativních nákladů na byt, které každý rok podle výše nájmu a cen energií stanovuje vláda. Na příspěvek mohou dosáhnout lidé, jimž na přiměřené bydlení nestačí v Praze 35 procent příjmu a jinde 30 procent a tato částka nepřesahuje normativ. Doplatek má dorovnat výdaje za byt lidem s malým příjmem tak, aby jim zbylo na živobytí. Úřady práce na konci dubna vyplácely 180.900 příspěvků a 33.800 doplateků.

Resort očekává, že pomohou obce a neziskové organizace. Pokud by se byty nenašly a provozovatelé ubytoven ceny nesnížili, hrozí podle ministerstva lidem z ubytoven ztráta bydlení a "může dojít ke zvýšení práce načerno a k sociálním nepokojům". Lidé, kteří budou chtít přídatek dostávat, budou podle návrhu muset pracovat, chodit na veřejně prospěšné práce, nebo si zaměstnání hledat. Pracovní aktivita by se neměla posuzovat jen u žadatele, ale i u ostatních dospělých v domácnosti. Na příspěvcích na bydlení stát loni vyplatil 7,7 miliardy korun a na doplatecích 1,9 miliardy. Výdaje v posledních letech klesají. Podle Platformy pro sociální bydlení by se zavedení přídatku a zrušení dávky do ubytoven negativně dotklo stovek tisíc lidí, kteří by mohli bez pomoci státu přijít o střechu nad hlavou. Experti platformy poukazují na to, že v Česku neexistuje systém sociálního bydlení.

Policie zasahuje kvůli dohodám s externisty na středočeském úřadě

Detektivové z Národní centrály proti organizovanému zločinu od rána zasahují na středočeském krajském úřadě, uvedl server SeznamZpravy.cz. Informaci ČTK potvrdil ředitel krajského úřadu Jiří Holub s tím, že hejtmánství poskytuje policii maximální součinnost. Policisté prověřují pracovní smlouvy s externisty, na jejichž základě kraj vyplatil za externí služby údajně pět milionů korun ročně. Web v dubnu informoval, že kraj si najímal externisty na služby běžně zajišťované úředníky. Hejtmánství to odůvodnilo tím, že odešli klíčoví zaměstnanci a chyběly pracovní síly. Odbor interního auditu následně prověřil dohody o provedení práce a pracovní činnosti od roku 2017 do současnosti a dospěl k závěru, že úřad uzavíral pracovní smlouvy s externisty v souladu s platnými normami.

Policisté, kteří vyšetřovali údajný únos Andreje Babiše mladšího, nespáchali trestný čin

Policisté, kteří odložili oznámení údajného únosu Andreje Babiše mladšího na Krym, nespáchali trestný čin. Dospěl k tomu státní zástupce Ondřej Šťastný. Případ předal do kárného řízení. Žalobce nevyklučuje, že se mohli dopustit kázeňského přestupku podle služebního zákona. Dva policisté loni v lednu nezahájili vyšetřování oznámení Babiše mladšího, že je nedobrovolně držen na Krymu. Policie se tak případem začala zabývat až v

listopadu. Andrej Babiš mladší v reportáži serveru Seznam Zprávy obvinil spolupracovníky svého otce - premiéra a šéfa hnutí ANO Andreje Babiše - že ho odvezli kvůli kauze Čapí hnízdo. Podle Babiše juniora předseda vlády chtěl, aby opustil Česko kvůli vyšetřování přidělování dotací. Babiš to ale popřel s tím, syn trpí schizofrenií a musí se léčit.

Vydavatelé projevů Hitlera jsou definitivně zproštěni obžaloby

Vydavatelé projevů nacistického diktátora Adolfa Hitlera jsou definitivně zproštěni obžaloby. Nejvyšší soud odmítl nesouhlasné dovolání nejvyššího státního zástupce Pavla Zemana. V minulosti Nejvyšší soud Zemanovi vyhověl a vrátil kauzu státnímu zástupci k došetření. Do případu se ale vložil Ústavní soud a napodruhé už Nejvyšší soud zprošťující verdikt potvrdil. Obžalovaní uváděli, že genocidu neschvalují a vydáním projevů jen čtenářům předložili historické dokumenty. Obžaloba knize vytykala, že kromě autentických projevů obsahuje průvodní texty, které se dostatečně nedistančují od idejí nacionálního socialismu a Hitlerových slov a činů.

Průzkum: Prioritou pro Prahu je vnější a vnitřní okruh, pak metro

Prioritou pro Prahu ve výstavbě dopravní infrastruktury je především dokončení velkého i městského okruhu, myslí si to 56 procent Pražanů. Následují metro D (22 procent) a oprava stávajících mostů a výstavba nových (deset procent). Vyplývá to z výsledků průzkumu agentury Ipsos pro Sdružení pro architekturu a rozvoj (SAR). V červnu v něm odpovídalo 1000 obyvatel hlavního města od 18 do 65 let. Na dalších místech se umístily rozšiřování tramvajových tratí (pět procent) nebo výstavba nových cyklostezek (dvě procenta). Nová vládní čtvrť v Letňanech, o které dlouhodobě hovoří premiér Andrej Babiš (ANO), je prioritou pro jedno procento Pražanů.

Vnější Pražský okruh by měl po dokončení měřit podle dosavadních plánů asi 83 kilometrů, v provozu je nyní zhruba polovina. Chybí úsek od brněnské dálnice D1 do Běchovic a také celá severní část z Ruzyně přes Suchdol, Březiněves až k Černému Mostu. Dokončeny nejsou ani radiály, což jsou silnice, které mají oba okruhy propojit. Pokud jde o metro D, Pražský dopravní podnik začal v červnu na Pankráci s geologickým průzkumem v úseku Pankrác - Písnice. Průzkum vyjde zhruba na 1,58 miliardy korun. Náklady na vybudování prvního úseku metra D mají být předběžně 57 miliard. Praha plánuje v budoucnu trasu prodloužit z Pankráce do stanice Náměstí Míru.

Za největší současný problém Pražané v průzkumu označili nedostatek bytů a vysoké ceny bydlení (57 procent). Pro více než třetinu je největším problémem kolabující doprava. S velkým odstupem následují bezpečnost (tři procenta), školství, zdravotnictví a sociální služby (po jednom procentu). Podle údajů developerských společností Trigema, Skanska Reality a Central Group vzrostly ceny nových bytů v Praze za poslední čtyři roky zhruba o 90 procent. Průměrná cena nového prodaného byt na konci března byla 104.666 korun za metr čtvereční. Jako příčiny výrazného zdražování analytici uvádějí pomalé povolování staveb, rostoucí ceny pozemků, stavebních prací a materiálů. Dále zmiňují vysoké daňové zatížení nebo zbytečné technické požadavky.

Průzkum: Inkluze nezlepšila situaci škol ve vyloučených lokalitách

Opatření ke společnému vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními nezlepšilo situaci škol v sociálně vyloučených lokalitách. Ke zlepšení by byla potřeba změna celkového přístupu majoritní společnosti k Romům. Pomocí by mohlo například i zavedení pevných pozic pro asistenty a zavedení sociálních asistentů ve školách. Vyplývá to z kvalitativního průzkumu Nadace OSF, jehož výsledky představila Dana Moree z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Moree se ptala na vzdělávací dráhu lidí z jedné rozšířené rodiny ze sociálně vyloučené lokality a zároveň na toto téma vedla rozhovory s deseti řediteli či zástupci škol a jednou pracovnící neziskové organizace. Všichni respondenti se podle ní shodli na tom, že vyloučená lokalita je neřešitelný problém. Podle ředitelů škol je zde mnoho dětí s problémy, které školy nemohou ovlivnit. Důvodem velkého počtu těchto žáků v některých školách je hlavně spádovost a neochota přijímat děti z vyloučených lokalit do jiných škol, uvedla Moree.

Po zavedení opatření na podporu vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními se podle průzkumu situace v segregovaných školách spíše zhoršila, protože nyní nedosáhnou na výhody a projekty, které dříve měly k dispozici. Současný systém vyžaduje také třeba lepší komunikaci s rodiči, kteří by měli dítě odvést do pedagogicko-psychologické poradny, ovšem spolupráce s nimi je často obtížná, podotkla Moree. Přestože jsou asistenti pedagoga vnímání jako velká pomoc, nestabilita jejich úvazků je podle průzkumu pro školy zátěží. Romští respondenti se podle Moree shodli na tom, že vzdělávací šance dítěte jsou hlavně otázkou toho, zda se podaří dostat dítě na školu, která neplatí za segregovanou, a udržet ho tam. Podle nich u romské populace obecně roste povědomí o tom, že vzdělání je důležité, ale vzhledem k nastavení majoritní společnosti ho není vždy lehké dosáhnout. Romští žáci v běžných školách mimo vyloučené lokality bývají totiž někdy třeba obětmi šikany, vysvětlila Moree.

Počasí

Jasno nebo skoro jasno. Nejvyšší teploty 30 až 34 °C, v 1000 m na horách kolem 24 °C.

URL| <https://www.radio.cz/cz/rubrika/bulletin/denni-souhrn-zprav-2019-06-25>

Z vystoupení a interpelací poslanců KSČM na červnové schůzi Sněmovny **25.6.2019 Haló noviny str. 04 Parlament** Marie KUDRNOVSKÁ

Interpelace na premiéra Andreje Babiše (ANO)

Jaký je důvod odvolání generálního ředitele?

MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ HOSPODÁŘSKÉHO VÝBORU KVĚTA MATUŠOVSKÁ VE VĚCI ČESKÝCH DRAH

Ráda bych se vás zeptala na avizovanou výměnu generálního ředitele Českých drah, která by podle mých informací měla proběhnout na pondělním jednání dozorčí rady. Půl roku se stabilizuje vedení ČD a nový ministr se rozhodne v této době odvolat generálního ředitele? Jaký je důvod, pane premiére? Nevěřím, že by to udělal sám bez vašeho zadání.

Byznysmeni z celé Evropy dali generálnímu řediteli Kupcovi důvěru, půjčili mu půl miliardy eur na základě znalostí stability, na základě jasné strategie firmy. České dráhy mají rating, vydaly nejlevnější dluhopisy a mají peníze na rozvoj. Podepsaly smlouvy s kraji na další roky a váš ministr dopravy, který si sotva sedl do křesla, už vyměňuje generálního ředitele? Je cílem destabilizovat a oslabit státní akciovku? Je snad naším cílem, nebo vaším, nasměrovat peníze na obnovu vozidel, která teď na ČD jsou, správným směrem? I dozorčí rada se ústy profesora Moose pochvalně vyjádřila na adresu současného vedení, a ministr dopravy vyhodí šéfa? Jaký je důvod? Na základě čeho ministr tohoto manažera odvolává, aniž by si s ním promluvil? Pane premiére, kolik ředitelů ročně musí mít České dráhy, abyste je totálně zlikvidovali?

ANDREJ BABIŠ

No, České dráhy téměř zlikvidovali naši předchůdci, kdy tam seděl v dozorčí radě Martin Roman, a pan Žaluda. To by bylo na dlouhé povídání - Škoda Transportation - a my se samozřejmě snažíme tu společnost stabilizovat. A ještě chci říct, že to není první společnost. Chtěl bych připomenout, že v rámci MF, když jsem byl ministr, zachránil jsem od bankrotu České aerolinie, které naši předchůdci prodali za cenu jednoho motoru Korejcům, kteří tam nic nedělali, akorát si zavedli tu linku. Teď společnost skončila v privátních rukou. Takových společností bylo vícero. Letiště, které se tunelovalo v minulosti.

My se skutečně snažíme státní firmy dávat do pořádku a postupně se to daří. Pokud jde o nějaké medializované úvahy o personálních záležitostech ČD, lze jen konstatovat, že 10. června bude dozorčí rada ČD a řešení personální situace je plně v její gesci. Takže jedním z předpokladů úspěchu Českých drah na trhu nejen v ČR, ale i v rámci regionu střední Evropy je efektivní fungování řídicí struktury ČD včetně kooperace mezi řídicím výborem, dozorčí radou a představenstvem společnosti.

Hlavní očekávání kladené na předsedu představenstva, které spočívalo v úkolu stabilizovat vedení ČD, nebylo bohužel dostatečným způsobem naplněno. Například nově vybraný člen představenstva odešel po krátké době. Věřím, že se panu ministrovi spolu s DR ČD podaří nastavit v krátké době lepší prostředí, jasně určit směr kápíčka, klíčového ukazatele výkonnosti předsedovi představenstva i jeho jednotlivým členům.

KVĚTA MATUŠOVSKÁ

Odpověď mě moc neuspokojila. Ptám se znovu. Kdo dal pokyn ministru dopravy, který sám o dopravě ví málo, aby takto konal? Nevěřím, že to udělal bez vašeho vědomí. Podle tisku se vůbec se současným generálním ředitelem nesešel. A výmluvy na dozorčí radu si, prosím, odpustte.

ANDREJ BABIŠ

To je velká škoda, že mně nevěříte. Ale pokud vím, stávající generální ředitel nebyl vybrán ve výběrovém řízení, byl tam nějakým způsobem dosazen. Apokud tam budou nějaké personální změny, určitě pan ministr dělá otevřené výběrové řízení.

Ale vy jste dneska tady měli bod ohledně privatizace - divoká léta privatizace. Já bych doporučil ještě speciální bod, co se stalo v ČD za tradičních demokratických stran, protože všechny ty pozemky, nádraží Žižkov a Smíchov, a nevím, kde všechno mají, to jsou desítky miliard, o které stát přišel. O které v minulosti za podivných manažerů - a ještě tam byla taková neziskovka, já vždycky říkám zkorumpovaná, Transparency International, která měla smlouvu za ODS, aby hlídala tyhle zloděje. Takže v rámci privatizačních zvěrstev doporučuji ČD jako speciální bod.

K návrhu novely zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění poslanců KSČM Hany Aulické Jírovcové a dalších, první čtení

Jde nám o systémovou změnu, po které voláme v ČR dlouho

HANA AULICKÁ JÍROVCOVÁ,

MÍSTOPŘEDSEDKYNĚ SOCIÁLNÍHO VÝBORU

Náš návrh novely, kterým se mění zákon o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, je malá změna v rámci obsahu, je to především důležitá změna v rámci procesu a systémová změna, která by vnesla do této oblasti řád, a především předvídatelnost. Měníme § 3c, kdy říkáme, že vyměřovací základem pro pojistné hrazené státem za osobu, za kterou je plátcem pojistného stát, je 25 % průměrné mzdy vždy za 2. čtvrtletí předchozího kalendářního roku. A vypočtená částka se zaokrouhluje na celé koruny nahoru. Platný § 3c zákona říká, že uvedenou částku vyměřovacího základu může vláda vždy do 30. června každého roku změnit svým nařízením, a to s účinností k 1. lednu roku následujícího.

S účinností od 1. ledna 2018 nařízení vlády stanoví vyměřovací základ pro pojistné hrazené státem u osoby, za kterou je plátcem pojistného stát ve výši 7177 Kč na kalendářní měsíc. Pojistné vypočtené z tohoto vyměřovacího základu činí 969 Kč měsíčně. Novela zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění zveřejněná ve Sbírce zákonů dne 19. září 2017 stanoví s účinností od 1. 1. 2019 vyměřovací základ pro platbu pojistného státem ve výši 7540 Kč. Pojistné z této částky je 1018 Kč. S účinností od 1. 1. 2020 pak stanoví vyměřovací základ pro platbu pojistného státem ve výši 7903 Kč. Výše pojistného z této částky je 1067 Kč.

Možnost úpravy vždy prostřednictvím nařízení vlády s účinností k 1. 1. následujícího kalendářního roku umožňuje měnit vyměřovací základ státních pojištěnců v závislosti na aktuálním vývoji. Vláda má tedy při svém rozhodování zohlednit natolik dynamicky vyvíjející se hodnoty, jako je vývoj průměrné mzdy, či možnosti systému veřejného zdravotního pojištění, což neumožňuje pružně měnit zákonný rámec, proto bylo zvoleno řešení formou nařízení vlády. Tento stav dlouhodobě vnáší do systému veřejného zdravotního pojištění zásadní prvek nestability. Neexistuje pevně dané pravidlo výpočtu příjmů systému za početně největší množinu pojištěnců. Změny vyměřovacího základu podléhají aktuálním tlakům, stavu i rozložení politických sil. Zároveň dochází k paradoxní situaci, kdy je sice výše vyměřovacího základu pro státní pojištěnce stanovena zákonem, ale pro její aktuální výši je třeba sledovat nařízení vlády, tedy text nižší právní síly. V minulosti byla výše vyměřovacího základu u osob, za které je plátcem pojistného stát, stanovena např. jako procentní sazba minimální mzdy, pevná částka bez možnosti valorizace vyhláškou, pevná částka s možností valorizace vyhláškou nebo procentní sazba z tzv. všeobecného vyměřovacího základu stanoveného nařízením vlády pro účely důchodového pojištění.

Náš záměr je, aby navrhovaná změna napravila výše zmíněné nedostatky současné právní úpravy. Navržený způsob je historicky v ČR zažitý. Od roku 2006 do roku 2009 byl vyměřovací základ stanoven jako 25 % všeobecného vyměřovacího základu stanoveného nařízením vlády pro účely důchodového pojištění za kalendářní rok, který o dva roky předcházel kalendářnímu roku, pro který se vyměřovací základ zjišťoval. Měl by přinést průhledný a předvídatelný vývoj výše pojistného hrazeného státem za státní pojištěnce. Zároveň se tím pevně stanovuje princip, který by měl zabránit nekontrolovatelnému a těžko zákonným způsobem ovlivnitelnému rozevírání nůžek mezi odvody státu a ostatních skupin pojištěnců.

Na základě upozornění v rámci odůvodnění stanoviska vlády, kde náš návrh zrušuje v čl. 2 i nařízení vlády 158, které už legislativně bylo zrušeno, jsme ve spolupráci s ministerstvem zdravotnictví a legislativou připraveni připravit komplexní pozměňovací návrh, který tento drobný nedostatek odstraní. Opravdu jsme umožnili systémovou změnu, po které voláme v ČR už dlouho.

K vládnímu návrhu novely zákona o soudnictví ve věcech mládeže a trestního řádu, třetí čtení

Implementace jde proti programu vlády ZDENĚK ONDRÁČEK, MÍSTOPŘEDSEDA VÝBORU PRO BEZPEČNOST

V programovém prohlášení vlády je napsáno, že snížíte administrativní zátěž příslušníků bezpečnostních sborů. Tato vláda je u moci již rok a v podstatě se neudělalo na tomto poli vůbec nic. Pan ministr vnitra pouze 31. května vytvořil pracovní skupinu Smart, která se má zabývat snížením administrativní zátěže policistů.

V rámci diskuze zde v lednu tehdejší ministr spravedlnosti Kněžínek zmínil, že to určitě navýší administrativní zátěž policistů, a mluvil o tom, že policie jenom předloží formulář a osoba, která má být poučována, si ho přečte. Poučování samozřejmě nějakým způsobem také probíhá. Já jsem říkal, že pokud jdete na policii podávat vysvětlení, sepišete záznam o podání vysvětlení podle trestního řádu, policisté vám předloží pět formulářů poučení a celkově to dělá devět a půl listu popsaného papíru.

Mluvíme zde o zaplevelení celého systému, o tom, že jde o implementaci. A policie ty formuláře a poučování prostě dělat bude. Pozměňovací návrhy, které jsme předložili a budeme o nich následně hlasovat - a ministryně spravedlnosti se všemi souhlasí. Jedním z nich jsme dokonce vypustili pozměňovací návrh, ve kterém jsme řekli, že za konec textu už se nemusí doplňovat text, který přichází z Bruselu. Ono to jde, když chceme, že nemusíme implementovat všechno, co z Bruselu přijde, kdejaký nesmysl. Víím, že to schválíte, ale jdete proti programovému prohlášení vlády.

K vládnímu návrhu novely zákona o léčivech, třetí čtení

K nápravě systému distribuce léčiv DANIEL PAWLAS, ČLEN ZDRAVOTNÍHO VÝBORU

Chtěl bych poprosit o podporu pozměňovacího návrhu, který jsem podal jako protinávrh k návrhu kolegy Pávka. Co mě k němu vedlo? Myslím si, že distribuce léčiv v ČR není v kvalitním stavu, jak by si pacienti zasloužili. Můj pozměňovací návrh je potřebný, zajistí zásobování všech pacientů v ČR v lékárnách v místě bydliště. Minimalizuje rizika spojená s výpadkem dodávek, zajištěných jediným dodavatelem. Je plně podporován ČLK, stavovskými a odbornými sdruženími a spolky. Je prověřený, protože je napsán na základě zkušeností s obdobnými systémy v SRN, v SR, v Maďarsku, Rumunsku a jiných zemích EU - jak ve státech se silnou ekonomikou a vysokými cenami léčiv, tak i zdrojovými státy pro reexport. Návrh je eurokonformní, plně respektuje stanoviska Evropské komise a je založen na komisi doporučeném konceptu dobrovolně převzaté povinnosti veřejné služby. Je i proporcionální, neomezuje volný trh nad nezbytně nutnou míru a ukládá povinnost zásobovat lékárny jen těm distributorům, kteří se k tomu dobrovolně přihlásí. A je také prosoutěžní, nevylučuje ze systému distribuce léčiv stávající ani nové účastníky trhu. A co považuji za velice důležité - vytváří konkurenční prostředí, ze kterého mohou profitovat lékárny i pacienti. Také ruší monopol dodávek a vertikální kartel, který je mezi výrobcem, distributorem a lékárnou, a umožní naplňovat zákon o veřejných zakázkách. Uvědomme si, že čtvrtina dodávek léčiv do nemocnic není soutěžena proto, že je pouze jeden dodavatel výrobce. Můj kompromisní návrh odstraňuje ze zákona kritizovaný koncept tržního podílu.

Překvapuje mě stanovisko ministerstva zdravotnictví, myslím si, že stávající systém není dobrý. Pan ministr říká, že na systému budou pracovat, ale nic přece nebrání tomu, aby můj pozměňovací návrh byl přijat i proto, aby se narovnal i nerovný vztah na trhu. Taky mě udivuje změna stanoviska pana ministra, který podporoval návrh kolegy Pávka a dopoledne názor změnil. I z tohoto pohledu vidím, že to není v pořádku a že by se s tím mělo do budoucna něco dělat. Můj pozměňovací návrh je prvním krokem k tomu, abychom stav na našem systému distribuce léčiv napravili. Žádám vás o podporu. Ale také dávám na vědomí panu ministrovi, že považuji za správné, aby na tom začali pracovat teď hned.

K návrhu novely občanského zákoníku poslanců SPD Tomia Okamury a dalších, první čtení

Neházejme předlohu do koše, diskutujme o ní!

VOJTĚCH FILIP, MÍSTOPŘEDSEDA SNĚMOVNY

Bavme se o tom, jestli je vůle buď v poslaneckých klubech najít napříč politickým spektrem nějakou shodu na tom, kdy se konečně stane exekuce prioritou Sněmovny. Nebo jestli vláda bude mít tolik času a vůle předložit změnu zákona o exekutorech a exekuční činnosti.

Já jsem se o to pokoušel několikrát a poslední širokou novelu jsem předkládal už ve volebním období 2010 až 2013, bylo tam 56 pozměňovacích návrhů a byla to nejkomplexnější novela, která kdy byla předložena této Sněmovně. Neprošlo mi to, tehdy vůle pravicové koalice Petra Nečase a Miroslava Kalouska neměla zájem ochránit lidi, a brala exekuce jako výhodný předmět podnikání, zejména pro exekutory, přestože exekuce je výkon státní moci. Mně se zdálo logické, že bychom neměli privatizovat státní moc a že by se o to měli starat

zaměstnanci státu, měli by postupovat ve prospěch věřitele, ale s ochranou práv dlužníka. Pak by se nemohly stávat exekuce, které byly přečteny tady nebo při jiných příležitostech. Neexistuje např. relevantně uplatnitelná námitka proti konkrétnímu exekutorovi, který dostane exekuční případ.

Přece je potřeba řešit, jakým způsobem se s tím vypořádává soud, na který se můžeme obrátit, protože nikdo nemůže být odebrán svému zákonnému soudci. Mohu vytykat právní zpracování tohoto návrhu docela efektivně, ale nemám to v úmyslu. Můžeme si říct, že půjdeme cestou, kdy se to bude vracet navrhovatelům k přepracování s tím, že to nepatří do občanského zákoníku, ale do zákona o exekutorech. To sice považují za správnější, ale máme tady předložený návrh, který není legislativně úplně nemožný.

Máme řešení, proč to nedávat do občanského zákoníku, což je nejobecnější právní předpis - tak byl konstruován. Já jsem pro něj nehlasoval, protože to považuji za konstrukci, která úplně neodpovídá současným společenským vztahům. Je to spíše občanský zákoník, který přeskočil několik období dozadu ke koncepci, která tady byla vypracována na začátku 19. století v roce 1811 - a tu dobu jsme několikrát překonali - a pokusy nebo novelizaci spíše skončili v tom, kdy se tady hádáme ještě dnes o svěřenecké fondy. Tak to je, protože jsme do nového občanského zákoníku implantovali dávno překonané právní instituty, které se ukazují nevhodné pro materiální právo v době 21. století.

Ale na druhou stranu - proč nestanovit právě v nejobecnějším právním předpisu, občanském zákoníku, co je prioritou splácení? To je možná konstrukce. Dokonce si myslím, že odpovídá společenské potřebě, kterou tady dnes máme, a můžeme tím zavázat nejen exekutory, ale dokonce i ty, kteří nalézají právo. V tom případě u nalezení právního titulu budeme mít jasno, že nemůže soudce postupovat jinak - v nejobecnějším předpisu bude vázán tím, jak jednotlivé smlouvy o půjčce budou konstruovány.

Mohu vytykat leccos, ale samotnou konstrukci nevyčítám a předpokládám, že bychom mohli klidně tuto předlohu pustit v prvním čtení, uspořádat seminář, kde si vyjasníme, jakou cestou jít. Možná, že potom ji kolegové stáhnou, protože např. vláda předloží komplexnější novelu, ke které se budeme moci vyjadřovat. I z pohledu, který tento návrh zákona řešit nemůže, protože tak ani není koncipován. On vyjadřuje úzkou část toho, co se odehrává mezi věřiteli a dlužníky, a podle mého soudu ji upravuje celkem pochopitelným způsobem. To je také věc, kdy v právním vědomí si musíme říct, jestli postupujeme akceptovatelným způsobem, a znalost práva je pak dána i tím, nakolik lidé akceptují, že tak to má být po právu. My totiž často přijímáme normu, která zvyšuje povědomí tradovaného vtípu, zejména v naší advokátské obci, že - nehleďte za právem spravedlnost, to jsou dvě rozdílné kategorie.

Takže jsem pro to, abychom návrh propustili do druhého čtení. Nejsem úplně vypořádán s tím, že by zákon měl platit tak, jak je napsán, ale pořád je doba na to, abychom se o tom bavili ve výborech, příp. seminářích, ve druhém čtení udělali pozměňovací návrhy, které by vedly ke sledovanému cíli, tj. nápravě nejodpornějších - promiňte - pokusů, jak privatizovanou státní moc zneužít ve prospěch těch, kteří si ji pokusili vzít pro sebe a je jim lhostejný zájem věřitele, je jim lhostejný dlužník, ale jejich zisk je jim prioritní.

Insolvenční zákon řeší až následek STANISLAV GROSPÍČ, MÍSTOPŘEDSEDA ÚSTAVNĚ PRÁVNÍHO VÝBORU

Vláda k předloženému návrhu zákona vyslovila nesouhlas, přestože obecně souhlasí s posilováním postavení dlužníků v závazkových vztazích, ale domnívá se, že nová úprava není nezbytná, ani vhodná. Vláda má za to, že by mohla narušit některé stávající funkční produkty. Podle jejího názoru je také dosavadní úprava spravedlivější a považují ji za standardní.

Ke stanovisku vlády lze uvést, že insolvenční zákon, na který se odvolává, problém jako takový neřeší. Řeší až následek, kdežto předkládaný návrh má naopak snahu řešit důsledek. To je pro mě podstatné, stejně tak se nelze jednoznačně ztotožnit s názorem vlády, že navrhovaná úprava neřeší provázanost s ustanovením paragrafu 1806 občanského zákoníku, který umožňuje sjednání úroku z úroků.

Tento návrh má řadu nedostatků a je otázkou jeho další vývoj, ale propustíme ho do dalšího čtení. Potřebuje, aby se na něm značně zapracovalo, pokud by se měl stát součástí našeho platného právního řádu. Nicméně si myslím, že z toho zákona je jasné, že pokud jde o úpravu pořadí, v němž dochází k umořování dluhů a jeho příslušenství, je třeba právě prohodit v navrhovaném textu úroky z prodlení s úroky, takže by pak text odst. 1 § 1932 měl znít, že má-li dlužník plnit jistinu, úroky a náklady spojené s uplatněním pohledávky, započte se plnění nejprve na jistinu, pak na náklady již určené, poté na úroky a nakonec na úroky z prodlení, ledaže dlužník projeví při plnění jinou vůli.

Předložený návrh má své opodstatnění. Je pravdou, že dojde-li k posílení postavení dlužníka, dojde v konečném důsledku i ke snížení celkové částky, kterou dlužník musí uhradit. Na druhou stranu to může vyvolat i opačný efekt a v tom, že dojde ke zvýšení úroků a v konečném důsledku to nepřinese žádné posílení postavení dlužníka a ani právní jistoty.

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016

Není analýza jako analýza JIŘÍ VALENTA, MÍSTOPŘEDSEDA VÝBORU PRO EVROPSKÉ ZÁLEŽITOSTI

Mé vystoupení bude z velké části orientováno k replice kolegyně Langšádlové, která naše poslední jednání přerušila. Vystoupila tu s tvrzením, že mnou zmiňovaná Analýza vysílání ČT a ČRo v období před volbami do zastupitelstev krajů a Senátu 2016, zpracovaná výzkumným pracovištěm FSV Univerzity Karlovy CEMES pro Radu pro rozhlasové a televizní vysílání za několik set tisíc korun, byla mimořádně nekvalitní a nekompletní, a že to potvrzuje dokument, ke kterému se přihlásilo i několik univerzit a sociologů. TOP 09 a některým dalším se v analýze skutečně šláplo na kuří oko. Jestli však kolegyně Langšádlová tvrdila, že analýza je opakovaně šířený nesmysl, musím ji upozornit na několik aspektů. Na vypracování této analýzy byl nasazen široký tým. Hlavním řešitelem byl doktor Jan Křeček, **Fakulta sociálních věd** UK. Statistické zpracování dat zabezpečoval Ondřej Dvouletý z VŠE. Dále se podíleli: Jan Jiráček, Petra Mílková a další pracovníci a studenti FSV. Analýzu předal CEMES radě po zapracování řady připomínek v červnu 2017.

V závěrech zpracovatelé konstatovali: »V celku vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických pořadů ČT byla ve sledovaném období zvýhodňována politická strana TOP 09 tím, že promlouvám jejich zástupců bylo trvale a pravidelně přidělováno zřetelně více prostoru, než by odpovídalo reálnému postavení této strany v politickém a společenském životě. Analýza naopak zaznamenala trvalé znevýhodňování KSČM, některých dalších nevládních parlamentních a všech neparlamentních stran.« V případě ČRo byly závěry obdobné. Ten však spíše výsledky analýzy přijal a zamyslel se nad nimi.

Analytici pak shrnuli svůj názor na možné porušení zákona takto: »Na podkladě této analýzy lze dospět k závěru, že ze strany ČT ve sledovaném období v celku jimi vysílaných zpravodajských a politicko-publicistických

pořadů docházelo k porušování paragrafu 31, odstavce 3 zákona č. 231/2001 Sb. Lze tedy dospět i k oprávněnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání realizovat sankční opatření ve smyslu ustanovení paragrafu

58 - 61 citovaného zákona.« Právě v okamžiku zveřejnění tohoto objektivně změřeného výsledku byl nastartován odpor TOP 09 a některých dalších, kterým současný neakceptovatelný stav netransparence, neobjektivnosti a především nerovného přístupu k politickým subjektům v oblasti zpravodajství a publicistiky ve vysílání ČT vyhovuje.

Vraťme se k tvrzení paní kolegyně, že existuje dokument, který výsledky analýzy vyvrací. Jde o dvacetipětistránkový materiál ČT, signovaný některými akademiky, kde se mj. praví: »Celkově lze předmětnou analýzu hodnotit jako velmi nekvalitní ve svém metodickém i analytickém zpracování. V rámci prezentace závěrů analýzy

pak autoři publikovali celou řadu z kontextu vytržených, tendenčních, nedostatečně obhájených a někdy až lživých tvrzení. Autoři analýzy by měli mít zájem na přehodnocení způsobu vypracování a prezentace předmětné

analýzy. Pro zachování vlastního dobrého vědeckého jména by měli posoudit, zda není namístě omluva České televizi a Radě pro rozhlasové a televizní vysílání. Analýzu v současné podobě by pak bylo vhodnější vzít zpět a veřejně přiznat její nedostatky, kterých je až podivuhodně mnoho.«

Bezprecedentní útok veřejného média

Osobně se domnívám, že v tomto případě jde o doposud nezaznamenaný, bezprecedentní útok na vědeckou svobodu akademického pracoviště v ČR, a ze strany veřejnoprávního média. Spíše vše, co se v dokumentu ze strany ČT uvádí, tato instituce činí především sama, tzn., vytrhává z kontextu, publikuje tendenční a někdy až velice zavádějící tvrzení a měla by sama posoudit, zda tak není namístě omluva občanům ČR.

V konfrontaci postoje ČT a výzkumného pracoviště CEMES můžeme dovodit, že možná došlo k rozporu v meritu posuzování. Nicméně výsledky výzkumu zůstávají relevantní. Zatímco veřejnoprávní televize pro svou praxi vnímá především zákon o ČT, CEMES analyzoval naplňování zákona o rozhlasovém a televizním vysílání. Konkrétně: »Odstavec 3, paragraf 31 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání,

zní: Provozovatel vysílání je povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivnosti a vyváženosti, a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována

žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.« Právě takovou analýzu si

objednala RRTV, která dohlíží na jeho naplňování. Dodržování zákona o ČT kontroluje Rada ČT. »Odstavec 2, písmeno a) paragrafu 2 zákona o ČT, zase zní: Hlavními úkoly veřejné služby v oblasti televizního

vysílání jsou zejména: a) poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů.«

Jistě cítíte, že rozdíl dikce obou zákonů je zřetelný. Stejně jako rozdíl přístupu odborných analytiků a producentů televizního vysílání. Česká televize však nejen podle mého názoru musí respektovat zákony oba. K dispozici má dokonce i Kodex ČT, který v mnohém usnadňuje zvládnout vysílací praxi. Na jeho naplňování, podobně jako na naplňování zákona o ČT, jak jsem již řekl, dohlíží Rada ČT. Ta si žádnou analýzu na dané téma neobjednala, jen si vyslechla informace, které jí předložila ČT sama.

Tehdejší děkan **Fakulty sociálních věd** UK Jakub Končelík na kritický postoj ČT k analýze reagoval dopisem managementu ČT, který nebyl nikde zveřejněn. Proč? Asi nebyl o něj veřejnoprávní zájem, na rozdíl od kritického materiálu zpracovaného samotnou ČT a oponentními odborníky, nyní obhajovaného TOP 09 a některými dalšími subjekty.

Děkan v dopise výsledky analýzy zpět nevzal. Za tým zpracovatelů se postavil: »V procesu zadání zakázky, v jejím průběhu a v otázce posouzení kvality díla zadavatelem, tedy RRTV, neshledávám žádných pochybností.

« Reagoval také na všechny připomínky. Část z nich poslala televize špatnému adresátovi. Pokračuji v citátu: »Tři z deseti vašich hlavních připomínek, které uvádíte ve svém dopise a následně rozvádíte v přiloženém materiálu,

by bylo vhodnější adresovat objednavateli analýzy, tedy RRTV.« Děkan Končelík se ohradil i vůči údajným chybám ve statistice: »Zde se jedná o nepochopení, chybu na vaší straně. Zatímco vy označujete a dále počítáte v rubrice ostatní všechny strany mimo šest dříve uvedených hlavních stran, tzn. ČSSD, ANO, KSČM, TOP 09, ODS a KDU-ČSL, autoři v komentáři k vámi napadanému grafu jasně uvádějí, že zde kategorie „ostatní“

označuje pouze zelené, Piráty, SPD, SPO a Úsvit, tedy strany, kterým byl přidělen alespoň nějaký prostor pro promluvy.« Toť na ilustraci toho, čím odpůrci analýzy tento dle mého názoru - ne zcela laika, ale vystudovaného kulturního a sociálního antropologa - kvalitní materiál shazují.

Na závěr vystoupení velice krátká replika na odcházejícího kolegu, který zde svoji protekcionistickou řeč směrem k ČT zakončil okřídlenou větou - budme rádi za to, jak ČT vypadá. Pane kolego Sklenáku, významná část společnosti skutečně ráda není a fakt, že některé mnohamilionové smlouvy, které ČT uzavírá, jsou činěné s lidmi spjatými i s ČSSD, skutečně k vašemu relativizujícímu výroku nikterak neopravňuje. A jestli mně nevěříte, doporučuji navštívit internetový server Hlídač státu, který všechny smlouvy ČT mapuje. Stejně tak vaše tvrzení, že ČT by neměla být pod parlamentní kontrolou, jak jste uvedl na Twitteru, je holý nesmysl. Naopak pod parlamentní kontrolou být musí. Nepatří totiž ani zaměstnancům ani rozličným nátlakovým skupinám, často naroubovaným na televizní penězovody. Kombinaci parlamentní kontroly a občanského principu, která zde je, můžeme považovat za optimální, jen to musíme dělat jako poslanci kvalitně, a nikoliv to zde jen každým rokem odmávat.

Návrhy Sněmovny na propůjčení nebo udělení státních vyznamenání

Doplňme do seznamu Františka Poukara VOJTĚCH FILIP, MÍSTOPŘEDSEDA SNĚMOVNY

Nebývá to ode mě zvykem, že bych nedodržel proceduru jednání Sněmovny. Dovolím si udělat výjimku. Požádám Sněmovnu, když se bude hlasovat individuálně, o doplnění seznamu kandidátů na státní vyznamenání. Oslovili mě pánové Schieferstein, Luděk Sedláček, Jiří Beroun, Jiří Richter, Ivan Šimerka, Ivan Hurník, Martin Štajgl a Petr Otčenášek a František Hezoucký, abych požádal Sněmovnu, zda by nenavrhla panu prezidentovi, aby udělil státní vyznamenání Františku Poukarovi.

Věřím tomu, že většina z vás ho znala. Já jsem ho znal osobně. Dožil by se letos 6. dubna 82 let a byl to jeden z generace československých a českých energetiků a jaderných energetiků. Mohl bych přečíst celý dopis, ale jen připomenu, že inženýr František Poukar stavěl několik vodních elektráren, podílel se na stavbě a dokončení vodního díla Lipno, které funguje dodnes, místo toho, aby se věnoval škole a učil na VUT Brno, kde později učil jenom při své volné chvíli, protože byl ředitelem výstavby jaderné elektrárny Dukovany a jejího spouštění, a po úspěšném spuštění JE Dukovany přešel na zahájení výstavby JE Temelín. Tam jsem ho poznal. Potom byl odvolán z funkce po roce 1989. A když se elektrárna zadrhla, byl povolán zpět, aby ji dokončil. Jeho práce si nesmírně vážím jako většina energetiků v ČR. To není můj obor a mám k němu velkou úctu. Stejně tak vzpomínám na to, jakým způsobem pracoval a jak mě seznámil s jednou z největších energetických staveb mého Jihočeského kraje.

Proto bych chtěl, aby byl zařazen in memoriam mezi vyznamenané Za zásluhy o stát v oblasti energetiky, vědy a strojírenství. Samozřejmě že dokumenty k jeho nominaci předám tak, aby byl ten soupis úplný.

Bílý lev Robertsonovi? To snad ne!
LEO LUZAR, ČLEN PETIČNHO VÝBORU

Zazněla některá jména, navržená na propůjčení Řádu bílého lva včetně dvou žijících. Tady je reminiscence na dotaz, že mezi těmi, kterým se propůjčuje tento řád, jsou všichni in memoriam. Nejsou, jsou tam dva bývalí vojáci Armády ČR, generálové, kteří jsou na tuto vyznamenání navrženi. Mám s tím určitý drobný problém v rámci angažovanosti těchto dvou mužů. Oba dva ke konci své kariéry, konkrétně generál Šedivý, se začali vyjadřovat, jak bych od vojáka neočekával.

Když se setkávám s vojáky v nižších hodnostech, kteří poslouchají rozkazy, jsem s nimi schopen diskutovat o politice, o tom, jak se jim nelíbí společenský stav a že by ho chtěli změnit, upravit a řešit. Ale jsem schopen s nimi diskutovat v tom duchu, že vím, že jsou ozbrojeni, cvičeni, aby bojovali, a vím, že musí poslouchat rozkazy. A když rozkaz nedostanou, mohou říkat, že je to jejich názor, ale musí poslouchat rozkazy. Jsem však velice obezřetný a dávám si velký pozor na to, jak hovoří ti, kteří rozkazy dávají. A jestli si někdo myslí, že generál AČR nedává rozkazy, hluboce se mýlí. Jestliže takový generál, pod jehož velením slouží elitní vojáci, může rozkázat a oni ho poslechnou na slovo, protože rozkaz se poslouchá, začne komentovat politiku, dokonce se do ní aktivně zapojoval a ještě předtím, než ukončí činnou službu, začne vystupovat v generálské uniformě a komentovat, nepovažují za správné.

Může to být jednotlivý exces do budoucí politické dráhy. Tomu rozumím, ale my nejvyšší řád ČR navrhujeme přidělit člověku, který ještě nedokončil životní dráhu, a nevíme, jak se jeho životní dráha ještě dále bude vyvíjet. Osobně si myslím, že není nic horšího než přidělit takovýto řád člověku, který se potom ukáže jako nehodný ten řád nosit. A je to velký problém. I lidský problém. Tito dva pánové bohužel moji podporu nedostanou.

Druhý problém, který se v nominacích ukazuje, je vážnější, a tady si dovolím i protestovat, je návrh na propůjčení Řádu bílého lva George Robertsonovi. Tato nejvyšší hlava vojenského uskupení NATO je navržena, protože stála ve vedení NATO v době, kdy ČR do Aliance vstupovala. Všichni víme, co následovalo. Bombardování Jugoslávie. Sotva jsme tam vstoupili, hurá na to, NATO. A má-li česká společnost velké výhrady, které sdílím, vůči organizaci jako je NATO - ne proto, že existuje, že sdružuje a umožňuje komunikovat mezi státy - ale vůči tomu, jak se chová, kam posílá vojáky a jak tito vojáci řeší problémy. Navržení tohoto muže na propůjčení Řádu bílého lva je chybou.

Foto popis|

Zprávy Radia Praha - 25.06.2019

25.6.2019 Radio Praha str. 00

Zprávy: Úterý, 25. červen 2019

Aktuální demonstrace jsou proti svobodným volbám, řekl prezident

Účastníci demonstrací proti premiérovi Andreji Babišovi (ANO) podle prezidenta Miloše Zemana protestují proti svobodným volbám, zatímco demonstrace v roce 1989 po svobodných volbách volaly. Neočekává, že by Babišova vláda skončila dřív, než za 2,5 roku. Na změnu si Babišovi kritici budou muset podle Zemana počkat do voleb. Prezident to řekl v Jihlavě při zahájení návštěvy Kraje Vysočina. Veřejnost proti Andreji Babišovi protestuje od dubna. Lidé premiérovi vytýkají jeho trestní stíhání v takzvané kauze Čapí hnízdo. Poslední demonstrace proti Babišovi a ministryni spravedlnosti Marii Benešové se v neděli na pražské Letné zúčastnilo 283.000 lidí.

Zeman je na páté oficiální návštěvě kraje. Navštíví ještě Humpolec na Pelhřimovsku, v dalších dnech Třebíčsko a Žďársko. Oficiální návštěvu ukončí 27. června v Bystřici nad Pernštejnem. V kraji pak stráví několik dní dovolené v Novém Veselí, kde spoluvlastní nemovitost.

SSHR: Další testy nepotvrdily kontaminaci ropy v ropovodu Družba

Další testy a rozborry nepotvrdily novou kontaminaci ropy v ropovodu Družba. S odkazem na informace od petrochemického holdingu Unipetrol to ČTK řekl předseda Správy státních hmotných rezerv Pavel Švagr. Firma podle něj obnoví příjem ropy z ropovodu. Informaci, že v jižní části Družby, kterou teče ropa i do Česka, byla opět naměřena zvýšená kontaminace v pondělí potvrdil vicepremiér a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček (za ANO). Zvýšené hodnoty byly podle něho naměřeny na ukrajinsko-slovenských hranicích. Slovenský přepravce ropy Transpetrol informace o kontaminaci ropy popřel, podle Havlíčka ale znečištění zjistily rozborry, jejichž správnost se bude ověřovat.

Babiš: Výzkum umělé inteligence je pro české hospodářství klíčový

Výzkum umělé inteligence je klíčový pro další rozvoj českého hospodářství. Na Evropském fóru pro vědu, výzkum a inovace v Drážďanech to řekl premiér Andrej Babiš. Připomněl, že Česko má zájem zřídit v Praze jedno z budoucích takzvaných evropských center excelence pro umělou inteligenci. "Jsme nejlepší kandidát z tohoto regionu," řekl český premiér. Evropská komise plánuje na rozvoj technologií a průmyslu souvisejícího s umělou inteligencí v příštích deseti letech poskytnout asi 20 miliard eur (téměř 512 miliard Kč). Během dne vystoupí řada vědců, kteří bádají v oblasti medicíny, ochrany životního prostředí, digitálních technologií či materiálového výzkumu. Premiér Babiš v saské metropoli v doprovodu ministra průmyslu a obchodu Karla Havlíčka ještě navštíví několik výzkumných ústavů včetně Frauenhoferova institutu, univerzitního střediska protonové terapie či střediska regenerativních terapií. Prohlédne si také výrobní závod automobilky Volkswagen, který se zaměřuje na výzkum a vývoj v oblasti elektromobility.

Opaťa je spokojen s americkými nabídkami vrtulníků pro armádu

Náčelník generálního štábu české armády Aleš Opaťa je spokojen s nabídkami na dodávky 12 vrtulníků z USA, které v pondělí převzal od amerického velvyslance v Praze ministr obrany Lubomír Metnar (za ANO). Jde podle něj o kategorie špičkových vrtulníků. Po slavnostním nástupu na pražském Vítkově, kde si vojáci připomněli den ozbrojených sil, v rozhovoru s novináři ocenil i nižší cenu. Zatímco v minulosti se předpokládalo, že ministerstvo obrany nakoupí pouze víceúčelové stroje, nyní je ve hře i možnost, že část vrtulníků bude víceúčelových a část bojových. Američané nabídli 12 kusů vrtulníků UH-60M Black Hawk za 13,2 miliardy korun, druhá možnost sestává z osmi vrtulníků UH-1Y Venom a čtyř kusů bojových AH-1Z Viper v celkové hodnotě 14,5 miliardy. Původní částky schválené americkým Kongresem byly vyšší.

Cisterciáci musí vrátit lesy, o práci mohou přijít desítky lidí

Klášteř cisterciáků ve Vyšším Brodě musí Lesům ČR vrátit přes 2000 hektarů lesa, které získal v restituci. Lesy již teď musí předat. Rozhodl o tom Vrchní soud v Praze, řád podal dovolání k Nejvyššímu soudu. Vrácení majetku může ohrozit obnovu kláštera a o práci mohou přijít desítky lidí. ČTK to řekli Eduard Beneš, jednatel firmy Bernardinum, která se o majetek cisterciáků stará, a starosta Vyššího Brodu Milan Zálešák (STAN). Vyšebrodský klášter je jediný fungující mužský cisterciácký klášter v ČR a jedna z nejvýznamnějších kulturních památek jižních Čech. Opatství ve Vyšším Brodu založil v roce 1259 Vok z Rožmberka.

Lesy ČR nechťely původně majetek vydat, protože pozemky byly zabrány na základě Benešových dekretů. Na případ upozornil deník Právo. "Všeobecně se má za to, že to (zabavení majetku kvůli dekretům) bylo rozhodnutí totality, takže vrchní soud ctí rozhodnutí totality. Byl to rok 1948, do roku 1950 tady řád fungoval, než (komunisté) udělali noční akci K, kdy všechny kláštery přepadli a mnichy odvezli do lágru," řekl Beneš. Firma Bernardinum spravuje cisterciácký majetek. Má 12 lesníků, ale práci dává dalším 40 lidem, mezi nimi jsou těžaři, spediční firmy, které vozí dřevo, i stavební firmy. Pro klášter podle Beneše pracuje denně 60 lidí. Starosta města pokládá rozhodnutí Vrchního soudu za neštěstí, hlavně pro klášter, který je národní kulturní památkou. Cisterciáci, jak řekl, tam dosud investovali mnoho milionů korun.

Návrh: Dvě dávky na bydlení nahradí jedna, do ubytovny se nevydá

V Česku by se od roku 2021 mohla vyplácet jedna dávka na bydlení místo nynějších dvou. Pravidla pro přiznání nového přídatku by se měla upravit a proti dnešku zpřísnit. Do ubytoven by se tato podpora už neměla poskytovat vůbec, a to od roku 2024. Počítá s tím návrh zákona o přídatku na bydlení, který připravilo ministerstvo práce. Odborníci na sociální problematiku plán kritizují. Podle nich by o bydlení mohly přijít tisíce lidí. V Česku se na bydlení vyplácí příspěvek ze systému sociální podpory a doplatek ze systému hmotné nouze. Výše dávek vychází z normativních nákladů na byt, které každý rok podle výše nájmu a cen energií

stanovuje vláda. Na příspěvek mohou dosáhnout lidé, jimž na přiměřené bydlení nestačí v Praze 35 procent příjmu a jinde 30 procent a tato částka nepřesahuje normativ. Doplatek má dorovnat výdaje za byt lidem s malým příjmem tak, aby jim zbylo na živobytí. Úřady práce na konci dubna vyplácely 180.900 příspěvků a 33.800 doplatků.

Resort očekává, že pomohou obce a neziskové organizace. Pokud by se byty nenašly a provozovatelé ubytoven ceny nesnížili, hrozí podle ministerstva lidem z ubytoven ztráta bydlení a "může dojít ke zvýšení práce načerno a k sociálním nepokojům". Lidé, kteří budou chtít přídavek dostávat, budou podle návrhu muset pracovat, chodit na veřejně prospěšné práce, nebo si zaměstnání hledat. Pracovní aktivita by se neměla posuzovat jen u žadatele, ale i u ostatních dospělých v domácnosti. Na příspěvcích na bydlení stát loni vyplatil 7,7 miliardy korun a na doplatecích 1,9 miliardy. Výdaje v posledních letech klesají. Podle Platformy pro sociální bydlení by se zavedení přídávky a zrušení dávky do ubytoven negativně dotklo stovek tisíc lidí, kteří by mohli bez pomoci státu přijít o střechu nad hlavou. Experti platformy poukazují na to, že v Česku neexistuje systém sociálního bydlení.

EY: Přímé zahraniční investice loni v ČR klesly o polovinu

Přímé zahraniční investice v ČR loni klesly o 51 procent. Důvodem je nedostatek pracovníků a rostoucí mzdy. Vyplyvá to z průzkumu atraktivnosti Evropy pro zahraniční investory společnosti EY. V celé Evropě loni po šesti letech růstu klesly přímé zahraniční investice o čtyři procenta na 6356 investičních projektů. "Pokles přímých zahraničních investic v České republice dáváme do souvislosti zejména s napjatým pracovním trhem v posledních letech a s tím souvisejícím rychlým růstem mzdových nákladů. Zahraniční investoři dnes v ČR mají obrovský problém nalézt volnou a kvalifikovanou pracovní sílu, což je od velkých investic samozřejmě odrazuje," uvedl ředitel oddělení fúzí a akvizic společnosti EY v České republice Štěpán Flieger. Dvouciferný pokles investic zaznamenaly loni také například Nizozemsko nebo Švédsko.

Kaplická, knihovna a ministerstvo podepsaly memorandum o blobu

Ředitel Národní knihovny (NK) Martin Kocanda a ministr kultury Antonín Staněk (ČSSD) podepsali s Eliškou Kaplickou Fuchsovou memorandum o převodu autorských práv k projektu budovy knihovny od Jana Kaplického. Vdova po architektovi je včetně dokumentace poskytne knihovně, tedy českému státu. Knihovna novou budovu chce. Zda to bude blob nebo také chobotnice, jak se knihovně přizdívalo, zřejmé není. Vláda by nejprve musela revokovat své usnesení o tom, že se nová budova knihovny stavět nebude. Staněk uvedl, že na ministerstvu vzniká pracovní skupina, která se možnostmi využití projektu a potřebami NK bude zabývat. Podmínkou Elišky Kaplické pro převod je zachování původního místa. Druhou podmínkou je, že na stavbu bude dohlížet grémium architektů z původního týmu studia Future Systems.

Kaplický zvítězil s návrhem budovy v roce 2007. Novostavbou chtěl tehdejší ředitel NK Vlastimil Ježek řešit prostorové nedostatky instituce. Soutěž posvěcená Mezinárodní architektonickou unií skončila u soudu kvůli tomu, že se v jejím průběhu měnila pravidla. Proti stavbě se ale především postavili někteří politici, kteří výrazně ovlivnili veřejné mínění. Vláda pak přijala usnesení, že NK novou budovu stavět nebude, knihovna potom své prostorové potřeby řešila rekonstrukcí a dostavbou depozitářů v Hostivaři. Z něj dvakrát denně jezdí auta s knihami do hlavního areálu knihovny v Klementinu, což je nákladné a pro knihy nešetrné. NK se proto znovu přiklání k novostavbě v centru města.

Vydavatelé projevů Hitlera jsou definitivně zproštěni obžaloby

Vydavatelé projevů nacistického diktátora Adolfa Hitlera jsou definitivně zproštěni obžaloby. Nejvyšší soud odmítl nesouhlasné dovolání nejvyššího státního zástupce Pavla Zemana. V minulosti Nejvyšší soud Zemanovi vyhověl a vrátil kauzu státnímu zástupci k došetření. Do případu se ale vložil Ústavní soud a napodruhé už Nejvyšší soud zprošťující verdikt potvrdil. Obžalovaní uváděli, že genocidu neschvalují a vydáním projevů jen čtenářům předložili historické dokumenty. Obžaloba knize vytýkala, že kromě autentických projevů obsahuje průvodní texty, které se dostatečně nedistančují od idejí nacionálního socialismu a Hitlerových slov a činů.

Průzkum: Prioritou pro Prahu je vnější a vnitřní okruh, pak metro

Prioritou pro Prahu ve výstavbě dopravní infrastruktury je především dokončení velkého i městského okruhu, myslí si to 56 procent Pražanů. Následují metro D (22 procent) a oprava stávajících mostů a výstavba nových (deset procent). Vyplyvá to z výsledků průzkumu agentury Ipsos pro Sdružení pro architekturu a rozvoj (SAR). V červnu v něm odpovídalo 1000 obyvatel hlavního města od 18 do 65 let. Na dalších místech se umístily

rozšiřování tramvajových tratí (pět procent) nebo výstavba nových cyklostezek (dvě procenta). Nová vládní čtvrť v Letňanech, o které dlouhodobě hovoří premiér Andrej Babiš (ANO), je prioritou pro jedno procento Pražanů.

Vnější Pražský okruh by měl po dokončení měřit podle dosavadních plánů asi 83 kilometrů, v provozu je nyní zhruba polovina. Chybí úsek od brněnské dálnice D1 do Běchovic a také celá severní část z Ruzyně přes Suchdol, Březiněves až k Černému Mostu. Dokončeny nejsou ani radiály, což jsou silnice, které mají oba okruhy propojit. Pokud jde o metro D, Pražský dopravní podnik začal v červnu na Pankráci s geologickým průzkumem v úseku Pankrác - Písnice. Průzkum vyjde zhruba na 1,58 miliardy korun. Náklady na vybudování prvního úseku metra D mají být předběžně 57 miliard. Praha plánuje v budoucnu trasu prodloužit z Pankráce do stanice Náměstí Míru.

Za největší současný problém Pražané v průzkumu označili nedostatek bytů a vysoké ceny bydlení (57 procent). Pro více než třetinu je největším problémem kolabující doprava. S velkým odstupem následují bezpečnost (tři procenta), školství, zdravotnictví a sociální služby (po jednom procentu). Podle údajů developerských společností Trigema, Skanska Reality a Central Group vzrostly ceny nových bytů v Praze za poslední čtyři roky zhruba o 90 procent. Průměrná cena nového prodaného byt na konci března byla 104.666 korun za metr čtvereční. Jako příčiny výrazného zdražování analytici uvádějí pomalé povolování staveb, rostoucí ceny pozemků, stavebních prací a materiálů. Dále zmiňují vysoké daňové zatížení nebo zbytečné technické požadavky.

V misích Lékařů bez hranic loni působilo 33 lidí z ČR a Slovenska

V misích mezinárodní organizace Lékaři bez hranic v krizových oblastech působilo loni 33 lidí z Česka a Slovenska. Pomáhali ve dvou desítkách zemí. Nejčastěji čeští zdravotníci a zdravotnice vyjížděli do Jemenu, Iráku či Demokratické republiky Kongo. Loňské výsledky představili zástupci české pobočky Lékařů bez hranic. Upozorňují na nedostatek léků v krizových regionech i na rostoucí odolnost vůči antibiotikům. "Prostředky, které se investují do výzkumu a vývoje léků, nestoupají. Dokonce klesají. Farmaceutický průmysl investuje víc do marketingu než do nových léků. Všichni mluví o tom, že výzkum je drahý. Nikdy jsme ale neslyšeli, kolik stojí," uvedl ředitel české kanceláře Lékařů bez hranic Pavel Gruber. Podle něj se společnosti soustřeďují spíš na preparáty, které slibují rychlý zisk. Léčiva na choroby, které postihují miliony lidí, vznikají pomalu. Léky na tuberkulózu chyběly šest desetiletí, opomíjejí se tropické nemoci i odolnost vůči antibiotikům, dodal Gruber.

Organizace se už dvacet let snaží svou kampaní přispět k větší dostupnosti léků a ke snížení jejich ceny. K pacientům v chudých a krizových částech světa se totiž preparáty nedostanou. Díky tlaku se podařilo za dvě desetiletí výrazně srazit cenu léčiv na vir HIV, podotkl Gruber. Zatímco v roce 2000 stála léčba jednoho člověka antiretrovirotiky víc než 10.000 dolarů, dnes se dají pořídit za sto dolarů.

Průzkum: Inkluze nezlepšila situaci škol ve vyloučených lokalitách

Opatření ke společnému vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními nezlepšilo situaci škol v sociálně vyloučených lokalitách. Ke zlepšení by byla potřeba změna celkového přístupu majoritní společnosti k Romům. Pomocí by mohlo například i zavedení pevných pozic pro asistenty a zavedení sociálních asistentů ve školách. Vyplynulo to z kvalitativního průzkumu Nadace OSF, jehož výsledky představila Dana Moree z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Moree se ptala na vzdělávací dráhu lidí z jedné rozšířené rodiny ze sociálně vyloučené lokality a zároveň na toto téma vedla rozhovory s deseti řediteli či zástupci škol a jednou pracovnící neziskové organizace. Všichni respondenti se podle ní shodli na tom, že vyloučená lokalita je neřešitelný problém. Podle ředitelů škol je zde mnoho dětí s problémy, které školy nemohou ovlivnit. Důvodem velkého počtu těchto žáků v některých školách je hlavně spádovost a neochota přijímat děti z vyloučených lokalit do jiných škol, uvedla Moree.

Po zavedení opatření na podporu vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními se podle průzkumu situace v segregovaných školách spíše zhoršila, protože nyní nedosáhnou na výhody a projekty, které dříve měly k dispozici. Současný systém vyžaduje také třeba lepší komunikaci s rodiči, kteří by měli dítě odvést do pedagogicko-psychologické poradny, ovšem spolupráce s nimi je často obtížná, podotkla Moree. Přestože jsou asistenti pedagoga vnímání jako velká pomoc, nestabilita jejich úvazků je podle průzkumu pro školy zátěží. Romští respondenti se podle Moree shodli na tom, že vzdělávací šance dítěte jsou hlavně otázkou toho, zda se podaří dostat dítě na školu, která neplatí za segregovanou, a udržet ho tam. Podle nich u romské populace obecně roste povědomí o tom, že vzdělání je důležité, ale vzhledem k nastavení majoritní společnosti ho není vždy lehké dosáhnout. Romští žáci v běžných školách mimo vyloučené lokality bývají totiž někdy třeba obětmi šikany, vysvětlila Moree.

Bárta si dojel na Evropských hrách pro časovkářský bronz

Cyklista Jan Bárta získal na Evropských hrách v Minsku bronzovou medaili v časovce. Jakub Otruba dojel na trati dlouhé 28,6 kilometru na osmém místě, vyhrál domácí Bělorus Vasil Kirijenko. Česká výprava tak má na kontě již sedm medailí stejně jako při premiéře Evropských her před čtyřmi roky v Baku. Čtyřiatřicetiletý Bárta, pětinasobný český mistr v časovce a sedmý muž z této disciplíny na MS 2012, ztratil na Kirijenka 37 sekund. Od stříbrného Portugalce Nelsona Oliveiry ho dělilo devět vteřin, čtvrtého Ryana Mullena z Irska za sebou naopak jezdec stáje Elkov-Author nechal o necelou sekundu.

Počasí

Jasno nebo skoro jasno. Nejvyšší teploty 30 až 34 °C, v 1000 m na horách kolem 24 °C.

Pět nosorožců ze ZOO Dvůr Králové se už zabydluje ve Rwandě

Pět vzácných nosorožců černých ze ZOO Dvůr Králové nad Labem se už prochází ve svém novém domově, v rezervaci Akagera ve středoafričské Rwandě. Zatím jsou na malém prostoru a v karanténě. Celý transport trval téměř třicet hodin, přesně jak jeho organizátoři naplánovali. Byl to dosud největší přesun nosorožců z Evropy do Afriky. Ve Rwandě mají zvířata podpořit v minulosti vyhubenou populaci nosorožců.

Sociální demokraté se při schvalování návrhu rozpočtu ve vládě zdrželi hlasování

Vláda schválila návrh rámce státního rozpočtu na příští rok a střednědobý výhled hospodaření státu pro roky 2021 a 2022. Příští rok i v dalších letech počítá ministerstvo financí se schodkem 40 miliard korun. Prioritami je stejně jako letos zvýšení důchodů nebo platů učitelů.

Toužíte se stát novinářem?

26.6.2019 nicm.cz str. 00

Zajímáte se o média? Uvažujete o studiu žurnalistiky? Právě pro Vás je určena Letní škola žurnalistiky, zastřešená Institutem komunikačních studií

a žurnalistiky **Fakulty sociálních věd** UK, která se uskuteční 26. – 29. srpna 2019 v Praze. Letní škola dává šanci potenciálním studentům žurnalistiky nahlédnout pod pokličku světa, v němž se chtějí v budoucnu pohybovat. Přihlášky budou přijímány do neděle 30. června 2019.

Zdroj: www.juniorskauniverzita.fsv.cuni.cz

Foto: www.pxhere.com

Vložila: B. Bieliková, červen 2019

URL| <http://nicm.cz/touzite-se-stat-novinarem>

Předseda dozorčí rady ČSOB na vlastní žádost odchází. Nahradí jej bývalý guvernér ČNB

26.6.2019 mesec.cz str. 00

Pavel Kavánek (70) na vlastní žádost končí ve funkci předsedy dozorčí rady skupiny ČSOB. Ve funkci působil 5 let a jako generální ředitel ČSOB předtím dalších 20 let. Nahradí jej bývalý guvernér ČNB Zdeněk Tůma. Změna proběhne k 16. říjnu 2019. Zdeněk Tůma se narodil 19. října 1960 v Českých Budějovicích. Po promoci na Vysoké škole ekonomické v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě**

sociálních věd Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Od roku 1993 do roku 1995 působil jako poradce ministra průmyslu a obchodu. Později pracoval v soukromém sektoru (Patria Finance) jako hlavní ekonom. V letech 1998–1999 byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně zastupujícím Českou republiku, Slovensko, Maďarsko a Chorvatsko. V roce 1999 se stal viceguvernérem ČNB a v letech 2000 – 2010 působil jako guvernér České národní banky. Byl také členem Generální rady Evropské centrální banky, zastupoval Českou republiku v MMF a v Bance pro mezinárodní platby. Odstoupil 30. června 2010. Do soukromého sektoru se vrátil v roce 2011, kde pracoval jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. Autor: ČSOB Zdeněk Tůma. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsdou správní rady The English College in Prague – Anglického gymnázia v Praze. Je také členem dozorčí rady Výboru dobré vůle Nadace Olgy Havlové. Dále je členem České společnosti ekonomické, jíž byl také v letech 1999–2001 prezidentem. V roce 2016 obdržel za svou angažovanost ve veřejném sektoru cenu Hanno R. Ellenbogenové. Jeho jmenování novým členem dozorčí rady bude předloženo ke schválení České národní bance.

URL| <https://www.mesec.cz/aktuality/predseda-dozorci-rady-csob-na-vlastni-zadost-odchazi-nahradi-jej-byvaly-guverner-cnb/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
mesec.cz

Horáček (66) se vrací do školních lavic. S dívkami (19) bude studovat dějiny umění

26.6.2019 blesk.cz str. 00

Bývalý prezidentský kandidát a milionář Michal Horáček (66) se ve středu zapsal ke studiu dějin umění na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Horáček, který je kromě své prezidentské kandidatury známý také jako textař a producent, za měsíc oslaví 67. narozeniny. O fotografii ze zápisu, na které pózuje se svými novými spolužáky, se podělil na facebooku. Horáček pro Blesk navíc popsal, co jej ke studiu v jeho pokročilém věku vedlo.

Své zážitky z přijímacích zkoušek Horáček pravidelně sdílel se svými sledujícími na facebooku. „Jedna devatenáctiletá dívka měla z písemné části víc bodů než já a v ústní části obtížný úkol popsat Plečnikův kostel Nejsvětějšího srdce Páně. Popsala mi to, až jsem zíral,“ píše například v jednom z příspěvků a dodává: „Snad mi bude dopřáno stát se té dívky kolegou.“ Jeho přání se ve středu splnilo.

„Jsem tu se svými nastávajícími spolužáky. Jsou různí, ale jedno sdílíme: Velké věci máme v životě ještě před sebou,“ připsal ke společné fotce s ostatními studenty. Pro Blesk poté v SMS zprávě potvrdil: „Zapsal jsem se k prezenčnímu studiu bakalářského oboru dějiny umění. Nepochybně to rozšíří mé znalosti kulturních souvislostí.“

A jak se Horáček dívá na to, že jej v jeho věku budou hodnotit přednášející často mladší než on? „Co jsem se díval, tak starší než já je jen jeden přednášející. To mě bude nutit studovat zodpovědně; nechci kolegy mladší než já vystavit situaci, kdy by mi museli říkat ‚Dnešní zkoušku s odřenýma ušima, pane Horáčku‘.“

Do studia se Horáček pouští znovu po osmi letech

Horáček v minulosti na vysokých školách průběžně sám přednášel. Na **Fakultě sociálních věd** UK vedl semináře tvůrčího psaní a jako vyučující byl rovněž uveden na stránkách soukromé Vysoké školy kreativní komunikace. V roce 2007 Michal Horáček získal magisterský titul z oboru obecná antropologie na Fakultě humanitních studií, o čtyři roky později dokončil doktorské studium kulturní antropologie.

Horáček, který začátkem minulého roku kandidoval v prezidentských volbách, se nakonec v prvním kole umístil na 4. místě se ziskem téměř půl milionu hlasů za trojici Miloš Zeman, Jiří Drahoš a Pavel Fischer. Před druhým kolem podpořil Jiřího Drahoše a do povědomí voličů se také zapsal svým gestem, kdy mu k využití nabídl billboardy, které měl předplacené.

URL| <https://www.blesk.cz/clanek/zpravy-politika/611124/horacek-66-se-vraci-do-skolnich-lavic-s-divkami-19-bude-studovat-dejiny-umeni.html>

Tůma nahradí Kavánka v dozorčí radě ČSOB

26.6.2019 autologistika.cz str. 00

Předsedu dozorčí rady ČSOB Pavla Kavánka (70) nahradí od 16. října bývalý guvernér centrální banky Zdeněk Tůma (58). Jeho jmenování do rady dostane ke schválení Česká národní banka (ČNB).

Kavánek více než 20 let působil jako generální ředitel ČSOB a následně posledních pět let jako předseda dozorčí rady. ČSOB to oznámila v tiskové zprávě. ČSOB patří mezi největší tuzemské banky, loni vykazala čistý zisk 15,8 miliardy Kč.

Tůma byl guvernérem ČNB v letech 2000 až 2010. Po odchodu z centrální banky pracuje jako partner zodpovědný za finanční služby v KPMG Česká republika. V minulosti působil jako hlavní ekonom Patria Finance nebo byl výkonným ředitelem Evropské banky pro obnovu a rozvoj v Londýně.

Kavánek se jako předseda dozorčí rady v úzké spolupráci s generálním ředitelem ČSOB Johnem Hollowsem podílel na rozvoji a digitální transformaci ČSOB, v tom by na něj měl Tůma navázat.

„Jsem rád, že mohu přivítat Zdeňka Tůmu, Pavlova nástupce a nového předsedu. Věřím, že Zdeněk spolu s Johnem vytvoří skvělý tým, který zajistí kontinuitu a umožní ČSOB další růst a prosperitu ve prospěch všech zúčastněných stran. Jsem přesvědčen o tom, že jeho rozsáhlé zkušenosti a znalosti ekonomických i finančních záležitostí mu pomohou významně přispět k dalšímu rozvoji naší skupiny s cílem připravit ji ještě lépe do budoucna,“ uvedl generální ředitel mateřské KBC Group Johan Thijs.

Tůma po promoci na VŠE v Praze nastoupil do Prognostického ústavu Československé akademie věd jako vědecký pracovník. Po ukončení postgraduálního studia se stal vedoucím katedry makroekonomie na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy, kde byl jmenován docentem. Nadále přednáší na Univerzitě Karlově v Praze, je členem různých vědeckých a správních rad českých univerzit a místopředsedou správní rady The English College in Prague – Anglického gymnázia v Praze.

Skupina ČSOB v letošním prvním čtvrtletí zaznamenala nárůst čistého zisku o pětinu na 4,8 miliardy korun. Celkový objem aktiv pod správou skupiny vzrostl meziročně o desetinu na 223,5 miliardy. Do skupiny patří kromě stejnojmenné banky mimo jiné

Hypoteční banka nebo nově i Českomoravská stavební spořitelna (ČMSS). ČSOB je součástí mezinárodní bankopojišťovací skupiny KBC, která působí především v Belgii a v regionu střední a východní Evropy.

URL| <https://www.autologistika.cz/tuma-nahradi-kavanka-v-dozorci-rade-csob/>

Horáček (66) se vrací do školních lavic. S dívkami (19) bude studovat dějiny umění

26.6.2019 blesk.cz str. 00 Politika

tva

Bývalý prezidentský kandidát a milionář Michal Horáček (66) se ve středu zapsal ke studiu dějin umění na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Horáček, který je kromě své prezidentské kandidatury známý také jako textař a producent, za měsíc oslaví 67. narozeniny. O fotografii ze zápisu, na které pózuje se svými novými spolužáky, se podělil na facebooku. Horáček pro Blesk navíc popsal, co jej ke studiu v jeho pokročilém věku vedlo.

Své zážitky z přijímacích zkoušek Horáček pravidelně sdílel se svými sledujícími na facebooku. „Jedna devatenáctiletá dívka měla z písemné části víc bodů než já a v ústní části obtížný úkol popsat Plečnikův kostel

Nejsvětějšího srdce Páně. Popsala mi to, až jsem zíral," píše například v jednom z příspěvků a dodává: „Snad mi bude dopřáno stát se té dívky kolegou.“ Jeho přání se ve středu splnilo.

„Jsem tu se svými nastávajícími spolužáky. Jsou různí, ale jedno sdílíme: Velké věci máme v životě ještě před sebou," připsal ke společné fotce s ostatními studenty. Pro Blesk poté v SMS zprávě potvrdil: „Zapsal jsem se k prezenčnímu studiu bakalářského oboru dějiny umění. Nepochybně to rozšíří mé znalosti kulturních souvislostí.“ A jak se Horáček dívá na to, že jej v jeho věku budou hodnotit přednášející často mladší než on? „Co jsem se díval, tak starší než já je jen jeden přednášející. To mě bude nutit studovat zodpovědně; nechci kolegy mladší než já vystavit situaci, kdy by mi museli říkat ‚Dnešní zkoušku s odřenýma ušima, pane Horáčku‘.“

Do studia se Horáček pouští znovu po osmi letech

Horáček v minulosti na vysokých školách průběžně sám přednášel. Na **Fakultě sociálních věd** UK vedl semináře tvůrčího psaní a jako vyučující byl rovněž uveden na stránkách soukromé Vysoké školy kreativní komunikace. V roce 2007 Michal Horáček získal magisterský titul z oboru obecná antropologie na Fakultě humanitních studií, o čtyři roky později dokončil doktorské studium kulturní antropologie.

Horáček, který začátkem minulého roku kandidoval v prezidentských volbách, se nakonec v prvním kole umístil na 4. místě se ziskem téměř půl milionu hlasů za trojici Miloš Zeman, Jiří Drahoš a Pavel Fischer. Před druhým kolem podpořil Jiřího Drahoše a do povědomí voličů se také zapsal svým gestem, kdy mu k využití nabídl billboardy, které měl předplacené.

URL | <https://www.blesk.cz/clanek/611124/horacek-66-se-vraci-do-skolnich-lavic-s-divkami-19-bude-studovat-dejiny-umeni>

Zprávy / Z archivu rubriky

26.6.2019 radio.cz str. 00

Kláster cisterciáků ve Vyšším Brodě musí Lesům ČR vrátit přes 2000 hektarů lesa, které získal v restituci. Lesy již teď musí předat. Rozhodl o tom Vrchní soud v Praze, řád podal dovolání k Nejvyššímu soudu. Vracení majetku může ohrozit obnovu kláštera a o práci mohou přijít desítky lidí. ČTK to řekli Eduard Beneš, jednatel firmy Bernardinum, která se o majetek cisterciáků stará, a starosta Vyššího Brodu Milan Zálešák (STAN). Vyšebrodský klášter je jediný fungující mužský cisterciácký klášter v ČR a jedna z nejvýznamnějších kulturních památek jižních Čech. Opatství ve Vyšším Brodě založil v roce 1259 Vok z Rožmberka.

Lesy ČR nechtěly původně majetek vydat, protože pozemky byly zabrány na základě Benešových dekretů. Na případ upozornil deník Právo. "Všeobecně se má za to, že to (zabavení majetku kvůli dekretům) bylo rozhodnutí totality, takže vrchní soud ctí rozhodnutí totality. Byl to rok 1948, do roku 1950 tady řád fungoval, než (komunisté) udělali noční akci K, kdy všechny kláštery přepadli a mnichy odvezli do lágru," řekl Beneš. Firma Bernardinum spravuje cisterciácký majetek. Má 12 lesníků, ale práci dává dalším 40 lidem, mezi nimi jsou těžaři, spediční firmy, které vozí dřevo, i stavební firmy. Pro klášter podle Beneše pracuje denně 60 lidí. Starosta města pokládá rozhodnutí Vrchního soudu za neštěstí, hlavně pro klášter, který je národní kulturní památkou. Cisterciáci, jak řekl, tam dosud investovali mnoho milionů korun.

Policisté, kteří odložili oznámení údajného únosu Andreje Babiše mladšího na Krym, nespáchali trestný čin. Dospěl k tomu státní zástupce Ondřej Šťastný. Případ předal do kárného řízení. Žalobce nevyklučuje, že se mohli dopustit kázeňského přestupku podle služebního zákona. Dva policisté loni v lednu nezačali vyšetřování oznámení Babiše mladšího, že je nedobrovolně držen na Krymu. Policie se tak případem začala zabývat až v listopadu. Andrej Babiš mladší v reportáži serveru Seznam Zprávy obvinil spolupracovníky svého otce - premiéra a šéfa hnutí ANO Andreje Babiše - že ho odvezli kvůli kauze Čapí hnízdo. Podle Babiše juniora předseda vlády chtěl, aby opustil Česko kvůli vyšetřování přidělování dotací. Babiš to ale popřel s tím, syn trpí schizofrenií a musí se léčit.

Detektivové z Národní centrály proti organizovanému zločinu od rána zasahují na středočeském krajském úřadě, uvedl server SeznamZpravy.cz. Informaci ČTK potvrdil ředitel krajského úřadu Jiří Holub s tím, že hejtmanství poskytuje policii maximální součinnost. Policisté prověřují pracovní smlouvy s externisty, na jejichž základě kraj vyplatil za externí služby údajně pět milionů korun ročně. Web v dubnu informoval, že kraj si najímal externisty na služby běžně zajišťované úředníky. Hejtmanství to odůvodnilo tím, že odešli klíčové zaměstnanci a chyběly pracovní síly. Odbor interního auditu následně prověřil dohody o provedení práce a

pracovní činnosti od roku 2017 do současnosti a dospěl k závěru, že úřad uzavíral pracovní smlouvy s externisty v souladu s platnými normami.

Vydavatelé projevů nacistického diktátora Adolfa Hitlera jsou definitivně zproštěni obžaloby. Nejvyšší soud odmítl nesouhlasné dovolání nejvyššího státního zástupce Pavla Zemana. V minulosti Nejvyšší soud Zemanovi vyhověl a vrátil kauzu státnímu zástupci k došetření. Do případu se ale vložil Ústavní soud a napodruhé už Nejvyšší soud zprošťující verdikt potvrdil. Obžalovaní uváděli, že genocidu neschvalují a vydáním projevů jen čtenářům předložili historické dokumenty. Obžaloba knize vytýkala, že kromě autentických projevů obsahuje průvodní texty, které se dostatečně nedistančují od idejí nacionálního socialismu a Hitlerových slov a činů.

V Česku by se od roku 2021 mohla vyplácet jedna dávka na bydlení místo nynějších dvou. Pravidla pro přiznání nového přídatku by se měla upravit a proti dnešku zpřísnit. Do ubytoven by se tato podpora už neměla poskytovat vůbec, a to od roku 2024. Počítá s tím návrh zákona o přídatku na bydlení, který připravilo ministerstvo práce. Odborníci na sociální problematiku plán kritizují. Podle nich by o bydlení mohly přijít tisíce lidí. V Česku se na bydlení vyplácí příspěvek ze systému sociální podpory a doplatek ze systému hmotné nouze. Výše dávek vychází z normativních nákladů na byt, které každý rok podle výše nájmu a cen energií stanovuje vláda. Na příspěvek mohou dosáhnout lidé, jimž na přiměřené bydlení nestačí v Praze 35 procent příjmu a jinde 30 procent a tato částka nepřesahuje normativ. Doplatek má dorovnat výdaje za byt lidem s malým příjmem tak, aby jim zbylo na živobytí. Úřady práce na konci dubna vyplácely 180.900 příspěvků a 33.800 doplatků.

Resort očekává, že pomohou obce a neziskové organizace. Pokud by se byty nenašly a provozovatelé ubytoven ceny nesnížili, hrozí podle ministerstva lidem z ubytoven ztráta bydlení a "může dojít ke zvýšení práce načerno a k sociálním nepokojům". Lidé, kteří budou chtít přídatek dostávat, budou podle návrhu muset pracovat, chodit na veřejně prospěšné práce, nebo si zaměstnání hledat. Pracovní aktivita by se neměla posuzovat jen u žadatele, ale i u ostatních dospělých v domácnosti. Na příspěvcích na bydlení stát loni vyplatil 7,7 miliardy korun a na doplatecích 1,9 miliardy. Výdaje v posledních letech klesají. Podle Platformy pro sociální bydlení by se zavedení přídatku a zrušení dávky do ubytoven negativně dotklo stovek tisíc lidí, kteří by mohli bez pomoci státu přijít o střechu nad hlavou. Experti platformy poukazují na to, že v Česku neexistuje systém sociálního bydlení.

Opatření ke společnému vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními nezlepšilo situaci škol v sociálně vyloučených lokalitách. Ke zlepšení by byla potřeba změna celkového přístupu majoritní společnosti k Romům. Pomocť by mohlo například i zavedení pevných pozic pro asistenty a zavedení sociálních asistentů ve školách. Vyplynulo to z kvalitativního průzkumu Nadace OSF, jehož výsledky představila Dana Moree z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Moree se ptala na vzdělávací dráhu lidí z jedné rozšířené rodiny ze sociálně vyloučené lokality a zároveň na toto téma vedla rozhovory s deseti řediteli či zástupci škol a jednou pracovnící neziskové organizace. Všichni respondenti se podle ní shodli na tom, že vyloučená lokalita je neřešitelný problém. Podle ředitelů škol je zde mnoho dětí s problémy, které školy nemohou ovlivnit. Důvodem velkého počtu těchto žáků v některých školách je hlavně spádovost a neochota přijímat děti z vyloučených lokalit do jiných škol, uvedla Moree.

Po zavedení opatření na podporu vzdělávání znevýhodněných dětí s ostatními se podle průzkumu situace v segregovaných školách spíše zhoršila, protože nyní nedosáhnou na výhody a projekty, které dříve měly k dispozici. Současný systém vyžaduje také třeba lepší komunikaci s rodiči, kteří by měli dítě odvést do pedagogicko-psychologické poradny, ovšem spolupráce s nimi je často obtížná, podotkla Moree. Přestože jsou asistenti pedagoga vnímání jako velká pomoc, nestabilita jejich úvazků je podle průzkumu pro školy zátěží. Romští respondenti se podle Moree shodli na tom, že vzdělávací šance dítěte jsou hlavně otázkou toho, zda se podaří dostat dítě na školu, která neplatí za segregovanou, a udržet ho tam. Podle nich u romské populace obecně roste povědomí o tom, že vzdělání je důležité, ale vzhledem k nastavení majoritní společnosti ho není vždy lehké dosáhnout. Romští žáci v běžných školách mimo vyloučené lokality bývají totiž někdy třeba obětmi šikany, vysvětlila Moree.

Nejdříve budou žít v ohradách z dřevěných kůlů zvaných boma o rozměrech osmkrát osm metrů. Po několika týdnech by měli být postupně vypouštěni do větších oplocených výběhů o rozloze jednoho až 16 hektarů. Zhruba po roce by mohli být vypuštěni do severní části parku na území o rozloze 3000 hektarů, které je poloostrovem vyběhajícím do jezera. Park trvale hlídají ozbrojení strážci. Zvířata kvůli sledování dostanou do rohů vysílačky. Cestu zvířata absolvovala pod sedativy, uspána nebyla. Každé zvíře váží zhruba tunu. Ve Rwandě byli nosorožci v souvislosti s občanskou válkou v polovině 90. let minulého století zcela vyhubeni. V jižní části parku Akagera nyní žije skupina 18 nosorožců dvourohých východního poddruhu z jižní Afriky, která byla do Rwandy přemístěna předloni. S nimi by se zvířata z Evropy mohla v budoucnu pářit. Pro první období zoologové předpokládají, že se nosorožci dopravení ze Dvora Králové budou pářit mezi sebou.

URL| <https://www.radio.cz/cz/archiv-rubriky/zpravy/2019-06-26/2#archive-h>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

radio.cz

Za vysvědčení – knihu!

26.6.2019 klubknihomolu.cz str. 00

Vysvědčení klepe na dveře a s ním přicházejí prázdniny a léto. A ať už to budou samé jedničky či ne, snaha se cení. Ideální odměnu představují knihy, které pobaví jak menší, tak i větší čtenáře.

Vstupte do světa zvířat! A to ne jen tak obyčejného, ale přímo do zvěřince plného zajímavých a humorných karikatur zvířat. Vždyť humor je ten nejlepší lék...

Kapesní zvěřinec je dobré mít stále při sobě. Je to knížečka poslední záchrany, když je ti smutno nebo když chceš někomu udělat radost. Do humorného světa zvířat vstoupíš zaklínacím pronesením Žáčkových veršů a zhlédnutím barevných obrázků Borise Pralovszkého. Ilustrace jsou karikatury milovníka černého humoru, který je ke zvířatům upřímně laskavý. Jakmile se ocitneš v Kapesním zvěřinci, zjistíš, že s úsměvem jde všechno lépe.

Ukázka z knihy

Kapesní zvěřinec

Autor: Jiří Žáček

Ilustroval: Boris Pralovszký

Počet stran: 48

Vazba: vázaná

Formát: 128×128 mm

ISBN: 978-80-7244-414-4

Doporučená cena: 99 Kč

Knihu Kapesní zvěřinec vydalo nakladatelství Šulc-Švarc.

O autorovi

Básník, spisovatel, dramatik, autor četných knih pro děti Jiří Žáček dokázal ve své tvorbě zkřížit lyriku a humor a díky tomu patří k nejčtenějším českým autorům. Proslavil se svými knihami pro děti a je nejuznávanější a neznámější současný český básník. Na svém kontě má rovněž úspěšný slabikář pro prvňáčky a dětskou Encyklopedii pro žáčky. Získal řadu nakladatelských cen, mezi nimi tři Zlaté stuhy za nejlepší dětskou knížku. Své veselé hádanky, hlavolamy, vtipné rébusy, hříčky se slovy a nejzajímavější luštěniny s ilustracemi Olgy Ptáčkové vložil do jedné knihy Hádanky a luštěniny, s níž se děti nejen pobaví, ale i mnoho naučí. Mezi jeho známá díla patří např. Jiří Žáček dětem, Chytrolíni z Hloupětína či Basta fidli neboli Tak pravil XY. Více informací o autorovi a jeho knihách najdete na www.jirizacek.cz.

Zdroj informací: nakladatelství Šulc-Švarc

Na zdánlivě obyčejnou dívku Filipku čeká velké dobrodružství. Její babička se jí rozhodne předat magické schopnosti a světit jí tajemství říše Elephantie. A její nová strážkyně se hned musí vypořádat s útěkem dvou zlých slonů a zachránit magickou říši.

Filipa je zdánlivě obyčejná holka. Její život nabere nečekané obrátky, když zjistí, že její podivínská babička je ve skutečnosti mocná čarodějka, která se jí právě rozhodla předat svoje magické schopnosti a prozradit tajemství modrého slona. Ten je šířitelem moudrosti a jednoho dne vezme Filipu do říše slonů – Elephantie, odkud se právě podařilo utéct do světa lidí dvěma zlým slonům – zelenému a černému.

Oba sloni jsou nositeli špatných vlastností, které přenášejí na lidi. Vše teď záleží na Filipě. Ona jediná může zlé slony vrátit zpátky do Elephantie, a tak zachránit svět lidí od zla. Podaří se jí tento nelehký úkol splnit? Pomůže jí někdo?

Ukázka z knihy

„Filipo, dělej. Koukáš do blba a nejíš. Ať první den nepřijdeš pozdě, to pak nevysvětlíme. A já nechci dostat vynadáno.“

Filipína dojedla snídani, když se otevřely dveře. „Tati, tati, čau. Kde se tu bereš?“ (str. 6)

Filipa – Malá čarodějka
Tajemství modrého slona
Autorka: Michaela Zimová
Ilustrovala: Veronika Balcarová
Počet stran: 96
Vazba: vázaná

Formát: 170×270 mm

ISBN: 978-80-247-1869-9

Doporučená cena: 199 Kč

Knihu Filipa – Malá čarodějka vydalo nakladatelství Grada. A nezapomeňte si prolistovat ukázkou.

O autorce

Michaela Zimová absolvovala Gymnázium v Pardubicích, ČVUT fakultu strojní v Praze a **fakultu sociálních věd**, obor žurnalistiky UK v Praze. V neposlední řadě získala certifikát kouče osobního rozvoje. Mezi její zájmy patří zvířata, sport a četba.

Zdroj informací: nakladatelství Grada

Hlavní hrdinové románu Johna Boyneho žijí v odlišných světech. Zatímco Šmuel je vězněn v koncentračním táboře, Brunova rodina patří k řádným obyvatelům Německa. I přes tyto rozdíly se oba chlapi skamarádí.

Dva malí kluci na opačných stranách velkého plotu.

Devítiletému Brunovi se nechce opouštět starý dobrý pokojíček, školu ani kamarády v Berlíně a stěhovat se do nového, osamělého a ponurého domu v tajemném místě, kterému říkají Oušic. Jenomže Fíra, nadřízený Brunova tatínka, tak rozhodl a děti do podobných záležitostí nemají co mluvit. S kým si tady ale Bruno bude hrát? Z okna vidí jen vysoký plot a za ním občas podivné lidi, kteří všichni nosí pyžamo – i přes den! A pak se jednoho dne seznámí se stejně starým Šmuelem...

V roce 2008 vznikla také filmová adaptace s Asou Butterfieldem (zahrál si ústřední postavy též ve snímcích Enderova hra nebo Siroťáček slečny Peregrinové pro podivné děti), Davidem Thewlisem a Verou Farmigou v hlavních rolích.

Chlapec v pruhovaném pyžamu (audiokniha)

Dva malí kluci na opačných stranách velkého plotu

Autor: John Boyne

Přeložila: Jarka Stuchlíková

Interpret: Michal Zelenka

Vazba: CD

ISBN: 8594169482392

Doporučená cena: 279 Kč

Audioknihu Chlapec v pruhovaném pyžamu vydalo nakladatelství OneHotBook. Můžete si poslechnout i ukázkou.

O autorovi

Irský spisovatel John Boyne vystudoval anglickou literaturu v Dublinu a tvůrčí psaní na University of East Anglia v Norwichi, kde také získal prestižní cenu

Curtis Brown Award. Je autorem jedenácti románů pro dospělé a šesti knih pro děti a mládež, česky vyšly např. tituly V tomto domě straší (Plus, 2016), Kromobyčejná pouť Barnabyho Brocketa (Slovart, 2017) nebo Chlapec na vrcholu hory (Slovart, 2017). Nejznámější z jeho děl je mezinárodní bestseller Chlapec v pruhovaném pyžamu (2006, naše recenze), který se v roce 2008 dočkal i filmového zpracování. Jeho knihy byly dosud přeloženy do více než 50 jazyků.

O interpretovi

Po absolvování DAMU vedly kroky Michala Zelenky nejprve do Jihočeského divadla v Českých Budějovicích a o dva roky později získal angažmá v Činoherním klubu v Praze. Zde hrál v několika úspěšných inscenacích (např.

Podivné odpoledne Dr. Zvonka Burkeho či Jak se baví pan Sloan) a vedle toho hostoval v divadle Viola a v Městských divadlech pražských. Pracoval také jako konzultant ve školicí firmě a lektor prezentačních dovedností. Televizní diváci ho mohou znát ze seriálů Ulice, Vyprávěj, Doktor Martin, Život je ples nebo Rapl a objevil se například ve filmech Lidice či Restart.

Zdroj informací: OneHotBook

Patříte k těm, kteří nedají chytrý telefon či tablet z ruky? Neustále sjíždíte Facebook a Instagram? Léto představuje ideální dobu, jak se vymanit ze stereotypu. V propojení s okolím a bytím v přítomnosti vám pomůže šikovná příručka/deník. Tak hurá do toho!

Jste neustále připojeni do sítě, na telefonu, internetu, počítači, zkrátka ve virtuálním světě? Pojďte se na chvíli zastavit, vzít do ruky tužku a věnovat se sami sobě a propojení se svým okolím!

Tato knížka-deník-pracovní listy vám pomůže odpojit se od přístrojů a propojit se sami se sebou a svým okolím. Budete vyplňovat, zaškrtnávat, objevovat, zamýšlet se, hrát si a poznávat své okolí soustředěnějším očima. Nemusíte ani být zálesáci, stačí se pro jednu soustředit na pokojovou rostlinu ve vaší bezprostřední blízkosti.

Knížka vychází z velmi aktuálních směrů ekoterapie a mindfulness – bytí v přítomnosti. Cvičení můžete vyplňovat na přeskáčku i se k nim opakovaně vracet. Díky této knize se vám znovu vrátí úžas, zpomalíte, probudíte své smysly a otevřete své srdce.

VŠÍMEJTE SI jak je vaše zkušenost utvářena smysly

KRESLETE krajinu, vystříhávejte, vystavujte

VYBARVUJTE stromy, zvířata a rostliny a objevte jejich jedinečné vlastnosti

NALEZNĚTE přírodu v práci, doma a vůbec všude kolem sebe

NÁSLEDUJTE včelu, brouka nebo motýla

ODPOČÍŇTE SI od každodenního chaosu a věnujte se tichu

OBJEVUJTE, zaznamenávejte a buďte všímaví na své cestě k radosti!

Do přírody

Od displejů k vědomému propojení se svým okolím

Autorky: Alexandra Freyová, Autumn Tottonová

Přeložil: Vojtěch Ettlér

Počet stran: 192

Vazba: brožovaná

Formát: 140×198 mm

ISBN: 978-80-271-2057-4

Doporučená cena: 249 Kč

Knihu Do přírody vydalo nakladatelství Alferia.

O autorkách

Alexandra Freyová a Autumn Tottonová jsou lektorky mindfulness a zakladatelky platformy The Mindfulness Project. Sídlí v centru Londýna a jejich kurzy a pracovní listy pozitivně ovlivňují životy mnoha zaneprázdněných nebo nesoustředěných lidí.

Zdroj informací: Alferia

Třetí díl série pro holky, které chtějí změnit svět, vypráví příběh středoškolačky Lottie. Ta se rozhodne urychlit své plány a začne bojovat s všudypřítomným sexismem. V tom jí pomáhají dvě nejlepší kamarádky a filmař Will. Být holka je fakt dřina...

Středoškolačka Lottie má plán. Odmaturuje se samými jedničkami, dostane se na Cambridge, stane se předsedkyní vlády, změní svět! Jenže když ji cestou do školy na ulici obtěžují dva dělníci, uvědomí si, že svět je potřeba začít měnit hned. A tak přijde s novým plánem: založí si vlog, pomocí kterého začne bojovat s všudypřítomným sexismem. Pomáhají jí nejen nejlepší kamarádky Evie a Amber, jejichž příběhy vyprávějí první dva díly série, ale taky nadějný filmař Will. Ten jí sice zpočátku úplně do oka nepadne, ale čím víc času spolu tráví, tím víc oba zjišťují, že protiklady se přitahují. Třetí díl série pro holky, které chtějí změnit svět.

Ukázka z knihy

... Vždyť jsem na sobě a ni neměl a krátkou sukni. P okud teda vážně chcete vědět, co jsem měla na sobě, abyste si mohli být jistí, že jsem opravdu dokonalá oběť: byly to džíny. Obyčejné džíny. A krajková halenka. ALE K L ID – ta s vů dná krajka byl a ÚPL NĚ SCHOVANÁ pod vlněným kabátem. T akže pokud úchyláci z dodávky nema jí r entgenový pohled – a tady bychom měli všichni poděkovat Bohu, že ho nemají –, tak jsem na sobě neměla nic, nic, co by mohlo zavdat příčinu k tomu, co se mi toho dne stalo. (str. 9)

Přečtete si zbytek ukázky.

Jsem holka. Co s tím?

Být holka je dřina 3

Autorka: Holly Bourne

Přeložila: Romana Bičíková

Počet stran: 432

Vazba: brožovaná

Formát: 127×207 mm

ISBN: 978-80-7529-671-9

Doporučená cena: 349 Kč

Knihu Jsem holka. Co s tím? vydalo nakladatelství #BOOKLAB.

O autorce

Holly Bourne je britskou autorkou píšící pro mládež. Také píše online články o feministických otázkách.

Úspěch slavila s románem Už jsem normální?!?

(naše recenze) a následoval druhý díl Je tohle láska?

Zapojte se do našich aukcí, v nichž najdete tyto knihy a mnoho dalších za skvělé ceny.

Která z dnes představených knih vás nejvíce zaujala? Napište nám svůj názor v komentářích.

Doporučení: Facebook Twitter Email Share Související knihy

Kapesní zvěřinec

Žáček, Jiří

Šulc-Švarc, 2017

OBJEDNAT

Filipa – Malá čarodějka

Tajemství modrého slona

Zimová, Michaela

Grada, 2019

OBJEDNAT

Chlapec v pruhovaném pyžamu (audiokniha)

Dva malí kluci na opačných stranách velkého plotu

Boyne, John

OneHotBook, 2019

OBJEDNAT

Do přírody

Od displejů k vědomému propojení se svým okolím

Freyová, Alexandra – Tottonová, Autumn

Alferia, 2019

OBJEDNAT

Jsem holka. Co s tím?

Být holka je dřina 3

Bourne, Holly

#BOOKLAB, 2019

OBJEDNAT

URL| <http://www.klubknihomolu.cz/155966/za-vysvedceni-knihy/>

Za to, že Čína nespolupracuje v kosmickém výzkumu, může i Západ, tvrdí analytik Nikola Schmidt

27.6.2019 ČRo - wave.cz str. 00 Společnost
Radek Kříž

„Hrozba je nevyhnutelná, pokud si její nevyhnutelnost připustíme,“ popisuje bezpečnostní analytik Nikola Schmidt riziko, které by mohlo vyvolat vyloučení některých zemí z vesmírných projektů. Čína se po odmítnutí spolupráce na kosmické stanici ISS rozhodla pro vlastní kosmický program a její výzkum Měsíce vnímají některé americké kruhy jako nebezpečí. „Pokud by Čína začala první, což znamená, že sebere na Měsíci regulit a prodá ho, půjde o precedent,“ tvrdí analytik.

Soutěživost ve výzkumu sluneční soustavy by byla samozřejmě příjemná v tom smyslu, že státy s tradiční inklinací k vlastní výjimečnosti, jako je Čína, Rusko a USA, vzájemnou konkurencí pomohou pokroku. Nicméně pokud jde o Čínu a její vesmírný program, vše je důsledkem toho, že Čína byla třikrát odmítnuta z účasti na práci na ISS stanici. Když se to stalo počtvrté, rozhodla se, že si rozjede svůj vlastní kosmický program. Takže žádná spolupráce mezi USA a Čínou neprobíhá.

Odmítnutí, to je rok 2011. Dnes se píše 2019. Jak Čína postupovala, když přišla o možnost podílet se na vývoji technologií pro ISS?

Čína tradičně krade technologie na internetu, to není žádné tajemství. To je v podstatě celý problém kolem Huawei a dalších technologických firem. Nicméně Čína tím několikerým odmítnutím participace na ISS svůj výzkum kosmu a technologií významně prohloubila a je legitimní předpokládat, že spoustu technologií vyvinula sama.

Nikola Schmidt je výzkumným pracovníkem **Fakulty sociálních věd** UK a Ústavu mezinárodních vztahů. Ve svém výzkumu se zaměřuje na vztah technologií a mezinárodních vztahů. V současnosti vede výzkumný projekt planetární obrany a těžby asteroidů na **FSV UK** a aktivně se zasazuje za prohloubení vědecké diplomacie v České republice. Vystudoval sociologii na UK, mezinárodní vztahy na Metropolitní univerzitě a doktorát z mezinárodních vztahů se specializací na bezpečnostní studia získal na **FSV UK**. Během studií absolvoval pobyty např. na pařížském Sciences Po nebo na Mezinárodní vesmírné univerzitě v USA, kde se zúčastnil projektu planetární obrany, spolufinancovaného agenturami NASA a ESA.

Čína plánuje i vlastní vesmírnou stanici. Dá se taky předpokládat, že čínská stanice putující kolem celého světa bude nepřehlédnutelným politickým symbolem. Jak říká poradce NASA John Logsdon, „jde o demonstraci síly nové globální supervelmoci“.

John používá tradičně silné výrazy. Lidé kolem Johna Longsdona se obávají jakéhokoliv signifikantního kroku velmoci, jako je Čína. Bojí se, že by mohla demonstrovat své dovednosti tím, že přistane na odvrácené straně Měsíce a třeba tam i něco vytěží. To je samozřejmě v současné době z hlediska mezinárodního práva legální oříšek. Spojené státy si to do jisté míry interpretují tak, že to legální je, ale Čína se k tomu zatím nevyjadřuje. Takže pokud by Čína začala první, což znamená, že sebere regolit (pozn. red.: měsíční hornina) a prodá ho, půjde o precedent. To jsou přesně ty typy kroků, které budou mít významný dopad. Pokud jde o čínskou kosmickou stanici, tak ta bude výrazně menší než ISS, a to znatelným způsobem. Půjde o pár modulů s několika lidmi.

Dá se u čínského programu rozlišit, jestli jde o civilní, nebo vojenské zadání?

To se nedalo rozlišit nikdy. I americký raketoplán navržený jako civilní se pak rozšiřoval, aby mohl vozit velké vojenské satelity. A to byl jeden z hlavních hřebíčků do rakve jeho rentability. Pokud jde o čínský vesmírný program, tak předpokládat, že ten program není liznutý bezpečnostní tematikou, by bylo asi naivní.

Mezinárodní vesmírná stanice (ISS) nad Brazílií/foto: NASA

Jak jsou na tom ostatní asijské země v porovnání s Čínou?

Japonsko bylo díky své poválečné historii samozřejmě přirozeně součástí i technologického vývoje západního světa. To se dnes samozřejmě projevuje i na jejich současné technologické úrovni. Japonské mise Hajabusa a Hajabusa 2 jsou historicky fundamentální úspěchy. U Hajabusa 2 ještě uvidíme, ale už i ta vypadá na úspěch. Pokud jde o Indii, tak tam ta situace je bližší Číně. Nedávno vyslali testovací satelit, který obratem za pár týdnů sestřelili. Byl jsem přítomen jedné diskusi ve Washingtonu, kdy viděli v podobném jednání riziko pro bezpečnost v kosmu. Pak si vzal slovo indický konzul a prakticky půlhodinu vysvětloval pozici Indie. Prakticky to ale není nic jiného než demonstrace síly – taky máme ty technologie, nestřílejte na nás! Je potřeba se na jednání dívat v určitém lokálním geopolitickém kontextu vzhledem ke konfliktu s Pákistánem. Je to tradiční politické téma a ostatní jim řeknou: Ty, ty, ty, a teď nám pomozte ten nepořádek uklidit. A oni řeknou, že to celé nadesignovali tak, aby smetí spadlo do čtyř let. Ale nějaké kousky samozřejmě letěly jinam a budou padat dalších patnáct, dvacet let. Když zasáhnou mezinárodní vesmírnou stanici, a to není nereálné, bude to zajímavá situace.

Dnes nežijeme ve světě, kde bychom ten potenciální oblak smetí ztratili, naopak se celá světová komunita zaměřuje na detekce smetí vzniklého sestřelem. Máme velmi přesná data, kde jsou jednotlivé kousky. A když narazí, a dokážu si velmi dobře představit, že narazí do ISS, tak z toho bude velká mezinárodní pře, která skončí u mezinárodního soudu. Samozřejmě pokud ty dvě strany nějaký uznávají. V současnosti mne překvapuje, že státy, které investovaly do civilního vesmírného výzkumu, začaly zbrojit. I v Čechách jsou lidé, kteří mají tendenci se bavit o tom, že hrozba konfliktu je nevyhnutelná. Ale ono je to naopak. Ta hrozba je nevyhnutelná, pokud si její nevyhnutelnost připustíme. Samozřejmě že pokud se druhá strana rozhodne něco dělat, tak to nezměníme tím, že si budeme přát, aby to nedělala. My samozřejmě můžeme konferencemi přispívat k lepšímu způsobu globálního vládnutí, než je utvrzování se v tom, že jsou hrozby ve vesmíru nevyhnutelné.

Do jaké míry má čínský vědecký program vědeckou nebo naopak vojenskou náplň? Jací jsou další významní hráči v oblasti zbrojení ve vesmíru a jak regulovat těžbu surovin mimo naši planetu? I o tom si redaktor ČRo Radek Kříž povídal s bezpečnostním analytikem Nikolou Schmidtem. Poslechněte si celý záznam rozhovoru.

V průběhu května a června Radio Wave přináší volnou minisérii rozhovorů s českými vědci a vědkyněmi. Debatovat budeme o závodech v dobývání vesmíru, hledání života za hranicemi naší planety i politických a ekonomických souvislostech kosmického výzkumu.

URL| <http://wave.rozhlas.cz/za-ze-cina-nespolupracuje-v-kosmickem-vyzkumu-muze-i-zapad-tvrdi-analytik-nikola-7972465>

Za to, že Čína nespolupracuje v kosmickém výzkumu, může i Západ, tvrdí analytik Nikola Schmidt

27.6.2019 rozhlas.cz str. 00

Nikoly Schmidta

„Hrozba je nevyhnutelná, pokud si její nevyhnutelnost připustíme,“ popisuje bezpečnostní analytik Nikola Schmidt riziko, které by mohlo vyvolat vyloučení některých zemí z vesmírných projektů. Čína se po odmítnutí spolupráce na kosmické stanici ISS rozhodla pro vlastní kosmický program a její výzkum Měsíce vnímají některé americké kruhy jako nebezpečí. „Pokud by Čína začala první, což znamená, že sebere na Měsíci regolit a prodá ho, půjde o precedent,“ tvrdí analytik.

Soutěživost ve výzkumu sluneční soustavy by byla samozřejmě příjemná v tom smyslu, že státy s tradiční inklinací k vlastní výjimečnosti, jako je Čína, Rusko a USA, vzájemnou konkurencí pomohou pokroku. Nicméně pokud jde o Čínu a její vesmírný program, vše je důsledkem toho, že Čína byla třikrát odmítnuta z účasti na práci na ISS stanici. Když se to stalo počtvrté, rozhodla se, že si rozjede svůj vlastní kosmický program. Takže žádná spolupráce mezi USA a Čínou neprobíhá.

Odmítnutí, to je rok 2011. Dnes se píše 2019. Jak Čína postupovala, když přišla o možnost podílet se na vývoji technologií pro ISS?

Čína tradičně krade technologie na internetu, to není žádné tajemství. To je v podstatě celý problém kolem Huawei a dalších technologických firem. Nicméně Čína tím několikerým odmítnutím participace na ISS svůj výzkum kosmu a technologií významně prohloubila a je legitimní předpokládat, že spoustu technologií vyvinula sama.

Nikola Schmidt je výzkumným pracovníkem **Fakulty sociálních věd** UK a Ústavu mezinárodních vztahů. Ve svém výzkumu se zaměřuje na vztah technologií a mezinárodních vztahů. V současnosti vede výzkumný projekt planetární obrany a těžby asteroidů na **FSV UK** a aktivně se zasazuje za prohloubení vědecké diplomacie v České republice. Vystudoval sociologii na UK, mezinárodní vztahy na Metropolitní univerzitě a doktorát z mezinárodních vztahů se specializací na bezpečnostní studia získal na **FSV UK**. Během studií absolvoval pobyty např. na pařížském Sciences Po nebo na Mezinárodní vesmírné univerzitě v USA, kde se zúčastnil projektu planetární obrany, spolufinancovaného agenturami NASA a ESA.

Čína plánuje i vlastní vesmírnou stanici. Dá se taky předpokládat, že čínská stanice putující kolem celého světa bude nepřehlédnutelným politickým symbolem. Jak říká poradce NASA John Logsdon, „jde o demonstraci síly nové globální supervelmoci“.

John používá tradičně silné výrazy. Lidé kolem Johna Longsdona se obávají jakéhokoliv významného kroku velmoci, jako je Čína. Bojí se, že by mohla demonstrovat své dovednosti tím, že přistane na odvrácené straně Měsíce a třeba tam i něco vytěží. To je samozřejmě v současné době z hlediska mezinárodního práva legální oříšek. Spojené státy si to do jisté míry interpretují tak, že to legální je, ale Čína se k tomu zatím nevyjadřuje. Takže pokud by Čína začala první, což znamená, že sebere regolit (pozn. red.: měsíční hornina) a prodá ho, půjde o precedent. To jsou přesně ty typy kroků, které budou mít významný dopad. Pokud jde o čínskou kosmickou stanici, tak ta bude výrazně menší než ISS, a to znatelným způsobem. Půjde o pár modulů s několika lidmi.

Dá se u čínského programu rozlišit, jestli jde o civilní, nebo vojenské zadání?

To se nedalo rozlišit nikdy. I americký raketoplán navržený jako civilní se pak rozšiřoval, aby mohl vozit velké vojenské satelity. A to byl jeden z hlavních hřebíčků do rakve jeho rentability. Pokud jde o čínský vesmírný program, tak předpokládat, že ten program není líznutý bezpečnostní tematikou, by bylo asi naivní.

/ foto: NASA

Jak jsou na tom ostatní asijské země v porovnání s Čínou?

Japonsko bylo díky své poválečné historii samozřejmě přirozeně součástí i technologického vývoje západního světa. To se dnes samozřejmě projevuje i na jejich současné technologické úrovni. Japonské mise Hajabusa a Hajabusa 2 jsou historicky fundamentální úspěchy. U Hajabusa 2 ještě uvidíme, ale už i ta vypadá na úspěch. Pokud jde o Indii, tak tam ta situace je bližší Číně. Nedávno vyslali testovací satelit, který obratem za pár týdnů sestřelili. Byl jsem přítomen jedné diskusi ve Washingtonu, kdy viděli v podobném jednání riziko pro bezpečnost v kosmu. Pak si vzal slovo indický konzul a prakticky půlhodinu vysvětloval pozici Indie. Prakticky to ale není nic jiného než demonstrace síly – taky máme ty technologie, nestřílejte na nás! Je potřeba se na jednání dívat v určitém lokálním geopolitickém kontextu vzhledem ke konfliktu s Pákistánem. Je to tradiční politické téma a ostatní jim řeknou: Ty, ty, ty, a teď nám pomozte ten nepořádek uklidit. A oni řeknou, že to celé nadesignovali tak, aby smetí spadlo do čtyř let. Ale nějaké kousky samozřejmě letěly jinam a budou padat dalších patnáct, dvacet let. Když zasáhnou mezinárodní vesmírnou stanici, a to není nereálné, bude to zajímavá situace.

Dnes nežijeme ve světě, kde bychom ten potenciální oblak smetí ztratili, naopak se celá světová komunita zaměřuje na detekce smetí vzniklého sestřelem. Máme velmi přesná data, kde jsou jednotlivé kousky. A když narazí, a dokážu si velmi dobře představit, že narazí do ISS, tak z toho bude velká mezinárodní pře, která skončí u mezinárodního soudu. Samozřejmě pokud ty dvě strany nějaký uznávají. V současnosti mne překvapuje, že státy, které investovaly do civilního vesmírného výzkumu, začaly zbrojit. I v Čechách jsou lidé, kteří mají tendenci se bavit o tom, že hrozba konfliktu je nevyhnutelná. Ale ono je to naopak. Ta hrozba je nevyhnutelná, pokud si její nevyhnutelnost připustíme. Samozřejmě že pokud se druhá strana rozhodne něco dělat, tak to nezměníme tím, že si budeme přát, aby to nedělala. My samozřejmě můžeme konferencemi přispívat k lepšímu způsobu globálního vládnutí, než je utvrzování se v tom, že jsou hrozby ve vesmíru nevyhnutelné.

Do jaké míry má čínský vědecký program vědeckou nebo naopak vojenskou náplň? Jací jsou další významní hráči v oblasti zbrojení ve vesmíru a jak regulovat těžbu surovin mimo naši planetu? I o tom si redaktor ČRo Radek Kříž povídal s bezpečnostním analytikem Nikolou Schmidtem. Poslechněte si celý záznam rozhovoru.

V průběhu května a června Radio Wave přináší volnou minisérii rozhovorů s českými vědci a vědkyněmi. Debatovat budeme o závodech v dobývání vesmíru, hledání života za hranicemi naší planety i politických a ekonomických souvislostech kosmického výzkumu.

URL| <https://wave.rozhlas.cz/za-ze-cina-nespolupracuje-v-kosmickem-vyzkumu-muze-i-zapad-tvrdi-analytik-nikola-7972465>

Možnosti Facebooku v boji se státními dezinformačními operacemi jsou omezené

27.6.2019 ČRo Plus str. 02 21:10 Den v 60 minutach

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Možnosti Facebooku v boji se státními dezinformačními operacemi jsou omezené, neboť nemůže na rozdíl od amerických úřadů tlačit na zahraniční vlády. Při vystoupení na konferenci Aspen a jde o festivalu to ve středu uvedl šéf kalifornské společnosti Mark Zucker Berg znepokojuje ho, že Spojené státy nepřijaly, cituji, žádná opatření v reakci na ruské snahy ovlivnit poslední prezidentské volby. Jakožto soukromá společnost nemáme prostředky na to, abychom donutili ruskou vládu přestat řekl zakladatel Facebooku a pokračoval můžeme se bránit, jak jen to jde ale nástroje na vytváření tlaku na Rusko má naše vláda mine zmínil také, že od té doby Facebook vnímá nárůst podobných aktivit ze strany Íránu a dalších zemí. Na telefonu teď máme Nikolu Schmidta odborníka na kybernetickou bezpečnost z institutu politologických studií **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy dobrý večer. Dobrý večer pane Schmid má Mark Zucker Berg pravdu je to o čem mluví spíš na americké administrativě, než na jeho firmě, anebo se možná spíš brání kritice dělá si nějaké alibi.

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost

Tak já se domnívám, že Mark Zuckerberg si hlavně v této situaci trochu vyklízí pole pro to, aby po něm ty aktivity nikdo ze státních nestátních aktérů nechtěl, protože ta situace z Facebooku, kdy jeho, řekněme, cílené úplně nasycenosti politická moc ale samozřejmě na to, jakým způsobem jsou schopni akcentovat různé narativy, který potom sice projevují v tom, že já ti, kteří lidé nebo strany nebo zájmové skupiny dostávají politické moci. Je dlouhodobý dramatický Mackové si to uvědomuje a prostě nechceme tu odpovědnost za. Politický vývoj planety, ačkoliv samozřejmě velký částí tu zodpovědnost nese, takže to bych viděl jako jednu rovinu a druhá rovina, kterou si myslím, že on vnímá to bychom měli vnímat všichni Pittsburgh jako soukromá společnost prostě nemá co žádnou politickou legitimitu mají demokraticky zvolené parlamenty a pokud chceme, aby někdo rozhodoval o. Senzitivních, řekněme, nápravách toho současného problému, tak to prostě ani nemůže být globální korporace měly by to být. Měly by to být, řekněme, národní parlamenty jednoho dne lépe spíš ten globální parlament.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Čili já si z toho беру, že platí tak trochu obojí na co jsem se ptala, že on se na jednu stranu brání už dlouhodobé kritice, ale zároveň jde v podstatě o oblast národní bezpečnosti, čili vlády a tady mluvíme momentálně od té americké by se měly nějak v tomto směru starat chápu dobře.

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost

No tak mluvit v kontextu dopadů existence Facebooku národní bezpečnosti samozřejmě zajímají vždycky pozice těch státních reprezentantů jednotlivých států, ale že se jedná prostě globální bezpečnost máte jednu firmu, kterou sleduje přes 2 miliard obyvatel téhle planetě a pokud rozhodne bude informace. Prostě mějte ohled na svět všem těm lidem celé planetě, takže z toho hlediska si nemyslím, že je to pro národní bezpečnosti je to prostě problém globální bezpečnosti na Facebook není schopen odborně, řekněme, není to a ta legitimní demokratická instituce, která se může rozhodnout, jakým způsobem ten problém řešit mimochodem, když. Problémy v užším politika, tak s Ruskem a nám to řekl, že si nemyslí si bokem vhodné ligového spojených s celou tu Evropská unie a podle toho trestu bude vypadat, takže tam si myslím, že to celý míří před nemusí při nějaká expertní skupina, která se pohádal s 10 témat první kluk nemá tak nějaký parlament rozhodne ten reguluje Facebook, protože obhajovat, čili jde pane máme tam evropským.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Čili, dalo by se říci, dalo by se vlastně s Markem Zucker Bergen souhlasit v tom smyslu že, že on dává už vlastně několikátou výzvu nebo přinejmenším druhou výzvu americkým politikům. A a že má pravdu v tom, že administrativa se zdráhá dělat něco víc než dělá on vlastně ta situace taková, že opravdu americká politika prostě se nehrne do toho kontrolování.

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost

Tak samozřejmě on jako v nezáviděníhodné pozici, protože jako šéf té firmy má, řekněme, rezolutní slovo o tom, jakým způsobem bude vypadat. Ale z hlediska toho problému informatiky legitimacy toho člověka by se ale samozřejmě rozhodovat nechce velmi rád, kdyby rozhodl nějaká legitimní entita, což může být buď parlament kongres plný států nebo třeba Evropský parlament něco silného co toho se reguluje no, ale tam se nedohodne, jakým způsobem to bude dělat, protože samozřejmě celá ta situace všeobecně komplikovaná je to ten, který tady tlačí samozřejmě Tomio Okamura, že jakákoliv úprava, řekněme, diskuse na Facebooku okamžitě zrak, což rozhodně pravda, jo.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Já právě na vás navážu otázkou jaká opatření ze strany třeba americké vlády, ale s tím, že víme, že je to tedy globální problém ale jaká opatření by vlastně připadala v úvahu vůči Rusku, ale třeba i jiným státům, co si můžeme představit.

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost

Jako upřímně já si myslím, že na tohle ještě nikdo nepřišel, protože to pro lidstvo prostorová situace jen jednu stranu nemůžete umlčovat lidi, aby se mohly k věci vyjádřit na stranu druhou čelíte, když prostě, takže taky to

tak trošku reflexivně člověk vidí na každém rohu Facebook je prostě naplněnej trolly, který nerad bych prostě určuj, ale ti kteří, řekněme, jsou zamilovaný do nějakých svých představ osvětě, tak samozřejmě na tituly hráčova já vám něco z hnutí perspektivy světa.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Jistě máme svobodu slova, kterou zase nechceme přijít. O to samozřejmě chceme přijít, no jistě podle Marka Zuckerberga by měla vzniknout mezinárodní pravidla na jejich dodržování dohlíželi nezávislé orgány. Dokážete si vy představit nějaká mezinárodní pravidla, čili patrně i se státy aspoň si z toho беру, které samy dezinformace vypouštějí a nakonec to mohou být všechny státy, včetně těch spojených amerických, že nebo kdokoliv.

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost

Tak jako co soud informace k tomu co prostě jako informace v tom smyslu ideologickým prostě samozřejmě jako nějaký kontrasty nových perspektiv asi, tak tam říct, že prostě informace samozřejmě slouží nějakým politickým zájmům a z kontextu třeba interpretaci nějaký reality, jako kdyby účelová interpretace, že to prostě jako mezi 5 hranice toho nebo dezinformace to prostě samozřejmě začalo docela aktivně řešit i nějaký akademický úroveň a jak jsem říkal, před chvílí asi prostě nemyslím, že jsme, kolik ještě přišli na to, jakým způsobem se ti představit rozumím, že kvalita mytí, kterou by bylo dobrý řešit je že, a to samozřejmě asi bude nějaký míry se tím zabývat, protože pokud máte profesionální kolik, který před pokusy Izrael včera samozřejmě v těch statistikách, řekněme, uživatelů, který napíše množství komentářů musím neurčitý extrém a chceme stranu samozřejmě, že pracovat, ale jako nějakými zase umlčuje někoho jako, kdo jste nemocný musí být pro placený ruskou.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

Já to prostě složité je to velice složité ale úplně na závěr stručně je nějaká země nějaký stát, který už přijal opatření vůči dezinformacím vůči obdobným hrozbám a úroveň těchto opatření by třeba mohla být považovaná za vzor možná i pro nás víte nádržemi.

Nikola SCHMIDT, odborník na kybernetickou bezpečnost

Úplně nevím nějaké zemi, ale každý představit, že to budou spíš ty totalitní země, myslím si že těch si příklad brát úplně nemůžeme říci, že ta cesta kupředu je prostě se. Soustředit na vzdělávání vlastního obyvatelstva na trénování kritického myšlení nám naopak široko daleko k ní skoro samozřejmě v tom budou hrát roli politici ale kultuře politický debaty samozřejmě můžeme mluvit někdy.

Lucie VOPÁLENSKÁ, moderátorka

To je někdy někdy na jindy tolik Nikola Schmidt odborník na kybernetickou bezpečnost **fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy. Děkuji vám za rozhovor hezký večer na slyšenou.

Kombinované studium: Vzdělání při práci i velká sebekázeň

27.6.2019 vysokeskoly.cz str. 00

Doplnění titulu formou kombinovaného studia nabízí, aspoň u některých oborů, každá vysoká škola v České republice. Vychází vstříc těm, kteří nemohou do školy docházet každý den. Co ale takové studium obnáší? Jak moc je náročné? Může jeho student nebo studentka čerpat v všechny studentské výhody?

Co je kombinované studium

Kombinované studium by se rozhodně nemělo zaměřovat za dálkové. Jedná se totiž o formu, kdy studenti musí být aspoň nějakou část semestru přítomni ve škole – od toho také název kombinované studium. Je totiž přesně na pomezí prezenčního, kdy studující navštěvují semestry a přednášky každý (nebo aspoň skoro každý) pracovní den, a dálkového studia (to probíhá čistě v online prostředí).

Typicky výuka u kombinovaného studia probíhá v blocích, během pátků, sobot nebo celých víkendů, a to v intervalu jednou za čtrnáct dní až měsíc. I přes to je třeba být v terminologii obezřetný, protože některé školy (jako například Fakulta humanitních studií v Praze) považují dálkové a kombinované studium za totožné.

Pro koho je kombinované studium vhodné

Tento typ studia je vhodný při kombinaci s prací či jinými povinnostmi. Proto tuto formu volí jedinci, kteří přes týden pracují nebo již studují jiný obor prezenčně.

„Na bakaláři jsem studovala bohemistiku a historii prezenčně. Mojí motivací přihlásit se na mediální studia v kombinované formě, pak bylo spojení obou předchozích oborů, kterým jsem se nechtěla věnovat na vědecké úrovni a které byly zároveň teoreticky obsáhlé, potřebovala jsem vědomosti prakticky využitelné v běžném pracovním životě. Dalším faktorem pak bylo zaměstnání na plný úvazek v PR agentuře v oddělení Media Relations,“ poděluje se o své zkušenosti Karolína, studentka kombinovaného studia magisterského oboru Mediálních studií na **Fakultě sociálních věd** UK v Praze. „V práci mi vyšli maximálně vstříc a jsou rádi, že si doplňuju vzdělání,“ doplňuje Karolína.

S tím, že někteří zaměstnavatelé vychází vstříc studujícím zaměstnancům, souhlasí i Radka Římanová. Ve své studii Práce při studiu, studium při práci navíc upozorňuje, že i v zákoně existuje pasáž, která upravuje podmínky zaměstnání při studiu. Zaměstnanec může se zaměstnavatelem uzavřít smlouvu, která mu zaručí volno na studium a zaměstnavateli naopak kontrolu nad jeho studiem. Pracující student si tak například nebude muset kvůli přítomnosti ve škole čerpat dovolenou.

Kombinované studium – snazší cesta?

Domnívat se, že s kombinovanou formou studia se pojí méně starostí a povinností by byla chyba. Požadavky na studenty jsou totiž stejné jako na jejich kolegy studující prezenčně. Navíc vzhledem k časovému vytížení v týdnu může pro ně zvládnutí učiva být i náročnější. Musí si totiž spoustu informací doplnit samostudiem.

U některých oborů jsou dokonce studijní programy kombinované a prezenční formy totožné, jako například u Informačních studií a knihovnictví na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Tam je doporučeno kromě víkendových bloků navštěvovat i předměty vypisované v rámci prezenčního studia.

V souvislosti s tímto oborem Římanová vypočítala, kolik vyučovacích hodin absolvují budoucí knihovníci v bakalářském studiu. Pro studenty prezenční formy je to 1001 hodin, kolegům z kombinovaného studia pak musí stačit 175 hodin v budově univerzity. Aby tito studenti dosáhli stejných výsledků jako jejich kolegové, musí tak věnovat ještě dalších 340 hodin ročně samostudiu, přičemž studium zpravidla trvá tři roky.

Během takto krátkého času stráveného ve škole vám vyučující jednoduše nemohou vše stihnout říct. „Za ty tři pátky ve škole nám učitelé sdělili jen ty základní důležité informace a nasměřovali nás v dalším studiu. Vedle seminárek jsme museli načítat i povinnou literaturu, ze které jsme na následujících přednáškách psali testy,“ vzpomíná Karolína.

Podle ní je proto pro úspěšné absolvování kombinovaného studia nejdůležitější disciplína. „Co se náročnosti týče, tak prezenční studium je určitě náročnější, protože tam člověk musí chodit skoro denně. Kombinovaná forma je náročná v sebedisciplíně. Je těžké donutit se doma po práci k učení a hlavně psaní seminární práce. Ve škole jsem musela být jen třikrát za semestr, takže jsem u spousty předmětů odevzdávala právě seminárky, jejichž sepsání vyžadovalo velké množství práce. Člověk musí počítat s odříkáním volného času a být k sobě tvrdý,“ radí Karolína.

Jak se přihlásit

Přihlášky se podávají elektronicky popřípadě poštou, jako u prezenčního studia. Shodné jsou i termíny. Pokud existuje obor paralelně v prezenční a kombinované formě, školy umožňují v některých případech dokonce prezenční formu studia změnit na kombinovanou. Často stačí podat žádost na studijní oddělení po ukončení ročníku, ale rozhodující mohou být i studijní výsledky nebo kapacity oborů.

V České republice je vzdělání zadarmo na všech vysokých státních školách, což platí i u kombinovaných oborů. Je potřeba si však dávat pozor na maximální dobu studia. Stát totiž hradí pouze čtyři roky u bakalářského studia a tři roky u magisterského studia. Nezapomeňte, že pokud jste řádně nedokončili předchozí studium (třeba i prezenční), roky se vám stále sčítají! Další poplatky mohou začít nabíhat, pokud je student starší 26 let.

Ne úplně plnohodnotný student

Studenti kombinovaného studia mají sice status studenta, ale nemůžou čerpat stejné výhody jako studenti v prezenčním studiu.

U kombinovaného studia například nemůžete sami uplatnit slevu na dani za studenta. Rodiče však mohou uplatnit slevu, která se jmenuje výživné na dítě, pokud s nimi sdílíte domácnost. S kombinovaným

studiem také ztrácíte nárok na ubytovací stipendium. Další nevýhodou je, že nemůžete získat studentskou kartu s licencí ISIC a tím pádem ani žádné slevy a další výhody s ní spojené. Některé univerzity však nabízejí místo toho karty s licencí ALIVE, která některé benefity ISIC karty také poskytuje. Všechny tyto výhody však můžete čerpat jen do 26 let.

Tato hranice platí i u zdravotního pojištění. To za vás platí škola i u kombinovaného studia, pokud už ho nehradí váš zaměstnavatel. Jakmile však oslavíte 26. narozeniny a zaměstnavatel za vás zdravotní neplatí, musíte si ho hned následující měsíc zaplatit sami (částka činí 1803 korun měsíčně). Sociální pojištění je v době studia dobrovolné, předpokládá se však, že ho také za vás již hradí zaměstnavatel. Pokud jste živnostník, záleží na bilanci příjmů a výdajů (podrobnosti najdete zde).

Další výhody či omezení si nastavují univerzity samy. Proto je dobré si konkrétní podmínky vaší školy ještě před nástupem ověřit.

Užitečné vzdělání?

Podle Karolíny je i přes svá specifika kombinované studium přínosné v další kariéře, zejména jeho praktická část. „Teoretické věci se v každodenní praxi tolik neupotřebí, ale zase se bez jejich znalostí člověk neobejde, je to základ. Mnohem více jsem využila prakticky zaměřené předměty, které mi nejen rozšířily obzory, ale díky znalosti mediálního prostředí z práce jsem z nich mohla čerpat.“

URL| <https://www.vysokeskoly.cz/clanek/kombinovane-studium-vzdelani-pri-praci-i-velka-sebekazen>

Horké léto ČNB k akci nepřimělo, pořádné dusno je kolem Fedu

27.6.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: RoklenFx, forex, fx, koruna, euro, dolar, EURCZK, EURUSD, USDCZK, ČNB, Fed, USA

Čeští centrální bankéři včera nepřekvapili a ponechali úrokové sazby na stávající úrovni. Dvoutýdenní repo sazba, od níž se odvíjí úročení komerčních úvěrů, zůstala na dvou procentech, diskontní sazba na procentu a lombardní sazba na třech procentech. Růst sazeb požadoval jediný centrální bankéř, vzhledem k předchozím vyjádřením to mohl být Vojtěch Benda. Reakce kurzu koruny na rozhodnutí ČNB byla minimální. Jak vidí další vývoj sazeb analytici?

Podle analytika Roklen Jana Berky vyzněl výstup z včerejšího zasedání ČNB vyzněl spíše neutrálně. Potvrzuje se, že pro centrální banku je v tuto chvíli nejlepší strategie vyčkávání, jež je spojena zejména se zahraničními riziky. "My proto očekáváme stabilitu sazeb po zbytek roku. Na druhou stranu, došlo-li by na citelné zlepšení zahraničních nejistot, nevylučujeme možnost jednoho úrokového 'hiku' ještě před polovinou roku 2020. S čím se neztotožňujeme, a to zejména z titulu fundamentů domácí ekonomiky, je naopak predikce části trhu o tom, že by Rusnok a spol. měli sazby letos snižovat," míní Berka.

Analytik České spořitelny Michal Skořepa očekává, že ČNB zvýší úrokové sazby ve 2. čtvrtletí roku 2020. Tento výhled je založen na předpokladu, že dojde pouze k mírnému navýšení cel na vývoz automobilů a součástek z Evropy do USA a že Velká Británie opustí Evropskou unii s dohodou.

"Vzhledem k přetrvávající nejistotě spojené se zahraničním vývoje se tak domníváme, že ČNB nyní bude preferovat s další změnou sazeb vyčkávat. ČNB je nyní v opačné situaci než v minulém a předminulém roce, tehdy pro ní bylo žádoucí, aby kurz koruny příliš neposiloval a ČNB tak mohla měnovou politiku utahovat postupným zvyšováním úrokových sazeb," poznamenal hlavní ekonom ING Bank pro ČR Jakub Seidler. Dodal, že v současné situaci by naopak bylo pro ČNB žádoucí, aby sazby mohla ponechat na stávající úrovni a současnou mírně vyšší inflaci snížila silnějším kurzem koruny. To se díky agresivním sázkám trhu na snižování sazeb v USA děje, jelikož koruna se tak stává pro zahraniční investory atraktivnější a včera prolomila hranici 25,50 Kč za euro, což je nejsilnější hodnota od září 2018. Uvedený vývoj je tak z pohledu ČNB relativně příznivý.

"Pokud nedojde k vyjasnění obchodních vztahů USA s Čínou a Evropou a budou přetrvávat další geopolitická rizika včetně neřízeného brexitu, předpokládáme, že ČNB na květnovém zasedání zvýšila sazby naposledy a že po zbytek roku je ponechá beze změny. Zpomalení inflace a ekonomiky v průběhu roku by pak mohlo přimět ČNB začátkem roku 2020 k jejich snížení. V té době už bude podle našeho názoru snižovat sazby Fed a ECB bude držet depozitní sazbu ještě níž (-0,6% namísto -0,4 %)," uvedla hlavní ekonomka

Raiffeisenbank Helena Horská. Slabší než prognózovaný kurz koruny bude podle ní spíše tlumit negativní dopad zpomalující evropské a globální ekonomiky na tu domácí než vytvářet dodatečné inflační tlaky v ekonomice.

Ekonom Komerční banky Viktor Zeisel předpokládá, že ČNB sazby ještě jednou letos zvýší. "V tuto chvíli však vidíme pro svou prognózu velká rizika. Tím největším je v současnosti posilující koruna, která by ČNB mohla pomoci utáhnout měnové podmínky. Dalším rizikem je situace v zahraničí. Německý průmysl stále není ve formě a hrozí, že slabší německá produkce se projeví i na českém hospodářství," doplnil Zeisel.

Koruna včera mírně posílila, je na nejsilnějších úrovních od loňského září. Aktuálně se v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,43 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,44 až 25,53 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,34 až 22,51 USDCZK.*

Ve Spojených státech je dusno kolem Fedu. Prezident Donald Trump se opět pustil do šéfa Fedu Jeroma Powella. Prohlásil, že Powell nedělá pro americkou ekonomiku nic dobrého, na jeho místě by byl lepší šéf Evropské centrální banky Mario Draghi. Powell neměl nikdy zvyšovat sazby, politika Fedu je šílená, zdůraznil Trump.

Ostatní země dle Trumpa oslabily své měny, USA nemohou, a to vinou politiky Fedu. "Nikdy jsem to nenavrhl, ale moc na odstranění Powella z postu šéfa Fedu mám," uvedl Trump.

Pozornost trhu se zaměří na Japonsko. Vedoucí představitelé skupiny G20 se zítra a v sobotu setkají v Ósace na summitu pořádaném Japonskem. Šéfka Fedu v San Franciscu Mary Dalyová včera uvedla, že vyřešení obchodních sporů by přineslo uklidnění, jejich pokračování naopak přidá na riziku. Nejistoty mohou americké podniky odklánět od investic, dodala

Příští týden přinesou dle Dalyové více informací, bude jasnější, zda je potřeba další stimul. Americká ekonomika nestojí na prahu recese, inflace je nízko, přestřelení cíle by mohlo být vítané. "Náznaky intenzivněji slábnoucí inflace by byly znepokojivé, vyžadovaly by zásah ze centrální banky," konstatovala Dalyová.

Z dat dnes bude oznámen americký HDP, meziročně by měl v 1. čtvrtletí zrychlit na 3,2 %. V USA to bude dále osobní spotřeba, pokračující žádosti o podporu v nezaměstnanosti a probíhající prodeje domů. Dozvíme se také vývoj spotřebitelské důvěry v eurozóně a německou inflaci.

Dolar se dnes ráno vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1357 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 96,24 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1333 do 1,1393 EURUSD.*

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společně Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLL.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SzU9n/horke-letu-cnb-k-akci-neprimelo-poradne-dusno-je-kolem-fedu>

Rada Evropy vrátila Rusku hlasovací práva. Nutnost, či chyba, která posílí apetit Moskvy?

27.6.2019 info.cz str. 00 Evropská unie

Eliška Kubátová

Pondělní rozhodnutí Parlamentního shromáždění Rady Evropy (PACE) vrátit Rusku hlasovací práva, o která přišlo po anexi Krymu v roce 2014, vyvolalo v mnoha zemích nevoli. Moskva si tento krok de facto vynutila výhrůžkou úplného odchodu z Rady Evropy, kritici však varují, že rozhodnutí jen podpoří chuť Kremlu i nadále

porušovat mezinárodní právo. „Je to špatný taktický tah – Rusové budou asertivnější a neprospěje to ani Radě Evropy, ani Ukrajině a nakonec ani ruským občanům,“ říká pro INFO.CZ bývalý český velvyslanec v Rusku a USA Petr Kolář.

Parlamentní shromáždění, které je hlavním poradním orgánem Rady Evropy, o navrácení hlasovacích práv Rusku rozhodlo v pondělí pozdě večer – pro se vyslovilo 118 členů, 62 bylo proti a deset dalších se zdrželo. Ukrajina sice měla podporu pobaltských zemí a Velké Británie, její varování před návratem hlasovacích práv Rusku však přišlo vniveč. Návrh měl totiž podporu dvou významných evropských velmocí – Francie a Německa. Ze čtyř českých zástupců návrat ruských hlasovacích práv podpořili Pavel Staněk a Jaroslav Kytýr – oba z hnutí ANO. Naopak proti se postavil František Kopřiva z Pirátů a Miroslav Nenutil z ČSSD se hlasování zdržel. Co rozhodnutí shromáždění Rady Evropy znamená? A jde o první krok vedoucí k uvolňování sankcí, které byly proti Rusku zavedeny po anexi ukrajinského Krymu v roce 2014? Přečtěte si základní otázky a odpovědi.

Je na návrat hlasovacích práv Rusku vhodná doba?

Podle Ukrajiny, ale i řady odborníků, politiků či organizací rozhodně není. Kritici poukazují na to, že Rusko nadále pokračuje v agresivním chování a k naplnění minských dohod má Moskva hodně daleko.

„Zeslabení sankčního mechanismu PACE proběhlo za situace, kdy Rusko neudělalo žádný konstruktivní krok – naopak neplnilo své závazky a podmínky stanovené v usneseních PACE, které byly přijaty jako odpověď na ruskou agresi,“ říká pro INFO.CZ ukrajinský velvyslanec v Česku Jevhen Perebyjnis.

Podle ukrajinského ambasadora je tak rozhodnutí Rady Evropy obrovská chyba, která je nebezpečná i pro shromáždění samotné – odstupuje tím totiž od svých zásad a hodnot a navíc tímto krokem do budoucna ztrácí také důvěru a autoritu.

Protože Rusko nespĺnilo, co se po něm v Radě Evropy chtělo, není na návrat hlasovacích práv vhodný čas ani podle odborníka na Rusko z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Karla Svobody. I podle něj tak rozhodnutí poškozují obraz Rady Evropy. „Ukazuje to, že tyto instituce fungují jen do té doby, dokud je chtějí jejich členové respektovat. Jakmile země jako Rusko řekne, že na to kašlou, není žádný způsob, jak na ně zatlačit,“ říká pro INFO.CZ.

Jsou argumenty pro návrat hlasovacích práv pochopitelné, či liché?

Nutno připomenout, že pondělní rozhodnutí PACE vrátit Moskvě hlasovací práva se předvíдалo už minulý týden. Rusko totiž začalo vážně hrozit, že pokud mu nebudou vrácena hlasovací práva, z Rady Evropy natvrdo odejde. Ruské finanční příspěvky přitom tvoří asi sedm procent rozpočtu organizace, Rada Evropy by tak přišla o významného plátce. S tím už se však musela vyrovnávat v posledních dvou letech – v roce 2017 Moskva placení příspěvku ve výši 33 milionů eur pozastavila.

Právě definitivní ztráta ruských financí tak na řadu členských států zafungovala – podle Svobody jde o silný argument pro navrácení hlasovacích práv. Zastánci tohoto kroku zároveň tvrdí, že by případný odchod Ruska z Rady Evropy odnesli primárně ruští občané – přišli by totiž o možnost obracet se na Evropský soud pro lidská práva (ESLP). „Argument s Evropským soudem pro lidská práva je ale spíše výmluva, protože si Rusko z těchto rozsudků stejně moc nedělá,“ říká Svoboda.

Argument, podle něhož je nutné bránit možnost ruských občanů odvolávat se k ESLP, kritizuje i ukrajinský velvyslanec. Statistiky za loňský rok sice ukazují, že nejvíc případů přichází k soudu ve Štrasburku právě z Ruska, Moskva však velkou část z nich ignoruje – v roce 2017 ruský ústavní soud navíc stanovil, že se stát má řídit jen těmi rozhodnutími ESLP, která nejsou v rozporu s ruskou ústavou. „Evropa by už konečně měla pochopit psychologii kremelského vedení: ani trochu mu na svých občanech nezáleží. Vůbec není v jeho zájmech, aby Rusové mohli obhajovat svá práva u evropského soudu,“ tvrdí Perebyjnis.

Právě možností Rusů odvolávat se k soudu ve Štrasburku své rozhodnutí obhajovala i řada zástupců z Německa a Francie, podle kterých dává přístup k ESLP ruským občanům „poslední naději“. Podle BBC však zároveň argumentují tím, že je lepší mít Rusko uvnitř než mimo Radu Evropy. S tím souhlasí i Jaroslav Kytýr – jak řekl pro Deník N, je třeba, aby byli členové ruské delegace u jednacího stolu přítomní a měli tak možnost slyšet kritiku a reagovat na ni.

Všechny tyto argumenty jsou podle Koláře liché. „Rusku nikdo nebrání, aby bylo zpátky u jednacího stolu – samozřejmě by to bylo dobře, ale jsou tu jisté podmínky, které musí být splněny. Ve chvíli, kdy začnete ustupovat zlu a inspirujete ho k tomu, aby bytnělo, dostanete se do začarovaného kruhu a apetit Rusů se tím jen podpoří. Je to špatný taktický tah – Rusové budou asertivnější a neprospěje to ani Radě Evropy, ani Ukrajině a nakonec ani ruským občanům,“ míní bývalý velvyslanec v Rusku.

Jak na to reaguje Rusko?

Znovuzískání hlasovacích práv Rusko přijalo s nadšením a podle očekávání ho také interpretuje po svém. Jak prohlásil šéf zahraničního výboru ruské Státní dumy Leonid Sluckij, státy hlasující pro obnovení hlasovacích práv „prakticky udělaly první krok k uznání Krymu“. Místopředseda Státní dumy Pjotr Tolstoj pak rozhodnutí označil za „protržení sankčního řetězu kolem Ruska“.

Slova ruských státníků tak dokazují, že pro Moskvu je obnovení hlasovacích práv velkým vítězstvím a budou to tímto způsobem prezentovat i před domácím publikem. „Je to prodáváno jako výhra a hlavně jako ukázka toho, že Evropa začíná chápat, že její pozice byla chybná,“ popisuje ruské snažení Svoboda, podle kterého však slova ruských představitelů nelze brát úplně vážně.

Nicméně jak upozorňuje ukrajinský velvyslanec, Rada Evropy tímto krokem vyslala Rusku jednoduchý vzkaz: Kreml může i nadále pokračovat ve své agresivní politice, okupovat cizí území, sestřelovat letadla, dupat po lidských právech a nic se mu nestane, varuje Perebyjnis.

Jde o první známku ochabování protiruských sankcí?

Ochabování podpory protiruských sankcí můžeme pozorovat v řadě evropských států – nejde přitom jen o tradiční ruské spojence v rámci EU, jako Itálie nebo Řecko. Proti sankcím se v posledních dnech postavil i český ministr průmyslu Karel Havlíček, podle něhož brání obchodu a čím dříve budou zrušeny, tím lépe pro tuzemské podnikatele. Podobně se však vyjadřují i politici na východě Německa, které mělo vzhledem k historickému rozdělení země vždy silnější vazby na Rusko než západ.

Lze tedy rozhodnutí Rady Evropy vnímat jako první známku toho, že sankce mohou ochabovat, jak tvrdí i ruští zástupci? Podle Svobody je postupné rozvolňování režimu vůči Rusku víc než možné. „Neříkám, že to je dobře, ale myslím si, že to nastane,“ říká odborník.

Bývalý český velvyslanec v Rusku však doufá, že jde především o lichou ruskou interpretaci. „Rada Evropy je přeci jen specifická organizace a doufám, že jak Evropská unie, tak Spojené státy a západní spojenci chápou, že pokud Rusko neplní to, k čemu se zavázalo v minských dohodách, a pokud nadále okupuje Krym, nemůže s ním být zacházeno jako s rovnocenným partnerem. Stále je to agresor a okupant,“ říká Kolář.

V jednotný postoj Evropské unie vůči sankcím doufá i ukrajinský velvyslanec v Česku. Podle něj by stávající protioopatření zavedená v roce 2014 měla zůstat i nadále v platnosti a v případě potřeby být posílena, nebo uvalena nová.

URL| <https://www.info.cz/clanek/42113/rada-evropy-vratila-rusku-hlasovaci-prava-nutnost-ci-chyba-ktera-posili-apetit-moskvy>

Rada Evropy vrátila Rusku hlasovací práva. Nutnost, či chyba, která posílí apetit Moskvy?

27.6.2019 info.cz str. 00

Pondělní rozhodnutí Parlamentního shromáždění Rady Evropy (PACE) vrátit Rusku hlasovací práva, o která přišlo po anexi Krymu v roce 2014, vyvolalo v mnoha zemích nevoli.

Moskva si tento krok de facto vynutila výhrůžkou úplného odchodu z Rady Evropy, kritici však varují, že rozhodnutí jen podpoří chuť Kremlu i nadále porušovat mezinárodní právo. „Je to špatný taktický tah – Rusové budou asertivnější a neprospěje to ani Radě Evropy, ani Ukrajině a nakonec ani ruským občanům,“ říká pro INFO.CZ bývalý český velvyslanec v Rusku a USA Petr Kolář.

Parlamentní shromáždění, které je hlavním poradním orgánem Rady Evropy, o navrácení hlasovacích práv Rusku rozhodlo v pondělí pozdě večer – pro se vyslovilo 118 členů, 62 bylo proti a deset dalších se zdrželo. Ukrajina sice měla podporu pobaltských zemí a Velké Británie, její varování před návratem hlasovacích práv Rusku však přišlo vniveč. Návrh měl totiž podporu dvou významných evropských velmocí – Francie a Německa.

Ze čtyř českých zástupců návrat ruských hlasovacích práv podpořili Pavel Staněk a Jaroslav Kytýr – oba z hnutí ANO. Naopak proti se postavil František Kopřiva z Pirátů a Miroslav Nenučil z ČSSD se hlasování zdržel. Co rozhodnutí shromáždění Rady Evropy znamená? A jde o první krok vedoucí k uvolňování sankcí, které byly proti Rusku zavedeny po anexi ukrajinského Krymu v roce 2014? Přečtěte si základní otázky a odpovědi.

Je na návrat hlasovacích práv Rusku vhodná doba?

Podle Ukrajiny, ale i řady odborníků, politiků či organizací rozhodně není. Kritici poukazují na to, že Rusko nadále pokračuje v agresivním chování a k naplnění minských dohod má Moskva hodně daleko.

„Zeslabení sankčního mechanismu PACE proběhlo za situace, kdy Rusko neudělalo žádný konstruktivní krok – naopak neplnilo své závazky a podmínky stanovené v usneseních PACE, které byly přijaty jako odpověď na ruskou agresi,“ říká pro INFO.CZ ukrajinský velvyslanec v Česku ukrajinský velvyslanec Jevhen Perebyjnis.

Podle ukrajinského ambasadora je tak rozhodnutí Rady Evropy obrovská chyba, která je nebezpečná i pro shromáždění samotné – odstupuje tím totiž od svých zásad a hodnot a navíc tímto krokem do budoucna ztrácí také důvěru a autoritu.

Protože Rusko nesplnilo, co se po něm v Radě Evropy chtělo, není na návrat hlasovacích práv vhodný čas ani podle odborníka na Rusko z **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy Karla Svobody. I podle něj tak rozhodnutí poškozuje obraz Rady Evropy. „Ukazuje to, že tyto instituce fungují jen do té doby, dokud je chtějí jejich členové respektovat. Jakmile země jako Rusko řekne, že na to kašlou, není žádný způsob, jak na ně zatlačit,“ říká pro INFO.CZ.

Jsou argumenty pro návrat hlasovacích práv pochopitelné, či liché?

Nutno připomenout, že pondělní rozhodnutí PACE vrátit Moskvě hlasovací práva se předvíдалo už minulý týden. Rusko totiž začalo vážně hrozit, že pokud mu nebudou vrácena hlasovací práva, z Rady Evropy natvrdo odejde. Ruské finanční příspěvky přitom tvoří asi sedm procent rozpočtu organizace, Rada Evropy by tak přišla o významného plátce. S tím už se však musela vyrovnávat v posledních dvou letech – v roce 2017 Moskva placení příspěvku ve výši 33 milionů eur pozastavila.

Právě definitivní ztráta ruských financí tak na řadu členských států zafungovala – podle Svobody jde o silný argument pro navrácení hlasovacích práv. Zastánci tohoto kroku zároveň tvrdí, že by případný odchod Ruska z Rady Evropy odnesli primárně ruští občané – přišli by totiž o možnost obracet se na Evropský soud pro lidská práva (ESLP). „Argument s Evropským soudem pro lidská práva je ale spíše výmluva, protože si Rusko z těchto rozsudků stejně moc nedělá,“ říká Svoboda.

Argument, podle něhož je nutné bránit možnost ruských občanů odvolávat se k ESLP, kritizuje i ukrajinský velvyslanec. Statistiky za loňský rok sice ukazují, že nejvíc případů přichází k soudu ve Štrasburku právě z Ruska, Moskva však velkou část z nich ignoruje – v roce 2017 ruský ústavní soud navíc stanovil, že se stát má řídit jen těmi rozhodnutími ESLP, která nejsou v rozporu s ruskou ústavou. „Evropa by už konečně měla pochopit psychologii kremelského vedení: ani trochu mu na svých občanech nezáleží. Vůbec není v jeho zájmech, aby Rusové mohli obhajovat svá práva u evropského soudu,“ tvrdí Perebyjnis.

Právě možností Rusů odvolávat se k soudu ve Štrasburku své rozhodnutí obhajovala i řada zástupců z Německa a Francie, podle kterých dává přístup k ESLP ruským občanům „poslední naději“. Podle BBC však zároveň argumentují tím, že je lepší mít Rusko uvnitř než mimo Radu Evropy. S tím souhlasí i Jaroslav Kytýr – jak řekl pro Deník N, je třeba, aby byli členové ruské delegace u jednacího stolu přítomní a měli tak možnost slyšet kritiku a reagovat na ni.

Všechny tyto argumenty jsou podle Koláře liché. „Rusku nikdo nebrání, aby bylo zpátky u jednacího stolu – samozřejmě by to bylo dobře, ale jsou tu jisté podmínky, které musí být splněny. Ve chvíli, kdy začnete ustupovat zlu a inspirujete ho k tomu, aby bytnělo, dostanete se do začarovaného kruhu a apetit Rusů se tím jen podpoří. Je to špatný taktický tah – Rusové budou asertivnější a neprospěje to ani Radě Evropy, ani Ukrajině a nakonec ani ruským občanům,“ míní bývalý velvyslanec v Rusku.

Jak na to reaguje Rusko?

Znovuzískání hlasovacích práv Rusko přijalo s nadšením a podle očekávání ho také interpretuje po svém. Jak prohlásil šéf zahraničního výboru ruské Státní dumy Leonid Sluckij, státy hlasující pro obnovení hlasovacích práv „prakticky udělaly první krok k uznání Krymu“. Místopředseda Státní dumy Pjotr Tolstoj pak rozhodnutí označil za „protržení sankčního řetězu kolem Ruska“.

Slova ruských státníků tak dokazují, že pro Moskvu je obnovení hlasovacích práv velkým vítězstvím a budou to tímto způsobem prezentovat i před domácím publikem. „Je to prodáváno jako výhra a hlavně jako ukázka toho, že Evropa začíná chápat, že její pozice byla chybná,“ popisuje ruské snažení Svoboda, podle kterého však slova ruských představitelů nelze brát úplně vážně.

Nicméně jak upozorňuje ukrajinský velvyslanec, Rada Evropy tímto krokem vyslala Rusku jednoduchý vzkaz: Kreml může i nadále pokračovat ve své agresivní politice, okupovat cizí území, sestřelovat letadla, dupat po lidských právech a nic se mu nestane, varuje Perebyjnis.

Jde o první známku ochabování protiruských sankcí?

Ochabování podpory protiruských sankcí můžeme pozorovat v řadě evropských států – nejde přitom jen o tradiční ruské spojence v rámci EU, jako Itálie nebo Řecko. Proti sankcím se v posledních dnech postavil i český ministr průmyslu Karel Havlíček, podle něhož brání obchodu a čím dříve budou zrušeny, tím lépe pro tuzemské podnikatele. Podobně se však vyjadřují i politici na východě Německa, které mělo vzhledem k historickému rozdělení země vždy silnější vazby na Rusko než západ.

Lze tedy rozhodnutí Rady Evropy vnímat jako první známku toho, že sankce mohou ochabovat, jak tvrdí i ruští zástupci? Podle Svobody je postupné rozvolňování režimu vůči Rusku víc než možné. „Neříkám, že to je dobře, ale myslím si, že to nastane,“ říká odborník.

Bývalý český velvyslanec v Rusku však doufá, že jde především o lichou ruskou interpretaci. „Rada Evropy je přeci jen specifická organizace a doufám, že jak Evropská unie, tak Spojené státy a západní spojenci chápou, že pokud Rusko neplní to, k čemu se zavázalo v minských dohodách, a pokud nadále okupuje Krym, nemůže s ním být zacházeno jako s rovnocenným partnerem. Stále je to agresor a okupant,“ říká Kolář.

V jednotný postoj Evropské unie vůči sankcím doufá i ukrajinský velvyslanec v Česku. Podle něj by stávající protiopatření zavedená v roce 2014 zůstat měla i nadále v platnosti a v případě potřeby je posílit nebo uvalit nové.

Volby do Evropského parlamentu 2019

Volby do Evropského parlamentu se uskuteční 24. a 25. května 2019. Češi budou vybírat celkem 21 nových poslanců. Volí se poměrným systémem, to znamená, že strana musí získat minimálně 5 % hlasů, aby měla nárok na křeslo v parlamentu. I těchto voleb je možné se zúčastnit mimo místo trvalého bydliště na voličský průkaz, nelze ovšem odvolit v zahraničí.

Jak volit Kandidáti Seznam europoslanců Průzkumy Voličský průkaz

Jak se stát členem volební komise Jak vypadá europarlament Historie voleb do EP

URL| <https://www.info.cz/evropska-unie/rada-evropy-vratila-rusku-hlasovaci-prava-nutnost-ci-chyba-ktera-posili-apetit-moskvy-42113.html>

Tahle země jede na autopilota

27.6.2019 Ekonom str. 44 Téma čísla

DAVID KLIMEŠ

Michal MEJSTŘÍK

Česko se podle profesora ekonomie Michala Mejstříka potřebuje přestat ohlížet do minulosti. Místo toho si musí stanovit jasné dlouhodobé cíle, jak se modernizovat. Už jako člen Národní ekonomické rady vlády prosazoval tři „i“: zlepšit instituce, zlepšit infrastrukturu a podpořit inovace založené na vzdělávání. To se podle něj i po letech pořád dostatečně nedaří.

Mejstřík se netají svým razantním názorem, že například eurofondy by měla vláda přesměrovat od podpory soukromých podniků k infrastruktuře a výzkumu.

Hodně si nyní také slibuje od chystaného stavebního zákona, na jehož přípravě se i podílí.

* Vrchol hospodářského cyklu je za námi, růst HDP zpomaluje. To samé vidíme i v jiných evropských státech. Co se děje? Přejde krize?

Od svých raných ekonomických let jsem příznivcem teorií Josefa Schumpetera a jeho ekonomických cyklů. Každá vývojová etapa má výkyvy. Co jde nahoru, musí jít i dolů. Ale přesto celosvětově může jít vývoj stejně kupředu. Nástup nejrůznějších disruptivních inovací, jako jsou umělá inteligence, 3D tisk či elektromobilita, chápu jako dost silné zářezy do našeho ekonomického i politického uspořádání a nepochybně některé výrobní sektory budou muset odejít ze scény ve prospěch nových. A zcela jistě se jim do toho také nebude chtít.

* A protnou se tyto velké změny nad Českem, které stále ve velkém stojí na tradičním průmyslu?

Jsem vždy optimista, ale potřebuji, aby ten optimismus také měl racionální jádro. Proto jsem součástí různých skupin okolo umělé inteligence, snažím se, aby Česko něčeho reálného dosáhlo a spolupracovalo s lídry, jako jsou Izrael či Jižní Korea. My, na rozdíl od nich, nejsme obklopeni konkurenty, či dokonce nepřáteli, a tedy tu není takový tlak na inovace, ale o to více si musíme uvědomit, že nyní jsme součástí dodavatelských řetězců, které právě disruptivní inovace mohou velmi rychle změnit či zničit. Jsme dodavatelskou zemí, ale máme velký problém jak na počátku v inovacích, tak na konci, protože často nejsme schopni dokončit finální výrobek a umístit ho na světový trh.

* Takže abych také zmínil Schumpetera: spíše než o jeho kreativní destrukci si nyní koledujeme jen o samotnou destrukci?

Je na nás, jestli se disruptivními inovacemi necháme smést. Rád uvádím příklad GE, která inovativně vyrábí i turbovrtulové motory – dokázala nahradit 855 součástí od certifikovaných leteckých výrobců 12 celky, které si vyrábí prostřednictvím metalurgického 3D tisku. Uvědomte si, že může jít o zánik třeba i desítky let budovaného dodavatelského řetězce. A to se samozřejmě netýká jen letectví, ale celé řady dalších oblastí, pro Česko důležitý automobilový průmysl nevyjímaje. Třeba elektromobilita zčásti poptává zcela jiné dodavatele.

* Když ale odborníci varují před zastaralou ekonomikou Česka, politici často jen opáčí: máme zdravé veřejné finance, zdraví bank je také dobré, tak nestraše.

Ale to je přece pouze východisko. Ještě když jsem v roce 2011 seděl v Národní ekonomické radě vlády, zpracovali jsme s pomocí tehdejšího náměstka ministerstva průmyslu Martina Tlapy strategii mezinárodní konkurenceschopnosti Česka. A ta byla založena na třech „i“: zlepšit instituce, zlepšit infrastrukturu – a to nejen tu betonovou, ale i komunikační – a třetí byly inovace založené na vzdělávání. Stále se na tu strategii odkazuje třeba při čerpání eurofondů, ale ve skutečnosti se z ní realizovaly jen drobky. A to je pro mě velké zklamání. Ale asi jsem to mohl tušit. Už tehdy jsem měl debatu s premiérem Petrem Nečasem a ten přesně zdůrazňoval, že vše je relativně v pořádku, a chtěl krátkodobé cíle. To zužování problému budoucí konkurenceschopnosti Česka jen na pár krátkodobých cílů považuji za setrvalé selhávání všech českých premiérů a vlád.

* Kde se to pokazilo? Vy jste byl členem zmiňované Národní ekonomické rady vlády od roku 2009 do roku 2014. Vše jste s kolegy propočítali od lepší konkurenceschopnosti po reformu penzí. A výsledek je nula a reforma je po pár hodně nevydařených pokusech sprosté slovo.

Nezapomínejte, že v té době se ale také hodně řešila krize a její dopady...

* ... ale když jste zmiňoval Schumpetera, mohli jsme to využít k pozitivní kreativní destrukci, což se nestalo.

Měli jsme co dělat, abychom se vyhnuli samotné destrukci, protože země nebyla na něco takového dobře připravena. A zadlužení státu se nevyhnutelně zvedlo. Ale je pravda, že tehdy se touto krizí také nastartoval nějaký reformní étos, že musíme s republikou konečně pohnout vpřed. Jakmile se situace zlepšila, tento étos hodně vyprchal. Dobře je to vidět i na podnikové sféře, která jede podle autopilota. V krizi se přizpůsobila, ale pořád jede ne podle konečného zákazníka, ale podle konečného dodavatele, který inkasuje největší marži. Zůstáváme pořád jenom subdodavateli.

* Takže jsme tu krizi nevyužili?

Určitě ne v oblasti veřejné správy. U podnikové sféry bych nebyl jen kritický – zapomíná se, že během posledních let konjunktury firmy opravdu ve velkém investovaly. A pak, přece jen vidím i malé krůčky vpřed v tom třetím „i“, tedy v inovacích prostřednictvím lepšího vzdělávání. Tady jsem spokojen třeba i s tím jednoduchým a jistě ne všerešícím navyšováním platů učitelů – klíčové kompetence získáváte už od tří let a od škošek po univerzity se o děti musí starat opravdu kvalifikovaní pedagogové s adekvátním ohodnocením, nesmí to být někdo na okraji společnosti. Učitelů si Česko vždy vážilo a slušně je platilo a mělo by tomu tak být zase i v budoucnu. Říkám to i ve vlastním zájmu. V roce 1993 jsem zakládal Institut ekonomických studií na Univerzitě Karlově a od počátku jsme nasadili opravdu vysokou laťku, mnozí nám nevěřili, ale zvládli jsme to. A to bez adekvátních platů učitelů opravdu udržet nejde.

* Jak by měla ze strany eráru vypadat lepší podpora modernizace státu?

Já nemám rád slovo podpora. Spíš od státu čekám, že vytvoří to správné prostředí. Například už dekády jsem kritikem eurofondů do soukromých firem. Myslím, že by měly směřovat do velkých infrastrukturních projektů, výzkumu. Někdy jistě má dílčí podpora smysl, třeba Skype také vyrostl s podporou vlády. Ale obecně si myslím, že podporovat firmy dotacemi na vytváření pracovních míst, když nám chybí statisíce lidí na pracovním trhu, opravdu nedává smysl.

* Nyní se shodou okolností v Bruselu vyjednává o dalším víceletém období pro eurofondy, které možná pro nás bude poslední, kdy budeme čistými příjemci. Vy byste tedy ty europeníze raději ve velkém poslal na infrastrukturu plus výzkum a podnikům nabídl maximálně revolvingy a finanční zajištění?

Už v roce 2011 jsme v NERV podporovali, aby se Česko výrazně zapojilo do hry o finanční nástroje EU, a nikoliv jen o nevratné dotace. Bohužel se finanční nástroje v ČR prosadily jen velmi málo. A teď už je situace pro nás úplně kritická. Digitalizace ekonomiky či evropský výzkum se již nepodporují z národních obálek, které si tu tak či onak přerozdělíme. Soutěží se na celoevropské úrovni, a když okolo sebe nevytvoříte konkureschopný klastr, nemáte šanci. Na ministerstvu pro místní rozvoj jsem lobboval, aby se více podporovaly pokusy o zapojení do těchto klastrů...

* ... i když to nakonec neuspěje?

I když to neuspěje. Uvědomte si, že to je trochu administrativní peklo oslovit partnery v jiných zemích, udělat ten klastr a utkat se s dalšími. Když se to ale nenaučíme, nebudeme nejen lídry, ale ani členy výzkumných klastrů a ujede nám vlak. Zde se hodně shodují s novým ministrem průmyslu Karlem Havlíčkem, že třeba v oblasti umělé inteligence máme několik výborných skupin, které stojí za podporu. Nejenom okolo profesora Vladimíra Maříka, ale třeba i profesora Michala Pěchoučka. A třeba právě tyto týmy je třeba podpořit, aby uspěly v celoevropské soutěži.

* A to vám opravdu přijde podstatnější než podpora Čapího hnízda pana premiéra či zasněžování sjezdovek kancléře pana prezidenta?

Ale vy byste asi bohužel dokázal vytáhnout z klobouku ještě spousty dalších příkladů. Pokud někdo postaví hotel vedle jiného hotelu, ale ten první je kvůli eurofondům jen za půlku, je to podle mě zásadní narušení konkurenčního prostředí. Za tímto názorem si stojím už roky, i když není všude úplně dobře přijímán. Proti tomu tady máme jiné absurdity v těch oblastech, kde bychom investovat měli. Kvůli neschopnosti z eurofondů renovovat koleje, mezinárodní vlaky Česko raději objíždějí. K moderní zemi patří nejen ty betonové dálnice, ale i ty chytré. A pokud nemáte funkční telematiku, tak se tu nikdy nerozjedou například samořiditelná auta. To je absurdní – jsme automobilová země, kde se vyrábí přes milion aut ročně, a na starých dálnicích si můžeme jen pustit rozhlas a zapnout navigaci Googlu, ačkoliv disponujeme aktuálními daty na ostravském superpočítači. Ale nenabídneme je veřejnosti ani start-upům jako open data pro inovativní aplikace.

* Proč jsme v tom tak, mírně řečeno, laxní?

Tu technologickou lenost vlastně trochu chápu: stále se máme dobře, tak necháváme zemi trochu zahnívat. Ale jak je to možné u úpadku sociálního státu? Podle Národní rozpočtové rady by se při stávajícím nastavení příjmů a výdajů dluh sektoru veřejných institucí mohl do roku 2069 vyšplhat až na 222 procent hrubého domácího produktu. A třeba Evropská komise také opakovaně varuje před neudržitelným nastavením sociálního státu, především důchodů.

* Připomenu, že v NERV bylo podpořeno automatické navyšování věku odchodu do důchodu, což pak další vláda zase zastropovala. Ale problém stárnutí populace přece není jen problém Česka, to dobře vyřešit neumí úplně nikde v Evropě.

Nejpopulárnější populistickou politikou dneška v Evropě je si ten problém nepřiznat. Navíc, řekněme si, že u nás opravdu ještě situace není nejextrémnější. Třeba Itálie má 130 procent HDP zadlužení, ale stejně si zkracuje věk pro odchod do důchodu. Evropu ovládá „short-termism“, diktát krátkého politického výhledu. Nedivte se, že proto rád koukám po Jižní Koreji či Izraeli. Vlády se tam mohou měnit třeba i často, ale dlouhodobé úkoly se nemění.

* Nedívím, ale utíkáte mi od sociálního státu. Chápu to tedy dobře, že zatímco u technologií a inovací pořád věříte v pozitivní změnu, reforma sociálních systémů je prostě nad síly českých politiků?

Tak se podívejte, že už nejsou kritizovány jen samotné návrhy reforem, ale třeba už i zesměšňovány demografické projekce. To je až překvapivé u politiků, kteří mají vysokoškolské vzdělání. To je zásadní selhání.

* Jak se vlastně díváte na ten hodně specifický manažerismus Andreje Babiše? Žádná velká reforma se od populistické vlády asi nedá čekat, ale postupně se skládají jednotlivé pokroky v plánu inovací nebo třeba digitalizace. Zmínil jste pochvalně třeba Karla Havlíčka.

Zmínil, ale zase asi oba víme, že současná vláda není definována primárně panem Havlíčkem. Ale proč se dívat dozadu, snažím se koukat také dopředu a soustřeďuji se na to, co je možné. A právě v pana Havlíčka, kterého znám dlouho, důvěru mám. Pokud se mu něco z jeho záměrů podaří zrealizovat, tak za mě dobré.

* To jste mi trochu uhnul z odpovědi.

Dobře. Pokud si někdo drží širokou podporu veřejnosti pomocí svých koaličních partnerů, které si vybral, tak samozřejmě ochota pouštět se do problémových oblastí, jako jsou třeba penze, se limitně blíží nule. Není to totiž vděčné téma, vždy to vzbudí značný odpor. A přitom je naopak třeba se rozhodnout a jít za tím. Někdy jsme i dobře začali, jako třeba u digitalizace veřejné správy, ale samozřejmě, pokud to dotáhnete do konce, tak si také nemálo lidí bude muset hledat nové zaměstnání. To vše si žádá politickou odvahu, kterou v této oblasti vidím dokonce i v parlamentu (zdá se, že výrazná většina poslanců napříč politickým spektrem podporuje návrh zákona o právu na digitální službu veřejné správy). Ale proti tomu stojí neochota mnohých představitelů státní správy a samosprávy, kteří mohou proces realizace zásadně zpomalit.

* Vy se u digitalizace pohybujete i skrze Hospodářskou komoru, ale to není jediná oblast vašeho zájmu. Další je velmi ožehavý nově připravovaný stavební zákon. Věříte, že za dva roky bude opravdu platit?

Odpovím vám příkladem zákona o velkých infrastrukturních (liniových) stavbách. U jeho přípravy jsem byl ještě za ministra dopravy Antonína Prachaře. Vypořádávali jsme se s tisíci připomínkami. Pak přišel nový ministr, Dan Ťok, a smetl to ze stolu. Takže to je moje odpověď. Mnohokrát bylo v Česku něco lépe či hůře předpřipraveno a nová garnitura to jako první smetla ze stolu, v tomto případě šlo dokonce i o zástupce stejného hnutí. To je nešvar, který se například v Německu neděje.

* Tak ale stejně odpovězte konkrétně. Bude zákon podle vás za dva roky platit?

Snad je tu už opravdu silné povědomí politiků o tom, že mohou mít z EU peněz, kolik chci, ale bez přijatelné legislativy postavím vždy jen jednotky kilometrů dálnic. Problém tristního stavebního řízení v Česku je vidět i na žebříčku Doing Business – jsme na 156. příčce ve snadnosti stavění. Dotčených míst bývá u významnějších staveb až sedmdesát, a to musíte postupně obíhat. Už selským rozumem snadno dojdete k tomu, že něco takového ani nelze normálně zvládnout. A jen připomenu: tento chaos není žádným důsledkem našeho členství v EU, ten jsme si postupně vytvořili sami. To je výsledek tvůrčí činnosti našich institucí. Takže opravdu nevím, zda za dva roky bude výsledek. Doufám, že ano. A když jste se ptal na eurofondy: nepochybně platí, že bez lepší legislativy prostě fondy lépe nevyužijeme.

* Ale třeba předseda Svazu měst a obcí ČR František Lukl nedávno v rozhovoru pro Ekonom rozhodně odmítl nový Nejvyšší stavební úřad a chtěl, aby asi sedm stovek stavebních úřadů bylo dál obecních. Prý si má stát urychlit všechny ty své hygieniky, památkáře či hasiče...

Já tuhle námitku trochu беру. Nedávno jsem třeba sledoval jeden projekt větší firmy v Zábřehu, která chtěla stavební povolení. A jen si to představte. Na stavební úřad přijdete s něčím, co potřebuje čtyřicet až sedmdesát dotčených míst, tak se k tomu úřad často ani moc nechce odhodlat. Ostatně není a ani nemůže být na zpracování komplexního stanoviska vždy profesionálně vybaven. A to třeba i 150stránkové stanovisko se jen odkládá. A ten, kdo to zpracuje, ví, že se s tím spisem bude potkávat ještě pět let, protože vždy se najde nějaký právník nějaké zúčastněné strany, který tam objeví slabinu. To je až nelidské.

* A vaše centralizace by z toho udělala něco lidského?

Ano, dotčené strany by spolu lépe komunikovaly, ať už reálně, či virtuálně, hlavně by byly v jednom systému, spolupracovaly by a nenapadaly stanoviska až ex post. Pozor, nikdo ale nechce, aby třeba památkáři couvali ze svých pozic. Jen je třeba jejich připomínky odbavit hned a nesmí se to táhnout pět let.

* Velké emoce budí také fikce souhlasu, tedy kdo nereaguje včas, ten souhlasí. Neprošvihne kvůli tomu stát některé velké kauzy ve prospěch developerů?

Podívejte se na dobu schvalování jinde v zahraničí, prosím. V některých zemích to schvalování trvá do sta dnů. A já zcela chápu, že když někdo dostane na stůl něco složitějšího, nechce se mu do toho úplně rychle. Navíc je získávání řady stanovisek podmíněno předchozími kroky a tím se zpoždění mnohdy násobí. Simultánní, souběžně probíhající komunikací profesionálně vybavených úředníků zastupujících různé veřejné zájmy to nepochybně posuneme. Částečnou centralizací se odstraní i ta takzvaná systémová podjatost, kdy vždy někdo argumentuje vazbou úřadu na místní samosprávu a spis putuje z jednoho stavebního úřadu na jiný.

* Nepopírá to ale ideu regionalizace veřejné správy v tom smyslu, že rozhodovat se má co nejbližší těm, jichž se to týká?

Jen bych chtěl zdůraznit, že to rozhodně není tak, že by v obcích nezbylo žádné rozhodování. Naopak. Plánování či výstavba obyčejných domů by probíhaly velmi podobně jako nyní, zde je samospráva zcela nenahraditelná. Ale problém jsou větší a složitější stavby. Zde je potřeba některé úřady zrychlit i lépe vybavit, abyste v případě složité stavby mohli přijít na úřad s digitálním modelem. Dnes takové pracoviště najdete jen těžko.

* A teď ještě osobní otázka: Podílel jste se na založení elitní ekonomické instituce CERGE-EI, pak Institutu ekonomických studií, radil vládě i zastupoval stát v různých dozorčích radách. A nakonec Česko bloumá Evropou na toho zmiňovaného autopilota s minimálním odborným aparátem, vizí a strategií. Nefrustruje vás to?

Pro mě je třeba zmíněný Institut ekonomických studií FSV nebo CERGE-EI na Univerzitě Karlově příkladem, že když se chce, všechno jde. Nyní je ekonomie na Karlově univerzitě elitním pracovištěm ve veřejném školství, které se v ekonomii řadí do první stovky světových univerzit. Je pravda, že tyto pozitivní příklady nějak moc nevzlínají až nahoru do nejvyšších rozhodovacích pater. Osobně to mám v takových vlnách. Pracuji v různých komisích, na různých studiích, pak ale přijde skutečně trochu frustrace a stáhnou se. Ale teď si zase říkám, že v mém věku už peníze nejsou zas tak důležité, takže když se budu pro bono nebo i za pár korun podílet na něčem, co by mohlo být podkladem k potřebným reformám, tak to má podle mě smysl.

* Ale půjde to se současnou politickou reprezentací? Andrej Babiš postavil svůj politický úspěch na rozvalu tradičních stran, že rychle bude líp. Je to slučitelné s tím, co říkáte – tedy mít fundované odborné základy politik s dlouhodobou vizí?

Víte, rád sleduji právě absolventy IES i CERGE-EI, ti se neztratí, jsou na spoustě důležitých míst státní správy, někteří se pohybovali či pohybují kolem politiky. U těch lidí vím, že mají dobré kvalifikační základy a je jen na politickém systému, zda se o lidi z této nebo jiných dobrých škol bude více opírat. Pokud ano, tak se přestaneme konečně pořádně koukat dozadu, co bylo kdy špatně, a začneme se dívat i dopředu, co udělat jinak a lépe. Jestli něco české politice škodí, tak jsou to ty nekonečné návraty do minulosti a neschopnost si říct, co chceme v budoucnu, a systematicky to prosadit.

Zužování problému budoucí konkurenceschopnosti na pár krátkodobých cílů považuji za selhávání všech premiérů a vlád. Pokud někdo postaví hotel vedle jiného hotelu, ale ten první je kvůli eurofondům jen za půlku, je to podle mě zásadní narušení konkurenčního prostředí. Za tím si stojím už roky. Evropu ovládá „short-termism“, diktát krátkého politického výhledu. Nedivte se, že proto rád koukám po Jižní Koreji či Izraeli. Mnohokrát bylo v Česku něco lépe či hůře předpřipraveno a nová garnitura to jako první smetla ze stolu. To je nešvar, který se například v Německu neděje. Dotčených míst bývá u významnějších staveb až 70. Selským rozumem dojdete k tomu, že něco takového nelze zvládnout.

Michal Mejstřík (66) Profesor ekonomie se po roce 1989 podílel na založení prestižního Centra pro ekonomický výzkum a postgraduální vzdělávání (CERGE-EI), které pak vedl. V letech 1993–2010 jako ředitel vybudoval české univerzitní pracoviště Institutu ekonomických studií na **Fakultě sociálních věd** UK. Od listopadu 2009 do září 2011 byl předsedou dozorčí rady ČSA. Od března 2011 do června 2014 zastával funkci předsedy dozorčí rady nově vzniklého Českého Aeroholdingu. Od roku 2009 do roku 2014 byl členem Národní ekonomické rady vlády (NERV). Nyní se podílí například na tvorbě nového stavebního zákona. V mém věku už peníze nejsou zas tak důležité, takže když se budu pro bono nebo i za pár korun podílet na něčem, co by mohlo být podkladem k potřebným reformám, tak to má podle mě smysl.

Foto autor| –FOTO– JOSEF HORÁZNÝ

Foto popis| „Krizí se nastartoval nějaký reformní étos, že musíme s republikou konečně pohnout vpřed. Jakmile se situace zlepšila, tento étos hodně vyprchal,“ říká Michal Mejstřík.

Schůzka se Zemanem? Babiš ani Hamáček si nemohou moc vyskakovat, soudí politologové

28.6.2019 eurozpravy.cz str. 00

Politologové, které oslovila ČTK, se shodují, že úterní schůzka prezidenta Miloše Zemana s premiérem Andrejem Babišem (ANO) a vicepremiérem a předsedou ČSSD Janem Hamáčkem v Lánech je spíše odklad řešení problému. Politici se budou zabývat výměnou na místě ministra kultury Antonína Staňka (ČSSD), kterého chce odvolat sociální demokracie a jehož odchod prezident zatím odmítá.

Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně si nemyslí, že by Babiš dokázal Zemana přesvědčit, aby odvolal ministra Antonína Staňka (ČSSD). Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy uvedl, že Babiš ani Hamáček si proti Zemanovi "nemůžou vyskakovat".

"Nezdá se mi pravděpodobné, že by Babiš dokázal 2. července Zemana přesvědčit, aby Staňka odvolal. Spíš to vypadá, že se celá věc opět nějakou dobu potáhne. Postoj sociální demokracie i premiéra v zásadě opět dnes vyzněl, že počkáme, třeba se pan prezident rozmyslí," napsal ČTK Kopeček. Babiš po dnešním jednání s Hamáčkem uvedl, že chce situaci vyřešit jednáním, nikoli kompetenční žalobou.

"Z důvodu problémů (Čapí hnízdo, evropské audity, demonstrace atd.) je Babišovo politické postavení poměrně slabé a je zjevné, že prezidenta nutně potřebuje jako oporu. Jít s prezidentem do konfliktu a podat kompetenční žalobu kvůli Staňkovi proto Babiš za žádnou cenu nechce," doplnil Kopeček.

Podle politologů je Zeman v pozici toho, kdo může určovat, jak se situací naloží. "Buď couvne Zeman a Staňka odvolá, nebo ČSSD, čímž se ale ztrapní a dovolí Zemanovi, aby si s ní nadále dělal, co chce. Respektive ČSSD může odejít z vlády, tím ale do vládní sestavy, alespoň v podpůrné formě, pustí Okamurovu SPD. Je docela možné, že právě o to Zemanovi v této hře jde. Popřípadě mu jde o to, aby právě ČSSD ještě více ponižil a tím, že Staněk zůstane, si vytvořil dalšího hradního ministra," napsal ČTK Mlejnek.

"Připomíná to chování mocnáře, který si může dovolit - minimálně občas - nerespektovat ústavu a nic mu za to nehrozí, protože vláda i premiér jsou slabí političtí hráči. Těžko brát ČSSD a hlavně jejího předsedu jako někoho, kdo ještě vzbuzují nějaký politický respekt," dodal Kopeček.

Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze Babiš nemá nejmenší motivaci jakkoli bojovat s prezidentem, protože by tím nesledoval žádné vlastní zájmy. "ČSSD není v pozici, že by si mohla příliš dupnout. Její manévrovací prostor je však velmi úzký. Navíc během dvou dní opět částečně mění svou politiku vůči vládě s Babišem. Její srozumitelnost pro voliče tak opět klesá," poznamenal.

Sociální demokracie požaduje, aby v čele ministerstva kultury skončil Staněk a nahradil jej místopředseda ČSSD Michal Šmarda. Původně chtěla mít problém vyřešen do neděle 30. června, nyní ale počká na výsledek úterní schůzky. Zeman dal ale ve čtvrtek najevo, že situaci urychleně řešit nebude. Zdůraznil, že ústava nestanovuje lhůtu, kdy má ministra odvolat. Hamáček ve čtvrtek po schůzce se Zemanem a po jednání vedení sociální demokracie řekl, že se Česká republika dostala na hranu ústavní krize.

URL| <https://eurozpravy.cz/domaci/politika/261971-schuzka-se-zemanem-babis-ani-hamacek-si-nemohou-moc-vyskakovat-soudi-politologove/>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
eurozpravy.cz

Zeman tahá za nitky? Babiš si nemůže vyskakovat, tvrdí politologové

28.6.2019 globe24.cz str. 00

Politologové, které oslovila ČTK, se shodují, že úterní schůzka prezidenta Miloše Zemana s premiérem Andrejem Babišem (ANO) a vicepremiérem a předsedou ČSSD Janem Hamáčkem v Lánech je spíše odklad řešení problému. Politici se budou zabývat výměnou na místě ministra kultury Antonína Staňka (ČSSD), kterého chce odvolat sociální demokracie a jehož odchod prezident zatím odmítá.

Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně si nemyslí, že by Babiš dokázal Zemana přesvědčit, aby odvolal ministra Antonína Staňka (ČSSD). Josef Mlejnek z katedry politologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy uvedl, že Babiš ani Hamáček si proti Zemanovi "nemůžou vyskakovat".

"Nezdá se mi pravděpodobné, že by Babiš dokázal 2. července Zemana přesvědčit, aby Staňka odvolal. Spíš to vypadá, že se celá věc opět nějakou dobu potáhne. Postoj sociální demokracie i premiéra v zásadě opět dnes vyzněl, že počkáme, třeba se pan prezident rozmyslí," napsal ČTK Kopeček. Babiš po dnešním jednání s Hamáčkem uvedl, že chce situaci vyřešit jednáním, nikoli kompetenční žalobou.

"Z důvodu problémů (Čapí hnízdo, evropské audity, demonstrace atd.) je Babišovo politické postavení poměrně slabé a je zjevné, že prezidenta nutně potřebuje jako oporu. Jít s prezidentem do konfliktu a podat kompetenční žalobu kvůli Staňkovi proto Babiš za žádnou cenu nechce," doplnil Kopeček.

Psalí jsme

Právníci si podali Zemana. Je za hranou ústavy?

Česko se řítí do ústavní krize? Babiš chce urgentní schůzku se Zemanem

Podle politologů je Zeman v pozici toho, kdo může určovat, jak se situací naloží. "Bud' couvne Zeman a Staňka odvolá, nebo ČSSD, čímž se ale ztrapní a dovolí Zemanovi, aby si s ní nadále dělal, co chce. Respektive ČSSD může odejít z vlády, tím ale do vládní sestavy, alespoň v podpůrné formě, pustí Okamurovu SPD. Je docela možné, že právě o to Zemanovi v této hře jde. Popřípadě mu jde o to, aby právě ČSSD ještě více ponižil a tím, že Staněk zůstane, si vytvořil dalšího hradního ministra," napsal ČTK Mlejnek.

"Připomíná to chování mocnáře, který si může dovolit - minimálně občas - nerespektovat ústavu a nic mu za to nehrozí, protože vláda i premiér jsou slabí političtí hráči. Těžko brát ČSSD a hlavně jejího předsedu jako někoho, kdo ještě vzbuzují nějaký politický respekt," dodal Kopeček.

Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze Babiš nemá nejmenší motivaci jakkoli bojovat s prezidentem, protože by tím nesledoval žádné vlastní zájmy. "ČSSD není v pozici, že by si mohla příliš dupnout. Její manévrovací prostor je však velmi úzký. Navíc během dvou dní opět částečně mění svou politiku vůči vládě s Babišem. Její srozumitelnost pro voliče tak opět klesá," poznamenal.

Sociální demokracie požaduje, aby v čele ministerstva kultury skončil Staněk a nahradil jej místopředseda ČSSD Michal Šmarda. Původně chtěla mít problém vyřešen do neděle 30. června, nyní ale počká na výsledek úterní schůzky. Zeman dal ale ve čtvrtek najevo, že situaci urychleně řešit nebude. Zdůraznil, že ústava nestanovuje lhůtu, kdy má ministra odvolat. Hamáček ve čtvrtek po schůzce se Zemanem a po jednání vedení sociální demokracie řekl, že se Česká republika dostala na hranu ústavní krize.

Miloš Zeman / foto: Reprofoto

URL| <https://globe24.cz/domov/68720-zeman-taha-za-nitky-babis-si-nemuze-vyskakovat-tvrdi-politologove>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:

globe24.cz

Regulace „necigaret“ vážne

28.6.2019 Lidové noviny str. 13 Ekonomika

MIROSLAV PETR

Výrobci čelí kritice kvůli propagaci populárních zahříváných tabákových výrobků. K zpřísnění reklamních pravidel se však úřady nechystají.

PRAHA Usměvavý mladý muž s elektronickým zařízením IQOS, případně GLO, pohoda, moderní styl. Propagace „necigaret“, přesněji zahříváných tabákových výrobků, jede na plné obrátky.

Jejich výrobci – v Česku koncerny Philip Morris a British American Tobacco – si pochvalují rostoucí prodeje a oficiálně tvrdí, že tato nová forma kouření je určena jen pro stávající dospělé kuřáky. A protože strojky tabák místo rakovinotvorného spalování jen při nižší teplotě ohřívají, jsou oproti klasickým cigaretám daleko méně škodlivé.

Kritici naopak varují, že lákavá a zákonem neomezená kampaň šířená ve velkém na sociálních sítích i v rámci venkovní reklamy svádí ke koupi mladistvé, případně i nekuřáky, kteří chtějí být náležitě „moderní“.

To ve směrnici nebylo

Nový způsob kouření, který se v Česku objevil poprvé v roce 2017, totiž naráží na nejednotná pravidla a legislativu. Příslušná ministerstva, která mohou reklamu ovlivnit, však zatím žádnou konkrétní úpravu zákona nechystají.

„Směrnice Evropského parlamentu a Rady EU regulaci reklamy a zahřívání tabákových výrobků typu IQOS a GLO, uváděných na trh od poloviny roku 2017, nevyžaduje,“ konstatuje například Vojtěch Bílý, mluvčí resortu zemědělství, které má u nás na starost legislativu spojenou s tabákovými výrobky.

Nicméně podle pracovníků z Univerzity Karlovy a Všeobecné fakultní nemocnice v Praze, kteří prezentaci necigaret IQOS a GLO analyzovali, by tu důvod ke zpřísnění pravidel reklamy byl.

„Naše analýzy prokázaly, že se komunikace (reklama) tabákových společností pohybuje na hraně nebo za hranou zákonů a pravidel. Zejména tím, že zasahuje i děti, mladé lidi a nekuřáky a že není zřetelně označována jako reklama,“ tvrdí Denisa Hejlová, vedoucí výzkumného projektu a katedry marketingové komunikace a public relations na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy.

Něco zakážem, něco ne

Paradoxem je, že zákon zakazuje reklamu (mimo místa prodeje) na tabákové výrobky, tedy cigarety nebo tabák, a zakazuje dokonce i reklamu na klasické elektronické cigarety, které s tabákem nemají společného nic kromě nikotinu. Ovšem nijak nebrání propagaci samotných bateriových strojků IQOS a GLO. Ty lze propagovat kdekoliv, i když samy o sobě nejsou uživatelům k ničemu a fungují pouze po zasunutí zvlášť prodáváných tabákových náplní, jejichž reklama už regulovaná je.

Ministerstvo průmyslu, pod které spadá téma regulace reklamy, uvádí, že zákon už řeší propagaci tabákových výrobků dostatečně. Zákon je ovšem krátký v případě, když výrobce propaguje pouze samotný strojek, tedy tu část zařízení, která neobsahuje žádný tabák.

„Ministerstvo zdravotnictví vyslovilo úvahu, zda by se i v tomto případě nejednalo o reklamu na tabákový výrobek, neboť výrobek IQOS nelze bez tabákové náplně použít. Ale podle našeho názoru by takový výklad mohl být považován za příliš široký. Zejména s přihlédnutím k tomu, že dosud v této věci neexistuje judikatura,“ uvedl mluvčí resortu průmyslu David Hlušík.

Výrobci: Dodržujeme etiku

Podle výrobců necigaret všechny dostupné studie potvrzují, že tento způsob kouření pomocí baterií zahřívání tabáku snižuje zdravotní rizika o 90 až 95 procent oproti kouření klasické cigarety. „Proto považujeme za důležité, aby dospělí kuřáci o dostupnosti IQOS věděli. Zároveň ale zdůrazňujeme, že IQOS je určen jen pro dospělé kuřáky, kteří by jinak pokračovali v kouření. Na základě našich vlastních pravidel také IQOS prodáváme pouze dospělým kuřákům,“ tvrdí Petr Šebek ze společnosti Philip Morris.

Ta u nás představila zahřívání tabákové výrobky v roce 2017 jako první a do konce loňského roku evidovala už 226 tisíc uživatelů. Philip Morris prý důsledně hlídá, aby si IQOS nekupovali lidé mladší 18 let či nekuřáci. Společnost už ale neuvedla, zda a případně jak dohlíží na dodržování tohoto pravidla, když samotný strojek nabízejí nejen trafikanti, ale i další prodejci.

Konkurenční strojek GLO z produkce British American Tobacco si v Česku od uvedení na trh loni v září pořídilo na 35 tisíc lidí. Mluvčí firmy Tomáš Tesař popírá, že by reklama nebyla v souladu s přísnými etickými pravidly. „Veškerá naše spotřebitelská či reklamní sdělení, ať už se týkají cigaret, nebo GLO, jsou cílena a orientována pouze na dospělé kuřáky,“ ujišťuje Tesař.

Foto autor| FOTO SHUTTERSTOCK

Spory USA a Číny se vyostřují. Začíná klíčový summit G20

28.6.2019 roklen24.cz str. 00

Dominik Stroukal

Tagy: RoklenFx, forex, USDCZK, EURCZK, fx

Plné znění zprávy

Česká koruna včera oslabovala. Americká ekonomika rostla meziročně o 3,1 % a Německá inflace oproti očekávání mírně vzrostla na 1,6 %. Dnes budou oči ekonomů a traderů upřeny do japonské Ósaky, kde začíná očekávaný summit G20.

Včerejšek otevřela japonská centrální banka, která upozornila, že se japonská ekonomika už nenachází v deflaci, a není tak nutné jakkoliv měnit měnovou politiku. Přesto slovy svého viceguvernéra Masazumiho Wakataba musí být v pozoru před možností propadu do recese. Současný výhled předpokládá mírný růst japonské ekonomiky, pokud by se ale změnil, je Bank of Japan připravena okamžitě zasáhnout.

Vedle toho trhy hýbaly pokračující debaty o sporech mezi Spojenými státy a Čínou. Čínský ministr obchodu vzkázal skrze svého mluvčího vzkázal Spojeným státům, že mají okamžitě stáhnout sankce, které uvalily na čínské firmy. Pro Čínu je dle něj jediným východiskem ze sporů spolupráce.

Jestli dopadnou čínská slova na úrodnou půdu ukáže až víkendový summit skupiny zemí G20, kde se Donald Trump potká s čínským prezidentem Si Ťin-pchingem.

Ve Spojených státech se sledovala zejména revize anualizovaného HDP za první kvartál letošního roku. To oproti očekávanému zrychlení na 3,2 % zůstalo meziročně na 3,1 %. Statisticy vedle toho upozornili na mírné zpomalení spotřeby.

K tomu navíc ve Spojených státech tradičně ve čtvrtek vyšla čísla z trhu práce, kde vzrostl počet nových žádostí o podporu v nezaměstnanosti a narostl i jejich celkový počet. Pozitivně naopak meziměsíčně překvapily nemovitosti, meziročně jsou ale v mírném poklesu.

V Evropě se pozornost soustředila na německou inflaci. Index spotřebitelských cen v Německu meziročně vyrostl oproti očekávané stagnaci na 1,4 % mírně víc o 1,6 %. Meziměsíčně si polepšil o desetinu procentního bodu a vyrostl o 0,3 %.

Eurodolar se včera zhoupnul nahoru a dolů, a nakonec se vrátil k otevíracím hodnotám. Nejprve brzy ráno euro oslabilo až pod 1,135 EURUSD, načež vyskočilo nad úroveň 1,138 EURUSD. V odpoledních hodinách se potom postupně vracelo k hodnotám kolem 1,137 EURUSD.

Dolar se dnes ráno vůči euru v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 1,1371 EURUSD, dolarový index se pak nachází na hodnotě 96,24 bodu. Během dne by se kurz EURUSD měl pohybovat v rozmezí od 1,1341 do 1,1402 EURUSD.*

Česká koruna dnes po několika dnech poprvé oslabovala, i když ne výrazně. Koruna bez významných dat tak spíše korigovala své dřívější posilování.

Koruna proti euru spadla až na 25,455 EURCZK s korekcí k 25,45 EURCZK. S dolarem dopoledne úspěšně zápasila, ale nakonec se vyšplhala až nad 22,41 USDCZK s večerní korekcí k úrovni 22,38 USDCZK. Aktuálně se v online směnárně RoklenFx obchoduje za středový kurz 25,43 EURCZK. Dle naší predikce by se kurz vůči euru měl držet v rozmezí 25,38 až 25,47 EURCZK, ve dvojici s dolarem zase od 22,27 až 22,45 USDCZK.*

Česká národní banka zveřejní několik statistik, včetně pravidelné bankovní statistiky a statistiky měnového vývoje v ČR. Český statistický úřad pak zveřejní zpřesnění údajů o tvorbě a užití HDP pomocí čtvrtletních sektorových účtů. V eurozóně čekáme pouze index spotřebních cen, který by měl meziročně stagnovat či mírně posílit. Ve Spojených státech bude zveřejněn deflátor HDP a statistiky spotřeby a výdajů domácností.

*Průměrný nominální kurz, zveřejňovaný ECB, bude dle použitých modelů s vysokou pravděpodobností ve zmíněném intervalu. Predikce měnových kurzů jsou založeny na modelu časových řad, který zohledňuje předchozí hodnotu kurzu i jeho minulou volatilitu. K přesnějšímu určení budoucí volatility je do modelu navíc zakomponován faktor zveřejňování makroekonomických dat. Model je tak schopen určit, kdy lze očekávat zvýšenou či sníženou volatilitu směnného kurzu.

Disclaimer: Tento článek má pouze informativní charakter a neslouží jako investiční doporučení dle zákona č. 256/2004 Sb. o podnikání na kapitálovém trhu. Při zpracování tohoto článku autor vycházel z veřejně dostupných zdrojů. Za případné chyby v textu nebo v datech nenesou společností Roklen Holding a.s. ani Roklen360 a.s. zodpovědnost.

Dominik Stroukal je držitelem doktorátu z ekonomie z Vysoké školy ekonomické v Praze. Vedle studia ekonomie absolvoval **Fakultu sociálních věd** UK, kde se věnoval sociologii médií. Tři roky byl předsedou Ludwig von Mises Institutu pro Českou a Slovenskou republiku, dva roky místopředsedou pro publikace. Přednáší na PPE programu VŠ CEVRO Institut, ekonomické předměty na Vysoké škole finanční a správní a na gymnáziu PORG.

URL| <https://roklen24.cz/a/S9A7s/spory-usa-a-ciny-se-vyostruji-zacina-klicovy-summit-g20>

Komentátor Eichler: Úterní schůzka je Zemanovým ústupkem Hamáčkoví, chtěl jednat až 12. července

28.6.2019 ct24.cz str. 00 Domáci
kozisekj

Politologové se shodují, že úterní schůzka prezidenta Miloše Zemana s premiérem Andrejem Babišem (ANO) a vicepremiérem a předsedou ČSSD Janem Hamáčkem v Lánech je spíše odklad řešení problému. Politici se budou zabývat výměnou ministra kultury Antonína Staňka (ČSSD), kterého chce odvolat ČSSD a jehož odchod prezident odmítá. Podle komentátora Patricha Eichlera je nicméně schůzka Zemanovým ústupkem Hamáčkoví, protože původně se prezident chtěl věcí zabývat až 12. července.

„Jan Hamáček se snaží nevést střet s prezidentem konfliktně, snaží se co nejmírněji bojovat za to, aby mohl v koalici uplatňovat to, co má, a sice rozhodovat o tom, kdo bude ministrem za sociální demokracii,“ popsal situaci Patrik Eichler z Masarykovy demokratické akademie blízké ČSSD.

Eichler akcentoval, že se Hamáčkoví podařilo, že se Zeman bude věcí zabývat dříve než 12. července, na kdy pozval šéfa ČSSD a současného i navrhovaného ministra kultury s deklarovanou ambicí je vzájemně usmířit.

Patrik Eichler
komentátor

„Kdo pozoruje Miloše Zemana, ví, že ustoupí před tlakem, který na něj Jan Hamáček s Andrejem Babišem mohou vyvinout.“

„Vidíme, že ve chvíli, kdy Hamáček vystoupí s radikální pozicí a zatlačí na prezidenta, tak Zeman ustoupí, ať už přímo jemu, nebo zprostředkovaně nátlaku Andreje Babiše, a je ochoten všechny důležité aktéry přijmout o dva týdny dříve, než původně plánoval,“ upozornil Eichler. Politolog Kopeček: Věc se potáhne

Babiš po jednání s Hamáčkem uvedl, že chce pat kolem změny na ministerstvu kultury vyřešit jednáním, nikoli kompetenční žalobou. „Nezdá se mi pravděpodobné, že by Babiš dokázal 2. července Zemana přesvědčit, aby Staňka odvolal. Spíš to vypadá, že se celá věc opět nějakou dobu potáhne. Postoj sociální demokracie i premiéra v zásadě vyzněl, že počkáme, třeba se pan prezident rozmyslí,“ myslí si Lubomír Kopeček z Masarykovy univerzity v Brně.

„Z důvodu problémů, jako jsou Čapí hnízdo, evropské audity nebo demonstrace, je Babišovo politické postavení poměrně slabé, a je zjevné, že prezidenta nutně potřebuje jako oporu. Jít s prezidentem do konfliktu a podat kompetenční žalobu kvůli Staňkovi proto Babiš za žádnou cenu nechce,“ doplnil Kopeček.

Odkaz

Koaliční smlouva platí a alternativa není, ujistil Babiš po schůzce s Hamáčkem. Kvůli Staňkovi se sejde se Zemanem

Hraje se o ponížení ČSSD, myslí si politolog Mlejnek

Podle některých politologů je Zeman v pozici toho, kdo může určovat, jak se situací naloží. „Buď couvne Zeman a Staňka odvolá, nebo ČSSD, čímž se ale ztrapní a dovolí Zemanovi, aby si s ní nadále dělal, co chce. Respektive ČSSD může odejít z vlády, tím ale do vládní sestavy, alespoň v podpůrné formě, pustí Okamurovu SPD,“ zauvažoval Josef Mlejnek z katedry politikologie **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy.

„Je docela možné, že právě o to Zemanovi v této hře jde. Popřípadě mu jde o to, aby právě ČSSD ještě více ponížil, a tím, že Staněk zůstane, si vytvořil dalšího hradního ministra,“ dodal Mlejnek. Podle Eichlera je však patrné, že Babiš nechce dopustit, aby ČSSD z vlády odešla.

Odkaz

Pět krajských organizací ČSSD chce opustit vládu. Většina ostatních vyčkává

Babiš nemá důvod se Zemanem bojovat, říká Mrklas

Podle Ladislava Mrklase z CEVRO Institutu v Praze Babiš nemá nejmenší motivaci jakkoli bojovat s prezidentem, protože by tím nesledoval žádné vlastní zájmy. „ČSSD není v pozici, že by si mohla příliš dupnout. Její manévrovací prostor je však velmi úzký. Navíc během dvou dní opět částečně mění svou politiku vůči vládě s Babišem. Její srozumitelnost pro voliče tak opět klesá,“ poznamenal.

přehrát

video

Jelínek: Mnoho členů ČSSD se cítí být ponižováno

„Pro sociální demokraty by bylo příjemnější, kdyby vláda skončila na politickém souboji, o sociální politiku, o daňovou politiku, o státní rozpočet, ale ne o odvolání ministra, jehož jméno nikdo nezná, a jmenování nového ministra, kterého taky nikdo nezná. Navíc jde o rezort, který často bývá opomíjený,“ glosoval politický analytik Lukáš Jelínek.

„Tlak z regionálních organizací začíná být velmi silný. Mnoho členů ČSSD se cítí být dlouhodobě ponižováno Andrejem Babišem. Nyní zažívá ponížení, a ne poprvé, od prezidenta Zemana. Když si strana nemůže ani vybrat, kdo bude jejím ministrem zahraničních věcí a později kultury, svědčí to o tom, že by byla vnímána jako strana nesamostatná a zbytečná,“ dodal Jelínek.

Lubomír Kopeček
politolog

„Připomíná to chování mocnáře, který si může dovolit – minimálně občas – nerespektovat ústavu a nic mu za to nehrozí, protože vláda i premiér jsou slabí političtí hráči. Těžko brát ČSSD a hlavně jejího předsedu jako někoho, kdo ještě vzbuzuje nějaký politický respekt.“

Lubomír Kopeček
politolog

Sociální demokracie požaduje, aby v čele ministerstva kultury skončil Staněk a nahradil jej místopředseda ČSSD Michal Šmarda. Původně chtěla mít problém vyřešen do neděle 30. června, nyní ale počká na výsledek úterní schůzky.

Zeman dal ale ve čtvrtek najevo, že situaci urychleně řešit nebude. Zdůraznil, že ústava nestanovuje lhůtu, kdy má ministra odvolat. Hamáček ve čtvrtek po schůzce se Zemanem a po jednání vedení sociální demokracie řekl, že se Česká republika dostala na hranu ústavní krize.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2855264-komentator-eichler-uterni-schuzka-je-zemanovym-ustupkem-hamackovi-chtel-jednat-az-12>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

V Praze se stále cítím jako domorodec

28.6.2019 5plus2 str. 01 Praha
EVA JAROŠOVÁ

Z hlavního města se Michal Horáček, textař a spisovatel, odstěhoval do Roudnice nad Labem, ale stále se rád do své rodné Prahy vrací.

PRAHA / Jako malý se procházel s babičkou po Praze a učil se rozlišovat stavební slohy. Také dnes obdivuje pražské historické stavby. „Historie je všudypřítomná a stálý je i pocit, že chodíme kolem staveb, které tu byly před námi a budou i dlouho po nás,“ říká Michal Horáček.

* Praha je vaším rodným městem, jaká byla v době vašeho dětství?

Mé dětství je už hodně vzdálené. Pamatuju na Vltavě poslední vory a poštovní vozy tahané koňmi. A samozřejmě soukromé auto jako vzácnost, parkovat se dalo kdykoli a kdekoli. Především to ovšem bylo město chátrajících domů, opadávajících omítek, stažených rolet komunisty ukradených obchodů. Z dnešních úžasné rekonstruovaných památek, jako je třeba klášterní komplex sv. Anežky České, byly tenkrát ruiny. Dnešní Prahu bych za tu tehdejší rozhodně neměnil.

* Váš tatínek působil jako překladatel a dramaturg v pražských divadlech. Chodil jste s tatínkem jako malý do práce a jak na divadla, kde působil, vzpomínáte?

Tam mě táta nebral, pozorovat dramaturga při práci není přitažlivé ani pro extra zvědavé dítě. Chodil jsem ovšem s babičkou po městě, kde mě učila rozlišovat stavební slohy, a hlavně do kostelů, kde mi vysvětlovala, k čemu jsou dobré.

POKRAČOVÁNÍ NA STRANĚ 4

V Praze se cítím jako domorodec
DOKONČENÍ ZE STRANY 1

* Studoval jste na **Fakultě sociálních věd** a publicistiky UK počátkem 70. let. Jaká byla tehdy studentská léta v Praze? A jak se proměnilo místo, kde fakulta byla?

Studentská léta jsou půvabná tím, že je člověk mladý, prožívá první lásky, nic ho extra nebolí. Jinak to byla léta ohavná, čas „normalizace“, život v okupované a ponížené zemi. Taková byla i výuka na FSVP – vlastně se tam vyučovalo, jak se stát režimním propagandistou. Titul z takové školy je bezcenný a postupně jsem došel k názoru, že ho nechci. Ve finále mě z té školy vyloučili, za což jsem dodnes vděčný. Budova fakulty, do které se stejně jako dnes vstupovalo z Celetné ulice a dalo se projít až ke Karolinu na Ovocném trhu, měla to štěstí, že byla jednou z mála rekonstruovaných historických objektů. Byla a dosud je dost bizarním, a proto svým způsobem půvabným komplexem staveb o nestejně výši pater s různě velikými místnostmi.

* Ještě před revolucí jste pracoval jako kulturní redaktor v Mladém světě. Která kulturní událost se vám z této doby zapsala do paměti a proč?

Na prvním místě určitě koncert Depeche Mode, který jsem jako redaktor Mladého světa dokázal prosadit vůči politice režimní agentury Pragokonzert. Když se v době bez internetu a mobilů scházeli šťastní vlastníci vstupenek všichni v černém, byl to výraz podivuhodného spiklenectví, zřetelná demonstrace odporu vůči stávající moci.

* Jak vnímáte kulturu v Praze dnes, je něco, co vám chybí?

Kulturní dění vnímám velmi silně. Využívám kartu „podporovatele Národní galerie Praha“ a neopominu žádnou ze znamenitých výstav, které Národní galerie pod vedením Jiřího Fajta uskutečnila. Ať už to byli Lucemburkové nebo v aktuální chvíli Josef Šíma. Účastním se i komentovaných prohlídek, které galerie občas pořádá. Ostatně, na kunsthistorická témata píšu i do novin, nedávno třeba o variantě gotické deskové malby Vyšebrodského cyklu. Chodím na koncerty klasické hudby i na aukce uměleckých děl, do Dejvického i jiných divadel... Nechybí mi nic, Praha je opravdu kulturní velmocí v každém smyslu slova.

* Z Prahy jste se odstěhoval v roce 1995, jak často se do metropole vracíte a je to jen za prací? Jaké máte pocity, když jedete do rodného města jako návštěvník?

Ano, bydlím v Roudnici nad Labem, kde už léta funguje skvěle vedená galerie nabízející co měsíc nové zajímavé přehlídky především těch nejsoučasnejších výtvarných umělců. Ale vzhledem k tomu, že manželka, scénografka a kostýmní výtvarnice, pracuje výhradně v Praze, museli jsme si tu najít i byt. Pokud bych byl přijat k dennímu studiu Dějin umění na FF UK, přišel by zvláště vhod. Mimochodem, zmíněná katedra je ve stejné budově, kde byla ta FSVP, z níž mě před 45 lety vyloučili. Jinak řečeno: v Praze se cítím nikoli jako návštěvník, ale domorodec.

* Co podle vás v Praze dobře funguje?

Historie. Je všudypřítomná a stálý je i pocit, že chodíme kolem staveb, které tu byly před námi a budou i dlouho po nás. Něco jako nezměrný kostel sv. Architektury. Spousta rozličných restaurací, galerií, divadel, klubů a ve srovnání s jinými světovými metropolemi i mimořádně efektivní veřejná doprava.

* Co myslíte, že by si naopak zasloužilo zlepšení?

Z dopravy hlavně cesta na letiště, vybudování dalších tunelů, které by odvedly nemalou část aut z povrchu pod zem, a hlavně dokončení Pražského okruhu. Ale vůbec nejvíc navrácení skutečného občanského života do míst v centru, které obsadily banky, pojišťovny a všelijaké úřady, v nichž se večer zhasne a nikdo v nich nebydlí. A pak: z Prahy se nesmí stát muzeum, nesmí v ní převážít zájem turistického ruchu nad zájmem jejích obyvatel.

* Co Vás v Praze v poslední době nejvíc potěšilo?

Program nové politické reprezentace na magistrátu, který obsahuje závazek vysadit tu milion stromů. Stále sice nedostatečná, ale přece jen trvale rostoucí snaha zohlednit potřeby vozíčkářů. Více nápisů a vůbec informací v angličtině – tedy zájem o větší komfort našich hostů, přijíždějících z celého světa. Občané, shromažďující se, aby vyjádřili svůj názor a přidávali tak dobrou pojistku proti případnému zneužívání moci v politice.

* Co Vás aktuálně nejvíc zaměstnává v profesním životě?

Právě vyšlo moje sedmnácté autorské album. Jmenuje se Černá a všechny písně zpívá šíře málo známá, ale pro mne mimořádná zpěvačka Naďa Válová – spolu s ní a s producentkou Bárrou Basikovou teď podstupují řadu rozhovorů pro různá média. Jak už jsem řekl, píšu a chci psát na kunsthistorická témata, a tak hodně čtu příslušnou literaturu, případně na nějakou akci jedu. Nedávno třeba na Bienale v Benátkách, kde českou tvorbu reprezentuje profesor Stanislav Kolíbal.

* Mohou se čtenáři těšit na Vaše nové písně či básně?

Rád bych to slíbil. Ale záleží na tom, zda budu mít silné nápady – to se nedá získat jakkoli velkou pílí, považuji to za dar. Pokud ho dostanu, pak docela určitě.

Foto autor| FOTO / DAVID NEFF, MAFRA

Foto autor| FOTO / DAVID NEFF, MAFRA

Foto popisl „Dnešní Prahu bych za tu tehdejší rozhodně neměnil,“ vzpomíná na dobu svého dětství v metropoli textař Michal Horáček a vyzdvihuje dnešní opravené a zrekonstruované památky.

Foto popisl „Praha je opravdu kulturní velmocí v každém smyslu slova,“ říká Michal Horáček. Pravidelně navštěvuje výstavy, divadla, koncerty klasické hudby i aukce uměleckých děl, o kunsthistorii také píše.

Regionální mutace| 5plus2 - Praha

Kozák, Kryštof České probuzení z amerického snu

28.6.2019 iliteratura.cz str. 00

Autor článku: Jan Lukavec - 28. 6. 2019 ISBN: 978-80-246-4280-2 Literatury

Knihy přináší fundovaný a podnětný příspěvek k realističtějšímu poznání největší světové velmoci, přestože některé autorovy vývody jsou diskutabilní a jeho výběr dílčích aspektů tamního života trochu zaujatý.

Spojené státy jako odstrašující i následováníhodný příklad

Kryštof Kozák : České probuzení z amerického snu: Proč a jak se v České republice zabývat Spojenými státy. Karolinum, Praha, 2019, 242 s.

Jak se po roce 1989 vyvíjel vztah Čechů ke Spojeným státům americkým? V čem nám ještě dnes mohou být inspirací? Nebo v nich máme hledat spíše odstrašující příklad? I na tyto otázky odpovídá politolog Kryštof Kozák ve své knize České probuzení z amerického snu: Proč a jak se v České republice zabývat Spojenými státy. Rekapituluje v ní polistopadové nekritické nadšení i vystřízlivění dané postupným pronikáním do „vnitřní rozmanitosti, rozporuplnosti i rozhádanosti uvnitř americké politiky i společnosti.“ Svoji roli v tom sehrálo bombardování miloševičovského Srbska, útok na Irák (s nepodařenou rekonstrukcí a rozvratem země) nebo neuskutečněné plány na vybudování amerického radaru v Brdech. „Urputným snahám vládního zmocněnce“ Klvani o jeho propagaci se autor sarkasticky a možná zbytečně ostře vysmívá. Podobně jako těm, kteří slepě spoléhají na americkou válečnou sílu a upínají se k „usměvavým americkým hochům“, jež údajně nebaví nic víc než jezdit v džípech po světě a zachraňovat všechny, kteří si o to řeknou. Jako kuriózní ukázkou

absurdní glorifikace uvádí návrh Romana Jocha udělit americké armádě Nobelovu cenu za mír. Při polemice s lidmi, kteří u nás zaujímají k USA jiné postoje než autor sám, možná někdy používá příliš silné a emocionálně až přehnaně zabarvené výrazivo.

Patton versus Allen Ginsberg

Místo oslav vojenské síly, ke kterým u nás pravidelně dochází během vzpomínek na osvobození Plzně od nacistů roku 1945, Kozák preferuje akce, jež se zaměřují spíše na kulturní výměnu a vyzvedávají nikoli generála George Pattona, ale básníka Allena Ginsberga – člověka, který byl kritický jak k vládě USA, tak k režimům v komunistických zemích. Dlouze a nadšeně se přitom rozepisuje o pražské akci Allen Ginsberg Freedom Festival, mezi jejíž organizátory roku 2015 sám patřil (postupuje tak podle hesla „Proč se nepochválit, nikdo jiný to za vás tak dobře neudělá...“) Autor se podivuje nad tím, že americká kulturní politika je schopna v zahraničí podpořit současně akce připomínající generála Pattona i subverzivního homosexuála Ginsberga, což trochu pohrdlivě označuje jako „vpravdě postmoderní“ – podle mne je to ale přístup sympaticky otevřený a rozumně pluralitní. A skutečně podivné je stavět obojí do tak ostrého protikladu, vždyť v Čechách obsazených nacisty by Ginsberg coby žid a homosexuál asi veřejně příliš vystupovat nemohl, nebo jen s dvojím dehonestujícím cejchem, žlutou hvězdou a růžovým trojúhelníkem.

Následně Kozák trochu suše vyjmenovává, jaká témata studenti Katedry severoamerických studií Institutu mezinárodních studií **Fakulty sociálních věd** Univerzity Karlovy v Praze řešili ve svých pracích. S uspokojením konstatuje, že jen 32 z nich celkově hodnotilo vývoj v USA pozitivně, zatímco 42 prací upozorňovalo na nějaký problém, a zaujímalo tak spíše negativní postoj, což podle něj svědčí o tom, že studenti jsou schopni k problematice přistupovat kriticky.

Sám autor pak v několika sondách hodnotí vývoj americké demokracie a společnosti také převážně kriticky. Připouští například, že americká společnost jako celek v průběhu 20. století výrazně zbohatla, zároveň ale upozorňuje, že zvýšení efektivity práce se neprojevuje na zvyšování mezd: „Dělník tedy vyrábí pětkrát více ledniček za směnu, ale už nedostane pětkrát vyšší plat. Firma tak vytvoří vyšší zisky, které skončí na astronomických platech manažerů nebo se vyplatí akcionářům, případně je firma může dále investovat. Neskončí ale v peněženkách řadových pracovníků, čímž se nůžky sociální nerovnosti automaticky rozevírají.“

Spojené státy se sice proměnily na postindustriální ekonomiku s vyšším podílem služeb, ale pozici řadových zaměstnanců to výrazně neprospělo, naopak. Dle autora je mnohem snazší odborově organizovat dělníky v jedné továrně, kde se v rámci jedné směny všichni znají, než zaměstnance ve službách, které jsou více decentralizované a flexibilní. Explicitně Kozák píše třeba o pracovních podmínkách zaměstnanců firmy Walmart: „Pokud v některé pobočce hrozí založení odborů, přiletí tam speciální tým, který pomocí výhrůzek a pobídek zaměstnance od tohoto kroku zpravidla odradí (nejúčinnějším argumentem je hrozba zavření celé pobočky). Ve výsledku jsou odbory tak slabé, že nejsou schopny zajistit, aby se zvýšení produktivity a zisku odráželo ve zvyšování mezd.“ To, že se v USA každý může tvrdou prací vypracovat a stát se milionářem, pak autor přímo označuje za falešný mýtus. Reálná sociální mobilita je tam totiž nižší než v Evropě. Přesto ale Američané tomuto svému příslovečnému „snu“ stále věří, což současně vede ke strachu z neúspěchu. Nebezpečné je pak i to, že v americkém pojetí může člověk svůj úspěch přesvědčivě demonstrovat bohužel nejlépe okázalou spotřebou. Z environmentálního hlediska to ovšem představuje velký problém, „protože je potřeba vyrábět více a více zbytečně velkých a zbytečně nákladných věcí, které reálně nejsou nezbytné.“ Dále autor současným Spojeným státům vytýká přehnaný individualismus, zneužívaný navíc v reklamních kampaních opět ke komerčním účelům, nedostatek solidarity, znevýhodnění chudých před soudy, kde se často ocitají bez advokátů, a okleštěnou svobodu projevu omezenou silnými ekonomickými hráči.

Pryč z Ameriky

Jedna z kapitol nese název Vzdělání Američané chtějí emigrovat do Čech a upozorňuje na případy amerických pedagogů, kteří odešli učit na zdejší vysoké školy, protože z hlediska kvality života zde řada solidárních prvků funguje překvapivě dobře. Dodejme, že o podobných důvodech opustit USA a přestěhovat se do Prahy – málo pospolitosti, ohleduplnosti a vzájemné komunikace – nedávno mluvil i spisovatel Mark Slouka.

Kryštof Kozák je znalcem Spojených států a s tím, co o této zemi píše, nezbývá než souhlasit. Je ale trochu s podivem, co všechno zůstává mimo okruh jeho zájmu. Proč si ve své analýze zvolil spíše stinné stránky amerického života a stranou jako by nechával to potenciálně pozitivní? Například to, že v mezinárodních srovnáních jsou USA relativně úspěšné v začleňování muslimů, takže ti se necítí tolik marginalizovaní jako jinde (čemuž ovšem politici jako Donald Trump do budoucna neprospívají). A přestože někteří liberálně orientovaní intelektuálové USA skutečně opouštějí, mnoho to zatím nemění na tom, že se tam vědě obecně stále daří, vždyť mají „s velkým náskokem nejvyšší absolutní počet vědeckých nobelistů“. V přepočtu na množství obyvatel jsou Spojené státy třetí, ale při zachování současného trendu možná časem dostihnou Německo, které je druhé.

Je také škoda, že autor svoje zjištění nezasadil do hlubšího historického kontextu a alespoň krátce se nezamyslel nad tím, nakolik jeho zjištění navazují na dlouhodobou tradici antiamerických či k Americe krajně ambivalentních postojů, které u nás sahají až do 19. století, jak to zdokumentoval například Josef Švéda v knize Země zaslíbená, země zlořečená: obrazy Ameriky v české literatuře a kultuře. Mnohé z toho, co Kozák Americe vytýká, by tak totiž ztratilo punc originality a novosti. A zároveň mohl rozebrat, co z komunistické rétoriky byla pouhá propagandistická protiamerická klíše a co oprávněná kritika – obsahovala totiž obojí. Celkově ale kniha představuje fundovaný a podnětný příspěvek k realističtějšímu poznání největší světové velmoci, které je jistě potřebné, i když s autorovým svérázným přístupem nemusíme vždy souhlasit.

Na podobné téma:

Josef Švéda : Země zaslíbená, země zlořečená

© Jan Lukavec

URL| <http://www.iliteratura.cz/Clanek/41803/kozak-krystof-ceske-probuzeni-z-americkeho-snu>

Debata demokratických uchazečů o Bílý dům byla vyostřená, bavili se o zdravotnictví i rasismu

28.6.2019 ct24.cz str. 00 Svět

kejlovas

První debatu uchazečů o demokratickou nominaci na prezidenta Spojených států provázely rozpory týkající se věku, migrační politiky, zdravotnictví a také rasových záležitostí. Zatímco v její první části se podle amerikanisty Jiřího Pondělíčka kandidáti na základních bodech shodli a konfliktů bylo minimum, druhá byla mnohem vyhocenější. Vystoupil na ní také dosavadní favorit stranického klání, někdejší americký viceprezident Joe Biden.

První debata demokratů byla kvůli velkému počtu kandidátů rozdělena na dva večery, během kterých se představilo vždy deset lidí. První část proběhla ve středu. Ve čtvrtek pak kromě Bidena vystoupili i senátoři Bernie Sanders, Kamala Harrisová, Kirsten Gillibrandová a Michael Bennet, kongresman Eric Swalwell, bývalý guvernér Colorada John Hickenlooper, starosta Pete Buttigieg, podnikatel Andrew Yang a spisovatelka Marianne Williamsonová.

Biden, který má zatím podporu asi třetiny demokratů, v debatě ve čtvrtek večer místního času kritizoval současného republikánského šéfa Bílého domu. Tvrdil, že Trumpova politika protežuje nejbohatší Američany. Ameriku přitom podle něho vybudovala obyčejná střední třída. Dodal, že prezident vystavil USA hroživé situaci, když podepsal snížení daní vysokopříjmovým Američanům.

Bývalý viceprezident řekl, že tato zvýhodnění bude nutné zrušit. Agentura AP poznamenala, že Biden se vyhnul vysvětlení ke svému komentáři na nedávné sponzorské akci, kde dárce ujistil, že jejich životní styl zrušením daňových škrťů neutrpí. Dále musel odrážet výpady svých rivalů poukazujících také na jeho vysoký věk.

Analytici hovoří o tom, že demokraté jsou v současnosti názorově rozděleni a proti Bidenovi stojí tábor s jeho hlavními stranickými rivaly, vermontským senátorem Berniem Sandersem a senátorkou za Massachusetts Elizabeth Warrenovou.

Fakta

Kdo kandiduje proti Trumpovi?

Kdo kandiduje proti Trumpovi?

Za Republikánskou stranu:

Donald Trump (73) – současný prezident

William Weld (73) – bývalý guvernér státu Massachusetts

Hlavní kandidáti Demokratické strany:

Joe Biden (76) – bývalý viceprezident a bývalý senátor státu Delaware
Bernie Sanders (77) – nezávislý senátor za stát Vermont
Elizabeth Warrenová (69) – senátorka za stát Massachusetts
Cory Booker (50) – politik a advokát
Beto O'Rourke (46) – bývalý člen Sněmovny reprezentantů za stát Texas
Amy Klobucharová (59) – senátorka za stát Minnesota
Julián Castro (44) – starosta texaského San Antonia a člen někdejší Obamovy vlády
Bill de Blasio (58) – starosta New Yorku
John Kevin Delaney (56) – bývalý člen Sněmovny reprezentantů za stát Maryland
Tulsi Gabbardová (38) – členka Sněmovny reprezentantů za Havaj
Tim Ryan (45) – člen Sněmovny reprezentantů za Ohio
Jay Inslee (68) – právník, guvernér Washingtonu
Kamala Harrisová (54) – právníčka a politička
Pete Buttigieg (37) – starosta města South Bend v Indianě
Michael Bennet (54) – senátor za Colorado
Marianne Williamsonová (66) – spisovatelka, aktivistka
Eric Swalwell (38) – člen Sněmovny reprezentantů za stát Kalifornie
Kirsten Gillibrandová (52) – právníčka a politička
Andrew Yang (44) – právník, filantrop
John Hickenlooper (67) – bývalý guvernér Colorada
Steve Bullock (53) – guvernér Montany
Seth Moulton (40) – člen Sněmovny reprezentantů za Massachusetts
Wayne Messam (45) – starosta Miramaru na Floridě

Zdroje: ČTK, Wikipedia, Bussiness Insider

Biden je jasným favoritem

„Biden na tom zatím vydělával, protože ve středovém konzervativním proudu demokratů je v podstatě jediným kandidátem. O liberálnější a progresivnější voliče se pak přetahují Elizabeth Warrenová, Kamala Harrisová a Bernie Sanders. Kandidátů je tam víc a oni mají z čeho vybírat,“ uvedl amerikanista Jiří Pondělíček z **Fakulty sociálních věd** UK. Ostatní kandidáti za Bidenem ale zatím zaostávají a jejich podpora se pohybuje v řádu jednotek procent, řekl dále. Chtějí-li uspět, potřebují proto podle něj více zaujmout média i voliče.

přehrát

video

Kmoníček: Biden zatím v průzkumech jasně vede

Bidenově kandidatuře nahrává i fakt, že je podle spekulací médií a znalců jediný, kdo se dokáže postavit Donaldu Trumpovi a přetáhnout zpět zklamané voliče demokratů, kteří v minulých volbách volili právě

republikánského kandidáta. „Věří se, že dokáže získat zpět deindustrializované státy jako Michigan a Pensylvánie, bez kterých by prezident Trump volby v roce 2016 nevyhrál,“ vysvětlil Pondělíček.

Pravděpodobnost, že se do souboje přihlásí někdo nový a výrazný, je podle Pondělíčka malá. Osmatřicetiletý kongresman Eric Swalwell v debatě ale poznamenal, že mu bylo šest let, když poprvé slyšel 76letého Bidena hovořit a že souhlasí s jeho názorem, že je čas předat pochodeň mladší generaci. Biden: Rasismus nepodporuji

Krátce poté, co se Biden ohradil proti výtkám k jeho věku, čelil výpadům kalifornské senátorky Kamaly Harrisové, která má po rodičích indicko-jamajské kořeny. Ta Bidenovi vyčetla to, jak nedávno nostalgicky vzpomínal na spolupráci se dvěma senátory zastávajícími segregáčnické názory.

„Nevěřím, že jste rasista. A souhlasím s vámi, když zdůrazňujete význam hledání společného postoje,“ řekla Harrisová, „Také se ale domnívám – a je to osobní, bylo to zraňující slyšet vás hovořit o dvou senátorech USA, kteří svou pověst a kariéru vystavěli na rasové segregaci,“ dodala. Biden na to odvětil, že si jeho postoj špatně vyložila a s rasismem v žádném případě nesympatizuje. Již v minulosti se za výroky odmítl omluvit.

Odkaz

Levicový kmet Sanders uhranul Ameriku. Straší bohaté, bere na milost uprchlíky

Senátor Bernie Sanders pak ve čtvrté debatě přiznal, že jeho reformní plány včetně rozšíření systému zdravotního pojištění pro všechny Američany budou pro střední třídu znamenat zvýšení daní.

„Ano, budou platit více na daních, ale méně na zdravotní péči,“ řekl senátor, který se sám označuje za demokratického socialistu. Svůj návrh přeměnit systém soukromého zdravotního pojištění na státem financovaný model považuje za klíčový v boji proti nerovnostem.

Coloradský senátor Michael Bennet prohlásil, že souhlasí se Sandersovým tvrzením, že na zdravotní péči mají právo všichni Američané, zpochybnil ale jeho výzvu zavést všeobecné zdravotní pojištění pro každého, neboť USA na tuto změnu ještě nejsou připraveny. Obliba Buttigiege roste

Debaty proběhly podle médií úspěšně pro starostu města South Bend v Indianě Peta Buttigiege, který byl voličům doposud téměř neznámý. Nyní ale patří k nejvýraznějším demokratům v USA. Buttigiege si získal publikum tím, že otevřeně hovořil o svém manželovi Chastenovi a jejich zkušenosti se studentskými půjčkami.

Buttigiege čelil v minulosti kritice kvůli rasismu, který převládá mezi policejními složkami v jím spravovaném městě. „Jsem odhodlán postarat se o to, aby přišel den, kdy se běloši i černoši budou za volantem cítit úplně stejně ve chvíli, kdy vidí policistu. Bude to pocit bezpečí, nikoli strachu,“ uvedl podle deníku The Guardian k nedávným rasovým incidentům.

Odkaz

Obama ocenil Bidena Medailí svobody, nejvyšším civilním vyznamenáním USA

O nominaci na prezidentského kandidáta za demokraty se uchází takřka tři stovky demokratů, ale jen necelé tři desítky z nich jsou považovány za hlavní kandidáty. Z této užší skupiny pozvánku do debaty dostalo jen dvacet z nich, kteří splnili stranické podmínky.

Amerikanista Pondělíček dodal, že někteří kandidáti z boje většinou postupně odstupují kvůli finančním nákladům, které s sebou prezidentská kampaň nese. Finální demokratický kandidát by pak měl být vybrán v létě příštího roku, napsala BBC. O úřad prezidenta se s Trumpem utká v listopadu 2020.

Trump, který je na summitu G20 v Japonsku, kritizoval debatu svých demokratických oponentů alespoň na dálku. Nesouhlasil s jejich plány ohledně zdravotní péče i migrace a obvinil je, že nemyslí v první řadě na Američany.

URL| <https://ct24.ceskatelevize.cz/svet/2854502-debata-demokratickych-uchazecu-o-bily-dum-byla-vyostrenabavili-se-o-zdravnictvi-i>

Stejná zpráva vyšla také v tomto titulu:
[ceskatelevize.cz](https://www.ceskatelevize.cz)

Šanony v kanceláři končí, budoucnost je v technologiích a biophilii

30.6.2019 roklen24.cz str. 00

Jaroslav Průcha

Tagy: ČR, Startup, Technologie, The Greenest Company, ekologie, design

Klíčové faktory kvality pracovního prostředí jsou světlo, akustika, kvalita vzduchu, teplota a něco čemu říkáme vnímaná kvalita. Příčin problémů v kancelářích může být řada - špatně nastavená klimatizace, nešikovný operační model, nekvalitní materiály, špatná dispozice prostoru?...? řekl v rozhovoru pro serveru Roklen24 spoluzakladatel českého startupu The Greenest Company Jindřich Fialka. Pracovní prostředí se podle něj? začíná ubírat směrem, který podporuje kulturu, komunikaci a komunitu? a The Greenest Company v něm pomáhá zlepšovat soustředění a spokojenost.?

Kdo stál na úplném počátku startupu The Greenest Company?

Já s Martinem Stárou. Ale nebyl to začátek o dvou lidech, protože já mám za sebou inovační studio Q Designers a Martin architektonické Studio Perspektiv. Takže jsme zapojili i lidi z našich týmů.

Kde osobně se nejlépe pracuje Vám?

Záleží na situaci. Když je potřeba odepsat na 50 mailů, sedím u nás ve studiu. Když chci něco vymyslet, jdu s tužkou a papírem do parku nebo do kavárny. Rád střídám prostředí a skvěle se mi pracuje třeba ve vlaku.

Zažil jste někdy na vlastní kůži open space?

Zažil, ale úplně jinak. První firmu jsem zakládal před pěti lety z coworku Impact HUB, kde je openspace pro asi 40 lidí. Jeho smyslem ale není naskládat maximum lidí na minimum metrů, ale spíš propojovat, budovat komunitu. Takže ano, seděl jsem dva roky v open space, ale v jeho coworkingové variantě.

Jaké jsou tedy hlavní trendy v designu a zařízení kanceláří?

Na to by měl odpovídat spíš Martin, který pracovní prostředí navrhuje, ale tři hlavní trendy v kostce: Digitalizace, flexibilita a podpora firemní kultury. Díky technologiím už většinu profesí práce neváže na jedno místo. Data jsou přístupná všude, takže pracovat můžete klidně z postele nebo ze Srí Lanky. A z kanceláří díky digitalizaci mizí šanony, knihovny, kartotéky a další prvky, které dřív hrály v prostoru velkou roli.

Tak digitalizace spustila flexibilitu. V kancelářích už nesedí 100 zaměstnanců ze 100, ale třeba 60 nebo méně. Ostatní běhají po schůzkách, pracují z domova nebo pár dní v týdnu z coworku. Mizí fixní pracovní místa a vznikají sdílená pracoviště, huby, malé interní coworky. Kanceláře se musí umět nafukovat a podle potřeby.

A možná nejdůležitější je kultura. Když je možné pracovat z kavárny, proč vlastně do kanceláře chodit? A z pohledu firmy - proč vlastně kanceláře, náklad jako hrom, vůbec mít? Odpověď je firemní kultura, sdílení a komunikace. Přes všechny chytré aplikace a telekonference pořád platí, že nejlíp se táhne za jeden provaz,

když jsou lidi pohromadě. Pracovní prostředí se začíná ubírat směrem, který podporuje právě kulturu, komunikaci a komunitu.

Je ale spousta dalších trendů - budoucnost pracovního prostředí bude formovat proptech, renting (product as a service), sdílení, big data a strojové učení, biophilia design...

Co je to biophilia design?

Postup v designu pracovního prostředí, který využívá maximum přírodních prvků. Mají pozitivní dopad na psychiku, zlepšují soustředění, spokojenost, snižují stres... Od roky 1984 kdy Edward Wilson (biolog, Harvard University) napsal knihu Biophilia o vztahu lidí a přírody to potvrdily desítky dalších studií.

A příčiny největších problémů pracovního prostředí?

Klíčové faktory kvality pracovního prostředí jsou světlo, akustika, kvalita vzduchu, teplota a něco čemu říkáme vnímaná kvalita. Každý z faktorů má své ukazatele (kvalita vzduchu = podíl CO₂, vlhkost, prachové částice, biotoxiny...), ty zas ovlivňuje spousta dalších věcí. Příčin problémů tak může být celá řada. Špatně nastavená klimatizace, nešikovný operační model, nekvalitní materiály, rozdělení lidí v prostoru...

Velký problém je hlavně v tom, že neexistuje objektivní hodnocení kvality pracovního prostředí. Máme certifikace staveb (LEED, BREEAM, WELL), ale ty řeší hlavně materiály a technologie. Takže i v dobré budově pořád můžete mít špatné kanceláře. Tady právě přichází na scénu náš Space Monitoring.

Jak budou podle Vás v následujících letech vypadat ideální kanceláře?

Přál bych si, aby respektovaly lidi, kulturu, komunitu a životní prostředí. Přístupu "jeden open-space pro všechny" už snad odzvonilo a nároky na kvalitu jdou hodně nahoru. Ideální kancelář bude pro každou firmu něco trochu jiného, ale věřím, že kvalita pracovního prostředí se bude zvedat ve všech.

Na webu píšete, že pomocí moderních technologií a přírody řešíte akustiku, kvalitu vzduchu i spokojenost zaměstnanců. Jak to jde všechno dohromady?

Odpověď je Space Plant. Náš systém, který pomáhá dostat přírodu do kanceláří bez zásahů do stavby. Když Space Plantu šikovně použijete v prostoru, zlepšíte akustiku, rostliny sníží prašnost, zlepšíte kvalitu vzduchu a budou mít velký dopad na spokojenost. K tomu je Space Plant mobilní, takže v případě potřeby můžete zelené prvky přesunout nebo se s nimi i přestěhovat.

Jaké máte nyní produkty? Říkáte, že Vám je lidé nechtějí vracet...

Produkty máme tři - Space Monitoring (analýza kvality pracovního prostředí), Space Plant (mobilní zelené stěny) a certifikaci Green Workplace. Tu můžete získat, pokud vaše kanceláře dopadnou ve space monitoringu velmi dobře.

Vracet se nám nechtějí Space Monitory - senzory, které používáme na sběr dat z kanceláří. Vypadají totiž jako květináčky s kávovníkem. A když lidem týden dělají společnost na stole, často si je chtějí nechat.

Proč jste pro Space Monitor vybrali zrovna rostlinku kávovníku?

Vypadá sympaticky, vydrží delší dobu bez zalévání, nepotřebuje moc světla a máme rádi kafe.

Můžete popsat, jak fungují Space monitory?

V květináčku máme schované senzory na měření teploty, akustiky, světelných podmínek, hladin oxidu uhličitého (CO₂) a dalších věcí. Data z nich se ukládají každé čtyři vteřiny na interní disk - za týden měření tak máme v jednom monitoru kolem 350 tisíc záznamů a s těmi pak dál pracujeme. Důležité jsou tu tři věci: 1. Monitory nevyžadují zásah do kanceláří. Nic nevrátíme, nešroubujeme, nelepíme... 2. Data nikam neposíláme, takže není potřeba podepisovat složité smlouvy o zabezpečení. 3. Lidí mají naše monitory rádi.

Chtěli jsme udělat sběr dat o kvalitě kanceláří pro firmy co nejsnazší. Žádná instalace, žádné papírování, žádné ošklivé krabičky, co se lepí na strop nebo na stěny.

Ve kterých firmách už jste Space monitory vyzkoušeli?

Změřené už máme třeba kanceláře Forbes, Skanka, Alza, Francouzsko - české obchodní komory a dalších. Dohromady skoro stovku open-space, kanceláří, zasedaček a dalších zón.

Na kolik Space Monitor vyjde?

Kdybychom monitory prodávali, vyšly by draho. Proto jsme Space Monitoring postavili jako službu. První týden příprava, druhý týden měření, třetí týden analýza dat, interpretace a doporučení. Zákazník tak dostane kvalitní data aniž by musel investovat do hardware.

Podle dispozice kanceláří vychází monitoring kolem 30 tisíc až 60 tisíc korun na 1000 metrů čtverečních.

V jaké fázi je nyní akce Budoucnost kanceláří?

Proběhla minulý čtvrtek v Operu, měli jsme plno a mám radost, že mezi návštěvníky se objevili třeba zástupci Škoda Auto nebo ČSOB, kteří mají na starosti jejich centrály i pobočkové sítě. Záznamy přednášek budou brzy u nás na webu (grnst.co), fotky už tam jsou.

Na CFO Fóru a na Týdnu inovací jste zkoušeli mobilní zelenou aplikaci. Jak to funguje?

Říkáme jí zelené zóna. Využíváme toho, že Space Plant systém je mobilní, takže můžeme postavit zelené stěny klidně na jednodenní konferenci a udělat z nich třeba chill-out zónu nebo VIP lounge. Poprvé jsme

zkoušeli zelenou instalaci loni na Future Port Prague a dodneška si nás díky tomu lidi pamatují, tak jsme tu myšlenku rozvinuli dál.

Co Vám přinesla účast v soutěži startupů Startup and World Cup & Summit?

Důležitou zpětnou vazbu, příležitost potkat investory a hlavně navazující účast na Pioneers.io ve Vídni. Jejich scout se byl na SWCS podívat a po naší prezentaci nám nabídl místo na Pioneers zdarma.

Jak moc Vám v byznysu radí investor Václav Pavlečka?

V prvním kole investice jsme hledali “smart money” a dostali jsme je. Když potřebujeme zpětnou vazbu, Vašek tam pokaždé je.

Jaké máte plány v letošním roce?

Dokončit zelenou instalaci v centrále České spořitelny, získat druhé kolo investice a do konce roku stihnout space monitoring na 100 tisíc metrů čtverečních kanceláří. Misí Greenest Company je pomocí technologií zlepšovat prostředí pro všechny, to je náš plán.

Jindřich Fialka staví inovace s pozitivním dopadem na lidi a na svět. Vede inovační studio Q Designers, které vyvíjí nové produkty a služby. Založil The Greenest Company, která spojováním přírody a technologií zlepšuje pracovní prostředí. Stojí za značkou Conscious & Craft, která dělá udržitelný design. Hodně čte, trochu píše, občas přednáší. Jako mentor pomáhá startupistům v inkubátorech Impact HUB, ESA BIC a Google Launchpad.

Vystudoval mediální studia na **Fakultě sociálních věd** Univerzity Karlovy. Pracoval v ekonomické a centrální redakci ČTK jako subeditor, později jako zpravodaj se zaměřením na energetiku. Jako šéfredaktor vedl zpravodajský server iUHLI.cz, který se zaměřoval na hnědouhelný sektor a energetiku. Je šéfredaktorem ekonomického a investičního portálu Roklen24.cz.

URL| <https://roklen24.cz/a/SxYnb/sanony-v-kancelari-konci-budoucnost-je-v-technologiech-a-biophilii>